Ročník 2011

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 15 **Rozeslána dne 15. dubna 2011** **Cena Kč 669,–**

O B S A H:

28. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Šestého dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

29. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Akt Světové poštovní unie

30. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přijetí Sedmého dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

31. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 29/2011 Sb. m. s.

28

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. září 1999 byl v Pekingu přijat a jménem České republiky podepsán Šestý dodatkový protokol k Ústavě Světové poštovní unie.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky jej ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního ředitele Mezinárodního úřadu Světové poštovní unie, depozitáře Ústavy, dne 18. prosince 2001.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku V dne 1. ledna 2001. Pro Českou republiku vstoupil v platnost podle článku 16 Vídeňské úmluvy o smluvním právu[1]) dne 18. prosince 2001.

Francouzské znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka a francouzské znění Ústavy Světové poštovní unie ve znění změn Šestého dodatkového protokolu a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

[1]) Vídeňská úmluva o smluvním právu, přijatá dne 23. května 1969 ve Vídni, byla vyhlášena pod č. 15/1988 Sb.

Sixième Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Table des matières

Art.		
I.	(art. 22 modifié)	Actes de l'Union
II.	(art. 25 modifié)	Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union
III.	(art. 29 modifié)	Présentation des propositions
IV.		Adhésion au Protocole additionnel et aux autres Actes de l'Union
V.		Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Sixième Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrès à Beijing, vu l'article 30, paragraphe 2, de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont adopté, sous réserve de ratification, les modifications suivantes à ladite Constitution.

Article I
(Article 22 modifié)
Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les règles organiques de l'Union.
2. Le Règlement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres.
3. La Convention postale universelle, le Règlement de la poste aux lettres et le Règlement concernant les colis postaux comportent les règles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres.
4. Les Arrangements de l'Union et leurs Règlements règlent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays.
5. Les Règlements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès.
6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés aux paragraphes 3, 4 et 5 contiennent les réserves à ces Actes.

Article II
(Article 25 modifié)
Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les Actes de l'Union issus du Congrès sont signés par les plénipotentiaires des Pays-membres.
2. Les Règlements sont authentifiés par le Président et le Secrétaire général du Conseil d'exploitation postale.
3. La Constitution est ratifiée aussitôt que possible par les pays signataires.
4. L'approbation des Actes de l'Union autres que la Constitution est régie par les règles constitutionnelles de chaque pays signataire.
5. Lorsqu'un pays ne ratifie pas la Constitution ou n'approuve pas les autres Actes signés par lui, la Constitution et les autres Actes n'en sont pas moins valables pour les pays qui les ont ratifiés ou approuvés.

Article III
(Article 29 modifié)
Présentation des propositions

1. L'administration postale d'un Pays-membre a le droit de présenter, soit au Congrès, soit entre deux Congrès, des propositions concernant les Actes de l'Union auxquels son pays est partie.
2. Toutefois, les propositions concernant la Constitution et le Règlement général ne peuvent être soumises qu'au Congrès.
3. En outre, les propositions concernant les Règlements sont soumises directement au Conseil d'exploitation postale, mais elles doivent être transmises au préalable par le Bureau international à toutes les administrations postales des Pays-membres.

Article IV
Adhésion au Protocole additionnel et aux autres Actes de l'Union

1. Les Pays-membres qui n'ont pas signé le présent Protocole peuvent y adhérer en tout temps.
2. Les Pays-membres qui sont parties aux Actes renouvelés par le Congrès mais qui ne les ont pas signés sont tenus d'y adhérer dans le plus bref délai possible.
3. Les instruments d'adhésion relatifs aux cas visés aux paragraphes 1 et 2 doivent être adressés au Directeur général du Bureau international. Celui-ci notifie ce dépôt aux Gouvernements des Pays-membres.

Article V
Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 2001 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Constitution, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Beijing, le 15 septembre 1999.

PŘEKLAD

ŠESTÝ DODATKOVÝ PROTOKOL ÚSTAVY SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Obsah

Článek

I.	(změněný čl. 22)	Akta Unie
II.	(změněný čl. 25)	Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie
III.	(změněný čl. 29)	Předkládání návrhů
IV.		Přístup k Dodatkovému protokolu a k ostatním Aktům Unie
V.		Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

ŠESTÝ DODATKOVÝ PROTOKOL ÚSTAVY SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 30 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, přijali zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie shromáždění na Kongresu v Pekingu, s výhradou ratifikace, tyto změny uvedené Ústavy.

Článek I
(změněný článek 22)
Akta Unie

1. Ústava je základním Aktem Unie. Obsahuje hlavní předpisy Unie.
2. Generální řád obsahuje ustanovení, která zajišťují provádění Ústavy a činnost Unie. Je závazný pro všechny členské země.
3. Světová poštovní úmluva, Řád listovních zásilek a Řád poštovních balíků obsahují obecně platné předpisy pro mezinárodní poštovní službu, jakož i ustanovení týkající se služeb listovních zásilek a poštovních balíků. Tato Akta jsou závazná pro všechny členské země.
4. Ujednání Unie a jejich Řády upravují, s výjimkou listovních zásilek a poštovních balíků, služby mezi členskými zeměmi, které k nim přistoupily. Jsou závazné jen pro tyto země.
5. Řády, které obsahují opatření nezbytná k provádění Úmluvy a ujednání, jsou stanoveny Radou poštovního provozu se zřetelem k rozhodnutím přijatým kongresem.
6. Případné závěrečné protokoly, připojené k Aktům Unie uvedeným v odstavcích 3, 4 a 5, obsahují výhrady k těmto Aktům.

Článek II
(změněný článek 25)
Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie

1. Akta Unie přijatá kongresem podepisují zplnomocněnci členských zemí.
2. Řády jsou ověřovány předsedou a generálním sekretářem Rady poštovního provozu.
3. Ústavu ratifikují signatářské země co nejdříve.
4. Vyjma Ústavy se schválení Akt Unie řídí ústavními předpisy každé signatářské země.
5. Jestliže některá země neratifikuje Ústavu nebo neschválí ostatní Akta, která podepsala, nejsou Ústava a ostatní Akta méně platné pro ostatní země, které je ratifikovaly nebo schválily.

Článek III
(změněný článek 29)
Předkládání návrhů

1. Poštovní správa členské země má právo předložit buď kongresu nebo mezi dvěma kongresy návrhy týkající se Akt Unie, k nimž její země přistoupila.

2. Návrhy týkající se Ústavy a Generálního řádu mohou však být předloženy pouze kongresu.

3. Kromě toho návrhy týkající se Řádů se předkládají přímo Radě poštovního provozu, ale nejprve musí být Mezinárodním úřadem zaslány poštovním správám všech členských zemí.

Článek IV

Přístup k Dodatkovému protokolu a k ostatním Aktům Unie

1. Členské země, které nepodepsaly tento Protokol, mohou k němu kdykoliv přistoupit.

2. Členské země, které jsou účastníky Akt aktualizovaných kongresem, ale nepodepsaly je, mají k nim přistoupit co nejdříve.

3. Listiny o přístupu týkající se případů uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být zaslány generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu. Ten oznamuje jejich uložení vládám členských zemí.

Článek V

Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

Tento Dodatkový protokol nabude účinnosti dnem 1. ledna 2001 a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Ústavy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno v Pekingu dne 15. září 1999

Constitution de l'Union postale universelle

(modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994 et de Beijing 1999)

Table des matières

Préambule

Titre I
Dispositions organiques

Chapitre I
Généralités

Article

1. Etendue et but de l'Union
2. Membres de l'Union
3. Ressort de l'Union
4. Relations exceptionnelles
5. Siège de l'Union
6. Langue officielle de l'Union
7. Unité monétaire
8. Unions restreintes. Arrangements spéciaux
9. Relations avec l'Organisation des Nations Unies
10. Relations avec les organisations internationales

Chapitre II
Adhésion ou admission à l'Union. Sortie de l'Union

11. Adhésion ou admission à l'Union. Procédure
12. Sortie de l'Union. Procédure

Chapitre III
Organisation de l'Union

13. Organes de l'Union
14. Congrès
15. Congrès extraordinaires
16. Conférences administratives (supprimé)
17. Conseil d'administration
18. Conseil d'exploitation postale
19. Commissions spéciales (supprimé)
20. Bureau international

Chapitre IV
Finances de l'Union

21. Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

Titre II
Actes de l'Union

Chapitre I
Généralités

22. Actes de l'Union
23. Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales
24. Législations nationales

Chapitre II
Acceptation et dénonciation des Actes de l'Union

25. Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union
26. Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union
27. Adhésion aux Arrangements
28. Dénonciation d'un Arrangement

Chapitre III
Modification des Actes de l'Union

29. Présentation des propositions
30. Modification de la Constitution
31. Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

Chapitre IV
Règlement des différends

32. Arbitrages

Titre III
Dispositions finales

33. Mise à exécution et durée de la Constitution

Constitution de l'Union postale universelle

(modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994 et de Beijing 1999)

Préambule

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer à atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique,

les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

Titre I
Dispositions organiques

Chapitre I
Généralités

Article premier
Etendue et but de l'Union

1. Les pays qui adoptent, la présente Constitution forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des envois de la poste aux lettres. La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2. L'Union a pour but d'assurer l'organisation et le perfectionnement des services postaux et de favoriser, dans ce domaine, le développement de la collaboration internationale.

3. L'Union participe, dans la mesure de ses possibilités, à l'assistance technique postale demandée par ses Pays-membres.

Article 2
Membres de l'Union

Sont Pays-membres de l'Union:

a) les pays qui possèdent la qualité de membre à la date de la mise en vigueur de la présente Constitution;

b) les pays devenus membres conformément à l'article 11.

Article 3
Ressort de l'Union

L'Union a dans son ressort:

a) les territoires des Pays-membres;

b les bureaux de poste établis par des Pays-membres dans des territoires non compris dans l'Union;

c) les territoires qui, sans être membres de l'Union, sont compris dans celle-ci parce qu'ils relèvent, au point de vue postal, de Pays-membres.

Article 4
Relations exceptionnelles

Les administrations postales qui desserrent des territoires non compris dans l'Union sont tenues d'être les intermédiaires des autres administrations. Les dispositions de la Convention et de son Règlement sont applicables à ces relations exceptionnelles.

Article 5
Siège de l'Union

Le siège de l'Union et de ses organes permanents est fixé à Berne.

Article 6
Langue officielle de l'Union

La langue officielle de l'Union est la langue française.

Article 7
Unité monétaire

L'unité monétaire utilisée dans les Actes de l'Union est l'unité de compte du Fonds monétaire international (FMI).

Article 8
Unions restreintes. Arrangements spéciaux

1. Les Pays-membres, ou leurs administrations postales si la législation de ces pays ne s'y oppose pas, peuvent établir des Unions restreintes et prendre des arrangements spéciaux concernant le service postal international, à la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues par les Actes auxquels les Pays-membres intéressés sont parties.

2. Les Unions restreintes peuvent envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions de l'Union, au Conseil d'administration ainsi qu'au Conseil d'exploitation postale.

3. L'Union peut envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions des Unions restreintes.

Article 9
Relations avec l'Organisation des Nations Unies

Les relations entre l'Union et l'Organisation des Nations Unies sont réglées par les Accords dont les textes sont annexés à la présente Constitution.

Article 10
Relations avec les organisations internationales

Afin d'assurer une coopération étroite dans le domaine postal international, l'Union peut collaborer avec les organisations internationales ayant des intérêts et des activités connexes.

Chapitre II
Adhésion ou admission à l'Union. Sortie de l'Union

Article 11
Adhésion ou admission à l'Union. Procédure

1. Tout membre de l'Organisation des Nations Unies peut adhérer à l'Union.

2. Tout pays souverain non membre de l'Organisation des Nations Unies peut demander son admission en qualité de Pays-membre de l'Union.

3. L'adhésion ou la demande d'admission à l'Union doit comporter une déclaration formelle d'adhésion à la Constitution et aux Actes obligatoires de l'Union. Elle est adressée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international, qui, selon le cas, notifie l'adhésion ou consulte les Pays-membres sur la demande d'admission.

4. Le pays non membre de l'Organisation des Nations Unies est considéré comme admis en qualité de Pays-membre si sa demande est approuvée par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union. Les Pays-membres qui n'ont pas répondu dans le délai de quatre mois sont considérés comme s'abstenant.

5. L'adhésion ou l'admission en qualité de membre est notifiée par le Directeur général du Bureau International aux Gouvernements des Pays-membres. Elle prend effet à partir de la date de cette notification.

Article 12
Sortie de l'Union. Procédure

1. Chaque Pays-membre a la faculté de se retirer de l'Union moyennant dénonciation de la Constitution donnée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international et par celui-ci aux Gouvernements des Pays-membres.

2. La sortie de l'Union devient effective à l'expiration d'une année à partir du jour de réception par le Directeur général du Bureau international de la dénonciation prévue au paragraphe I.

Chapitre III
Organisation de l'Union

Article 13
Organes de l'Union

1. Les organes de l'Union sont le Congrès, le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

2. Les organes permanents de l'Union sont le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

Article 14
Congrès

1. Le Congrès est l'organe suprême de l'Union.

2. Le Congrès se compose des représentants des Pays-membres.

Article 15
Congrès extraordinaires

Un Congrès extraordinaire peut être réuni à la demande ou avec l'assentiment des deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union.

Article 16
Conférences administratives

(Supprimé)

Article 17
Conseil d'administration

1. Entre deux Congrès, le Conseil d'administration (CA) assure la continuité des travaux de l'Union conformément aux dispositions des Actes de l'Union.

2. Les membres du Conseil d'administration exercent leurs fonctions au nom et dans l'intérêt de l'Union.

Article 18
Conseil d'exploitation postale

Le Conseil d'exploitation postale (CEP) est chargé des questions d'exploitation, commerciales, techniques et économiques intéressant le service postal.

Article 19
Commissions spéciales

(Supprimé)

Article 20
Bureau international

Un office central, fonctionnant au siège de l'Union sous la dénomination de Bureau international de l'Union postale universelle, dirigé par un Directeur général et placé sous le contrôle du Conseil d'administration, sert d'organe d'exécution, d'appui, de liaison, d'information et de consultation.

Chapitre IV
Finances de l'Union

Article 21
Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

1. Chaque Congrès arrête le montant maximal que peuvent atteindre:

   a) annuellement les dépenses de l'Union;

   b) les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès.

2. Le montant maximal des dépenses prévu au paragraphe 1 peut être dépassé si les circonstances l'exigent, sous réserve que soient observées les dispositions y relatives du Règlement général.

3. Les dépenses de l'Union, y compris éventuellement les dépenses visées au paragraphe 2, sont supportées en commun par les Pays-membres de l'Union. A cet effet, chaque Pays-membre choisit la classe de contribution dans laquelle il entend être rangé. Les classes de contribution sont fixées dans le Règlement général.

4. En cas d'adhésion ou d'admission à l'Union en vertu de l'article 11, le pays intéressé choisit librement la classe de contribution dans laquelle il désire être rangé au point de vue de la répartition des dépenses de l'Union.

Titre II
Actes de l'Union

Chapitre I
Généralités

Article 22
Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les règles organiques de l'Union.

2. Le Règlement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres.

3. La Convention postale universelle, le Règlement de la poste aux lettres et le Règlement concernant les colis postaux comportent les règles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres.

4. Les Arrangements de l'Union et leurs Règlements règlent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays.

5. Les Règlements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès.

6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés aux paragraphes 3, 4 et 5 contiennent les réserves à ces Actes.

Article 23
Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales

1. Tout pays peut déclarer à tout moment que l'acceptation par lui des Actes de l'Union comprend tous les territoires dont il assure les relations internationales, ou certains d'entre eux seulement.

2. La déclaration prévue au paragraphe 1 doit être adressée au Directeur général du Bureau international.

3. Tout Pays-membre peut en tout temps adresser au Directeur général du Bureau international une notification en vue de dénoncer l'application des Actes de l'Union pour lesquels il a fait la déclaration prévue au paragraphe 1. Cette notification produit ses effets un an après la date de sa réception par le Directeur général du Bureau international.

4. Les déclarations et notifications prévues aux paragraphes 1 et 3 sont communiquées aux Pays-membres par le Directeur général du Bureau international.

5. Les paragraphes 1 à 4 ne s'appliquent pas aux territoires possédant la qualité de membre de l'Union et dont un Pays-membre assure les relations internationales.

Article 24
Législations nationales

Les stipulations des Actes de l'Union ne portent pas atteinte à la législation de chaque Pays-membre dans tout ce qui n'est pas expressément prévu par ces Actes.

Chapitre II
Acceptation et dénonciation des Actes de l'Union

Article 25
Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les Actes de l'Union issus du Congrès sont signés par les plénipotentiaires des Pays-membres.

2. Les Règlements sont authentifiés par le Président et le Secrétaire général du Conseil d'exploitation postale.

3. La Constitution est ratifiée aussitôt que possible par les pays signataires.

4. L'approbation des Actes de l'Union autres que la Constitution est régie par les règles constitutionnelles de chaque pays signataire.

5. Lorsqu'un pays ne ratifie pas la Constitution ou n'approuve pas les autres Actes signés par lui, la Constitution et les autres Actes n'en sont pas moins valables pour les pays qui les ont ratifiés ou approuvés.

Article 26
Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union

Les instruments de ratification de la Constitution, des Protocoles additionnels à celle-ci et éventuellement d'approbation des autres Actes de l'Union sont déposés dans le plus bref délai auprès du Directeur général du Bureau international, qui notifie ces dépôts aux Gouvernements des Pays-membres.

Article 27
Adhésion aux Arrangements

1. Les Pays-membres peuvent, en tout temps, adhérer à un ou à plusieurs des Arrangements prévus à l'article 22, paragraphe 4.

2. L'adhésion des Pays-membres aux Arrangements est notifiée conformément à l'article 11, paragraphe 3.

Article 28
Dénonciation d'un Arrangement

Chaque Pays-membre a la faculté de cesser sa participation à un ou plusieurs des Arrangements, aux conditions stipulées à l'article 12.

Chapitre III
Modification des Actes de l'Union

Article 29
Présentation des propositions

1. L'administration postale d'un Pays-membre a le droit de présenter, soit au Congrès, soit entre deux Congrès, des propositions concernant les Actes de l'Union auxquels son pays est partie.

2. Toutefois, les propositions concernant la Constitution et le Règlement général ne peuvent être soumises qu'au Congrès.

3. En outre, les propositions concernant les Règlements sont soumises directement au Conseil d'exploitation postale, mais elles doivent être transmises au préalable par le Bureau international à toutes les administrations postales des Pays-membres.

Article 30
Modification de la Constitution

1. Pour être adoptées, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Constitution doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union.

2. Les modifications adoptées par un Congrès font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrès, entrent en vigueur en même temps que les Actes renouvelés au cours du même Congrès. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément à la règle requise à l'article 26.

Article 31
Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

1. Le Règlement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.

2. Les Actes visés au paragraphe 1 sont mis à exécution simultanément et ils ont la même durée. Dès le jour fixé par le Congrès pour la mise à exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrès précédent sont abrogés.

Chapitre IV
Règlement des différends

Article 32
Arbitrages

En cas de différend entre deux ou plusieurs administrations postales des Pays-membres relativement à l'interprétation des Actes de l'Union ou de la responsabilité dérivant, pour une administration postale, de l'application de ces Actes, la question en litige est réglée par jugement arbitral.

Titre III
Dispositions finales

Article 33
Mise à exécution et durée de la Constitution

La présente Constitution sera mise à exécution le l[er] janvier 1966 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé la présente Constitution en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement du pays siège de l'Union. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Vienne, le 10 juillet 1964.

PŘEKLAD

ÚSTAVA SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Obsah

Preambule

Kapitola I
Základní ustanovení

Hlava I
Všeobecná ustanovení

Článek

1. Rozsah a cíl Unie
2. Členové Unie
3. Pravomoc Unie
4. Výjimečné styky
5. Sídlo Unie
6. Úřední jazyk Unie
7. Měnová jednotka
8. Užší Unie. Zvláštní ujednání
9. Vztahy s Organizací spojených národů
10. Vztahy s mezinárodními organizacemi

Hlava II
Přístup nebo přijetí do Unie. Vystoupení z Unie

11. Přístup nebo přijetí do Unie. Postup
12. Vystoupení z Unie. Postup

Hlava III
Organizace Unie

13. Orgány Unie
14. Kongres
15. Mimořádné kongresy

16. Administrativní konference (zrušeno)
17. Administrativní rada
18. Rada poštovního provozu
19. Zvláštní komise (zrušeno)
20. Mezinárodní úřad

Hlava IV
Finance Unie

21. Výdaje Unie. Příspěvky členských zemí

Kapitola II
Akta Unie

Hlava I
Všeobecná ustanovení

22. Akta Unie
23. Platnost Akt Unie na územích, jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země
24. Národní zákonodárství

Hlava II
Přijetí a výpověď Akt Unie

25. Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie
26. Oznámení ratifikací a ostatních způsobů schválení Akt Unie
27. Přístup k ujednáním
28. Výpověď ujednání

Hlava III
Změna Akt Unie

29. Předkládání návrhů
30. Změna Ústavy
31. Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání

Hlava IV
Urovnávání sporů

32. Rozhodčí řízení

Kapitola III
Závěrečná ustanovení

33. Nabytí účinnosti a doba platnosti Ústavy

ÚSTAVA SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

(pozměněná Dodatkovými protokoly z Tokia 1969, z Lausanne 1974, z Hamburku 1984, z Washingtonu 1989, ze Soulu 1994 a z Pekingu 1999)

PREAMBULE

Ve snaze rozvíjet styky mezi národy prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb a přispívat k dosažení ušlechtilých cílů mezinárodní spolupráce v oboru kulturním, sociálním a hospodářském,

zplnomocněnci vlád smluvních zemí přijali, s výhradou ratifikace, tuto Ústavu.

KAPITOLA I
Základní ustanovení

HLAVA I
Všeobecná ustanovení

Článek 1
Rozsah a cíl Unie

1. Země, které přijímají tuto Ústavu, tvoří pro vzájemnou výměnu listovních zásilek jediné poštovní území s označením Světová poštovní unie. Svoboda průvozu je zaručena na celém území Unie.

2. Cílem Unie je zajišťovat organizaci a zdokonalování poštovních služeb a podporovat v tomto oboru rozvoj mezinárodní spolupráce.

3. Unie se v rámci svých možností podílí na poštovní technické pomoci požadované jejími členskými zeměmi.

Článek 2
Členové Unie

Členskými zeměmi Unie jsou:

a) země, které mají postavení člena ke dni, kdy tato Ústava nabude účinnosti;

b) země, které se staly členy podle článku 11.

Článek 3
Pravomoc Unie

Do pravomoci Unie náležejí:

a) území členských zemí;

b) pošty zřízené členskými zeměmi na územích nezahrnutých do Unie;

c) území, která aniž by byla členy Unie, jsou do ní zahrnuta, protože z poštovního hlediska jsou závislá na členských zemích.

Článek 4
Výjimečné styky

Poštovní správy, které obstarávají spojení s územími nezahrnutými do Unie, jsou povinny být prostředníky ostatních správ. Pro tyto výjimečné styky platí ustanovení Úmluvy a jejího Řádu.

Článek 5
Sídlo Unie

Sídlem Unie a jejích stálých orgánů je Bern.

Článek 6
Úřední jazyk Unie

Úředním jazykem Unie je francouzský jazyk.

Článek 7
Měnová jednotka

Měnovou jednotkou užívanou v Aktech Unie je účetní jednotka Mezinárodního měnového fondu (FMI).

Článek 8
Užší unie. Zvláštní ujednání

1. Členské země nebo jejich poštovní správy mohou, pokud tomu nebrání zákonodárství těchto zemí, vytvářet užší unie a sjednávat zvláštní ujednání týkající se mezinárodní poštovní služby, avšak s podmínkou, že při tom nebudou zaváděna ustanovení méně výhodná pro veřejnost než ustanovení obsažená v Aktech, k nimž tyto členské země přistoupily.

2. Užší unie mohou vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání Unie, do Administrativní rady jakož i do Rady poštovního provozu.

3. Unie může vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání užších unií.

Článek 9
Vztahy s Organizací spojených národů

Vztahy mezi Unií a Organizací spojených národů jsou upraveny dohodami, jejichž znění jsou připojena k této Ústavě.

Článek 10
Vztahy s mezinárodními organizacemi

Pro zajištění těsné součinnosti v oblasti mezinárodního poštovnictví může Unie spolupracovat s mezinárodními organizacemi, jejichž zájmy a působnosti jsou příbuzné.

HLAVA II
Přístup nebo přijetí do Unie. Vystoupení z Unie

Článek 11
Přístup nebo přijetí do Unie. Postup

1. Každý člen Organizace spojených národů může přistoupit k Unii.

2. Každá svrchovaná země, která není členem Organizace spojených národů, může požádat o přijetí za členskou zemi Unie.

3. Přístup nebo žádost o přijetí do Unie musí zahrnovat výslovné prohlášení o přístupu k Ústavě a k povinným Aktům Unie. Toto prohlášení adresuje vláda zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu, který podle okolností oznámí přístup nebo si vyžádá názor členských zemí na žádost o přijetí.

4. Země, která není členem Organizace spojených národů, je považována za přijatou za člena, je-li její žádost schválena nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie. O členských zemích, které neodpověděly ve lhůtě čtyř měsíců, se má za to, že se zdržely hlasování.

5. Přístup nebo přijetí za člena oznamuje generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí. Nabývá účinnosti dnem tohoto oznámení.

Článek 12
Vystoupení z Unie. Postup

1. Každá členská země má možnost vystoupit z Unie cestou výpovědi Ústavy, dané vládou zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu a jeho prostřednictvím vládám členských zemí.

2. Vystoupení z Unie nabude účinnosti po uplynutí jednoho roku ode dne přijetí výpovědi podle odstavce 1 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

HLAVA III
Organizace Unie

Článek 13
Orgány Unie

1. Orgány Unie jsou Kongres, Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.

2. Stálými orgány Unie jsou Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.

Článek 14
Kongres

1. Kongres je nejvyšším orgánem Unie.

2. Kongres se skládá ze zástupců členských zemí.

Článek 15
Mimořádné kongresy

Mimořádný kongres se může sejít na žádost nebo se souhlasem nejméně dvou třetin členských zemí Unie.

Článek 16
Administrativní konference

(zrušeno)

Článek 17
Administrativní rada

1. Administrativní rada (CA) zajišťuje ve shodě s ustanoveními Akt Unie kontinuitu činnosti Unie mezi dvěma kongresy.

2. Členové Administrativní rady vykonávají své funkce jménem a v zájmu Unie.

Článek 18
Rada poštovního provozu

Rada poštovního provozu (CEP) je pověřena provozními, obchodními, technickými a ekonomickými otázkami, které zajímají obor poštovnictví.

Článek 19
Zvláštní komise

(zrušeno)

Článek 20
Mezinárodní úřad

Ústřední úřad, působící v sídle Unie pod názvem Mezinárodní úřad Světové poštovní unie, řízený generálním ředitelem a podléhající kontrole Administrativní radou, slouží jako výkonný, podpůrný, styčný, informační a poradní orgán.

HLAVA IV
Finance Unie

Článek 21
Výdaje Unie. Příspěvky členských zemí

1. Každý kongres stanoví nejvyšší částku, které mohou dosáhnout:

   a) ročně výdaje Unie;

   b) výdaje na organizaci příštího kongresu.

2. Nejvyšší částku výdajů uvedených v odstavci 1 lze překročit, vyžadují-li to okolnosti, s výhradou, že budou dodržena příslušná ustanovení Generálního řádu.

3. Výdaje Unie, včetně případných výdajů uvedených v odstavci 2, hradí společně členské země Unie. K tomu účelu si každá členská země zvolí příspěvkovou třídu, do níž hodlá být zařazena. Příspěvkové třídy jsou stanoveny Generálním řádem.

4. V případě přístupu nebo přijetí do Unie podle článku 11 si zainteresovaná země svobodně zvolí příspěvkovou třídu, do níž si přeje být zařazena z hlediska rozvržení výdajů Unie.

KAPITOLA II
Akta Unie

HLAVA I
Všeobecná ustanovení

Článek 22
Akta Unie

1. Ústava je základním Aktem Unie. Obsahuje hlavní předpisy Unie.

2. Generální řád obsahuje ustanovení, která zajišťují provádění Ústavy a činnost Unie. Je závazný pro všechny členské země.

3. Světová poštovní úmluva, Řád listovních zásilek a Řád poštovních balíků obsahují obecně platné předpisy pro mezinárodní poštovní službu, jakož i ustanovení týkající se služeb listovních zásilek a poštovních balíků. Tato Akta jsou závazná pro všechny členské země.

4. Ujednání Unie a jejich Řády upravují, s výjimkou listovních zásilek a poštovních balíků, služby mezi členskými zeměmi, které k nim přistoupily. Jsou závazné jen pro tyto země.

5. Řády, které obsahují opatření nezbytná k provádění Úmluvy a ujednání, jsou stanoveny Radou poštovního provozu se zřetelem k rozhodnutím přijatým kongresem.

6. Případné závěrečné protokoly, připojené k Aktům Unie uvedeným v odstavcích 3, 4 a 5, obsahují výhrady k těmto Aktům.

Článek 23
Platnost Akt Unie na územích, jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země

1. Každá země může kdykoli prohlásit, že její přijetí Akt Unie zahrnuje všechna území, jejichž mezinárodní styky zajišťuje, nebo pouze některá z nich.

2. Prohlášení podle odstavce 1 je nutno zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu.

3. Každá členská země může kdykoli zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu oznámení o výpovědi platnosti Akt Unie, u nichž učinila prohlášení podle odstavce 1. Toto oznámení nabude účinnosti za rok ode dne, kdy je obdržel generální ředitel Mezinárodního úřadu.

4. Prohlášení a oznámení podle odstavců 1 a 3 jsou sdělována členským zemím generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na území, která jsou členem Unie a jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země.

Článek 24
Národní zákonodárství

Ustanovení Akt Unie nejsou na újmu zákonodárství každé členské země ve všem, co není výslovně stanoveno v těchto Aktech.

HLAVA II
Přijetí a výpověď Akt Unie

Článek 25
Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie

1. Akta Unie přijatá kongresem podepisují zplnomocněnci členských zemí.

2. Řády jsou ověřovány předsedou a generálním sekretářem Rady poštovního provozu.

3. Ústavu ratifikují signatářské země co nejdříve.

4. Vyjma Ústavy se schvalování Akt Unie řídí ústavními předpisy každé signatářské země.

5. Jestliže některá země neratifikuje Ústavu nebo neschválí ostatní Akta, která podepsala, nejsou Ústava a ostatní Akta méně platné pro ostatní země, které je ratifikovaly nebo schválily.

Článek 26
Oznámení ratifikací a ostatních způsobů schválení Akt Unie

Listiny o ratifikaci Ústavy, jejích Dodatkových protokolů a případná schválení ostatních Akt Unie se ukládají co nejdříve u generálního ředitele Mezinárodního úřadu, který o tom uvědomuje vlády členských zemí.

Článek 27
Přístup k ujednáním

1. Členské země mohou kdykoli přistoupit k jednomu nebo k více ujednáním uvedeným v článku 22 odst. 4.

2. Přístup členských zemí k ujednáním se oznamuje podle článku 11 odst. 3.

Článek 28
Výpověď ujednání

Každá členská země má možnost vypovědět svou účast na jednom nebo více ujednáních za podmínek stanovených v článku 12.

HLAVA III
Změna Akt Unie

Článek 29
Předkládání návrhů

1. Poštovní správa členské země má právo předložit buď kongresu, nebo mezi dvěma kongresy, návrhy týkající se Akt Unie, k nimž její země přistoupila.

2. Návrhy týkající se Ústavy a Generálního řádu mohou však být předloženy pouze kongresu.

3. Kromě toho návrhy týkající se Řádů se předkládají přímo Radě poštovního provozu, ale nejprve musí být Mezinárodním úřadem zaslány poštovním správám všech členských zemí.

Článek 30
Změna Ústavy

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Ústavě schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie.

2. Změny přijaté kongresem jsou uvedeny v dodatkovém protokolu a nerozhodne-li kongres jinak, nabývají účinnosti současně s Akty aktualizovanými na témže kongresu. Změny ratifikují členské země co nejdříve a s ratifikačními listinami se nakládá podle článku 26.

Článek 31
Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání

1. Generální řád, Úmluva a ujednání stanoví podmínky, jimiž se řídí schvalování návrhů, které se jich týkají.

2. Akta uvedená v odstavci 1 nabývají účinnosti současně a mají stejnou dobu platnosti. Ode dne stanoveného kongresem pro nabytí účinnosti těchto Akt se zrušují odpovídající Akta předchozího kongresu.

HLAVA IV
Urovnávání sporů

Článek 32
Rozhodčí řízení

V případě sporu mezi dvěma nebo několika poštovními správami členských zemí ve výkladu Akt Unie nebo odpovědnosti vyplývající pro některou poštovní správu z provádění těchto Akt, je sporná otázka řešena rozhodčím nálezem.

KAPITOLA II
Závěrečná ustanovení

Článek 33
Nabytí účinnosti a doba platnosti Ústavy

Tato Ústava nabude účinnosti dnem 1. ledna 1966 a zůstane v platnosti po neurčenou dobu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád smluvních zemí tuto Ústavu v jediném vyhotovení, které zůstane uloženo v archivech vlády země, kde je sídlo Unie. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno ve Vídni dne 10. července 1964

29

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. září 1999 byla v Pekingu přijata a jménem České republiky podepsána následující Akta Světové poštovní unie:

Generální řád Světové poštovní unie,
Světová poštovní úmluva
a
Ujednání o poštovních peněžních službách.

Listina o schválení uvedených Akt Světové poštovní unie Českou republikou byla uložena u generálního ředitele Mezinárodního úřadu Světové poštovní unie, depozitáře Akt, dne 14. května 2002.

Akta Světové poštovní unie vstoupila v platnost dne 1. ledna 2001. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle článku 16 Vídeňské úmluvy o smluvním právu[1]) dne 14. května 2002.

Tato Akta nahradila Akta Světové poštovní unie přijatá dne 14. září 1994 v Soulu, oznámená pod č. 308/1996 Sb.[2])

Francouzské znění Akt Světové poštovní unie a jejich překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

---

[1]) Vídeňská úmluva o smluvním právu, přijatá dne 23. května 1969 ve Vídni, byla vyhlášena pod č. 15/1988 Sb.

[2]) Akta Světové poštovní unie přijatá dne 14. září 1994 v Soulu nahradila Akta Světové poštovní unie, přijatá dne 14. prosince 1989 ve Washingtonu, oznámená pod č. 57/1994 Sb., ke kterým Česká republika přistoupila dne 1. března 1993 s účinností od 1. ledna 1993.

Règlement général de l'Union postale universelle

Table des matières

Chapitre I

Fonctionnement des organes de l'Union

Article

101. Organisation et réunion des Congrès et Congrès extraordinaires
102. Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'administration
103. Documentation sur les activités du Conseil d'administration
104. Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'exploitation postale
105. Documentation sur les activités du Conseil d'exploitation postale
106. Règlement Intérieur des Congrès
107. Langues de travail du Bureau international
108. Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

Chapitre II

Bureau international

109. Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international
110. Fonctions du Directeur général
111. Fonctions du Vice-Directeur général
112. Secrétariat des organes de l'Union
113. Liste des Pays-membres
114. Renseignements. Avis. Demandes d'interprétation et de modification des Actes. Enquêtes. Intervention dans la liquidation des comptes
115. Coopération technique
116. Formules fournies par le Bureau international
117. Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux
118. Revue de l'Union
119. Rapport annuel sur les activités de l'Union

Chapitre III

Procédure d'introduction et d'examen des propositions

120. Procédure de présentation des propositions au Congrès
121. Procédure de présentation des propositions entre deux Congrès
122. Examen des propositions entre deux Congrès
123. Notification des décisions adoptées entre deux Congrès
124. Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

Chapitre IV

Finances

125. Fixation et règlement des dépenses de l'Union
126. Sanctions automatiques
127. Classes de contribution
128. Paiement des fournitures du Bureau international

Chapitre V

Arbitrages

129. Procédure d'arbitrage

Chapitre VI

Dispositions finales

130. Conditions d'approbation des propositions concernant le Règlement général
131. Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies
132. Mise à exécution et durée du Règlement général

Règlement général de l'Union postale universelle

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22, paragraphe 2, de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25, paragraphe 4, de ladite Constitution, arrêté, dans le présent Règlement général, les dispositions suivantes assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union.

Chapitre I

Fonctionnement des organes de l'Union

Article 101
Organisation et réunion des Congrès et Congrès extraordinaires

1. Les représentants des Pays-membres se réunissent en Congrès au plus tard cinq ans après la date de mise à exécution des Actes du Congrès précédent.
2. Chaque Pays-membre se fait représenter au Congrès par un ou plusieurs plénipotentiaires munis, par leur Gouvernement, des pouvoirs nécessaires. Il peut, au besoin, se faire représenter par la délégation d'un autre Pays-membre. Toutefois, il est entendu qu'une délégation ne peut représenter qu'un seul Pays-membre autre que le sien.
3. Dans les délibérations, chaque Pays-membre dispose d'une voix, sous réserve des sanctions prévues à l'article 126.
4. En principe, chaque Congrès désigne le pays dans lequel le Congrès suivant aura lieu. Si cette désignation se révèle inapplicable, le Conseil d'administration est autorisé à désigner le pays où le Congrès tiendra ses assises, après entente avec ce dernier pays.
5. Après entente avec le Bureau international, le Gouvernement invitant fixe la date définitive et le lieu exact du Congrès. Un an, en principe, avant cette date, le Gouvernement invitant envoie une invitation au Gouvernement de chaque Pays-membre. Cette invitation peut être adressée soit directement, soit par l'intermédiaire d'un autre Gouvernement, soit par l'entremise du Directeur général du Bureau international.
6. Lorsqu'un Congrès doit être réuni sans qu'il y ait un Gouvernement invitant, le Bureau international, avec l'accord du Conseil d'administration et après entente avec le Gouvernement de la Confédération suisse, prend les dispositions nécessaires pour convoquer et organiser le Congrès dans le pays siège de l'Union. Dans ce cas, le Bureau international exerce les fonctions du Gouvernement invitant.
7. Le lieu de réunion d'un Congrès extraordinaire est fixé, après entente avec le Bureau international, par les Pays-membres ayant pris l'initiative de ce Congrès.
8. Les paragraphes 2 à 6 sont applicables par analogie aux Congrès extraordinaires.

Article 102
Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'administration

1. Le Conseil d'administration se compose de quarante et un membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. La présidence est dévolue de droit au pays hôte du Congrès. Si ce pays se désiste, il devient membre de droit et, de ce fait, le groupe géographique auquel il appartient dispose d'un siège supplémentaire auquel les restrictions du paragraphe 3 ne sont pas applicables. Dans ce cas, le Conseil d'administration élit à la présidence un des membres appartenant au groupe géographique dont fait partie le pays hôte.

3. Les quarante autres membres du Conseil d'administration sont élus par le Congrès sur la base d'une répartition géographique équitable. La moitié au moins des membres est renouvelée à l'occasion de chaque Congrès; aucun Pays-membre ne peut être choisi successivement par trois Congrès.

4. Chaque membre du Conseil d'administration désigne son représentant, qui doit être compétent dans le domaine postal.

5. Les fonctions de membre du Conseil d'administration sont gratuites. Les frais de fonctionnement de ce Conseil sont à la charge de l'Union.

6. Le Conseil d'administration a les attributions suivantes:

6.1 superviser toutes les activités de l'Union dans l'intervalle des Congrès, en tenant compte des décisions du Congrès, en étudiant les questions concernant les politiques gouvernementales en matière postale et en tenant compte des politiques réglementaires internationales telles que celles qui sont relatives au commerce des services et à la concurrence;

6.2 examiner et approuver, dans le cadre de ses compétences, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;

6.3 favoriser, coordonner et superviser toutes les formes d'assistance technique postale dans le cadre de la coopération technique internationale;

6.4 examiner et approuver le budget et les comptes annuels de l'Union;

6.5 autoriser, si les circonstances l'exigent, le dépassement du plafond des dépenses conformément à l'article 125, paragraphes 3, 4 et 5;

6.6 arrêter le Règlement financier de l'UPU;

6.7 arrêter les règles régissant le Fonds de réserve;

6.8 arrêter les règles régissant le Fonds spécial;

6.9 arrêter les règles régissant le Fonds des activités spéciales;

6.10 arrêter les règles régissant le Fonds volontaire;

6.11 assurer le contrôle de l'activité du Bureau international;

6.12 autoriser, s'il est demandé, le choix d'une classe de contribution inférieure, conformément aux conditions prévues à l'article 127, paragraphe 6;

6.13 autoriser le changement de groupe géographique, si un pays le demande, en tenant compte des avis exprimés par les pays qui sont membres des groupes géographiques concernés;

6.14 arrêter le Statut du personnel et les conditions de service des fonctionnaires élus;

6.15 créer ou supprimer les postes de travail du Bureau international en tenant compte des restrictions liées au plafond des dépenses fixé;

6.16 arrêter le Règlement du Fonds social;

6.17 approuver les rapports annuels établis par le Bureau international sur les activités de l'Union et sur la gestion financière et présenter, s'il y a lieu, des commentaires à leur sujet;

6.18 décider des contacts à prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;

6.19 après consultation du Conseil d'exploitation postale, décider des contacts à prendre avec les organisations qui ne sont pas des observateurs de droit, examiner et approuver les rapports du Bureau international sur les relations de l'UPU avec les autres organismes internationaux, prendre les décisions qu'il juge opportunes sur la conduite de ces relations et la suite à leur donner; désigner, en temps utile, les organisations internationales intergouvememementales et non gouvernementales qui doivent être invitées à se faire représenter à un Congrès et charger le Directeur général du Bureau international d'envoyer les invitations nécessaires;

6.20 arrêter, au cas où il le juge utile, les principes dont le Conseil d'exploitation postale doit tenir compte lorsqu'il étudiera des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), suivre de près l'étude de ces questions et examiner et approuver, pour en assurer la conformité avec les principes précités, les propositions du Conseil d'exploitation postale portant sur les mêmes sujets;

6.21 étudier, à la demande du Congrès, du Conseil d'exploitation postale ou des administrations postales, les problèmes d'ordre administratif, législatif et juridique intéressant l'Union ou le service postal international; il appartient au Conseil d'administration de décider, dans les domaines susmentionnés, s'il est opportun ou non d'entreprendre les études demandées par les administrations postales dans l'intervalle des Congrès;

6.22 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des administrations postales conformément à l'article 122;

6.23 approuver, dans le cadre de ses compétences, les recommandations du Conseil d'exploitation postale concernant l'adoption, si nécessaire, d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;

6.24 examiner le rapport annuel établi par le Conseil d'exploitation postale et, le cas échéant, les propositions soumises par ce dernier;

6.25 soumettre des sujets d'étude à l'examen du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 104, paragraphe 9.16;

6.26 désigner le pays siège du prochain Congrès dans le cas prévu à l'article 101, paragraphe 4;

6.27 déterminer, en temps utile et après consultation du Conseil d'exploitation postale, le nombre de Commissions nécessaires pour mener à bien les travaux du Congrès et en fixer les attributions;

6.28 désigner, après consultation du Conseil d'exploitation postale et sous réserve de l'approbation du Congrès, les Pays-membres susceptibles:

- d'assumer les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions, en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres;
- de faire partie des Commissions restreintes du Congrès;

6.29 examiner et approuver le projet de plan stratégique à présenter au Congrès et élaboré par le Conseil d'exploitation postale avec l'aide du Bureau international; examiner et approuver les révisions annuelles du plan arrêté par le Congrès sur la base des recommandations du

Conseil d'exploitation postale et travailler en concertation avec le Conseil d'exploitation postale à l'élaboration et à l'actualisation annuelle du plan.

7. A sa première réunion, qui est convoquée par le Président du Congrès, le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, quatre Vice-Présidents et arrête son Règlement intérieur.

8. Sur convocation de son Président, le Conseil d'administration se réunit, en principe une fois par an, au siège de l'Union.

9. Le Président, les Vice-Présidents, les Présidents des Commissions du Conseil d'administration ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'administration. Il approuve, au nom du Conseil d'administration, le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union et il assume toute autre tâche que le Conseil d'administration décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.

10. Le représentant de chacun des membres du Conseil d'administration participant aux sessions de cet organe, à l'exception des réunions qui ont eu lieu pendant le Congrès, a droit au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique. Le même droit est accordé au représentant de chaque membre de ses Commissions, de ses Groupes de travail ou de ses autres organes lorsque ceux-ci se réunissent en dehors du Congrès et des sessions du Conseil.

11. Le Président du Conseil d'exploitation postale représente celui-ci aux séances du Conseil d'administration à l'ordre du jour desquelles figurent des questions relatives à l'organe qu'il dirige.

12. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'exploitation postale peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'administration en qualité d'observateurs.

13. L'administration postale du pays où le Conseil d'administration se réunit est invitée à participer aux réunions en qualité d'observateur, si ce pays n'est pas membre du Conseil d'administration.

14. Le Conseil d'administration peut inviter à ses réunions, sans droit de vote, tout organisme international, tout représentant d'association ou d'entreprise ou toute personne qualifiée qu'il désire associer à ses travaux. Il peut également inviter dans les mêmes conditions une ou plusieurs administrations postales des Pays-membres intéressées à des questions prévues à son ordre du jour.

15. Les membres du Conseil d'administration participent effectivement à ses activités. Les Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'administration peuvent, sur leur demande, collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des Groupes de travail lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'administration s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

Article 103
Documentation sur les activités du Conseil d'administration

1. Après chaque session, le Conseil d'administration informe les Pays-membres de l'Union et les Unions restreintes sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.

2. Le Conseil d'administration fait au Congrès un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Article 104
Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale se compose de quarante membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. Les membres du Conseil d'exploitation postale sont élus par le Congrès, en fonction d'une répartition géographique spécifiée. Vingt-quatre sièges sont réservés aux pays en développement et seize sièges aux pays développés. Le tiers au moins des membres est renouvelé à l'occasion de chaque Congrès.

3. Le représentant de chacun des membres du Conseil d'exploitation postale est désigné par l'administration postale de son pays. Ce représentant doit être un fonctionnaire qualifié de l'administration postale.

4. Les frais de fonctionnement du Conseil d'exploitation postale sont à la charge de l'Union. Ses membres ne reçoivent aucune rémunération. Les frais de voyage et de séjour des représentants des administrations postales participant au Conseil d'exploitation postale sont à la charge de celles-ci. Toutefois, le représentant de chacun des pays considérés comme défavorisés d'après les listes établies par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions qui ont lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique.

5. A sa première réunion, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'exploitation postale choisit, parmi ses membres, un Président, un Vice-Président, les Présidents des Commissions et le Président du Groupe de planification stratégique.

6. Le Conseil d'exploitation postale arrête son Règlement intérieur.

7. En principe, le Conseil d'exploitation postale se réunit tous les ans au siège de l'Union. La date et le lieu de la réunion sont fixés par son Président, après accord avec le Président du Conseil d'administration et le Directeur général du Bureau international.

8. Le Président, le Vice-Président, les Présidents des Commissions du Conseil d'exploitation postale ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'exploitation postale et assume toutes les tâches que ce dernier décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.

9. Les attributions du Conseil d'exploitation postale sont les suivantes:

9.1 conduire l'étude des problèmes d'exploitation, commerciaux, techniques, économiques et de coopération technique les plus importants qui présentent de l'intérêt pour les administrations postales de tous les Pays-membres de l'Union, notamment des questions

ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier, quotes-parts des colis postaux et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), élaborer des informations et des avis à leur sujet et recommander des mesures à prendre à leur égard;

9.2 procéder à la révision des Règlements de l'Union dans les six mois qui suivent la clôture du Congrès, à moins que celui-ci n'en décide autrement; en cas d'urgente nécessité, le Conseil d'exploitation postale peut également modifier lesdits Règlements à d'autres sessions; dans les deux cas, le Conseil d'exploitation reste subordonné aux directives du Conseil d'administration en ce qui concerne les politiques et les principes fondamentaux;

9.3 coordonner les mesures pratiques pour le développement et l'amélioration des services postaux internationaux;

9.4 entreprendre, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration dans le cadre des compétences de ce dernier, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;

9.5 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des administrations postales conformément à l'article 122; l'approbation du Conseil d'administration est requise lorsque ces propositions portent sur des questions relevant de la compétence de ce dernier;

9.6 examiner, à la demande de l'administration postale d'un Pays-membre, toute proposition que cette administration postale transmet au Bureau international selon l'article 121, en préparer les commentaires et charger le Bureau de les annexer à ladite proposition avant de la soumettre à l'approbation des administrations postales des Pays-membres;

9.7 recommander, si nécessaire, et éventuellement après approbation par le Conseil d'administration et consultation de l'ensemble des administrations postales, l'adoption d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;

9.8 élaborer et présenter, sous forme de recommandations aux administrations postales, des normes en matière technique, d'exploitation et dans d'autres domaines de sa compétence où une pratique uniforme est indispensable; de même, il procède, en cas de besoin, à des modifications de normes qu'il a déjà établies;

9.9 examiner, en consultation avec le Conseil d'administration et avec son approbation, le projet de plan stratégique de l'UPU, élaboré par le Bureau international et à soumettre au Congrès; réviser chaque année le plan approuvé par le Congrès avec le concours du Groupe de planification stratégique et du Bureau international, ainsi qu'avec l'approbation du Conseil d'administration;

9.10 approuver le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union dans ses parties qui ont trait aux responsabilités et fonctions du Conseil d'exploitation postale;

9.11 décider des contacts à prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;

9.12 procéder à l'étude des problèmes d'enseignement et de formation professionnelle intéressant les pays nouveaux et en développement;

9.13 prendre les mesures nécessaires en vue d'étudier et de diffuser les expériences et les progrès faits par certains pays dans les domaines de la technique, de l'exploitation, de l'économie et de la formation professionnelle intéressant les services postaux;

9.14 étudier la situation actuelle et les besoins des services postaux dans les pays nouveaux et en développement et élaborer des recommandations convenables sur les voies et les moyens d'améliorer les services postaux dans ces pays;

9.15 prendre, après entente avec le Conseil d'administration, les mesures appropriées dans le domaine de la coopération technique avec tous les Pays-membres de l'Union, en particulier avec les pays nouveaux et en développement;

9.16 examiner toutes autres questions qui lui sont soumises par un membre du Conseil d'exploitation postale, par le Conseil d'administration ou par toute administration postale d'un Pays-membre.

10. Les membres du Conseil d'exploitation postale participent effectivement à ses activités. Les administrations postales des Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'exploitation postale peuvent, sur leur demande, collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Elles peuvent aussi être sollicitées pour présider des Groupes de travail lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient.

11. Sur la base du plan stratégique de l'UPU adopté par le Congrès et, en particulier, de la partie afférente aux stratégies des organes permanents de l'Union, le Conseil d'exploitation postale établit, à sa session suivant le Congrès, un programme de travail de base contenant un certain nombre de tactiques visant à la réalisation des stratégies. Ce programme de base, comprenant un nombre limité de travaux sur des sujets d'actualité et d'intérêt commun, est révisé chaque année en fonction des réalités et des priorités nouvelles ainsi que des modifications apportées au plan stratégique.

12. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'administration peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'exploitation postale en qualité d'observateurs.

13. Le Conseil d'exploitation postale peut inviter à ses réunions, sans droit de vote:

13.1 tout organisme international ou toute personne qualifiée qu'il désire associer à ses travaux;

13.2 des administrations postales de Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'exploitation postale;

13.3 toute association ou entreprise qu'il souhaite consulter sur des questions concernant ses activités.

Article 105
Documentation sur les activités du Conseil d'exploitation postale

1. Après chaque session, le Conseil d'exploitation postale informe les administrations postales des Pays-membres et les Unions restreintes sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.

2. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Conseil d'administration, un rapport annuel sur ses activités.

3. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Congrès, un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales des Pays-membres au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Article 106
Règlement intérieur des Congrès

1. Pour l'organisation de ses travaux et la conduite de ses délibérations, le Congrès applique le Règlement intérieur des Congrès.
2. Chaque Congrès peut modifier ce Règlement dans les conditions fixées au Règlement intérieur lui-même.

Article 107
Langues de travail du Bureau international

Les langues de travail du Bureau international sont le français et l'anglais.

Article 108
Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

1. Pour la documentation de l'Union, les langues française, anglaise, arabe et espagnole sont utilisées. Sont également utilisées les langues allemande, chinoise, portugaise et russe, à condition que la production dans ces dernières langues se limite à la documentation de base la plus importante. D'autres langues sont également utilisées, à condition que les Pays-membres qui en font la demande en supportent tous les coûts.
2. Le ou les Pays-membres ayant demandé une langue autre que la langue officielle constituent un groupe linguistique.
3. La documentation est publiée par le Bureau international dans la langue officielle et dans les langues des groupes linguistiques constitués, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux régionaux de ces groupes, conformément aux modalités convenues avec le Bureau international. La publication dans les différentes langues est faite selon le même modèle.
4. La documentation publiée directement par le Bureau international est, dans la mesure du possible, distribuée simultanément dans les différentes langues demandées.
5. Les correspondances entre les administrations postales et le Bureau international et entre ce dernier et des tiers peuvent être échangées en toute langue pour laquelle le Bureau international dispose d'un service de traduction.
6. Les frais de traduction vers une langue quelle qu'elle soit, y compris ceux résultant de l'application du paragraphe 5, sont supportés par le groupe linguistique ayant demandé cette langue. Les Pays-membres utilisant la langue officielle versent, au titre de la traduction des documents non officiels, une contribution forfaitaire dont le montant par unité contributive est égal à celui supporté par les Pays-membres ayant recours à l'autre langue de travail du Bureau international. Tous les autres frais afférents à la fourniture des documents sont supportés par l'Union. Le plafond des frais à supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, chinois, portugais et russe est fixé par une résolution du Congrès.
7. Les frais à supporter par un groupe linguistique sont répartis entre les membres de ce groupe proportionnellement à leur contribution aux dépenses de l'Union. Ces frais peuvent être répartis entre les membres du groupe linguistique selon une autre clé de répartition, à condition que les intéressés s'entendent à ce sujet et notifient leur décision au Bureau international, par l'intermédiaire du porte-parole du groupe.

8. Le Bureau international donne suite à tout changement de choix de langue demandé par un Pays-membre après un délai qui ne doit pas dépasser deux ans.

9. Pour les délibérations des réunions des organes de l'Union, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises, moyennant un système d'interprétation – avec ou sans équipement électronique – dont le choix est laissé à l'appréciation des organisateurs de la réunion après consultation du Directeur général du Bureau international, et des Pays-membres intéressés.

10. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations et les réunions indiquées au paragraphe 9.

11. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées au paragraphe 9, soit par le système indiqué au même paragraphe, lorsque les modifications d'ordre technique nécessaires peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.

12. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union. Toutefois, les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont supportés par l'Union.

13. Les administrations postales peuvent s'entendre au sujet de la langue à employer pour la correspondance de service dans leurs relations réciproques. A défaut d'une telle entente, la langue à employer est le français.

Chapitre II

Bureau international

Article 109
Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international sont élus par le Congrès pour la période séparant deux Congrès successifs, la durée minimale de leur mandat étant de cinq ans. Leur mandat est renouvelable une seule fois. Sauf décision contraire du Congrès, la date de leur entrée en fonctions est fixée au 1er janvier de l'année qui suit le Congrès.

2. Au moins sept mois avant l'ouverture du Congrès, le Directeur général du Bureau international adresse une note aux Gouvernements des Pays-membres en les invitant à présenter les candidatures éventuelles pour les postes de Directeur général et de Vice-Directeur général et en indiquant en même temps si le Directeur général ou le Vice-Directeur général en fonctions sont intéressés au renouvellement éventuel de leur mandat initial. Les candidatures, accompagnées d'un curriculum vitae, doivent parvenir au Bureau international deux mois au moins avant l'ouverture du Congrès. Les candidats doivent être des ressortissants des Pays-membres qui les présentent. Le Bureau international élabore la documentation nécessaire pour le Congrès. L'élection du Directeur général et celle du Vice-Directeur général, ont lieu au scrutin secret, la première élection portant sur le poste de Directeur général.

3. En cas de vacance du poste de Directeur général, le Vice-Directeur général assume les fonctions de Directeur général jusqu'à la fin du mandat prévu, pour celui-ci; il est éligible à ce poste et est admis d'office comme candidat, sous réserve que son mandat initial en tant

que Vice-Directeur général n'ait pas déjà été renouvelé une fois par le Congrès précédent et qu'il déclare son intérêt à être considéré comme candidat au poste de Directeur général.

4. En cas de vacance simultanée des postes de Directeur général et de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration élit, sur la base des candidatures reçues à la suite d'une mise au concours, un Vice-Directeur général pour la période allant jusqu'au prochain Congrès. Pour la présentation des candidatures, le paragraphe 2 s'applique par analogie.

5. En cas de vacance du poste de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration charge, sur proposition du Directeur général, un des Sous-Directeurs généraux au Bureau international d'assumer, jusqu'au prochain Congrès, les fonctions de Vice-Directeur général.

Article 110
Fonctions du Directeur général

1. Le Directeur général organise, administre et dirige le Bureau international, dont il est le représentant légal. Il est compétent pour classer les postes des grades G 1 à D 2 et pour nommer et promouvoir les fonctionnaires dans ces grades. Pour les nominations dans les grades P 1 à D 2, il doit prendre en considération les qualifications professionnelles des candidats recommandés par les administrations postales des Pays-membres dont ils ont la nationalité, ou dans lesquels ils exercent leur activité professionnelle, en tenant compte d'une équitable répartition géographique continentale et des langues. Les postes de Sous-Directeur général doivent, dans toute la mesure possible, être pourvus par des candidats provenant de régions différentes et d'autres régions que celles dont le Directeur général et le Vice-Directeur général sont originaires, compte tenu de la considération dominante de l'efficacité du Bureau international. Dans le cas de postes exigeant des qualifications spéciales, le Directeur général peut s'adresser à l'extérieur. Il tient également compte, lors de la nomination d'un nouveau fonctionnaire, de ce qu'en principe les personnes qui occupent les postes des grades D 2, D 1 et P 5 doivent être des ressortissants de différents Pays-membres de l'Union. Lors de la promotion d'un fonctionnaire du Bureau international aux grades D 2, D 1 et P 5, il n'est pas tenu à l'application du même principe. En outre, les exigences d'une équitable répartition géographique et des langues passent après le mérite dans le processus de recrutement. Le Directeur général informe le Conseil d'administration une fois par an des nominations et des promotions aux grades P 4 à D 2.

2. Le Directeur général a les attributions suivantes:

2.1 assurer les fonctions de dépositaire des Actes de l'Union et d'intermédiaire dans la procédure d'adhésion et d'admission à l'Union ainsi que de sortie de celle-ci;

2.2 notifier les décisions prises par le Congrès à tous les Gouvernements des Pays-membres;

2.3 notifier à l'ensemble des administrations postales les Règlements arrêtés ou révisés par le Conseil d'exploitation postale;

2.4 préparer le projet de budget annuel de l'Union au niveau le plus bas possible compatible avec les besoins de l'Union et le soumettre en temps opportun à l'examen du Conseil d'administration; communiquer le budget aux Pays-membres de l'Union après l'approbation du Conseil d'administration et l'exécuter;

2.5 exécuter les activités spécifiques demandées par les organes de l'Union et celles que lui attribuent les Actes;

2.6 prendre les initiatives visant à réaliser les objectifs fixés par les organes de l'Union, dans le cadre de la politique établie et des fonds disponibles;

2.7 soumettre des suggestions et des propositions au Conseil d'administration ou au Conseil d'exploitation postale;

2.8 préparer, à l'intention du Conseil d'exploitation postale et sur la base des directives données par ce dernier, le projet de plan stratégique à soumettre au Congrès et le projet de révision annuelle;

2.9 assurer la représentation de l'Union;

2.10 servir d'intermédiaire dans les relations entre:

- l'UPU et les Unions restreintes;
- l'UPU et l'Organisation des Nations Unies;
- l'UPU et les organisations internationales dont les activités présentent un intérêt pour l'Union;
- l'UPU et les organismes internationaux, associations ou entreprises que les organes de l'Union souhaitent consulter ou associer à leurs travaux;

2.11 assumer la fonction de Secrétaire général des organes de l'Union et veiller à ce titre, compte tenu des dispositions spéciales du présent Règlement, notamment:

- à la préparation et à l'organisation des travaux des organes de l'Union;
- à l'élaboration, à la production et à la distribution des documents, rapports et procès-verbaux;
- au fonctionnement du secrétariat durant les réunions des organes de l'Union;

2.12 assister aux séances des organes de l'Union et prendre part aux délibérations sans droit de vote, avec la possibilité de se faire représenter.

Article 111
Fonctions du Vice-Directeur général

1. Le Vice-Directeur général assiste le Directeur général et il est responsable devant lui.

2. En cas d'absence ou empêchement du Directeur général, le Vice-Directeur général exerce les pouvoirs de celui-ci. Il en est de même dans le cas de vacance du poste de Directeur général visé à l'article 109, paragraphe 3.

Article 112
Secrétariat des organes de l'Union

Le secrétariat des organes de l'Union est assuré par le Bureau international sous la responsabilité du Directeur général. Il adresse tous les documents publiés à l'occasion de chaque session aux administrations postales des membres de l'organe, aux administrations postales des pays qui, sans être membres de l'organe, collaborent aux études entreprises, aux Unions restreintes ainsi qu'aux autres administrations postales des Pays-membres qui en font la demande.

Article 113
Liste des Pays-membres

Le Bureau international établit et tient à jour la liste des Pays-membres de l'Union en y indiquant leur classe de contribution, leur groupe géographique et leur situation par rapport aux Actes de l'Union.

Article 114
Renseignements. Avis. Demandes d'interprétation et de modification des Actes. Enquêtes. Intervention dans la liquidation des comptes

1. Le Bureau international se tient en tout temps à la disposition du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale et des administrations postales pour leur fournir tous renseignements utiles sur les questions relatives au service.
2. Il est chargé, notamment, de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service postal international; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; de donner suite aux demandes d'interprétation et de modification des Actes de l'Union et, en général, de procéder aux études et aux travaux de rédaction ou de documentation que lesdits Actes lui attribuent ou dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union.
3. Il procède également aux enquêtes qui sont demandées par les administrations postales en vue de connaître l'opinion des autres administrations postales sur une question déterminée. Le résultat d'une enquête ne revêt pas le caractère d'un vote et ne lie pas formellement.
4. Il petit intervenir, à titre d'office de compensation, dans la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service postal.

Article 115
Coopération technique

Le Bureau international est chargé, dans le cadre de la coopération technique internationale, de développer l'assistance technique postale sous toutes ses formes.

Article 116
Formules fournies par le Bureau international

Le Bureau international est chargé de faire confectionner les coupons-réponse internationaux et d'en approvisionner, au prix de revient, les administrations postales qui en font la demande.

Article 117
Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux

1. Deux exemplaires des Actes des Unions restreintes et des arrangements spéciaux conclus en application de l'article 8 de la Constitution doivent être transmis au Bureau international par les bureaux de ces Unions ou, à défaut, par une des parties contractantes.
2. Le Bureau international veille à ce que les Actes des Unions restreintes et les arrangements spéciaux ne prévoient pas des conditions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues dans les Actes de l'Union et informe les administrations postales de

l'existence des Unions et des arrangements susdits. Il signale au Conseil d'administration toute irrégularité constatée en vertu de la présente disposition.

Article 118
Revue de l'Union

Le Bureau international rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, une revue en langues allemande, anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe.

Article 119
Rapport annuel sur les activités de l'Union

Le Bureau international fait, sur les activités de l'Union, un rapport annuel qui est communiqué, après approbation par le Conseil d'administration, aux administrations postales, aux Unions restreintes et à l'Organisation des Nations Unies.

Chapitre III

Procédure d'introduction et d'examen des propositions

Article 120
Procédure de présentation des propositions au Congrès

1. Sous réserve des exceptions prévues aux paragraphes 2 et 5, la procédure suivante règle l'introduction des propositions de toute nature à soumettre au Congrès par les administrations postales des Pays-membres:
   a) sont admises les propositions qui parviennent au Bureau international au moins six mois avant la date fixée pour le Congrès;
   b) aucune proposition d'ordre rédactionnel n'est admise pendant la période de six mois qui précède la date fixée pour le Congrès;
   c) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre six et quatre mois avant la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins deux administrations postales;
   d) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre quatre et deux mois qui précède la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins huit administrations postales; les propositions qui parviennent ultérieurement ne sont plus admises;
   e) les déclarations d'appui doivent parvenir au Bureau international dans le même délai que les propositions qu'elles concernent.
2. Les propositions concernant la Constitution ou le Règlement général doivent parvenir au Bureau international six mois au moins avant l'ouverture du Congrès; celles qui parviennent postérieurement à cette date mais avant l'ouverture du Congrès ne peuvent être prises en considération que si le Congrès en décide ainsi à la majorité des deux tiers des pays représentés au Congrès et si les conditions prévues au paragraphe 1 sont respectées.
3. Chaque proposition ne doit avoir en principe qu'un objectif et ne contenir que les modifications justifiées par cet objectif.

4. Les propositions d'ordre rédactionnel sont munies, en tête, de la mention «Proposition d'ordre rédactionnel» par les administrations postales qui les présentent et publiées par le Bureau international sous un numéro suivi de la lettre R. Les propositions non munies de cette mention mais qui, de l'avis du Bureau international, ne touchent que la rédaction sont publiées avec une annotation appropriée; le Bureau international établit une liste de ces propositions à l'intention du Congrès.

5. La procédure prescrite aux paragraphes 1 et 4 ne s'applique ni aux propositions concernant le Règlement intérieur des Congrès ni aux amendements à des propositions déjà faites.

Article 121
Procédure de présentation des propositions entre deux Congrès

1. Pour être prise en considération, chaque proposition concernant la Convention ou les Arrangements et introduite par une administration postale entre deux Congrès doit être appuyée par au moins deux autres administrations postales. Ces propositions restent sans suite lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps, les déclarations d'appui nécessaires.

2. Ces propositions sont adressées aux autres administrations postales par l'intermédiaire du Bureau international.

3. Les propositions concernant les Règlements n'ont pas besoin d'appui, mais ne sont prises en considération par le Conseil d'exploitation postale que si celui-ci en approuve l'urgente nécessité.

Article 122
Examen des propositions entre deux Congrès

1. Toute proposition concernant la Convention, les Arrangements et leurs Protocoles finals est soumise à la procédure suivante: un délai de deux mois est laissé aux administrations postales des Pays-membres pour examiner la proposition notifiée par circulaire du Bureau international et, le cas échéant, pour faire parvenir leurs observations audit Bureau. Les amendements ne sont pas admis. Les réponses sont réunies par les soins du Bureau international et communiquées aux administrations postales avec invitation de se prononcer pour ou contre la proposition. Celles qui n'ont pas fait parvenir leur vote dans un délai de deux mois sont considérées comme s'abstenant. Les délais précités comptent à partir de la date des circulaires du Bureau international.

2. Les propositions de modification des Règlements sont traitées par le Conseil d'exploitation postale.

3. Si la proposition concerne un Arrangement ou son Protocole final, seules les administrations postales de Pays-membres qui sont parties à cet Arrangement peuvent prendre part aux opérations indiquées au paragraphe 1.

Article 123
Notification des décisions adoptées entre deux Congrès

1. Les modifications apportées à la Convention, aux Arrangements et aux Protocoles finals de ces Actes sont consacrées par une notification du Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres.

2. Les modifications apportées par le Conseil d'exploitation postale aux Règlements et à leurs Protocoles finals sont notifiées aux administrations postales par le Bureau international. Il en est de même des interprétations visées à l'article 64.3.2 de la Convention et aux dispositions correspondantes des Arrangements.

Article 124
Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

1. Les Règlements entrent en vigueur à la même date et ont la même durée que les Actes issus du Congrès.
2. Sous réserve du paragraphe 1, les décisions de modification des Actes de l'Union qui sont adoptées entre deux Congrès ne sont exécutoires que trois mois, au moins, après leur notification.

Chapitre IV

Finances

Article 125
Fixation et règlement des dépenses de l'Union

1. Sous réserve des paragraphes 2 à 6, les dépenses annuelles afférentes aux activités des organes de l'Union ne doivent pas dépasser les sommes ci-après pour les années 2000 et suivantes:

   36 880 816 francs suisses pour l'année 2000;

   37 000 000 francs suisses pour les années 2001 à 2004.

   La limite de base pour l'année 2004 s'applique également aux années postérieures en cas de report du Congrès prévu pour 2004.
2. Les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès (déplacement du secrétariat, frais de transport, frais d'installation technique de l'interprétation simultanée, frais de reproduction des documents durant le Congrès, etc.) ne doivent pas dépasser la limite de 2 948 000 francs suisses.
3. Le Conseil d'administration est autorisé à dépasser les limites fixées aux paragraphes 1 et 2 pour tenir compte des augmentations des échelles de traitements, des contributions au titre des pensions ou indemnités, y compris les indemnités de poste, admises par les Nations Unies pour être appliquées à leur personnel en fonctions à Genève.
4. Le Conseil d'administration est également autorisé à ajuster, chaque année, le montant des dépenses autres que celles relatives au personnel en fonction de l'indice suisse des prix à la consommation.
5. Par dérogation au paragraphe 1, le Conseil d'administration, ou en cas d'extrême urgence le Directeur général, peut autoriser un dépassement des limites fixées pour faire face aux réparations importantes et imprévues du bâtiment du Bureau international, sans toutefois que le montant du dépassement puisse excéder 125 000 francs suisses par année.
6. Si les crédits prévus par les paragraphes 1 et 2 se révèlent insuffisants pour assurer le bon fonctionnement de l'Union, ces limites ne peuvent être dépassées qu'avec l'approbation de

la majorité des Pays-membres de l'Union. Toute consultation doit comporter un exposé complet des faits justifiant une telle demande.

7. Les pays qui adhèrent à l'Union ou qui sont admis en qualité de membres de l'Union ainsi que ceux qui sortent de l'Union doivent acquitter leur cotisation pour l'année entière au cours de laquelle leur admission ou leur sortie devient effective.

8. Les Pays-membres paient à l'avance leur part contributive aux dépenses annuelles de l'Union, sur la base du budget arrêté par le Conseil d'administration. Ces parts contributives doivent être payées au plus tard le premier jour de l'exercice financier auquel se rapporte le budget. Passé ce terme, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union, à raison de 3% par an durant les six premiers mois et de 6% par an à partir du septième mois.

9. Lorsque les arriérés de contributions obligatoires hors intérêts dues à l'Union par un Pays-membre sont égaux ou supérieurs à la somme des contributions de ce Pays-membre pour les deux exercices financiers précédents, ce Pays-membre peut céder irrévocablement à l'Union tout ou partie de ses créances sur d'autres Pays-membres, selon les modalités fixées par le Conseil d'administration. Les conditions de cession de créances sont à définir selon un accord convenu entre le Pays-membre, ses débiteurs/créanciers et l'Union.

10. Les Pays-membres qui, pour des raisons juridiques ou autres, sont dans l'impossibilité d'effectuer une telle cession s'engagent à conclure un plan d'amortissement de leurs comptes arriérés.

11. Sauf dans des circonstances exceptionnelles, le recouvrement des arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union ne pourra pas s'étendre à plus de dix années.

12. Dans des circonstances exceptionnelles, le Conseil d'administration peut libérer un Pays-membre de tout ou partie des intérêts dus si celui-ci s'est acquitté, en capital, de l'intégralité de ses dettes arriérées.

13. Un Pays-membre peut également être libéré, dans le cadre d'un plan d'amortissement de ses comptes arriérés approuvé par le Conseil d'administration, de tout ou partie des intérêts accumulés ou à courir; la libération est toutefois subordonnée à l'exécution complète et ponctuelle du plan d'amortissement dans un délai convenu de dix ans au maximum.

14. Pour pallier les insuffisances de trésorerie de l'Union, il est constitué un Fonds de réserve dont le montant est fixé par le Conseil d'administration. Ce Fonds est alimenté en premier lieu par les excédents budgétaires. Il peut servir également à équilibrer le budget ou à réduire le montant des contributions des Pays-membres.

15. En ce qui concerne les insuffisances passagères de trésorerie, le Gouvernement de la Confédération suisse fait, à court terme, les avances nécessaires selon des conditions qui sont à fixer d'un commun accord. Ce Gouvernement surveille sans frais la tenue des comptes financiers ainsi que la comptabilité du Bureau international dans les limites des crédits fixés par le Congrès.

Article 126
Sanctions automatiques

1. Tout Pays-membre étant dans l'impossibilité d'effectuer la cession prévue au paragraphe 9 de l'article 125 et qui n'accepte pas de se soumettre à un plan d'amortissement proposé par le Bureau international conformément à l'article 125, paragraphe 10, ou ne le respecte pas perd automatiquement son droit de vote au Congrès et dans les réunions du Conseil

d'administration et du Conseil d'exploitation postale et n'est plus éligible à ces deux Conseils.

2. Les sanctions automatiques sont levées d'office et avec effet immédiat dès que le Pays-membre concerné s'est acquitté entièrement de ses arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union, en capital et intérêts, ou qu'il accepte de se soumettre à un plan d'amortissement de ses comptes arriérés.

Article 127
Classes de contribution

1. Les Pays-membres contribuent à la couverture des dépenses de l'Union selon la classe de contribution à laquelle ils appartiennent. Ces classes sont les suivantes:

   classe de 50 unités;

   classe de 40 unités;

   classe de 35 unités;

   classe de 25 unités;

   classe de 20 unités;

   classe de 15 mutés;

   classe de 10 unités;

   classe de 5 unités;

   classe de 3 unités;

   classe de 1 unité;

   classe de 0,5 unité, réservée aux pays les moins avancés énumérés par l'Organisation des Nations Unies et à d'autres pays désignés par le Conseil d'administration.

2. Outre les classes de contribution énumérées au paragraphe 1, tout Pays-membre peut choisir de payer un nombre d'unités de contribution supérieur à 50 unités.

3. Les Pays-membres sont rangés dans l'une des classes de contribution précitées au moment de leur admission ou de leur adhésion à l'Union, selon la procédure visée à l'article 21, paragraphe 4, de la Constitution.

4. Les Pays-membres peuvent changer ultérieurement de classe de contribution, à la condition que ce changement soit notifié au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Cette notification, qui est portée à l'attention du Congrès, prend effet à la date de mise en vigueur des dispositions financières arrêtées par le Congrès. Les Pays-membres qui n'ont pas fait connaître leur souhait de changer de classe de contribution dans les délais prescrits sont maintenus dans la classe de contribution à laquelle ils appartenaient jusqu'alors.

5. Les Pays-membres ne peuvent pas exiger d'être déclassés de plus d'une classe à la fois.

6. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles telles que des catastrophes naturelles nécessitant des programmes d'aide internationale, le Conseil d'administration peut autoriser un déclassement temporaire d'une classe, une seule fois entre deux Congrès, à la demande d'un Pays-membre si celui-ci apporte la preuve qu'il ne peut plus maintenir sa contribution selon la classe initialement choisie. Dans les mêmes circonstances, le Conseil

d'administration peut également autoriser le déclassement temporaire de Pays-membres n'appartenant pas à la catégorie des pays les moins avancés et déjà rangés dans la classe de 1 unité en les faisant passer dans la classe de 0,5 unité.

7. En application du paragraphe 6, le déclassement temporaire peut être autorisé par le Conseil d'administration pour une période maximale de deux ans ou jusqu'au prochain Congrès, si celui-ci a lieu avant la fin de cette période. A l'expiration de la période fixée, le pays concerné réintègre automatiquement sa classe initiale.

8. Par dérogation aux paragraphes 4 et 5, les surclassements ne sont soumis à aucune restriction.

Article 128
Paiement des fournitures du Bureau international

Les fournitures que le Bureau international livre à titre onéreux aux administrations postales doivent être payées dans le plus bref délai possible, et au plus tard dans les six mois à partir du premier jour du mois qui suit celui de l'envoi du compte par ledit Bureau. Passé ce délai, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union., à raison de 5% par an, à compter du jour de l'expiration dudit délai.

Chapitre V

Arbitrages

Article 129
Procédure d'arbitrage

1. En cas de différend à régler par jugement arbitral, chacune des administrations postales en cause choisit une administration postale d'un Pays-membre qui n'est pas directement intéressée dans le litige. Lorsque plusieurs administrations postales font cause commune, elles ne comptent, pour l'application de cette disposition, que pour une seule.

2. Au cas où l'une des administrations postales en cause ne donne pas suite à une proposition d'arbitrage dans le délai de six mois, le Bureau international, si la demande lui en est faite, provoque à son tour la désignation d'un arbitre par l'administration postale défaillante ou en désigne un lui-même, d'office.

3. Les parties en cause peuvent s'entendre pour désigner un arbitre unique, qui peut être le Bureau international.

4. La décision des arbitres est prise à la majorité des voix.

5. En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre administration postale également désintéressée dans le litige. A défaut d'une entente sur le choix, cette administration postale est désignée par le Bureau international parmi les administrations postales non proposées par les arbitres.

6. S'il s'agit d'un différend concernant l'un des Arrangements, les arbitres ne peuvent être désignés en dehors des administrations postales qui participent à cet Arrangement.

Chapitre VI

Dispositions finales

Article 130
Conditions d'approbation des propositions concernant le Règlement général

Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives au présent Règlement général doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès. Les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union doivent être présents au moment du vote.

Article 131
Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies

Les conditions d'approbation visées à l'article 130 s'appliquent également aux propositions tendant à modifier les Accords conclus entre l'Union postale universelle et l'Organisation des Nations Unies dans la mesure où ces Accords ne prévoient pas les conditions de modification des dispositions qu'ils contiennent.

Article 132
Mise à exécution et durée du Règlement général

Le présent Règlement général sera mis à exécution le 1er janvier 2001 et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé le présent Règlement général en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Beijing, le 15 septembre 1999.

Règlement intérieur des Congrès

Table des matières

Art.

1. Dispositions générales
2. Délégations
3. Pouvoirs des délégués
4. Ordre des places
5. Observateurs
6. Doyen du Congrès
7. Présidences et vice-présidences du Congrès et des Commissions
8. Bureau du Congrès
9. Membres des Commissions
10. Groupes de travail
11. Secrétariat du Congrès et des Commissions
12. Langues de délibération
13. Langues de rédaction des documents du Congrès
14. Propositions
15. Examen des propositions en Congrès et en Commission
16. Délibérations
17. Motions d'ordre et motions de procédure
18. Quorum
19. Principe et procédure de vote
20. Conditions d'approbation des propositions
21. Election des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale
22. Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international
23. Procès-verbaux
24. Approbation par le Congrès des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)
25. Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale
26. Réserves aux Actes
27. Signature des Actes
28. Modifications au Règlement

Règlement intérieur des Congrès

Article premier

Dispositions générales

Le présent Règlement intérieur, ci-après dénommé le «Règlement», est établi en application des Actes de l'Union et leur est subordonné. En cas de divergence entre l'une de ses dispositions et une disposition des Actes, cette dernière fait autorité.

Article 2
Délégations

1. Le terme «délégation» s'entend de la personne ou de l'ensemble des personnes désignées par un Pays-membre pour participer au Congrès. La délégation se compose d'un Chef de délégation ainsi que, le cas échéant, d'un suppléant du Chef de délégation, d'un ou de plusieurs délégués et, éventuellement, d'un ou de plusieurs fonctionnaires attachés (y compris experts, secrétaires, etc.).

2. Les Chefs de délégation, leurs suppléants ainsi que les délégués sont les représentants des Pays-membres au sens de l'article 14, paragraphe 2, de la Constitution s'ils sont munis de pouvoirs répondant aux conditions fixées à l'article 3 du présent Règlement.

3. Les fonctionnaires attachés sont admis aux séances et ont le droit de participer aux délibérations, mais ils n'ont pas, en principe, le droit de vote. Toutefois, ils peuvent être autorisés par leur Chef de délégation à voter au nom de leur pays dans les séances des Commissions. De telles autorisations doivent être remises par écrit avant le début de la séance au Président de la Commission intéressée.

Article 3
Pouvoirs des délégués

1. Les pouvoirs des délégués doivent être signés par le Chef de l'Etat ou par le Chef du Gouvernement ou par le Ministre des affaires étrangères du pays intéressé. Ils doivent être libellés en bonne et due forme. Les pouvoirs des délégués habilités à signer les Actes (plénipotentiaires) doivent incliquer la portée de cette signature (signature sous réserve de ratification ou d'approbation, signature «ad référendum», signature définitive). En l'absence d'une telle précision, la signature est considérée comme soumise à ratification ou à approbation. Les pouvoirs autorisant à signer les Actes comprennent implicitement le droit de délibérer et de voter. Les délégués auxquels les autorités compétentes ont conféré les pleins pouvoirs sans en préciser la portée sont autorisés à délibérer, à voter et à signer les Actes, à moins que le contraire ne ressorte explicitement du libellé des pouvoirs.

2. Les pouvoirs doivent être déposés dès l'ouverture du Congrès auprès de l'autorité désignée à cette fin.

3. Les délégués non munis de pouvoirs ou qui n'auront pas déposé leurs pouvoirs peuvent, s'ils ont été annoncés par leur Gouvernement au Gouvernement du pays invitant, prendre part aux délibérations et voter dès l'instant où ils commencent à participer aux travaux du Congrès. Il en est de même pour ceux dont les pouvoirs sont reconnus comme étant entachés d'irrégularités. Ces délégués ne seront plus autorisés à voter à partir du moment où le Congrès aura approuvé le dernier rapport de la Commission de vérification des pouvoirs constatant que leurs pouvoirs font défaut ou sont irréguliers et aussi longtemps que la situation n'est pas régularisée. Le dernier rapport doit être approuvé par le Congrès avant les élections autres que celle du Président du Congrès et avant l'approbation des projets d'Actes.

4. Les pouvoirs d'un Pays-membre qui se fait représenter au Congrès par la délégation d'un autre Pays-membre (procuration) doivent revêtir la même forme que ceux qui sont mentionnés au paragraphe 1.

5. Les pouvoirs et les procurations adressés par télégramme ne sont pas admis. En revanche, sont acceptés les télégrammes répondant à une demande d'information relative à une question de pouvoirs.

6. Une délégation qui, après avoir déposé ses pouvoirs, est empêchée d'assister à une ou plusieurs séances a la faculté de se faire représenter par la délégation d'un autre pays, à la condition d'en donner avis par écrit au Président de la réunion intéressée. Toutefois, une délégation ne peut représenter qu'un seul pays autre que le sien.

7. Les délégués des Pays-membres qui ne sont pas parties à un Arrangement peuvent prendre part, sans droit de vote, aux délibérations du Congrès concernant cet Arrangement.

Article 4
Ordre des places

1. Aux séances du Congrès et des Commissions, les délégations sont rangées d'après l'ordre alphabétique français des Pays-membres représentés.

2. Le Président du Conseil d'administration tire au sort, en temps opportun, le nom du pays qui prendra place en tête devant la tribune présidentielle, lors des séances du Congrès et des Commissions.

Article 5
Observateurs

1. Des représentants de l'Organisation des Nations Unies peuvent participer aux délibérations du Congrès.

2. Les observateurs des organisations intergouvememental es sont admis aux séances du Congrès ou de ses Commissions lorsque sont discutées des questions intéressant ces organisations. Dans les mêmes cas, les observateurs des organisations internationales non gouvernementales peuvent être admis aux séances des Commissions si la Commission concernée y consent.

3. Sont également admis comme observateurs les représentants qualifiés des Unions restreintes établies conformément à l'article 8, paragraphe 1, de la Constitution lorsqu'elles en expriment le désir.

4. Les observateurs dont il est question aux paragraphes 1 à 3 prennent part aux délibérations sans droit de vote.

Article 6
Doyen du Congrès

1. L'administration postale du pays siège du Congrès suggère la désignation du Doyen du Congrès d'entente avec le Bureau international. Le Conseil d'administration procède, en temps opportun, à l'adoption de cette désignation.

2. A l'ouverture de la première séance plénière de chaque Congrès, le Doyen assume la présidence du Congrès jusqu'à ce que celui-ci ait élu son Président. Au surplus, il exerce les fonctions qui lui sont attribuées par le présent Règlement.

Article 7
Présidences et vice-présidences du Congrès et des Commissions

1. Dans sa première séance plénière, le Congrès élit, sur proposition du Doyen, le Président du Congrès, puis approuve, sur proposition du Conseil d'administration, la désignation des Pays-membres qui assumeront les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice- présidences des Commissions. Ces fonctions sont attribuées en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres.

2. Les Présidents ouvrent et clôturent les séances qu'ils président, dirigent les discussions, donnent la parole aux orateurs, mettent aux voix les propositions et indiquent la majorité requise pour les votes, proclament les décisions et, sous réserve de l'approbation du Congrès, donnent éventuellement une interprétation de ces décisions.

3. Les Présidents veillent au respect du présent Règlement et au maintien de l'ordre au cours des séances.

4. Toute délégation peut en appeler, devant le Congrès ou la Commission, d'une décision prise par le Président de ceux-ci sur la base d'une disposition du Règlement ou d'une interprétation de celui-ci; la décision du Président reste toutefois valable si elle n'est pas annulée par la majorité des membres présents et votant.

5. Si le Pays-membre chargé de la présidence n'est plus en mesure d'assurer cette fonction, l'un des Vice-Présidents est désigné par le Congrès ou par la Commission pour le remplacer.

Article 8
Bureau du Congrès

1. Le Bureau est l'organe central chargé de diriger les travaux du Congrès. Il est composé du Président et des Vice-Présidents du Congrès ainsi que des Présidents des Commissions. Il se réunit périodiquement pour examiner le déroulement des travaux du Congrès et de ses Commissions et pour formuler des recommandations tendant à favoriser ce déroulement. Il aide le Président à élaborer l'ordre du jour de chaque séance plénière et à coordonner les travaux des Commissions. Il fait des recommandations relatives à la clôture du Congrès.

2. Le Secrétaire général du Congrès et le Secrétaire général adjoint mentionnés à l'article 11, paragraphe 1, assistent aux réunions du Bureau.

Article 9
Membres des Commissions

1. Les Pays-membres représentés au Congrès sont, de droit, membres des Commissions chargées de l'examen des propositions relatives à la Constitution, au Règlement général et à la Convention.

2. Les Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à un ou plusieurs des Arrangements facultatifs sont de droit membres de la ou des Commissions chargées de la révision de ces Arrangements. Le droit de vote des membres de cette ou de ces Commissions est limité à l'Arrangement ou aux Arrangements auxquels ils sont parties.

3. Les délégations qui ne sont pas membres des Commissions traitant des Arrangements ont la faculté d'assister aux séances de celles-ci et de prendre part aux délibérations sans droit de vote.

Article 10
Groupes de travail

Le Congrès et chaque Commission peuvent constituer des Groupes de travail pour l'étude de questions spéciales.

Article 11
Secrétariat du Congrès et des Commissions

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international assument respectivement les fonctions de Secrétaire général et de Secrétaire général adjoint du Congrès.

2. Le Secrétaire général et le Secrétaire général adjoint assistent aux séances du Congrès et du Bureau du Congrès, où ils prennent part aux délibérations sans droit de vote. Ils peuvent aussi, dans les mêmes conditions, assister aux séances des Commissions ou s'y faire représenter par un fonctionnaire supérieur du Bureau international.

3. Les travaux du Secrétariat du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions sont assurés par le personnel du Bureau international, en collaboration avec l'administration postale du pays invitant.

4. Les fonctionnaires supérieurs du Bureau international assument les fonctions de Secrétaires du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions. Ils assistent le Président pendant les séances et sont responsables de la rédaction des procès-verbaux ou des rapports.

5. Les Secrétaires du Congrès et des Commissions sont assistés par des Secrétaires adjoints.

6. Des rapporteurs possédant la langue française sont chargés de la rédaction des procès-verbaux des séances plénières du Congrès.

Article 12
Langues de délibération

1. Sous réserve du paragraphe 2, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises pour les délibérations, moyennant un système d'interprétation simultanée ou consécutive.

2. Les délibérations de la Commission de rédaction ont lieu en langue française.

3. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations indiquées au paragraphe 1. La langue du pays hôte jouit d'un droit de priorité à cet égard. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées au paragraphe 1, soit par le système d'interprétation simultanée, lorsque des modifications d'ordre technique peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.

4. Les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont à la charge de l'Union.

5. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union.

Article 13
Langues de rédaction des documents du Congrès

1. Les documents élaborés pendant le Congrès, y compris les projets de décisions soumis à l'approbation du Congrès, sont publiés en langue française par le Secrétariat du Congrès.

2. A cet effet, les documents provenant des délégations des Pays-membres doivent être présentés dans cette langue, soit directement, soit par l'intermédiaire des services de traduction adjoints au Secrétariat du Congrès.

3. Ces services, organisés à leurs frais par les groupes linguistiques constitués selon les dispositions correspondantes du Règlement général, peuvent aussi traduire des documents du Congrès dans leurs langues respectives.

Article 14
Propositions

1. Toutes les questions portées devant le Congrès font l'objet de propositions.

2. Toutes les propositions publiées par le Bureau international avant l'ouverture du Congrès sont considérées comme soumises au Congrès.

3. Deux mois avant l'ouverture du Congrès, aucune proposition ne sera prise en considération, sauf celles qui tendent à l'amendement de propositions antérieures.

4. Est considérée comme amendement toute proposition de modification qui, sans altérer le fond de la proposition, comporte une suppression, une addition à une partie de la proposition originale ou la révision d'une partie de cette proposition. Aucune proposition de modification ne sera considérée comme un amendement si elle est incompatible avec le sens ou l'intention de la proposition originale. Dans les cas douteux, il incombe au Congrès ou à la Commission de trancher la question.

5. Les amendements présentés en Congrès au sujet de propositions déjà faites doivent être remis par écrit en langue française au Secrétariat avant midi l'avant-veille du jour de leur mise en délibération, de façon à pouvoir être distribués le même jour aux délégués. Ce délai ne s'applique pas aux amendements résultant directement des discussions en Congrès ou en Commission. Dans ce dernier cas, si cela est demandé, l'auteur de l'amendement doit présenter son texte par écrit en langue française ou, en cas de difficulté, en toute autre langue de débat. Le Président intéressé en donnera ou en fera donner lecture.

6. La procédure prévue au paragraphe 5 s'applique également à la présentation des propositions ne visant pas à modifier le texte des Actes (projets de résolution, de recommandation, de vœu, etc.).

7. Toute proposition ou amendement doit revêtir la forme définitive du texte à introduire dans les Actes de l'Union, sous réserve bien entendu de mise au point par la Commission de rédaction.

Article 15
Examen des propositions en Congrès et en Commission

1. Les propositions d'ordre rédactionnel (dont le numéro est suivi de la lettre R) sont attribuées à la Commission de rédaction soit directement si, de la part du Bureau international, il n'y a aucun doute quant à leur nature (une liste en est établie par le Bureau international à l'intention de la Commission de rédaction), soit si, de l'avis du Bureau International, il y a doute sur leur nature, après que les autres Commissions en ont confirmé la nature purement rédactionnelle (une liste en est aussi établie à l'intention des Commissions intéressées). Toutefois, si de telles propositions sont liées à d'autres propositions de fond à traiter par le Congrès ou par d'autres Commissions, la Commission de rédaction n'en aborde l'étude qu'après que le Congrès ou les autres Commissions se sont prononcés à l'égard des propositions de fond correspondantes. Les propositions dont le numéro n'est pas suivi de la lettre R, mais qui, de l'avis du Bureau international, sont des propositions d'ordre rédactionnel, sont déférées directement aux Commissions qui s'occupent des propositions de fond correspondantes. Ces Commissions décident, dès l'ouverture de leurs travaux, lesquelles de ces propositions seront attribuées directement à la Commission de rédaction. Une liste de ces propositions est établie par le Bureau international à l'intention des Commissions en cause.

2. Si une même question fait l'objet de plusieurs propositions, le Président décide de leur ordre de discussion en commençant, en principe, par la proposition qui s'éloigne le plus du texte de base et qui comporte le changement le plus profond par rapport au statu quo.

3. Si une proposition peut être subdivisée en plusieurs parties, chacune d'elles peut, avec l'accord de l'auteur de la proposition ou de l'assemblée, être examinée et mise aux voix séparément.

4. Toute proposition retirée en Congrès ou en Commission par son auteur peut être reprise par la délégation d'un autre Pays-membre. De même, si un amendement à une proposition est accepté par l'auteur de celle-ci, une autre délégation peut reprendre la proposition originale non amendée.

5. Tout amendement à une proposition, accepté par la délégation qui présente cette proposition, est aussitôt incorporé dans le texte de la proposition. Si l'auteur de la proposition originale n'accepte pas un amendement, le Président décide si l'on doit voter d'abord sur l'amendement ou sur la proposition, en partant du libellé qui s'écarte le plus du sens ou de l'intention du texte de base et qui entraîne le changement le plus profond par rapport au statu quo.

6. La procédure décrite au paragraphe 5 s'applique également, lorsqu'il est présenté plusieurs amendements à une même proposition.

7. Le Président du Congrès et les Présidents des Commissions font remettre à la Commission de rédaction, après chaque séance, le texte écrit des propositions, amendements ou décisions adoptés.

Article 16
Délibérations

1. Les délégués ne peuvent prendre la parole qu'après y avoir été autorisés par le Président de la réunion. Il leur est recommandé de parler sans hâte et distinctement. Le Président doit laisser aux délégués la possibilité d'exprimer librement et pleinement leur avis sur le sujet en discussion, pour autant que cela soit compatible avec le déroulement normal des délibérations.

2. Sauf décision contraire prise à la majorité des membres présents et votant, les discours ne peuvent excéder cinq minutes. Le Président est autorisé à interrompre tout orateur qui dépasse ledit temps de parole. Il peut aussi inviter le délégué à ne pas s'écarter du sujet.

3. Au cours d'un débat, le Président peut, avec l'accord de la majorité des membres présents et votant, déclarer close la liste des orateurs après en avoir donné lecture. Lorsque la liste est épuisée, il prononce la clôture du débat, sous réserve d'accorder à l'auteur de la proposition en discussion, même après la clôture de la liste, le droit de répondre à tout discours prononcé.

4. Le Président peut aussi, avec l'accord de la majorité des membres présents et votant, limiter le nombre des interventions d'une même délégation sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé, la possibilité devant cependant être accordée à l'auteur de la proposition d'introduire celle-ci et d'intervenir ultérieurement, s'il le demande, pour apporter des éléments nouveaux en réponse aux interventions des autres délégations, de telle façon qu'il puisse avoir la parole en dernier lieu s'il la demande.

5. Avec l'accord de la majorité des membres présents et votant, le Président peut limiter le nombre des interventions sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé; cette limitation ne peut être inférieure à cinq pour et cinq contre la proposition en discussion.

Article 17
Motions d'ordre et motions de procédure

1. Au cours de la discussion de toute question et même, le cas échéant, après la clôture du débat, une délégation peut soulever une motion d'ordre à l'effet de demander:

   - des éclaircissements sur le déroulement des débats;

   - le respect du Règlement intérieur;

   - la modification de l'ordre de discussion des propositions suggéré par le Président.

   La motion d'ordre a la priorité sur toutes les questions, y compris les motions de procédure mentionnées au paragraphe 3.

2. Le Président donne immédiatement les précisions désirées ou prend la décision qu'il juge opportune au sujet de la motion d'ordre. En cas d'objection, la décision du Président est aussitôt mise aux voix.

3. En outre, au cours de la discussion d'une question, une délégation peut introduire une motion de procédure ayant pour objet de proposer:

   a) la suspension de la séance;

   b) la levée de la séance;

   c) l'ajournement du débat sur la question en discussion;

   d) la clôture du débat sur la question en discussion.

   Les motions de procédure ont la priorité, dans l'ordre établi ci-dessus, sur toutes les autres propositions, hormis les motions d'ordre visées au paragraphe 1.

4. Les motions tendant à la suspension ou à la levée de la séance ne sont pas discutées, mais immédiatement mises aux voix.

5. Lorsqu'une délégation propose l'ajournement ou la clôture du débat sur une question en discussion, la parole n'est accordée qu'à deux orateurs opposés à l'ajournement ou à la clôture du débat, après quoi la motion est mise aux voix.

6. La délégation qui présente une motion d'ordre ou de procédure ne peut pas, dans son intervention, traiter du fond de la question en discussion. L'auteur d'une motion de procédure peut la retirer avant qu'elle soit mise aux voix et toute motion de l'espèce, amendée ou non, qui serait retirée peut être reprise par une autre délégation.

Article 18
Quorum

1. Sous réserve des paragraphes 2 et 3, le quorum nécessaire pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès et ayant droit de vote.

2. Au moment des votes sur la modification de la Constitution et du Règlement général, le quorum exigé est constitué par les deux tiers des Pays-membres de l'Union.

3. En ce qui concerne les Arrangements, le quorum exigé pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à l'Arrangement dont il s'agit et qui ont droit de vote.

4. Les délégations présentes qui ne participent pas à un vote déterminé ou qui déclarent ne pas vouloir y participer ne sont pas considérées comme absentes en vue de la détermination du quorum exigé aux paragraphes 1, 2 et 3.

Article 19
Principe et procédure de vote

1. Les questions qui ne peuvent être réglées d'un commun accord sont tranchées par votation.

2. Les votes ont lieu par le système traditionnel ou par le dispositif électronique de votation. Ils sont en principe effectués par le dispositif électronique lorsque celui-ci est à la disposition de l'assemblée. Toutefois, pour un vote secret, le recours au système traditionnel peut avoir lieu si la demande présentée dans ce sens par une délégation est appuyée par la majorité des délégations présentes et votant.

3. Pour le système traditionnel, les procédures de vote sont les suivantes:

   a) à main levée: si le résultat d'un tel vote donne lieu à des doutes, le Président peut, à son gré ou à la demande d'une délégation, faire procéder immédiatement à un vote par appel nominal sur la même question;

   b) par appel nominal: sur demande d'une délégation ou au gré du Président; l'appel se fait en suivant l'ordre alphabétique français des pays représentés en commençant par le pays dont le nom est tiré au sort par le Président; le résultat du vote, avec la liste des pays par nature de vote, est consigné au procès-verbal de la séance;

   c) au scrutin secret: par bulletin de vote sur demande de deux délégations; le Président de la réunion désigne en ce cas trois scrutateurs et prend les mesures nécessaires pour assurer le secret du vote.

4. Par le dispositif électronique, les procédures de vote sont les suivantes:

   a) vote non enregistré: il remplace un vote à main levée;

   b) vote enregistré: il remplace un vote par appel nominal; toutefois, il n'est pas procédé à l'appel des noms des pays, sauf si une délégation le demande et si cette proposition est appuyée par la majorité des délégations présentes et votant;

   c) vote secret: il remplace un scrutin secret par bulletins de vote.

5. Quel que soit le système utilisé, le vote au scrutin secret a priorité sur toute autre procédure de vote.

6. Quand un vote est commencé, aucune délégation ne peut l'interrompre, sauf s'il s'agit d'une motion d'ordre relative à la manière suivant laquelle s'effectue le vote.

7. Après le vote, le Président peut autoriser les délégués à expliquer leur vote.

Article 20
Conditions d'approbation des propositions

1. Pour être adoptées, les propositions visant à la modification des Actes doivent être approuvées:

a) pour la Constitution: par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union;

b) pour le Règlement général: par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès;

c) pour la Convention: par la majorité des Pays-membres présents et votant;

d) pour les Arrangements: par la majorité des Pays-membres présents et votant qui sont parties aux Arrangements.

2. Les questions de procédure qui ne peuvent être résolues d'un commun accord sont décidées par la majorité des Pays-membres présents et votant. Il en est de même pour des décisions ne concernant pas la modification des Actes, à moins que le Congrès n'en décide autrement à la majorité des Pays-membres présents et votant.

3. Sous réserve du paragraphe 5, par Pays-membres présents et votant, il faut entendre les Pays-membres votant «pour» ou «contre», les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même d'ailleurs que les bulletins blancs ou nuls en cas de vote au scrutin secret.

4. En cas d'égalité des suffrages, la proposition est considérée comme rejetée.

5. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés (pour, contre, abstentions), l'examen de la question est renvoyé à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

Article 21
Election des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale

En vue de départager les pays ayant obtenu le même nombre de voix aux élections des membres du Conseil d'administration ou du Conseil d'exploitation postale, le Président procède au tirage au sort.

Article 22
Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Les élections du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international ont lieu au scrutin secret successivement à une ou à plusieurs séances se tenant le même jour. Est élu le candidat qui obtient la majorité des suffrages exprimés par les Pays-membres présents et votant. Il est procédé à autant de scrutins qu'il est nécessaire pour qu'un candidat obtienne cette majorité.

2. Sont considérés comme Pays-membres présents et votant ceux qui votent pour l'un des candidats régulièrement annoncés, les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même que les bulletins blancs ou nuls.

3. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés conformément au paragraphe 2, l'élection est renvoyée à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

4. Le candidat qui, à un tour de scrutin, a obtenu le moins de voix est éliminé.

5. En cas d'égalité des voix, il est procédé à un premier, voire à un second scrutin supplémentaire, pour tenter de départager les candidats ex aequo, le vote portant uniquement sur ces candidats. Si le résultat est négatif, le sort décide. Le tirage au sort est opéré par le Président.

Article 23
Procès-verbaux

1. Les procès-verbaux des séances plénières du Congrès reproduisent la marche des séances, résument brièvement les interventions et mentionnent les propositions et le résultat des délibérations.

2. Les délibérations des séances des Commissions font l'objet de rapports à l'intention du Congrès. En règle générale, les Groupes de travail établissent un rapport à l'intention de l'organe qui les a créés.

3. Toutefois, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou in extenso au procès-verbal ou au rapport de toute déclaration faite par lui, à la condition d'en remettre le texte français au Secrétariat deux heures au plus tard après la fin de la séance.

4. A partir du moment où l'épreuve du procès-verbal ou du rapport a été distribuée, les délégués disposent d'un délai de vingt-quatre heures pour présenter leurs observations au Secrétariat, qui, le cas échéant, sert d'intermédiaire entre l'intéressé et le Président de la séance en question.

5. En règle générale et sous réserve du paragraphe 4, au début des séances du Congrès, le Président soumet à l'approbation le procès-verbal d'une séance précédente. Il en est de même pour les rapports des Commissions. Les procès-verbaux ou les rapports des dernières séances qui n'auraient pu être approuvés en Congrès ou en Commission sont approuvés par les Présidents respectifs de ces réunions. Le Bureau international tiendra compte également des observations éventuelles que les délégués des Pays-membres lui communiqueront dans un délai de quarante jours après l'envoi desdits procès-verbaux.

6. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les procès-verbaux ou les rapports des séances du Congrès et des Commissions les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de leur approbation conformément au paragraphe 5.

Article 24
Approbation par le Congrès des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)

1. En règle générale, chaque projet d'Acte présenté par la Commission de rédaction est examiné article par article. Il ne peut être considéré comme adopté qu'après un vote d'ensemble favorable. L'article 20, paragraphe 1, est applicable à ce vote.

2. Au cours de cet examen, chaque délégation peut reprendre une proposition qui a été adoptée ou rejetée en Commission. L'appel concernant de telles propositions est subordonné à la condition que la délégation en ait informé par écrit le Président du Congrès au moins un jour avant la séance où la disposition visée du projet d'Acte sera soumise à l'approbation du Congrès.

3. Toutefois, il est toujours possible, si le Président le juge opportun pour la suite des travaux du Congrès, de procéder à l'examen des appels avant l'examen des projets d'Actes présentés par la Commission de rédaction.

4. Lorsqu'une proposition a été adoptée ou rejetée par le Congrès, elle ne peut être examinée à nouveau par le même Congrès que si l'appel a été appuyé par au moins dix délégations et approuvé à la majorité des deux tiers des membres présents et votant. Cette faculté se limite aux propositions soumises directement aux séances plénières, étant entendu qu'une même question ne peut donner lieu à plus d'un appel.

5. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les Actes définitifs les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de l'examen des projets d'Actes, le numérotage des articles et des paragraphes ainsi que les références.

6. Les projets des décisions autres que celles modifiant les Actes, présentés par la Commission de rédaction, sont en règle générale examinés globalement. Les paragraphes 2 à 5 sont également applicables aux projets de ces décisions.

Article 25
Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

Sur recommandation de son Bureau, le Congrès attribue les études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, suivant la composition et les compétences respectives de ces deux organes, telles qu'elles sont décrites aux articles 102 et 104 du Règlement général.

Article 26
Réserves aux Actes

Les réserves doivent être présentées par écrit en langue française (propositions relatives au Protocole final), de manière à pouvoir être examinées par le Congrès avant la signature des Actes.

Article 27
Signature des Actes

Les Actes définitivement approuvés par le Congrès sont soumis à la signature des plénipotentiaires.

Article 28
Modifications au Règlement

1. Chaque Congrès peut modifier le Règlement intérieur. Pour être mises en délibération, les propositions de modification au présent Règlement, à moins qu'elles ne soient présentées par un organe de l'UPU habilité à introduire des propositions, doivent être appuyées en Congrès par au moins dix délégations.

2. Pour être adoptées, les propositions de modification au présent Règlement doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres représentés au Congrès.

PŘEKLAD

GENERÁLNÍ ŘÁD SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Obsah

Hlava I

Činnost orgánů Unie

Článek

101. Organizace a svolávání kongresů a mimořádných kongresů
102. Složení, činnost a zasedání Administrativní rady
103. Dokumentace o činnosti Administrativní rady
104. Složení, činnost a zasedání Rady poštovního provozu
105. Dokumentace o činnosti Rady poštovního provozu
106. Jednací řád kongresů
107. Pracovní jazyky Mezinárodního úřadu
108. Jazyky používané pro dokumentaci, pro ústní jednání a pro služební korespondenci

Hlava II

Mezinárodní úřad

109. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu
110. Funkce generálního ředitele
111. Funkce náměstka generálního ředitele
112. Sekretariát orgánů Unie
113. Seznam členských zemí
114. Informace. Dobrozdání. Žádosti o výklad a změnu Akt. Ankety. Zprostředkování při vyrovnávání účtů
115. Technická spolupráce
116. Tiskopisy dodávané Mezinárodním úřadem
117. Akta užších unií a zvláštní ujednání
118. Časopis Unie
119. Roční zpráva o činnosti Unie

Hlava III

Postup při předkládání a projednávání návrhů

120. Postup při předkládání návrhů kongresu

121. Postup při předkládání návrhů mezi dvěma kongresy
122. Projednávání návrhů mezi dvěma kongresy
123. Oznamování rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy
124. Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

Hlava IV

Finance

125. Stanovení a úhrada výdajů Unie
126. Automatické sankce
127. Příspěvkové třídy
128. Placení za dodávky od Mezinárodního úřadu

Hlava V

Rozhodčí řízení

129. Postup při rozhodčím řízení

Hlava VI

Závěrečná ustanovení

130. Podmínky schvalování návrhů týkajících se Generálního řádu
131. Návrhy týkající se dohod s Organizací spojených národů
132. Nabytí účinnosti a doba platnosti Generálního řádu

GENERÁLNÍ ŘÁD SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 22 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy v tomto Generálním řádu následující ustanovení, zajišťující provádění Ústavy a činnost Unie.

HLAVA I

Činnost orgánů Unie

Článek 101
Organizace a svolávání kongresů a mimořádných kongresů

1. Zástupci členských zemí se scházejí na kongresu nejpozději pět let po dni, kdy nabyla účinnosti Akta předchozího kongresu.

2. Každá členská země je na kongresu zastupována jedním nebo několika zplnomocněnci, vybavenými od své vlády potřebnými plnými mocemi. Podle potřeby se může dát zastupovat delegací jiné členské země. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další členskou zemi.

3. S výhradou sankcí uvedených v článku 126 má při jednáních každá členská země jeden hlas.

4. V zásadě každý kongres určí zemi, v níž se bude konat příští kongres. Ukáže-li se toto určení jako neuskutečnitelné, je Administrativní rada oprávněna, aby určila zemi, kde bude kongres zasedat, po dohodě s dotčenou zemí.

5. Po dohodě s Mezinárodním úřadem stanoví zvoucí vláda konečné datum a přesné místo zasedání kongresu. V zásadě jeden rok před tímto datem zasílá zvoucí vláda pozvání vládám všech členských zemí. Toto pozvání může být zasláno přímo, prostřednictvím jiné vlády nebo prostřednictvím generálního ředitele Mezinárodního úřadu.

6. Jestliže se kongres musí sejít, aniž by zde byla zvoucí vláda, učiní Mezinárodní úřad se souhlasem Administrativní rady a po dohodě s vládou Švýcarské konfederace nutná opatření ke svolání a organizaci kongresu v sídelní zemi Unie. V tomto případě vykonává Mezinárodní úřad funkci zvoucí vlády.

7. Místo zasedání mimořádného kongresu určí po dohodě s Mezinárodním úřadem členské země, které daly podnět ke svolání tohoto kongresu.

8. Pro mimořádné kongresy platí analogicky odstavce 2 až 6.

Článek 102
Složení, činnost a zasedání Administrativní rady

1. Administrativní rada se skládá ze čtyřiceti jednoho člena, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.

2. Předsednictví náleží z moci práva hostitelské zemi kongresu. Zřekne-li se tato země tohoto práva, stává se právoplatným členem Rady, a proto zeměpisná skupina, k níž tato

země náleží, získává další místo v Radě, na něž se nevztahují omezení uvedená v odstavci 3. V tomto případě zvolí Administrativní rada za předsedu jednoho z členů náležejících do zeměpisné skupiny, do které patří hostitelská země.

3. Ostatních čtyřicet členů Administrativní rady je voleno kongresem na základě spravedlivého zeměpisného rozdělení. Alespoň polovina členů se obnovuje na každém kongresu; žádná členská země nemůže být zvolena třemi po sobě jdoucími kongresy.

4. Každý člen Administrativní rady určí svého zástupce, který musí být kompetentní v oboru poštovnictví.

5. Funkce členů Administrativní rady jsou bezplatné. Výdaje na činnost této Rady nese Unie.

6. Administrativní rada má následující působnost:

6.1 dohlížet na veškerou činnost Unie v období mezi kongresy s přihlédnutím k rozhodnutím kongresu a studovat otázky týkající se vládní politiky v oboru poštovnictví s přihlédnutím k mezinárodní regulační politice vztahující se k obchodování ve službách a ke konkurenci;

6.2 v rámci svých kompetencí projednávat a schvalovat veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodních poštovních služeb a jejich modernizaci;

6.3 podporovat, koordinovat a dohlížet na všechny formy poštovní technické pomoci v rámci mezinárodní technické spolupráce;

6.4 projednávat a schvalovat rozpočet a roční účty Unie;

6.5 dávat souhlas, vyžadují-li to okolnosti, k překročení limitu výdajů podle článku 125 odst. 3, 4 a 5;

6.6 stanovit finanční řád Světové poštovní unie;

6.7 stanovit pravidla pro rezervní fond;

6.8 stanovit pravidla pro speciální fond;

6.9 stanovit pravidla pro fond zvláštních činností;

6.10 stanovit pravidla pro dobrovolný fond;

6.11 zajišťovat kontrolu činnosti Mezinárodního úřadu;

6.12 povolovat, je-li o to požádána, výběr nižší příspěvkové třídy podle podmínek stanovených v článku 127 odst. 6;

6.13 povolovat změnu zeměpisné skupiny, jestliže o to země požádá, s přihlédnutím k názorům zemí, které jsou členy dotčených zeměpisných skupin;

6.14 stanovit personální statut a služební podmínky volených funkcionářů;

6.15 vytvářet nebo rušit v Mezinárodním úřadu pracovní místa s přihlédnutím k omezením, která vyplývají ze stanoveného limitu výdajů;

6.16 stanovit řád sociálního fondu;

6.17 schvalovat roční zprávy o činnosti Unie a o finančním řízení sestavované Mezinárodním úřadem a popř. k nim dávat připomínky;

6.18 rozhodovat o navazování styků s poštovními správami pro zajištění výkonu svých funkcí;

6.19 po konzultaci s Radou poštovního provozu rozhodovat o navázání styků s organizacemi, které nejsou pozorovateli z moci práva, projednávat a schvalovat zprávy Mezinárodního úřadu o stycích Světové poštovní unie s ostatními mezinárodními organizacemi, přijímat rozhodnutí, jež pokládá za vhodná, o způsobu těchto styků a o opatřeních z nich vyplývajících; určit ve vhodné době mezinárodní mezivládní a nevládní organizace, které mají být pozvány k účasti na kongresu a pověřit generálního ředitele Mezinárodního úřadu, aby rozeslal potřebná pozvání;

6.20 stanovit, považuje-li to za vhodné, zásady, k nimž musí přihlížet Rada poštovního provozu při studiu otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek a podávání listovních zásilek v cizině), pozorně sledovat studie a projednávat a schvalovat návrhy Rady poštovního provozu týkající se těchto otázek v souladu s výše uvedenými zásadami;

6.21 studovat na žádost kongresu, Rady poštovního provozu nebo poštovních správ problémy správního, legislativního a právního rázu týkající se Unie nebo mezinárodní poštovní služby; Administrativní radě přísluší, aby ve výše uvedených oblastech rozhodla, zda je vhodné či nikoli provést studie požadované poštovními správami v období mezi kongresy;

6.22 vypracovat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo poštovním správám podle článku 122;

6.23 je-li to nezbytné, schvalovat v rámci svých kompetencí doporučení Rady poštovního provozu, která se týkají přijetí předpisů nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;

6.24 projednávat roční zprávu Rady poštovního provozu a popř. návrhy, které tato Rada předkládá;

6.25 předkládat náměty studií k projednání Radě poštovního provozu podle ustanovení článku 104 odst. 9.16;

6.26 stanovit zemi, kde bude zasedat příští kongres v případě uvedeném v článku 101 odst. 4;

6.27 určit ve vhodné době a po konzultaci s Radou poštovního provozu počet komisí potřebných pro úspěšné vedení prací kongresu a stanovit jejich kompetence;

6.28 stanovit po konzultaci s Radou poštovního provozu a s výhradou schválení kongresem členské země, které by mohly:

- zastávat funkce místopředsedů kongresu, jakož i funkce předsedů a místopředsedů komisí, s přihlédnutím k pokud možno spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí;
- být členy užších komisí kongresu;

6.29 projednávat a schvalovat návrh strategického plánu předkládaného kongresu a zpracovaného Radou poštovního provozu za pomoci Mezinárodního úřadu; projednávat a schvalovat roční revize plánu schváleného kongresem na základě doporučení Rady poštovního provozu a spolupracovat s Radou poštovního provozu na zpracování a roční aktualizaci plánu.

7. Na svém prvním zasedání, které svolává předseda kongresu, zvolí Administrativní rada mezi svými členy čtyři místopředsedy a stanoví svůj jednací řád.

8. Administrativní rada, kterou svolává její předseda, se schází zpravidla jednou ročně v sídle Unie.

9. Předseda, místopředsedové, předsedové komisí Administrativní rady, jakož i předseda skupiny strategického plánování tvoří řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Administrativní rady. Jménem Administrativní rady schvaluje roční zprávu o činnosti Unie sestavenou Mezinárodním úřadem a zajišťuje všechny ostatní úkoly, které se mu Administrativní rada rozhodla svěřit nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.

10. Zástupce každého člena Administrativní rady, který se zúčastní zasedání tohoto orgánu s výjimkou zasedání, která se konají během kongresu, má právo na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních nákladů jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě. Stejné právo je poskytováno zástupci každého člena v jejích komisích, pracovních skupinách nebo jiných jejích orgánech, jestliže se scházejí mimo kongres nebo zasedání Rady.

11. Předseda Rady poštovního provozu zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky týkající se orgánu, který řídí.

12. Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Rada poštovního provozu jmenovat zástupce, kteří se zúčastní zasedání Administrativní rady jako pozorovatelé.

13. Poštovní správa země, kde zasedá Administrativní rada, je pozvána k účasti jako pozorovatel, pokud tato země není členem Administrativní rady.

14. Administrativní rada může pozvat na svá zasedání bez hlasovacího práva kteroukoli mezinárodní organizaci, zástupce kterékoli asociace nebo podniku nebo kteroukoli kvalifikovanou osobu, kterou si přeje zapojit do svých prací. Za stejných podmínek může rovněž pozvat jednu nebo více poštovních správ členských zemích majících zájem na otázkách zařazených na pořad jejího jednání.

15. Členové Administrativní rady se aktivně podílí na její činnosti. Členské země, které nejsou členy Administrativní rady, mohou na základě své žádosti spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivnost své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzvány k předsednictví pracovních skupin. Účast členských zemí, které nejsou členy Administrativní rady, je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.

Článek 103
Dokumentace o činnosti Administrativní rady

1. Po každém zasedání Administrativní rada informuje členské země Unie a užší unie o své činnosti zejména zasláním podrobné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.

2. Administrativní rada předkládá kongresu souhrnnou zprávu o své činnosti a zasílá ji poštovním správám alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Článek 104

Složení, činnost a zasedání Rady poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu se skládá ze čtyřiceti členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.

2. Členové Rady poštovního provozu jsou voleni kongresem na základě specifického geografického rozdělení. Dvacet čtyři míst je vyhrazeno rozvojovým zemím a šestnáct zemím rozvinutým. Nejméně jedna třetina členů je obnovena na každém kongresu.

3. Zástupce každého člena Rady poštovního provozu je určen poštovní správou své země. Tento zástupce musí být kvalifikovaným pracovníkem poštovní správy.

4. Náklady na činnost Rady poštovního provozu hradí Unie. Její členové nedostávají žádnou odměnu. Náklady na cestu a pobyt zástupců poštovních správ, jež se účastní Rady poštovního provozu, nesou tyto správy. Nicméně zástupce každé ze zemí považovaných za znevýhodněné podle seznamu Organizace spojených národů má právo, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo jízdenky po železnici 1. třídy, nebo na úhradu cestovních nákladů jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě.

5. Na svém prvním zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, si Rada poštovního provozu zvolí mezi svými členy předsedu, místopředsedu, předsedy komisí a předsedu skupiny strategického plánování.

6. Rada poštovního provozu si stanoví svůj jednací řád.

7. Rada poštovního provozu se zpravidla schází každoročně v sídle Unie. Datum a místo zasedání určí předseda po dohodě s předsedou Administrativní rady a generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

8. Předseda, místopředseda, předsedové komisí Rady poštovního provozu, jakož i předseda skupiny strategického plánování, tvoří řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Rady poštovního provozu a plní všechny úkoly, které se mu Rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.

9. Rada poštovního provozu má následující působnost:

9.1 řídit studium nejdůležitějších provozních, obchodních, technických, ekonomických problémů a technické spolupráce, které jsou předmětem zájmu poštovních správ všech členských zemí Unie, především otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek, podíly za poštovní balíky a podávání listovních zásilek v cizině), vypracovávat k nim informace a posudky a doporučovat opatření, která je nutno ve vztahu k nim přijmout;

9.2 revidovat Řády Unie ve lhůtě šesti měsíců po skončení kongresu, jestliže tento nerozhodl jinak; v případě naléhavé potřeby může Rada poštovního provozu uvedené Řády měnit také na jiných zasedáních; pokud jde o základní záměry a principy, zůstává v obou případech Rada poštovního provozu podřízena směrnicím Administrativní rady;

9.3 koordinovat praktická opatření pro rozvoj a zlepšení mezinárodních poštovních služeb;

9.4 vyvíjet s výhradou schválení Administrativní radou v rámci jejích kompetencí veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;

9.5 zpracovávat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu nebo poštovním správám podle článku 122; schválení Administrativní radou je požadováno, jestliže se tyto návrhy týkají otázek, které patří do její kompetence;

9.6 projednávat na žádost poštovní správy kterékoli členské země jakýkoli návrh, který tato poštovní správa zašle Mezinárodnímu úřadu podle článku 121, připravit k němu připomínky a pověřit Mezinárodní úřad, aby tyto připomínky připojil k danému návrhu před tím, než jej předloží ke schválení poštovním správám členských zemí;

9.7 doporučovat, je-li to nutné a po případném schválení Administrativní radou a po konzultaci všech poštovních správ, přijetí předpisů nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;

9.8 vypracovávat a předkládat poštovním správám formou doporučení normy z oblasti technické, provozní i z dalších oblastí své působnosti, kde je nezbytný jednotný postup; v případě potřeby stejně tak přistupovat ke změnám norem, které již dříve stanovila;

9.9 projednávat v konzultaci s Administrativní radou a s jejím souhlasem návrh strategického plánu Světové poštovní unie zpracovaný Mezinárodním úřadem a předkládaný kongresu; ve spolupráci se skupinou strategického plánování a s Mezinárodním úřadem a se schválením Administrativní rady každoročně revidovat plán schválený kongresem;

9.10 schvalovat ty části roční zprávy Mezinárodního úřadu o činnosti Unie, které se vztahují k odpovědnosti a funkcím Rady poštovního provozu;

9.11 rozhodovat o navázání styků s poštovními správami nutných k výkonu svých funkcí;

9.12 studovat problematiku výuky a odborného výcviku, o něž mají zájem nové a rozvojové země;

9.13 činit potřebná opatření ke studiu a šíření zkušeností a pokroku, jichž některé země dosáhly v oblastech techniky, provozu, ekonomiky a odborného výcviku zajímající obor poštovnictví;

9.14 studovat daný stav a potřeby poštovních služeb v nových a rozvojových zemích a vypracovávat vhodná doporučení o způsobech a prostředcích zlepšení poštovních služeb v těchto zemích;

9.15 činit po dohodě s Administrativní radou vhodná opatření v oblasti technické spolupráce se všemi členskými zeměmi Unie, zejména pak s novými a rozvojovými zeměmi;

9.16 projednávat všechny ostatní otázky, jež jí předloží některý člen Rady poštovního provozu, Administrativní rada nebo poštovní správa kterékoli členské země.

10. Členové Rady poštovního provozu se aktivně účastní její činnosti. Poštovní správy členských zemí, které nejsou členy Rady poštovního provozu, mohou na základě své žádosti spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivnost své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzvány k předsednictví pracovních skupin.

11. Na základě strategického plánu Světové poštovní unie přijatého kongresem a zejména jeho části, která se týká strategií stálých orgánů Unie, připraví Rada poštovního provozu

na svém prvním zasedání po kongresu základní pracovní program zahrnující několik taktik směřujících k realizaci strategií. Tento základní program, zahrnující omezený počet prací na aktuální témata společného zájmu, je každoročně revidován v závislosti na nových skutečnostech a prioritách, jakož i na změnách zanesených do strategického plánu.

12. Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Administrativní rada jmenovat zástupce, kteří se zúčastní zasedání Rady poštovního provozu jako pozorovatelé.

13. Rada poštovního provozu může pozvat na svá zasedání bez hlasovacího práva:

13.1 kteroukoli mezinárodní organizaci nebo kvalifikovanou osobu, kterou si přeje zapojit do svých prací;

13.2 poštovní správy členských zemí, které nejsou členy Rady poštovního provozu;

13.3 kteroukoli asociaci nebo podnik, s kterými si přeje konzultovat otázky, které se týkají jejích činností.

Článek 105
Dokumentace o činnosti Rady poštovního provozu

1. Po každém zasedání Rada poštovního provozu informuje poštovní správy členských zemí a užší unie o své činnosti zejména zasláním podrobné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.

2. Rada poštovního provozu vypracovává pro Administrativní radu roční zprávu o své činnosti.

3. Rada poštovního provozu vypracovává pro kongres souhrnnou zprávu o své činnosti a zasílá ji poštovním správám členských zemí alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Článek 106
Jednací řád kongresů

1. K organizaci svých prací a pro vedení svých jednání používá kongres jednacího řádu kongresů.

2. Každý kongres může tento řád měnit za podmínek stanovených samotným jednacím řádem.

Článek 107
Pracovní jazyky Mezinárodního úřadu

Pracovními jazyky Mezinárodního úřadu jsou jazyky francouzský a anglický.

Článek 108

Jazyky používané pro dokumentaci, pro ústní jednání a pro služební korespondenci

1. Pro dokumentaci Unie se používají jazyky francouzský, anglický, arabský a španělský. Používají se rovněž jazyky německý, čínský, portugalský a ruský s podmínkou, že reprodukce v těchto jazycích je omezena na nejdůležitější základní dokumentaci. Jiné jazyky se používají rovněž s podmínkou, že členské země, které o ně žádají, nesou všechny náklady.

2. Členská země nebo členské země požadující jiný jazyk než oficiální tvoří jazykovou skupinu.

3. Dokumentace je vydávána Mezinárodním úřadem v oficiálním jazyce a v jazycích ustavených jazykových skupin buď přímo, nebo prostřednictvím oblastních kanceláří těchto skupin, způsobem sjednaným s Mezinárodním úřadem. Reprodukce v jiných jazycích je prováděna analogicky.

4. Dokumentace vydávaná přímo Mezinárodním úřadem je pokud možno distribuována současně v různých požadovaných jazycích.

5. Písemnosti mezi poštovními správami a Mezinárodním úřadem a mezi tímto úřadem a třetími osobami se mohou vyměňovat ve všech jazycích, pro něž má Mezinárodní úřad překladatelskou službu.

6. Náklady na překlad do jakéhokoli jazyka včetně nákladů, které vyplývají z aplikace ustanovení odstavce 5, nese jazyková skupina, která o daný jazyk požádala. Členské země, které používají oficiální jazyk, hradí za překlad neoficiálních dokumentů paušální příspěvek, jehož výše na příspěvkovou jednotku se rovná částce, kterou platí členské země používající druhý pracovní jazyk Mezinárodního úřadu. Všechny ostatní náklady spojené s dodáváním dokumentů nese Unie. Limit nákladů, které má uhradit Unie na vydávání dokumentů v němčině, čínštině, portugalštině a ruštině, je stanoven rezolucí kongresu.

7. Náklady, které má hradit jazyková skupina, se rozdělují mezi členy této skupiny úměrně k jejich členským příspěvkům na výdaje Unie. Tyto náklady mohou být rozděleny mezi členy jazykové skupiny podle jiného rozdělovacího klíče za podmínky, že se zúčastněné správy na tom dohodnou a oznámí své rozhodnutí Mezinárodnímu úřadu prostřednictvím mluvčího skupiny.

8. Mezinárodní úřad vyhoví ve lhůtě, která nesmí překročit dva roky, jakékoli žádosti členské země o změnu ve výběru jazyka.

9. Pro ústní jednání na zasedáních orgánů Unie se dovoluje jazyk francouzský, anglický, španělský a ruský pomocí tlumočnického systému – s elektronickým zařízením nebo bez něj – jehož volba je ponechána na uvážení organizátorů zasedání po konzultaci s generálním ředitelem Mezinárodního úřadu a zúčastněnými členskými zeměmi.

10. Pro ústní jednání a zasedání uvedená v odstavci 9 se dovolují i jiné jazyky.

11. Delegace, které používají jiných jazyků, zajišťují simultánní tlumočení do jednoho z jazyků vyjmenovaných v odstavci 9 buď pomocí systému uvedeného v témže odstavci, pokud mohou být provedeny potřebné technické úpravy, nebo pomocí zvláštních tlumočníků.

12. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země používající téhož jazyka poměrným dílem podle jejich členských příspěvků na výdaje Unie. Náklady na instalaci a na údržbu technického zařízení však nese Unie.

13. Poštovní správy se mohou dohodnout na jazyku, který má být používán pro služební korespondenci v jejich vzájemných stycích. Není-li taková dohoda, používá se jazyka francouzského.

HLAVA II

Mezinárodní úřad

Článek 109

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu jsou voleni kongresem na období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy; minimální doba jejich mandátu činí pět let. Znovu zvoleni mohou být pouze jednou. Pokud nerozhodne kongres jinak, datum jejich nástupu do funkce je stanoven na 1. leden roku následujícího po kongresu.

2. Nejméně sedm měsíců před zahájením kongresu zašle generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí nótu, v níž je vyzve, aby předložily případné kandidatury na funkce generálního ředitele a jeho náměstka, a zároveň jim sdělí, zda mají generální ředitel nebo náměstek generálního ředitele, kteří jsou ve funkci, zájem o případné obnovení svého mandátu. Kandidatury provázené životopisem musí Mezinárodní úřad obdržet alespoň dva měsíce před zahájením kongresu. Kandidáti musejí být státními příslušníky členských zemí, které jejich kandidaturu předkládají. Mezinárodní úřad zpracuje potřebnou dokumentaci pro kongres. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele se koná tajným hlasováním, jako první se provádí volba do funkce generálního ředitele.

3. Uprázdní-li se místo generálního ředitele, přebírá jeho funkce náměstek generálního ředitele až do konce mandátu generálního ředitele; může být zvolen na toto místo a je přijat z moci úřední jako kandidát s výhradou, že jeho původní mandát jako náměstka generálního ředitele nebyl již jednou prodloužen předešlým kongresem a že ohlásí svůj zájem, aby byl považován za kandidáta na místo generálního ředitele.

4. Uprázdní-li se současně místo generálního ředitele a náměstka generálního ředitele, zvolí Administrativní rada na podkladě kandidatur, které jí byly předloženy po vypsání konkursu, náměstka generálního ředitele na období do příštího kongresu. Pro předkládání kandidatur se analogicky aplikuje ustanovení odstavce 2.

5. Uprázdní-li se místo náměstka generálního ředitele, pověří Administrativní rada na návrh generálního ředitele jednoho z generálních podředitelů v Mezinárodním úřadě, aby až do příštího kongresu vykonával funkce náměstka generálního ředitele.

Článek 110

Funkce generálního ředitele

1. Generální ředitel organizuje, spravuje a řídí Mezinárodní úřad, jehož je zákonným představitelem. Je oprávněn přiřazovat pracovní místa k hodnostem G 1 až D 2 a jmenovat a povyšovat zaměstnance do těchto hodností. Při jmenování do hodností P 1 až D 2 musí brát v úvahu odbornou kvalifikaci kandidátů doporučených poštovními správami členských zemí, jejichž jsou příslušníky, nebo ve kterých vykonávají svou

odbornou činnost, s přihlédnutím ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení podle světadílů a jazyků. Místa generálních podředitelů musí být v mezích možností obsazována kandidáty z různých regionů a z jiných regionů, než z kterých pocházejí generální ředitel a náměstek generálního ředitele, přičemž se v prvé řadě dbá na zajištění výkonnosti Mezinárodního úřadu. V případě, kdy místo vyžaduje speciální kvalifikaci, může se generální ředitel obracet vně Mezinárodního úřadu. Při jmenování nových zaměstnanců přihlíží rovněž k tomu, že osoby zaujímající místa hodností D 2, D 1 a P 5 musí být v zásadě příslušníky různých členských zemí Unie. Tento princip nemusí aplikovat při povyšování pracovníka Mezinárodního úřadu do hodností D 2, D 1 a P 5. Mimo to se k požadavkům na spravedlivé zeměpisné a jazykové rozdělení při jmenování přihlíží až po ocenění zásluh. Generální ředitel informuje jednou ročně Administrativní radu o jmenováních a povýšeních do hodností P 4 až D 2.

2. Generální ředitel má následující pravomoci:

2.1 zajišťovat funkce depozitáře Akt Unie a prostředníka v procesu přistoupení a přijetí do Unie, stejně jako vystoupení z ní;

2.2 oznamovat rozhodnutí přijatá kongresem vládám všech členských zemí;

2.3 oznamovat všem poštovním správám Řády vyhotovené nebo revidované Radou poštovního provozu;

2.4 připravovat návrh ročního rozpočtu Unie na nejnižší možné úrovni slučitelné s potřebami Unie a ve vhodné době ho předložit k posouzení Administrativní radě; po schválení Administrativní radou rozesílat rozpočet členským zemím Unie a plnit jej;

2.5 vykonávat specifické činnosti požadované orgány Unie a ty, které mu stanoví Akta;

2.6 přijímat opatření pro realizaci cílů určených orgány Unie v rámci stanovené politiky a disponibilních finančních prostředků;

2.7 předkládat připomínky a návrhy Administrativní radě nebo Radě poštovního provozu;

2.8 připravovat pro Radu poštovního provozu a na základě jí daných direktiv návrh strategického plánu pro předložení kongresu a návrh každoroční revize;

2.9 zajišťovat reprezentaci Unie;

2.10 sloužit jako prostředník ve vztazích mezi:

- Světovou poštovní unií a užšími uniemi;
- Světovou poštovní unií a Organizací spojených národů;
- Světovou poštovní unií a mezinárodními organizacemi, na jejichž činnosti má Unie zájem;
- Světovou poštovní unií a mezinárodními orgány, asociacemi nebo podniky, se kterými si orgány Unie přejí vést konzultace nebo se připojit k jejich pracím;

2.11 vykonávat funkci generálního sekretáře orgánů Unie a z tohoto titulu dbát se zřetelem na zvláštní ustanovení tohoto Řádu zejména na:

- přípravu a organizaci prací orgánů Unie;
- zpracování, výrobu a distribuci dokumentů, zpráv a protokolů; fungování sekretariátu během zasedání orgánů Unie;

2.12 být přítomen zasedání orgánů Unie a účastnit se jednání bez hlasovacího práva, s možností dát se zastupovat.

Článek 111
Funkce náměstka generálního ředitele

1. Náměstek generálního ředitele pomáhá generálnímu řediteli a je mu odpovědný.

2. Při nepřítomnosti nebo zaneprázdnění generálního ředitele vykonává náměstek generálního ředitele jeho pravomoci. Stejně je tomu v případě uprázdnění místa generálního ředitele uvedeném v článku 109 odst. 3.

Článek 112
Sekretariát orgánů Unie

Sekretariát orgánů Unie je zajišťován Mezinárodním úřadem pod odpovědností generálního ředitele. Úřad rozesílá všechny dokumenty publikované pro každé zasedání poštovním správám, které jsou členy dotyčného orgánu, poštovním správám zemí, které, aniž jsou členy orgánu, spolupracují na prováděných studiích, užším uniím a poštovním správám dalších členských zemí, které o to požádají.

Článek 113
Seznam členských zemí

Mezinárodní úřad sestavuje a udržuje v aktuálním stavu seznam členských zemí Unie, v němž je u každé země uvedena její příspěvková třída, zeměpisná skupina a její situace ve vztahu k Aktům Unie.

Článek 114
Informace. Dobrozdání. Žádosti o výklad a změnu Akt. Ankety. Zprostředkování při vyrovnávání účtů.

1. Mezinárodní úřad je trvale k dispozici Administrativní radě, Radě poštovního provozu a poštovním správám, aby jim poskytoval všechny potřebné informace ke služebním otázkám.

2. Zejména je pověřen, aby shromažďoval, koordinoval, publikoval a distribuoval informace všeho druhu, které zajímají obor mezinárodního poštovnictví; aby na žádost zúčastněných stran podával dobrozdání o sporných otázkách; aby vyhovoval žádostem o výklad a změnu Akt Unie a obecně, aby prováděl studie a redakční nebo dokumentační práce, jež mu uvedená Akta ukládají nebo které mu byly svěřeny v zájmu Unie.

3. Na žádost poštovních správ provádí ankety, jejichž cílem je zjistit názor ostatních poštovních správ na určitou otázku. Výsledek ankety nemá povahu hlasování a není formálně závazný.

4. Může působit jako zúčtovací místo při vyrovnávání účtů všeho druhu týkajících se poštovních služeb.

Článek 115
Technická spolupráce

Mezinárodní úřad je pověřen, aby v rámci mezinárodní technické spolupráce rozvíjel poštovní technickou pomoc ve všech jejích formách.

Článek 116
Tiskopisy dodávané Mezinárodním úřadem

Mezinárodní úřad je pověřen, aby zařídil výrobu mezinárodních odpovědek a zásoboval jimi za výrobní cenu poštovní správy, které o to požádají.

Článek 117
Akta užších unií a zvláštní ujednání

1. Úřady užších unií nebo jedna ze smluvních stran jsou povinny zasílat Mezinárodnímu úřadu dvě vyhotovení Akt těchto unií a zvláštních ujednání uzavřených podle ustanovení článku 8 Ústavy.
2. Mezinárodní úřad dohlíží na to, aby Akta užších unií a zvláštní ujednání nestanovovala méně výhodné podmínky pro veřejnost, než jaké jsou obsaženy v Aktech Unie, a informuje poštovní správy o existenci užších unií a zmíněných ujednání. Oznamuje Administrativní radě každou nepravidelnost zjištěnou na podkladě tohoto ustanovení.

Článek 118
Časopis Unie

Mezinárodní úřad vydává s pomocí dokumentů dávaných mu k dispozici časopis v jazyce německém, anglickém, arabském, francouzském a ruském.

Článek 119
Roční zpráva o činnosti Unie

Mezinárodní úřad vypracovává o činnosti Unie roční zprávu, která je po schválení Administrativní radou zasílána poštovním správám, užším uniím a Organizaci spojených národů.

HLAVA III

Postup při předkládání a projednávání návrhů

Článek 120
Postup při předkládání návrhů kongresu

1. Pro předkládání návrhů všeho druhu kongresu poštovními správami členských zemí platí, s výhradou výjimek uvedených v odstavcích 2 a 5, následující postup:
   a) přijaty jsou návrhy, které dojdou Mezinárodnímu úřadu alespoň šest měsíců před datem stanoveným pro kongres;

b) žádný návrh redakční povahy se nepřijme v období šesti měsíců před stanoveným datem kongresu;

c) návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi šesti a čtyřmi měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň dvěma poštovními správami;

d) návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi čtyřmi a dvěma měsíci před stanoveným datem kongresu se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň osmi poštovními správami; později došlé návrhy se již nepřijmou;

e) podpůrná prohlášení musí dojít Mezinárodnímu úřadu ve stejné lhůtě jako návrhy, jichž se týkají.

2. Návrhy týkající se Ústavy nebo Generálního řádu musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejméně šest měsíců před zahájením kongresu; návrhy, které dojdou později, avšak před zahájením kongresu, mohou být vzaty v úvahu jen tehdy, jestliže o tom kongres rozhodne dvoutřetinovou většinou zemí zastoupených na kongresu a jsou-li dodrženy podmínky stanovené v odstavci 1.

3. Každý návrh musí mít v zásadě jen jeden cíl a obsahovat jen změny odůvodnitelné tímto cílem.

4. Návrhy redakční povahy opatří poštovní správy, které je předkládají, v záhlaví poznámkou „Návrh redakční povahy" a Mezinárodní úřad je uveřejní pod číslem, za nímž následuje písmeno „R". Návrhy, které nemají toto označení, ale podle názoru Mezinárodního úřadu se týkají jen redakční úpravy, se uveřejní s vhodnou poznámkou; Mezinárodní úřad sestaví seznam těchto návrhů pro potřebu kongresu.

5. Postup předepsaný v odstavcích 1 a 4 se nevztahuje na návrhy týkající se jednacího řádu kongresů ani na pozměňovací návrhy k návrhům již podaným.

Článek 121
Postup při předkládání návrhů mezi dvěma kongresy

1. Každý návrh k Úmluvě nebo k ujednáním podávaný některou poštovní správou mezi dvěma kongresy musí být podporován, aby byl vzat v úvahu, alespoň dvěma dalšími poštovními správami. Tyto návrhy se nevyřizují, neobdrží-li k nim Mezinárodní úřad zároveň potřebná podpůrná prohlášení.

2. Tyto návrhy se zasílají ostatním poštovním správám prostřednictvím Mezinárodního úřadu.

3. Návrhy týkající se Řádů nepotřebují podporu, ale Rada poštovního provozu je projednává pouze tehdy, uzná-li jejich neodkladnost.

Článek 122
Projednávání návrhů mezi dvěma kongresy

1. Pro každý návrh týkající se Úmluvy, ujednání a jejich závěrečných protokolů platí tento postup: poštovní správy členských zemí mají dvouměsíční lhůtu k přezkoumání návrhu oznámeného oběžníkem Mezinárodního úřadu a k tomu, aby případně jmenovanému úřadu zaslaly své připomínky. Pozměňovací návrhy nejsou přípustné. Mezinárodní úřad

shromáždí odpovědi a oznámí je poštovním správám s výzvou, aby se vyjádřily pro návrh nebo proti němu. O těch správách, které ve lhůtě dvou měsíců neoznámily své rozhodnutí, se má za to, že se zdržely hlasování. Uvedené lhůty se počítají od data oběžníků Mezinárodního úřadu.

2. Návrhy na změnu Řádů projednává Rada poštovního provozu.

3. Týká-li se návrh některého ujednání nebo jeho závěrečného protokolu, mohou se jednání podle odstavce 1 zúčastnit jen poštovní správy těch členských zemí, které jsou účastníky daného ujednání.

Článek 123

Oznamování rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

1. Změny v Úmluvě, ujednáních a závěrečných protokolech k těmto Aktům se potvrzují oznámením generálního ředitele Mezinárodního úřadu vládám členských zemí.

2. Změny provedené Radou poštovního provozu v Řádech a jejich závěrečných protokolech jsou poštovním správám oznamovány Mezinárodním úřadem. Totéž platí pro výklady uvedené v článku 64.3.3.2 Úmluvy a pro příslušná ustanovení ujednání.

Článek 124

Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

1. Řády nabývají účinnosti stejným dnem a platí na stejné období jako Akta příslušného kongresu.

2. S výhradou případů uvedených v odstavci 1 nabývají rozhodnutí o změnách Akt Unie přijatá mezi dvěma kongresy účinnosti nejdříve tři měsíce po jejich oznámení.

HLAVA IV

Finance

Článek 125

Stanovení a úhrada výdajů Unie

1. Roční výdaje na činnost orgánů Unie nesmějí, s výhradou ustanovení odstavců 2 až 6, překročit níže uvedené částky pro rok 2000 a následující léta:

   36 680 816 švýcarských franků pro rok 2000;

   37 000 000 švýcarských franků pro roky 2001 až 2004.

   Základní limit pro rok 2004 platí rovněž pro další léta, bude-li kongres plánovaný na rok 2004 odložen.

2. Náklady na zasedání příštího kongresu (přemístění sekretariátu, dopravní náklady, náklady na technické vybavení pro simultánní tlumočení, náklady pro pořizování dokumentů během kongresu apod.) nesmějí překročit limit 2 948 000 švýcarských franků.

3. Administrativní rada je oprávněna překročit limity stanovené v odstavcích 1 a 2, musí-li přihlédnout ke zvýšení platových stupnic, pensijních příspěvků nebo odškodnění včetně funkčních přídavků uznaných Organizací spojených národů pro její zaměstnance v Ženevě.

4. Administrativní rada je rovněž oprávněna upravovat každoročně částku nákladů jiných než personálních v závislosti na švýcarském indexu spotřebitelských cen.

5. Odchylkou od ustanovení odstavce 1 může Administrativní rada nebo v případě krajní naléhavosti generální ředitel dát souhlas k překročení stanovených limitů za účelem provedení důležitých a nepředvídaných oprav budovy Mezinárodního úřadu, aniž by však částka překročení byla vyšší než 125 000 švýcarských franků.

6. Ukáží-li se částky uvedené v odstavcích 1 a 2 nedostatečnými pro zajištění dobrého chodu Unie, mohou být tyto limity překročeny se souhlasem většiny členských zemí Unie. Každá konzultace musí obsahovat podrobný rozbor skutečností ospravedlňujících takovou žádost.

7. Země, které přistoupí k Unii nebo jsou přijaty za členy Unie, jakož i země, které z Unie vystoupí, musí zaplatit svůj příspěvek za celý rok, v jehož průběhu vstoupilo jejich přijetí nebo vystoupení v platnost.

8. Členské země platí své příspěvky na roční náklady Unie předem na podkladě rozpočtu stanoveného Administrativní radou. Tyto příspěvky musejí být zaplaceny nejpozději prvního dne finančního období, jehož se rozpočet týká. Po tomto termínu se z dlužných částek počítají úroky ve prospěch Unie, a to 3 % ročně za prvních šest měsíců a 6 % ročně počínaje sedmým měsícem.

9. Jestliže nedoplatky povinných příspěvků bez úroků dlužené Unii členskou zemí jsou rovny nebo vyšší než částka příspěvků této země za předchozí dvě finanční období, může tato členská země nenávratně postoupit Unii své celé pohledávky vůči jiným členským zemím nebo jejich část způsoby stanovenými Administrativní radou. Podmínky postoupení pohledávek musí být stanoveny společnou dohodou mezi členskou zemí, jejími dlužníky/věřiteli a Unií.

10. Členské země, které z právních nebo jiných důvodů nemohou provést takové postoupení, se zaváží uzavřít plán splácení svých nevyrovnaných účtů.

11. S výhradou výjimečných případů nemůže vyrovnání nedoplatků povinných příspěvků trvat více než deset let.

12. Administrativní rada může ve výjimečných případech osvobodit členskou zemi od všech nebo části dlužných úroků, jestliže tato země plně vyrovnala své nezaplacené dluhy.

13. V rámci plánu splácení svých nevyrovnaných účtů schváleného Administrativní radou může být členská země rovněž osvobozena od všech nebo části akumulovaných nebo nabíhajících úroků; takové osvobození je však podřízeno úplnému a přesnému dodržování plánu splácení v dohodnuté lhůtě maximálně deseti let.

14. S cílem čelit nedostatku finančních prostředků Unie je zřizován rezervní fond, jehož částka je stanovena Administrativní radou. Tento fond je dotován v první řadě rozpočtovými přebytky. Může rovněž sloužit k vyrovnání rozpočtu nebo ke snížení částky příspěvků členských zemí.

15. Při přechodném nedostatku finančních prostředků poskytne vláda Švýcarské konfederace krátkodobé potřebné zálohy za podmínek, které budou sjednány společnou

dohodou. Tato vláda dohlíží bezplatně na vedení finančních účtů, jakož i na účetnictví Mezinárodního úřadu v rámci úvěrových limitů stanovených kongresem.

Článek 126
Automatické sankce

1. Každá členská země, která nemůže provést postoupení uvedené v článku 125 odst. 9 a která nepřijme plán splácení navržený Mezinárodním úřadem podle článku 125 odst. 10, nebo tento plán nedodržuje, automaticky ztrácí své hlasovací právo na kongresu a na zasedáních Administrativní rady a Rady poštovního provozu a není od té doby volitelná do těchto dvou rad.

2. Automatické sankce se ruší z moci úřední s okamžitou účinností, jakmile příslušná členská země plně vyrovná své nedoplatky povinných příspěvků dlužených Unii včetně úroků nebo jestliže souhlasí s tím, že se podřídí plánu splácení svých dlužných účtů.

Článek 127
Příspěvkové třídy

1. Členské země přispívají na krytí výdajů Unie podle příspěvkové třídy, do které patří. Tyto třídy jsou:

třída 50 jednotek;

třída 40 jednotek;

třída 35 jednotek;

třída 25 jednotek;

třída 20 jednotek;

třída 15 jednotek;

třída 10 jednotek;

třída 5 jednotek;

třída 3 jednotky;

třída 1 jednotka;

třída 0,5 jednotky vyhrazená pro nejméně rozvinuté země vyjmenované Organizací spojených národů a pro jiné země určené Administrativní radou.

2. Mimo příspěvkové třídy uvedené v odstavci 1 může každá členská země podle své volby platit vyšší počet příspěvkových jednotek než 50.

3. Členské země jsou zařazeny do jedné z výše uvedených příspěvkových tříd při svém přistoupení nebo přijetí do Unie podle postupu uvedeného v článku 21 odst. 4 Ústavy.

4. Členské země mohou následně změnit příspěvkovou třídu pod podmínkou, že tato změna bude oznámena Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Toto oznámení, které se předloží kongresu, vstupuje v platnost dnem, kdy nabývají účinnosti finanční opatření přijatá kongresem. Členské země, které neoznámily své přání změnit příspěvkovou třídu v předepsaných lhůtách, jsou ponechány v příspěvkové třídě, do které dosud patří.

5. Členské země nemohou požadovat najednou snížení příspěvkové třídy o více než jeden stupeň.

6. Za mimořádných okolností, jako jsou přírodní katastrofy vyžadující si programy mezinárodní pomoci, může však na žádost členské země Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy o jeden stupeň jedenkrát mezi dvěma kongresy, jestliže tato země prokáže, že nemůže nadále platit svůj příspěvek podle původně vybrané třídy. Za stejných okolností může rovněž Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy členských zemí, které nepatří do kategorie nejméně vyspělých zemí a jsou již zařazeny ve třídě s 1 jednotkou, na třídu s 0,5 jednotky.

7. Dočasná změna příspěvkové třídy podle odstavce 6 může být Administrativní radou povolena na období nejvýše dvou let nebo do příštího kongresu, jestliže bude zasedat před koncem tohoto období. Po uplynutí stanoveného období je příslušná země automaticky zařazena do své původní třídy.

8. Na rozdíl od odstavců 4 a 5 pro přeřazení do vyšší třídy neplatí žádné omezení.

Článek 128
Placení za dodávky od Mezinárodního úřadu

Dodávky, které zasílá poštovním správám za úplatu Mezinárodní úřad, musejí být zaplaceny v nejkratší možné lhůtě a nejpozději do šesti měsíců od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, kdy Mezinárodní úřad zaslal účet. Po uplynutí této lhůty se dlužné částky úrokují 5 % ročně ve prospěch Unie ode dne, kdy prošla uvedená lhůta.

HLAVA V

Rozhodčí řízení

Článek 129
Postup při rozhodčím řízení

1. V případě sporu, který má být řešen rozhodčím řízením, zvolí si každá z poštovních správ ve sporu některou poštovní správu členské země, která nemá ve sporu přímý zájem. Tvoří-li strany ve sporu společně několik poštovních správ, pokládají se ve smyslu tohoto ustanovení za správu jedinou.

2. Jestliže jedna z poštovních správ ve sporu nepřijme návrh na rozhodčí řízení ve lhůtě šesti měsíců, vyzve Mezinárodní úřad, je-li o to požádán, poštovní správu, která je v prodlení, aby určila rozhodčího, nebo jej z moci úřední určí sám.

3. Strany ve sporu se mohou dohodnout na určení jediného rozhodčího, kterým může být Mezinárodní úřad.

4. Rozhodnutí rozhodčích se přijímá většinou hlasů.

5. Při rovnosti hlasů zvolí rozhodčí k vyřešení sporné otázky jinou poštovní správu, která rovněž nemá žádný zájem na rozepři. Nedojde-li k dohodě o této volbě, určí Mezinárodní úřad takovou poštovní správu z poštovních správ, které nebyly navrženy rozhodčími.

6. Jde-li o spornou otázku týkající se některého z ujednání, mohou být za rozhodčí určeny jen ty poštovní správy, které jsou účastníky daného ujednání.

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 130

Podmínky schvalování návrhů týkajících se Generálního řádu

Návrhy předložené kongresu a vztahující se k tomuto Generálnímu řádu nabudou účinnosti po schválení většinou členských zemí zastoupených na kongresu. Při hlasování musejí být přítomny nejméně dvě třetiny členských zemí.

Článek 131

Návrhy týkající se dohod s Organizací spojených národů

Podmínky schvalování uvedené v článku 130 platí rovněž pro návrhy na změny dohod sjednaných mezi Světovou poštovní unií a Organizací spojených národů, pokud tyto dohody samy neurčují podmínky pro změny svých ustanovení.

Článek 132

Nabytí účinnosti a doba platnosti Generálního řádu

Tento Generální řád nabude účinnosti dnem 1. ledna 2001 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Generální řád v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno v Pekingu dne 15. září 1999

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Obsah

Článek

1. Všeobecná ustanovení
2. Delegace
3. Plné moci delegátů
4. Zasedací pořádek
5. Pozorovatelé
6. Doyen kongresu
7. Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí
8. Předsednictvo kongresu
9. Členové komisí
10. Pracovní skupiny
11. Sekretariát kongresu a komisí
12. Jednací jazyky
13. Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu
14. Návrhy
15. Projednávání návrhů na kongresu a v komisích
16. Diskuse
17. Pořádkové návrhy a procedurální návrhy
18. Kvorum
19. Zásada a postup při hlasování
20. Podmínky pro schvalování návrhů
21. Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu
22. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu
23. Protokoly
24. Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)
25. Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu
26. Výhrady k Aktům
27. Podpis Akt
28. Změny Řádu

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Článek 1
Všeobecná ustanovení

Tento Jednací řád (dále jen „Řád") se vydává na základě Akt Unie a je jim podřízen. Při rozporu mezi některým z jeho ustanovení a ustanovením Akt jsou směrodatná Akta.

Článek 2
Delegace

1. Výrazem „delegace" se rozumí osoba nebo skupina osob určených členskou zemí k účasti na kongresu. Delegace se skládá z vedoucího delegace, jakož i popřípadě ze zástupce vedoucího delegace, z jednoho nebo několika delegátů a případně z jednoho nebo několika doprovázejících úředníků (včetně expertů, sekretářů atd.).
2. Vedoucí delegací, jejich zástupci, jakož i delegáti jsou zástupci členských zemí ve smyslu článku 14 odst. 2 Ústavy, jsou-li vybaveni plnými mocemi odpovídajícími podmínkám stanoveným v článku 3 tohoto Řádu.
3. Doprovázející úředníci se mohou zúčastnit zasedání a mají právo zúčastnit se rokování, ale v zásadě nemají hlasovací právo. Mohou však být svým vedoucím delegace zmocněni, aby hlasovali jménem své země na zasedáních komisí. Taková zmocnění musejí být předána písemně před začátkem zasedání předsedovi příslušné komise.

Článek 3
Plné moci delegátů

1. Plné moci delegátů musejí být podepsány hlavou státu nebo předsedou vlády nebo ministrem zahraničních věcí příslušné země. Musejí být sepsány ve správné a náležité formě. Plné moci delegátů zmocněných k podpisu Akt (zplnomocněnci) musejí obsahovat dosah tohoto podpisu (podpis s výhradou ratifikace nebo schválení, podpis „ad referendum", definitivní podpis). Chybí-li toto upřesnění, je podpis považován za podléhající ratifikaci nebo schválení. Plné moci opravňující k podpisu Akt zahrnují v sobě automaticky právo zúčastnit se jednání a hlasovat. Delegáti, kterým příslušné orgány udělily plné moci bez upřesnění jejich dosahu, jsou oprávněni rokovat, hlasovat a podepsat Akta, pokud z textu plných mocí výslovně nevyplývá opak.
2. Plné moci musejí být od zahájení kongresu uloženy u orgánu, který je k tomu určen.
3. Delegáti, kteří nejsou vybaveni plnými mocemi nebo své plné moci nepředloží, se mohou, pokud byli svou vládou ohlášeni vládě zvoucí země, zúčastnit rokování a hlasovat od okamžiku, kdy se začnou zúčastňovat prací kongresu. Stejně je tomu u těch, jejichž plné moci nebyly uznány z důvodu určitých nepravidelností. Tito delegáti pozbudou oprávnění hlasovat od okamžiku, kdy kongres schválí poslední zprávu komise pro ověřování plných mocí, v níž je uvedeno, že jejich plné moci chybějí nebo jsou v nich nepravidelnosti, až do doby, kdy dojde k nápravě. Poslední zpráva musí být kongresem schválena před volbami, s výjimkou volby předsedy kongresu, a před schválením návrhů Akt.

4. Plné moci členské země, která je zastupována na kongresu delegací jiné členské země (zmocnění), musejí mít stejnou formu jako plné moci uvedené v odstavci 1.

5. Plné moci a zmocnění zaslané telegraficky nejsou přípustné. Naproti tomu se uznávají telegramy odpovídající na žádost o informaci ve věci plných mocí.

6. Delegace, která se po předložení svých plných mocí nemůže zúčastnit jednoho nebo více zasedání, má možnost nechat se zastupovat delegací jiné země za podmínky, že to písemně ohlásí předsedovi příslušného zasedání. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další zemi.

7. Delegáti členských zemí, které nejsou účastny některého ujednání, se mohou bez hlasovacího práva zúčastnit jednání kongresu týkajícího se tohoto ujednání.

Článek 4
Zasedací pořádek

1. Na zasedáních kongresu a komisí jsou delegace seřazeny podle francouzského abecedního pořádku přítomných členských zemí.

2. Předseda Administrativní rady určí ve vhodné době losem jméno země, která zaujme při zasedáních kongresu a komisí místo v čele před předsednickým stolem.

Článek 5
Pozorovatelé

1. Zástupci Organizace spojených národů se mohou zúčastnit jednání kongresu.

2. Pozorovatelé mezivládních organizací se mohou zúčastnit zasedání kongresu nebo jeho komisí, jsou-li projednávány otázky, na nichž tyto organizace mají zájem. Ve stejných případech se pozorovatelé mezinárodních nevládních organizací mohou zúčastnit zasedání komisí, pokud k tomu komise, které se to týká, dá souhlas.

3. Jako pozorovatelé jsou rovněž připouštěni oprávnění zástupci užších unií vytvořených podle článku 8 odst. 1 Ústavy, jestliže o to požádají.

4. Pozorovatelé uvedení v odstavcích 1 až 3 se jednání zúčastní bez hlasovacího práva.

Článek 6
Doyen Kongresu

1. Poštovní správa hostitelské země kongresu navrhne v dohodě s Mezinárodním úřadem doyena kongresu. Administrativní rada přikročí ve vhodné době k přijetí tohoto návrhu.

2. Při zahájení prvního plenárního zasedání každého kongresu zastává doyen funkci předsedy kongresu, až do jeho zvolení. Navíc vykonává funkce, kterými ho pověřuje tento Řád.

Článek 7
Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí

1. Na svém prvním plenárním zasedání zvolí kongres na návrh doyena předsedu kongresu, pak schválí na návrh Administrativní rady členské země, které budou zajišťovat funkce místopředsedů kongresu, jakož i předsedů a místopředsedů komisí. Tyto funkce jsou přidělovány pokud možno s přihlédnutím k spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí.
2. Předsedové zahajují a ukončují zasedání, kterým předsedají, řídí diskuse, udělují slovo řečníkům, dávají hlasovat o návrzích a oznamují většinu požadovanou pro hlasování, vyhlašují rozhodnutí a s výhradou schválení kongresem podávají případně výklad těchto rozhodnutí.
3. Předsedové dbají na dodržování toho Řádu a dodržování pořádku v průběhu zasedání.
4. Každá delegace se může odvolat ke kongresu nebo komisi proti rozhodnutí předsedy kongresu nebo komise na základě ustanovení Řádu nebo jeho výkladu; rozhodnutí předsedy však zůstává v platnosti, nebylo-li zrušeno většinou přítomných a hlasujících členů.
5. Nemůže-li členská země pověřená předsednictvím nadále zajišťovat tuto funkci, je kongresem nebo komisí určen pro její nahrazení jeden z místopředsedů.

Článek 8
Předsednictvo kongresu

1. Předsednictvo je ústředním orgánem pověřeným řídit práce kongresu. Skládá se z předsedy a místopředsedů kongresu, jakož i z předsedů komisí. Schází se pravidelně, aby projednalo postup prací kongresu a jeho komisí a aby formulovalo doporučení podporující dobrý průběh. Pomáhá předsedovi při vypracování programu každého plenárního zasedání a při koordinaci prací komisí. Činí doporučení, která se vztahují k zakončení kongresu.
2. Generální sekretář kongresu a zástupce generálního sekretáře, kteří jsou uvedeni v článku 11 odst. 1, se zúčastní zasedání předsednictva kongresu.

Článek 9
Členové komisí

1. Členské země zastoupené na kongresu jsou z moci práva členy komisí pověřených projednáním návrhů týkajících se Ústavy, Generálního řádu a Úmluvy.
2. Členské země zastoupené na kongresu, které jsou účastny jednoho nebo více fakultativních ujednání, jsou z moci práva členy komise nebo komisí pověřených revizí těchto ujednání. Hlasovací právo členů této komise nebo těchto komisí je omezeno na ujednání, jejichž jsou účastníky.
3. Delegace, které nejsou členy komisí projednávajících ujednání, mají možnost být přítomny na zasedáních těchto komisí a účastnit se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 10
Pracovní skupiny

Kongres a každá komise mohou vytvářet pracovní skupiny ke studiu určitých otázek.

Článek 11
Sekretariát kongresu a komisí

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu vykonávají funkci generálního sekretáře a zástupce generálního sekretáře kongresu.
2. Generální sekretář a zástupce generálního sekretáře jsou přítomni na zasedáních kongresu a předsednictva kongresu, kde se zúčastní jednání bez hlasovacího práva. Za stejných podmínek se mohou účastnit zasedání komisí nebo se tam dát zastoupit některým vyšším úředníkem Mezinárodního úřadu.
3. Práce sekretariátu kongresu, předsednictva kongresu a komisí zajišťují pracovníci Mezinárodního úřadu ve spolupráci s poštovní správou hostitelské země.
4. Vyšší úředníci Mezinárodního úřadu vykonávají funkce sekretářů kongresu, předsednictva kongresu a komisí. Pomáhají předsedovi během zasedání a odpovídají za sepsání protokolů a zpráv.
5. Sekretářům kongresu a komisí pomáhají zástupci sekretářů.
6. Zpravodajové ovládající francouzský jazyk jsou pověřeni sestavováním protokolů plenárních zasedání kongresu.

Článek 12
Jednací jazyky

1. S výhradou odstavce 2 jsou pro jednání prostřednictvím systému simultánního nebo následného tlumočení připuštěny jazyky francouzský, anglický, španělský a ruský.
2. Jednání redakční komise probíhají ve francouzském jazyce.
3. Pro jednání uvedená v odstavci 1 se povolují i jiné jazyky. V tomto ohledu má přednost jazyk hostitelské země. Delegace, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do některého z jazyků uvedených v odstavci 1 buď pomocí systému simultánního tlumočení, pokud je možno provést technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.
4. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení nese Unie.
5. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země užívající téhož jazyka v poměru k jejich příspěvku na výdaje Unie.

Článek 13
Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu

1. Dokumenty vypracované během kongresu, včetně návrhů rozhodnutí předkládaných ke schválení kongresu, publikuje sekretariát kongresu ve francouzském jazyce.

2. K tomuto účelu musejí být dokumenty pocházející od delegací členských zemí předkládány v tomto jazyce buď přímo, nebo prostřednictvím překladatelských služeb při sekretariátu kongresu.

3. Tyto služby, provozované na jejich vlastní náklady jazykovými skupinami, jež jsou zřízeny podle příslušných ustanovení Generálního řádu, mohou též překládat dokumenty kongresu do jejich příslušných jazyků.

Článek 14
Návrhy

1. Všechny otázky předkládané kongresu jsou předmětem návrhů.

2. Všechny návrhy publikované Mezinárodním úřadem před zahájením kongresu se považují za předložené kongresu.

3. V období dvou měsíců před zahájením kongresu nebude brán v úvahu žádný návrh kromě těch, které směřují ke změně původních návrhů.

4. Za pozměňovací návrh se pokládá každý návrh na změnu, který, aniž změní podstatu návrhu, obsahuje zrušení, doplnění části původního návrhu nebo revizi části tohoto návrhu. Žádný návrh na změnu nebude považován za pozměňovací návrh, je-li neslučitelný se smyslem nebo záměrem původního návrhu. V případech pochybností přísluší rozhodnutí v této otázce kongresu nebo komisi.

5. Pozměňovací návrhy předložené kongresu ve věci již podaných návrhů musí být předloženy sekretariátu písemně ve francouzském jazyce do 12 hodin dva dny přede dnem, kdy budou projednávány tak, aby mohly být téhož dne distribuovány delegátům. Tato lhůta neplatí pro pozměňovací návrhy vyplývající přímo z diskuse na kongresu nebo v komisi. V takovém případě musí autor, je-li to požadováno, předložit svůj text písemně ve francouzském jazyce, nebo, v případě obtíží, v jakémkoli jiném jednacím jazyce. Příslušný předseda návrh přečte nebo jej dá přečíst.

6. Postup uvedený v odstavci 5 platí rovněž pro předkládání návrhů, které nemají za cíl změnu textu Akt (návrhy rezolucí, doporučení, přání atd.).

7. Každý návrh nebo pozměňovací návrh musí obsahovat konečné znění textu, který má být zařazen do Akt Unie, samozřejmě s výhradou upřesnění redakční komisí.

Článek 15
Projednávání návrhů na kongresu a v komisích

1. Návrhy redakční povahy (za jejichž číslem následuje písmeno „R") se přidělují redakční komisi buď přímo, nemá-li Mezinárodní úřad žádné pochybnosti o jejich povaze (jejich seznam pro redakční komisi sestavuje Mezinárodní úřad), nebo, má-li Mezinárodní úřad pochybnosti o jejich povaze, teprve poté, co ostatní komise potvrdily jejich povahu jako čistě redakční (seznam takových návrhů je také sestavován pro příslušné komise). Jsou-li však takové návrhy vázány na jiné návrhy věcných změn, které mají být projednávány kongresem nebo jinými komisemi, zahájí redakční komise jejich projednávání až poté, co se kongres nebo ostatní komise vysloví k příslušným návrhům věcných změn. Návrhy, jejichž číslo není doplněno písmenem „R", jež však jsou podle názoru Mezinárodního úřadu návrhy redakční povahy, se předávají přímo komisím, které projednávají příslušné návrhy na věcné změny. Tyto komise při zahájení svých prací rozhodnou, které z těchto

návrhů budou přiděleny přímo redakční komisi. Mezinárodní úřad sestavuje seznam těchto návrhů pro komise, kterých se to týká.

2. Je-li k jedné otázce podáno několik návrhů, rozhodne předseda o pořadí jejich projednávání; v zásadě se začíná návrhem, který se nejvíce odchyluje od základního textu a který obsahuje největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

3. Lze-li návrh rozdělit na několik částí, může být každá z nich se souhlasem autora nebo shromáždění projednávána a dána k hlasování odděleně.

4. Každý návrh, který jeho autor na kongresu nebo v komisi vzal zpět, může být znovu předložen delegací jiné členské země. Stejně tak, byl-li autorem původního návrhu přijat pozměňovací návrh, může jiná delegace znovu předložit původní nezměněný návrh.

5. Každý pozměňovací návrh, který byl přijat delegací, jež předložila původní návrh, se ihned začlení do textu původního návrhu. Nepřijme-li autor původního návrhu pozměňovací návrh, rozhodne předseda, zda se má hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu nebo o návrhu původním; začíná při tom zněním, jež se nejvíce odchyluje od smyslu nebo cíle základního textu a které přináší největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

6. Způsobem uvedeným v odstavci 5 se postupuje i tehdy, je-li k jednomu návrhu podáno více pozměňovacích návrhů.

7. Předseda kongresu a předsedové komisí zařizují po každém zasedání odevzdání písemných textů návrhů, pozměňovacích návrhů nebo přijatých rozhodnutí redakční komisi.

Článek 16
Diskuse

1. Delegáti se mohou ujmout slova teprve tehdy, když obdrželi souhlas předsedy zasedání. Je jim doporučeno, aby mluvili beze spěchu a zřetelně. Předseda musí dát delegátům možnost vyjádřit svobodně a plně svůj názor na projednávanou věc, pokud je to slučitelné s normálním chodem jednání.

2. Nerozhodne-li většina přítomných a hlasujících členů jinak, nesmějí vystoupení trvat déle než pět minut. Předseda má právo přerušit každého řečníka, který překročil uvedenou dobu. Může také vyzvat delegáta, aby se neodchyloval od tématu.

3. V průběhu diskuse může předseda se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů prohlásit seznam přihlášených řečníků za uzavřený, když jej předtím přečetl. Když je seznam vyčerpán, prohlásí diskusi za skončenou s výhradou, že autorovi projednávaného návrhu náleží i po uzavření diskuse právo odpovědět na jakákoli vystoupení.

4. Předseda také může se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů omezit počet vystoupení jedné a téže delegace k určitému návrhu nebo skupině návrhů; autor návrhu musí však mít možnost svůj návrh uvést a vystoupit později, požádá-li o to, aby uvedl nové skutečnosti jako odpověď na vystoupení jiných delegací, a to tak, aby mohl mít poslední slovo, požádá-li o to.

5. Se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů může předseda omezit počet vystoupení k určitému návrhu nebo skupině návrhů; toto omezení nesmí být nižší než pět pro a pět proti projednávanému návrhu.

Článek 17
Pořádkové návrhy a procedurální návrhy

1. Během diskuse o kterékoli otázce, dokonce popř. i po skončení diskuse, může kterákoli delegace podat pořádkový návrh, v němž požaduje:

   – vysvětlení k průběhu diskuse;

   – dodržování Jednacího řádu;

   – změnu pořadí diskuse o návrzích stanovených předsedou.

   Pořádkový návrh má přednost před všemi otázkami včetně procedurálních návrhů uvedených v odstavci 3.

2. Předseda okamžitě podá požadovaná upřesnění nebo učiní rozhodnutí, které pokládá za vhodné ve věci pořádkového návrhu. V případě námitky se ihned přikročí k hlasování o rozhodnutí předsedy.

3. Kromě toho může delegace během diskuse o jakékoli otázce uvést procedurální návrh s cílem navrhnout:

   a) přerušení zasedání;

   b) ukončení zasedání;

   c) odložení diskuse o projednávané otázce;

   d) ukončení diskuse o projednávané otázce.

   Procedurální návrhy mají přednost ve shora uvedeném pořadí před všemi ostatními návrhy, kromě pořádkových návrhů uvedených v odstavci 1.

4. O podaných návrzích na přerušení nebo ukončení zasedání se nevede diskuse, ale ihned se o nich hlasuje.

5. Navrhne-li některá delegace odložení nebo ukončení diskuse o projednávané otázce, je dáno slovo pouze dvěma řečníkům, kteří jsou proti odložení nebo ukončení diskuse, a pak se o návrhu hlasuje.

6. Delegace, která podá pořádkový nebo procedurální návrh, nemůže ve svém vystoupení hovořit o podstatě projednávané otázky. Autor procedurálního návrhu jej může vzít zpět ještě před tím, než o něm bylo hlasováno, a každý takový návrh, který byl vzat zpět, může převzít, pozměněný či beze změn, jiná delegace.

Článek 18
Kvorum

1. S výhradou odstavců 2 a 3 je kvorum nezbytné pro zahájení zasedání a pro hlasování tvořeno polovinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.

2. Při hlasování o změně Ústavy a Generálního řádu tvoří požadované kvorum dvě třetiny členských zemí Unie.

3. Pokud jde o ujednání, tvoří požadované kvorum pro zahájení zasedání a pro hlasování polovina členských zemí zastoupených na kongresu, které jsou účastníky příslušného ujednání a které mají hlasovací právo.

4. Přítomné delegace, které se určitého hlasování nezúčastní nebo které prohlásí, že se hlasování nechtějí zúčastnit, se nepovažují při určování kvora požadovaného podle odstavců 1, 2 a 3 za nepřítomné.

Článek 19
Zásada a postup při hlasování

1. Otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují hlasováním.
2. Hlasování se provádí buď tradičním způsobem nebo elektronickým hlasovacím zařízením. Zpravidla se provádí elektronickým hlasovacím zařízením, má-li je shromáždění k dispozici. Při tajném hlasování je však možné postupovat podle tradičního systému, požádá-li o to některá delegace a je-li její žádost podporována většinou přítomných a hlasujících delegací.
3. Při tradičním způsobu se hlasuje takto:
   a) zdvižením ruky: zavdá-li výsledek tohoto hlasování příčinu k pochybnostem, může předseda z vlastní vůle nebo na žádost některé delegace přikročit ihned k jmenovitému hlasování o téže otázce;
   b) jmenovitě: na žádost některé delegace nebo podle vůle předsedy; vyvolávání zastoupených zemí se provádí podle francouzské abecedy počínaje zemí, jejíž jméno předseda určil losem; výsledek hlasování, seznam zemí a údaj, jak hlasovaly, se uvádí v protokolu zasedání;
   c) tajným hlasováním: hlasovacím lístkem na žádost dvou delegací; v tomto případě předseda určí tři skrutátory a učiní potřebná opatření, aby zajistil tajnost hlasování.
4. Při použití elektronického zařízení se hlasuje takto:
   a) nezaznamenané hlasování: nahrazuje hlasování zdvižením ruky;
   b) zaznamenané hlasování: nahrazuje jmenovité hlasování; k jmenovitému hlasování se však přikročí pouze tehdy, požádá-li o to některá delegace a je-li tento návrh podporován většinou přítomných a hlasujících delegací;
   c) tajné hlasování: nahrazuje tajné hlasování hlasovacími lístky.
5. Při jakémkoli používaném způsobu má tajné hlasování přednost před všemi ostatními způsoby hlasování.
6. Jakmile je hlasování zahájeno, nemůže je žádná delegace přerušit s výjimkou, že se jedná o pořádkový návrh týkající se způsobu, jímž se hlasování provádí.
7. Po hlasování může předseda umožnit delegátům, aby své hlasování vysvětlili.

Článek 20
Podmínky pro schvalování návrhů

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu Akt schváleny:
   a) jde-li o Ústavu: nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie;
   b) jde-li o Generální řád: většinou členských zemí zastoupených na kongresu;
   c) jde-li o Úmluvu: většinou přítomných a hlasujících členských zemí;

d) jde-li o ujednání: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které jsou účastníky příslušných ujednání.

2. Procedurální otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují většinou přítomných a hlasujících členských zemí. Stejný postup platí pro rozhodnutí, jež se netýkají změny Akt, ledaže by kongres rozhodl většinou přítomných a hlasujících členských zemí jinak.

3. S výhradou odstavce 5 se výrazem „přítomné a hlasující členské země" rozumějí členské země hlasující „pro" nebo „proti", přičemž ty, jež se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání potřebných hlasů pro většinu, stejně jako se při tajném hlasování neberou v úvahu bílé nebo neplatné lístky.

4. Při rovnosti hlasů se návrh považuje za zamítnutý.

5. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících (pro, proti, zdržení se), odloží se projednávání otázky na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

Článek 21

Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu

Dostane-li několik zemí při volbách členů Administrativní rady nebo Rady poštovního provozu stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi předseda losem.

Článek 22

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Volby generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu se provádí tajným hlasováním postupně na jednom nebo více zasedáních v témže dni. Je zvolen kandidát, který dostal většinu hlasů přítomných a hlasujících členských zemí. Hlasování se opakuje podle potřeby, dokud určitý kandidát nedosáhne této většiny.

2. Za přítomné a hlasující členské země se považují ty, které hlasují pro některého z řádně ohlášených kandidátů; ty, které se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny, stejně jako se neberou v úvahu bílé nebo neplatné hlasovací lístky.

3. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících podle odstavce 2, odloží se volba na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

4. Kandidát, který v jednom hlasovacím kole získal nejméně hlasů, je vyřazen.

5. Při rovnosti hlasů se přikročí k prvnímu, popř. k druhému dodatečnému hlasování, aby bylo mezi kandidáty spravedlivě rozhodnuto, přičemž se hlasuje pouze o těchto kandidátech. Je-li výsledek negativní, rozhoduje los. Losování provádí předseda.

Článek 23
Protokoly

1. Protokoly plenárních zasedání kongresu zaznamenávají průběh zasedání, shrnují stručně vystoupení, uvádějí návrhy a výsledek jednání.

2. Jednání zasedání komisí jsou předmětem zpráv pro kongres. Pracovní skupiny sestavují obvykle zprávu pro orgán, který je vytvořil.

3. Každý delegát má však právo požádat, aby do protokolu nebo do zprávy bylo pojato ve zkrácené podobě nebo v plném znění jakékoli prohlášení, jež učinil, s podmínkou, že odevzdá jeho francouzský text sekretariátu nejpozději do dvou hodin po ukončení zasedání.

4. Od okamžiku, kdy byl rozdán prvý text protokolu nebo zprávy, mají delegáti lhůtu dvaceti čtyř hodin, aby předložili své připomínky sekretariátu, který slouží jako prostředník mezi účastníkem a předsedou daného zasedání.

5. S výhradou odstavce 4 předloží předseda zpravidla na začátku každého zasedání kongresu protokol z předcházejícího zasedání ke schválení. Stejně je tomu u zpráv komisí. Protokoly nebo zprávy z posledních zasedání, které nemohly být schváleny na kongresu nebo v komisi, schvalují příslušní předsedové těchto zasedání. Mezinárodní úřad přihlíží rovněž k případným připomínkám, které mu delegáti členských zemí sdělí ve lhůtě čtyřiceti dnů od odeslání zmíněných protokolů.

6. Mezinárodní úřad je oprávněn opravit v protokolech nebo ve zprávách o zasedáních kongresu a komisí věcné chyby, které nebyly zjištěny při jejich schvalování podle odstavce 5.

Článek 24
Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)

1. Každý návrh Akt předložený redakční komisí je zpravidla posuzován po jednotlivých článcích. Může být pokládán za přijatý až po kladném hlasování o celém návrhu. Pro toto hlasování platí ustanovení článku 20 odst. 1.

2. V průběhu tohoto projednávání může každá delegace znovu předložit návrh, který byl komisí přijat nebo zamítnut. Odvolání týkající se takových návrhů je vázáno na podmínku, že delegace o tom vyrozuměla předsedu kongresu nejméně den před zasedáním, na němž bude ustanovení uvedené v návrhu Akt předloženo kongresu ke schválení.

3. Je však vždy možné, pokládá-li to předseda za vhodné pro chod prací kongresu, přikročit k projednávání odvolání ještě před projednáváním návrhů Akt předkládaných redakční komisí.

4. Byl-li některý návrh přijat nebo zamítnut kongresem, může být týmž kongresem projednán znovu jen tehdy, je-li odvolání podporováno nejméně deseti delegacemi a schváleno dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících členů. Tato možnost se týká pouze návrhů předkládaných přímo plenárním zasedáním, přičemž platí, že jedna a táž otázka může být předmětem pouze jednoho odvolání.

5. Mezinárodní úřad je oprávněn opravovat v definitivních Aktech věcné chyby, které nebyly zjištěny při projednávání návrhů Akt, číslování článků a paragrafů, jakož i odvolávek.

6. Návrhy jiných rozhodnutí než těch, která upravují Akta, předložené redakční komisí, se obvykle projednávají jako celek. Ustanovení odstavců 2 až 5 platí rovněž pro návrhy těchto rozhodnutí.

Článek 25
Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu

Na doporučení svého předsednictva přiděluje kongres studie Administrativní radě a Radě poštovního provozu s přihlédnutím k složení a pravomoci těchto dvou orgánů tak, jak jsou popsány v článcích 102 a 104 Generálního řádu.

Článek 26
Výhrady k Aktům

Výhrady se musí předkládat písemně ve francouzském jazyce (návrhy týkající se Závěrečného protokolu) tak, aby je mohl kongres projednat před podpisem Akt.

Článek 27
Podpis Akt

Akta definitivně schválená kongresem se předkládají k podpisu zplnomocněncům.

Článek 28
Změny Řádu

1. Každý kongres může měnit Jednací řád. Návrhy na změnu tohoto Řádu, pokud nejsou předkládány orgánem Světové poštovní unie, který je k jejich podávání oprávněn, musejí být na kongresu podporovány nejméně deseti delegacemi, aby je bylo možno projednat.
2. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu tohoto Řádu schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí zastoupených na kongresu.

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Obsah

Článek

1. Všeobecná ustanovení
2. Delegace
3. Plné moci delegátů
4. Zasedací pořádek
5. Pozorovatelé
6. Doyen kongresu
7. Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí
8. Předsednictvo kongresu
9. Členové komisí
10. Pracovní skupiny
11. Sekretariát kongresu a komisí
12. Jednací jazyky
13. Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu
14. Návrhy
15. Projednávání návrhů na kongresu a v komisích
16. Diskuse
17. Pořádkové návrhy a procedurální návrhy
18. Kvorum
19. Zásada a postup při hlasování
20. Podmínky pro schvalování návrhů
21. Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu
22. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu
23. Protokoly
24. Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)
25. Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu
26. Výhrady k Aktům
27. Podpis Akt
28. Změny Řádu

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Článek 1
Všeobecná ustanovení

Tento Jednací řád (dále jen „Řád") se vydává na základě Akt Unie a je jim podřízen. Při rozporu mezi některým z jeho ustanovení a ustanovením Akt jsou směrodatná Akta.

Článek 2
Delegace

1. Výrazem „delegace" se rozumí osoba nebo skupina osob určených členskou zemí k účasti na kongresu. Delegace se skládá z vedoucího delegace, jakož i popřípadě ze zástupce vedoucího delegace, z jednoho nebo několika delegátů a případně z jednoho nebo několika doprovázejících úředníků (včetně expertů, sekretářů atd.).
2. Vedoucí delegací, jejich zástupci, jakož i delegáti jsou zástupci členských zemí ve smyslu článku 14 odst. 2 Ústavy, jsou-li vybaveni plnými mocemi odpovídajícími podmínkám stanoveným v článku 3 tohoto Řádu.
3. Doprovázející úředníci se mohou zúčastnit zasedání a mají právo zúčastnit se rokování, ale v zásadě nemají hlasovací právo. Mohou však být svým vedoucím delegace zmocněni, aby hlasovali jménem své země na zasedáních komisí. Taková zmocnění musejí být předána písemně před začátkem zasedání předsedovi příslušné komise.

Článek 3
Plné moci delegátů

1. Plné moci delegátů musejí být podepsány hlavou státu nebo předsedou vlády nebo ministrem zahraničních věcí příslušné země. Musejí být sepsány ve správné a náležité formě. Plné moci delegátů zmocněných k podpisu Akt (zplnomocněnci) musejí obsahovat dosah tohoto podpisu (podpis s výhradou ratifikace nebo schválení, podpis „ad referendum", definitivní podpis). Chybí-li toto upřesnění, je podpis považován za podléhající ratifikaci nebo schválení. Plné moci opravňující k podpisu Akt zahrnují v sobě automaticky právo zúčastnit se jednání a hlasovat. Delegáti, kterým příslušné orgány udělily plné moci bez upřesnění jejich dosahu, jsou oprávněni rokovat, hlasovat a podepsat Akta, pokud z textu plných mocí výslovně nevyplývá opak.
2. Plné moci musejí být od zahájení kongresu uloženy u orgánu, který je k tomu určen.
3. Delegáti, kteří nejsou vybaveni plnými mocemi nebo své plné moci nepředloží, se mohou, pokud byli svou vládou ohlášeni vládě zvoucí země, zúčastnit rokování a hlasovat od okamžiku, kdy se začnou zúčastňovat prací kongresu. Stejně je tomu u těch, jejichž plné moci nebyly uznány z důvodu určitých nepravidelností. Tito delegáti pozbudou oprávnění hlasovat od okamžiku, kdy kongres schválí poslední zprávu komise pro ověřování plných mocí, v níž je uvedeno, že jejich plné moci chybějí nebo jsou v nich nepravidelnosti, až do doby, kdy dojde k nápravě. Poslední zpráva musí být kongresem schválena před volbami, s výjimkou volby předsedy kongresu, a před schválením návrhů Akt.

4. Plné moci členské země, která je zastupována na kongresu delegací jiné členské země (zmocnění), musejí mít stejnou formu jako plné moci uvedené v odstavci 1.

5. Plné moci a zmocnění zaslané telegraficky nejsou přípustné. Naproti tomu se uznávají telegramy odpovídající na žádost o informaci ve věci plných mocí.

6. Delegace, která se po předložení svých plných mocí nemůže zúčastnit jednoho nebo více zasedání, má možnost nechat se zastupovat delegací jiné země za podmínky, že to písemně ohlásí předsedovi příslušného zasedání. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další zemi.

7. Delegáti členských zemí, které nejsou účastny některého ujednání, se mohou bez hlasovacího práva zúčastnit jednání kongresu týkajícího se tohoto ujednání.

Článek 4
Zasedací pořádek

1. Na zasedáních kongresu a komisí jsou delegace seřazeny podle francouzského abecedního pořádku přítomných členských zemí.

2. Předseda Administrativní rady určí ve vhodné době losem jméno země, která zaujme při zasedáních kongresu a komisí místo v čele před předsednickým stolem.

Článek 5
Pozorovatelé

1. Zástupci Organizace spojených národů se mohou zúčastnit jednání kongresu.

2. Pozorovatelé mezivládních organizací se mohou zúčastnit zasedání kongresu nebo jeho komisí, jsou-li projednávány otázky, na nichž tyto organizace mají zájem. Ve stejných případech se pozorovatelé mezinárodních nevládních organizací mohou zúčastnit zasedání komisí, pokud k tomu komise, které se to týká, dá souhlas.

3. Jako pozorovatelé jsou rovněž připouštěni oprávnění zástupci užších unií vytvořených podle článku 8 odst. 1 Ústavy, jestliže o to požádají.

4. Pozorovatelé uvedení v odstavcích 1 až 3 se jednání zúčastní bez hlasovacího práva.

Článek 6
Doyen Kongresu

1. Poštovní správa hostitelské země kongresu navrhne v dohodě s Mezinárodním úřadem doyena kongresu. Administrativní rada přikročí ve vhodné době k přijetí tohoto návrhu.

2. Při zahájení prvního plenárního zasedání každého kongresu zastává doyen funkci předsedy kongresu, až do jeho zvolení. Navíc vykonává funkce, kterými ho pověřuje tento Řád.

Článek 7
Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí

1. Na svém prvním plenárním zasedání zvolí kongres na návrh doyena předsedu kongresu, pak schválí na návrh Administrativní rady členské země, které budou zajišťovat funkce místopředsedů kongresu, jakož i předsedů a místopředsedů komisí. Tyto funkce jsou přidělovány pokud možno s přihlédnutím k spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí.
2. Předsedové zahajují a ukončují zasedání, kterým předsedají, řídí diskuse, udělují slovo řečníkům, dávají hlasovat o návrzích a oznamují většinu požadovanou pro hlasování, vyhlašují rozhodnutí a s výhradou schválení kongresem podávají případně výklad těchto rozhodnutí.
3. Předsedové dbají na dodržování toho Řádu a dodržování pořádku v průběhu zasedání.
4. Každá delegace se může odvolat ke kongresu nebo komisi proti rozhodnutí předsedy kongresu nebo komise na základě ustanovení Řádu nebo jeho výkladu; rozhodnutí předsedy však zůstává v platnosti, nebylo-li zrušeno většinou přítomných a hlasujících členů.
5. Nemůže-li členská země pověřená předsednictvím nadále zajišťovat tuto funkci, je kongresem nebo komisí určen pro její nahrazení jeden z místopředsedů.

Článek 8
Předsednictvo kongresu

1. Předsednictvo je ústředním orgánem pověřeným řídit práce kongresu. Skládá se z předsedy a místopředsedů kongresu, jakož i z předsedů komisí. Schází se pravidelně, aby projednalo postup prací kongresu a jeho komisí a aby formulovalo doporučení podporující dobrý průběh. Pomáhá předsedovi při vypracování programu každého plenárního zasedání a při koordinaci prací komisí. Činí doporučení, která se vztahují k zakončení kongresu.
2. Generální sekretář kongresu a zástupce generálního sekretáře, kteří jsou uvedeni v článku 11 odst. 1, se zúčastní zasedání předsednictva kongresu.

Článek 9
Členové komisí

1. Členské země zastoupené na kongresu jsou z moci práva členy komisí pověřených projednáním návrhů týkajících se Ústavy, Generálního řádu a Úmluvy.
2. Členské země zastoupené na kongresu, které jsou účastny jednoho nebo více fakultativních ujednání, jsou z moci práva členy komise nebo komisí pověřených revizí těchto ujednání. Hlasovací právo členů této komise nebo těchto komisí je omezeno na ujednání, jejichž jsou účastníky.
3. Delegace, které nejsou členy komisí projednávajících ujednání, mají možnost být přítomny na zasedáních těchto komisí a účastnit se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 10
Pracovní skupiny

Kongres a každá komise mohou vytvářet pracovní skupiny ke studiu určitých otázek.

Článek 11
Sekretariát kongresu a komisí

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu vykonávají funkci generálního sekretáře a zástupce generálního sekretáře kongresu.
2. Generální sekretář a zástupce generálního sekretáře jsou přítomni na zasedáních kongresu a předsednictva kongresu, kde se zúčastní jednání bez hlasovacího práva. Za stejných podmínek se mohou účastnit zasedání komisí nebo se tam dát zastoupit některým vyšším úředníkem Mezinárodního úřadu.
3. Práce sekretariátu kongresu, předsednictva kongresu a komisí zajišťují pracovníci Mezinárodního úřadu ve spolupráci s poštovní správou hostitelské země.
4. Vyšší úředníci Mezinárodního úřadu vykonávají funkce sekretářů kongresu, předsednictva kongresu a komisí. Pomáhají předsedovi během zasedání a odpovídají za sepsání protokolů a zpráv.
5. Sekretářům kongresu a komisí pomáhají zástupci sekretářů.
6. Zpravodajové ovládající francouzský jazyk jsou pověřeni sestavováním protokolů plenárních zasedání kongresu.

Článek 12
Jednací jazyky

1. S výhradou odstavce 2 jsou pro jednání prostřednictvím systému simultánního nebo následného tlumočení připuštěny jazyky francouzský, anglický, španělský a ruský.
2. Jednání redakční komise probíhají ve francouzském jazyce.
3. Pro jednání uvedená v odstavci 1 se povolují i jiné jazyky. V tomto ohledu má přednost jazyk hostitelské země. Delegace, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do některého z jazyků uvedených v odstavci 1 buď pomocí systému simultánního tlumočení, pokud je možno provést technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.
4. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení nese Unie.
5. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země užívající téhož jazyka v poměru k jejich příspěvku na výdaje Unie.

Článek 13
Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu

1. Dokumenty vypracované během kongresu, včetně návrhů rozhodnutí předkládaných ke schválení kongresu, publikuje sekretariát kongresu ve francouzském jazyce.

2. K tomuto účelu musejí být dokumenty pocházející od delegací členských zemí předkládány v tomto jazyce buď přímo, nebo prostřednictvím překladatelských služeb při sekretariátu kongresu.

3. Tyto služby, provozované na jejich vlastní náklady jazykovými skupinami, jež jsou zřízeny podle příslušných ustanovení Generálního řádu, mohou též překládat dokumenty kongresu do jejich příslušných jazyků.

Článek 14
Návrhy

1. Všechny otázky předkládané kongresu jsou předmětem návrhů.

2. Všechny návrhy publikované Mezinárodním úřadem před zahájením kongresu se považují za předložené kongresu.

3. V období dvou měsíců před zahájením kongresu nebude brán v úvahu žádný návrh kromě těch, které směřují ke změně původních návrhů.

4. Za pozměňovací návrh se pokládá každý návrh na změnu, který, aniž změní podstatu návrhu, obsahuje zrušení, doplnění části původního návrhu nebo revizi části tohoto návrhu. Žádný návrh na změnu nebude považován za pozměňovací návrh, je-li neslučitelný se smyslem nebo záměrem původního návrhu. V případech pochybností přísluší rozhodnutí v této otázce kongresu nebo komisi.

5. Pozměňovací návrhy předložené kongresu ve věci již podaných návrhů musí být předloženy sekretariátu písemně ve francouzském jazyce do 12 hodin dva dny přede dnem, kdy budou projednávány tak, aby mohly být téhož dne distribuovány delegátům. Tato lhůta neplatí pro pozměňovací návrhy vyplývající přímo z diskuse na kongresu nebo v komisi. V takovém případě musí autor, je-li to požadováno, předložit svůj text písemně ve francouzském jazyce, nebo, v případě obtíží, v jakémkoli jiném jednacím jazyce. Příslušný předseda návrh přečte nebo jej dá přečíst.

6. Postup uvedený v odstavci 5 platí rovněž pro předkládání návrhů, které nemají za cíl změnu textu Akt (návrhy rezolucí, doporučení, přání atd.).

7. Každý návrh nebo pozměňovací návrh musí obsahovat konečné znění textu, který má být zařazen do Akt Unie, samozřejmě s výhradou upřesnění redakční komisí.

Článek 15
Projednávání návrhů na kongresu a v komisích

1. Návrhy redakční povahy (za jejichž číslem následuje písmeno „R") se přidělují redakční komisi buď přímo, nemá-li Mezinárodní úřad žádné pochybnosti o jejich povaze (jejich seznam pro redakční komisi sestavuje Mezinárodní úřad), nebo, má-li Mezinárodní úřad pochybnosti o jejich povaze, teprve poté, co ostatní komise potvrdily jejich povahu jako čistě redakční (seznam takových návrhů je také sestavován pro příslušné komise). Jsou-li však takové návrhy vázány na jiné návrhy věcných změn, které mají být projednávány kongresem nebo jinými komisemi, zahájí redakční komise jejich projednávání až poté, co se kongres nebo ostatní komise vysloví k příslušným návrhům věcných změn. Návrhy, jejichž číslo není doplněno písmenem „R", jež však jsou podle názoru Mezinárodního úřadu návrhy redakční povahy, se předávají přímo komisím, které projednávají příslušné návrhy na věcné změny. Tyto komise při zahájení svých prací rozhodnou, které z těchto

návrhů budou přiděleny přímo redakční komisi. Mezinárodní úřad sestavuje seznam těchto návrhů pro komise, kterých se to týká.

2. Je-li k jedné otázce podáno několik návrhů, rozhodne předseda o pořadí jejich projednávání; v zásadě se začíná návrhem, který se nejvíce odchyluje od základního textu a který obsahuje největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

3. Lze-li návrh rozdělit na několik částí, může být každá z nich se souhlasem autora nebo shromáždění projednávána a dána k hlasování odděleně.

4. Každý návrh, který jeho autor na kongresu nebo v komisi vzal zpět, může být znovu předložen delegací jiné členské země. Stejně tak, byl-li autorem původního návrhu přijat pozměňovací návrh, může jiná delegace znovu předložit původní nezměněný návrh.

5. Každý pozměňovací návrh, který byl přijat delegací, jež předložila původní návrh, se ihned začlení do textu původního návrhu. Nepřijme-li autor původního návrhu pozměňovací návrh, rozhodne předseda, zda se má hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu nebo o návrhu původním; začíná při tom zněním, jež se nejvíce odchyluje od smyslu nebo cíle základního textu a které přináší největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

6. Způsobem uvedeným v odstavci 5 se postupuje i tehdy, je-li k jednomu návrhu podáno více pozměňovacích návrhů.

7. Předseda kongresu a předsedové komisí zařizují po každém zasedání odevzdání písemných textů návrhů, pozměňovacích návrhů nebo přijatých rozhodnutí redakční komisi.

Článek 16
Diskuse

1. Delegáti se mohou ujmout slova teprve tehdy, když obdrželi souhlas předsedy zasedání. Je jim doporučeno, aby mluvili beze spěchu a zřetelně. Předseda musí dát delegátům možnost vyjádřit svobodně a plně svůj názor na projednávanou věc, pokud je to slučitelné s normálním chodem jednání.

2. Nerozhodne-li většina přítomných a hlasujících členů jinak, nesmějí vystoupení trvat déle než pět minut. Předseda má právo přerušit každého řečníka, který překročil uvedenou dobu. Může také vyzvat delegáta, aby se neodchyloval od tématu.

3. V průběhu diskuse může předseda se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů prohlásit seznam přihlášených řečníků za uzavřený, když jej předtím přečetl. Když je seznam vyčerpán, prohlásí diskusi za skončenou s výhradou, že autorovi projednávaného návrhu náleží i po uzavření diskuse právo odpovědět na jakákoli vystoupení.

4. Předseda také může se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů omezit počet vystoupení jedné a téže delegace k určitému návrhu nebo skupině návrhů; autor návrhu musí však mít možnost svůj návrh uvést a vystoupit později, požádá-li o to, aby uvedl nové skutečnosti jako odpověď na vystoupení jiných delegací, a to tak, aby mohl mít poslední slovo, požádá-li o to.

5. Se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů může předseda omezit počet vystoupení k určitému návrhu nebo skupině návrhů; toto omezení nesmí být nižší než pět pro a pět proti projednávanému návrhu.

Článek 17
Pořádkové návrhy a procedurální návrhy

1. Během diskuse o kterékoli otázce, dokonce popř. i po skončení diskuse, může kterákoli delegace podat pořádkový návrh, v němž požaduje:
   - vysvětlení k průběhu diskuse;
   - dodržování Jednacího řádu;
   - změnu pořadí diskuse o návrzích stanovených předsedou.

   Pořádkový návrh má přednost před všemi otázkami včetně procedurálních návrhů uvedených v odstavci 3.
2. Předseda okamžitě podá požadovaná upřesnění nebo učiní rozhodnutí, které pokládá za vhodné ve věci pořádkového návrhu. V případě námitky se ihned přikročí k hlasování o rozhodnutí předsedy.
3. Kromě toho může delegace během diskuse o jakékoli otázce uvést procedurální návrh s cílem navrhnout:
   a) přerušení zasedání;
   b) ukončení zasedání;
   c) odložení diskuse o projednávané otázce;
   d) ukončení diskuse o projednávané otázce.

   Procedurální návrhy mají přednost ve shora uvedeném pořadí před všemi ostatními návrhy, kromě pořádkových návrhů uvedených v odstavci 1.
4. O podaných návrzích na přerušení nebo ukončení zasedání se nevede diskuse, ale ihned se o nich hlasuje.
5. Navrhne-li některá delegace odložení nebo ukončení diskuse o projednávané otázce, je dáno slovo pouze dvěma řečníkům, kteří jsou proti odložení nebo ukončení diskuse, a pak se o návrhu hlasuje.
6. Delegace, která podá pořádkový nebo procedurální návrh, nemůže ve svém vystoupení hovořit o podstatě projednávané otázky. Autor procedurálního návrhu jej může vzít zpět ještě před tím, než o něm bylo hlasováno, a každý takový návrh, který byl vzat zpět, může převzít, pozměněný či beze změn, jiná delegace.

Článek 18
Kvorum

1. S výhradou odstavců 2 a 3 je kvorum nezbytné pro zahájení zasedání a pro hlasování tvořeno polovinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.
2. Při hlasování o změně Ústavy a Generálního řádu tvoří požadované kvorum dvě třetiny členských zemí Unie.
3. Pokud jde o ujednání, tvoří požadované kvorum pro zahájení zasedání a pro hlasování polovina členských zemí zastoupených na kongresu, které jsou účastníky příslušného ujednání a které mají hlasovací právo.

4. Přítomné delegace, které se určitého hlasování nezúčastní nebo které prohlásí, že se hlasování nechtějí zúčastnit, se nepovažují při určování kvora požadovaného podle odstavců 1, 2 a 3 za nepřítomné.

Článek 19
Zásada a postup při hlasování

1. Otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují hlasováním.
2. Hlasování se provádí buď tradičním způsobem nebo elektronickým hlasovacím zařízením. Zpravidla se provádí elektronickým hlasovacím zařízením, má-li je shromáždění k dispozici. Při tajném hlasování je však možné postupovat podle tradičního systému, požádá-li o to některá delegace a je-li její žádost podporována většinou přítomných a hlasujících delegací.
3. Při tradičním způsobu se hlasuje takto:
   a) zdvižením ruky: zavdá-li výsledek tohoto hlasování příčinu k pochybnostem, může předseda z vlastní vůle nebo na žádost některé delegace přikročit ihned k jmenovitému hlasování o téže otázce;
   b) jmenovitě: na žádost některé delegace nebo podle vůle předsedy; vyvolávání zastoupených zemí se provádí podle francouzské abecedy počínaje zemí, jejíž jméno předseda určil losem; výsledek hlasování, seznam zemí a údaj, jak hlasovaly, se uvádí v protokolu zasedání;
   c) tajným hlasováním: hlasovacím lístkem na žádost dvou delegací; v tomto případě předseda určí tři skrutátory a učiní potřebná opatření, aby zajistil tajnost hlasování.
4. Při použití elektronického zařízení se hlasuje takto:
   a) nezaznamenané hlasování: nahrazuje hlasování zdvižením ruky;
   b) zaznamenané hlasování: nahrazuje jmenovité hlasování; k jmenovitému hlasování se však přikročí pouze tehdy, požádá-li o to některá delegace a je-li tento návrh podporován většinou přítomných a hlasujících delegací;
   c) tajné hlasování: nahrazuje tajné hlasování hlasovacími lístky.
5. Při jakémkoli používaném způsobu má tajné hlasování přednost před všemi ostatními způsoby hlasování.
6. Jakmile je hlasování zahájeno, nemůže je žádná delegace přerušit s výjimkou, že se jedná o pořádkový návrh týkající se způsobu, jímž se hlasování provádí.
7. Po hlasování může předseda umožnit delegátům, aby své hlasování vysvětlili.

Článek 20
Podmínky pro schvalování návrhů

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu Akt schváleny:
   a) jde-li o Ústavu: nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie;
   b) jde-li o Generální řád: většinou členských zemí zastoupených na kongresu;
   c) jde-li o Úmluvu: většinou přítomných a hlasujících členských zemí;

d) jde-li o ujednání: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které jsou účastníky příslušných ujednání.

2. Procedurální otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují většinou přítomných a hlasujících členských zemí. Stejný postup platí pro rozhodnutí, jež se netýkají změny Akt, ledaže by kongres rozhodl většinou přítomných a hlasujících členských zemí jinak.

3. S výhradou odstavce 5 se výrazem „přítomné a hlasující členské země" rozumějí členské země hlasující „pro" nebo „proti", přičemž ty, jež se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání potřebných hlasů pro většinu, stejně jako se při tajném hlasování neberou v úvahu bílé nebo neplatné lístky.

4. Při rovnosti hlasů se návrh považuje za zamítnutý.

5. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících (pro, proti, zdržení se), odloží se projednávání otázky na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

Článek 21

Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu

Dostane-li několik zemí při volbách členů Administrativní rady nebo Rady poštovního provozu stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi předseda losem.

Článek 22

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Volby generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu se provádí tajným hlasováním postupně na jednom nebo více zasedáních v témže dni. Je zvolen kandidát, který dostal většinu hlasů přítomných a hlasujících členských zemí. Hlasování se opakuje podle potřeby, dokud určitý kandidát nedosáhne této většiny.

2. Za přítomné a hlasující členské země se považují ty, které hlasují pro některého z řádně ohlášených kandidátů; ty, které se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny, stejně jako se neberou v úvahu bílé nebo neplatné hlasovací lístky.

3. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících podle odstavce 2, odloží se volba na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

4. Kandidát, který v jednom hlasovacím kole získal nejméně hlasů, je vyřazen.

5. Při rovnosti hlasů se přikročí k prvnímu, popř. k druhému dodatečnému hlasování, aby bylo mezi kandidáty spravedlivě rozhodnuto, přičemž se hlasuje pouze o těchto kandidátech. Je-li výsledek negativní, rozhoduje los. Losování provádí předseda.

Článek 23
Protokoly

1. Protokoly plenárních zasedání kongresu zaznamenávají průběh zasedání, shrnují stručně vystoupení, uvádějí návrhy a výsledek jednání.

2. Jednání zasedání komisí jsou předmětem zpráv pro kongres. Pracovní skupiny sestavují obvykle zprávu pro orgán, který je vytvořil.

3. Každý delegát má však právo požádat, aby do protokolu nebo do zprávy bylo pojato ve zkrácené podobě nebo v plném znění jakékoli prohlášení, jež učinil, s podmínkou, že odevzdá jeho francouzský text sekretariátu nejpozději do dvou hodin po ukončení zasedání.

4. Od okamžiku, kdy byl rozdán prvý text protokolu nebo zprávy, mají delegáti lhůtu dvaceti čtyř hodin, aby předložili své připomínky sekretariátu, který slouží jako prostředník mezi účastníkem a předsedou daného zasedání.

5. S výhradou odstavce 4 předloží předseda zpravidla na začátku každého zasedání kongresu protokol z předcházejícího zasedání ke schválení. Stejně je tomu u zpráv komisí. Protokoly nebo zprávy z posledních zasedání, které nemohly být schváleny na kongresu nebo v komisi, schvalují příslušní předsedové těchto zasedání. Mezinárodní úřad přihlíží rovněž k případným připomínkám, které mu delegáti členských zemí sdělí ve lhůtě čtyřiceti dnů od odeslání zmíněných protokolů.

6. Mezinárodní úřad je oprávněn opravit v protokolech nebo ve zprávách o zasedáních kongresu a komisí věcné chyby, které nebyly zjištěny při jejich schvalování podle odstavce 5.

Článek 24
Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)

1. Každý návrh Akt předložený redakční komisí je zpravidla posuzován po jednotlivých článcích. Může být pokládán za přijatý až po kladném hlasování o celém návrhu. Pro toto hlasování platí ustanovení článku 20 odst. 1.

2. V průběhu tohoto projednávání může každá delegace znovu předložit návrh, který byl komisí přijat nebo zamítnut. Odvolání týkající se takových návrhů je vázáno na podmínku, že delegace o tom vyrozuměla předsedu kongresu nejméně den před zasedáním, na němž bude ustanovení uvedené v návrhu Akt předloženo kongresu ke schválení.

3. Je však vždy možné, pokládá-li to předseda za vhodné pro chod prací kongresu, přikročit k projednávání odvolání ještě před projednáváním návrhů Akt předkládaných redakční komisí.

4. Byl-li některý návrh přijat nebo zamítnut kongresem, může být týmž kongresem projednán znovu jen tehdy, je-li odvolání podporováno nejméně deseti delegacemi a schváleno dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících členů. Tato možnost se týká pouze návrhů předkládaných přímo plenárním zasedáním, přičemž platí, že jedna a táž otázka může být předmětem pouze jednoho odvolání.

5. Mezinárodní úřad je oprávněn opravovat v definitivních Aktech věcné chyby, které nebyly zjištěny při projednávání návrhů Akt, číslování článků a paragrafů, jakož i odvolávek.

6. Návrhy jiných rozhodnutí než těch, která upravují Akta, předložené redakční komisí, se obvykle projednávají jako celek. Ustanovení odstavců 2 až 5 platí rovněž pro návrhy těchto rozhodnutí.

Článek 25
Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu

Na doporučení svého předsednictva přiděluje kongres studie Administrativní radě a Radě poštovního provozu s přihlédnutím k složení a pravomoci těchto dvou orgánů tak, jak jsou popsány v článcích 102 a 104 Generálního řádu.

Článek 26
Výhrady k Aktům

Výhrady se musí předkládat písemně ve francouzském jazyce (návrhy týkající se Závěrečného protokolu) tak, aby je mohl kongres projednat před podpisem Akt.

Článek 27
Podpis Akt

Akta definitivně schválená kongresem se předkládají k podpisu zplnomocněncům.

Článek 28
Změny Řádu

1. Každý kongres může měnit Jednací řád. Návrhy na změnu tohoto Řádu, pokud nejsou předkládány orgánem Světové poštovní unie, který je k jejich podávání oprávněn, musejí být na kongresu podporovány nejméně deseti delegacemi, aby je bylo možno projednat.
2. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu tohoto Řádu schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí zastoupených na kongresu.

Convention postale universelle

Table des matières

Première partie
Règles communes applicables au service postal international

Chapitre unique
Dispositions générales

Art.
1. Service postal universel
2. Liberté de transit
3. Appartenance des envois postaux
4. Création d'un nouveau service
5. Unité monétaire
6. Timbres-poste
7. Taxes
8. Franchise postale
9. Sécurité postale

Deuxième partie
Règles applicables à la poste aux lettres et aux colis postaux

Chapitre 1
Offre de prestations

10. Services de base
11. Taxes d'affranchissement et surtaxes aériennes
12. Taxes spéciales
13. Envois recommandés
14. Envois à livraison attestée
15. Envois avec valeur déclarée
16. Envois contre remboursement
17. Envois exprès

18. Avis de réception
19. Remise en main propre
20. Envois francs de taxes et de droits
21. Service de correspondance commerciale-réponse internationale
22. Coupons réponse internationaux
23. Colis fragiles. Colis encombrants
24. Service de groupage «Consignment»
25. Envois non admis. Interdictions
26. Matières radioactives
27. Réexpédition
28. Envois non distribuables
29. Retrait. Modification ou correction d'adresse à la demande de l'expéditeur
30. Réclamations
31. Contrôle douanier
32. Taxe de dédouanement
33. Droits de douane et autres droits

Chapitre 2

Responsabilité

34. Responsabilité des administrations postales. Indemnités
35. Non-responsabilité des administrations postales
36. Responsabilité de l'expéditeur
37. Paiement de l'indemnité
38. Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire
39. Echange des envois
40. Echange de dépêches closes avec des unités militaires
41. Détermination de la responsabilité entre les administrations postales

Chapitre 3

Dispositions particulières à la poste aux lettres

42. Objectifs en matière de qualité de service
43. Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres
44. Matières biologiques admissibles

45. Courrier électronique
46. Frais de transit
47. Frais terminaux. Dispositions générales
48. Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays industrialisés
49. Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier des pays en développement à destination des pays industrialisés
50. Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier des pays industrialisés à destination des pays en développement
51. Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays en développement
52. Exemption de frais de transit et de frais terminaux
53. Frais de transport aérien
54. Taux de base et calcul des frais de transport aérien

Chapitre 4

Dispositions particulières aux colis postaux

55. Objectifs en matière de qualité de service
56. Quote-part territoriale d'arrivée
57. Quote-part territoriale de transit
58. Quote-part maritime
59. Frais de transport aérien
60. Exemption de quotes-parts

Chapitre 5

Service EMS

61. Service EMS

Troisième partie

Dispositions transitoires et finales

62. Obligation d'assurer le service des colis postaux
63. Engagements relatifs aux mesures pénales
64. Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et les Règlements
65. Mise à exécution et durée de la Convention

Protocole final de la Convention postale universelle

Art.	
I.	Appartenance des envois postaux
II.	Taxes
III.	Exception à la franchise postale en faveur des cécogrammes
IV.	Services de base
V.	Petits paquets
VI.	Imprimés. Poids maximal
VII.	Prestation du service des colis postaux
VIII.	Colis. Poids maximal
IX.	Limites maximales pour les envois avec valeur déclarée
X.	Avis de réception
XI.	Service de correspondance commerciale-réponse internationale
XII.	Interdictions (poste aux lettres)
XIII.	Interdictions (colis postaux)
XIV.	Objets passibles de droits de douane
XV.	Retrait. Modification ou correction d'adresse
XVI.	Réclamations
XVII.	Taxe de présentation à la douane
XVIII.	Responsabilité des administrations postales
XIX.	Dédommagement
XX.	Exceptions au principe de la responsabilité
XXI.	Non-responsabilité des administrations postales
XXII.	Paiement de l'indemnité
XXIII.	Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres
XXIV.	Frais terminaux
XXV.	Frais de transport aérien intérieur
XXVI.	Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles
XXVII.	Tarifs spéciaux

Convention postale universelle

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22, paragraphe 3, de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25, paragraphe 4, de ladite Constitution, arrêté, dans la présente Convention, les règles applicables au service postal international.

Première partie

Règles communes applicables au service postal international

Chapitre unique

Dispositions générales

Article premier
Service postal universel

1. Pour renforcer le concept d'unicité du territoire postal de l'Union, les Pays-membres veillent à ce que tous les utilisateurs/clients jouissent du droit à un service postal universel qui correspond à une offre de services postaux de base de qualité, fournis de manière permanente en tout point de leur territoire, à des prix abordables.
2. A cette fin, les Pays-membres établissent, dans le cadre de leur législation postale nationale ou par d'autres moyens habituels, la portée des services postaux concernés ainsi que les conditions de qualité et de prix abordables en tenant compte à la fois des besoins de la population et de leurs conditions nationales.
3. Les Pays-membres veillent à ce que les offres de services postaux et les normes de qualité soient respectées par les opérateurs chargés d'assurer le service postal universel.

Article 2
Liberté de transit

1. Le principe de la liberté de transit est énoncé à l'article premier de la Constitution. Il entraîne l'obligation, pour chaque administration postale, d'acheminer toujours par les voies les plus rapides et les moyens les plus sûrs qu'elle emploie pour ses propres envois les dépêches closes et les envois de la poste aux lettres à découvert qui lui sont livrés par une autre administration postale.
2. Les Pays-membres qui ne participent pas à l'échange des lettres contenant des matières biologiques périssables ou des matières radioactives ont la faculté de ne pas admettre ces envois au transit à découvert à travers leur territoire. Il en est de même pour les envois de la poste aux lettres, autres que les lettres, les cartes postales et les cécogrammes, à l'égard desquels il n'a pas été satisfait aux dispositions légales qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans le pays traversé.

3. La liberté de transit des colis postaux à acheminer par les voies terrestre et maritime est limitée au territoire des pays participant à ce service.

4. La liberté de transit des colis-avion est garantie dans le territoire entier de l'Union. Toutefois, les Pays-membres qui ne participent pas au service des colis postaux ne peuvent être obligés d'assurer l'acheminement, par voie de surface, des colis-avion.

5. Si un Pays-membre n'observe pas les dispositions concernant la liberté de transit, les autres Pays-membres ont le droit de supprimer le service postal avec ce pays.

Article 3
Appartenance des envois postaux

1. Tout envoi postal appartient à l'expéditeur aussi longtemps qu'il n'a pas été délivré à l'ayant droit, sauf si ledit envoi a été saisi en application de la législation du pays de destination.

Article 4
Création d'un nouveau service

1. Les administrations postales peuvent, d'un commun accord, créer un nouveau service non expressément prévu par les Actes de l'Union. Les taxes relatives au nouveau service sont fixées par chaque administration intéressée, compte tenu des frais d'exploitation du service.

Article 5
Unité monétaire

1. L'unité monétaire prévue à l'article 7 de la Constitution et utilisée dans la Convention et les autres Actes de l'Union est le Droit de tirage spécial (DTS).

Article 6
Timbres-poste

1. Seules les administrations postales émettent les timbres-poste attestant le paiement de l'affranchissement selon les Actes de l'Union. Les marques d'affranchissement postal, les empreintes de machines à affranchir et les empreintes à la presse d'imprimerie ou d'autres procédés d'impression ou de timbrage conformes aux dispositions du Règlement de la poste aux lettres ne peuvent être utilisés que sur l'autorisation de l'administration postale.

2. Les sujets et les motifs des timbres-poste doivent être conformes à l'esprit du préambule de la Constitution de l'UPU et des décisions prises par les organes de l'Union.

Article 7
Taxes

1. Les taxes relatives aux différents services postaux internationaux et spéciaux sont fixées par les administrations postales, en conformité avec les principes énoncés dans

la Convention et les Règlements. Elles doivent en principe être liées aux coûts afférents à la fourniture de ces services.

2. Les taxes appliquées, y compris celles mentionnées à titre indicatif dans les Actes, doivent être au moins égales à celles appliquées aux envois du régime intérieur présentant les mêmes caractéristiques (catégorie, quantité, délai de traitement, etc.).

3. Les administrations postales sont autorisées à dépasser toutes les taxes figurant dans les Actes, y compris celles qui ne sont pas mentionnées à titre indicatif:

3.1 si les taxes qu'elles appliquent pour les mêmes services dans leur régime intérieur sont plus élevées que celles fixées;

3.2 si cela est nécessaire pour couvrir les coûts d'exploitation de leurs services ou pour tout autre motif raisonnable.

4. Au-dessus de la limite minimale des taxes fixée sous 2, les administrations postales ont la faculté de concéder des taxes réduites basées sur leur législation intérieure pour les envois de la poste aux lettres déposés dans leur pays. Elles ont notamment la possibilité d'accorder des tarifs préférentiels à leurs clients ayant un important trafic postal.

5. Il est interdit de percevoir sur les clients des taxes postales de n'importe quelle nature autres que celles qui sont prévues dans les Actes.

6. Sauf les cas prévus dans les Actes, chaque administration postale garde les taxes qu'elle a perçues.

Article 8
Franchise postale

1. Principe

1.1 Les cas de franchise postale sont expressément prévus par la Convention.

2. Service postal

2.1 Les envois de la poste aux lettres relatifs au service postal expédiés par les administrations postales ou par leurs bureaux, soit par avion, soit par voie de surface ou encore par voie de surface et transportés par avion (S.A.L.), sont exonérés de toutes taxes postales.

2.2 Sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes, les envois de la poste aux lettres relatifs au service postal:

2.2.1 échangés entre les organes de l'Union postale universelle et les organes des Unions restreintes;

2.2.2 échangés entre les organes de ces Unions;

2.2.3 envoyés par lesdits organes aux administrations postales ou à leurs bureaux.

2.3 Sont exonérés de toutes taxes postales les colis relatifs au service postal échangés entre:

2.3.1 les administrations postales;

2.3.2 les administrations postales et le Bureau international;

2.3.4 les bureaux de poste des Pays-membres;

2.3.5 les bureaux de poste et les administrations postales.

2.4 Les colis-avion, à l'exception de ceux qui émanent du Bureau international, n'acquittent pas les surtaxes aériennes.

3. Prisonniers de guerre et internés civils

3.1 Sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes, les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux adressés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés au Règlement de la poste aux lettres. Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits en ce qui concerne l'application des dispositions qui précèdent.

3.2 Les dispositions prévues sous 3.1 s'appliquent également aux envois de la poste aux lettres, aux colis postaux et aux envois des services financiers postaux, en provenance d'autres pays, adressés aux personnes civiles internées visées par la Convention de Genève du 12 août 1949 relative à la protection des personnes civiles en temps de guerre, ou expédiés par elles soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés au Règlement de la poste aux lettres.

3.3 Les bureaux mentionnés au Règlement de la poste aux lettres bénéficient également de la franchise postale pour les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux concernant les personnes visées sous 3.1 et 3.2 qu'ils expédient ou qu'ils reçoivent, soit directement, soit à titre d'intermédiaire.

3.4 Les colis sont admis en franchise postale jusqu'au poids de 5 kilogrammes. La limite de poids est portée à 10 kilogrammes pour les envois dont le contenu est indivisible et pour ceux qui sont adressés à un camp ou à ses hommes de confiance pour être distribués aux prisonniers.

4. Cécogrammes

4.1 Les cécogrammes sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes.

Article 9
Sécurité postale

1. Les administrations postales adoptent et mettent en œuvre une stratégie d'action en matière de sécurité, à tous les niveaux de l'exploitation postale, afin de conserver et d'accroître la confiance de la clientèle à l'égard des services postaux et de parvenir ainsi à obtenir un avantage concurrentiel sur le marché.

2. Cette stratégie doit viser à:

2.1 améliorer la qualité de service de l'exploitation dans son ensemble;

2.2 rendre les employés davantage conscients de l'importance de la sécurité;

2.3 créer ou renforcer des services de sécurité;

2.4 assurer la diffusion, en temps opportun, d'informations relatives à l'exploitation, à la sécurité et aux enquêtes menées en la matière;

2.5 encourager la proposition aux législateurs de lois, de règlements et de mesures spécifiques destinés à améliorer la qualité et à renforcer la sécurité des services postaux dans le monde.

Deuxième partie

Règles applicables à la poste aux lettres et aux colis postaux

Chapitre 1

Offre de prestations

Article 10
Services de base

1. Les administrations postales assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des envois de la poste aux lettres. Elles fournissent aussi les mêmes prestations pour les colis postaux soit en suivant les dispositions de la Convention, soit, dans le cas des colis partants et après accord bilatéral, en employant tout autre moyen plus avantageux pour leurs clients.

2. Les envois de la poste aux lettres sont classifiés selon l'un des deux systèmes suivants. Chaque administration postale est libre de choisir le système qu'elle applique à son trafic sortant.

3. Le premier système est fondé sur la vitesse de traitement des envois. Ces derniers sont alors répartis en:

3.1 envois prioritaires: envois transportés par la voie la plus rapide (aérienne ou de surface) avec priorité; limites de poids: 2 kilogrammes en général, mais 5 kilogrammes dans les relations entre les administrations admettant de leurs clients des envois de cette catégorie, 5 kilogrammes pour les envois contenant des livres et brochures (service facultatif), 7 kilogrammes pour les cécogrammes;

3.2 envois non prioritaires: envois pour lesquels l'expéditeur a choisi un tarif moins élevé qui implique un délai de distribution plus long; limites de poids: identiques à celles sous 3.1.

4. Le second système est fondé sur le contenu des envois. Ces derniers sont alors répartis en:

4.1 lettres et cartes postales, collectivement dénommées «LC»; limite de poids: 2 kilogrammes, mais 5 kilogrammes dans les relations entre les administrations admettant de leurs clients des envois de cette catégorie;

4.2 imprimés, cécogrammes et petits paquets, collectivement dénommés «AO»; limites de poids: 2 kilogrammes pour les petits paquets, mais 5 kilogrammes dans les relations entre les administrations admettant de leurs clients des envois de cette catégorie, 5 kilogrammes pour les imprimés, 7 kilogrammes pour les cécogrammes.

5. Les sacs spéciaux contenant des imprimés (journaux, écrits périodiques, livres et autres), à l'adresse du même destinataire et de la même destination, sont dans les deux systèmes dénommés «sacs M»; limite de poids: 30 kilogrammes.

6. L'échange des colis dont le poids unitaire dépasse 20 kilogrammes est facultatif, avec un maximum de poids unitaire ne dépassant pas 50 kilogrammes.

7. D'une façon générale, les colis sont livrés aux destinataires dans le plus bref délai et conformément aux dispositions en vigueur dans le pays de destination. Lorsque les

colis ne sont pas livrés à domicile, les destinataires doivent, sauf impossibilité, être avisés sans retard de leur arrivée.

8. Tout pays dont l'administration postale ne se charge pas du transport des colis a la faculté de faire exécuter les clauses de la Convention par les entreprises de transport. Il peut, en même temps, limiter ce service aux colis en provenance ou à destination de localités desservies par ces entreprises. L'administration postale demeure responsable de l'exécution de la Convention et du Règlement concernant les colis postaux.

Article 11
Taxes d'affranchissement et surtaxes aériennes

1. L'administration d'origine fixe les taxes d'affranchissement pour le transport des envois de la poste aux lettres dans toute l'étendue de l'Union. Les taxes d'affranchissement comprennent la remise des envois au domicile des destinataires, pour autant que le service de distribution soit organisé dans les pays de destination pour les envois dont il s'agit.

2. Les taxes applicables aux envois prioritaires de la poste aux lettres comprennent les coûts supplémentaires éventuels de la transmission rapide.

3. Les administrations qui appliquent le système fondé sur le contenu des envois de la poste aux lettres sont autorisées à:

3.1 percevoir des surtaxes pour les envois-avion de la poste aux lettres;

3.2 percevoir pour les envois de surface transportés par la voie aéxienne avec priorité réduite «S.A.L.» des surtaxes inférieures à celles qu'elles perçoivent pour les envois-avion;

3.3 fixer des taxes combinées pour l'affranchissement des envois-avion et des envois S.A.L., en tenant compte du coût de leurs prestations postales et des frais à payer pour le transport aérien.

4. Les administrations établissent les surtaxes à percevoir pour les colis-avion.

5. Les surtaxes doivent être en relation avec les frais de transport aérien et être uniformes pour au moins l'ensemble du territoire de chaque pays de destination, quel que soit l'acheminement utilisé; pour le calcul de la surtaxe applicable à un envoi-avion de la poste aux lettres, les administrations sont autorisées à tenir compte du poids des formules à l'usage du public éventuellement jointes.

6. L'administration d'origine a la faculté de concéder, pour les envois de la poste aux lettres contenant:

6.1 des journaux et écrits périodiques publiés dans son pays, une réduction qui ne peut en principe dépasser 50% du tarif applicable à la catégorie d'envois utilisée;

6.2 des livres et brochures, partitions de musique et cartes géographiques qui ne contiennent aucune publicité ou réclame autre que celle qui figure sur la couverture ou les pages de garde de ces objets, la même réduction que celle prévue sous 6.1.

7. L'administration d'origine a la faculté d'appliquer aux envois non normalisés des taxes différentes de celles applicables aux envois normalisés définis dans le Règlement de la poste aux lettres.

8. Les réductions des taxes selon 6 s'appliquent également aux envois transportés par avion, mais aucune réduction n'est accordée sur la partie de la taxe destinée à couvrir les frais de ce transport.

Article 12
Taxes spéciales

1. Aucune taxe de remise ne peut être perçue sur le destinataire pour les petits paquets d'un poids inférieur à 500 grammes. Lorsque les petits paquets de plus de 500 grammes sont frappés d'une taxe de remise en régime intérieur, la même taxe peut être perçue pour les petits paquets provenant de l'étranger.

2. Les administrations postales sont autorisées à percevoir, dans les cas mentionnés ci-après, les mêmes taxes que dans le régime intérieur.

2.1 Taxe de dépôt en dernière limite d'heure d'un envoi de la poste aux lettres, perçue sur l'expéditeur.

2.2 Taxe de dépôt en dehors des heures normales d'ouverture des guichets, perçue sur l'expéditeur.

2.3 Taxe d'enlèvement au domicile de l'expéditeur, perçue sur ce dernier.

2.4 Taxe de retrait d'un envoi de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets, perçue sur le destinataire.

2.5 Taxe de poste restante, perçue sur le destinataire; en cas de renvoi d'un colis à l'expéditeur ou de réexpédition, le montant de la reprise ne peut dépasser le montant fixé par le Règlement concernant les colis postaux.

2.6 Taxe de magasinage pour tout envoi de la poste aux lettres dépassant 500 grammes et pour tout colis dont le destinataire n'a pas pris livraison dans les délais prescrits. Cette taxe ne s'applique pas aux cécogrammes. Pour les colis, elle est perçue par l'administration qui effectue la livraison, au profit des administrations dans les services desquelles le colis a été gardé au-delà des délais admis; en cas de renvoi du colis à l'expéditeur ou de réexpédition, le montant de la reprise ne peut dépasser le montant fixé par le Règlement concernant les colis postaux.

3. Lorsqu'un colis est normalement livré au domicile du destinataire, aucune taxe de livraison ne peut être perçue sur ce dernier. Lorsque la livraison au domicile du destinataire n'est normalement pas assurée, l'avis d'arrivée du colis doit être remis gratuitement. Dans ce cas, si la livraison au domicile du destinataire est offerte à titre facultatif en réponse à l'avis d'arrivée, une taxe de livraison peut être perçue sur le destinataire. Cette taxe doit être la même que celle appliquée au service intérieur.

4. Les administrations postales disposées à se charger des risques pouvant résulter du cas de force majeure sont autorisées à percevoir une taxe pour risque de force majeure dont le montant maximal est fixé par les Règlements.

Article 13
Envois recommandés

1. Les envois de la poste aux lettres peuvent être expédiés sous recommandation.

2. La taxe des envois recommandés doit être acquittée à l'avance. Elle se compose de la taxe d'affranchissement et d'une taxe fixe de recommandation dont le montant maximal est fixé par le Règlement de la poste aux lettres.

3. Dans les cas où des mesures de sécurité exceptionnelles sont nécessaires, les administrations postales peuvent percevoir sur les expéditeurs ou sur les destinataires, en plus de la taxe mentionnée sous 2, les taxes spéciales prévues par leur législation intérieure.

Article 14
Envois à livraison attestée

1. Les envois de la poste aux lettres peuvent être expédiés par le service des envois à livraison attestée dans les relations entre les administrations qui se chargent de ce service.

2. La taxe des envois à livraison attestée doit être acquittée à l'avance. Elle se compose de la taxe d'affranchissement et d'une taxe de livraison attestée fixée par l'administration d'origine. Cette taxe doit être inférieure à la taxe de recommandation.

Article 15
Envois avec valeur déclarée

1. Les envois prioritaires et non prioritaires et les lettres contenant des valeurs-papier, des documents ou des objets de valeur ainsi que les colis peuvent être échangés avec assurance du contenu pour la valeur déclarée par l'expéditeur. Cet échange est limité aux relations entre les administrations postales qui se sont déclarées d'accord pour accepter ces envois, soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.

2. Le montant de la déclaration de valeur est en principe illimité. Chaque administration a la faculté de limiter la déclaration de valeur, en ce qui la concerne, à un montant qui ne peut être inférieur à celui qui est fixé par les Règlements. Toutefois, la limite de valeur déclarée adoptée dans le service intérieur n'est applicable que si elle est égale ou supérieure au montant de l'indemnité fixée pour la perte d'un envoi recommandé ou d'un colis pesant 1 kilogramme. Le montant maximal est notifié en DTS aux Pays-membres de l'Union.

3. La taxe des envois avec valeur déclarée doit être acquittée à l'avance. Elle se compose:

3.1 pour les envois de la poste aux lettres, de la taxe d'affranchissement, de la taxe fixe de recommandation prévue à l'article 13.2 et d'une taxe d'assurance;

3.2 pour les colis, de la taxe principale, d'une taxe d'expédition perçue à titre facultatif et d'une taxe ordinaire d'assurance; les surtaxes aériennes et les taxes pour services spéciaux s'ajoutent éventuellement à la taxe principale; la taxe d'expédition ne doit pas dépasser la taxe de recommandation des envois de la poste aux lettres.

4. Au lieu de la taxe fixe de recommandation, les administrations postales ont la faculté de percevoir la taxe correspondante de leur service intérieur ou, exceptionnellement, une taxe dont le montant maximal est fixé par le Règlement de la poste aux lettres.

5. Le montant maximal de la taxe d'assurance est fixé par les Règlements.

5.1 Pour la poste aux lettres, cette taxe est applicable quel que soit le pays de destination, même dans les pays qui se chargent des risques pouvant résulter d'un cas de force majeure.

5.2 Pour les colis, la taxe éventuelle pour risques de force majeure sera fixée de manière que la somme totale formée par cette taxe et la taxe ordinaire d'assurance ne dépasse pas le montant maximal de la taxe d'assurance.

6. Dans les cas où des mesures de sécurité exceptionnelles sont nécessaires, les administrations peuvent percevoir sur les expéditeurs ou les destinataires, en plus des taxes mentionnées sous 3, 4 et 5, les taxes spéciales prévues par leur législation intérieure.

7. Les administrations postales ont le droit de fournir à leurs clients un service d'envois avec valeur déclarée correspondant à des spécifications autres que celles définies au présent article.

Article 16
Envois contre remboursement

1. Certains envois de la poste aux lettres et les colis peuvent être expédiés contre remboursement. L'échange des envois contre remboursement exige l'accord préalable des administrations d'origine et de destination.

Article 17
Envois exprès

1. A la demande des expéditeurs et à destination des pays dont les administrations se chargent de ce service, les envois sont livrés à domicile par porteur spécial aussitôt que possible après leur arrivée au bureau de distribution. Toute administration a le droit de limiter ce service aux envois prioritaires, aux envois-avion ou, s'il s'agit de la seule voie utilisée entre deux administrations, aux envois LC de surface.

2. Les administrations qui ont plusieurs filières de transmission du courrier de la poste aux lettres doivent faire passer les envois exprès par la filière de transmission interne la plus rapide, à l'arrivée de ceux-ci au bureau d'échange du courrier arrivant, et traiter ensuite ces envois le plus rapidement possible.

3. Les envois exprès sont soumis, en sus de la taxe d'affranchissement, à une taxe s'élevant au minimum au montant de l'affranchissement d'un envoi ordinaire prioritaire/non prioritaire, selon le cas, ou d'une lettre ordinaire de port simple, et au maximum au montant fixé par les Règlements. Cette taxe doit être acquittée complètement à l'avance. Pour les colis, elle est due même si le colis ne peut être distribué par exprès, mais seulement l'avis d'arrivée.

4. Lorsque la remise par exprès entraine des sujétions spéciales, une taxe complémentaire peut être perçue selon les dispositions relatives aux envois de même nature du régime intérieur. Pour les colis, cette taxe complémentaire reste exigible même si le colis est renvoyé à l'expéditeur ou réexpédié; dans ces cas, le montant de la reprise ne peut toutefois dépasser le maximum fixé par le Règlement concernant les colis postaux.

5. Si la réglementation de l'administration de destination le permet, les destinataires peuvent demander au bureau de distribution la livraison par exprès dès leur arrivée des

envois qui leur sont destinés. Dans ce cas, l'administration de destination est autorisée à percevoir, au moment de la distribution, la taxe applicable dans son service intérieur.

Article 18
Avis de réception

1. L'expéditeur d'un envoi recommandé, d'un envoi à livraison attestée, d'un colis ou d'un envoi avec valeur déclarée peut demander un avis de réception au moment du dépôt en payant une taxe dont le montant maximal est fixé par les Règlements. L'avis de réception est renvoyé à l'expéditeur par la voie la plus rapide (aérienne ou de surface).
2. Toutefois, pour les colis, les administrations peuvent limiter ce service aux colis avec valeur déclarée si cette limitation est prévue dans leur régime intérieur.

Article 19
Remise en main propre

1. A la demande de l'expéditeur et dans les relations entre les administrations postales qui ont donné leur consentement, les envois recommandés, les envois à livraison attestée et les envois avec valeur déclarée sont remis en main propre. Les administrations peuvent convenir de n'admettre cette faculté que pour les envois de l'espèce accompagnés d'un avis de réception. Dans tous les cas, l'expéditeur paie une taxe de remise en main propre dont le montant maximal est fixé par le Règlement de la poste aux lettres.

Article 20
Envois francs de taxes et de droits

1. Dans les relations entre les administrations postales qui se sont déclarées d'accord à cet égard, les expéditeurs peuvent prendre à leur charge, moyennant déclaration préalable au bureau d'origine, la totalité des taxes et des droits dont les envois de la poste aux lettres et les colis postaux sont grevés à la livraison. Tant qu'un envoi de la poste aux lettres n'a pas été remis au destinataire, l'expéditeur peut, postérieurement au dépôt, demander que l'envoi soit remis franc de taxes et de droits.
2. L'expéditeur doit s'engager à payer les sommes qui pourraient être réclamées par le bureau de destination. Le cas échéant, il doit effectuer un paiement provisoire.
3. L'administration d'origine perçoit sur l'expéditeur une taxe dont le montant maximal est fixé par les Règlements et qu'elle garde comme rémunération pour les services fournis dans le pays d'origine.
4. En cas de demande formulée postérieurement au dépôt d'un envoi de la poste aux lettres, l'administration d'origine perçoit en outre une taxe additionnelle dont le montant maximal est fixé par le Règlement.
5. L'administration de destination est autorisée à percevoir une taxe de commission dont le montant maximal est fixé par les Règlements. Cette taxe est indépendante de la taxe de présentation à la douane. Elle est perçue sur l'expéditeur au profit de l'administration de destination.
6. Toute administration postale a le droit de limiter le service des envois francs de taxes et de droits aux envois de la poste aux lettres recommandés et avec valeur déclarée.

Article 21
Service de correspondance commerciale-réponse internationale

1. Les administrations postales peuvent convenir entre elles de participer à un service facultatif «correspondance commerciale-réponse internationale» (CCR1). Mais toutes les administrations sont obligées d'assurer le service de retour des envois CCRI.

Article 22
Coupons-réponse internationaux

1. Les administrations postales ont la faculté de vendre des coupons-réponse internationaux émis par le Bureau international et d'en limiter la vente conformément à leur législation intérieure.

2. La valeur du coupon-réponse est fixée par le Règlement de la poste aux lettres. Le prix de vente fixé par les administrations postales intéressées ne peut être inférieur à cette valeur.

3. Les coupons-réponse sont échangeables dans tout Pays-membre contre des timbres-poste et, si la législation intérieure du pays d'échange n'y fait pas obstacle, également contre des entiers postaux ou contre des marques ou empreintes d'affranchissement postal représentant l'affranchissement minimal d'un envoi prioritaire ordinaire de la poste aux lettres ou d'une lettre-avion ordinaire expédié à l'étranger.

4. L'administration postale d'un Pays-membre a, en outre, la faculté d'exiger le dépôt simultané des coupons-réponse et des envois à affranchir en échange de ces coupons-réponse.

Article 23
Colis fragiles. Colis encombrants

1. Tout colis contenant des objets pouvant se briser facilement et dont la manipulation doit être effectuée avec un soin particulier est dénommé «colis fragile».

2. Est dénommé «colis encombrant» tout colis:

2.1 dont les dimensions dépassent les limites fixées au Règlement concernant les colis postaux ou celles que les administrations peuvent fixer entre elles;

2.2 qui, par sa forme ou sa structure, ne se prête pas facilement au chargement avec d'autres colis ou qui exige des précautions spéciales.

3. Les colis fragiles et les colis encombrants sont passibles d'une taxe supplémentaire dont le montant maximal est fixé dans le Règlement concernant les colis postaux. Si le colis est fragile et encombrant, la taxe supplémentaire n'est perçue qu'une seule fois. Toutefois, les surtaxes aériennes relatives à ces colis ne subissent aucune majoration.

4. L'échange des colis fragiles et des colis encombrants est limité aux relations entre les administrations qui acceptent ces envois.

Article 24
Service de groupage «Consignment»

1. Les administrations postales peuvent convenir entre elles de participer à un service facultatif de groupage dénommé «Consignment» pour les envois groupés d'un seul expéditeur destinés à l'étranger.

2. Dans la mesure du possible, ce service est identifié par le logo défini au Règlement concernant les colis postaux.

3. Les détails de ce service sont fixés bilatéralement entre l'administration d'origine et celle de destination sur la base des dispositions définies par le Conseil d'exploitation postale.

Article 25
Envois non admis. Interdictions

1. Les envois qui ne remplissent pas les conditions requises par la Convention et les Règlements ne sont pas admis.

2. Sauf exceptions établies dans les Règlements, l'insertion des objets visés ci-après est interdite dans toutes les catégories d'envois:

2.1 les stupéfiants et les substances psychotropes;

2.2 les matières explosibles, inflammables ou autres matières dangereuses ainsi que les matières radioactives;

2.2.1 ne tombent pas sous le coup de cette interdiction:

2.2.1.1 les matières biologiques expédiées dans les envois de la poste aux lettres visées à l'article 44;

2.2.1.2 les matières radioactives expédiées dans les envois de la poste aux lettres et les colis postaux visées à l'article 26;

2.3 les objets obscènes ou immoraux;

2.4 les animaux vivants, sauf les exceptions prévues sous 3;

2.5 les objets dont l'importation ou la circulation est interdite dans le pays de destination;

2.6 les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents, salir ou détériorer les autres envois ou l'équipement postal;

2.7 les documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle échangés entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.

3. Sont toutefois admis:

3.1 dans les envois de la poste aux lettres autres que les envois avec valeur déclarée:

3.1.1 les abeilles, les sangsues et les vers à soie;

3.1.2 les parasites et les destructeurs d'insectes nocifs destinés au contrôle de ces insectes et échangés entre les institutions officiellement reconnues;

3.2 dans les colis, les animaux vivants dont le transport par la poste est autorisé par la réglementation postale des pays intéressés.

4. L'insertion des objets visés ci-après est interdite dans les colis postaux:

4.1 les documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle échangés entre l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux;

4.2 les correspondances de toute nature échangées entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.

5. Il est interdit d'insérer des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux:

5.1 dans les envois de la poste aux lettres sans valeur déclarée; cependant, si la législation intérieure des pays d'origine et de destination le permet, ces objets peuvent être expédiés sous enveloppe close comme envois recommandés;

5.2 dans les colis sans valeur déclarée échangés entre deux pays qui admettent la déclaration de valeur; de plus, chaque administration a la faculté d'interdire l'insertion de l'or en lingots dans les envois avec ou sans valeur déclarée en provenance ou à destination de son territoire ou transmis en transit par son territoire; elle peut limiter la valeur réelle de ces envois.

6. Les imprimés et les cécogrammes:

6.1 ne peuvent porter aucune annotation ni contenir aucun document ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle;

6.2 ne peuvent contenir aucun timbre-poste, aucune formule d'affranchissement, oblitérés ou non, ni aucun papier représentatif d'une valeur.

7. Le traitement des envois admis à tort ressort des Règlements. Toutefois, les envois qui contiennent les objets visés sous 2.1, 2.2 et 2.3 ne sont en aucun cas acheminés à destination, ni livrés aux destinataires, ni renvoyés à l'origine.

Article 26
Matières radioactives

1. L'admission de matières radioactives conditionnées et emballées conformément aux dispositions respectives des Règlements est limitée aux relations entre les administrations postales qui se sont déclarées d'accord pour admettre ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.

2. Lorsqu'elles sont expédiées dans les envois de la poste aux lettres, elles sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres et à la recommandation.

3. Les matières radioactives contenues dans les envois de la poste aux lettres ou les colis postaux doivent être acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes.

4. Les matières radioactives ne peuvent être déposées que par des expéditeurs dûment autorisés.

Article 27
Réexpédition

1. En cas de changement d'adresse du destinataire, les envois lui sont réexpédiés immédiatement aux conditions fixées par les Règlements.

2. Les envois ne sont cependant pas réexpédiés:

2.1 si l'expéditeur en a interdit la réexpédition par une annotation en une langue connue dans le pays de destination;

2.2 s'ils portent, en sus de l'adresse du destinataire, la mention «ou à l'occupant des lieux».

3. Les administrations postales qui perçoivent une taxe pour les demandes de réexpédition dans leur service intérieur sont autorisées à percevoir cette même taxe dans le service international.

4. Aucun supplément de taxe n'est perçu pour les envois de la poste aux lettres réexpédiés de pays à pays, sauf les exceptions prévues au Règlement. Toutefois, les administrations qui perçoivent une taxe de réexpédition dans leur service intérieur sont autorisées à percevoir cette même taxe pour les envois de la poste aux lettres du régime international réexpédiés dans leur propre seivice.

Article 28
Envois non distribuables

1. Les administrations postales assurent le renvoi des envois qui n'ont pu être remis aux destinataires pour une cause quelconque.

2. Le délai de garde des envois est fixé par les Règlements.

3. Tout colis qui ne peut être livré au destinataire ou qui est retenu d'office est traité selon les instructions données par l'expéditeur dans les limites fixées par le Règlement concernant les colis postaux.

4. Si l'expéditeur a fait abandon d'un colis qui n'a pu être livré au destinataire, ce colis est traité par l'administration de destination selon sa propre législation. Ni l'expéditeur ni d'autres administrations postales ne sont tenus de payer les taxes postales, droits de douane ou autres dont le colis pourrait être passible.

5. Les objets contenus dans un colis et dont la détérioration ou la corruption prochaines sont à craindre peuvent seuls être vendus immédiatement, sans avis préalable et sans formalité judiciaire. La vente a lieu au profit de qui de droit, même en route, à l'aller et au retour. Si la vente est impossible, les objets détériorés ou corrompus sont détruits.

6. Aucun supplément de taxe n'est perçu pour les envois non distribuables de la poste aux lettres renvoyés au pays d'origine, sauf les exceptions prévues au Règlement. Toutefois, les administrations qui perçoivent une taxe de renvoi dans leur service intérieur sont autorisées à percevoir cette même taxe pour les envois du régime international qui leur sont renvoyés.

7. Nonobstant les dispositions sous 6, lorsqu'une administration reçoit, pour retour à l'expéditeur, des envois déposés à l'étranger par des clients résidant sur son territoire, elle est autorisée à percevoir du ou des expéditeurs une taxe de traitement par envoi n'excédant pas la taxe d'affranchissement qui aurait été perçue si l'envoi avait été déposé à l'administration en question.

7.1 Aux fins des dispositions sous 7, le ou les expéditeurs s'entendent comme étant les personnes ou entités dont le nom figure sur l'adresse ou les adresses de retour.

Article 29
Retrait. Modification ou correction d'adresse à la demande de l'expéditeur

1. L'expéditeur d'un envoi de la poste aux lettres peut le faire retirer du service ou en faire modifier ou corriger l'adresse dans les conditions prescrites au Règlement.
2. Chaque administration postale est tenue d'accepter les demandes de retrait, de modification ou de correction d'adresse concernant tout envoi de la poste aux lettres déposé dans le service d'une autre administration, si sa législation le permet.
3. L'expéditeur doit payer, pour chaque demande, une taxe spéciale dont le montant maximal est fixé par les Règlements.
4. L'expéditeur d'un colis peut en demander le retour ou en faire modifier l'adresse. Il doit garantir le paiement des sommes exigibles pour toute nouvelle transmission.
5. Toutefois, les administrations ont la faculté de ne pas admettre les demandes visées sous 4 lorsqu'elles ne les acceptent pas dans leur régime intérieur.

Article 30
Réclamations

1. Les réclamations sont admises dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour du dépôt d'un envoi.
2. Chaque administration postale est tenue d'accepter les réclamations concernant tout envoi déposé dans le service d'une autre administration.
3. Les colis ordinaires et les colis avec valeur déclarée doivent faire l'objet de réclamations distinctes.
4. Le traitement des réclamations est gratuit. Toutefois, si l'emploi du service EMS est demandé, les frais supplémentaires sont en principe à la charge du demandeur.

Article 31
Contrôle douanier

1. L'administration postale du pays d'origine et celle du pays de destination sont autorisées à soumettre les envois au contrôle douanier, selon la législation de ces pays.
2. Les envois soumis au contrôle douanier peuvent être frappés, au titre postal, d'une taxe de présentation à la douane dont le montant maximal est fixé par les Règlements. Cette taxe n'est perçue qu'au titre de la présentation à la douane et du dédouanement des envois qui ont été frappés de droits de douane ou de tout autre droit de même nature.

Article 32
Taxe de dédouanement

1. Les administrations postales qui ont obtenu l'autorisation d'opérer le dédouanement au nom des clients sont autorisées à percevoir sur les clients une taxe basée sur les coûts réels de l'opération.

Article 33
Droits de douane et autres droits

1. Les administrations postales sont autorisées à percevoir sur les expéditeurs ou sur les destinataires des envois, selon le cas, les droits de douane et tous autres droits éventuels.

Chapitre 2

Responsabilité

Article 34
Responsabilité des administrations postales. Indemnités

1. Généralités

1.1 Sauf dans les cas prévus à l'article 35, les administrations postales répondent:

1.1.1 de la perte, de la spoliation ou de l'avarie des envois recommandés, des colis ordinaires et des envois avec valeur déclarée;

1.1.2 de la perte des envois à livraison attestée.

1.2 Lorsque la perte, la spoliation totale ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée résulte d'un cas de force majeure ne donnant pas lieu à indemnisation, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes acquittées, à l'exception de la taxe d'assurance.

2. Envois recommandés

2.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement de la poste aux lettres. Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Règlement de la poste aux lettres, les administrations ont la faculté de payer ce montant moindre et d'être remboursées sur cette base par les autres administrations éventuellement concernées.

2.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant fixé par le Règlement de la poste aux lettres en cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale. Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

3. Envois à livraison attestée

3.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi à livraison attestée, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes acquittées.

4. Colis ordinaires

4.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement concernant les colis postaux.

4.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant fixé par le Règlement concernant les colis postaux en cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie

totale. Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

4.3 Les administrations postales peuvent convenir d'appliquer dans leurs relations réciproques le montant par colis fixé par le Règlement concernant les colis postaux, sans égard au poids du colis.

5. Envois avec valeur déclarée

5.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant, en DTS, de la valeur déclarée.

5.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant, en DTS, de la valeur déclarée. Les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération.

6. Dans les cas visés sous 4 et 5, l'indemnité est calculée d'après le prix courant, converti en DTS, des objets ou marchandises de même nature, au lieu et à l'époque où l'envoi a été accepté au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire des objets ou marchandises évalués sur les mêmes bases.

7. Lorsqu'une indemnité est due pour la perte, la spoliation totale ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur ou, selon le cas, le destinataire a droit, en outre, à la restitution des taxes et droits acquittés, à l'exception de la taxe de recommandation ou d'assurance. Il en est de même des envois recommandés, des colis ordinaires ou des envois avec valeur déclarée refusés par les destinataires à cause de leur mauvais état, si celui-ci est imputable au service postal et engage sa responsabilité.

8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 2, 4 et 5, le destinataire a droit à l'indemnité après avoir pris livraison d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée spolié ou avarié.

9. L'administration d'origine a la faculté de verser aux expéditeurs dans son pays les indemnités prévues par sa législation intérieure pour les envois recommandés et les colis sans valeur déclarée, à condition qu'elles ne soient pas inférieures à celles qui sont fixées sous 2.1 et 4.1. Il en est de même pour l'administration de destination lorsque l'indemnité est payée au destinataire. Les montants fixés sous 2.1 et 4.1 restent cependant applicables:

9.1 en cas de recours contre l'administration responsable;

9.2 si l'expéditeur se désiste de ses droits en faveur du destinataire ou inversement.

Article 35
Non-responsabilité des administrations postales

1. Les administrations postales cessent d'être responsables des envois recommandés, des envois à livraison attestée, des colis et des envois avec valeur déclarée dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur réglementation pour les envois de même nature. La responsabilité est toutefois maintenue:

1.1 lorsqu'une spoliation ou une avarie est constatée soit avant la livraison, soit lors de la livraison de l'envoi;

1.2 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, le destinataire, le cas échéant l'expéditeur s'il y a renvoi à l'origine, formule des réserves en prenant livraison d'un envoi spolié ou avarié;

1.3 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, l'envoi recommandé a été distribué dans une boîte aux lettres et que le destinataire déclare ne pas l'avoir reçu lors de la procédure de réclamation;

1.4 lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi à l'origine, l'expéditeur d'un colis ou d'un envoi avec valeur déclarée, nonobstant décharge donnée régulièrement, déclare sans délai à l'administration qui lui a livré l'envoi avoir constaté un dommage; il doit administrer la preuve que la spoliation ou l'avarie ne s'est pas produite après la livraison.

2. Les administrations postales ne sont pas responsables:

2.1 en cas de force majeure, sous réserve de l'article 12.4;

2.2 lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;

2.3 lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature du contenu;

2.4 lorsqu'il s'agit d'envois dont le contenu tombe sous le coup des interdictions prévues à l'article 25, et pour autant que ces envois aient été confisqués ou détruits par l'autorité compétente en raison de leur contenu;

2.5 en cas de saisie, en vertu de la législation du pays de destination, selon notification de l'administration de ce pays;

2.6 lorsqu'il s'agit d'envois avec valeur déclarée ayant fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu;

2.7 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour de dépôt de l'envoi;

2.8 lorsqu'il s'agit de colis de prisonniers de guerre et d'internés civils.

3. Les administrations postales n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane, sous quelque forme que celles-ci soient faites, et des décisions prises par les services de la douane lors de la vérification des envois soumis au contrôle douanier.

Article 36
Responsabilité de l'expéditeur

1. L'expéditeur d'un envoi est responsable de tous les dommages causés aux autres envois postaux par suite de l'expédition d'objets non admis au transport ou de la non-observation des conditions d'admission.

2. L'expéditeur est responsable dans les mêmes limites que les administrations postales.

3. L'expéditeur demeure responsable même si le bureau de dépôt accepte un tel envoi.

4. En revanche, l'expéditeur n'est pas responsable s'il y a eu faute ou négligence des administrations postales ou des transporteurs.

Article 37
Paiement de l'indemnité

1. Sous réserve du droit de recours contre l'administration responsable, l'obligation de payer l'indemnité et de restituer les taxes et droits incombe, selon le cas, à l'administration d'origine ou à l'administration de destination.

2. L'expéditeur a la faculté de se désister de ses droits à l'indemnité en faveur du destinataire. Inversement, le destinataire a la faculté de se désister de ses droits en faveur de l'expéditeur. L'expéditeur ou le destinataire peut autoriser une tierce personne à recevoir l'indemnité si la législation intérieure le permet.

3. L'administration d'origine ou de destination, selon le cas, est autorisée à désintéresser l'ayant droit pour le compte de l'administration qui, ayant participé au transport et régulièrement saisie, a laissé s'écouler deux mois et, si l'affaire a été signalée par télécopie ou par tout autre moyen électronique permettant de confirmer la réception de la réclamation, trente jours sans donner de solution définitive à l'affaire ou sans avoir signalé:

3.1 que le dommage paraissait dû à un cas de force majeure;

3.2 que l'envoi avait été retenu, confisqué ou détruit par l'autorité compétente en raison de son contenu ou saisi en vertu de la législation du pays de destination.

4. L'administration d'origine ou de destination, selon le cas, est aussi autorisée à désintéresser l'ayant droit dans le cas où la formule de réclamation est insuffisamment remplie et a dû être retournée pour complément d'information, entraînant le dépassement du délai prévu sous 3.

5. S'agissant d'une réclamation relative à un envoi contre remboursement, l'administration d'origine est autorisée à désintéresser l'ayant droit à hauteur du montant du remboursement pour le compte de l'administration de destination qui, régulièrement saisie, a laissé s'écouler deux mois sans donner de solution définitive à l'affaire.

Article 38
Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire

1. Si, après paiement de l'indemnité, un envoi recommandé, un colis ou un envoi avec valeur déclarée ou une partie du contenu antérieurement considéré comme perdu est retrouvé, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, est avisé que l'envoi est tenu à sa disposition pendant une période de trois mois, contre remboursement du montant de l'indemnité payée. Il lui est demandé, en même temps, à qui l'envoi doit être remis. En cas de refus ou de non-réponse dans le délai imparti, la même démarche est effectuée auprès du destinataire ou de l'expéditeur, selon le cas.

2. Si l'expéditeur et le destinataire renoncent à prendre livraison de l'envoi, celui-ci devient la propriété de l'administration ou, s'il y a lieu, des administrations qui ont supporté le dommage.

3. En cas de découverte ultérieure d'un envoi avec valeur déclarée dont le contenu est reconnu comme étant de valeur inférieure au montant de l'indemnité payée, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, doit rembourser le montant de cette indemnité contre remise de l'envoi, sans préjudice des conséquences découlant de la déclaration frauduleuse de valeur.

Article 39
Echange des envois

1. Les administrations peuvent s'expédier réciproquement, par l'intermédiaire d'une ou de plusieurs d'entre elles, aussi bien des dépêches closes que des envois à découvert, sur la base des dispositions des Règlements.

2. Lorsque des circonstances extraordinaires obligent une administration postale à suspendre temporairement et d'une manière générale ou partielle l'exécution de services, elle doit informer immédiatement les administrations intéressées.

3. Lorsque le transport en transit de courrier à travers un pays a lieu sans participation de l'administration postale de ce pays, cette dernière doit en être informée d'avance. Cette forme de transit n'engage pas la responsabilité de l'administration postale du pays de transit.

4. Les administrations ont la faculté d'expédier par avion, avec priorité réduite, les dépêches d'envois de surface, sous réserve de l'accord des administrations qui reçoivent ces dépêches dans les aéroports de leur pays.

Article 40
Echange de dépêches closes avec des unités militaires

1. Des dépêches closes de la poste aux lettres peuvent être échangées par l'intermédiaire des services territoriaux, maritimes ou aériens d'autres pays:

1.1 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants des unités militaires mises à la disposition de l'Organisation des Nations Unies;

1.2 entre les commandants de ces unités militaires;

1.3 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants de divisions navales ou aériennes, de navires de guerre ou d'avions militaires de ce même pays en station à l'étranger;

1.4 entre les commandants de divisions navales ou aériennes, de navires de guerre ou d'avions militaires du même pays.

2. Les envois de la poste aux lettres compris dans les dépêches visées sous 1 doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des membres des unités militaires ou des états-majors et des équipages des navires ou avions de destination ou expéditeurs des dépêches. Les tarifs et les conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après sa réglementation, par l'administration postale du pays qui a mis à disposition l'unité militaire ou auquel appartiennent les navires ou les avions.

3. Sauf entente spéciale, l'administration postale du pays qui a mis à disposition l'unité militaire ou dont relèvent les navires de guerre ou avions militaires est redevable, envers les administrations concernées, des frais de transît des dépêches, des frais terminaux et des frais de transport aérien.

Article 41
Détermination de la responsabilité entre les administrations postales

1. Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'administration postale qui, ayant reçu l'envoi sans faire d'observation et étant mise en possession de tous les moyens réglementaires d'investigation, ne peut établir ni la remise au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à une autre administration.

2. Si la perte, la spoliation ou l'avarie s'est produite en cours de transport sans qu'il soit possible d'établir sur le territoire ou dans le service de quel pays le fait s'est accompli, les administrations en cause supportent le dommage à parts égales. Toutefois, lorsqu'il s'agit d'un colis ordinaire et que le montant de l'indemnité ne dépasse pas le montant calculé selon l'article 34.4.1 pour un colis de 1 kilogramme, cette somme est supportée, à parts égales, par les administrations d'origine et de destination, à l'exclusion des administrations intermédiaires.

3. En ce qui concerne les envois avec valeur déclarée, la responsabilité d'une administration à l'égard des autres administrations n'est en aucun cas engagée au-delà du maximum de déclaration de valeur qu'elle a adopté.

4. Les administrations postales qui n'assurent pas le service des envois avec valeur déclarée assument, pour de tels envois transportés en dépêches closes, la responsabilité prévue pour les envois recommandés, respectivement pour les colis ordinaires. Cette disposition s'applique également lorsque les administrations postales n'acceptent pas la responsabilité des valeurs pour les transports effectués à bord des navires ou des avions qu'elles utilisent.

5. Si la perte, la spoliation ou l'avarie d'un envoi avec valeur déclarée s'est produite sur le territoire ou dans le service d'une administration intermédiaire qui n'assure pas le service des envois avec valeur déclarée, l'administration d'origine supporte le dommage non couvert par l'administration intermédiaire. La même règle est applicable si le montant du dommage est supérieur au maximum de valeur déclarée adopté par l'administration intermédiaire.

6. Les droits de douane et autres dont l'annulation n'a pu être obtenue tombent à la charge des administrations responsables de la perte, de la spoliation ou de l'avarie.

7. L'administration qui a effectué le paiement de l'indemnité est subrogée, jusqu'à concurrence du montant de cette indemnité, dans les droits de la personne qui l'a reçue pour tout recours éventuel soit contre le destinataire, soit contre l'expéditeur ou contre des tiers.

Chapitre 3

Dispositions particulières à la poste aux lettres

Article 42
Objectifs en matière de qualité de service

1. Les administrations doivent fixer un délai pour le traitement des envois prioritaires et envois-avion ainsi que pour celui des envois non prioritaires et de surface à destination ou en provenance de leur pays. Ce délai ne doit pas être moins favorable que celui appliqué aux envois comparables de leur service intérieur.

2. Les administrations d'origine doivent publier les objectifs en matière de qualité de service pour les envois prioritaires et envois-avion à destination de l'étranger en prenant comme point de repère les délais fixés par les administrations d'origine et de destination et comprenant le temps de transport.

3. Les administrations postales entreprennent de vérifier périodiquement le respect des délais établis soit dans le cadre des enquêtes organisées par le Bureau international ou par les Unions restreintes, soit sur la base d'accords bilatéraux.

4. Il est également souhaitable que les administrations postales vérifient périodiquement le respect des délais établis au moyen d'autres systèmes de contrôle, notamment des contrôles externes.

5. Autant que possible, les administrations appliquent des systèmes de contrôle de la qualité de service pour les dépêches de courrier international (aussi bien arrivant que partant); il s'agit d'une évaluation effectuée, dans la mesure du possible, à partir du dépôt jusqu'à la distribution (de bout en bout).

6. Tous les Pays-membres fournissent au Bureau international des informations actualisées sur les heures limites d'arrivée du moyen de transport (LTAT) qui leur servent de référence dans l'exploitation de leur service postal international. Ils avisent le Bureau international des changements éventuels dès que ceux-ci sont prévus afin de lui permettre de communiquer ces changements aux administrations postales avant l'application de ceux-ci.

7. Autant que possible, des informations doivent être fournies séparément pour les flux de courrier prioritaire et non prioritaire.

Article 43
Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs résidant sur son territoire déposent ou font déposer dans un pays étranger, en vue de bénéficier des conditions tarifaires plus favorables qui y sont appliquées.

2. Les dispositions prévues sous 1 s'appliquent sans distinction soit aux envois de la poste aux lettres préparés dans le pays de résidence de l'expéditeur et transportés ensuite à travers la frontière, soit aux envois de la poste aux lettres confectionnés dans un pays étranger.

3. L'administration de destination a le droit d'exiger de l'expéditeur et, à défaut, de l'administration de dépôt le paiement des tarifs intérieurs. Si ni l'expéditeur ni l'administration de dépôt n'accepte de payer ces tarifs dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit renvoyer les envois à l'administration de dépôt en ayant le droit d'être remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa propre législation.

4. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs ont déposés ou fait déposer en grande quantité dans un pays autre que celui où ils résident si le montant des frais terminaux à percevoir s'avère moins élevé que le montant qui aurait été perçu si les envois avaient été déposés dans le pays de résidence des expéditeurs. Les administrations de destination ont le droit d'exiger de l'administration de dépôt une rémunération en

rapport avec les coûts supportés, qui ne pourra être supérieure au montant le plus élevé des deux formules suivantes: soit 80% du tarif intérieur applicable à des envois équivalents, soit 0,14 DTS par envoi plus 1 DTS par kilogramme. Si l'administration de dépôt n'accepte pas de payer le montant réclamé dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit retourner les envois à l'administration de dépôt en ayant le droit d'être remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa propre législation.

Article 44
Matières biologiques admissibles

1. Les matières biologiques périssables, les substances infectieuses et le gaz carbonique solide (neige carbonique), lorsqu'il est employé pour réfrigérer des substances infectieuses, ne peuvent être acheminés par le courrier que dans le cadre d'échanges entre des laboratoires qualifiés officiellement reconnus. Ces marchandises dangereuses peuvent être acceptées dans le courrier en vue de leur acheminement par avion, à condition que la législation nationale, les instructions techniques en vigueur de l'Organisation de l'aviation civile internationale (OACI) et les règlements de l'IATA concernant les marchandises dangereuses le permettent.

2. Les matières biologiques périssables et les substances infectieuses conditionnées et emballées selon les dispositions respectives du Règlement sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres recommandées. Il est permis de soumettre le traitement postal de ces envois à l'acquittement d'une surtaxe.

2.1 L'admission de matières biologiques périssables et de substances infectieuses est limitée aux Pays-membres dont les administrations postales se sont déclarées d'accord pour accepter ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.

2.2 Ces substances ou matières sont acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes, et bénéficient de la priorité à la livraison.

Article 45
Courrier électronique

1. Les administrations postales peuvent convenir entre elles de participer aux services de courrier électronique.

2. Le courrier électronique est un service postal qui utilise la voie des télécommunications pour transmettre, conformes à l'original et en quelques secondes, des messages reçus de l'expéditeur sous forme physique ou électronique et qui doivent être remis au destinataire sous forme physique ou électronique. Dans le cas de la remise sous forme physique, les informations sont en général transmises par voie électronique sur la plus grande distance possible et reproduites sous forme physique aussi près que possible du destinataire. Les messages sous forme physique sont remis sous pli au destinataire comme envoi de la poste aux lettres.

3. Les tarifs relatifs au courrier électronique sont fixés par les administrations en considération des coûts et des exigences du marché.

Article 46
Frais de transit

1. Sous réserve de l'article 52, les dépêches closes échangées entre deux administrations ou entre deux bureaux du même pays au moyen des services d'une ou de plusieurs autres administrations (services tiers) sont soumises au paiement des frais de transit. Ceux-ci constituent une rétribution pour les prestations concernant le transit territorial, le transit maritime et le transit aérien.

2. Les envois à découvert peuvent également être soumis à des frais de transit.

3. Les modalités d'application et les barèmes ressortent du Règlement de la poste aux lettres.

Article 47
Frais terminaux. Dispositions générales

1. Sous réserve de l'article 52, chaque administration qui reçoit d'une autre administration des envois de la poste aux lettres a le droit de percevoir de l'administration expéditrice une rémunération pour les frais occasionnés par le courrier international reçu.

2. Pour l'application des dispositions concernant la rémunération des frais terminaux, les administrations postales sont classées comme «pays industrialisés» ou «pays en développement», conformément à la liste établie à cet effet par le Congrès.

3. Les dispositions de la présente Convention concernant le paiement des frais terminaux constituent des mesures transitoires conduisant à l'adoption d'un système de paiement tenant compte d'éléments propres à chaque pays.

4. Accès au régime intérieur

4.1 Chaque administration met à la disposition des autres administrations l'ensemble des tarifs, termes et conditions qu'elle offre dans son régime intérieur, dans des conditions identiques, à ses clients nationaux.

4.2 Une administration expéditrice peut, à des conditions comparables, demander à l'administration d'un pays industrialisé de destination de bénéficier des mêmes conditions que cette dernière a prévues avec ses clients nationaux pour des envois équivalents.

4.3 Les administrations des pays en développement doivent indiquer si elles autorisent l'accès aux conditions mentionnées sous 4.1.

4.3.1 Lorsqu'une administration d'un pays en développement déclare autoriser l'accès aux conditions offertes dans son régime intérieur, cette autorisation s'applique à l'ensemble des administrations de l'Union de manière non discriminatoire.

4.4 Il appartient à l'administration de destination de décider si les conditions d'accès à son régime intérieur sont remplies par l'administration d'origine.

5. Les taux des frais terminaux du courrier en nombre ne doivent pas être supérieurs aux taux les plus favorables appliqués par l'administration de destination en vertu d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux concernant les frais terminaux. Il appartient à l'administration de destination de juger si l'administration d'origine a rempli ou non les conditions d'accès.

6. Le Conseil d'exploitation postale est autorisé à modifier les rémunérations mentionnées aux articles 48 à 51 dans l'intervalle entre deux Congrès. La révision qui pourrait être faite devra s'appuyer sur des données économiques et financières fiables et représentatives et prendre en considération l'ensemble des dispositions sur les frais terminaux de la Convention et du Règlement de la poste aux lettres. La modification éventuelle qui pourrait être décidée entrera en vigueur à une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

7. Toute administration peut renoncer totalement ou partiellement à la rémunération prévue sous 1.

8. Les administrations intéressées peuvent, par accord bilatéral, ou multilatéral, appliquer d'autres systèmes de rémunération pour le règlement des comptes au titre des frais terminaux.

Article 48
Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays industrialisés

1. La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, à l'exclusion des sacs M, est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme reflétant les coûts de traitement dans le pays de destination; ces coûts doivent être en relation avec les tarifs intérieurs. Le calcul des taux s'effectue selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

2. Pour les années 2001 à 2003, les taux par envoi et par kilogramme ne pourront être supérieurs à ceux qui ont été calculés à partir de 60% de la taxe d'une lettre de 20 grammes du régime intérieur, ni dépasser les taux suivants:

2.1 pour l'année 2001, 0,158 DTS par envoi et 1,684 DTS par kilogramme;

2.2 pour l'année 2002, 0,172 DTS par envoi et 1,684 DTS par kilogramme;

2.3 pour l'année 2003, 0,215 DTS par envoi et 1,684 DTS par kilogramme.

3. Pour les années 2004 et 2005, le Conseil d'exploitation postale déterminera le pourcentage final des tarifs approprié à chaque pays industrialisé en fonction des relations entre les coûts et les tarifs de chaque pays.

4. Pour la période de 2001 à 2005, les taux à appliquer ne pourront pas être inférieurs à 0,147 DTS par envoi et 1,491 DTS par kilogramme.

5. Pour les sacs M, le taux à appliquer est de 0,653 DTS par kilogramme.

5.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

6. L'administration de destination a le droit de percevoir une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi au titre de la distribution des envois recommandés et de 1 DTS par envoi au titre de la distribution des envois avec valeur déclarée.

7. Les dispositions prévues entre pays industrialisés s'appliquent à tout pays en développement déclarant vouloir s'y conformer et souhaitant être considéré comme un pays industrialisé pour les effets des dispositions des articles 48 à 50 et de celles du Règlement de la poste aux lettres s'y rapportant.

Article 49
Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier des pays en développement à destination des pays industrialisés

1. Rémunération

1.1 La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, à l'exclusion des sacs M, est de 3,427 DTS par kilogramme.

1.2 Pour les sacs M, le taux à appliquer est de 0,653 DTS par kilogramme.

1.2.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

1.3 L'administration de destination a le droit de percevoir une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi au titre de la distribution des envois recommandés et de 1 DTS par envoi au titre de la distribution des envois avec valeur déclarée.

2. Mécanisme de révision

2.1 Une administration expéditrice d'un flux de courrier de plus de 150 tonnes par an peut obtenir la révision du taux indiqué sous 1.1 lorsque, dans une relation donnée, elle constate que le nombre moyen d'envois contenus dans un kilogramme de courrier expédié est inférieur à 14.

2.2 Une administration destinataire d'un flux de courrier de plus de 150 tonnes par an peut obtenir la révision du taux indiqué sous 1.1 lorsque, dans une relation donnée, elle constate que le nombre moyen d'envois contenus dans un kilogramme de courrier reçu est supérieur à 21.

2.3 La révision est effectuée selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

3. Mécanisme d'harmonisation des systèmes

3.1 Lorsqu'une administration destinataire d'un flux de courrier de plus de 50 tonnes par an constate que le poids annuel de ce flux dépasse le seuil calculé selon les conditions précisées au Règlement de la poste aux lettres, elle peut appliquer au courrier excédant ce seuil le système de rémunération prévu à l'article 48, à condition qu'elle n'ait pas appliqué le mécanisme de révision.

4. Courrier en nombre

4.1 La rémunération pour le courrier en nombre est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus à l'article 48.1.

Article 50
Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier des pays industrialisés à destination des pays en développement

1. Rémunération

1.1 La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, à l'exclusion des sacs M, est de 3,427 DTS par kilogramme.

1.1.1 Les frais terminaux découlant de l'application du taux indiqué sous 1.1 sont majorés de 7,5% au titre d'un fonds pour le financement de l'amélioration de la qualité de service dans les pays en développement.

1.2 Pour les sacs M, le taux à appliquer est de 0,653 DTS par kilogramme.

1.2.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

1.3 L'administration de destination a le droit de percevoir une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi au titre de la distribution des envois recommandés et de 1 DTS par envoi au titre de la distribution des envois avec valeur déclarée.

2. Mécanisme de révision

2.1 Une administration destinataire d'un flux de courrier de plus de 150 tonnes par an peut obtenir la révision du taux lorsque, dans une relation donnée, elle constate que le nombre moyen d'envois contenus dans un kilogramme de courrier reçu est supérieur à 21.

2.2 La révision est effectuée selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

3. Courrier en nombre

3.1 Les administrations qui n'autorisent pas l'accès aux conditions offertes dans le régime intérieur peuvent demander, pour le courrier en nombre reçu, une rémunération de 0,14 DTS par envoi et de 1 DTS par kilogramme.

3.2 Les administrations qui autorisent l'accès aux conditions offertes dans le régime intérieur peuvent appliquer au courrier en nombre reçu une rémunération correspondant aux tarifs intérieurs, majorés de 9%, offerts aux clients nationaux pour les envois de l'espèce, sans pouvoir dépasser les taux indiqués à l'article 48.2.

Article 51
Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays en développement

1. Rémunération

1.1 La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, à l'exclusion des sacs M, est de 3,427 DTS par kilogramme.

1.2 Pour les sacs M, le taux à appliquer est de 0,653 DTS par kilogramme.

1.2.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

1.3 L'administration de destination a le droit de percevoir une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi au titre de la distribution des envois recommandés et de 1 DTS par envoi au titre de la distribution des envois avec valeur déclarée.

2. Mécanisme de révision

2.1 Une administration destinataire d'un flux de courrier de plus de 150 tonnes par an peut obtenir la révision du taux lorsque, dans une relation donnée, elle constate que le

nombre moyen d'envois contenus dans un kilogramme de courrier reçu est supérieur à 21.

2.2 La révision est effectuée selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

3. Courrier en nombre

3.1 Les administrations qui n'autorisent pas l'accès aux conditions offertes dans le régime intérieur peuvent demander, pour le courrier en nombre reçu, une rémunération de 0,14 DTS par envoi et de 1 DTS par kilogramme.

3.2 Les administrations qui autorisent l'accès aux conditions offertes dans le régime intérieur peuvent appliquer au courrier en nombre reçu une rémunération correspondant aux tarifs intérieurs, majorés de 9%, offerts aux clients nationaux pour les envois de l'espèce, sans pouvoir dépasser les taux indiqués à l'article 48.2.

Article 52
Exemption de frais de transit et de frais terminaux

1. Sont exempts des frais de transit territorial ou maritime et des frais terminaux les envois de la poste aux lettres relatifs au service postal mentionnés à l'article 8.2.2 et les envois postaux non distribués retournés à l'origine dans des dépêches closes. Les envois de récipients vides sont exempts des frais terminaux, mais non pas des frais de transit dont le paiement incombe à l'administration postale propriétaire des récipients.

Article 53
Frais de transport aérien

1. Les frais de transport pour tout le parcours aérien sont:

1.1 lorsqu'il s'agit de dépêches closes, à la charge de l'administration du pays d'origine;

1.2 lorsqu'il s'agit d'envois prioritaires et d'envois-avion en transit à découvert, y compris ceux qui sont mal acheminés, à la charge de l'administration qui remet les envois à une autre administration.

2. Ces mêmes règles sont applicables aux envois exempts de frais de transit territorial et maritime, aux termes de l'article 52, s'ils sont acheminés par avion.

3. Chaque administration de destination qui assure le transport aérien du courrier international à l'intérieur de son pays a droit au remboursement des coûts supplémentaires occasionnés par ce transport, pourvu que la distance moyenne pondérée des parcours effectués dépasse 300 kilomètres. Sauf accord prévoyant la gratuité, les frais doivent être uniformes pour toutes les dépêches prioritaires et les dépêches-avion provenant de l'étranger, que ce courrier soit réacheminé ou non par voie aérienne.

4. Cependant, lorsque la compensation des frais terminaux perçue par l'administration de destination est fondée spécifiquement sur les coûts ou sur les tarifs intérieurs, aucun remboursement supplémentaire au titre des frais de transport aérien intérieur n'est effectué.

5. L'administration de destination exclut, en vue du calcul de la distance moyenne pondérée, le poids de toutes les dépêches pour lesquelles le calcul de la compensation

des frais terminaux est spécifiquement fondé sur les coûts ou sur les tarifs intérieurs de l'administration de destination.

6. Sauf entente spéciale entre les administrations intéressées, les barèmes des frais de transit figurant dans le Règlement s'appliquent aux dépêches-avion pour leurs parcours territoriaux ou maritimes éventuels. Toutefois, ne donnent lieu à aucun paiement de frais de transit territorial:

6.1 le transbordement des dépêches-avion entre deux aéroports desservant une même ville;

6.2 le transport de ces dépêches entre un aéroport desservant une ville et un entrepôt situé dans cette même ville et le retour de ces dépêches en vue de leur réacheminement.

Article 54
Taux de base et calcul des frais de transport aérien

1. Le taux de base à appliquer au règlement des comptes entre administrations au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale. Il est calculé par le Bureau international d'après la formule spécifiée dans le Règlement de la poste aux lettres.

2. Le calcul des frais de transport aérien des dépêches closes, des envois prioritaires et des envois-avion en transit à découvert, de même que les modes de décompte y relatifs, ressortent du Règlement de la poste aux lettres.

Chapitre 4

Dispositions particulières aux colis postaux

Article 55
Objectifs en matière de qualité de service

1. Les administrations de destination doivent fixer un délai pour le traitement des colis-avion à destination de leur pays. Ce délai, augmenté du temps normalement requis pour le dédouanement, ne doit pas être moins favorable que celui appliqué aux envois comparables de leur service intérieur.

2. Les administrations de destination doivent également, autant que possible, fixer un délai pour le traitement des colis de surface à destination de leur pays.

3. Les administrations d'origine fixent des objectifs en matière de qualité pour les colis-avion et les colis de surface à destination de l'étranger, en prenant comme point de repère les délais fixés par les administrations de destination.

4. Les administrations vérifient les résultats effectifs par rapport aux objectifs qu'elles ont fixés en matière de qualité de service.

Article 56
Quote-part territoriale d'arrivée

1. Les colis échangés entre deux administrations postales sont soumis aux quotes-parts territoriales d'arrivée pour chaque pays et pour chaque colis, calculées en combinant le taux indicatif par colis et le taux indicatif par kilogramme fixés par le Règlement.

2. Tenant compte des taux indicatifs ci-dessus, les administrations fixent leurs quotes-parts territoriales d'arrivée afin que celles-ci soient en relation avec les frais de leur service.

3. Les quotes-parts visées sous 1 et 2 sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que la présente Convention ne prévoie des dérogations à ce principe.

4. Les quotes-parts territoriales d'arrivée doivent être uniformes pour l'ensemble du territoire de chaque pays.

Article 57
Quote-part territoriale de transit

1. Les colis échangés entre deux administrations ou entre deux bureaux du même pays au moyen des services terrestres d'une ou de plusieurs autres administrations sont soumis, au profit des pays dont les services participent à l'acheminement territorial, aux quotes-parts territoriales de transit fixées par le Règlement selon l'échelon de distance.

2. Pour les colis en transit à découvert, les administrations intermédiaires sont autorisées à réclamer la quote-part forfaitaire par envoi fixée par le Règlement.

3. Les quotes-parts visées sous 1 et 2 sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que la présente Convention ne prévoie des dérogations à ce principe.

4. Le Conseil d'exploitation postale est autorisé à réviser et à modifier les quotes-parts territoriales de transit dans l'intervalle entre deux Congrès. La révision, qui pourra être faite grâce à une méthodologie qui assure une rémunération équitable aux administrations effectuant des opérations de transit, devra s'appuyer sur des données économiques et financières fiables et représentatives. La modification éventuelle qui pourra être décidée entrera en vigueur à une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

5. Aucune quote-part territoriale de transit n'est due pour:

5.1 le transbordement des dépêches-avion entre deux aéroports desservant une même ville;

5.2 le transport de ces dépêches entre un aéroport desservant une ville et un entrepôt situé dans cette même ville et le retour de ces mêmes dépêches en vue de leur réacheminement.

Article 58
Quote-part maritime

1. Chacun des pays dont les services participent au transport maritime de colis est autorisé à réclamer les quotes-parts maritimes visées sous 2. Ces quotes-parts sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que la présente Convention ne prévoie des dérogations à ce principe.

2. Pour chaque service maritime emprunté, la quote-part maritime est fixée par le Règlement concernant les colis postaux selon l'échelon de distance.

3. Les administrations postales ont la faculté de majorer de 50% au maximum la quote-part maritime calculée conformément à l'article 58.2. Par contre, elles peuvent la réduire à leur gré.

4. Le Conseil d'exploitation postale est autorisé à réviser et à modifier les quotes-parts maritimes dans l'intervalle entre deux Congrès. La révision, qui pourra être faite grâce à une méthodologie qui assure une rémunération équitable aux administrations effectuant des opérations de transit, devra s'appuyer sur des données économiques et financières fiables et représentatives. La modification éventuelle qui pourra être décidée entrera en vigueur à une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

Article 59
Frais de transport aérien

1. Le taux de base à appliquer au règlement des comptes entre administrations au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale. Il est calculé par le Bureau international d'après la formule spécifiée dans le Règlement de la poste aux lettres.

2. Le calcul des frais de transport aérien des dépêches closes et des colis-avion en transit à découvert est indiqué dans le Règlement concernant les colis postaux.

3. Le transbordement en cours de route, dans un même aéroport, des colis-avion qui empruntent successivement plusieurs services aériens distincts se fait sans rémunération.

Article 60
Exemption de quotes-parts

1. Les colis de service et les colis de prisonniers de guerre et d'internés civils ne donnent lieu à l'attribution d'aucune quote-part, exception faite des frais de transport aérien applicables aux colis-avion.

Chapitre 5

Service EMS

Article 61
Service EMS

1. Le service EMS constitue le plus rapide des services postaux par moyens physiques et, dans les échanges entre administrations qui ont décidé d'assurer ce service, il a la priorité sur d'autres envois postaux. Il consiste à collecter, à transmettre et à distribuer dans des délais très courts des correspondances, des documents ou des marchandises.

2. Le service EMS est réglementé sur la base d'accords bilatéraux. Les aspects qui ne sont pas expressément régis par ces derniers sont soumis aux dispositions appropriées des Actes de l'Union.

3. Ce service est, dans la mesure du possible, identifié par un logotype du modèle ci-après, composé des éléments suivants:

   - une aile orange;
   - des lettres EMS en bleu;
   - trois bandes horizontales orange.

Le logotype peut être complété par le nom du service national.

4. Les tarifs inhérents au service sont fixés par l'administration d'origine compte tenu des coûts et des exigences du marché.

Troisième partie

Dispositions transitoires et finales

Article 62
Obligation d'assurer le service des colis postaux

1. Par dérogation à l'article 10.1, les pays qui, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, n'étaient pas parties à l'Arrangement concernant les colis postaux ne sont pas tenus d'assurer le service des colis postaux.

Article 63
Engagements relatifs aux mesures pénales

1. Les gouvernements des Pays-membres s'engagent à prendre, ou à proposer aux pouvoirs législatifs de leur pays, les mesures nécessaires:

1.1 pour punir la contrefaçon des timbres-poste, même retirés de la circulation, et des coupons-réponse internationaux;

1.2 pour punir l'usage ou la mise en circulation:

1.2.1 de timbres-poste contrefaits (même retirés de la circulation) ou ayant déjà servi, ainsi que d'empreintes contrefaites ou ayant déjà servi de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie;

1.2.2 de coupons-réponse internationaux contrefaits;

1.3 pour interdire et réprimer toute opération frauduleuse de fabrication et de mise en circulation de vignettes et timbres en usage dans le service postal, contrefaits ou imités de telle manière qu'ils pourraient être confondus avec les vignettes et timbres émis par l'administration postale d'un des Pays-membres;

1.4 pour empêcher et, le cas échéant, punir l'insertion de stupéfiants et de substances psychotropes, de même que de matières explosibles, inflammables ou d'autres matières dangereuses, dans des envois postaux en faveur desquels cette insertion ne serait pas expressément autorisée par la Convention;

1.5 pour empêcher et punir l'insertion dans les envois postaux d'objets à caractère pédophile ou pornographique représentant des enfants.

Article 64
Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et les Règlements

1. Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Convention doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votant. La moitié au moins des Pays-membres représentés au Congrès doivent être présents au moment du vote.

2. Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Règlement de la poste aux lettres et au Règlement concernant les colis postaux doivent être approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale.

3. Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrès et relatives à la présente Convention et à son Protocole final doivent réunir:

3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres de l'Union ayant répondu à la consultation, s'il s'agit de modifications;

3.2 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions.

4. Nonobstant les dispositions prévues sous 3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec la modification proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette modification, dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la date de notification de celle-ci.

Article 65
Mise à exécution et durée de la Convention

1. La présente Convention sera mise à exécution le 1er janvier 2001 et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé la présente Convention en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Beijing, le 15 septembre 1999

Protocole final de la Convention postale universelle

Au moment de procéder à la signature de la Convention postale universelle conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article I
Appartenance des envois postaux

1. L'article 3 ne s'applique pas à Antigua-et-Barbuda, à l'Australie, à Bahrain, à la Barbade, au Belize, au Botswana, au Brunei Darussalam, au Canada, à Hongkong, Chine, à la Dominique, à l'Egypte, aux Fidji, à la Gambie, au Ghana, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, aux Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, à Grenade, à la Guyane, à l'Irlande, à la Jamaïque, au Kenya, à Kiribati, à Kuwait, au Lesotho, à la Malaisie, au Malawi, à Maurice, à Nauru, au Nigéria, à la Nouvelle-Zélande, à l'Ouganda, à la Papouasie – Nouvelle-Guinée, à Saint-Christophe-et-Nevis, à Sainte-Lucie, à Saint-Vincent-et-Grenadines, à Salomon (îles), au Samoa occidental, aux Seychelles, à la Sierra Leone, à Singapour, au Swaziland, à la Tanzanie (Rép. unie), à la Trinité-et-Tobago, à Tuvalu, à Vanuatu, à la Zambie et au Zimbabwe.

2. L'article 3 ne s'applique pas non plus au Danemark, dont la législation ne permet pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur à partir du moment où le destinataire a été informé de l'arrivée d'un envoi à son adresse.

Article II
Taxes

1. Par dérogation à l'article 7.5, l'administration postale du Canada est autorisée à percevoir des taxes postales autres que celles prévues dans les Règlements, lorsque les taxes en question sont admissibles selon la législation de son pays.

Article III
Exception à la franchise postale en faveur des cécogrammes

1. Par dérogation à l'article 8.4, les administrations postales de Saint-Vincent-et-Grenadines et de la Turquie, qui n'accordent pas la franchise postale aux cécogrammes dans leur service intérieur, ont la faculté de percevoir les taxes d'affranchissement et les taxes pour services spéciaux, qui ne peuvent toutefois être supérieures à celles de leur service intérieur.

2. Par dérogation à l'article 8.4, les administrations postales de l'Allemagne, de l'Amérique (Etats-Unis), de l'Autriche, du Canada, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, du Japon et de la Suisse ont la faculté de percevoir les taxes pour services spéciaux qui sont appliquées aux cécogrammes dans leur service intérieur.

Article IV
Services de base

1. Nonobstant les dispositions de l'article 10, l'Australie n'approuve pas l'extension des services de base aux colis postaux.

Article V
Petits paquets

1. Par dérogation à l'article 10 de la Convention, l'administration postale de l'Arabie Saoudite est autorisée à ne pas accepter les petits paquets dont le poids est supérieur à 1 kilogramme.

Article VI
Imprimés. Poids maximal

1. Par dérogation à l'article 10.4.2, les administrations postales du Canada et de l'Irlande sont autorisées à limiter à 2 kilogrammes le poids maximal des imprimés à l'arrivée et à l'expédition.

Article VII
Prestation du service des colis postaux

1. La Lettonie et la Norvège se réservent le droit d'assurer la prestation du service des colis postaux soit en suivant les dispositions de la Convention, soit, dans le cas des colis partants et après accord bilatéral, en employant tout autre moyen plus avantageux pour leurs clients.

Article VIII
Colis. Poids maximal

1. Par dérogation à l'article 10.6, l'administration postale du Canada est autorisée à limiter à 30 kilogrammes le poids maximal des colis à l'arrivée et à l'expédition.

Article IX
Limites maximales pour les envois avec valeur déclarée

1. La Suède se réserve le droit de limiter la valeur du contenu des envois de la poste aux lettres recommandés et avec valeur déclarée ainsi que des colis avec et sans valeur déclarée à destination de la Suède, selon les limites maximales indiquées dans le tableau ci-après:

1°	Envois de la poste aux lettres arrivants			
		Valeur commerciale maximale du contenu	Valeur déclarée maximale	Indemnité maximale
	Envois recommandés	500 DTS	–	30 DTS (sacs M: 150 DTS)
	Envois avec valeur déclarée	4000 DTS	4000 DTS	4000 DTS
2°	Colis arrivants			
	Colis sans valeur déclarée	4500 DTS	–	40 DTS par colis + 4,50 DTS par kilogramme
	Colis avec valeur déclarée	4500 DTS	4500 DTS	4500 DTS

Cette restriction ne peut pas être contournée par une déclaration partielle de la valeur dépassant 4000 DTS (pour les envois de la poste aux lettres) et 4500 DTS (pour les colis postaux). Aucune nouvelle restriction n'est imposée quant à la nature du contenu des envois recommandés et des envois avec valeur déclarée. Les envois dont la valeur dépasse ces limites seront renvoyés au bureau d'origine.

Article X
Avis de réception

1. L'administration postale du Canada est autorisée à ne pas appliquer l'article 18 en ce qui concerne les colis, étant donné qu'elle n'offre pas le service d'avis de réception pour les colis dans son régime intérieur.

Article XI
Service de correspondance commerciale-réponse internationale

1. Par dérogation à l'article 21.1, l'administration postale du Viet Nam n'accepte pas l'obligation d'assurer le service de retour des envois CCRI.

Article XII
Interdictions (poste aux lettres)

1. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et de la Rép. pop. dém. de Corée n'acceptent pas les envois recommandés qui contiennent des pièces de monnaie ou des billets de monnaie ou toute valeur au porteur ou des chèques de voyage ou du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et

d'autres objets précieux. Elles ne sont pas tenues par les dispositions du Règlement de la poste aux lettres d'une façon rigoureuse en ce qui concerne leur responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés, de même qu'en ce qui concerne les envois contenant des objets en verre ou fragiles.

2. A titre exceptionnel, les administrations postales de l'Arabie Saoudite, de la Bolivie, de la Chine (Rép. pop.), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, de l'Iraq, du Népal, du Pakistan, du Soudan et du Viet Nam n'acceptent pas les envois recommandés contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.

3. L'administration postale de Myanmar se réserve le droit de ne pas accepter les envois avec valeur déclarée contenant les objets précieux mentionnés à l'article 25.5, car sa législation interne s'oppose à l'admission de ce genre d'envois.

4. L'administration postale du Népal n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des coupures ou des pièces de monnaie, sauf accord spécial, conclu à cet effet.

5. L'administration postale de l'Ouzbékistan n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques, des timbres-poste ou des monnaies étrangères et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.

6. L'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) n'accepte pas les envois contenant des objets contraires à la religion islamique.

7. L'administration postale des Philippines se réserve le droit de ne pas accepter d'envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée) contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux.

8. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque. En outre, elle n'accepte pas les envois recommandés à destination de l'Australie ni les envois en transit à découvert qui contiennent des objets de valeur, tels que bijoux, métaux précieux, pierres précieuses ou semi-précieuses, titres, pièces de monnaie ou autres effets négociables. Elle décline toute responsabilité en ce qui concerne les envois postés en violation de la présente réserve.

9. L'administration postale de la Chine (Rép. pop), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, n'accepte pas les envois avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage, conformément à ses règlements internes.

10. Les administrations postales de la Lettonie et de la Mongolie se réservent le droit de ne pas accepter des envois ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des effets au porteur et des chèques de voyage, étant donné que leur législation nationale s'y oppose.

11. L'administration postale du Brésil se réserve le droit de ne pas accepter le courrier ordinaire, recommandé ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque en circulation et des valeurs quelconques au porteur.

12. L'administration postale du Viet Nam se réserve le droit de ne pas accepter les lettres contenant des objets et des marchandises.

Article XIII
Interdictions (colis postaux)

1. Les administrations postales du Canada, de Myanmar et de la Zambie sont autorisées à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant les objets précieux visés à l'article 25.5.2, étant donné que leur réglementation intérieure s'y oppose.

2. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et du Soudan n'acceptent pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses et d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles. Elles ne sont pas tenues par les dispositions y relatives du Règlement concernant les colis postaux.

3. L'administration postale du Brésil est autorisée à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, ainsi que toute valeur au porteur, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.

4. L'administration postale du Ghana est autorisée à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.

5. Outre les objets cités à l'article 25, l'administration postale de l'Arabie Saoudite n'accepte pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries et autres objets précieux. Elle n'accepte pas non plus les colis contenant des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente, des produits destinés à l'extinction du feu, des liquides chimiques ou des objets contraires aux principes de la religion islamique.

6. Outre les objets cités à l'article 25, l'administration postale d'Oman n'accepte pas les colis contenant:

6.1 des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils ne soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente;

6.2 des produits destinés à l'extinction du feu et des liquides chimiques;

6.3 des objets contraires aux principes de la religion islamique.

7. Outre les objets cités à l'article 25, l'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) est autorisée à ne pas accepter les colis contenant des articles contraires aux principes de la religion islamique.

8. L'administration postale des Philippines est autorisée à ne pas accepter de colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles.

9. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque.

10. L'administration postale de la Chine (Rép. pop.) n'accepte pas les colis ordinaires contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux. En outre, sauf en ce qui concerne la Région administrative spéciale de Hongkong, les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage ne sont pas acceptés non plus.

11. L'administration postale de la Mongolie se réserve le droit de ne pas accepter, selon sa législation nationale, les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des titres à vue et des chèques de voyage.

12. L'administration postale de la Lettonie n'accepte pas les colis ordinaires ni les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des valeurs quelconques (chèques) au porteur ou des devises étrangères, et elle décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie concernant de tels envois.

Article XIV
Objets passibles de droits de douane

1. Par référence à l'article 25, les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les envois avec valeur déclarée contenant des objets passibles de droits de douane: Bangladesh et El Salvador.

2. Par référence à l'article 25, les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires et recommandées contenant des objets passibles de droits de douane: Afghanistan, Albanie, Azerbaïdjan, Bélarus, Cambodge, Chili, Colombie, Cuba, El Salvador, Estonie, Italie, Lettonie, Népal, Ouzbékistan, Pérou, Rép. pop. dém. de Corée, Saint-Marin, Turkménistan, Ukraine et Vénézuéla.

3. Par référence à l'article 25, les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires contenant des objets passibles de droits de douane: Bénin, Burkina Faso, Côte d'Ivoire (Rép.), Djibouti, Mali, Mauritanie et Viet Nam.

4. Nonobstant les dispositions prévues sous 1 à 3, les envois de sérums, de vaccins ainsi que les envois de médicaments d'urgente nécessité qu'il est difficile de se procurer sont admis dans tous les cas.

Article XV
Retrait. Modification ou correction d'adresse

1. L'article 29 ne s'applique pas à Antigua-et-Barbuda, aux Bahamas, à Bahrain, à la Barbade, au Belize, au Botswana, au Brunei Darussalam, au Canada, à Hongkong, Chine, à la Dominique, aux Fidji, à la Gambie, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, aux Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, à Grenade, à la Guyane, à l'Iraq, à l'Irlande, à la Jamaïque, au Kenya, à Kiribati, à Kuwait, au Lesotho, à la Malaisie, au Malawi, à Myanmar, à Nauru, au Nigéria, à la Nouvelle-Zélande, à l'Ouganda, à la Papouasie – Nouvelle-Guinée, à la Rép. pop. dém. de Corée, à Saint-Christophe-et-Nevis, à Sainte-Lucie, à Saint-Vincent-et-Grenadines, à Salomon (îles), au Samoa occidental, aux Seychelles, à la Sierra Leone, à Singapour,

au Swaziland, à la Tanzanie (Rép. unie), à la Trinité-et-Tobago, à Tuvalu, à Vanuatu et à la Zambie, dont la législation ne permet pas le retrait ou la modification d'adresse d'envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur.

2. L'article 29 s'applique à l'Australie dans la mesure où il est compatible avec la législation intérieure de ce pays.

3. Par dérogation à l'article 29.4, El Salvador, le Panama (Rép.), les Philippines et le Vénézuéla sont autorisés à ne pas renvoyer les colis après que le destinataire en a demandé le dédouanement, étant donné que leur législation douanière s'y oppose.

Article XVI
Réclamations

1. Par dérogation à l'article 30.4, les administrations postales de l'Arabie Saoudite, du Cap-Vert, de l'Egypte, du Gabon, des Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, de la Grèce, de l'Iran (Rép. islamique), de la Mongolie, de Myanmar, des Philippines, de la Rép. pop. dém. de Corée, du Soudan, de la Syrienne (Rép. arabe), du Tchad, de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les envois de la poste aux lettres.

2. Par dérogation à l'article 30.4, les administrations postales de l'Argentine, de l'Autriche, de la Slovaquie et de la Tchèque (Rép.) se réservent le droit de percevoir une taxe spéciale lorsque, à l'issue des démarches entreprises suite à la réclamation, il se révèle que celle-ci est injustifiée.

3. Les administrations postales de l'Afghanistan, de l'Arabie Saoudite, du Cap-Vert, du Congo (Rép.), de l'Egypte, du Gabon, de l'Iran (Rép. islamique), de la Mongolie, de Myanmar, du Soudan, du Suriname, de la Syrienne (Rép. arabe), de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les colis.

Article XVII
Taxe de présentation à la douane

1. L'administration postale du Gabon se réserve le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur ses clients.

2. Les administrations postales du Congo (Rép.) et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur leurs clients pour les colis.

Article XVIII
Responsabilité des administrations postales

1. Les administrations postales du Bangladesh, du Bénin, du Burkina Faso, du Congo (Rép.), de la Côte d'Ivoire (Rép.), de Djibouti, de l'Inde, du Liban, de Madagascar, du Mali, de la Mauritanie, du Népal, du Niger, du Sénégal, du Togo et de la Turquie sont autorisées à ne pas appliquer l'article 34.1.1.1 en ce qui concerne la responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés.

2. Par dérogation aux articles 34.1.1.1 et 35.1, les administrations postales du Chili, de la Chine (Rép. pop.}, de la Colombie et de l'Egypte ne répondent que de la perte et de la spoliation totale ou de l'avarie totale du contenu des envois recommandés.

3. Par dérogation à l'article 34, les administrations postales de l'Arabie Saoudite et de l'Egypte n'assument aucune responsabilité en cas de perte ou d'avarie des envois contenant les objets visés à l'article 25.5.

4. Les administrations postales de l'Inde et du Népal sont autorisées à ne pas appliquer l'article 34.1.1.1 en ce qui concerne la responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie de colis postaux ordinaires.

Article XIX
Dédommagement

1. Par dérogation à l'article 34, les administrations postales ci-après ont la faculté de ne pas payer une indemnité de dédommagement pour les colis sans valeur déclarée perdus, spoliés ou avariés dans leur service: Amérique (Etats-Unis), Angola, Antigua-et-Barbuda, Australie, Bahamas, Bangladesh, Barbade, Belize, Bolivie, Botswana, Brunei Darussalam, Canada, Dominicaine (Rép.), Dominique, El Salvador, Fidji, Gambie, ceux des Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord dont la réglementation intérieure s'y oppose, Grenade, Guatémala, Guyane, Kiribati, Lesotho, Malawi, Malte, Maurice, Nauru, Nigéria, Papouasie – Nouvelle-Guinée, Philippines, Saint-Chitstophe-et-Nevis, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Salomon (Iles), Seychelles, Sierra Leone, Swaziland, Trinité-et-Tobago, Zambie et Zimbabwe.

2. Par dérogation à l'article 34, les administrations postales de l'Arabie Saoudite, de l'Argentine, de l'Autriche, du Brésil, du Chili, de la Grèce, du Kenya, de la Lettonie, du Mexique, d'Oman, de l'Ouzbékistan, du Qatar, de la Rép. pop. dém. de Corée, de la Roumanie, de la Turquie, de l'Ukraine et du Viet Nam ont la faculté de ne pas payer une indemnité de dédommagement pour les colis sans valeur déclarée perdus, spoliés ou avariés dans leur service aux pays qui ne paient pas une telle indemnité conformément au paragraphe 1 du présent article.

3. Par dérogation à l'article 34.8, l'Amérique (Etats-Unis) est autorisée à maintenir le droit de l'expéditeur à un dédommagement pour les colis avec valeur déclarée après livraison au destinataire, sauf si l'expéditeur renonce à son droit en faveur du destinataire.

4. Lorsqu'elle agit à titre d'administration postale intermédiaire, l'Amérique (Etats-Unis) est autorisée à ne pas payer d'indemnité de dédommagement aux autres administrations en cas de perte, de spoliation ou d'avarie des colis avec valeur déclarée transmis à découvert ou expédiés dans des dépêches closes.

5. Par dérogation à l'article 34, l'administration postale du Viet Nam a la faculté de ne pas payer une indemnité de dédommagement pour les envois recommandés et les colis perdus ou endommagés qui contiennent de la monnaie, des valeurs au porteur, des chèques de voyage ainsi que de l'or, de l'argent et des pierres précieuses,

6. Nonobstant les dispositions de l'article 34, le Canada a la faculté, en regard des colis ordinaires, de ne pas payer d'indemnité, de ne pas répondre de la perte, de la spoliation ou de l'avarie totale ou partielle et de ne pas restituer à l'expéditeur les taxes et les droits acquittés.

Article XX
Exceptions au principe de la responsabilité

1. Par dérogation à l'article 34, l'Arabie Saoudite, la Bolivie, l'Egypte, l'Iraq, les Philippines, la Rép. dém. du Congo, le Soudan, la Turquie et le Yémen sont autorisés à ne payer aucune indemnité pour l'avarie des colis originaires de tous les pays et qui leur sont destinés contenant des liquides et des corps facilement liquéfiables, des objets en verre et des articles de même nature fragile ou périssable.

2. Par dérogation à l'article 34, l'Arabie Saoudite et le Soudan ont la faculté de ne pas payer une indemnité de dédommagement pour les colis contenant des objets interdits visés à l'article 25.S.

Article XXI
Non-responsabilité des administrations postales

1. L'administration postale de la Bolivie n'est pas tenue d'observer l'article 35.1 pour ce qui concerne le maintien de la responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés.

2. L'administration postale du Népal est autorisée à ne pas appliquer l'article 35.1.4 en ce qui concerne les colis.

Article XXII
Paiement de l'indemnité

1. Les administrations postales du Bangladesh, de la Bolivie, de la Guinée, du Népal et du Nigéria ne sont pas tenues d'observer l'article 37.3 pour ce qui est de donner une solution définitive dans un délai de deux mois ou de porter à la connaissance de l'administration d'origine ou de destination, selon le cas, qu'un envoi de la poste aux lettres a été retenu, confisqué ou détruit par l'autorité compétente en raison de son contenu, ou a été saisi en vertu de sa législation intérieure.

2. Les administrations postales de l'Arabie Saoudite, du Congo (Rép.), de Djibouti, du Liban et de Madagascar ne sont pas tenues d'observer l'article 37.3 pour ce qui est de donner une solution définitive à une réclamation dans le délai de deux mois relative à un envoi de la poste aux lettres. Elles n'acceptent pas, en outre, que l'ayant droit soit désintéressé, pour leur compte, par une autre administration à l'expiration du délai précité.

3. Les administrations postales de l'Angola, de l'Arabie Saoudite, de la Guinée et du Liban ne sont pas tenues d'observer l'article 37.3 pour ce qui est de donner une solution définitive à une réclamation dans le délai de deux mois relative à un colis. Elles n'acceptent pas, en outre, que l'ayant droit soit désintéressé, pour leur compte, par une autre administration à l'expiration du délai précité.

4. Les administrations postales du Niger et de la Thaïlande ne sont pas tenues d'observer l'article 37.3 pour ce qui est de donner une solution définitive dans un délai de trente jours à une réclamation qui leur est transmise par télécopie. Elles n'acceptent pas non plus qu'une autre administration indemnise l'ayant droit en leur nom à l'expiration du délai susmentionné.

5. Nonobstant les dispositions de l'article 37.3, l'Amérique (Etats-Unis) et la Malaisie se réservent le droit de donner une solution définitive aux réclamations dans un délai de

deux mois à compter de la date de leur présentation, quels que soient les moyens utilisés pour leur transmission.

Article XXIII
Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et de la Grèce se réservent le droit de percevoir une taxe, en rapport avec le coût des travaux occasionnés, sur toute administration postale qui, en vertu de l'article 43.4, lui renvoie des objets qui n'ont pas, à l'origine, été expédiés comme envois postaux par leurs services.

2. Par dérogation à l'article 43.4, l'administration postale du Canada se réserve le droit de percevoir de l'administration d'origine une rémunération lui permettant de récupérer au minimum les coûts lui ayant été occasionnés par le traitement de tels envois.

3. L'article 43.4 autorise l'administration postale de destination à réclamer à l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. Le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se réserve le droit de limiter ce paiement au montant correspondant au tarif intérieur du pays de destination applicable à des envois équivalents.

4. L'article 43.4 autorise l'administration postale de destination à réclamer à l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. Les pays suivants se réservent le droit de limiter ce paiement aux limites autorisées dans le Règlement pour le courrier en nombre: Amérique (Etats-Unis), Australie, Bahamas, Barbade, Brunei Darussalam, Chine (Rép. pop.), Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, Grenade, Guyane, Inde, Malaisie, Népal, Nouvelle-Zélande, Pays-Bas, Antilles néerlandaises et Aruba, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Singapour, Sri Lanka, Suriname et Thaïlande.

5. Nonobstant les réserves sous 4, les pays suivants se réservent le droit d'appliquer dans leur intégralité les dispositions de l'article 43 de la Convention au courrier reçu des Pays-membres de l'Union: Allemagne, Arabie Saoudite, Argentine, Bénin, Brésil, Burkina Faso, Cameroun, Chypre, Côte d'Ivoire (Rép.), Egypte, France, Grèce, Guinée, Israël, Italie, Japon, Jordanie, Liban, Mali, Maroc, Mauritanie, Monaco, Portugal, Sénégal, Syrienne (Rép. arabe) et Togo.

6. Aux fins de l'application de l'article 43.4, l'administration postale de l'Allemagne se réserve le droit de demander à l'administration postale du pays de dépôt des envois une rémunération d'un montant équivalant à celui qu'elle aurait reçu de l'administration postale du pays où l'expéditeur réside.

Article XXIV
Frais terminaux

1. Par dérogation aux articles 49.1.3 et 51.1.3, les administrations postales de l'Arabie Saoudite, de l'Egypte, des Emirats arabes unis, du Kuwait, de la Lettonie, d'Oman, du Qatar, de la Syrienne (Rép. arabe) et du Viet Nam ne sont pas tenues de payer une

rémunération supplémentaire au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres recommandés en provenance de leur pays.

2. Nonobstant les articles 49.1.3 et 51.1.3, les administrations postales de Djibouti, du Ghana, de l'Inde, du Népal et du Yémen ne sont pas tenues de payer une rémunération supplémentaire au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres recommandés et avec valeur déclarée expédiés de leur pays.

3. Nonobstant, les réserves faites par des pays aux articles 49.1.3 et 51.1.3, l'administration postale de l'Australie n'exigera pas de signature au moment de la livraison d'envois recommandés pour lesquels une rémunération supplémentaire de la distribution n'est pas payée.

4. Au regard des pays ayant émis des réserves aux obligations découlant des articles 49.1.3 et 51.1.3 qui prévoient une rémunération supplémentaire pour les envois recommandés et avec valeur déclarée, l'Amérique (Etats-Unis) se réserve le droit de traiter ces envois comme du courrier ordinaire et de ne pas verser d'indemnité pour les pertes, spoliations ou avaries de ce type d'envois qui ont pu avoir lieu dans son service.

5. Nonobstant les réserves faites à l'article XXIV, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni se réservent le droit d'appliquer totalement les dispositions approuvées par le Congrès de Beijing concernant la perception d'une rémunération supplémentaire au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres recommandés et avec valeur déclarée dans leurs relations avec les autres pays.

6. Nonobstant les réserves faites à l'article XXIV, 1 et 2, les Pays-membres dont les noms suivent se réservent le droit d'appliquer, dans les relations réciproques avec les pays signataires de ces réserves, la rémunération supplémentaire au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres recommandés adoptées par le Congrès de Beijing: Afrique du Sud, Autriche, Bahamas, Barbade, Belize, Bénin, Bolivie, Brésil, Bulgarie (Rép.), Burkina Faso, Cameroun, Canada, Cap-Vert, Chili, Costa-Rica, Côte d'Ivoire (Rép.), Cuba, Dominicaine (Rép.), Dominique, Egypte, El Salvador, Espagne, Estonie, Finlande, France, Gabon, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Territoires d'outre mer dépendant du Royaume-Uni, Grèce, Grenade, Guatemala, Guyane, Haïti, Honduras (Rép.), Islande, Italie, Jamaïque, Japon, Liechtenstein, Malaisie, Mali, Maroc, Mauritanie, Mexique, Moldova, Nicaragua, Pays-Bas, Pérou, Pologne (Rép.), Saint-Christophe (Saint-Kitts)-et-Nevis, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Sénégal, Singapour, Slovaquie, Soudan, Suède, Suisse, Suriname, Tchèque (Rép.), Trinité-et-Tobago, Tunisie, Uruguay et Vénézuéla.

7. Par sa résolution C 46/1999, le Congrès charge le Conseil d'exploitation postale d'établir jusqu'à 2002 une formule de conversion des tarifs intérieurs et/ou des coûts des administrations postales en taux de frais terminaux et de déterminer les pourcentages finals des tarifs intérieurs applicables en 2004 et 2005. Au cas où cette instruction ne serait pas mise à exécution en temps voulu, l'Allemagne se réserve le droit de déterminer elle-même ces pourcentages pour les années 2004 et 2005 en vertu de l'article 48.3, conformément aux principes énoncés dans cet article.

8. Par sa résolution C 46/1999, le Congrès charge le Conseil d'exploitation postale d'établir jusqu'à 2002 une formule de conversion des tarifs ou des coûts intérieurs des administrations postales en taux de frais terminaux et de déterminer les pourcentages finals des tarifs intérieurs applicables pour les années 2004 et 2005. Nonobstant l'article XXIV.7, par lequel un pays se réserve le droit de déterminer lui-même ces

pourcentages pour les années 2004 et 2005 en vertu de l'article 48.3 au cas où le CEP n'aurait pas mis à exécution l'instruction de la résolution C 46/1999 en temps voulu, l'Amérique (Etats-Unis), le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et les Pays-Bas se réservent le droit de continuer d'appliquer les taux de frais terminaux fondés sur la méthode et les pourcentages de conversion des tarifs intérieurs en taux de frais terminaux en vigueur pour les années 2001 à 2003, à moins qu'un accord prévoyant l'application de taux de frais terminaux différents, selon entente réciproque, ait été établi ou que le CEP ait déterminé les nouveaux pourcentages des tarifs intérieurs à appliquer pour les années 2004 et 2005.

9. L'administration postale de l'Allemagne se réserve le droit d'administrer elle-même les ressources financières allouées au Fonds de financement de l'amélioration de la qualité de service dans les pays en développement, conformément à l'article 50.1.1.1, jusqu'à ce que les principes et critères établis par le CEP au sujet du système de gestion et de financement de ce Fonds et des procédures de fonctionnement soient mis en application.

10. L'Amérique (Etats-Unis) appuie le système de frais terminaux tel qu'il est décrit aux articles 47 à 51. Cependant, en ce qui concerne les échanges avec les membres de l'Organisation mondiale du commerce, l'Amérique (Etats-Unis) se réserve le droit d'appliquer ces accords concernant les frais terminaux conformément aux dispositions qui seront adoptées lors des futures négociations relatives à l'Accord général sur le commerce des services.

11. Nonobstant les réserves faites à l'article XXIV, les Pays-membres dont les noms suivent se réservent le droit d'appliquer, dans les relations réciproques avec les pays signataires de ces réserves et dans leur intégralité, les dispositions adoptées par le Congrès de Beijing en matière de frais terminaux: Afrique du Sud, Autriche, Bahamas, Barbade, Belize, Bénin, Bolivie, Brésil, Bulgarie (Rép.), Burkina Faso, Cameroun, Canada, Chili, Congo (Rép.), Costa-Rica, Côte d'Ivoire (Rép.), Cuba, Dominicaine (Rép.), Dominique, Egypte, El Salvador, Equateur, Espagne, Estonie, Finlande, France, Gabon, Grèce, Grenade, Guatémala, Guyane, Haïti, Honduras (Rép.), Italie, Jamaïque, Kenya, Liechtenstein, Mali, Maroc, Mauritanie, Mexique, Moldova, Nicaragua, Pays-Bas, Pérou, Pologne (Rép.), Portugal, Saint-Christophe (Saint-Kitts)-et-Nevis, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Sénégal, Slovaquie, Soudan, Suède, Suisse, Suriname, Tchèque (Rép.), Trinité-et-Tobago, Tunisie, Uruguay et Vénézuéla.

Article XXV
Frais de transport aérien intérieur

1. Par dérogation à l'article 53.3, les administrations postales de l'Arabie Saoudite, des Bahamas, du Cap-Vert, du Congo (Rép.), de Cuba, de la Dominicaine (Rép.), d'El Salvador, de l'Equateur, du Gabon, de la Grèce, du Guatémala, de la Guyane, du Honduras (Rép.), de la Mongolie, du Népal, de la Papouasie – Nouvelle-Guinée, du Pérou, des Philippines, de la Rép. pop. dém. de Corée, de Salomon (îles) et de Vanuatu se réservent le droit de percevoir les paiements dus au titre de l'acheminement des dépêches internationales à l'intérieur du pays par voie aérienne.

2. Par dérogation à l'article 53.3, l'administration postale de Myanmar se réserve le droit de percevoir les paiements dus au titre de l'acheminement des dépêches internationales à l'intérieur du pays, qu'elles soient ou non réacheminées par avion.

3. Par dérogation à l'article 53.3, l'administration postale du Bangladesh se réserve le droit de percevoir les paiements dus au titre de l'acheminement des dépêches internationales à l'intérieur du pays, que ces dépêches soient ou non réacheminées par avion et quelle que soit la distance parcourue.

4. Par dérogation aux articles 53.4 et 53.5, les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), du Canada, de l'Iran (Rép. islamique) et de la Turquie sont autorisées à recouvrer, sous forme de taux uniformes, des administrations postales en cause leurs frais de transport aérien intérieur occasionnés par le courrier d'arrivée en provenance de toute administration pour laquelle elles appliquent la compensation pour frais terminaux fondée spécifiquement sur les coûts ou sur les tarifs intérieurs.

5. A titre de réciprocité, l'administration postale d'Oman est en droit de recouvrer auprès des administrations postales mentionnées sous 1 à 3 ci-dessus les frais supplémentaires occasionnés par le transport aérien à l'intérieur de son pays des dépêches de la poste aux lettres en provenance de ces administrations, que le réacheminement de telles dépêches ait lieu par voie aérienne ou par une autre voie.

Article XXVI
Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles

1. Par dérogation à l'article 56, l'administration postale de l'Afghanistan se réserve le droit de percevoir 7,50 DTS de quote-part territoriale d'arrivée exceptionnelle supplémentaire par colis.

Article XXVII
Tarifs spéciaux

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), de la Belgique et de la Norvège ont la faculté de percevoir pour les colis-avion des quotes-parts territoriales plus élevées que pour les colis de surface.

2. L'administration postale du Liban est autorisée à percevoir pour les colis jusqu'à 1 kilogramme la taxe applicable aux colis au-dessus de 1 jusqu'à 3 kilogrammes.

3. L'administration postale du Panama (Rép.) est autorisée à percevoir 0,20 DTS par kilogramme pour les colis de surface transportés par voie aérienne (S.A.L.) en transit.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Beijing, le 15 septembre 1999.

PŘEKLAD

SVĚTOVÁ POŠTOVNÍ ÚMLUVA

Obsah

První část
Společná pravidla pro mezinárodní poštovní službu

Jediná hlava
Všeobecná ustanovení

Článek
1. Univerzální poštovní služba
2. Svoboda průvozu
3. Vlastnictví poštovních zásilek
4. Zavedení nové služby
5. Měnová jednotka
6. Poštovní známky
7. Sazby
8. Osvobození od poštovních sazeb
9. Poštovní bezpečnost

Druhá část
Pravidla pro listovní zásilky a poštovní balíky

Hlava 1
Nabídka služeb
10. Základní služby
11. Sazby a letecké příplatky
12. Zvláštní sazby
13. Doporučené zásilky
14. Ověřené zásilky
15. Zásilky s udanou cenou
16. Zásilky na dobírku

17. Spěšné zásilky
18. Oznámení o dodání (dodejka)
19. Dodávání do vlastních rukou
20. Zásilky dodávané bez sazeb a poplatků
21. Služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku
22. Mezinárodní odpovědky
23. Křehké balíky. Neskladné balíky
24. Služba konsignace
25. Nepřípustné zásilky. Zákazy
26. Radioaktivní materiály
27. Dosílka
28. Zásilky, které nelze dodat
29. Vracení. Změna nebo oprava adresy na žádost odesílatele
30. Reklamace
31. Celní kontrola
32. Sazba za zprostředkování celního projednání
33. Clo a jiné poplatky

Hlava 2

Odpovědnost

34. Odpovědnost poštovních správ. Náhrady
35. Zproštění poštovních správ odpovědnosti
36. Odpovědnost odesílatele
37. Výplata náhrady
38. Případné vrácení náhrady odesílatelem nebo adresátem
39. Výměna zásilek
40. Výměna přímých závěrů s vojenskými jednotkami
41. Vymezení odpovědnosti mezi poštovními správami

Hlava 3

Zvláštní ustanovení pro listovní zásilky

42. Cíle týkající se kvality služby
43. Podávání listovních zásilek v cizině
44. Přípustné biologické materiály
45. Elektronická pošta

46. Průvozní výdaje
47. Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení
48. Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na výměny mezi průmyslovými zeměmi
49. Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek z rozvojových zemí do průmyslových zemí
50. Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek z průmyslových zemí do rozvojových zemí
51. Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na výměny mezi rozvojovými zeměmi
52. Osvobození od průvozních a terminálních výdajů
53. Výdaje na leteckou přepravu
54. Základní sazby a výpočet leteckých přepravních výdajů

Hlava 4

Zvláštní ustanovení pro poštovní balíky

55. Cíle týkající se kvality služby
56. Příchodní pozemní podíl
57. Průvozní pozemní podíl
58. Námořní podíl
59. Výdaje na leteckou přepravu
60. Osvobození od podílů

Hlava 5

Služba zásilek EMS

61. Služba zásilek EMS

Třetí část

Přechodná a závěrečná ustanovení

62. Povinnost zajišťovat službu poštovních balíků
63. Závazky vztahující se k trestním opatřením
64. Podmínky schvalování návrhů týkajících se Úmluvy a Řádů
65. Nabytí účinnosti a doba platnosti Úmluvy

Závěrečný protokol Světové poštovní úmluvy

Článek	
I.	Vlastnictví poštovních zásilek
II.	Sazby
III.	Výjimka z osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky
IV.	Základní služby
V.	Balíčky
VI.	Tiskoviny. Maximální hmotnost
VII.	Poskytování služby poštovních balíků
VIII.	Balíky. Maximální hmotnost
IX.	Maximální částky pro zásilky s udanou cenou
X.	Oznámení o dodání (dodejka)
XI.	Služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku
XII.	Zákazy (listovní zásilky)
XIII.	Zákazy (poštovní balíky)
XIV.	Věci podléhající clu
XV.	Vracení. Změna nebo oprava adresy
XVI.	Reklamace
XVII.	Sazba za předložení celnímu úřadu
XVIII.	Odpovědnost poštovních správ
XIX.	Odškodnění
XX.	Výjimky ze zásady odpovědnosti
XXI.	Zproštění poštovních správ odpovědnosti
XXII.	Výplata náhrady
XXIII.	Podávání listovních zásilek v cizině
XXIV.	Terminální výdaje
XXV.	Výdaje na vnitrostátní leteckou přepravu
XXVI.	Výjimečné příchodní pozemní podíly
XXVII.	Zvláštní sazby

SVĚTOVÁ POŠTOVNÍ ÚMLUVA

Přihlížejíce k článku 22 odst. 3 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy v této Úmluvě pravidla pro mezinárodní poštovní službu.

PRVNÍ ČÁST

Společná pravidla pro mezinárodní poštovní službu

JEDINÁ HLAVA

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Univerzální poštovní služba

1. S cílem posílit pojetí jednotného poštovního území Unie dbají členské země na to, aby všichni uživatelé/zákazníci měli právo na univerzální poštovní službu, znamenající trvalé poskytování kvalitních základních poštovních služeb v každém místě jejich území a za dostupné ceny.

2. K dosažení tohoto cíle stanoví členské země v rámci své poštovní legislativy nebo jinými obvyklými prostředky rozsah nabízených poštovních služeb, jakož i požadavky na kvalitu a dostupné ceny, s přihlédnutím jak k potřebám obyvatelstva, tak ke svým vnitrostátním podmínkám.

3. Členské země dbají na to, aby operátoři odpovědní za poskytování univerzální poštovní služby dodržovali nabídku služeb a normy kvality.

Článek 2

Svoboda průvozu

1. Zásada svobody průvozu je vyjádřena v článku 1 Ústavy. Znamená pro každou poštovní správu povinnost směrovat přímé závěry a listovní zásilky v otevřeném průvozu, které jí předá jiná poštovní správa, vždy nejrychlejšími cestami a nejspolehlivějšími prostředky, jež používá pro své vlastní zásilky.

2. Členské země, které se neúčastní výměny psaní obsahujících biologické látky podléhající zkáze nebo radioaktivní látky, mají možnost nedovolit přepravu těchto zásilek v otevřeném průvozu přes své území. Totéž platí pro jiné listovní zásilky než psaní, dopisnice a slepecké zásilky, které nevyhovují právním ustanovením, jimiž se řídí podmínky jejich vydávání nebo oběhu v průvozní zemi.

3. Svoboda průvozu poštovních balíků, které mají být směrovány pozemní a námořní cestou, je omezena na území zemí účastnících se této služby.

4. Svoboda průvozu leteckých balíků je zaručena na celém území Unie. Členské země, které neposkytují službu poštovních balíků, však nemusejí zajišťovat přepravu leteckých balíků pozemní cestou.

5. Nedodržuje-li některá členská země ustanovení týkající se svobody průvozu, mají ostatní členské země právo zrušit poštovní styk s touto zemí.

Článek 3
Vlastnictví poštovních zásilek

1. Každá poštovní zásilka náleží odesilateli, dokud není dodána oprávněné osobě, s výjimkou případu, kdy byla zásilka zabavena podle předpisů země určení.

Článek 4
Zavedení nové služby

1. Poštovní správy mohou společnou dohodou zavést novou službu, která není výslovně uvedena v Aktech Unie. Sazby za novou službu stanoví každá zúčastněná správa s přihlédnutím k nákladům na její provoz.

Článek 5
Měnová jednotka

1. Měnovou jednotkou uvedenou v článku 7 Ústavy a používanou v Úmluvě a ostatních Aktech Unie je Zvláštní právo čerpání (ZPČ), ve francouzštině „Droit de tirage spécial" (DTS), v angličtině „Special Drawing Right" (SDR).

Článek 6
Poštovní známky

1. Poštovní známky potvrzující uhrazení výplatného podle Akt Unie vydávají pouze poštovní správy. Poštovní výplatní znaky, otisky výplatních strojů a otisky tiskařského lisu či jiných způsobů tisku nebo razítkování odpovídající ustanovením Řádu listovních zásilek mohou být používány jen se souhlasem poštovní správy.

2. Náměty a motivy poštovních známek musejí být v souladu s duchem preambule Ústavy SPU a s rozhodnutími přijatými orgány Unie.

Článek 7
Sazby

1. Sazby za různé mezinárodní a zvláštní služby jsou stanoveny poštovními správami v souladu se zásadami vyjádřenými v Úmluvě a v Řádech. V zásadě musejí být odvozeny od nákladů na poskytování těchto služeb.

2. Vybírané sazby včetně těch, které jsou uvedeny v Aktech jako orientační, musejí být přinejmenším stejné jako sazby používané ve vnitrostátním styku pro zásilky stejného charakteru (druh, množství, doba zpracování atd.).

3. Poštovní správy jsou oprávněny překročit kterékoli sazby uvedené v Aktech včetně těch, které nejsou uvedeny jako orientační:

3.1 jestliže sazby, které používají pro stejné služby ve vnitrostátním styku, jsou vyšší než sazby stanovené;

3.2 je-li to nezbytné pro pokrytí provozních nákladů jejich služeb nebo z jakéhokoli jiného dostatečného důvodu.

4. Minimální hranice sazeb uvedená v odstavci 2 může být poštovními správami překročena tím, že připustí snížené sazby odvozené od jejich vnitrostátních předpisů pro listovní zásilky podané v jejich zemích. Mají zejména možnost poskytnout zvýhodněné sazby svým zákazníkům podávajícím velké objemy poštovních zásilek.

5. Od zákazníků se nesmějí vybírat žádné jiné poštovní sazby nežli ty, které jsou uvedeny v Aktech.

6. Není-li v Aktech uvedeno jinak, ponechává si každá správa sazby, které vybrala.

Článek 8
Osvobození od poštovních sazeb

1. Zásada

1.1 Případy osvobození od poštovních sazeb jsou výslovně uvedeny Úmluvou.

2. Poštovní služba

2.1 Listovní zásilky vztahující se k poštovní službě odesílané poštovním správami nebo jejich provozovnami, ať letecky, pozemní cestou nebo pozemní cestou přepravované letecky (S.A.L.), jsou osvobozeny ode všech poštovních sazeb.

2.2 Ode všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků jsou osvobozeny listovní zásilky vztahující se k poštovní službě, jsou-li:

2.2.1 vyměňovány mezi orgány Světové poštovní unie a orgány užších unií;

2.2.2 vyměňovány mezi orgány těchto unií;

2.2.3 zasílány těmito orgány poštovním správám nebo jejich provozovnám.

2.3 Ode všech poštovních sazeb jsou osvobozeny balíky vztahující se k poštovní službě, jsou-li vyměňovány mezi:

2.3.1 poštovními správami;

2.3.2 poštovními správami a Mezinárodním úřadem;

2.3.3 poštami členských zemí;

2.3.4 poštami a poštovními správami.

2.4 Letecké balíky s výjimkou těch, které pocházejí od Mezinárodního úřadu, jsou osvobozeny od leteckých příplatků.

3. Váleční zajatci a civilní internované osoby

3.1 Ode všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků jsou osvobozeny listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb adresované válečným zajatcům nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádu listovních zásilek. Válčící osoby zadržené a internované v některé neutrální

zemi jsou postaveny na roveň válečným zajatcům jako takovým, pokud jde o aplikaci předchozích ustanovení.

3.2 Ustanovení uvedená v odstavci 3.1 platí také pro listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb pocházející z jiných zemí, adresované civilním internovaným osobám definovaným Ženevskou konvencí ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob za války, nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádu listovních zásilek.

3.3 Úřady uvedené v Řádu listovních zásilek jsou rovněž osvobozeny od poštovních sazeb za listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky peněžních služeb týkající se osob uvedených v odstavcích 3.1 a 3.2, které odesílají nebo dostávají buď přímo nebo jako prostředníci.

3.4 Balíky se přijímají jako osvobozené od sazeb do hmotnosti 5 kg. Hranice hmotnosti se zvyšuje na 10 kg u balíků, jejichž obsah je nedělitelný, a u balíků, které jsou adresovány táboru nebo tamním zástupcům zajatců („hommes de confiance") k dodání zajatcům.

4. Slepecké zásilky

4.1 Slepecké zásilky jsou osvobozeny od všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků.

Článek 9
Poštovní bezpečnost

1. Poštovní správy přijmou a realizují na všech úrovních poštovního provozu aktivní bezpečnostní strategii, aby si udržely a posílily důvěru zákazníků v poštovní služby a zajistily si tak výhodu před konkurencí na trhu.

2. Cílem této strategie je:

2.1 zvýšit celkovou kvalitu provozu služby;

2.2 zvýšit povědomí zaměstnanců o významu bezpečnosti;

2.3 vytvořit nebo posílit bezpečnostní útvary;

2.4 zajistit včasné šíření informací o provozu, bezpečnosti a prováděných šetřeních v této oblasti;

2.5 podporovat předkládání nezbytných návrhů specifických zákonů, předpisů a opatření ke zvyšování kvality a bezpečnosti poštovních služeb na celém světě zákonodárcům.

DRUHÁ ČÁST

Pravidla pro listovní zásilky a poštovní balíky

HLAVA 1

Nabídka služeb

Článek 10
Základní služby

1. Poštovní správy zajišťují přijímání, zpracování, přepravu a dodávání listovních zásilek. Stejné služby poskytují rovněž pro poštovní balíky, buďto podle ustanovení Úmluvy nebo, v případě balíků vypravovaných do ciziny a po dvoustranné dohodě, jakýmkoli jiným způsobem, který je pro jejich zákazníky výhodnější.

2. Listovní zásilky se dělí podle jednoho ze dvou následujících systémů. Každá poštovní správa si může svobodně zvolit systém, který používá při výpravě zásilek.

3. První systém je založen na rychlosti zpracování zásilek. Ty se pak dělí na:

3.1 prioritní zásilky: zásilky přepravované nejrychlejší cestou (leteckou nebo pozemní) s předností; hranice hmotnosti: obecně 2 kg, avšak 5 kg ve styku mezi správami, které přijímají od svých zákazníků zásilky tohoto druhu, 5 kg u zásilek obsahujících knihy a brožury (nepovinná služba), 7 kg u slepeckých zásilek.

3.2 neprioritní zásilky: zásilky, u kterých odesílatel zvolil nižší tarif znamenající delší lhůtu pro dodání; hranice hmotnosti: stejné jako v odstavci 3.1.

4. Druhý systém je založen na obsahu zásilek. Ty se pak dělí na:

4.1 psaní a dopisnice, společně nazývané „LC"; hranice hmotnosti: 2 kg, avšak 5 kg ve styku mezi správami, které přijímají od svých zákazníků zásilky tohoto druhu;

4.2 tiskoviny, slepecké zásilky a balíčky, společně nazývané „AO"; hranice hmotnosti: 2 kg u balíčků, avšak 5 kg ve styku mezi správami, které přijímají od svých zákazníků zásilky tohoto druhu, 5 kg u tiskovin, 7 kg u slepeckých zásilek.

5. Zvláštní pytle obsahující tiskoviny (noviny, periodika, knihy aj.) pro stejného adresáta na stejném místě určení se v obou systémech nazývají „M pytle"; hranice hmotnosti: 30 kg.

6. Výměna balíků, jejichž individuální hmotnost přesahuje 20 kg, je nepovinná, s nejvyšší hmotností 50 kg u jednoho balíku.

7. Všeobecně se balíky dodávají adresátům co nejdříve a podle ustanovení platných v zemi určení. Nedodávají-li se balíky do místa bydliště, musejí být adresáti, pokud to není nemožné, neodkladně uvědomění o jejich příchodu.

8. Každá země, jejíž poštovní správa nezajišťuje přepravu balíků, může dát provádět ustanovení Úmluvy dopravními podniky. Zároveň může tuto službu omezit na balíky pocházející z míst nebo určené do míst obsluhovaných těmito podniky. Poštovní správa zůstává odpovědná za plnění Úmluvy a Řádu poštovních balíků.

Článek 11
Sazby a letecké příplatky

1. Správa původu stanoví sazby za přepravu listovních zásilek po celém území Unie. Tyto sazby zahrnují dodání zásilek adresátům v místě bydliště, pokud se v zemích určení taková služba pro příslušné zásilky zajišťuje.

2. Sazby za prioritní listovní zásilky zahrnují případné dodatečné náklady na rychlou přepravu.

3. Správy, které používají systém založený na obsahu, jsou oprávněny:

3.1 vybírat příplatky za letecké listovní zásilky;

3.2 za pozemní zásilky přepravované letecky s omezenou předností „S.A.L." vybírat příplatky nižší než ty, které vybírají za letecké zásilky;

3.3 stanovit kombinované sazby za letecké zásilky a zásilky S.A.L. zohledňující náklady na jimi poskytnuté poštovní služby a na leteckou přepravu.

4. Správy stanoví letecké příplatky vybírané za letecké balíky.

5. Příplatky musejí být přiměřené výdajům na leteckou přepravu a být jednotné přinejmenším pro celé území každé země určení bez ohledu na použitou přepravní cestu; při výpočtu příplatku za leteckou listovní zásilku jsou správy oprávněny vzít v úvahu hmotnost případných tiskopisů používaných veřejností, připojených k zásilce.

6. Správa původu může povolit u listovních zásilek obsahujících:

6.1 noviny a periodika vydávané v její zemi slevu, která v zásadě nemůže přesáhnout 50 procent sazby pro použitý druh zásilek;

6.2 knihy a brožury, hudební partitury a mapy, pokud neobsahují žádnou jinou reklamu nebo inzerci než tu, která je na obalu nebo volných listech těchto předmětů, stejnou slevu, jaká je uvedena v odstavci 6.1.

7. Správa původu může stanovit pro nenormalizované zásilky odlišné sazby než jaké používá pro normalizované zásilky definované v Řádu listovních zásilek.

8. Snížené sazby podle odstavce 6 se vztahují rovněž na zásilky přepravované letecky, avšak žádná sleva se neposkytuje na tu část sazby, která je určena k pokrytí výdajů na tuto přepravu.

Článek 12
Zvláštní sazby

1. Za balíčky o hmotnosti nižší než 500 g se od adresáta nevybírá žádná sazba. Pokud se za balíčky nad 500 g vybírá od adresáta sazba za dodání ve vnitrostátním styku, může se stejná sazba vybírat za balíčky z ciziny.

2. Poštovní správy jsou oprávněny vybírat v dále uvedených případech stejné sazby jako ve vnitrostátním styku.

2.1 Sazbu vybíranou od odesílatele za podání listovní zásilky na poslední chvíli.

2.2 Sazbu vybíranou od odesílatele za podání mimo běžnou otvírací dobu přepážek.

2.3 Sazbu vybíranou od odesílatele za převzetí zásilky v místě bydliště odesílatele.

2.4 Sazbu vybíranou od adresáta za vyzvednutí listovní zásilky mimo běžnou otvírací dobu přepážek.

2.5 Sazbu vybíranou od adresáta za „poste restante"; v případě vrácení balíku odesílateli nebo jeho dosílky nesmí váznoucí částka překročit částku uvedenou v Řádu poštovních balíků.

2.6 Úložné za každou listovní zásilku o hmotnosti vyšší než 500 g a za každý balík, který si adresát nevyzvedl v předepsané lhůtě. Tato sazba se nevztahuje na slepecké zásilky. Pokud jde o balíky, tuto sazbu vybírá správa, která provádí dodání, ve prospěch správ, v jejichž službách byl balík uložen po uplynutí předepsané lhůty;

v případě vrácení balíku odesílateli nebo jeho dosílky nesmí váznoucí částka překročit částku uvedenou v Řádu poštovních balíků.

3. Je-li balík běžně dodáván do místa bydliště adresáta, nevybírá se od adresáta žádná sazba. Není-li dodávání do místa bydliště běžně zajišťováno, musí být bezplatně dodáno oznámení o příchodu balíku. V tomto případě, pokud je dodání do místa bydliště adresáta nabízeno jako jedna z možností v odpovědi na oznámení o příchodu, lze od adresáta vybrat zvláštní sazbu. Tato sazba musí být stejná jako ve vnitrostátním styku.

4. Poštovní správy, které přejímají odpovědnost pro případy vyšší moci, jsou oprávněny vybírat sazbu za odpovědnost pro případ vyšší moci, jejíž maximální výše je stanovena v Řádech.

Článek 13
Doporučené zásilky

1. Listovní zásilky se mohou zasílat jako doporučené.

2. Sazba za doporučené zásilky se platí předem. Skládá se ze základní sazby a z pevné sazby (tzv. „doporučného"), jejíž maximální výše je stanovena v Řádu listovních zásilek.

3. V případech vyžadujících výjimečná bezpečnostní opatření mohou poštovní správy od odesílatele nebo adresáta vybírat kromě sazby uvedené v odstavci 2 zvláštní sazby stanovené jejich vnitrostátními předpisy.

Článek 14
Ověřené zásilky

1. Listovní zásilky se mohou zasílat v režimu služby ověřených zásilek mezi správami, které tuto službu zajišťují.

2. Sazba za ověřené zásilky se platí předem. Skládá se ze základní sazby a ze sazby za ověření dodání stanovené správou původu. Tato sazba musí být nižší než sazba doporučného.

Článek 15
Zásilky s udanou cenou

1. Prioritní a neprioritní zásilky a psaní, jakož i balíky obsahující cenné papíry, hodnotné dokumenty nebo předměty mohou být vyměňovány s pojištěním obsahu na cenu udanou odesílatelem. Tato výměna se omezuje na styky mezi poštovními správami, které prohlásily, že takové zásilky dovolují buďto ve svých vzájemných stycích nebo pouze v jednom směru.

2. Výše udané ceny je v zásadě neomezená. Každá správa může ze své strany omezit udanou cenu na částku, která nesmí být nižší než částka stanovená Řády. Nejvyšší udaná cena dovolená ve vnitrostátním styku se však může použít pouze v případě, že je stejná nebo vyšší nežli částka náhrady stanovené za ztrátu doporučené zásilky nebo balíku o hmotnosti 1 kg. Maximální výše v DTS se oznamuje členským zemím Unie.

3. Sazba za zásilky s udanou cenou se platí předem. Skládá se:

3.1 u listovních zásilek ze sazby za obyčejnou listovní zásilku, z pevné sazby doporučného podle článku 13.2 a ze sazby za udanou cenu;

3.2 u balíků ze základní sazby, fakultativní sazby za vypravení a z obvyklé sazby za udanou cenu; případné letecké příplatky a sazby za zvláštní služby se připočítávají k základní sazbě; sazba za vypravení by neměla převyšovat doporučné za listovní zásilky.

4. Místo pevné sazby doporučného mohou poštovní správy vybírat příslušnou sazbu vnitrostátního styku nebo výjimečně sazbu, jejíž maximální výše je stanovena Řádem listovních zásilek.

5. Maximální výše sazby za udanou cenu je stanovena Řády.

5.1 U listovních zásilek se tato sazba vybírá, ať jde o kteroukoli zemi určení, dokonce i v zemích, které přejímají odpovědnost za případy vyšší moci.

5.2 U balíků se případná sazba za odpovědnost pro případ vyšší moci stanoví tak, aby celková částka skládající se z této sazby a z obvyklé sazby za udanou cenu nepřekročila maximální výši sazby za udanou cenu.

6. V případech vyžadujících výjimečná bezpečnostní opatření mohou správy kromě sazeb uvedených v odstavcích 3, 4 a 5 vybírat od odesílatelů nebo adresátů zvláštní sazby stanovené jejich vnitrostátními předpisy.

7. Poštovní správy mají právo poskytovat svým zákazníkům službu zásilek s udanou cenou podle jiných podmínek, než jaké jsou definovány v tomto článku.

Článek 16
Zásilky na dobírku

1. Některé listovní zásilky a balíky mohou být zasílány na dobírku. Výměna zásilek na dobírku vyžaduje předchozí dohodu mezi správou původu a správou určení.

Článek 17
Spěšné zásilky

1. Na žádost odesílatele a do zemí, jejichž správy tuto službu provádějí, se listovní zásilky dodávají zvláštním poslem do místa bydliště co nejdříve po jejich příchodu k dodací poště. Každá správa má právo omezit tuto službu na prioritní zásilky, letecké zásilky, nebo pokud jde o jedinou cestu používanou mezi dvěma správami, na pozemní zásilky LC.

2. Správy, které mají několik cest pro přepravu listovních zásilek, zasílají spěšné zásilky po jejich příchodu ke vstupní vyměňovací poště nejrychlejší vnitrostátní přepravní cestou a dále je zpracovávají co možná nejrychleji.

3. Za spěšné zásilky se kromě obvyklého výplatného vybírá sazba, která nesmí být podle okolností nižší než výše výplatného za obyčejnou prioritní/neprioritní zásilku nebo za obyčejné psaní nejnižší sazby a vyšší nežli částka stanovená Řády. Tato sazba musí být plně uhrazena předem. U balíků se tato sazba vybírá i v případě, nemůže-li být spěšně dodán balík, ale jen oznámení o jeho příchodu.

4. Vyžaduje-li spěšné dodání zvláštní péči, může se vybírat dodatečná sazba podle ustanovení platných pro zásilky téhož druhu ve vnitrostátním styku. U balíků je tato sazba vymahatelná i v případě vrácení balíku odesílateli nebo jeho dosílky; v takových případech však nemůže částka, kterou je balík zatížen, přesahovat maximum stanovené Řádem poštovních balíků.

5. Dovolují-li to předpisy správy určení, mohou adresáti požádat dodávací poštu, aby jim byly zásilky pro ně určené ihned po příchodu spěšně dodány. V takovém případě je správa určení oprávněna vybírat při dodání stejnou sazbu jako ve vnitrostátním styku.

Článek 18
Oznámení o dodání (dodejka)

1. Odesílatel doporučené zásilky, ověřené zásilky, balíku nebo zásilky s udanou cenou může při podání požádat o dodejku zaplacením sazby, jejíž maximální částka je stanovena Řády. Dodejka se odesílateli vrací nejrychlejší cestou (leteckou nebo pozemní).

2. U balíků však mohou správy omezit tuto službu na balíky s udanou cenou, platí-li takovéto omezení ve vnitrostátním styku.

Článek 19
Dodávání do vlastních rukou

1. Ve styku mezi poštovními správami, které s tím vyslovily souhlas, se na žádost odesílatele dodávají doporučené zásilky, ověřené zásilky a cenné zásilky do vlastních rukou. Správy se mohou dohodnout, že tuto možnost dovolí pouze u uvedených druhů zásilek s dodejkou. Ve všech případech odesílatel zaplatí sazbu za dodání do vlastních rukou, jejíž maximální výše je stanovena Řádem listovních zásilek.

Článek 20
Zásilky dodávané bez sazeb a poplatků

1. Ve styku mezi poštovními správami, které se tak dohodly, se mohou odesílatelé cestou prohlášení učiněného předem u podací pošty zavázat k úhradě celkové částky sazeb a poplatků, jimiž jsou listovní zásilky a poštovní balíky zatíženy při dodání. Dokud nebyla listovní zásilka dodána adresátovi, odesílatel může i dodatečně po podání požádat o dodání zásilky bez sazeb a poplatků.

2. Odesílatel se musí zaručit, že zaplatí částky, jež by mohly být vyžadovány dodací poštou. V případě potřeby složí zálohu.

3. Správa původu vybere od odesílatele sazbu, jejíž maximální výše je stanovena Řády a kterou si ponechá jako odměnu za služby poskytnuté v zemi původu.

4. V případě žádosti, která byla učiněna po podání listovní zásilky, vybere správa původu mimo to dodatečnou sazbu, jejíž maximální výše je stanovena v Řádu.

5. Správa určení je oprávněna vybírat sazbu za zprostředkování, jejíž maximální výše je stanovena Řády. Tato sazba se vybírá nezávisle na sazbě za předložení celnímu úřadu, a to od odesílatele ve prospěch správy určení.

6. Každá poštovní správa má právo omezit službu zásilek dodávaných bez sazeb a poplatků na listovní doporučené a cenné zásilky.

Článek 21
Služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku

1. Poštovní správy se mohou navzájem dohodnout, že se účastní nepovinné služby odpovědních zásilek v mezinárodním styku („correspondance commerciale-réponse internationale" – CCRI resp. „international business reply service" – IBRS). Všechny správy však musejí zajišťovat „zpáteční" službu, těchto zásilek.

Článek 22
Mezinárodní odpovědky

1. Poštovní správy mohou prodávat mezinárodní odpovědky vydávané Mezinárodním úřadem a v souladu se svými vnitrostátními předpisy mohou rovněž jejich prodej omezit.

2. Hodnota odpovědky je stanovena Řádem listovních zásilek. Prodejní cena stanovená zúčastněnými poštovními správami nesmí být nižší nežli tato hodnota.

3. Odpovědky lze v kterékoli členské zemi vyměnit za poštovní známky, a pokud tomu vnitrostátní předpisy vyměňující země nebrání, rovněž za poštovní celiny nebo jiné výplatní znaky či otisky v hodnotě minimálního výplatného za obyčejnou prioritní listovní zásilku nebo za obyčejné letecké psaní odesílané do ciziny.

4. Poštovní správa členské země může kromě toho vyžadovat, aby současně s odpovědkami byly podány zásilky, jejichž výplatné má být těmito odpovědkami uhrazeno.

Článek 23
Křehké balíky. Neskladné balíky

1. Každý balík obsahující předměty, které se mohou snadno rozbít, a s nímž je třeba zacházet se zvláštní péčí, se nazývá „křehkým balíkem".

2. „Neskladným balíkem" se nazývá každý balík:

2.1 jehož rozměry přesahují hranice stanovené v Řádu poštovních balíků nebo rozměry dohodnuté vzájemně poštovními správami;

2.2 který svým tvarem nebo strukturou není vhodný k přepravě s ostatními balíky nebo vyžaduje zvláštní opatření.

3. Za křehké a neskladné balíky se vybírá příplatek, jehož maximální výše je stanovena v Řádu poštovních balíků. Pokud je balík zároveň křehký i neskladný, příplatek se vybírá jenom jednou. Letecké příplatky za tyto balíky se však nezvyšují.

4. Výměna křehkých a neskladných balíků se omezuje na ty správy, které takové zásilky dovolují.

Článek 24
Služba konsignace

1. Poštovní správy si mohou mezi sebou dohodnout zavedení nepovinné služby nazývané „konsignace" (Consignment) pro sdružené zásilky od jednoho odesílatele určené do ciziny.

2. Pokud je to možné, označuje se tato služba logem definovaným v Řádu poštovních balíků.

3. Podrobnosti této služby si dohodnou dvoustranně správa původu a správa určení na základě ustanovení definovaných Radou poštovního provozu.

Článek 25
Nepřípustné zásilky. Zákazy

1. Zásilky, které nesplňují podmínky vyžadované Úmluvou a Řády, jsou nepřípustné.

2. Kromě výjimek uvedených v Řádech je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek dále uvedené předměty:

2.1 omamné a psychotropní látky;

2.2 výbušné, hořlavé nebo jiné nebezpečné látky jakož i radioaktivní materiály;

2.2.1 tento zákaz se nevztahuje na:

2.2.1.1 biologické látky zasílané v listovních zásilkách uvedené v článku 44;

2.2.1.2 radioaktivní materiály zasílané v listovních zásilkách a poštovních balících uvedené v článku 26;

2.3 oplzlé nebo nemravné předměty;

2.4 živá zvířata kromě výjimek uvedených v odstavci 3;

2.5 předměty, jejichž dovoz nebo oběh je v zemi určení zakázán;

2.6 předměty, které mohou svou povahou nebo svým obalem ohrozit pracovníky nebo pošpinit či poškodit ostatní zásilky nebo poštovní zařízení;

2.7 písemnosti mající charakter aktuální a osobní korespondence vyměňované mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí.

3. Je však dovoleno zasílat:

3.1 v jiných listovních zásilkách než cenných zásilkách:

3.1.1 včely, pijavice a housenky bource morušového;

3.1.2 cizopasníky a hubitele škodlivého hmyzu určené k regulaci tohoto hmyzu a vyměňované mezi úředně uznanými ústavy;

3.2 v balících živá zvířata, jejichž přeprava v poštovních zásilkách je dovolena poštovními předpisy zúčastněných zemí.

4. Do poštovních balíků je zakázáno vkládat dále uvedené předměty:

4.1 dokumenty mající charakter aktuální a osobní korespondence vyměňované mezi odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí;

4.2 korespondenci všeho druhu vyměňovanou mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí.

5. Je zakázáno vkládat mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty:

5.1 do listovních zásilek bez udané ceny; pokud to však vnitrostátní předpisy zemí původu a určení dovolují, mohou být tyto předměty zasílány v uzavřené obálce jako doporučené zásilky;

5.2 do balíků bez udané ceny vyměňovaných mezi dvěma zeměmi, které dovolují balíky s udanou cenou; každá správa může navíc zakázat vkládání zlatých prutů do zásilek s udanou cenou nebo bez udané ceny pocházejících z jejího území či na její území určených nebo přepravovaných přes její území v otevřeném průvozu; může omezit skutečnou hodnotu takových zásilek.

6. Tiskoviny a slepecké zásilky:

6.1 nesmějí být opatřeny žádnou poznámkou ani obsahovat žádnou písemnost mající charakter aktuální a osobní korespondence;

6.2 nesmějí obsahovat poštovní známky ani celiny, oražené nebo neoražené, ani žádný dokument představující nějakou hodnotu.

7. Zacházení s neprávem přijatými zásilkami je upraveno v Řádech. Zásilky obsahující předměty uvedené v odstavcích 2.1, 2.2 a 2.3 však nejsou v žádném případě směrovány na místo určení, dodávány adresátům ani vraceny na místo původu.

Článek 26
Radioaktivní materiály

1. Přijímání radioaktivních materiálů upravených a zabalených v souladu s příslušnými ustanoveními Řádů je omezeno na styk mezi poštovními správami, které vyslovily svůj souhlas s jejich přijímáním buďto vzájemně nebo jen v jednom směru.

2. Jsou-li zasílány v listovních zásilkách, vybírá se za ně sazba jako za prioritní zásilky nebo jako za psaní a doporučné.

3. Radioaktivní materiály obsažené v listovních zásilkách nebo poštovních balících musejí být směrovány nejrychlejší cestou, obvykle leteckou, s výhradou zaplacení příslušných leteckých příplatků.

4. Radioaktivní materiály smějí podávat pouze k tomu oprávnění odesílatelé.

Článek 27
Dosílka

1. Změní-li adresát svou adresu, jsou mu zásilky neprodleně dosílány za podmínek stanovených Řády.

2. Zásilky se však nedosílají:

2.1 jestliže odesílatel dosílku zakázal poznámkou v jazyce známém v zemi určení;

2.2 jsou-li kromě adresy adresáta opatřeny poznámkou „nebo osobě bydlící na této adrese" („ou à l'occupant des lieux" – „or occupant").

3. Poštovní správy, které vybírají sazbu za žádosti o dosílku ve vnitrostátním styku, jsou oprávněny vybírat stejnou sazbu v mezinárodním styku.

4. Kromě výjimek uvedených v Řádu listovních zásilek se při dosílce listovních zásilek z jedné země do druhé nevybírá žádná dodatečná sazba. Správy, které vybírají sazbu za dosílku ve vnitrostátním styku, jsou však oprávněny vybírat stejnou sazbu za listovní zásilky mezinárodního styku dosílané v jejich službě.

Článek 28
Zásilky, které nelze dodat

1. Poštovní správy vrátí zásilky, které nemohly být z jakéhokoli důvodu dodány adresátům.

2. Odběrní lhůta zásilek je stanovena Řády.

3. S každým balíkem, který nemůže být dodán adresátovi nebo který je úředně zadržen, se zachází podle pokynů odesílatele v mezích stanovených Řádem poštovních balíků.

4. Zřekl-li se odesílatel balíku, který nemohl být dodán adresátovi, zachází správa určení s tímto balíkem podle svých předpisů. Ani odesílatel ani žádná jiná poštovní správa nejsou povinni uhradit poštovní sazby, clo nebo jiné poplatky, kterými může být balík zatížen.

5. Věci obsažené v balíku, u kterých hrozí brzké znehodnocení nebo zkažení, a pouze tyto věci, se mohou ihned prodat, bez předchozího oznámení a soudních formalit. Prodej se uskuteční ve prospěch oprávněné osoby, a to i během přepravy tam nebo zpět. Není-li prodej možný, pak se znehodnocené nebo zkažené věci zničí.

6. Kromě výjimek uvedených v Řádu listovních zásilek se za listovní zásilky vracené do země původu nevybírá žádná dodatečná sazba. Správy, které vybírají sazbu za vrácení ve vnitrostátním styku, jsou však oprávněny vybírat stejnou sazbu za zásilky mezinárodního styku, jež jim jsou vraceny.

7. Jestliže některá správa obdrží zásilky podané v cizině zákazníky sídlícími na jejím území, aby je vrátila odesílateli, je, nehledě k ustanovením odstavce 6, oprávněna vybírat od odesílatele nebo odesílatelů za každou zásilku manipulační sazbu nepřesahující sazbu, která by byla vybrána, kdyby byla zásilka podána u této správy.

7.1 Pro účely ustanovení odstavce 7 se pod pojmem odesílatel nebo odesílatelé rozumějí osoby nebo subjekty, jejichž jméno je uvedeno ve zpáteční adrese nebo adresách.

Článek 29
Vracení. Změna nebo oprava adresy na žádost odesílatele

1. Odesílatel listovní zásilky může požádat o její vrácení, nebo změnu či opravu adresy za podmínek stanovených v Řádu.

2. Každá poštovní správa je povinna přijímat žádosti o vrácení, změnu či opravu adresy kterékoli listovní zásilky podané ve službě jiné správy, dovolují-li to její předpisy.

3. Za každou žádost odesílatel zaplatí zvláštní sazbu, jejíž maximální výše je stanovena v Řádech.

4. Odesílatel balíku může požádat o jeho vrácení nebo o změnu jeho adresy. Musí se zaručit, že zaplatí částky vymahatelné za každou novou přepravu.

5. Správy však mají možnost nepřijímat žádosti podle odstavce 4, pokud je nepřijímají ve vnitrostátním styku.

Článek 30
Reklamace

1. Reklamace se přijímají ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky.

2. Každá poštovní správa je povinna přijímat reklamace týkající se jakékoli zásilky podané ve službě jiné správy.

3. Reklamace týkající se obyčejných balíků a balíků s udanou cenou se uplatňují zvlášť.

4. Vyřizování reklamací je bezplatné. Je-li však požadováno použití služby zásilek EMS, jdou dodatečné náklady v zásadě k tíži žadatele.

Článek 31
Celní kontrola

1. Poštovní správy země původu a země určení jsou oprávněny předkládat zásilky k celní kontrole podle předpisů těchto zemí.

2. Zásilky předkládané k celní kontrole mohou být zatíženy poštovní sazbou za předložení celnímu úřadu, jejíž maximální výše je stanovena v Řádech. Tato sazba se vybírá pouze za předložení celnímu úřadu a celní projednání těch zásilek, které byly zatíženy clem nebo jakýmkoli jiným poplatkem téhož charakteru.

Článek 32
Sazba za zprostředkování celního projednání

1. Poštovní správy, které jsou oprávněny zajišťovat celní projednávání zásilek jménem svých zákazníků, mohou od zákazníků vybírat sazbu odvozenou od skutečných nákladů na tuto činnost.

Článek 33
Clo a jiné poplatky

1. Poštovní správy jsou oprávněny vybírat podle okolností od odesílatelů nebo příjemců zásilek clo a veškeré jiné dlužné poplatky.

HLAVA 2

Odpovědnost

Článek 34
Odpovědnost poštovních správ. Náhrady

1. Všeobecná ustanovení

1.1 S výjimkou případů uvedených v článku 35 poštovní správy odpovídají za:

1.1.1 ztrátu, poškození nebo úbytek obsahu doporučených zásilek, obyčejných balíků a zásilek s udanou cenou;

1.1.2 ztrátu ověřených zásilek.

1.2 Jestliže je ztráta, úplné zničení nebo úplný úbytek obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou následkem vyšší moci a neposkytuje se za ně náhrada, má odesílatel nárok na vrácení zaplacených sazeb s výjimkou sazby za udanou cenu.

2. Doporučené zásilky

2.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem listovních zásilek. Požaduje-li odesílatel nižší náhradu, než je částka stanovená v Řádu listovních zásilek, mohou správy vyplatit tuto nižší částku a dostat pak odpovídající vyrovnání od ostatních zúčastněných správ.

2.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě skutečné výši škody způsobené poškozením nebo úbytkem. Náhrada však nesmí v žádném případě převyšovat částku stanovenou Řádem listovních zásilek pro případ ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu. K nepřímým škodám nebo ušlým ziskům se nepřihlíží.

3. Ověřené zásilky

3.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu ověřené zásilky má odesílatel nárok na vrácení zaplacených sazeb.

4. Obyčejné balíky

4.1 V případě ztráty, úplného úbytku obsahu nebo úplného zničení obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem poštovních balíků.

4.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu. Náhrada však nesmí v žádném případě převyšovat částku stanovenou Řádem poštovních balíků pro případ ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu. K nepřímým škodám nebo ušlým ziskům se nepřihlíží.

4.3 Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou ve vzájemném styku používat částku za balík stanovenou Řádem poštovních balíků, bez ohledu na hmotnost balíku.

5. Zásilky s udanou cenou

5.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě částce udané ceny v DTS.

5.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu. Náhrada však nesmí v žádném případě převyšovat částku udané ceny v DTS. K nepřímým škodám nebo ušlým ziskům se nepřihlíží.

6. V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 se náhrada vypočte podle běžné tržní ceny předmětů nebo zboží téhož druhu v místě a době podání, v přepočtu na DTS. Není-li běžná cena známa, vypočte se náhrada podle obvyklé ceny předmětů nebo zboží ohodnocených na stejném základě.

7. Poskytuje-li se náhrada za ztrátu, úplné zničení nebo úplný úbytek obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou, má odesílatel nebo případně adresát navíc nárok na vrácení zaplacených sazeb, s výjimkou doporučného nebo sazby za udanou cenu. Totéž platí o doporučených zásilkách, obyčejných balících nebo zásilkách s udanou cenou odmítnutých příjemci kvůli špatnému stavu, pokud lze tento špatný stav přičíst poštovní službě a pokud zakládá její odpovědnost.

8. Odchylkou od ustanovení odstavců 2, 4 a 5 má adresát nárok na náhradu po převzetí doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou s poškozením nebo úbytkem obsahu.

9. Správa původu má možnost vyplácet odesílatelům ve své zemi náhrady stanovené jejími vnitrostátními předpisy pro doporučené zásilky a balíky bez udané ceny pod podmínkou, že nebudou nižší než náhrady uvedené v odstavcích 2.1 a 4.1. Totéž platí pro správu určení, pokud se náhrada vyplácí adresátovi. Částky uvedené v odstavcích 2.1 a 4.1 však zůstávají v platnosti:

9.1 v případě postihu proti odpovědné správě;

9.2 zřekne-li se odesílatel svých práv ve prospěch adresáta nebo naopak.

Článek 35

Zproštění poštovních správ odpovědnosti

1. Poštovní správy přestávají být odpovědné za doporučené zásilky, ověřené zásilky, balíky a zásilky s udanou cenou, které dodaly za podmínek stanovených jejich vnitrostátními předpisy pro zásilky téhož druhu. Odpovědnost však trvá:

1.1 jsou-li poškození nebo úbytek obsahu zjištěny bud' před dodáním, nebo při dodání zásilky;

1.2 pokud prohlásí adresát nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel při převzetí zásilky s poškozením nebo úbytkem obsahu, že ji přijímá s výhradou, dovolují-li to vnitrostátní předpisy;

1.3 pokud, dovolují-li to vnitrostátní předpisy, byla doporučená zásilka dodána do domovní schránky a při reklamačním řízení adresát prohlásí, že zásilku neobdržel;

1.4 pokud – nehledě k obvyklému zproštění odpovědnosti – příjemce nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel balíku nebo zásilky s udanou cenou oznámí

neprodleně správě, která mu zásilku dodala, že zjistil škodu; musí přitom prokázat, že k poškození nebo úbytku obsahu nedošlo po dodání.

2. Poštovní správy jsou zproštěny odpovědnosti:

2.1 v případě vyšší moci, s výhradou článku 12.4;

2.2 nemohou-li z důvodu zničení služebních dokladů z vyšší moci podat vysvětlení, co se se zásilkami stalo, a nebyla-li jejich odpovědnost prokázána jiným způsobem;

2.3 byla-li škoda způsobena chybou nebo nedbalostí odesílatele nebo vznikla z povahy zasílaného obsahu;

2.4 jde-li o zásilky, jejichž obsah spadá pod zákazy uvedené v článku 25, pokud tyto zásilky byly zkonfiskovány nebo zničeny příslušným úřadem z důvodu jejich obsahu;

2.5 v případě zabavení podle předpisů země určení na základě oznámení správy této země;

2.6 jde-li o zásilky s udanou cenou, jejichž cena byla podvodně udána vyšší částkou než je skutečná hodnota obsahu;

2.7 jestliže odesílatel neuplatnil reklamaci ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky;

2.8 jde-li o balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob.

3. Poštovní správy nepřejímají žádnou odpovědnost za celní prohlášky vyhotovené v jakékoli formě ani za rozhodnutí, která učinily celní orgány při prohlídce zásilek podléhajících celní kontrole.

Článek 36
Odpovědnost odesílatele

1. Odesílatel zásilky je odpovědný za jakoukoli škodu způsobenou na jiných poštovních zásilkách v důsledku odeslání předmětů nepřípustných k přepravě nebo nedodržení zasílacích podmínek.

2. Odesílatel je odpovědný ve stejném rozsahu jako poštovní správy.

3. Přijetí zásilky podací poštou nezprošťuje odesílatele odpovědnosti.

4. Naproti tomu odesílatel není odpovědný v případě, došlo-li k chybě nebo nedbalosti na straně poštovních správ anebo dopravců.

Článek 37
Výplata náhrady

1. S výhradou práva postihu vůči odpovědné správě má povinnost vyplatit náhradu a vrátit zaplacené sazby a poplatky podle okolností buďto správa původu nebo správa určení.

2. Odesílatel se může vzdát svých práv na náhradu ve prospěch adresáta. Naopak adresát se může zříci svých práv ve prospěch odesílatele. Odesílatel nebo adresát mohou zmocnit třetí osobu k převzetí náhrady, dovolují-li to vnitrostátní předpisy.

3. Správa původu, případně správa určení, je zmocněna odškodnit oprávněnou osobu na účet té správy, která, ačkoli se zúčastnila přepravy a byla řádně informována, nechala uplynout dva měsíce, anebo v případě, že věc byla oznámena faxem nebo jakýmkoli jiným elektronickým prostředkem umožňujícím potvrzení přijetí reklamace, třicet dní, aniž záležitost definitivně vyřídila nebo aniž oznámila:

3.1 že škoda zřejmě vznikla z vyšší moci;

3.2 že zásilka byla zadržena, zkonfiskována nebo zničena příslušným úřadem z důvodu svého obsahu nebo zabavena podle předpisů země určení.

4. Správa původu, případně správa určení, je rovněž zmocněna odškodnit oprávněnou osobu v případě, že je reklamační list nedostatečně vyplněn a musí být vrácen k doplnění údajů, čímž dojde k překročení lhůty uvedené v odstavci 3.

5. Pokud jde o reklamaci týkající se zásilky na dobírku, správa původu je zmocněna odškodnit oprávněnou osobu až do výše dobírkové částky na účet správy určení, která ačkoli byla řádně informována, nechala uplynout dva měsíce, aniž záležitost definitivně vyřídila.

Článek 38
Případné vrácení náhrady odesílatelem nebo adresátem

1. Jestliže se po vyplacení náhrady najde doporučená zásilka, balík nebo zásilka s udanou cenou nebo část obsahu, jež byly předtím považovány za ztracené, vyrozumí se podle okolností odesílatel nebo adresát, že si může zásilku převzít ve lhůtě tří měsíců proti vrácení částky vyplacené náhrady. Zároveň se dotáže, komu má být zásilka dodána. V případě, že odmítne nebo neodpoví během předepsané lhůty, postupuje se stejným způsobem u adresáta, případně odesílatele.

2. Pokud odesílatel i adresát odmítnou zásilku převzít, stává se vlastnictvím správy, případně správ, které nesly škodu.

3. Zjistí-li se v případě dodatečného nalezení zásilky s udanou cenou, že hodnota jejího obsahuje nižší, než je částka vyplacené náhrady, musí podle okolností odesílatel nebo adresát vrátit částku této náhrady proti předání zásilky, aniž je to na újmu důsledkům vyplývajícím z podvodného udání ceny.

Článek 39
Výměna zásilek

1. Správy si mohou vzájemně zasílat prostřednictvím jedné nebo více jiných správ přímé závěry stejně jako zásilky v otevřeném průvozu na základě ustanovení Řádů.

2. Je-li poštovní správa výjimečnými okolnostmi donucena dočasně zcela nebo částečně pozastavit své služby, musí o tom neprodleně informovat zúčastněné správy.

3. Jestliže se průvoz zásilek přes území některé země provádí bez účasti poštovní správy této země, musí o tom být tato správa předem informována. Tento způsob průvozu nezakládá odpovědnost poštovní správy průvozní země.

4. Správy mohou odesílat letecky se sníženou předností pozemní závěry pod podmínkou, že s tím správy, které přijímají tyto závěry na letištích svých zemí, souhlasí.

Článek 40
Výměna přímých závěrů s vojenskými jednotkami

1. Přímé listovní závěry mohou být vyměňovány prostřednictvím pozemních, námořních nebo leteckých služeb jiných zemí:

1.1 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky vojenských jednotek daných k dispozici Organizaci spojených národů;

1.2 mezi velícími důstojníky těchto vojenských jednotek;

1.3 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky námořních či leteckých oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země rozmístěných v zahraničí;

1.4 mezi velícími důstojníky námořních či leteckých oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země.

2. Listovní zásilky obsažené v závěrech uvedených v odstavci 1 musejí být adresovány výlučně příslušníkům vojenských jednotek nebo štábů a posádkám plavidel nebo letadel, pro něž jsou závěry určeny nebo z nichž jsou odesílány, nebo musejí být těmito osobami odeslány. Tarify a zasílací podmínky pro tyto zásilky stanoví podle svých předpisů poštovní správa té země, která dala vojenskou jednotku k dispozici nebo které plavidla nebo letadla patří.

3. Není-li zvláštní dohody, je poštovní správa té země, která dala vojenskou jednotku k dispozici nebo které patří válečná plavidla nebo vojenská letadla, odpovědná vůči zúčastněným správám za zaplacení průvozních výdajů za závěry, terminálních výdajů a výdajů na leteckou přepravu.

Článek 41
Vymezení odpovědnosti mezi poštovními správami

1. Dokud se neprokáže opak, je odpovědna ta poštovní správa, která převzala zásilku bez námitek a která obdržela veškeré předepsané podklady k pátrání, avšak nemůže prokázat ani dodání zásilky adresátovi ani případně její řádné předání jiné správě.

2. Jestliže ke ztrátě, poškození nebo úbytku obsahu došlo během přepravy, aniž je možno zjistit, na kterém území nebo ve službě které země se tak stalo, nesou zúčastněné správy škodu rovným dílem. Jde-li však o obyčejný balík a částka náhrady nepřevyšuje částku stanovenou v článku 34.4.1 pro balík do 1 kg, je tato částka hrazena rovným dílem správou původu a správou určení s vyloučením zprostředkujících správ.

3. Pokud jde o zásilky s udanou cenou, nemůže odpovědnost správy vůči jiným správám v žádném případě překročit maximální výši udané ceny, kterou dovoluje.

4. Poštovní správy, které nezajišťují službu zásilek s udanou cenou, odpovídají za tyto zásilky přepravované v přímých závěrech jako za doporučené zásilky resp. za obyčejné balíky. Toto ustanovení platí rovněž tehdy, jestliže poštovní správy nepřejímají odpovědnost za zásilky s udanou cenou přepravované na palubách lodí nebo letadel, které používají.

5. Došlo-li ke ztrátě, poškození nebo úbytku obsahu zásilky s udanou cenou na území nebo ve službě zprostředkující správy, která nezajišťuje službu zásilek s udanou

cenou, nese škodu neuhrazenou zprostředkující správou správa původu. Stejné pravidlo platí v případě, překračuje-li výše škody maximální výši udané ceny dovolenou zprostředkující správou.

6. Clo a jiné poplatky, které nemohly být zrušeny, připadají na vrub správám odpovědným za ztrátu, poškození nebo úbytek obsahu.

7. Správa, která vyplatila náhradu, přebírá až do výše částky této náhrady práva osoby, která ji přijala, pro jakýkoli případný postih jak proti adresátovi, tak proti odesílateli nebo třetím osobám.

HLAVA 3

Zvláštní ustanovení pro listovní zásilky

Článek 42
Cíle týkající se kvality služby

1. Správy stanoví lhůtu pro zpracování prioritních a leteckých zásilek, jakož i pro zpracování neprioritních a pozemních zásilek určených do jejich země nebo z ní vypravovaných. Tato lhůta nesmí být méně výhodná než lhůta stanovená pro srovnatelné zásilky vnitrostátního styku.

2. Správy původu musejí zveřejnit cíle týkající se kvality služby pro prioritní a letecké zásilky určené do ciziny, přičemž jako orientační bod vezmou lhůty stanovené správami původu a určení a připočtou dobu přepravy.

3. Poštovní správy pravidelně prověřují dodržování stanovených lhůt buďto v rámci sledování organizovaných Mezinárodním úřadem nebo užšími uniemi, nebo na základě dvoustranných dohod.

4. Je rovněž žádoucí, aby poštovní správy pravidelně prověřovaly dodržování stanovených lhůt pomocí dalších kontrolních systémů, zejména externích kontrol.

5. Správy používají systémy kontroly kvality služby pokud možno i pro závěry se zásilkami mezinárodního styku (jak v příchodu, tak v odchodu); jde o vyhodnocování prováděné v mezích možností od podání až po dodání („de bout en bout", resp. „end-to-end" – z jednoho konce na druhý).

6. Všechny členské země poskytují Mezinárodnímu úřadu aktualizované informace o době posledního příjezdu dopravního prostředku (LTAT), ze kterých vycházejí při zajišťování mezinárodního poštovního provozu. Oznamují Mezinárodnímu úřadu veškeré změny ihned poté, co jsou naplánovány, aby mu tak umožnily sdělit tyto změny poštovním správám dříve, než dojde k jejich realizaci.

7. Informace musejí být pokud možno poskytovány odděleně pro toky prioritních a neprioritních zásilek.

Článek 43
Podávání listovních zásilek v cizině

1. Žádná členská země není povinna přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé sídlící na jejím území podávají nebo dávají podat v cizí zemi s cílem využít tamějších výhodnějších tarifních podmínek.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahují bez rozdílu jak na listovní zásilky připravené v sídelní zemi odesílatele a poté přepravené přes hranice, tak na listovní zásilky vyhotovené v cizí zemi.

3. Správa určení má právo vyžadovat od odesílatele a, není-li uveden, od správy podání zaplacení vnitrostátních sazeb. Pokud ve lhůtě stanovené správou určení ani odesílatel ani správa podání nesvolí k zaplacení těchto sazeb, může správa určení zásilky buďto vrátit správě podání s právem na úhradu nákladů za zpáteční přepravu nebo s nimi zacházet podle vlastních předpisů.

4. Žádná členská země není povinna přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé podali nebo dali podat ve velkém množství v jiné zemi, než ve které sídlí, jestliže je částka terminálních výdajů, kterou má dostat, nižší než částka, kterou by dostala, kdyby byly zásilky podány v sídelní zemi odesílatelů. Správy určení mají právo vyžadovat od správy podání odměnu úměrnou vzniklým nákladům, která nesmí překročit vyšší ze dvou následujících částek: buď 80 procent vnitrostátní sazby platné pro ekvivalentní zásilky, nebo 0,14 DTS za zásilku plus 1 DTS za kilogram. Pokud ve lhůtě stanovené správou určení správa podání nesvolí k zaplacení požadované částky, může správa určení zásilky buďto vrátit správě podání s právem na úhradu nákladů za zpáteční přepravu nebo s nimi zacházet podle vlastních předpisů.

Článek 44
Přípustné biologické materiály

1. Zkáze podléhající biologické látky, infekční látky a tuhý oxid uhličitý (suchý led), pokud je používán k chlazení infekčních látek, se mohou zasílat pouze ve styku mezi oprávněnými úředně uznávanými laboratořemi. Toto nebezpečné zboží může být podáno jako letecká poštovní zásilka za předpokladu, že to dovolují vnitrostátní předpisy, platné technické pokyny Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a předpisy IATA týkající se nebezpečného zboží.

2. Za zkáze podléhající biologické látky a infekční látky upravené a zabalené v souladu s příslušnými ustanoveními Řádu se vybírá sazba jako za prioritní zásilky nebo za psaní a doporučné. Je dovoleno vybírat příplatek za zpracování těchto zásilek.

2.1 Přijímání zkáze podléhajících biologických látek a infekčních látek se týká pouze členských zemí, jejichž poštovní správy s tím vyjádřily souhlas, a to ve vzájemném styku nebo pouze v jednom směru.

2.2 Zásilky s tímto obsahem se směrují nejrychlejší cestou, obvykle letecky, pod podmínkou zaplacení příslušných leteckých příplatků, a mají přednost při dodávání.

Článek 45
Elektronická pošta

1. Poštovní správy se mohou vzájemně dohodnout, že se budou účastnit služeb elektronické pošty.

2. Elektronická pošta je služba, která používá telekomunikační cestu pro několikavteřinový přenos zpráv shodných s originálem přijatých od odesílatele ve fyzické nebo elektronické formě k dodání adresátovi ve fyzické nebo elektronické formě. V případě dodání ve fyzické formě jsou informace vesměs přenášeny na co možná nejdelší vzdálenost elektronickou cestou a do fyzické podoby jsou převedeny co možná nejblíže adresátovi. Zprávy ve fyzické podobě jsou adresátovi dodávány v obálce jako listovní zásilky.

3. Sazby za elektronickou poštu správy stanoví s přihlédnutím k nákladům a požadavkům trhu.

Článek 46
Průvozní výdaje

1. S výhradou článku 52 se za přímé závěry vyměňované mezi dvěma správami nebo mezi dvěma poštami téže země prostřednictvím služby jedné nebo více dalších správ (služby třetí strany) platí průvozní výdaje. Tyto výdaje představují odměnu za služby poskytnuté v souvislosti s pozemní, námořní nebo leteckou přepravou.

2. Za zásilky v otevřeném průvozu se mohou rovněž vybírat průvozní výdaje.

3. Podmínky použití a tarifní stupnice jsou blíže vymezeny v Řádu listovních zásilek.

Článek 47
Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení

1. S výhradou článku 52 má každá správa, která dostává od jiné správy listovní zásilky, právo vybírat od odesílající správy odměnu za výdaje vzniklé v souvislosti s převzatými mezinárodními listovními zásilkami.

2. Pro aplikaci ustanovení týkajících se úhrady terminálních výdajů se poštovní správy dělí na „průmyslové země" nebo „rozvojové země" podle seznamu sestaveného za tímto účelem kongresem.

3. Ustanovení této Úmluvy týkající se placení terminálních výdajů představují přechodná opatření, jež povedou k přijetí systému placení přihlížejícímu ke specifickým faktorům každé země.

4. Přístup k vnitrostátní službě

4.1 Každá správa dá ostatním správám k dispozici veškeré tarify, lhůty a podmínky, které nabízí za stejných podmínek tuzemským zákazníkům ve vnitrostátním styku.

4.2 Odesílající správa může podobně požádat správu průmyslové země určení, aby jí poskytla stejné podmínky, jaké nabízí u rovnocenných zásilek tuzemským zákazníkům.

4.3 Správy rozvojových zemí musejí oznámit, zda dovolují přístup za podmínek uvedených v odstavci 4.1.

4.3.1 Jestliže správa rozvojové země prohlásí, že dovoluje přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, platí toto dovolení pro všechny správy Unie bez rozdílu.

4.4 Je na správě určení, aby rozhodla, zda správa původu dodržuje podmínky přístupu k její vnitrostátní službě.

5. Sazby terminálních výdajů za hromadně podávané zásilky nesmějí být vyšší nežli jsou nejvýhodnější sazby používané správou určení na základě dvoustranných či mnohostranných ujednání o terminálních výdajích. Je na správě určení, aby posoudila, zda správa původu dodržuje podmínky přístupu či nikoli.

6. Rada poštovního provozu je oprávněna v období mezi dvěma kongresy měnit odměny uvedené v odstavcích 48 až 51. Jakákoli provedená změna se musí opírat o spolehlivé a reprezentativní ekonomické a finanční údaje a přihlížet ke všem ustanovením o terminálních výdajích v Úmluvě a v Řádu listovních zásilek. Případně přijatá změna nabude účinnosti dnem určeným Radou poštovního provozu.

7. Každá správa se může zcela nebo částečně zříci odměny uvedené v odstavci 1.

8. Zúčastněné správy mohou na základě dvoustranné nebo mnohostranné dohody při vyrovnávání účtů týkajících se terminálních výdajů používat jiné systémy odměňování.

Článek 48

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na výměny mezi průmyslovými zeměmi

1. Odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek s výjimkou M pytlů se stanoví na základě použití sazeb za zásilku a za kilogram, odrážejících náklady na zpracování v zemi určení; tyto náklady musejí být ve vztahu k vnitrostátním sazbám. Výpočet sazeb se provádí v souladu s podmínkami blíže vymezenými v Řádu listovních zásilek.

2. Pro r. 2001 až 2003 nesmějí být sazby za zásilku a za kilogram vyšší než sazby vypočítané na základě 60 procent sazby za 20 gramové psaní vnitrostátního styku, nebo nesmějí překročit následující sazby:

2.1 pro r. 2001, 0,158 DTS za zásilku a 1,684 DTS za kilogram;

2.2 pro r. 2002, 0,172 DTS za zásilku a 1,684 DTS za kilogram;

2.3 pro r. 2003, 0,215 DTS za zásilku a 1,684 DTS za kilogram.

3. Pro r. 2004 a 2005 stanoví Rada poštovního provozu konečný procentní podíl příslušných sazeb každé průmyslové země na základě vztahu mezi náklady a sazbami každé země.

4. Pro období let 2001 až 2005 nesmějí být používané sazby nižší než 0,147 DTS za zásilku a 1,491 DTS za kilogram.

5. U M pytlů se používá sazba 0,653 DTS za kilogram.

5.1 M pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminál nich výdajů považují za pytle vážící 5 kg.

6. Správa určení má právo vybírat příplatek 0,5 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání doporučených zásilek, a 1 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání cenných zásilek.

7. Ustanovení používaná mezi průmyslovými zeměmi se vztahují na každou rozvojovou zemi, která vyjádří své přání se jimi řídit a která chce být považována za průmyslovou zemi pro účel ustanovení článků 48 až 50 a odpovídajících článků Řádu listovních zásilek.

Článek 49

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek z rozvojových zemí do průmyslových zemí

1. Odměna

1.1 Odměna za listovní zásilky s výjimkou M pytlů je 3,427 DTS za kilogram.

1.2 U M pytlů se používá sazba 0,653 DTS za kilogram.

1.2.1 M pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kg.

1.3 Správa určení má právo vybírat příplatek 0,5 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání doporučených zásilek, a 1 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání cenných zásilek.

2. Opravný mechanismus

2.1 Odesílající správa s objemem zásilek vyšším než 150 tun ročně může dosáhnout změny sazby uvedené v odstavci 1.1, jestliže v určité relaci zjistí, že průměrný počet vypravených zásilek připadající na jeden kilogram je nižší než 14.

2.2 Správa určení s objemem zásilek vyšším než 150 tun ročně může dosáhnout změny sazby uvedené v odstavci 1.1, jestliže v určité relaci zjistí, že průměrný počet došlých zásilek připadající na jeden kilogram je vyšší než 21.

2.3 Změna se provádí podle podmínek blíže vymezených v Řádu listovních zásilek

3. Mechanismus harmonizace systémů

3.1 Jestliže správa určení s objemem zásilek vyšším než 50 tun ročně zjistí, že roční hmotnost v tomto toku přesahuje práh vypočítaný podle podmínek stanovených v Řádu listovních zásilek, může na zásilky přesahující tento práh aplikovat systém odměňování uvedený v článku 48 za předpokladu, že neuplatnila opravný mechanismus.

4. Hromadně podávané zásilky

4.1 Odměna za hromadně podávané zásilky se stanoví aplikací sazeb za zásilku a za kilogram uvedených v článku 48.1.

Článek 50

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek z průmyslových zemí do rozvojových zemí

1. Odměna

1.1 Odměna za listovní zásilky s výjimkou M pytlů je 3,427 DTS za kilogram.

1.1.1 Terminální výdaje vyplývající z použití sazby uvedené v odstavci 1.1 se zvyšují o 7,5 procenta z titulu fondu sloužícího k financování zvyšování kvality služby v rozvojových zemích.

1.2 U M pytlů se používá sazba 0,653 DTS za kilogram.

1.2.1 M pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kg.

1.3 Správa určení má právo vybírat příplatek 0,5 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání doporučených zásilek, a 1 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání cenných zásilek.

2. Opravný mechanismus

2.1 Správa určení s objemem zásilek vyšším než 150 tun ročně může dosáhnout změny sazby, jestliže v určité relaci zjistí, že průměrný počet došlých zásilek připadající na jeden kilogram je vyšší než 21.

2.2 Změna se provádí podle podmínek blíže vymezených v Řádu listovních zásilek.

3. Hromadně podávané zásilky

3.1 Správy, které nedovolují přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, mohou požadovat za došlé hromadně podávané zásilky odměnu 0,14 DTS za zásilku a 1 DTS za kilogram.

3.2 Správy, které dovolují přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, mohou na došlé hromadně podávané zásilky aplikovat odměnu odpovídající vnitrostátním sazbám, které nabízejí tuzemským zákazníkům za zásilky téhož druhu, zvýšeným o 9 procent; tato odměna nemůže být vyšší než sazby uvedené v článku 48.2.

Článek 51

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na výměny mezi rozvojovými zeměmi

1. Odměna

1.1 Odměna za listovní zásilky s výjimkou M pytlů je 3,427 DTS za kilogram.

1.2 U M pytlů se používá sazba 0,653 DTS za kilogram.

1.2.1 M pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kg.

1.3 Správa určení má právo vybírat příplatek 0,5 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání doporučených zásilek, a 1 DTS za zásilku, pokud jde o dodávání cenných zásilek.

2. Opravný mechanismus

2.1 Správa určení s objemem zásilek vyšším než 150 tun ročně může dosáhnout změny sazby, jestliže v určité relaci zjistí, že průměrný počet došlých zásilek připadající na jeden kilogram je vyšší než 21.

2.2 Změna se provádí podle podmínek blíže vymezených v Řádu listovních zásilek.

3. Hromadně podávané zásilky

3.1 Správy, které nedovolují přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, mohou požadovat za došlé hromadně podávané zásilky odměnu 0,14 DTS za zásilku a 1 DTS za kilogram.

3.2 Správy, které dovolují přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, mohou na došlé hromadně podávané zásilky aplikovat odměnu odpovídající vnitrostátním sazbám, které nabízejí tuzemským zákazníkům za zásilky téhož druhu,

zvýšeným o 9 procent; tato odměna nemůže být vyšší než sazby uvedené v článku 48.2.

Článek 52
Osvobození od průvozních a terminálních výdajů

1. Listovní zásilky uvedené v článku 8.2.2 a nedodané zásilky vracené na místo původu v přímých závěrech jsou osvobozeny od pozemních nebo námořních průvozních výdajů a od terminálních výdajů. Závěry s prázdnými poštovními schránami jsou osvobozeny od terminálních výdajů, nikoli však od průvozních výdajů, jejichž placení připadá na vrub poštovní správy, které schrány patří.

Článek 53
Výdaje na leteckou přepravu

1. Výdaje na leteckou přepravu za celý úsek jdou k tíži:

1.1 správy země původu, jde-li o přímé závěry;

1.2 správy, která předává zásilky jiné správě, jde-li o prioritní zásilky a letecké zásilky v otevřeném průvozu včetně chybně směrovaných zásilek.

2. Stejná pravidla platí pro zásilky osvobozené od pozemních a námořních průvozních výdajů podle článku 52, jsou-li přepravovány letecky.

3. Každá správa určení, která zajišťuje leteckou přepravu zásilek mezinárodního styku uvnitř své země, má právo na úhradu dodatečných nákladů způsobených touto přepravou za předpokladu, že vážená průměrná vzdálenost leteckých úseků přesahuje 300 kilometrů. Neexistuje-li dohoda o bezplatnosti, musejí být výdaje jednotné pro všechny prioritní a letecké závěry přicházející z ciziny, ať jsou dále směrovány leteckou cestou či nikoli.

4. Je-li však náhrada terminálních výdajů vybíraná správou určení založena výslovně na nákladech nebo na vnitrostátních sazbách, žádná dodatečná úhrada výdajů za vnitrostátní leteckou přepravu se nevybírá.

5. Při výpočtu váženého průměru vzdálenosti správa určení vyjme hmotnost všech závěrů, u kterých je výpočet náhrady terminálních výdajů založen výslovně na nákladech nebo na vnitrostátních sazbách správy určení.

6. Není-li zvláštní dohody mezi zúčastněnými správami, vztahují se tarifní tabulky průvozních výdajů uvedené v Řádu na letecké závěry přepravované případně pozemní nebo námořní cestou. Žádné pozemní průvozní výdaje se však neplatí při:

6.1 překládání leteckých závěrů mezi dvěma letišti, která poskytují své služby v jednom městě;

6.2 přepravě těchto závěrů mezi letištěm daného města a skladištěm umístěným v tomtéž městě a při vracení těchto závěrů k další přepravě.

Článek 54
Základní sazby a výpočet leteckých přepravních výdajů

1. Základní sazba, jíž se používá pro vyrovnávání účtů za leteckou přepravu mezi správami, je schvalována Radou poštovního provozu. Vypočte ji Mezinárodní úřad podle vzorce uvedeného v Řádu listovních zásilek.

2. Výpočet leteckých přepravních výdajů za přímé závěry, prioritní zásilky a letecké zásilky v otevřeném průvozu, jakož i příslušné způsoby odpočtu, vyplývají z Řádu listovních zásilek.

HLAVA 4

Zvláštní ustanovení pro poštovní balíky

Článek 55
Cíle týkající se kvality služby

1. Správy určení stanoví lhůtu pro zpracování leteckých balíků adresovaných do jejich zemí. Tato lhůta, prodloužená o dobu obvykle nutnou k celnímu projednání, nesmí být méně výhodná než lhůta používaná pro srovnatelné zásilky ve vnitrostátním styku.

2. Správy určení pokud možno stanoví lhůtu rovněž pro zpracování pozemních balíků adresovaných do jejich zemí.

3. Správy původu stanoví cíle týkající se kvality pro letecké a pozemní balíky do ciziny, přičemž vycházejí ze lhůt stanovených správami určení.

4. Správy porovnávají skutečné výsledky s cíli, které si stanovily v oblasti kvality služby.

Článek 56
Příchodní pozemní podíl

1. Za balíky vyměňované mezi dvěma poštovními správami se vybírají příchodní pozemní podíly pro každou zemi a každý balík vypočítané kombinací orientační sazby za balík a orientační sazby za kilogram, stanovených v Řádu.

2. S přihlédnutím k výše uvedeným orientačním sazbám stanoví správy své příchodní pozemní podíly tak, aby byly ve vztahu k nákladům jejich služby.

3. Podíly uvedené v odstavcích 1 a 2 jdou k tíži správy země původu, pokud tato Úmluva nestanoví odchylky od této zásady.

4. Příchodní pozemní podíly musejí být jednotné pro celé území každé země.

Článek 57
Průvozní pozemní podíl

1. Za balíky vyměňované mezi dvěma správami nebo mezi dvěma poštami téže země prostřednictvím pozemních služeb jedné nebo více dalších správ se vybírají ve

prospěch zemí, jejichž služby se účastní pozemní přepravy, průvozní pozemní podíly stanovené Řádem podle příslušného stupně vzdálenosti.

2. Za balíky v otevřeném průvozu jsou zprostředkující správy oprávněny požadovat paušální podíl za zásilku stanovený Řádem.

3. Podíly uvedené v odstavcích 1 a 2 jdou k tíži správy země původu, pokud tato Úmluva nestanoví odchylky od této zásady.

4. Rada poštovního provozu je v období mezi dvěma kongresy oprávněna revidovat a měnit průvozní pozemní podíly. Každá revize provedená na základě metodiky zajišťující spravedlivou odměnu správám, které vykonávají průvozní operace, se musí opírat o spolehlivé a reprezentativní ekonomické a finanční údaje. Případná změna, o níž se rozhodne, nabude účinnosti dnem určeným Radou poštovního provozu.

5. Průvozní pozemní podíl se nevybírá za:

překládání leteckých závěrů mezi dvěma letišti, která poskytují své služby v jednom městě;

přepravu těchto závěrů mezi letištěm daného města a skladištěm umístěným v tomtéž městě a za vracení těchto závěrů k další přepravě.

Článek 58
Námořní podíl

1. Každá ze zemí, jejíž služby se podílejí na námořní přepravě balíků, je oprávněna požadovat námořní podíly uvedené v odstavci 2. Tyto podíly jdou k tíži správy země původu, pokud tato Úmluva nestanoví odchylky od této zásady.

2. Za každé použití námořní přepravy stanoví Řád poštovních balíků námořní podíl podle příslušného stupně vzdálenosti.

3. Poštovní správy mohou zvýšit námořní podíl vypočítaný podle článku 58.2 maximálně o 50 procent. Naproti tomu jej mohou libovolně snížit.

4. Rada poštovního provozu je v období mezi dvěma kongresy oprávněna revidovat a měnit námořní podíly. Každá revize provedená na základě metodiky zajišťující spravedlivou odměnu správám, které vykonávají průvozní operace, se musí opírat o spolehlivé a reprezentativní ekonomické a finanční údaje. Případná změna, o níž se rozhodne, nabude účinnosti dnem určeným Radou poštovního provozu.

Článek 59
Výdaje na leteckou přepravu

1. Základní sazba, jíž se používá pro vyrovnávání účtů za leteckou přepravu mezi správami, je schvalována Radou poštovního provozu. Vypočte ji Mezinárodní úřad podle vzorce uvedeného v Řádu listovních zásilek.

2. Výpočet leteckých přepravních výdajů za přímé závěry a letecké balíky v otevřeném průvozu je uveden v Řádu poštovních balíků.

3. Překládka leteckých balíků během přepravy na témž letišti při návazném použití několika různých leteckých služeb se provádí bez úhrady.

Článek 60
Osvobození od podílů

1. Za služební balíky a balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob se nevybírají žádné podíly s výjimkou leteckých přepravních výdajů, jež se týkají leteckých balíků.

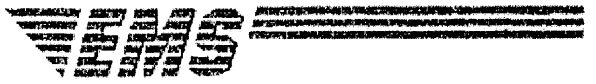
HLAVA 5

Služba zásilek EMS

Článek 61
Služba zásilek EMS

1. Služba zásilek EMS představuje nejrychlejší poštovní službu zajišťovanou fyzickými prostředky a má ve styku mezi správami, které se rozhodly tuto službu zajišťovat, přednost před ostatními poštovními zásilkami. Spočívá ve sběru, přepravě a dodávání zásilek s obsahem korespondence, dokumentů nebo zboží ve velmi krátkých lhůtách.
2. Služba zásilek EMS se řídí dvoustrannými dohodami. Na ty aspekty, které nejsou výslovně stanoveny těmito dohodami, se vztahují příslušná ustanovení Akt Unie.
3. Tato služba je, pokud je to možné, označena logem podle následujícího vzoru a skládá se z těchto prvků:
   - oranžové křídlo;
   - písmena EMS v modré barvě;
   - tři oranžové vodorovné pruhy.
4. Sazby za tyto zásilky stanoví správa původu s přihlédnutím k nákladům a k požadavkům trhu.

   Logo může být doplněno názvem příslušné národní služby.

TŘETÍ ČÁST

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 62
Povinnost zajišťovat službu poštovních balíků

1. Odchylkou od článku 10.1 země, které před nabytím účinnosti této Úmluvy nebyly účastny Ujednání o poštovních balících, nejsou povinny zajišťovat službu poštovních balíků.

Článek 63
Závazky vztahující se k trestním opatřením

1. Vlády členských zemí se zavazují, že přijmou nebo navrhnou zákonodárným orgánům svých zemí nezbytná opatření:

1.1 k potrestání padělání poštovních známek, i stažených z oběhu, a mezinárodních odpovědek;

1.2 k potrestání používání nebo uvedení do oběhu:

1.2.1 padělaných (i stažených z oběhu) nebo již použitých poštovních známek, jakož i padělaných nebo již použitých otisků výplatních strojů nebo tiskařských lisů;

1.2.2 padělaných mezinárodních odpovědek;

1.3 k zákazu a potlačení všech podvodných úkonů, pokud jde o výrobu a uvedení do oběhu služebních nálepek a razítek, padělaných nebo napodobených takovým způsobem, že by mohlo dojít k jejich záměně s nálepkami a razítky používanými správou některé členské země;

1.4 k zabránění a případně potrestání vkládání omamných a psychotropních látek, jakož i látek výbušných, zápalných nebo jiných nebezpečných látek do poštovních zásilek, pokud jejich vkládání není Úmluvou výslovně povoleno;

1.5 k zabránění a potrestání vkládání předmětů pedofilního charakteru nebo dětské pornografie do poštovních zásilek.

Článek 64
Podmínky schvalování návrhů týkajících se Úmluvy a Řádů

1. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Úmluvě schváleny většinou přítomných a hlasujících členských zemí. Při hlasování musí být přítomna nejméně polovina členských zemí zastoupených na kongresu.

2. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k Řádu listovních zásilek a Řádu poštovních balíků schváleny většinou členů Rady poštovního provozu.

3. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí návrhy předložené mezi dvěma kongresy a vztahující se k této Úmluvě a jejímu Závěrečnému protokolu získat:

3.1 dvě třetiny hlasů za předpokladu, že nejméně polovina členských zemí Unie odpověděla na žádost o jejich stanovisko, jde-li o změny;

3.2 většinu hlasů, jde-li o výklad ustanovení.

4. Nehledě k ustanovení uvedenému v odstavci 3.1 má každá členská země, jejíž vnitrostátní předpisy jsou dosud neslučitelné s navrhovanou změnou, možnost učinit písemné prohlášení generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu uvádějící, že nemůže tuto změnu přijmout, a to ve lhůtě devadesáti dní ode dne oznámení této změny.

Článek 65
Nabytí účinnosti a doba platnosti Úmluvy

1. Tato Úmluva nabude účinnosti dnem 1. ledna 2001 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tuto Úmluvu v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno v Pekingu dne 15. září 1999

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVY

Přistupujíce k podpisu Světové poštovní úmluvy sjednané s datem dnešního dne se níže podepsaní zplnomocněnci dohodli na následujícím:

Článek I
Vlastnictví poštovních zásilek

1. Článek 3 se nevztahuje na Antiguu a Barbudu, Austrálii, Bahrajn, Barbados, Belize, Botswanu, Brunej Darussalam, Dominiku, Egypt, Fidži, Gambii, Ghanu, Grenadu, Guyanu, Hongkong, Irsko, Jamajku, Kanadu, Keňu, Kiribati, Kuvajt, Lesotho, Malajsii, Malawi, Mauricius, Nauru, Nigérii, Nový Zéland, Papuu-Novou Guineu, S. Kitts a Nevis, S. Lucii, S. Vincence a Grenadiny, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Seychely, Sierru Leone, Singapur, Svazijsko, Šalomounovy ostrovy, Tanzanii (Sjed. rep.), Trinidad a Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanuatu, Zambii, Západní Samou a na Zimbabwe.
2. Článek 3 se nevztahuje rovněž na Dánsko, jehož předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele od okamžiku, kdy byl adresát informován o příchodu zásilky na jeho adresu.

Článek II
Sazby

1. Odchylkou od článku 7.5 je poštovní správa Kanady oprávněna vybírat jiné poštovní sazby než ty, které jsou stanoveny v Řádech, pokud jsou tyto sazby přípustné podle předpisů její země.

Článek III
Výjimka z osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky

1. Odchylkou od článku 8.4 mohou poštovní správy S. Vincence a Grenadin a Turecka, které ve svém vnitrostátním styku nepovolují osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky, vybírat výplatné včetně sazeb za zvláštní služby, jež však nesmějí být vyšší než sazby ve vnitrostátním styku.
2. Odchylkou od článku 8.4 mohou poštovní správy Japonska, Kanady, Německa, Rakouska, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Spojených států amerických a Švýcarska vybírat sazby za zvláštní služby, které vybírají za slepecké zásilky ve svém vnitrostátním styku.

Článek IV
Základní služby

1. Nehledě k ustanovením článku 10 Austrálie nesouhlasí s rozšířením základních služeb na poštovní balíky.

Článek V
Balíčky

1. Odchylkou od článku 10 Úmluvy je poštovní správa Saúdské Arábie oprávněna nepřijímat balíčky o hmotnosti vyšší než 1 kg.

Článek VI
Tiskoviny. Maximální hmotnost

1. Odchylkou od článku 10.4.2 jsou poštovní správy Irska a Kanady oprávněny omezit maximální hmotnost tiskovin v příchodu i odchodu na 2 kg.

Článek VII
Poskytování služby poštovních balíků

1. Lotyšsko a Norsko si vyhrazuji právo zajistit poskytování služby poštovních balíků buďto podle ustanovení Úmluvy, nebo – v případě odchodu balíků a po dvoustranné dohodě – jakýmkoli jiným způsobem, který je pro jejich zákazníky výhodnější.

Článek VIII
Balíky. Maximální hmotnost

1. Odchylkou od článku 10.6 je poštovní správa Kanady oprávněna omezit maximální hmotnost balíků v příchodu i odchodu na 30 kg.

Článek IX
Maximální částky pro zásilky s udanou cenou

1. Švédsko si vyhrazuje právo omezit hodnotu obsahu listovních doporučených a cenných zásilek, jakož i balíků bez udané ceny i s udanou cenou adresovaných do Švédska podle následujících maximálních částek:

1° Příchozí listovní zásilky

	Maximální obchodní hodnota obsahu	Maximální udaná cena	Maximální náhrada
Doporučené zásilky	500 DTS	–	30 DTS (M pytel: 150 DTS)
Cenné zásilky	4 000 DTS	4 000 DTS	4 000 DTS

2° Příchozí balíky

Balíky bez udané ceny	4 500 DTS	–	40 DTS za balík + 4,50 DTS za kilogram
Balíky s udanou cenou	4 500 DTS	4 500 DTS	4 500 DTS

Toto omezení nelze obejít částečným údajem ceny překračující 4 000 DTS (u listovních zásilek) a 4 500 DTS (u poštovních balíků). Neexistuje žádné nové omezení týkající se povahy obsahu doporučených zásilek a zásilek s udanou cenou. Zásilky, jejichž cena přesáhne uvedené limity, budou vráceny zpět na místo původu.

Článek X
Oznámení o dodání (dodejka)

1. Poštovní správa Kanady je oprávněna nedodržovat článek 18, pokud jde o poštovní balíky, vzhledem k tomu, že neposkytuje tuto službu pro balíky ve svém vnitrostátním styku.

Článek XI
Služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku

1. Odchylkou od článku 21.1 neuznává poštovní správa Vietnamu povinnost zajišťovat zpáteční službu zásilek CCRI.

Článek XII
Zákazy (listovní zásilky)

1. Poštovní správy Korejské lid. dem. republiky a Libanonu nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty. Nejsou povinny důsledně dodržovat ustanovení Řádu listovních zásilek, pokud jde o jejich odpovědnost v případě poškození nebo úbytku obsahu doporučených zásilek, nebo pokud jde o zásilky obsahující skleněné nebo křehké předměty.

2. Poštovní správy Bolívie, Číny (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, Iráku, Nepálu, Pákistánu, Saúdské Arábie, Súdánu a Vietnamu nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty.

3. Poštovní správa Myanmaru si vyhrazuje právo nepřijímat cenné zásilky obsahující cenné předměty uvedené v článku 25.5, neboť je to v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

4. S výhradou zvláštní dohody uzavřené pro tento účel nepřijímá poštovní správa Nepálu doporučené zásilky nebo cenné zásilky obsahující papírové peníze nebo mince.

5. Poštovní správa Uzbekistánu nepřijímá doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, šeky, poštovní známky nebo cizí měnu a odmítá jakoukoli odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

6. Poštovní správa Íránu (Islámské rep.) nepřijímá zásilky obsahující předměty odporující zásadám islámského náboženství.

7. Poštovní správa Filipín si vyhrazuje právo nepřijímat žádné listovní zásilky (obyčejné, doporučené nebo cenné) obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty.

8. Poštovní správa Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky. Dále nepřijímá doporučené zásilky adresované do Austrálie ani zásilky v otevřeném průvozu obsahující cennosti jako šperky, drahé kovy, drahokamy nebo polodrahokamy, cenné papíry, mince nebo jakékoli převoditelné cenné papíry. Odmítá veškerou odpovědnost, pokud jde o zásilky porušující tuto výhradu.

9. Poštovní správa Číny (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong nepřijímá v souladu se svými vnitrostátními předpisy cenné zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šeky.

10. Poštovní správy Lotyšska a Mongolska si vyhrazují právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šeky vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními předpisy.

11. Poštovní správa Brazílie si vyhrazuje právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky v oběhu a jakékoli cenné papíry na doručitele.

12. Poštovní správa Vietnamu si vyhrazuje právo nepřijímat psaní obsahující nějaké předměty nebo zboží.

Článek XIII
Zákazy (poštovní balíky)

1. Poštovní správy Kanady, Myanmaru a Zambie jsou oprávněny nepřijímat balíky s udanou cenou obsahující cenné předměty uvedené v článku 25.5.2 vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními předpisy.

2. Poštovní správy Libanonu a Súdánu nepřijímají z titulu výjimky balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapalňující látky nebo předměty ze

skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty. Nejsou povinny dodržovat příslušná ustanovení Řádu poštovních balíků.

3. Poštovní správa Brazílie je oprávněna nepřijímat balíky s udanou cenou obsahující mince a papírové peníze v oběhu, jakož i veškeré cenné papíry na doručitele, vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

4. Poštovní správa Ghany je oprávněna nepřijímat balíky s udanou cenou obsahující mince a papírové peníze v oběhu vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

5. Kromě předmětů uvedených v článku 25 poštovní správa Saúdské Arábie dále nepřijímá balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty. Rovněž nepřijímá balíky obsahující léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem, výrobky určené k hašení ohně, chemické tekutiny nebo předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

6. Kromě předmětů uvedených v článku 25 poštovní správa Ománu dále nepřijímá balíky obsahující:

6.1 léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem;

6.2 výrobky určené k hašení ohně a chemické tekutiny;

6.3 předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

7. Kromě předmětů uvedených v článku 25 je poštovní správa Íránu (Islámské rep.) dále oprávněna nepřijímat balíky obsahující předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

8. Poštovní správa Filipín je oprávněna nepřijímat balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapalňující látky nebo předměty ze skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty.

9. Poštovní správa Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky.

10. Poštovní správa Číny (Lid. rep.) nepřijímá obyčejné balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty. Dále rovněž nepřijímá, s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, balíky s udanou cenou obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šeky.

11. Poštovní správa Mongolská si vyhrazuje právo nepřijímat, v souladu se svými vnitrostátními předpisy, balíky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šeky.

12. Poštovní správa Lotyšska nepřijímá obyčejné balíky ani balíky s udanou cenou obsahující mince, bankovky, jakékoli cenné papíry (šeky) na doručitele nebo cizí měnu a zříká se veškeré odpovědnosti v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

Článek XIV
Věci podléhající clu

1. S odvoláním na článek 25 nepřijímají poštovní správy následujících zemí cenné zásilky obsahující věci podléhající clu: Bangladéš a Salvador.

2. S odvoláním na článek 25 nepřijímají poštovní správy následujících zemí obyčejná a doporučená psaní obsahující věci podléhající clu: Afghánistán, Albánie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Estonsko, Chile, Itálie, Kambodža, Kolumbie, Korejská lid. dem. republika, Kuba, Lotyšsko, Nepál, Peru, S. Marino, Salvador, Turkmenistán, Ukrajina, Uzbekistán a Venezuela.

3. S odvoláním na článek 25 nepřijímají poštovní správy následujících zemí obyčejná psaní obsahující věci podléhající clu: Benin, Burkina Faso, Džibutsko, Mali, Mauritánie, Pobřeží slonoviny (Rep.) a Vietnam.

4. Nehledě na ustanovení odstavců 1 až 3 se ve všech případech dovoluje zasílání sér, očkovacích látek a naléhavě potřebných léků, jež si je obtížné opatřit.

Článek XV
Vracení. Změna nebo oprava adresy

1. Článek 29 se nevztahuje na Antiguu a Barbudu, Bahamy, Bahrajn, Barbados, Belize, Botswanu, Brunej Darussalam, Dominiku, Fidži, Gambii, Grenadu, Guyanu, Hongkong, Irák, Irsko, Jamajku, Kanadu, Keňu, Kiribati, Korejskou lid. dem. republiku, Kuvajt, Lesotho, Malajsii, Malawi, Myanmar, Nauru, Nigérii, Nový Zéland, Papuu-Novou Guineu, S. Kitts a Nevis, S. Lucii, S. Vincence a Grenadiny, Seychely, Sierru Leone, Singapur, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Svazijsko, Šalomounovy ostrovy, Tanzanii (Sjed. rep.), Trinidad a Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanuatu, Zambii, a na Západní Samou, jejichž předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele.

2. Článek 29 se vztahuje na Austrálii pouze do té míry, pokud je slučitelný s vnitrostátními předpisy této země.

3. Odchylkou od článku 29.4 jsou Filipíny, Panama (Rep.), Salvador a Venezuela oprávněny nevracet balíky poté, co adresát požádal o jejich celní projednání, neboť je to v rozporu s celními předpisy těchto zemí.

Článek XVI
Reklamace

1. Odchylkou od článku 30.4 si poštovní správy Čadu, Egypta, Filipín, Gabonu, Íránu (Islámské rep.), Kapverd, Korejské lid. dem. republiky, Mongolska, Myanmaru, Řecka, Saúdské Arábie, Súdánu, Sýrie (Arabské rep.), Ukrajiny, zámořských území Velké Británie a Zambie vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se listovních zásilek.

2. Odchylkou od článku 30.4 si poštovní správy Argentiny, České republiky, Rakouska a Slovenska vyhrazují právo vybírat zvláštní sazbu v případě, zjistí-li se při uzavření pátrání provedeného na základě reklamace, že tato reklamace byla neoprávněná.

3. Poštovní správy Afghánistánu, Egypta, Gabonu, Kapverd, Konga (Rep.), Íránu (Islámské rep.), Mongolska, Myanmaru, Saúdské Arábie, Súdánu, Surinamu, Sýrie (Arabské rep.), Ukrajiny a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se balíků.

Článek XVII
Sazba za předložení celnímu úřadu

1. Poštovní správa Gabonu si vyhrazuje právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení celnímu úřadu.

2. Poštovní správy Konga (Rep.) a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení balíků celnímu úřadu.

Článek XVIII
Odpovědnost poštovních správ

1. Poštovní správy Bangladéše, Beninu, Burkiny Faso, Džibutska, Indie, Konga (Rep.), Libanonu, Madagaskaru, Mali, Mauritánie, Nepálu, Nigeru, Pobřeží slonoviny (Rep.), Senegalu, Toga a Turecka jsou oprávněny nedodržovat ustanovení článku 34.1.1.1, pokud jde o odpovědnost v případě poškození nebo úbytku obsahu doporučených zásilek.

2. Odchylkou od článků 34.1.1.1 a 35.1 odpovídají poštovní správy Číny (Lid. rep.), Egypta, Chile a Kolumbie pouze za ztrátu, úplný úbytek nebo úplné zničení obsahu doporučených zásilek.

3. Odchylkou od článku 34 nepřijímají poštovní správy Egypta a Saúdské Arábie žádnou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození zásilek obsahujících předměty uvedené v článku 25.5.

4. Poštovní správy Indie a Nepálu jsou oprávněny nedodržovat článek 34.1.1.1, pokud jde o odpovědnost v případě poškození nebo úbytku obsahu obyčejných balíků.

Článek XIX
Odškodnění

1. Odchylkou od článku 34 mají dále uvedené poštovní správy právo nevyplácet náhradu za balíky bez udané ceny ztracené, s úbytkem obsahu nebo poškozené v jejich službě: Angola, Antigua a Barbuda, Austrálie, Bahamy, Bangladéš, Barbados, Belize, Bolívie, Botswana, Brunej Darussalam, Dominika, Dominikánská republika, Fidži, Filipíny, Gambie, Grenada, Guatemala, Guyana, Kanada, Kiribati, Lesotho, Malawi, Malta, Mauricius, Nauru, Nigérie, Papua-Nová Guinea, S. Kitts a Nevis, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Salvador, Seychely, Sierra Leone, Spojené státy americké, Svazijsko, Šalomounovy ostrovy, Trinidad a Tobago, ty ze zámořských území Velké Británie, jejichž vnitrostátní předpisy to nedovolují, Zambie a Zimbabwe.

2. Odchylkou od článku 34 mají poštovní správy Argentiny, Brazílie, Chile, Kataru, Keni, Korejské lid. dem. republiky, Lotyšska, Mexika, Ománu, Rakouska, Rumunska, Řecka, Saúdské Arábie, Turecka, Ukrajiny, Uzbekistánu a Vietnamu

právo neplatit náhradu za balíky bez udané ceny ztracené, s úbytkem obsahu nebo poškozené v jejich službě těm zemím, které nevyplácejí takovou náhradu podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Odchylkou od článku 34.8 jsou Spojené státy americké oprávněny zachovávat nárok odesílatele na náhradu za balíky s udanou cenou po dodání adresátovi, ledaže by se odesílatel svého nároku zřekl ve prospěch adresáta.

4. Jsou-li Spojené státy americké zprostředkující poštovní správou, jsou oprávněny neplatit náhradu ostatním správám v případě ztráty, poškození nebo úbytku obsahu balíků s udanou cenou přepravovaných v otevřeném průvozu nebo zasílaných v přímých závěrech.

5. Odchylkou od článku 34 má poštovní správa Vietnamu právo nevyplácet náhradu za ztracené nebo poškozené doporučené zásilky a balíky obsahující peníze, cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, jakož i zlato, stříbro a drahokamy.

6. Nehledě k ustanovením článku 34 má Kanada právo u obyčejných balíků nevyplácet náhradu, neodpovídat za ztrátu, úplné nebo částečné poškození nebo úbytek obsahu a nevracet zaplacené sazby a poplatky.

Článek XX
Výjimky ze zásady odpovědnosti

1. Odchylkou od článku 34 jsou Bolívie, Egypt, Filipíny, Irák, Jemen, Konžská demokratická republika, Saudská Arábie, Súdán a Turecko oprávněny nevyplácet náhradu za poškození jim určených balíků z kterékoli země, pokud obsahují tekutiny a snadno zkapalnitelné látky, skleněné předměty a předměty stejně křehké nebo zkáze podléhající povahy.

2. Odchylkou od článku 34 mají Saúdská Arábie a Súdán právo nevyplácet náhradu za balíky obsahující zakázané předměty podle článku 25.5.

Článek XXI
Zproštění poštovních správ odpovědnosti

1. Poštovní správa Bolívie není povinna dodržovat článek 35.1, pokud jde o zachovávání odpovědnosti v případě poškození nebo úbytku obsahu doporučených zásilek.

2. Poštovní správa Nepálu je oprávněna nedodržovat článek 35.1.4, pokud jde o balíky.

Článek XXII
Výplata náhrady

1. Poštovní správy Bangladéše, Bolívie, Guiney, Nepálu a Nigérie nejsou povinny dodržovat článek 37.3, pokud jde o konečné vyřízení ve lhůtě dvou měsíců nebo o sdělení správě původu, popřípadě správě určení, že listovní zásilka byla zadržena, zkonfiskována nebo zničena příslušnými úřady z důvodu svého obsahu nebo byla zabavena podle jejich vnitrostátních předpisů.

2. Poštovní správy Džibutska, Konga (Rep.), Libanonu, Madagaskaru a Saúdské Arábie nejsou povinny dodržovat článek 37.3, pokud jde o konečné vyřízení reklamace týkající se listovní zásilky ve lhůtě dvou měsíců. Mimo to nesouhlasí s tím, aby po uplynutí této lhůty byla oprávněná osoba odškodněna jinou správou na jejich účet.

3. Poštovní správy Angoly, Guiney, Libanonu a Saúdské Arábie nejsou povinny dodržovat článek 37.3, pokud jde o konečné vyřízení reklamace týkající se balíku ve lhůtě dvou měsíců. Mimo to nesouhlasí s tím, aby po uplynutí této lhůty byla oprávněná osoba odškodněna jinou správou na jejich účet.

4. Poštovní správy Nigeru a Thajska nejsou povinny dodržovat článek 37.3, pokud jde o konečné vyřízení reklamace zaslané jim faxem ve lhůtě třiceti dnů. Rovněž nesouhlasí s tím, aby oprávněná osoba byla některou správou po uplynutí výše uvedené lhůty odškodněna na jejich účet.

5. Nehledě k ustanovením článku 37.3 si Malajsie a Spojené státy americké vyhrazují právo dát konečnou odpověď na reklamace ve lhůtě dvou měsíců ode dne jejich uplatnění bez ohledu na způsob jejich zaslání.

Článek XXIII

Podávání listovních zásilek v cizině

1. Poštovní správy Řecka, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických si vyhrazují právo vybírat sazbu odpovídající nákladům na zpracování od každé poštovní správy, jež jí v souladu s ustanoveními článku 43.4 vrátí předměty, které původně nebyly jejich službami vypraveny jako poštovní zásilky.

2. Odchylkou od článku 43.4 si poštovní správa Kanady vyhrazuje právo vybírat od správy původu odměnu, která jí umožní pokrýt minimálně náklady na zpracování takovýchto zásilek.

3. Článek 43.4 opravňuje poštovní správu určení požadovat od správy podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v cizině ve velkém množství. Spojené království Velké Británie a Severního Irska si vyhrazuje právo omezit tuto platbu na částku odpovídající sazbě vnitrostátního styku používané v zemi určení pro zásilky stejného druhu.

4. Článek 43.4 opravňuje poštovní správu určení požadovat od správy podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v cizině ve velkém množství. Následující země si vyhrazují právo omezit tuto platbu na limity schválené Řádem pro hromadně podávané zásilky: Austrálie, Bahamy, Barbados, Brunej Darussalam, Čína (Lid.rep.), Grenada, Guyana, Indie, Malajsie, Nepál, Nizozemské Antily a Aruba, Nizozemsko, Nový Zéland, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Singapur, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Spojené státy americké, Srí Lanka, Surinam a Thajsko.

5. Nehledě na výhrady uvedené v odstavci 4, vyhrazují si následující země právo plně aplikovat ustanovení článku 43 Úmluvy na zásilky došlé z členských zemí Unie: Argentina, Benin, Brazílie, Burkina Faso, Egypt, Francie, Guinea, Itálie, Izrael, Japonsko, Jordánsko, Kamerun, Kypr, Libanon, Mali, Mauritánie, Maroko, Monako, Německo, Pobřeží slonoviny (Rep.), Portugalsko, Řecko, Senegal, Saúdská Arábie, Sýrie (Arabská rep.) a Togo.

6. Za účelem aplikace článku 43.4 si poštovní správa Německa vyhrazuje právo vyžadovat od poštovní správy země podání zásilek odměnu ve stejné výši, jakou by dostala od poštovní správy sídelní země odesílatele.

Článek XXIV
Terminální výdaje

1. Odchylkou od článků 49.1.3 a 51.1.3 nejsou poštovní správy Egypta, Kataru, Kuvajtu, Lotyšska, Ománu, Saúdské Arábie, Spojených arabských emirátů, Sýrie (Arabské rep.) a Vietnamu povinny platit dodatečnou odměnu za dodávání doporučených listovních zásilek pocházejících z jejich země.

2. Odchylkou od článků 49.1.3 a 51.1.3 nejsou poštovní správy Džibutska, Ghany, Indie, Jemenu a Nepálu povinny platit dodatečnou odměnu za dodávání doporučených a cenných listovních zásilek odeslaných z jejich země.

3. Nehledě k výhradám, které některé země uplatnily vůči článkům 49.1.3 a 51.1.3, nebude poštovní správa Austrálie vyžadovat podpis příjemce při dodávání doporučených zásilek, u kterých se neplatí dodatečná odměna za dodávání.

4. Ve vztahu k zemím, které uplatnily výhrady vůči povinnostem, vyplývajícím z článků 49.1.3 a 51.1.3 týkajících se dodatečné odměny za doporučené a cenné zásilky, si Spojené státy americké vyhrazují právo zacházet s takovými zásilkami jako s obyčejnými a nevyplácet náhradu za ztrátu, poškození nebo úbytek obsahu těchto zásilek v jejich službě.

5. Nehledě k výhradám uplatněným v článku XXIV si Spojené království Velké Británie a Severního Irska a zámořská území Velké Británie vyhrazují právo aplikovat v plném rozsahu ustanovení schválená Kongresem v Pekingu týkající se vybírání dodatečné odměny za dodávání doporučených a cenných listovních zásilek ve styku s ostatními zeměmi.

6. Nehledě k výhradám uplatněným v článku XXIV. 1 a 2 si následující členské země vyhrazují právo aplikovat ve vzájemném styku se zeměmi, které tyto výhrady podepsaly, dodatečnou odměnu za dodávání doporučených listovních zásilek schválenou Kongresem v Pekingu: Bahamy, Barbados, Belize, Benin, Bolívie, Brazílie, Bulharsko (Rep.), Burkina Faso, Česká republika, Dominikánská republika, Dominika, Egypt, Estonsko, Finsko, Francie, Gabon, Grenada, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras (Rep.), Chile, Island, Itálie, Jamajka, Japonsko, Jihoafrická republika, Kamerun, Kanada, Kapverdy, Kostarika, Kuba, Lichtenštejnsko, Malajsie, Mali, Maroko, Mauritánie, Mexiko, Moldavsko, Nikaragua, Nizozemsko, Peru, Pobřeží slonoviny (Rep.), Polsko (Rep.), Rakousko, Řecko, S. Kitts a Nevis, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Salvador, Senegal, Singapur, Slovensko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Súdán, Surinam, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Trinidad a Tobago, Tunisko, Uruguay a Venezuela.

7. Svou rezolucí C 46/1999 Kongres ukládá Radě poštovního provozu vypracovat do r. 2002 vzorec pro přepočet vnitrostátních sazeb a/nebo nákladů poštovních správ na sazby terminálních výdajů a stanovit konečný podíl v procentech z vnitrostátních sazeb používaných v r. 2004 a 2005. Nebude-li tento úkol včas splněn, Německo si vyhrazuje právo samo stanovit podíl v procentech pro r. 2004 a 2005 podle článku 48.3 v souladu se zásadami uvedenými v tomto článku.

8. Svou rezolucí C 46/1999 Kongres ukládá Radě poštovního provozu vypracovat do r. 2002 vzorec pro přepočet vnitrostátních sazeb nebo nákladů poštovních správ na sazby terminálních výdajů a stanovit konečný podíl v procentech z vnitrostátních sazeb používaných v r. 2004 a 2005. Nehledě k článku XXIV.7, kterým si jedna země vyhrazuje právo stanovit sama tento procentní podíl pro r. 2004 a 2005 podle článku 48.3, jestliže Rada poštovního provozu nesplní včas pokyn uložený rezolucí C 46/1999, Nizozemsko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Spojené státy americké si vyhrazují právo dále používat sazby terminálních výdajů založené na metodě a procentním podílu pro přepočet vnitrostátních sazeb na sazby terminálních výdajů platné pro r. 2001 až 2003, ledaže by bylo dosaženo dohody o používání vzájemně domluvených odlišných sazeb terminálních výdajů nebo ledaže by Rada poštovního provozu stanovila pro r. 2004 a 2005 nové procentní podíly z vnitrostátních sazeb.

9. Poštovní správa Německa si vyhrazuje právo sama spravovat finanční zdroje poskytnuté finančnímu fondu pro zvyšování kvality služby v rozvojových zemím podle článku 50.1.1.1, dokud nebudou realizovány zásady a kritéria stanovené Radou poštovního provozu pro systém správy, financování a funkční struktury tohoto fondu.

10. Spojené státy americké podporují systém terminálních výdajů popsaný v článcích 47 až 51. Pokud však jde o výměnu s členy Světové obchodní organizace, vyhrazují si Spojené státy americké právo aplikovat tyto dohody o terminálních výdajích v souladu s ustanoveními přijatými při budoucích jednáních týkajících se Všeobecné dohody o obchodu se službami.

11. Nehledě k výhradám uplatněným v článku XXIV si následující členské země vyhrazují právo aplikovat ve vzájemném styku se zeměmi, které podepsaly tyto výhrady, v plném rozsahu ustanovení schválená Kongresem v Pekingu týkající se terminálních výdajů: Bahamy, Barbados, Belize, Benin, Bolívie, Brazílie, Bulharsko (Rep.), Burkina Faso, Česká republika, Dominikánská republika, Dominika, Egypt, Ekvádor, Estonsko, Finsko, Francie, Gabon, Grenada, Guatemala, Guyana, Haiti, Honduras (Rep.), Chile, Itálie, Jamajka, Jihoafrická republika, Kamerun, Kanada, Keňa, Kongo (Rep.), Kostarika, Kuba, Lichtenštejnsko, Mali, Maroko, Mauritánie, Mexiko, Moldavsko, Nikaragua, Nizozemsko, Peru, Pobřeží slonoviny (Rep.), Polsko (Rep.), Portugalsko, Rakousko, Řecko, S. Kitts a Nevis, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Salvador, Senegal, Slovensko, Súdán, Surinam, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Trinidad a Tobago, Tunisko, Uruguay a Venezuela.

Článek XXV

Výdaje na vnitrostátní leteckou přepravu

1. Odchylkou od článku 53.3 si poštovní správy Baham, Dominikánské republiky, Ekvádoru, Filipín, Gabonu, Guatemaly, Guyany, Hondurasu (Rep.), Kapverd, Konga (Rep.), Korejské lid. dem. republiky, Kuby, Mongolska, Nepálu, Papuy-Nové Guiney, Peru, Řecka, Salvadoru, Saúdské Arábie, Šalomounových ostrovů a Vanuatu vyhrazují právo vybírat dlužné platby za leteckou přepravu mezinárodních závěrů uvnitř své země.

2. Odchylkou od článku 53.3 si poštovní správa Myanmaru vyhrazuje právo vybírat dlužné platby za přepravu mezinárodních závěrů uvnitř své země, ať jsou dále přepravovány letecky či nikoli.

3. Odchylkou od článku 53.3 si poštovní správa Bangladéše vyhrazuje právo vybírat dlužné platby za přepravu mezinárodních závěrů uvnitř své země, ať jsou tyto závěry dále přepravovány letecky či nikoli a bez ohledu na překonanou vzdálenost.

4. Odchylkou od článků 53.4 a 53.5 jsou poštovní správy Íránu (Islámské rep.), Kanady, Turecka a Spojených států amerických oprávněny vybírat ve formě jednotných sazeb od příslušných poštovních správ částky na pokrytí svých výdajů na vnitrostátní leteckou přepravu spojených s příchodem listovních zásilek ode všech správ, pro které používají kompenzaci terminálních výdajů založenou výslovně na nákladech nebo na vnitrostátních sazbách.

5. Poštovní správa Ománu má na základě reciprocity právo vybírat od poštovních správ uvedených v odstavcích 1 až 3 částku na pokrytí dodatečných výdajů spojených s leteckou přepravou uvnitř své země, pokud jde o listovní závěry došlé od těchto správ, ať jsou dále přepravovány letecky nebo jiným způsobem.

Článek XXVI
Výjimečné příchodní pozemní podíly

1. Odchylkou od článku 56 si poštovní správa Afghánistánu vyhrazuje právo vybírat dodatečný výjimečný příchodní pozemní podíl ve výši 7,50 DTS za balík.

Článek XXVII
Zvláštní sazby

1. Poštovní správy Belgie, Norska a Spojených států amerických mohou vybírat za letecké balíky vyšší pozemní podíly než za balíky pozemní.

2. Poštovní správa Libanonu je oprávněna vybírat za balíky do 1 kg sazbu používanou pro balíky od 1 do 3 kg.

3. Poštovní správa Panamy (Rep.) je oprávněna vybírat za pozemní balíky přepravované v průvozu leteckou cestou (S.A.L.) 0,20 DTS za kilogram.

Na důkaz toho sepsali níže uvedení zplnomocněnci tento Protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno v Pekingu dne 15. září 1999

Arrangement concernant les services de paiement de la poste

Table des matières

Chapitre I

Dispositions préliminaires

Art.

1. Objet de l'Arrangement
2. Différents produits pouvant être offerts

Chapitre II

Dépôt des ordres

3. Emission des titres et admission des ordres de paiement (monnaie, conversion, montant)
4. Taxes

Chapitre III

Transmission des ordres

5. Moyens d'échange

Chapitre IV

Traitement dans le pays de paiement et réclamations

6. Paiement
7. Réclamations
8. Responsabilité

Chapitre V

Décomptes, comptes de liaison

9. Rémunération de l'administration de paiement
10. Relations financières entre les administrations participantes

Chapitre VI

Le postchèque

11. Fonctionnement des postchèques

Chapitre VII

Le réseau POSTNET

12. Conditions d'adhésion et de participation

Chapitre VIII

Les envois contre remboursement

13. Définition du service

Chapitre IX

Dispositions diverses

14. Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger

Chapitre X

Dispositions finales

15. Dispositions finales

Arrangement concernant les services de paiement de la poste

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22, paragraphe 4, de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25, paragraphe 4, de ladite Constitution, arrêté l'Arrangement suivant.

Chapitre I

Dispositions préliminaires

Article premier
Objet de l'Arrangement

1. Le présent Arrangement régit l'ensemble des prestations visant au transfert de fonds postaux. Les pays contractants conviennent d'un commun accord des produits du présent Arrangement qu'ils entendent instaurer dans leurs relations réciproques.

2. Des organismes non postaux peuvent participer, par l'intermédiaire de l'administration postale, du service des chèques postaux ou d'une institution qui gère un réseau de transfert de fonds postaux, aux échanges régis par les dispositions du présent Arrangement. Il appartient à ces organismes de s'entendre avec l'administration postale de leur pays pour assurer la complète exécution de toutes les clauses de l'Arrangement et, dans le cadre de cette entente, pour exercer leurs droits et remplir leurs obligations en tant qu'organisations postales définies par le présent Arrangement. L'administration postale leur sert d'intermédiaire dans leurs relations avec les administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

Article 2
Différents produits pouvant être offerts

1. Le mandat

1.1 L'expéditeur remet des fonds au guichet d'un bureau de poste ou ordonne le débit de son compte courant postal et demande le paiement du montant en numéraire au bénéficiaire.

1.2 L'expéditeur remet des fonds au guichet d'un bureau de poste et demande qu'ils soient versés sur le compte courant postal du bénéficiaire ou sur d'autres types de comptes gérés par les administrations.

2. Le virement

2.1 Le titulaire d'un compte courant postal demande, par débit de son compte, l'inscription d'un montant au crédit du compte courant postal, d'autres types de comptes gérés par les

administrations ou du compte courant bancaire du bénéficiaire par l'intermédiaire de l'administration de destination.

3. Le postchèque

3.1 Le postchèque est un titre international qui peut être délivré aux titulaires de comptes courants postaux et payable à vue dans les bureaux de poste des pays participant au service.

3.2 Le postchèque peut également être remis en paiement à des tiers après entente entre les administrations contractantes.

4. Le retrait sur le réseau de distributeurs automatiques de billets de banque POSTNET

4.1 Les institutions financières, postales ou non, qui adhèrent par convention au réseau POSTNET peuvent offrir à leurs détenteurs de cartes la possibilité de retirer des espèces aux distributeurs automatiques de billets de banque du réseau POSTNET.

5. Autres prestations

5.1 Les administrations postales peuvent convenir, dans leurs relations bilatérales ou multilatérales, d'instaurer d'autres prestations, dont les modalités sont à définir entre les administrations intéressées.

Chapitre II

Dépôt des ordres

Article 3
Emission des titres et admission des ordres de paiement (monnaie, conversion, montant)

1. Sauf entente spéciale, le montant des titres et des ordres est exprimé en monnaie du pays de paiement.

2. L'administration d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle du pays de paiement.

3. Le montant des transferts de fonds est illimité, sauf décisions prises par les administrations concernées.

4. L'administration d'émission a toute liberté pour définir les documents et les modalités de dépôt des titres et des ordres de paiement, sauf lorsque ceux-ci sont à transférer par la voie postale. Dans ce cas, seules doivent être utilisées les formules prévues au Règlement.

5. Les titres et les ordres de paiement à transmettre par la voie des télécommunications sont soumis aux dispositions du Règlement des télécommunications internationales.

Article 4
Taxes

1. L'administration d'émission détermine librement la taxe à percevoir au moment de l'émission. A cette taxe principale, elle ajoute, éventuellement, les taxes afférentes à des services spéciaux rendus à l'expéditeur.

2. L'administration d'émission peut, après entente avec l'administration chargée du paiement, percevoir de l'expéditeur, à la demande de ce dernier, des taxes afférentes à des services spéciaux rendus au bénéficiaire. Le montant de ces taxes est reversé à l'administration chargée du paiement.

3. Les transferts de fonds échangés, par l'intermédiaire d'un pays partie au présent Arrangement, entre un pays contractant et un pays non contractant peuvent être soumis, par l'administration intermédiaire, à une taxe supplémentaire, déterminée par cette dernière en fonction des coûts générés par les opérations qu'elle effectue, dont le montant est convenu entre les administrations concernées et prélevée sur le montant du titre; cette taxe peut toutefois être perçue sur l'expéditeur et attribuée à l'administration du pays intermédiaire si les administrations intéressées se sont mises d'accord à cet effet.

4. Si des duplicata de mandats sont exigibles en vertu des dispositions du Règlement et si aucune faute de service n'a été commise, une taxe à ce titre, fixée par l'administration auprès de laquelle une demande a été formulée, peut être perçue sur l'expéditeur ou sur le bénéficiaire, sauf si cette taxe a déjà été perçue au titre de l'avis de paiement.

5. Sont exonérés de toutes taxes les documents, les titres et les ordres de paiement relatifs aux transferts de fonds postaux échangés entre les administrations par la voie postale, dans les conditions prévues aux articles 8.2 et 8.3.1 à 8.3.3 de la Convention.

Chapitre III

Transmission des ordres

Article 5
Moyens d'échange

1. L'échange par la voie postale s'opère au moyen de formules prévues au Règlement, directement entre bureau d'émission et bureau de paiement ou par l'inteimédiaire de bureaux d'échange.

2. L'échange par la voie des télécommunications s'opère par envoi adressé directement au bureau de paiement ou à un bureau d'échange, à condition que toutes les mesures nécessaires à la sécurité des échanges soient respectées par accord entre les administrations intéressées.

3. Les transferts de fonds peuvent être présentés au pays de paiement sur bandes magnétiques ou sur tout autre support convenu entre les administrations. Les

administrations de paiement sont alors libres du choix des formules à utiliser comme support des sommes à payer en numéraire aux bénéficiaires.

4. Tous les transferts de fonds peuvent être effectués par l'intermédiaire de réseaux électroniques, selon les conventions particulières adoptées par les administrations concernées.

5. Les administrations peuvent convenir d'utiliser des moyens d'échange autres que ceux prévus à l'article 5.1 à 4.

Chapitre IV

Traitement dans le pays de paiement et réclamations

Article 6
Paiement

1. En principe, la somme entière du mandat doit être payée au bénéficiaire; des taxes facultatives peuvent être perçues si celui-ci demande des services spéciaux supplémentaires.

2. La validité des mandats s'étend:

2.1 en règle générale, jusqu'à l'expiration du premier mois qui suit celui de l'émission;

2.2 après accord entre administrations intéressées, jusqu'à l'expiration du troisième mois qui suit celui de l'émission.

3. Après ces délais, les mandats parvenus aux bureaux de paiement ne sont payés que s'ils sont revêtus d'un «visa pour date» donné par le service désigné par l'administration d'émission, à la requête du bureau de paiement. Le visa pour date confère au mandat, à partir du jour où il est donné, une nouvelle validité dont la durée est celle qu'aurait un mandat émis le même jour. Les mandats parvenus aux administrations de paiement selon l'article 5.3 ne peuvent pas bénéficier du visa pour date.

4. Si le non-paiement d'un mandat avant l'expiration du délai de validité ne résulte pas d'une faute de service, il peut être perçu une taxe dite «de visa pour date» qui sera fixée par l'administration de paiement.

5. Le paiement des mandats est effectué selon la réglementation du pays de paiement.

Article 7
Réclamations

1. Les dispositions de l'article 30 de la Convention sont applicables.

Article 8
Responsabilité

1. Principe et étendue de la responsabilité

1.1 Les administrations sont responsables des sommes versées au guichet ou portées au débit du compte du tireur jusqu'au moment où le mandat a été régulièrement payé ou le compte du bénéficiaire a été crédité.

1.2 Les administrations sont responsables des indications erronées qu'elles ont fournies et qui ont entraîné soit un non-paiement, soit des erreurs dans l'exécution du transfert de fonds. La responsabilité s'étend aux erreurs de conversion et aux erreurs de transmission.

1.3 Les administrations sont dégagées de toute responsabilité:

1.3.1 en cas de retard qui peut se produire dans la transmission, l'expédition ou le paiement des titres et des ordres;

1.3.2 lorsque, par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure, elles ne peuvent rendre compte de l'exécution d'un transfert de fonds, à moins que la preuve de leur responsabilité n'ait été autrement administrée;

1.3.3 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai prévu à l'article 30.1 de la Convention;

1.3.4 lorsque le délai de prescription des mandats dans le pays d'émission s'est écoulé.

1.4 En cas de remboursement, quelle qu'en soit la cause, la somme à rembourser à l'expéditeur ne peut dépasser celle qu'il a versée ou qui a été portée au débit de son compte.

1.5 Les administrations peuvent convenir entre elles d'appliquer des conditions plus étendues de responsabilité adaptées aux besoins de leurs services intérieurs.

1.6 Les conditions de l'application du principe de la responsabilité, et notamment les questions de la détermination de la responsabilité, le paiement des sommes dues, les recours, le délai de paiement et les dispositions relatives au remboursement à l'administration intervenante, sont celles prescrites dans le Règlement.

Chapitre V

Décomptes, comptes de liaison

Article 9
Rémunération de l'administration de paiement

1. Pour chaque mandat payé, l'administration d'émission attribue à l'administration de paiement une rémunération dont le taux est fixé dans le Règlement en fonction du montant moyen des mandats compris dans un même compte mensuel.

2. Au lieu des taux prévus à l'article 9.1, les administrations peuvent convenir de taux de rémunération différents ou fixer une rémunération forfaitaire pour chaque paiement effectué.

3. Pour chaque virement, l'administration de destination peut demander le versement d'une taxe d'arrivée. Cette taxe peut être soit débitée du compte du bénéficiaire, soit prise en charge par l'administration d'émission par débit de son compte de liaison.

4. Les transferts de fonds effectués en franchise de taxe ne donnent lieu à aucune rémunération.

5. Lorsqu'il y a entente entre les administrations intéressées, les transferts de fonds de secours exemptés de taxes par l'administration d'émission peuvent être exonérés de rémunération.

Article 10
Relations financières entre les administrations participantes

1. Les administrations conviennent entre elles des moyens techniques à utiliser pour régler leurs créances.

2. Le compte courant de liaison

2.1 Lorsque les administrations disposent d'une institution de chèques postaux, chacune d'elles se fait ouvrir, à son nom auprès de l'administration correspondante, un compte courant de liaison au moyen duquel sont liquidées les dettes et les créances réciproques résultant des échanges effectués au titre du service des chèques postaux et, éventuellement, les mandats et toutes les autres opérations que les administrations conviendraient de régler par ce moyen.

2.2 Lorsque l'administration de paiement ne dispose pas d'une institution de chèques postaux, le compte courant de liaison peut être ouvert auprès d'une autre institution financière.

2.3 En cas de découvert sur un compte de liaison, les sommes dues sont productrices d'intérêts, dont le taux est fixé dans le Règlement.

3. Le compte mensuel

3.1 L'administration de paiement établit, pour chaque administration d'émission, un compte mensuel des sommes payées pour les mandats de poste. Les comptes mensuels sont incorporés, périodiquement, dans un compte général qui donne lieu à la détermination d'un solde.

3.2 Le règlement des comptes peut aussi avoir lieu sur la base des comptes mensuels, sans compensation.

4. Il ne peut être porté atteinte par aucune mesure unilatérale telle que moratoire, interdiction de transfert, etc., aux dispositions du présent article et à celles du Règlement qui en découlent.

Chapitre VI

Le postchèque

Article 11
Fonctionnement des postchèques

1. Délivrance des postchèques

1.1 Chaque administration peut délivrer des postchèques à ses titulaires de comptes courants postaux.

1.2 II est remis également aux titulaires de comptes courants postaux auxquels des postchèques ont été délivrés une carte de garantie postchèque qui doit être présentée au moment du paiement.

1.3 Le montant maximal garanti est imprimé au verso de chaque postchèque, ou sur une annexe, dans la monnaie convenue entre les pays contractants.

1.4 Sauf accord particulier avec l'administration de paiement, l'administration d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle du pays de paiement.

1.5 L'administration d'émission peut percevoir une taxe sur le tireur d'un postchèque.

1.6 Le cas échéant, la durée de validité des postchèques est fixée par l'administration d'émission. Elle est indiquée sur le postchèque par l'impression de la date ultime de validité. En l'absence d'une telle indication, la validité des postchèques est illimitée.

2. Paiement

2.1 Le montant des postchèques est payé au bénéficiaire en monnaie légale du pays de paiement.

2.2 Le montant maximal qui peut être payé au moyen d'un postchèque est fixé d'un commun accord par les pays contractants.

3. Responsabilité

3.1 L'administration de paiement est déchargée de toute responsabilité lorsqu'elle peut établir que le paiement a été effectué dans les conditions fixées aux articles correspondants du Règlement relatifs à la présentation des postchèques au guichet de paiement et aux conditions de leur paiement.

3.2 L'administration émettrice n'est pas tenue d'honorer les postchèques falsifiés ou contrefaits qui lui sont renvoyés après le délai prévu à l'article correspondant du

Règlement relatif au renvoi des postchèques payés au service des chèques postaux d'origine.

4. Rémunération de l'administration de paiement

4.1 Les administrations qui émettent et qui paient des postchèques fixent bilatéralement le montant de la rémunération qui est attribuée à l'administration de paiement.

Chapitre VII

Le réseau POSTNET

Article 12
Conditions d'adhésion et de participation

1. L'adhésion au réseau nécessite la signature de la convention POSTNET et l'acquittement d'un droit d'entrée.

2. Les conditions d'adhésion et de participation au service sont définies dans la convention POSTNET.

Chapitre VIII

Les envois contre remboursement

Article 13
Définition du service

1. Sur la base d'accords bilatéraux, les envois de la poste aux lettres ordinaires, recommandés et avec valeur déclarée et les colis postaux ordinaires et avec valeur déclarée peuvent être expédiés contre remboursement.

2. L'organisme qui a délivré l'envoi remet les fonds à l'institution financière postale et demande le paiement du montant au bénéficiaire.

Chapitre IX

Dispositions diverses

Article 14
Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger

1. Lors de l'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger et dans le cadre des vérifications d'usage concernant le requérant, les organismes financiers postaux ou non postaux des pays parties au présent Arrangement s'entendent bilatéralement sur l'assistance qu'ils peuvent se prêter mutuellement.

Chapitre X

Dispositions finales

Article 15
Dispositions finales

1. La Convention est applicable, le cas échéant, par analogie, en tout ce qui n'est pas expressément réglé par le présent Arrangement.

2. L'article 4 de la Constitution n'est pas applicable au présent Arrangement.

3. Conditions d'approbation des propositions concernant le présent Arrangement.

3.1 Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives au présent Arrangement doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votant qui sont parties à l'Arrangement. La moitié au moins de ces Pays-membres représentés au Congrès doivent être présents au moment du vote.

3.2 Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Règlement doivent être approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale qui sont parties à l'Arrangement.

3.3 Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrès et relatives au présent Arrangement doivent réunir:

3.3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties à l'Arrangement ayant répondu à la consultation, s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions;

3.3.2 la majorité des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties à l'Arrangement ayant répondu à la consultation, s'il s'agit de modifications aux dispositions du présent Arrangement;

3.3.3 la majorité des suffrages, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.

3.4 Nonobstant les dispositions prévues sous 15.3.3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec l'addition proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette addition, dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la date de notification de celle-ci.

4. Le présent Arrangement sera mis à exécution le 1er janvier 2001 et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Gouvernement du pays siège du Congrès.

Fait à Beijing, le 15 septembre 1999

PŘEKLAD

UJEDNÁNÍ O POŠTOVNÍCH PENĚŽNÍCH SLUŽBÁCH

Obsah

Hlava I
Úvodní ustanovení

Článek
1. Předmět Ujednání
2. Produkty, které mohou být poskytovány

Hlava II
Podávání příkazů

3. Vydávání poukázek a přijímání platebních příkazů (měna, přepočet, částka)
4. Sazby

Hlava III
Přeprava příkazů

5. Způsoby výměny

Hlava IV
Zpracování při příchodu a reklamace

6. Výplata
7. Reklamace
8. Odpovědnost

Hlava V
Odúčtování, spojovací účty

9. Odměna vyplácející správě
10. Finanční vztahy mezi zúčastněnými správami

Hlava VI

Poštovní šeky (Postchèques)

11. Služba poštovních šeků

Hlava VII

Síť POSTNET

12. Podmínky přistoupení a účasti

Hlava VIII

Zásilky na dobírku (COD)

13. Definice služby

Hlava IX

Různá ustanovení

14. Žádost o otevření žirového účtu v zahraničí

Hlava X

Závěrečná ustanovení

15. Závěrečná ustanovení

UJEDNÁNÍ O POŠTOVNÍCH PENĚŽNÍCH SLUŽBÁCH

Přihlížejíce k článku 22 odst. 4 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy následující Ujednání.

HLAVA I

Úvodní ustanovení

Článek 1
Předmět Ujednání

1. Toto Ujednání upravuje veškeré poštovní služby pro převody peněžních částek. Smluvní země se společně dohodnou na tom, které z produktů tohoto Ujednání hodlají zavést ve svých vzájemných stycích.

2. Výměny upravené ustanoveními tohoto Ujednání se mohou účastnit i nepoštovní organizace, a to prostřednictvím poštovní správy, žirové služby nebo instituce provozující síť pro převody peněžních částek. Je na těchto organizacích, aby se dohodly s poštovní správou své země tak, aby bylo zajištěno plné provádění všech článků Ujednání a aby v rámci této dohody uplatňovaly svá práva a plnily své povinnosti jako poštovní organizace vymezené tímto Ujednáním. Poštovní správa jim slouží jako prostředník ve styku s poštovními správami ostatních smluvních zemí a s Mezinárodním úřadem.

Článek 2
Produkty, které mohou být poskytovány

1. Poukázka

1.1 Odesílatel složí peněžní částku u poštovní přepážky nebo dá příkaz k jejímu odepsání ze svého poštovního žirového účtu a požádá o vyplacení této částky v hotovosti adresátovi.

1.2 Odesílatel složí peněžní částku u poštovní přepážky a požádá o její připsání na poštovní žirový účet adresáta nebo na účet jiného typu vedený správou.

2. Převod

2.1 Majitel poštovního žirového účtu požádá, aby byla peněžní částka odepsána z jeho účtu a připsána ve prospěch adresátova poštovního žirového účtu, účtu jiného typu vedeného správou nebo jeho běžného bankovního účtu prostřednictvím správy určení.

3. Poštovní šek

3.1 Poštovní šek je mezinárodní cenný papír, který může být vydán majitelům poštovních žirových účtů a je splatný při předložení na poštách zemí účastnících se této služby.

3.2 Poštovní šek může rovněž být po dohodě mezi smluvními správami použit k platbě třetím stranám.

4. Výběr prostřednictvím bankomatů sítě POSTNET

Peněžní ústavy, ať poštovní či nikoli, které přistoupí dohodou k síti POSTNET, mohou nabízet držitelům jejich karet možnost výběru hotovosti z bankomatů sítě POSTNET.

5. Jiné služby

5.1 Poštovní správy se mohou dohodnout, že ve svých dvoustranných nebo mnohostranných stycích zavedou další služby, jejichž podmínky stanoví zúčastněné správy mezi sebou.

HLAVA II

Podávání příkazů

Článek 3
Vydávání poukázek a přijímání platebních příkazů (měna, přepočet, částka)

1. Není-li zvláštní dohody, je částka poukázek a příkazů vyjádřena v měně vyplácející země.
2. Vydávající správa stanoví přepočítací kurs své měny k měně vyplácející země.
3. Částka peněžních převodů je neomezená, nerozhodnou-li se zúčastněné správy jinak.
4. Vydávající správa má naprostou volnost při stanovení dokladů a způsobů podávání poukázek a platebních příkazů s výjimkou těch případů, kdy mají být zaslány prostřednictvím poštovního závěru. V takových případech musejí být použity pouze tiskopisy předepsané v Řádu.
5. Poukázky a platební příkazy, které mají být zaslány telekomunikační cestou, podléhají ustanovením Mezinárodního telekomunikačního řádu.

Článek 4
Sazby

1. Vydávající správa svobodně stanoví sazbu, která se má vybrat při podání. K této základní sazbě se případně připočítají sazby týkající se zvláštních služeb poskytnutých odesílateli.
2. Vydávající správa může po dohodě s vyplácející správou vybrat od odesílatele na jeho žádost sazby týkající se zvláštních služeb poskytnutých adresátovi. Částka těchto sazeb se uhradí vyplácející správě.
3. Za peněžní převody vyměňované mezi smluvní a nesmluvní zemí prostřednictvím země, která podepsala toto Ujednání, může zprostředkující správa vybírat dodatečnou sazbu, kterou stanoví na základě nákladů vzniklých činnostmi, jež vykonává; na výši této sazby se zúčastněné správy dohodnou a odečte se od vplacené částky. Tato sazba však může být vybrána od odesílatele ve prospěch správy zprostředkující země, jestliže se zúčastněné správy takto dohodly.
4. V případech, kdy se podle ustanovení Řádu vyžadují duplikáty poukázek a nejde-li o služební chybu, lze z tohoto titulu od odesílatele nebo příjemce vybrat sazbu stanovenou správou, u které byla žádost podána, pokud ovšem nebyla tato sazba již vybrána z titulu oznámení o výplatě.
5. Doklady, poukázky a platební příkazy vztahující se k peněžním převodům vyměňovaným mezi správami v poštovních závěrech za podmínek uvedených v článcích 8.2 a 8.3.1 až 8.3.3 Úmluvy jsou osvobozeny od veškerých sazeb.

HLAVA III

Přeprava příkazů

Článek 5
Způsoby výměny

1. Výměna v poštovních závěrech se provádí pomocí tiskopisů uvedených v Řádu přímo mezi podací a vyplácející poštou nebo prostřednictvím vyměňovacích pošt.
2. Výměna telekomunikační cestou se provádí přímo s vyplácející poštou nebo vyměňovací poštou za předpokladu, že jsou dodržována všechna opatření nezbytná pro bezpečnou výměnu, dohodnutá zúčastněnými správami.
3. Peněžní převody se mohou vyplácející zemi předkládat na magnetických páskách nebo jiném nosiči dohodnutém mezi správami. Vyplácející správy si pak mohou svobodně zvolit tiskopisy používané při vyplácení převedených částek v hotovosti adresátům.
4. Veškeré peněžní převody se mohou provádět prostřednictvím elektronických sítí na základě zvláštních dohod přijatých zúčastněnými správami.
5. Správy se mohou dohodnout, že budou používat jiné způsoby výměny než ty, které jsou uvedeny v článku 5.1 až 5.4.

HLAVA IV

Zpracování ve vyplácející zemi a reklamace

Článek 6
Výplata

1. Příjemci se v zásadě vyplatí celá částka poštovní poukázky; pokud příjemce žádá dodatečné zvláštní služby, lze od něho vybrat fakultativní sazby.
2. Platnost poukázek trvá:

2.1 obecně do konce prvního měsíce následujícího po měsíci podání;

2.2 po dohodě mezi zúčastněnými správami do konce třetího měsíce následujícího po měsíci podání.

3. Po uplynutí těchto lhůt se poukázky došlé přímo vyplácejícím poštám vyplatí pouze tehdy, jsou-li opatřeny povolením k prodloužení doby platnosti („visa pour date"), které uděluje na žádost vyplácející pošty služba určená vydávající správou. Povolení k prodloužení doby platnosti dává poukázce novou platnost ode dne, kdy bylo uděleno, se stejnou dobou trvání, jakou by měla poukázka podaná téhož dne. U poukázek došlých vyplácejícím správám podle článku 5.3 nelze dobu platnosti prodloužit.
4. Nebylo-li nevyplacení poukázky před uplynutím doby platnosti způsobeno služební chybou, může se za povolení k prodloužení platnosti vybrat sazba stanovená vyplácející správou.
5. Výplata poukázek se provádí podle předpisů vyplácející země.

Článek 7
Reklamace

1. Platí ustanovení článku 30 Úmluvy.

Článek 8
Odpovědnost

1. Zásada a rozsah odpovědnosti

1.1 Poštovní správy jsou odpovědné za částky vplacené u přepážky nebo odepsané z účtu plátce až do okamžiku, kdy byla částka řádně vyplacena nebo připsána na adresátův účet.

1.2 Správy jsou odpovědné za chybné informace, které poskytly a které způsobily buď to nevyplacení nebo chyby při provedení peněžního převodu. Odpovědnost se vztahuje na chyby v přepočtu a chyby při přepravě.

1.3 Správy jsou zproštěny veškeré odpovědnosti:

1.3.1 v případě zpoždění, k němuž může dojít při přepravě, odeslání a výplatě poukázek a příkazů;

1.3.2 nemohou-li kvůli zničení služebních dokladů způsobenému vyšší mocí doložit provedení peněžního převodu, pokud nebyla jejich odpovědnost prokázána jinak;

1.3.3 jestliže odesílatel neuplatnil reklamaci ve lhůtě předepsané v článku 30.1 Úmluvy;

1.3.4 po uplynutí promlčecí lhůty poukázek ve vydávající zemi.

1.4 V případě vrácení bez ohledu na jeho důvod nesmí částka vracená odesílateli překročit částku, kterou vplatil nebo která byla odepsána z jeho účtu.

1.5 Správy si mohou mezi sebou dohodnout používání rozšířených podmínek odpovědnosti přizpůsobených požadavkům jejich vnitrostátního styku.

1.6 Podmínky pro uplatnění zásady odpovědnosti a zvláště otázky vymezení odpovědnosti, placení dlužných částek, postih, lhůta pro výplatu a ustanovení týkající se úhrady správě, která vyplatila náhradu, jsou stanoveny v Řádu.

HLAVA V

Odúčtování, spojovací účty

Článek 9
Odměna vyplácející správě

1. Vydávající správa přiznává vyplácející správě za každou vyplacenou poukázku odměnu, jejíž výše je stanovena v Řádu na základě průměrné částky poukázek zahrnutých do téhož měsíčního účtu.

2. Namísto výše odměny uvedené v článku 9.1 se správy mohou dohodnout na jiné výši nebo určit paušální odměnu za každou uskutečněnou výplatu.

3. Za každý převod může správa určení žádat úhradu příchodní sazby. Tato sazba může být buď odepsána z účtu adresáta nebo se vydávající správa postará o to, aby byla připsána na vrub jejího spojovacího účtu.

4. Za peněžní převody osvobozené od sazeb se neposkytuje žádná odměna.

5. Souhlasí-li s tím zúčastněné správy, převody peněžitých podpor osvobozené od sazeb vydávající správou mohou být zproštěny odměny.

Článek 10
Finanční vztahy mezi zúčastněnými správami

1. Správy si mezi sebou dohodnou technologii, kterou budou používat při vyrovnávání svých pohledávek.

2. Žirový spojovací účet

2.1 Mají-li správy k dispozici žirový systém, zařídí si každá z nich u partnerské správy otevření spojovacího účtu, jehož prostřednictvím se vyrovnávají vzájemné dluhy a pohledávky vyplývající z výměn uskutečňovaných žirovou službou a případně z výměny poukázek a jakýchkoli jiných operací, jejichž vyrovnávání si správy tímto způsobem dohodnou.

2.2 Pokud vyplácející správa nemá k dispozici žirový systém, může být spojovací žirový účet otevřen u jiného peněžního ústavu.

2.3 Je-li spojovací účet přečerpán, úročí se dlužné částky sazbou, která se stanovena v Řádu.

3. Měsíční účty

3.1 Vyplácející správa vyhotovuje pro každou vydávající správu měsíční účet částek vyplacených za poštovní poukázky. Měsíční účty se pravidelně zahrnují do hlavního účtu, na jehož základě se stanoví saldo.

3.2 Vyrovnávání účtů se může rovněž provádět na základě měsíčních účtů bez kompenzace.

4. Žádné jednostranné opatření jako je moratorium, zákaz převodu atd. nesmí být na újmu ustanovením tohoto článku a z nich vyplývajícím ustanovením Řádu.

HLAVA VI

Poštovní šeky (Postchèques)

Článek 11
Služba poštovních šeků

1. Vydávání poštovních šeků

1.1 Každá správa může majitelům poštovních žirových účtů vydávat poštovní šeky.

1.2 Majitelé poštovních žirových účtů, kterým byly vydány poštovní šeky, obdrží rovněž garanční kartu, kterou je třeba předložit při výplatě.

1.3 Na zadní straně každého poštovního šeku nebo na příloze je vytištěna maximální zaručená částka v měně dohodnuté mezi smluvními zeměmi

1.4 Není-li zvláštní dohody s vyplácející správou, stanoví vydávající správa přepočítací kurs své měny k měně vyplácející země.

1.5 Vydávající správa může od vystavovatele šeku vybírat určitou sazbu.

1.6 V případě potřeby vydávající správa stanoví dobu platnosti poštovních šeků. Na poštovním šeku se uvádí vytištěním posledního dne platnosti. Není-li takový údaj uveden, platnost šeku je neomezená.

2. Výplata

2.1 Částka poštovních šeků se příjemci vyplatí v zákonné měně vyplácející země.

2.2 Maximální částka, která může být vyplacena na jeden poštovní šek, se stanoví společnou dohodou mezi smluvními zeměmi.

3. Odpovědnost

3.1 Vyplácející správa je zproštěna veškeré odpovědnosti, může-li prokázat, že výplata byla provedena za podmínek předepsaných v příslušných článcích Řádu, které se týkají předkládání poštovních šeků k výplatě u přepážky a podmínek výplaty.

3.2 Vydávající správa není povinna akceptovat falšované nebo padělané poštovní šeky, které jí byly vráceny po lhůtě stanovené v příslušném článku Řádu týkajícím se vracení poštovních šeků žirové službě původu.

4. Odměna vyplácející správě

4.1 Správy, které vydávají a proplácejí poštovní šeky, stanoví bilaterální dohodou výši odměny, která se přiznává vyplácející správě.

HLAVA VII

Síť POSTNET

Článek 12
Podmínky přistoupení a účasti

1. Přistoupení k této síti vyžaduje podpis úmluvy POSTNET a zaplacení vstupního poplatku.

2. Podmínky přistoupení k této službě a účasti na ní jsou definovány v úmluvě POSTNET.

HLAVA VIII

Zásilky na dobírku (COD)

Článek 13
Definice služby

1. Obyčejné, doporučené a cenné listovní zásilky a obyčejné balíky a balíky s udanou cenou mohou být na základě dvoustranných dohod zasílány na dobírku.

2. Subjekt, který zásilku doručil, předá dobírkovou částku poštovní finanční instituci a požádá o její vyplacení příjemci.

HLAVA IX

Různá ustanovení

Článek 14
Žádost o otevření žirového účtu v zahraničí

1. V případě otevření žirového účtu v zahraničí se poštovní či nepoštovní peněžní ústavy zemí, které podepsaly toto Ujednání, dvoustranně dohodnou o pomoci, kterou si mohou vzájemně poskytovat v rámci běžného ověřování žadatele.

HLAVA X

Závěrečná ustanovení

Článek 15
Závěrečná ustanovení

1. Ve všem, co není výslovně upraveno tímto Ujednáním, platí v případě potřeby analogicky Úmluva.
2. Na toto Ujednání se nevztahuje článek 4 Ústavy.
3. Podmínky schvalování návrhů týkajících se tohoto Ujednání

3.1 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k tomuto Ujednání schváleny většinou přítomných a hlasujících členských zemí – signatářů tohoto Ujednání. Při hlasování musí být přítomna nejméně polovina těchto členských zemí zastoupených na kongresu.

3.2 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k Řádu schváleny většinou členů Rady poštovního provozu – signatářů tohoto Ujednání.

3.3 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí návrhy předložené mezi dvěma kongresy a vztahující se k tomuto Ujednání získat:

3.3.1 dvě třetiny hlasů za předpokladu, že nejméně polovina členských zemí zúčastněných na tomto Ujednání odpověděla na žádost o jejich stanovisko, jde-li o připojení nových ustanovení;

3.3.2 většinu hlasů za předpokladu, že nejméně polovina členských zemí zúčastněných na tomto Ujednání odpověděla na konzultaci, jde-li o změny ustanovení tohoto Ujednání;

5.3.3 většinu hlasů, jde-li o výklad ustanovení tohoto Ujednání.

3.4 Nehledě k ustanovení uvedenému v článku 15.3.3.1 má každá členská země, jejíž vnitřní předpisy jsou dosud neslučitelné s navrhovaným připojením, možnost učinit písemné prohlášení generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu uvádějící, že nemůže toto připojení přijmout, a to ve lhůtě devadesáti dní ode dne oznámení tohoto připojení.

4. Toto Ujednání nabude účinnosti dnem 1. ledna 2001 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád smluvních zemí toto Ujednání v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně vládou země, ve které se konal kongres.

Dáno v Pekingu dne 15. září 1999

30

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. října 2004 byl v Bukurešti přijat a jménem České republiky podepsán Sedmý dodatkový protokol k Ústavě Světové poštovní unie.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky jej ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u generálního ředitele Mezinárodního úřadu Světové poštovní unie, depozitáře Ústavy, dne 30. června 2006.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku VII dne 1. ledna 2006. Pro Českou republiku vstoupil v platnost podle článku 16 Vídeňské úmluvy o smluvním právu[1]) dne 30. června 2006.

Francouzské znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka a francouzské znění Ústavy Světové poštovní unie ve znění změn Sedmého dodatkového protokolu[2]) a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

[1]) Vídeňská úmluva o smluvním právu, přijatá dne 23. května 1969 ve Vídni, byla vyhlášena pod č. 15/1988 Sb.

[2]) Ústava Světové poštovní unie ve znění změn Sedmého dodatkového protokolu nahrazuje znění Ústavy Světové poštovní unie ve znění změn Šestého dodatkového protokolu, přijatého v Pekingu dne 15. září 1999, vyhlášeného pod č. 28/2011 Sb. m. s.

Septième Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrès à Bucarest, vu l'article 30.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont adopté, sous réserve de ratification, les modifications suivantes à ladite Constitution.

Article I
(Préambule modifié)

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer à atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

L'Union a pour vocation de stimuler le développement durable de services postaux universels de qualité, efficaces et accessibles, pour faciliter la communication entre habitants de la planète en:

- **garantissant la libre circulation des envois postaux sur un territoire postal unique composé de réseaux interconnectés;**
- **encourageant l'adoption de normes communes équitables et l'utilisation de la technologie;**
- **assurant la coopération et l'interaction entre les parties intéressées;**
- **favorisant une coopération technique efficace;**
- **veillant à la satisfaction des besoins évolutifs des clients.**

Article II
(Article 1bis ajouté)
Définitions

1. Aux fins des Actes de l'Union postale universelle, les termes ci-après sont définis comme suit:

1.1 Service postal: ensemble des prestations postales dont l'étendue est déterminée par les organes de l'Union. Les principales obligations s'attachant à ces prestations consistent à répondre à certains objectifs sociaux et économiques des Pays-membres, en assurant la collecte, le tri, la transmission et la distribution des envois postaux.

1.2 Pays-membre: pays qui remplit les conditions énoncées à l'article 2 de la Constitution.

1.3 Territoire postal unique (un seul et même territoire postal): obligation pour les parties contractantes des Actes de l'UPU d'assurer, selon le principe de réciprocité, l'échange des envois de la poste aux lettres dans le respect de la liberté de transit et de traiter indistinctement les envois postaux provenant des autres territoires et transitant par leur pays comme leurs propres envois postaux.

1.4 Liberté de transit: principe selon lequel une administration postale intermédiaire est tenue de transporter les envois postaux qui lui sont remis en transit par une autre administration postale, en réservant à ce courrier le même traitement que celui appliqué aux envois du régime intérieur.

1.5 Envoi de la poste aux lettres: envois décrits dans la Convention.

1.6 Service postal international: opérations ou prestations postales réglementées par les Actes. Ensemble de ces opérations ou prestations.

Article III
(Article 22 modifié)
Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les règles organiques de l'Union **et ne peut pas faire l'objet de réserves.**

2. Le Règlement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres **et ne peut pas faire l'objet de réserves.**

3. La Convention postale universelle, le Règlement de la poste aux lettres et le Règlement concernant les colis postaux comportent les règles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres.

4. Les Arrangements de l'Union et leurs Règlements règlent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays.

5. Les Règlements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès.

6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés sous 3 à 5 contiennent les réserves à ces Actes.

Article IV
(Article 30 modifié)
Modification de la Constitution

1. Pour être adoptées, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Constitution doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote.**

2. Les modifications adoptées par un Congrès font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrès, entrent en vigueur en même temps que les Actes renouvelés au cours du même Congrès. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément à la règle requise à l'article 26.

Article V
(Article 31 modifié)
Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

1. Le Règlement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.

2. **La Convention et les Arrangements** sont mis à exécution simultanément et ils ont la même durée. Dès le jour fixé par le Congrès pour la mise à exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrès précédent sont abrogés.

Article VI
Adhésion au Protocole additionnel et aux autres Actes de l'Union

1. Les Pays-membres qui n'ont pas signé le présent Protocole peuvent y adhérer en tout temps.

2. Les Pays-membres qui sont parties aux Actes renouvelés par le Congrès mais qui ne les ont pas signés sont tenus d'y adhérer dans le plus bref délai possible.

3. Les instruments d'adhésion relatifs aux cas visés sous 1 et 2 doivent être adressés au Directeur général du Bureau international. Celui-ci notifie ce dépôt aux Gouvernements des Pays-membres.

Article VII
Mise à exécution et durée du protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Constitution, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par **le Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait à **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

PŘEKLAD

SEDMÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚSTAVĚ SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 30 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, přijali zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie shromáždění na Kongresu v Bukurešti, s výhradou ratifikace, tyto změny uvedené Ústavy.

Článek I
(změněná Preambule)

Ve snaze rozvíjet styky mezi národy prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb a přispívat k dosažení ušlechtilých cílů mezinárodní spolupráce v oblasti kulturní, sociální a hospodářské, zplnomocněnci vlád smluvních zemí přijali, s výhradou ratifikace, tuto Ústavu.

Posláním Unie je stimulovat trvalý rozvoj kvalitních, efektivních a dostupných univerzálních poštovních služeb pro usnadnění komunikace mezi obyvateli Země:

- zajištěním volného toku poštovních zásilek na jednotném poštovním území tvořeném propojenými sítěmi;
- podporou přijímání přiměřených společných norem a používání technologie;
- zajištěním spolupráce a vzájemné součinnosti mezi zainteresovanými stranami;
- nápomocí efektivní technické spolupráci;
- péčí o uspokojování měnících se potřeb zákazníků.

Článek II
(přidaný článek 1bis)
Definice

1. Pro účely Akt Světové poštovní unie jsou následující pojmy definovány takto:

1.1. Poštovní služba: soubor poštovních služeb, jejichž rozsah je určen orgány Unie. Hlavním úkolem poštovních služeb je uspokojování stanovených společenských a hospodářských cílů členských zemí zajištěním sběru, třídění, přepravy a dodání poštovních zásilek.

1.2. Členská země: země splňující podmínky uvedené v článku 2 Ústavy.

1.3. Jednotné poštovní území (jedno a totéž poštovní území): povinnost pro smluvní strany Akt Světové poštovní unie zajišťovat na zásadě vzájemnosti výměnu listovních zásilek při respektování svobody průvozu a bez rozdílu zacházet s poštovními zásilkami původem z jiných území prováženými přes jejich země jako s jejich vlastními poštovními zásilkami.

1.4. Svoboda průvozu: zásada, podle které je zprostředkující poštovní správa povinna dopravovat poštovní zásilky, které jsou jí v průvozu předány jinou poštovní správou, a zacházet s těmito zásilkami stejným způsobem jako se zásilkami vnitřního styku.

1.5. Listovní zásilka: zásilky popsané v Úmluvě.

1.6. Mezinárodní poštovní služba: poštovní činnosti nebo služby upravené Akty. Soubor těchto činností nebo služeb.

Článek III
(změněný článek 22)
Akta Unie

1. Ústava je základním Aktem Unie. Obsahuje hlavní předpisy Unie a nemůže být předmětem výhrad.

2. Generální řád obsahuje ustanovení, která zajišťují provádění Ústavy a činnost Unie. Je závazný pro všechny členské země a nemůže být předmětem výhrad

3. Světová poštovní úmluva, Řád listovních zásilek a Řád poštovních balíků obsahují obecně platné předpisy pro mezinárodní poštovní službu, jakož i ustanovení týkající se služeb listovních zásilek a poštovních balíků. Tato Akta jsou závazná pro všechny členské země.

4. Ujednání Unie a jejich Řády upravují, s výjimkou listovních zásilek a poštovních balíků, služby mezi členskými zeměmi, které k nim přistoupily. Jsou závazné jen pro tyto země.

5. Řády, které obsahují opatření nezbytná k provádění Úmluvy a ujednání, jsou stanoveny Radou poštovního provozu se zřetelem k rozhodnutím přijatým kongresem.

6. Případné závěrečné protokoly, připojené k Aktům Unie uvedeným v odstavcích 3 až 5, obsahují výhrady k těmto Aktům.

Článek IV
(změněný článek 30)
Změna Ústavy

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Ústavě schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají hlasovací právo.

2. Změny přijaté kongresem jsou uvedeny v dodatkovém protokolu a nerozhodne-li kongres jinak, nabývají účinnosti současně s Akty aktualizovanými na témže kongresu. Změny ratifikují členské země co nejdříve a s ratifikačními listinami se nakládá podle článku 26.

Článek V
(změněný článek 31)
Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání

1. Generální řád, Úmluva a ujednání stanoví podmínky, jimiž se řídí schvalování návrhů, které se jich týkají.

2. Úmluva a ujednání nabývají účinnosti současně a mají stejnou dobu platnosti. Ode dne stanoveného kongresem pro nabytí účinnosti těchto Akt se zrušují odpovídající Akta předchozího kongresu.

Článek VI

Přístup k Dodatkovému protokolu a k ostatním Aktům Unie

1. Členské země, které nepodepsaly tento Protokol, mohou k němu kdykoliv přistoupit.

2. Členské země, které jsou účastníky Akt aktualizovaných kongresem, ale nepodepsaly je, mají k nim přistoupit co nejdříve.

3. Listiny o přistoupení týkající se případů uvedených v odstavcích 1 a 2 musí být zaslány generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu. Ten oznamuje jejich uložení vládám členských zemí.

Článek VII

Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

Tento Dodatkový protokol nabude účinnosti dnem 1. ledna 2006 a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Ústavy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Bukurešti dne 5. října 2004.

Constitution de l'Union postale universelle

(modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994, de Beijing 1999 et de Bucarest 2004)

Préambule[1]

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer à atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

L'Union a pour vocation de stimuler le développement durable de services postaux universels de qualité, efficaces et accessibles, pour faciliter la communication entre habitants de la planète en:

- **garantissant la libre circulation des envois postaux sur un territoire postal unique composé de réseaux interconnectés;**
- **encourageant l'adoption de normes communes équitables et l'utilisation de la technologie;**
- **assurant la coopération et l'interaction entre les parties intéressées;**
- **favorisant une coopération technique efficace;**
- **veillant à la satisfaction des besoins évolutifs des clients.**

[1] Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

Titre I

Dispositions organiques

Chapitre I

Généralités

Article premier
Etendue et but de l'Union

1. Les pays qui adoptent la présente Constitution forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des envois de la poste aux lettres. La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

2. L'Union a pour but d'assurer l'organisation et le perfectionnement des services postaux et de favoriser, dans ce domaine, le développement de la collaboration internationale.

3. L'Union participe, dans la mesure de ses possibilités, à l'assistance technique postale demandée par ses Pays-membres.

Article 1bis[1]
Définitions

1. Aux fins des Actes de l'Union postale universelle, les termes ci-après sont définis comme suit:

1.1 Service postal: ensemble des prestations postales dont l'étendue est déterminée par les organes de l'Union. Les principales obligations s'attachant à ces prestations consistent à répondre à certains objectifs sociaux et économiques des Pays-membres, en assurant la collecte, le tri, la transmission et la distribution des envois postaux.

1.2 Pays-membre: pays qui remplit les conditions énoncées à l'article 2 de la Constitution.

1.3 Territoire postal unique (un seul et même territoire postal): obligation pour les parties contractantes des Actes de l'UPU d'assurer, selon le principe de réciprocité, l'échange des envois de la poste aux lettres dans le respect de la liberté de transit et de traiter indistinctement les envois postaux provenant des autres territoires et transitant par leur pays comme leurs propres envois postaux.

1.4 Liberté de transit: principe selon lequel une administration postale intermédiaire est tenue de transporter les envois postaux qui lui sont remis en transit par une autre administration postale, en réservant à ce courrier le même traitement que celui appliqué aux envois du régime intérieur.

1.5 Envoi de la poste aux lettres: envois décrits dans la Convention.

1.6 Service postal international: opérations ou prestations postales réglementées par les Actes. Ensemble de ces opérations ou prestations.

[1] Introduit par le Congrès de Bucarest 2004.

Article 2
Membres de l'Union

Sont Pays-membres de l'Union:

a) les pays qui possèdent la qualité de membre à la date de la mise en vigueur de la présente Constitution;

b) les pays devenus membres conformément à l'article 11.

Article 3
Ressort de l'Union

L'Union a dans son ressort:

a) les territoires des Pays-membres;

b) les bureaux de poste établis par des Pays-membres dans des territoires non compris dans l'Union;

c) les territoires qui, sans être membres de l'Union, sont compris dans celle-ci parce qu'ils relèvent, au point de vue postal, de Pays-membres.

Article 4
Relations exceptionnelles

Les administrations postales qui desservent des territoires non compris dans l'Union sont tenues d'être les intermédiaires des autres administrations. Les dispositions de la Convention et de ses Règlements sont applicables à ces relations exceptionnelles.

Article 5
Siège de l'Union

Le siège de l'Union et de ses organes permanents est fixé à Berne.

Article 6
Langue officielle de l'Union

La langue officielle de l'Union est la langue française.

Article 7[1]
Unité monétaire

L'unité monétaire utilisée dans les Actes de l'Union est l'unité de compte du Fonds monétaire international (FMI).

[1] Modifié par le Congrès de Washington 1989.

Article 8
Unions restreintes. Arrangements spéciaux

1. Les Pays-membres, ou leurs administrations postales si la législation de ces pays ne s'y oppose pas, peuvent établir des Unions restreintes et prendre des arrangements spéciaux concernant le service postal international, à la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues par les Actes auxquels les Pays-membres intéressés sont parties.

2. Les Unions restreintes peuvent envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions de l'Union, au Conseil d'administration ainsi qu'au Conseil d'exploitation postale[1].

3. L'Union peut envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions des Unions restreintes.

Article 9
Relations avec l'Organisation des Nations Unies

Les relations entre l'Union et l'Organisation des Nations Unies sont réglées par les Accords dont les textes sont annexés à la présente Constitution.

Article 10
Relations avec les organisations internationales

Afin d'assurer une coopération étroite dans le domaine postal international, l'Union peut collaborer avec les organisations internationales ayant des intérêts et des activités connexes.

Chapitre II

Adhésion ou admission à l'Union. Sortie de l'Union

Article 11[2]
Adhésion ou admission à l'Union. Procédure

1. Tout membre de l'Organisation des Nations Unies peut adhérer à l'Union.

2. Tout pays souverain non membre de l'Organisation des Nations Unies peut demander son admission en qualité de Pays-membre de l'Union.

3. L'adhésion ou la demande d'admission à l'Union doit comporter une déclaration formelle d'adhésion à la Constitution et aux Actes obligatoires de l'Union. Elle est adressée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international, qui, selon le cas, notifie l'adhésion ou consulte les Pays-membres sur la demande d'admission.

4. Le pays non membre de l'Organisation des Nations Unies est considéré comme admis en qualité de Pays-membre si sa demande est approuvée par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union. Les Pays-membres qui n'ont pas répondu dans le délai de quatre mois sont considérés comme s'abstenant.

[1] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Séoul 1994.
[2] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Washington 1989.

5. L'adhésion ou l'admission en qualité de membre est notifiée par le Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres. Elle prend effet à partir de la date de cette notification.

Article 12[1]
Sortie de l'Union. Procédure

1. Chaque Pays-membre a la faculté de se retirer de l'Union moyennant dénonciation de la Constitution donnée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international et par celui-ci aux Gouvernements des Pays-membres.

2. La sortie de l'Union devient effective à l'expiration d'une année à partir du jour de réception par le Directeur général du Bureau international de la dénonciation prévue au paragraphe 1.

Chapitre III

Organisation de l'Union

Article 13[2]
Organes de l'Union

1. Les organes de l'Union sont le Congrès, le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

2. Les organes permanents de l'Union sont le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

Article 14
Congrès

1. Le Congrès est l'organe suprême de l'Union.

2. Le Congrès se compose des représentants des Pays-membres.

Article 15
Congrès extraordinaires

Un Congrès extraordinaire peut être réuni à la demande ou avec l'assentiment des deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union.

Article 16
Conférences administratives

(Supprimé)[3]

[1] Modifié par le Congrès de Washington 1989.
[2] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969, de Hamburg 1984 et de Séoul 1994.
[3] Par le Congrès de Hamburg 1984.

Article 17[1]
Conseil d'administration

1. Entre deux Congrès, le Conseil d'administration (CA) assure la continuité des travaux de l'Union conformément aux dispositions des Actes de l'Union.

2. Les membres du Conseil d'administration exercent leurs fonctions au nom et dans l'intérêt de l'Union.

Article 18[2]
Conseil d'exploitation postale

Le Conseil d'exploitation postale (CEP) est chargé des questions d'exploitation, commerciales, techniques et économiques intéressant le service postal.

Article 19
Commissions spéciales

(Supprimé)[3]

Article 20[4]
Bureau international

Un office central, fonctionnant au siège de l'Union sous la dénomination de Bureau international de l'Union postale universelle, dirigé par un Directeur général et placé sous le contrôle du Conseil d'administration, sert d'organe d'exécution, d'appui, de liaison, d'information et de consultation.

Chapitre IV

Finances de l'Union

Article 21[5]
Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

1. Chaque Congrès arrête le montant maximal que peuvent atteindre:

a) annuellement les dépenses de l'Union;

b) les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès.

2. Le montant maximal des dépenses prévu sous 1 peut être dépassé si les circonstances l'exigent, sous réserve que soient observées les dispositions y relatives du Règlement général.

[1] Modifié par le Congrès de Séoul 1994.
[2] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Séoul 1994.
[3] Par le Congrès de Hamburg 1984.
[4] Modifié par les Congrès de Hamburg 1984 et de Séoul 1994.
[5] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969, de Lausanne 1974 et de Washington 1989.

3. Les dépenses de l'Union, y compris éventuellement les dépenses visées sous 2, sont supportées en commun par les Pays-membres de l'Union. A cet effet, chaque Pays-membre choisit la classe de contribution dans laquelle il entend être rangé. Les classes de contribution sont fixées dans le Règlement général.

4. En cas d'adhésion ou d'admission à l'Union en vertu de l'article 11, le pays intéressé choisit librement la classe de contribution dans laquelle il désire être rangé au point de vue de la répartition des dépenses de l'Union.

Titre II

Actes de l'Union

Chapitre I

Généralités

Article 22
Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les règles organiques de l'Union **et ne peut pas faire l'objet de réserves**[1]**.**

2. Le Règlement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres **et ne peut pas faire l'objet de réserves**[1]**.**

3. La Convention postale universelle, le Règlement de la poste aux lettres et le Règlement concernant les colis postaux comportent les règles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres[2].

4. Les Arrangements de l'Union et leurs Règlements règlent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays[2].

5. Les Règlements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès[3].

6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés sous 3 à 5 contiennent les réserves à ces Actes.

[1] Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.
[2] Modifié par le Congrès de Beijing 1999.
[3] Modifié par les Congrès de Washington 1989, de Séoul 1994 et de Beijing 1999.

Article 23[1]
Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales

1. Tout pays peut déclarer à tout moment que l'acceptation par lui des Actes de l'Union comprend tous les territoires dont il assure les relations internationales, ou certains d'entre eux seulement.

2. La déclaration prévue sous 1 doit être adressée au Directeur général du Bureau international.

3. Tout Pays-membre peut en tout temps adresser au Directeur général du Bureau international une notification en vue de dénoncer l'application des Actes de l'Union pour lesquels il a fait la déclaration prévue sous 1. Cette notification produit ses effets un an après la date de sa réception par le Directeur général du Bureau international.

4. Les déclarations et notifications prévues sous 1 et 3 sont communiquées aux Pays-membres par le Directeur général du Bureau international.

5. Les dispositions prévues sous 1 à 4 ne s'appliquent pas aux territoires possédant la qualité de membre de l'Union et dont un Pays-membre assure les relations internationales.

Article 24
Législations nationales

Les stipulations des Actes de l'Union ne portent pas atteinte à la législation de chaque Pays-membre dans tout ce qui n'est pas expressément prévu par ces Actes.

Chapitre II

Acceptation et dénonciation des Actes de l'Union

Article 25[2]
Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les Actes de l'Union issus du Congrès sont signés par les plénipotentiaires des Pays-membres.

2. Les Règlements sont authentifiés par le Président et le Secrétaire général du Conseil d'exploitation postale[3].

3. La Constitution est ratifiée aussitôt que possible par les pays signataires.

4. L'approbation des Actes de l'Union autres que la Constitution est régie par les règles constitutionnelles de chaque pays signataire.

[1] Modifié par le Congrès de Washington 1989.
[2] Modifié par les Congrès de Washington 1989 et de Séoul 1994.
[3] Modifié par le Congrès de Beijing 1999.

5. Lorsqu'un pays ne ratifie pas la Constitution ou n'approuve pas les autres Actes signés par lui, la Constitution et les autres Actes n'en sont pas moins valables pour les pays qui les ont ratifiés ou approuvés.

Article 26[1]
Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union

Les instruments de ratification de la Constitution, des Protocoles additionnels à celle-ci et éventuellement d'approbation des autres Actes de l'Union sont déposés dans le plus bref délai auprès du Directeur général du Bureau international, qui notifie ces dépôts aux Gouvernements des Pays-membres.

Article 27
Adhésion aux Arrangements

1. Les Pays-membres peuvent, en tout temps, adhérer à un ou à plusieurs des Arrangements prévus à l'article 22.4.

2. L'adhésion des Pays-membres aux Arrangements est notifiée conformément à l'article 11.3.

Article 28
Dénonciation d'un Arrangement

Chaque Pays-membre a la faculté de cesser sa participation à un ou plusieurs des Arrangements, aux conditions stipulées à l'article 12.

Chapitre III

Modification des Actes de l'Union

Article 29
Présentation des propositions

1. L'administration postale d'un Pays-membre a le droit de présenter, soit au Congrès, soit entre deux Congrès, des propositions concernant les Actes de l'Union auxquels son pays est partie.

2. Toutefois, les propositions concernant la Constitution et le Règlement général ne peuvent être soumises qu'au Congrès.

3. En outre, les propositions concernant les Règlements sont soumises directement au Conseil d'exploitation postale, mais elles doivent être transmises au préalable par le Bureau international à toutes les administrations postales des Pays-membres[2].

[1] Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Washington 1989.
[2] Modifié par le Congrès de Beijing 1999.

Article 30
Modification de la Constitution

1. Pour être adoptées, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Constitution doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote**[1].

2. Les modifications adoptées par un Congrès font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrès, entrent en vigueur en même temps que les Actes renouvelés au cours du même Congrès. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément à la règle requise à l'article 26.

Article 31[2]
Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

1. Le Règlement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.

2. **La Convention et les Arrangements** sont mis à exécution simultanément et ils ont la même durée. Dès le jour fixé par le Congrès pour la mise à exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrès précédent sont abrogés[1].

Chapitre IV

Règlement des différends

Article 32
Arbitrages

En cas de différend entre deux ou plusieurs administrations postales des Pays-membres relativement à l'interprétation des Actes de l'Union ou de la responsabilité dérivant, pour une administration postale, de l'application de ces Actes, la question en litige est réglée par jugement arbitral.

[1] Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.
[2] Modifié par le Congrès de Hamburg 1984.

Titre III

Dispositions finales

Article 33[1]
Mise à exécution et durée de la Constitution

La présente Constitution sera mise à exécution le 1er janvier 1966 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé la présente Constitution en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement du pays siège de l'Union. Une copie en sera remise à chaque Partie par **le Bureau international de l'Union postale universelle**.

Fait à Vienne, le 10 juillet 1964.

[1] Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

PŘEKLAD

ÚSTAVA SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

(pozměněná Dodatkovými protokoly z Tokia 1969, z Lausanne 1974, z Hamburku 1984, z Washingtonu 1989, ze Soulu 1994, z Pekingu 1999 a z Bukurešti 2004)

PREAMBULE

Ve snaze rozvíjet styky mezi národy prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb a přispívat k dosažení ušlechtilých cílů mezinárodní spolupráce v oblasti kulturní, sociální a hospodářské, zplnomocněnci vlád smluvních zemí přijali, s výhradou ratifikace, tuto Ústavu.

Posláním Unie je stimulovat trvalý rozvoj kvalitních, efektivních a dostupných univerzálních poštovních služeb pro usnadnění komunikace mezi obyvateli Země:

- zajištěním volného toku poštovních zásilek na jednotném poštovním území tvořeném propojenými sítěmi;
- podporou přijímání přiměřených společných norem a používání technologie;
- zajištěním spolupráce a vzájemné součinnosti mezi zainteresovanými stranami;
- nápomocí efektivní technické spolupráci;
- péčí o uspokojování měnících se potřeb zákazníků.

KAPITOLA I

Základní ustanovení

HLAVA I

Všeobecná ustanovení

Článek 1
Rozsah a cíl Unie

1. Země, které přijímají tuto Ústavu, tvoří pro vzájemnou výměnu listovních zásilek jediné poštovní území s označením Světová poštovní unie. Svoboda průvozu je zaručena na celém území Unie.

2. Cílem Unie je zajišťovat organizaci a zdokonalování poštovních služeb a podporovat v tomto oboru rozvoj mezinárodní spolupráce.

3. Unie se v rámci svých možností podílí na poštovní technické pomoci požadované jejími členskými zeměmi.

Článek 1bis
Definice

1. Pro účely Akt Světové poštovní unie jsou následující pojmy definovány takto:

1.1. Poštovní služba: soubor poštovních služeb, jejichž rozsah je určen orgány Unie. Hlavním úkolem poštovních služeb je uspokojování stanovených společenských a hospodářských cílů členských zemí zajištěním sběru, třídění, přepravy a dodání poštovních zásilek.

1.2. Členská země: země splňující podmínky uvedené v článku 2 Ústavy.

1.3. Jednotné poštovní území ((jedno a totéž poštovní území): povinnost pro smluvní strany Akt Světové poštovní unie zajišťovat na zásadě vzájemnosti výměnu listovních zásilek při respektování svobody

průvozu a bez rozdílu zacházet s poštovními zásilkami původem z jiných území provážených přes jejich země jako s jejich vlastními poštovními zásilkami.

1.4. Svoboda průvozu: zásada, podle které je zprostředkující poštovní správa povinna dopravovat poštovní zásilky, které jsou jí v průvozu předány jinou poštovní správou, a zacházet s těmito zásilkami stejným způsobem jako se zásilkami vnitřního styku.

1.5. Listovní zásilka: zásilky popsané v Úmluvě.

1.6. Mezinárodní poštovní služba: poštovní činnosti nebo služby upravené Akty. Soubor těchto činností nebo služeb.

Článek 2
Členové Unie

Členskými zeměmi Unie jsou:

a) země, které mají postavení člena ke dni, kdy tato Ústava nabude účinnosti;

b) země, které se staly členy podle článku 11.

Článek 3
Pravomoc Unie

Do pravomoci Unie náležejí:

a) území členských zemí;

b) pošty zřízené členskými zeměmi na územích nezahrnutých do Unie;

c) území, která aniž by byla členy Unie, jsou do ní zahrnuta, protože z poštovního hlediska jsou závislá na členských zemích.

Článek 4
Výjimečné styky

Poštovní správy, které obstarávají spojení s územími nezahrnutými do Unie, jsou povinny být prostředníky ostatních správ. Pro tyto výjimečné styky platí ustanovení Úmluvy a jejího Řádu.

Článek 5
Sídlo Unie

Sídlem Unie a jejích stálých orgánů je Bern.

Článek 6
Úřední jazyk Unie

Úředním jazykem Unie je francouzský jazyk.

Článek 7
Měnová jednotka

Měnovou jednotkou užívanou v Aktech Unie je účetní jednotka Mezinárodního měnového fondu (FMI).

Článek 8
Užší unie. Zvláštní ujednání

1. Členské země nebo jejich poštovní správy mohou, pokud tomu nebrání zákonodárství těchto zemí, vytvářet užší unie a sjednávat zvláštní ujednání týkající se mezinárodní poštovní služby, avšak s podmínkou, že při tom nebudou zaváděna ustanovení méně výhodná pro veřejnost než ustanovení obsažená v Aktech, k nimž tyto členské země přistoupily.

2. Užší unie mohou vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání Unie, do Administrativní rady, jakož i do Rady poštovního provozu.

3. Unie může vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání užších unií.

Článek 9
Vztahy s Organizací spojených národů

Vztahy mezi Unií a Organizací spojených národů jsou upraveny dohodami, jejichž znění jsou připojena k této Ústavě.

Článek 10
Vztahy s mezinárodními organizacemi

Pro zajištění těsné součinnosti v oblasti mezinárodního poštovnictví může Unie spolupracovat s mezinárodními organizacemi, jejichž zájmy a působnosti jsou příbuzné.

HLAVA II

Přístup nebo přijetí do Unie. Vystoupení z Unie.

Článek 11
Přístup nebo přijetí do Unie. Postup

1. Každý člen Organizace spojených národů může přistoupit k Unii.

2. Každá svrchovaná země, která není členem Organizace spojených národů, může požádat o přijetí za členskou zemi Unie.

3. Přístup nebo žádost o přijetí do Unie musí zahrnovat výslovné prohlášení o přístupu k Ústavě a k povinným Aktům Unie. Toto prohlášení adresuje vláda zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu, který podle okolností oznámí přístup nebo si vyžádá názor členských zemí na žádost o přijetí.

4. Země, která není členem Organizace spojených národů, je považována za přijatou za člena, je-li její žádost schválena nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie. O členských zemích, které neodpověděly ve lhůtě čtyř měsíců, se má za to, že se zdržely hlasování.

5. Přístup nebo přijetí za člena oznamuje generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí. Nabývá účinnosti dnem tohoto oznámení.

Článek 12
Vystoupení z Unie. Postup

1. Každá členská země má možnost vystoupit z Unie cestou výpovědi Ústavy, dané vládou zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu a jeho prostřednictvím vládám členských zemí.

2. Vystoupení z Unie nabude účinnosti po uplynutí jednoho roku ode dne přijetí výpovědi podle odstavce 1 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

HLAVA III

Organizace Unie

Článek 13
Orgány Unie

1. Orgány Unie jsou Kongres, Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.

2. Stálými orgány Unie jsou Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.

Článek 14
Kongres

1. Kongres je nejvyšším orgánem Unie.

2. Kongres se skládá ze zástupců členských zemí.

Článek 15
Mimořádné kongresy

Mimořádný kongres se může sejít na žádost nebo se souhlasem nejméně dvou třetin členských zemí Unie.

Článek 16
Administrativní konference
(zrušeno)

Článek 17
Administrativní rada

1. Administrativní rada (CA) zajišťuje ve shodě s ustanoveními Akt Unie kontinuitu činnosti Unie mezi dvěma kongresy.

2. Členové Administrativní rady vykonávají své funkce jménem a v zájmu Unie.

Článek 18
Rada poštovního provozu

Rada poštovního provozu (CEP) je pověřena provozními, obchodními, technickými a ekonomickými otázkami, které zajímají obor poštovnictví.

Článek 19
Zvláštní komise
(zrušeno)

Článek 20
Mezinárodní úřad

Ústřední úřad, působící v sídle Unie pod názvem Mezinárodní úřad Světové poštovní unie, řízený generálním ředitelem a podléhající kontrole Administrativní radou, slouží jako výkonný, podpůrný, styčný, informační a poradní orgán.

HLAVA IV

Finance Unie

Článek 21
Výdaje Unie. Příspěvky členských zemí

1. Každý kongres stanoví nejvyšší částku, které mohou dosáhnout:
   a) ročně výdaje Unie;
   b) výdaje na organizaci příštího kongresu.

2. Nejvyšší částku výdajů uvedených v odstavci 1 lze překročit, vyžadují-li to okolnosti, s výhradou, že budou dodržena příslušná ustanovení Generálního řádu.

3. Výdaje Unie, včetně případných výdajů uvedených v odstavci 2, hradí společně členské země Unie. K tomu účelu si každá členská země zvolí příspěvkovou třídu, do níž hodlá být zařazena. Příspěvkové třídy jsou stanoveny Generálním řádem.

4. V případě přístupu nebo přijetí do Unie podle článku 11 si zainteresovaná země svobodně zvolí příspěvkovou třídu, do níž si přeje být zařazena z hlediska rozvržení výdajů Unie.

KAPITOLA II

Akta Unie

HLAVA I

Všeobecná ustanovení

Článek 22
Akta Unie

1. Ústava je základním Aktem Unie. Obsahuje hlavní předpisy Unie a nemůže být předmětem výhrad.

2. Generální řád obsahuje ustanovení, která zajišťují provádění Ústavy a činnost Unie. Je závazný pro všechny členské země a nemůže být předmětem výhrad.

3. Světová poštovní úmluva, Řád listovních zásilek a Řád poštovních balíků obsahují obecně platné předpisy pro mezinárodní poštovní službu, jakož i ustanovení týkající se služeb listovních zásilek a poštovních balíků. Tato Akta jsou závazná pro všechny členské země.

4. Ujednání Unie a jejich Řády upravují, s výjimkou listovních zásilek a poštovních balíků, služby mezi členskými zeměmi, které k nim přistoupily. Jsou závazné jen pro tyto země.

5. Řády, které obsahují opatření nezbytná k provádění Úmluvy a ujednání, jsou stanoveny Radou poštovního provozu se zřetelem k rozhodnutím přijatým kongresem.

6. Případné závěrečné protokoly, připojené k Aktům Unie uvedeným v odstavcích 3, 4 a 5, obsahují výhrady k těmto Aktům.

Článek 23

Platnost Akt Unie na územích, jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země

1. Každá země může kdykoli prohlásit, že její přijetí Akt Unie zahrnuje všechna území, jejichž mezinárodní styky zajišťuje, nebo pouze některá z nich.

2. Prohlášení podle odstavce 1 je nutno zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu.

3. Každá členská země může kdykoli zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu oznámení o výpovědi platnosti Akt Unie, u nichž učinila prohlášení podle odstavce 1. Toto oznámení nabude účinnosti za rok ode dne, kdy je obdržel generální ředitel Mezinárodního úřadu.

4. Prohlášení a oznámení podle odstavců 1 a 3 jsou sdělována členským zemím generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na území, která jsou členem Unie a jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země.

Článek 24

Národní zákonodárství

Ustanovení Akt Unie nejsou na újmu zákonodárství každé členské země ve všem, co není výslovně stanoveno v těchto Aktech.

HLAVA II

Přijetí a výpověď Akt Unie

Článek 25

Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie

1. Akta Unie přijatá kongresem podepisují zplnomocněnci členských zemí.

2. Řády jsou ověřovány předsedou a generálním sekretářem Rady poštovního provozu.

3. Ústavu ratifikují signatářské země co nejdříve.

4. Vyjma Ústavy se schvalování Akt Unie řídí ústavními předpisy každé signatářské země.

5. Jestliže některá země neratifikuje Ústavu nebo neschválí ostatní Akta, která podepsala, nejsou Ústava a ostatní Akta méně platné pro ostatní země, které je ratifikovaly nebo schválily.

Článek 26

Oznámení ratifikací a ostatních způsobů schválení Akt Unie

Listiny o ratifikaci Ústavy, jejích Dodatkových protokolů a případná schválení ostatních Akt Unie se ukládají co nejdříve u generálního ředitele Mezinárodního úřadu, který o tom uvědomuje vlády členských zemí.

Článek 27

Přístup k ujednáním

1. Členské země mohou kdykoli přistoupit k jednomu nebo k více ujednáním uvedeným v článku 22 odst. 4.

2. Přístup členských zemí k ujednáním se oznamuje podle článku 11 odst. 3.

Článek 28
Výpověď ujednání

Každá členská země má možnost vypovědět svou účast na jednom nebo více ujednáních za podmínek stanovených v článku 12.

HLAVA III

Změna Akt Unie

Článek 29
Předkládání návrhů

1. Poštovní správa členské země má právo předložit buď kongresu, nebo mezi dvěma kongresy, návrhy týkající se Akt Unie, k nimž její země přistoupila.

2. Návrhy týkající se Ústavy a Generálního řádu mohou však být předloženy pouze kongresu.

3. Kromě toho návrhy týkající se Řádů se předkládají přímo Radě poštovního provozu, ale nejprve musí být Mezinárodním úřadem zaslány poštovním správám všech členských zemí.

Článek 30
Změna Ústavy

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Ústavě schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají hlasovací právo.

2. Změny přijaté kongresem jsou uvedeny v dodatkovém protokolu a nerozhodne-li kongres jinak, nabývají účinnosti současně s Akty aktualizovanými na témže kongresu. Změny ratifikují členské země co nejdříve a s ratifikačními listinami se nakládá podle článku 26.

Článek 31
Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání

1. Generální řád, Úmluva a ujednání stanoví podmínky, jimiž se řídí schvalování návrhů, které se jich týkají.

2. Úmluva a ujednání nabývají účinnosti současně a mají stejnou dobu platnosti. Ode dne stanoveného kongresem pro nabytí účinnosti těchto Akt se zrušují odpovídající Akta předchozího kongresu.

HLAVA IV

Urovnávání sporů

Článek 32
Rozhodčí řízení

V případě sporu mezi dvěma nebo několika poštovními správami členských zemí ve výkladu Akt Unie nebo odpovědnosti vyplývající pro některou poštovní správu z provádění těchto Akt, je sporná otázka řešena rozhodčím nálezem.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 33

Nabytí účinnosti a doba platnosti Ústavy

Tato Ústava nabude účinnosti dnem 1. ledna 1966 a zůstane v platnosti po neurčenou dobu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád smluvních zemí tuto Ústavu v jediném vyhotovení, které zůstane uloženo v archivech vlády země, kde je sídlo Unie. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno ve Vídni dne 10. července 1964.

31

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí,

kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 29/2011 Sb. m. s.

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 5. října 2004 byla v Bukurešti přijata a jménem České republiky podepsána následující Akta Světové poštovní unie:

Generální řád Světové poštovní unie,
Světová poštovní úmluva
a
Ujednání o poštovních peněžních službách.

Listina o schválení uvedených Akt Světové poštovní unie Českou republikou byla uložena u generálního ředitele Mezinárodního úřadu Světové poštovní unie, depozitáře Akt, dne 30. června 2006.

Akta Světové poštovní unie vstoupila v platnost dne 1. ledna 2006. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle článku 16 Vídeňské úmluvy o smluvním právu[1]) dne 30. června 2006.

Tato Akta nahradila Akta Světové poštovní unie přijatá v Pekingu dne 15. září 1999, vyhlášena pod č. 29/2011 Sb. m. s.

Francouzské znění Akt Světové poštovní unie a jejich překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

[1]) Vídeňská úmluva o smluvním právu, přijatá dne 23. května 1969 ve Vídni, byla vyhlášena pod č. 15/1988 Sb.

Règlement général de l'Union postale universelle

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans le présent Règlement général, les dispositions suivantes assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union.

Chapitre I

Fonctionnement des organes de l'Union

Article 101
Organisation et réunion des Congrès et Congrès extraordinaires (Const. 14, 15)

1. Les représentants des Pays-membres se réunissent en Congrès au plus tard **quatre** ans après la **fin de l'année au cours de laquelle le Congrès précédent a eu lieu**.

2. Chaque Pays-membre se fait représenter au Congrès par un ou plusieurs plénipotentiaires munis, par leur Gouvernement, des pouvoirs nécessaires. Il peut, au besoin, se faire représenter par la délégation d'un autre Pays-membre. Toutefois, il est entendu qu'une délégation ne peut représenter qu'un seul Pays-membre autre que le sien.

3. Dans les délibérations, chaque Pays-membre dispose d'une voix, sous réserve des sanctions prévues à l'article **129.**

4. En principe, chaque Congrès désigne le pays dans lequel le Congrès suivant aura lieu. Si cette désignation se révèle inapplicable, le Conseil d'administration est autorisé à désigner le pays où le Congrès tiendra ses assises, après entente avec ce dernier pays.

5. Après entente avec le Bureau international, le Gouvernement invitant fixe la date définitive et le lieu exact du Congrès. Un an, en principe, avant cette date, le Gouvernement invitant envoie une invitation au Gouvernement de chaque Pays-membre. Cette invitation peut être adressée soit directement, soit par l'intermédiaire d'un autre Gouvernement, soit par l'entremise du Directeur général du Bureau international.

6. Lorsqu'un Congrès doit être réuni sans qu'il y ait un Gouvernement invitant, le Bureau international, avec l'accord du Conseil d'administration et après entente avec le Gouvernement de la Confédération suisse, prend les dispositions nécessaires pour convoquer et organiser le Congrès dans le pays siège de l'Union. Dans ce cas, le Bureau international exerce les fonctions du Gouvernement invitant.

Règlement général

7. Le lieu de réunion d'un Congrès extraordinaire est fixé, après entente avec le Bureau international, par les Pays-membres ayant pris l'initiative de ce Congrès.

8. Les dispositions prévues sous 2 à 6 sont applicables par analogie aux Congrès extraordinaires.

Article 102
Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'administration (Const. 17)

1. Le Conseil d'administration se compose de quarante et un membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. La présidence est dévolue de droit au pays hôte du Congrès. Si ce pays se désiste, il devient membre de droit et, de ce fait, le groupe géographique auquel il appartient dispose d'un siège supplémentaire auquel les restrictions prévues sous 3 ne sont pas applicables. Dans ce cas, le Conseil d'administration élit à la présidence un des membres appartenant au groupe géographique dont fait partie le pays hôte.

3. Les quarante autres membres du Conseil d'administration sont élus par le Congrès sur la base d'une répartition géographique équitable. La moitié au moins des membres est renouvelée à l'occasion de chaque Congrès; aucun Pays-membre ne peut être choisi successivement par trois Congrès.

4. Chaque membre du Conseil d'administration désigne son représentant, qui doit être compétent dans le domaine postal.

5. Les fonctions de membre du Conseil d'administration sont gratuites. Les frais de fonctionnement de ce Conseil sont à la charge de l'Union.

6. Le Conseil d'administration a les attributions suivantes:

6.1 superviser toutes les activités de l'Union dans l'intervalle des Congrès, en tenant compte des décisions du Congrès, en étudiant les questions concernant les politiques gouvernementales en matière postale et en tenant compte des politiques réglementaires internationales telles que celles qui sont relatives au commerce des services et à la concurrence;

6.2 examiner et approuver, dans le cadre de ses compétences, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;

6.3 favoriser, coordonner et superviser toutes les formes d'assistance technique postale dans le cadre de la coopération technique internationale;

6.4 examiner et approuver le budget **biennal** et les **comptes de** l'Union;

6.5 autoriser, si les circonstances l'exigent, le dépassement du plafond des dépenses conformément à l'article **128.3** à **5;**

6.6 arrêter le Règlement financier de l'UPU;

6.7 arrêter les règles régissant le Fonds de réserve;

6.8 arrêter les règles régissant le Fonds spécial;

6.9 arrêter les règles régissant le Fonds des activités spéciales;

6.10 arrêter les règles régissant le Fonds volontaire;

6.11 assurer le contrôle de l'activité du Bureau international;

6.12 autoriser, s'il est demandé, le choix d'une classe de contribution inférieure, conformément aux conditions prévues à l'article **130.6;**

6.13 autoriser le changement de groupe géographique, si un pays le demande, en tenant compte des avis exprimés par les pays qui sont membres des groupes géographiques concernés;

6.14 arrêter le Statut du personnel et les conditions de service des fonctionnaires élus;

6.15 créer ou supprimer les postes de travail du Bureau international en tenant compte des restrictions liées au plafond des dépenses fixé;

6.16 arrêter le Règlement du Fonds social;

6.17 approuver les rapports **biennaux** établis par le Bureau international sur les activités de l'Union et sur la gestion financière et présenter, s'il y a lieu, des commentaires à leur sujet;

6.18 décider des contacts à prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;

6.19 après consultation du Conseil d'exploitation postale, décider des contacts à prendre avec les organisations qui ne sont pas des observateurs de droit, examiner et approuver les rapports du Bureau international sur les relations de l'UPU avec les autres organismes internationaux, prendre les décisions qu'il juge opportunes sur la conduite de ces relations et la suite à leur donner; désigner, en temps utile, **après consultation du Conseil d'exploitation postale et du Secrétaire général,** les organisations internationales, **les associations, les entreprises et les personnes qualifiées** qui doivent être invitées à se faire représenter à **des séances spécifiques du Congrès et de ses Commissions, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union ou peut profiter aux travaux du Congrès,** et charger le Directeur général du Bureau international d'envoyer les invitations nécessaires;

6.20 arrêter, au cas où il le juge utile, les principes dont le Conseil d'exploitation postale doit tenir compte lorsqu'il étudiera des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), suivre de près l'étude de ces questions et examiner et approuver, pour en assurer la conformité avec les principes précités, les propositions du Conseil d'exploitation postale portant sur les mêmes sujets;

6.21 étudier, à la demande du Congrès, du Conseil d'exploitation postale ou des administrations postales, les problèmes d'ordre administratif, législatif et juridique intéressant l'Union ou le service postal international; il appartient au Conseil d'administration de décider, dans les domaines susmentionnés, s'il est opportun ou non d'entreprendre les études demandées par les administrations postales dans l'intervalle des Congrès;

6.22 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des administrations postales conformément à l'article **124;**

6.23 approuver, dans le cadre de ses compétences, les recommandations du Conseil d'exploitation postale concernant l'adoption, si nécessaire, d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;

6.24 examiner le rapport annuel établi par le Conseil d'exploitation postale et, le cas échéant, les propositions soumises par ce dernier;

6.25 soumettre des sujets d'étude à l'examen du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 104.9.16;

6.26 désigner le pays siège du prochain Congrès dans le cas prévu à l'article 101.4;

6.27 déterminer, en temps utile et après consultation du Conseil d'exploitation postale, le nombre de Commissions nécessaires pour mener à bien les travaux du Congrès et en fixer les attributions;

6.28 désigner, après consultation du Conseil d'exploitation postale et sous réserve de l'approbation du Congrès, les Pays-membres susceptibles:

- d'assumer les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions, en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres;
- de faire partie des Commissions restreintes du Congrès;

6.29 examiner et approuver le projet de plan stratégique à présenter au Congrès et élaboré par le Conseil d'exploitation postale avec l'aide du Bureau international; examiner et approuver les révisions annuelles du plan arrêté par le Congrès sur la base des recommandations du Conseil d'exploitation postale et travailler en concertation avec le Conseil d'exploitation postale à l'élaboration et à l'actualisation annuelle du **plan;**

6.30 établir le cadre pour l'organisation du Comité consultatif et approuver l'organisation du Comité consultatif, conformément aux dispositions de l'article 106;

6.31 établir des critères d'adhésion au Comité consultatif et approuver ou rejeter les demandes d'adhésion selon ces critères, en s'assurant que ces dernières soient traitées suivant une procédure accélérée, entre les réunions du Conseil d'administration;

6.32 désigner les membres qui feront partie du Comité consultatif;

6.33 réceptionner les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif et en débattre, et examiner les recommandations de ce dernier pour soumission au Congrès.

7. A sa première réunion, qui est convoquée par le Président du Congrès, le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, quatre Vice-Présidents et arrête son Règlement intérieur.

8. Sur convocation de son Président, le Conseil d'administration se réunit, en principe une fois par an, au siège de l'Union.

9. Le Président, les Vice-Présidents, les Présidents des Commissions du Conseil d'administration ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'administration. Il approuve, au nom du Conseil d'administration, le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union et il assume toute autre tâche que le Conseil d'administration décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.

10. Le représentant de chacun des membres du Conseil d'administration participant aux sessions de cet organe, à l'exception des réunions qui ont eu lieu pendant le Congrès, a droit au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique. Le même droit est accordé au représentant de chaque membre de ses Commissions, de ses Groupes de travail ou de ses autres organes lorsque ceux-ci se réunissent en dehors du Congrès et des sessions du Conseil.

11. Le Président du Conseil d'exploitation postale représente celui-ci aux séances du Conseil d'administration à l'ordre du jour desquelles figurent des questions relatives à l'organe qu'il dirige.

12. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

13. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'exploitation postale peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'administration en qualité d'observateurs.

14. L'administration postale du pays où le Conseil d'administration se réunit est invitée à participer aux réunions en qualité d'observateur, si ce pays n'est pas membre du Conseil d'administration.

15. Le Conseil d'administration peut inviter à ses réunions, sans droit de vote, tout organisme international, tout représentant d'association ou d'entreprise ou toute personne qualifiée qu'il désire associer à ses travaux. Il peut également inviter dans les mêmes conditions une ou plusieurs administrations postales des Pays-membres intéressées à des questions prévues à son ordre du jour.

16. A leur demande, les observateurs indiqués ci-après peuvent participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration, sans droit de vote:

16.1 membres du Conseil d'exploitation postale;

16.2 membres du Comité consultatif;

16.3 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Conseil d'administration;

16.4 autres Pays-membres de l'Union.

17. Pour des raisons logistiques, le Conseil d'administration peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

18. Les membres du Conseil d'administration participent effectivement à ses activités. Les **observateurs** peuvent, à leur demande, **être autorisés à** collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des Groupes de travail **et des Equipes de projet** lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des **observateurs** s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

19. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article 103
Information sur les activités du Conseil d'administration

1. Après chaque session, le Conseil d'administration informe les Pays-membres de l'Union, les Unions restreintes **et les membres du Comité consultatif** sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.

2. Le Conseil d'administration fait au Congrès un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales **des Pays-membres de l'Union et aux membres du Comité consultatif** au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Règlement général

Article 104
Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'exploitation postale (Const. 18)

1. Le Conseil d'exploitation postale se compose de quarante membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. Les membres du Conseil d'exploitation postale sont élus par le Congrès, en fonction d'une répartition géographique spécifiée. Vingt-quatre sièges sont réservés aux pays en développement et seize sièges aux pays développés. Le tiers au moins des membres est renouvelé à l'occasion de chaque Congrès.

3. **Chaque membre du Conseil d'exploitation postale désigne son représentant qui assume les responsabilités mentionnées dans les Actes de l'Union en matière de prestation de services.**

4. Les frais de fonctionnement du Conseil d'exploitation postale sont à la charge de l'Union. Ses membres ne reçoivent aucune rémunération. Les frais de voyage et de séjour des représentants des administrations postales participant au Conseil d'exploitation postale sont à la charge de celles-ci. Toutefois, le représentant de chacun des pays considérés comme défavorisés d'après les listes établies par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions qui ont lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique.

5. A sa première réunion, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'exploitation postale choisit, parmi ses membres, un Président, un Vice-Président, les Présidents des Commissions et le Président du Groupe de planification stratégique.

6. Le Conseil d'exploitation postale arrête son Règlement intérieur.

7. En principe, le Conseil d'exploitation postale se réunit tous les ans au siège de l'Union. La date et le lieu de la réunion sont fixés par son Président, après accord avec le Président du Conseil d'administration et le Directeur général du Bureau international.

8. Le Président, le Vice-Président, les Présidents des Commissions du Conseil d'exploitation postale ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'exploitation postale et assume toutes les tâches que ce dernier décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.

9. Les attributions du Conseil d'exploitation postale sont les suivantes:

9.1 conduire l'étude des problèmes d'exploitation, commerciaux, techniques, économiques et de coopération technique les plus importants qui présentent de l'intérêt pour les administrations postales de tous les Pays-membres de l'Union, notamment des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier, quotes-parts des colis postaux et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), élaborer des informations et des avis à leur sujet et recommander des mesures à prendre à leur égard;

9.2 procéder à la révision des Règlements de l'Union dans les six mois qui suivent la clôture du Congrès, à moins que celui-ci n'en décide autrement; en cas d'urgente nécessité, le Conseil d'exploitation postale peut également modifier lesdits Règlements à d'autres sessions; dans les deux cas, le Conseil d'exploitation reste subordonné aux directives du Conseil d'administration en ce qui concerne les politiques et les principes fondamentaux;

9.3 coordonner les mesures pratiques pour le développement et l'amélioration des services postaux internationaux;

9.4 entreprendre, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration dans le cadre des compétences de ce dernier, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;

9.5 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des administrations postales conformément à l'article **125;** l'approbation du Conseil d'administration est requise lorsque ces propositions portent sur des questions relevant de la compétence de ce dernier;

9.6 examiner, à la demande de l'administration postale d'un Pays-membre, toute proposition que cette administration postale transmet au Bureau international selon l'article **124,** en préparer les commentaires et charger le Bureau de les annexer à ladite proposition avant de la soumettre à l'approbation des administrations postales des Pays-membres;

9.7 recommander, si nécessaire, et éventuellement après approbation par le Conseil d'administration et consultation de l'ensemble des administrations postales, l'adoption d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;

9.8 élaborer et présenter, sous forme de recommandations aux administrations postales, des normes en matière technique, d'exploitation et dans d'autres domaines de sa compétence où une pratique uniforme est indispensable; de même, il procède, en cas de besoin, à des modifications de normes qu'il a déjà établies;

9.9 examiner, en consultation avec le Conseil d'administration et avec son approbation, le projet de plan stratégique de l'UPU, élaboré par le Bureau international et à soumettre au Congrès; réviser chaque année le plan approuvé par le Congrès avec le concours du Groupe de planification stratégique et du Bureau international, ainsi qu'avec l'approbation du Conseil d'administration;

9.10 approuver le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union dans ses parties qui ont trait aux responsabilités et fonctions du Conseil d'exploitation postale;

9.11 décider des contacts à prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;

9.12 procéder à l'étude des problèmes d'enseignement et de formation professionnelle intéressant les pays nouveaux et en développement;

9.13 prendre les mesures nécessaires en vue d'étudier et de diffuser les expériences et les progrès faits par certains pays dans les domaines de la technique, de l'exploitation, de l'économie et de la formation professionnelle intéressant les services postaux;

9.14 étudier la situation actuelle et les besoins des services postaux dans les pays nouveaux et en développement et élaborer des recommandations convenables sur les voies et les moyens d'améliorer les services postaux dans ces pays;

9.15 prendre, après entente avec le Conseil d'administration, les mesures appropriées dans le domaine de la coopération technique avec tous les Pays-membres de l'Union, en particulier avec les pays nouveaux et en développement;

9.16 examiner toutes autres questions qui lui sont soumises par un membre du Conseil d'exploitation postale, par le Conseil d'administration ou par toute administration postale d'un **Pays-membre;**

9.17 réceptionner et discuter les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif, et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, examiner et faire des observations au sujet des recommandations du Comité consultatif pour soumission au Congrès;

9.18 désigner les membres qui feront partie du Comité consultatif.

Règlement général

10. Sur la base du plan stratégique de l'UPU adopté par le Congrès et, en particulier, de la partie afférente aux stratégies des organes permanents de l'Union, le Conseil d'exploitation postale établit, à sa session suivant le Congrès, un programme de travail de base contenant un certain nombre de tactiques visant à la réalisation des stratégies. Ce programme de base, comprenant un nombre limité de travaux sur des sujets d'actualité et d'intérêt commun, est révisé chaque année en fonction des réalités et des priorités nouvelles ainsi que des modifications apportées au plan stratégique.

11. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'administration peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'exploitation postale en qualité d'observateurs.

12. A leur demande, les observateurs indiqués ci-après peuvent participer, sans droit de vote, aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'exploitation postale:

12.1 membres du Conseil d'administration;

12.2 membres du Comité consultatif;

12.3 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Conseil d'exploitation postale;

12.4 autres Pays-membres de l'Union.

13. Pour des raisons logistiques, le Conseil d'exploitation postale peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

14. Les membres du Conseil d'exploitation postale participent effectivement à ses activités. **Les observateurs** peuvent, à leur demande, **être autorisés à** collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. **Ils** peuvent aussi être **sollicités** pour présider des Groupes de travail **et des Equipes de projet** lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. **La participation des observateurs s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.**

15. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

16. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'exploitation postale lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

17. Le Conseil d'exploitation postale peut inviter à ses réunions, sans droit de vote:

17.1 tout organisme international ou toute personne qualifiée qu'il désire associer à ses travaux;

17.2 des administrations postales de Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'exploitation postale;

17.3 toute association ou entreprise qu'il souhaite consulter sur des questions concernant ses activités.

Article 105
Information sur les activités du Conseil d'exploitation postale

1. Après chaque session, le Conseil d'exploitation postale informe les **Pays-membres de l'Union,** les Unions restreintes **et les membres du Comité consultatif** sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.

2. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Conseil d'administration, un rapport annuel sur ses activités.

3. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Congrès, un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales des Pays-membres **de l'Union et aux membres du Comité consultatif** au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Article 106
Composition, fonctionnement et réunions du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif a pour but de représenter les intérêts du secteur postal au sens large du terme et de servir de cadre à un dialogue efficace entre les parties intéressées. Il comprend des organisations non gouvernementales représentant des clients, des fournisseurs de services de distribution, des organisations de travailleurs, des fournisseurs de biens et de services œuvrant pour le secteur des services postaux, et des organismes similaires regroupant des particuliers, ainsi que des entreprises intéressées par les services postaux internationaux. Si ces organisations sont enregistrées, elles doivent l'être dans un Pays-membre de l'Union. Le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale désignent leurs membres respectifs siégeant en tant que membres du Comité consultatif. En dehors des membres désignés par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale, l'adhésion au Comité consultatif est déterminée à l'issue d'un processus de dépôt de demande et d'acceptation de celle-ci, établi par le Conseil d'administration et réalisé conformément à l'article 102.6.31.

2. Chaque membre du Comité consultatif désigne son propre représentant.

3. Les frais de fonctionnement du Comité consultatif sont répartis entre l'Union et les membres du Comité, selon les modalités déterminées par le Conseil d'administration.

4. Les membres du Comité consultatif ne bénéficient d'aucune rémunération ou rétribution.

5. Le Comité consultatif se réorganise après chaque Congrès, selon le cadre établi par le Conseil d'administration. Le Président du Conseil d'administration préside la réunion d'organisation du Comité consultatif, au cours de laquelle on procède à l'élection du Président dudit Comité.

6. Le Comité consultatif détermine son organisation interne et établit son propre règlement intérieur, en tenant compte des principes généraux de l'Union et sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration, après consultation du Conseil d'exploitation postale.

7. Le Comité consultatif se réunit deux fois par an. En principe, les réunions ont lieu au siège de l'Union au moment des sessions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale. La date et le lieu de chaque réunion sont fixés par le Président du Comité consultatif, en accord avec les Présidents du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international.

8. Le Comité consultatif établit son propre programme dans le cadre de la liste des attributions ci-après:

8.1 examiner les documents et les rapports appropriés du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale; dans des circonstances exceptionnelles, le droit de recevoir certains textes et documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe; par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié;

8.2 mener des études et débattre de questions importantes pour les membres du Comité consultatif;

8.3 examiner les questions concernant le secteur des services postaux et présenter des rapports sur ces questions;

8.4 contribuer aux travaux du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, notamment par la présentation de rapports et de recommandations, et par la présentation d'avis à la demande des deux Conseils;

8.5 faire des recommandations au Congrès, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, moyennant examen et commentaire de ce dernier.

9. Le Président du Conseil d'administration et le Président du Conseil d'exploitation postale représentent ces organes aux réunions du Comité consultatif lorsque l'ordre du jour de ces réunions comprend des questions intéressant ces organes.

10. Pour assurer une liaison efficace avec les organes de l'Union, le Comité consultatif peut désigner des représentants pour participer aux réunions du Congrès, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale ainsi que de leurs Commissions respectives en qualité d'observateurs sans droit de vote.

11. A leur demande, les membres du Comité consultatif peuvent assister aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, conformément aux articles 102.16 et 104.12. Ils peuvent également participer aux travaux des Equipes de projet et des Groupes de travail aux termes des articles 102.18 et 104.14. Les membres du Comité consultatif peuvent participer au Congrès en qualité d'observateurs sans droit de vote.

12. A leur demande, les observateurs indiqués ci-après peuvent participer, sans droit de vote, aux sessions du Comité consultatif:

12.1 membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale;

12.2 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Comité consultatif;

12.3 Unions restreintes;

12.4 autres membres de l'Union.

13. Pour des raisons logistiques, le Comité consultatif peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

14. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la déci-

sion concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

15. Le Bureau international, sous la responsabilité du Directeur général, assure le secrétariat du Comité consultatif.

Article 107
Information sur les activités du Comité consultatif

1. Après chaque session, le Comité consultatif informe le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale de ses activités en adressant aux Présidents de ces organes, entre autres, un compte rendu analytique de ses réunions ainsi que ses recommandations et avis.

2. Le Comité consultatif fait au Conseil d'administration un rapport d'activité annuel et en envoie un exemplaire au Conseil d'exploitation postale. Ce rapport est inclus dans la documentation du Conseil d'administration fournie aux Pays-membres de l'Union et aux Unions restreintes, conformément à l'article 103.

3. Le Comité consultatif fait au Congrès un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales des Pays-membres de l'Union au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Article **108**
Règlement intérieur des Congrès (Const. 14)

1. Pour l'organisation de ses travaux et la conduite de ses délibérations, le Congrès applique le Règlement intérieur des Congrès.

2. Chaque Congrès peut modifier ce Règlement dans les conditions fixées au Règlement intérieur lui-même.

Article **109**
Langues de travail du Bureau international

Les langues de travail du Bureau international sont le français et l'anglais.

Article **110**
Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

1. Pour la documentation de l'Union, les langues française, anglaise, arabe et espagnole sont utilisées. Sont également utilisées les langues allemande, chinoise, portugaise et russe, à condition que la production dans ces dernières langues se limite à la documentation de base la plus importante. D'autres langues sont également utilisées, à condition que les Pays-membres qui en font la demande en supportent tous les coûts.

2. Le ou les Pays-membres ayant demandé une langue autre que la langue officielle constituent un groupe linguistique.

3. La documentation est publiée par le Bureau international dans la langue officielle et dans les langues des groupes linguistiques constitués, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux régionaux de ces groupes, conformément aux modalités convenues avec le Bureau international. La publication dans les différentes langues est faite selon le même modèle.

4. La documentation publiée directement par le Bureau international est, dans la mesure du possible, distribuée simultanément dans les différentes langues demandées.

5. Les correspondances entre les administrations postales et le Bureau international et entre ce dernier et des tiers peuvent être échangées en toute langue pour laquelle le Bureau international dispose d'un service de traduction.

6. Les frais de traduction vers une langue quelle qu'elle soit, y compris ceux résultant de l'application des dispositions prévues sous 5, sont supportés par le groupe linguistique ayant demandé cette langue. Les Pays-membres utilisant la langue officielle versent, au titre de la traduction des documents non officiels, une contribution forfaitaire dont le montant par unité contributive est égal à celui supporté par les Pays-membres ayant recours à l'autre langue de travail du Bureau international. Tous les autres frais afférents à la fourniture des documents sont supportés par l'Union. Le plafond des frais à supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, chinois, portugais et russe est fixé par une résolution du Congrès.

7. Les frais à supporter par un groupe linguistique sont répartis entre les membres de ce groupe proportionnellement à leur contribution aux dépenses de l'Union. Ces frais peuvent être répartis entre les membres du groupe linguistique selon une autre clé de répartition, à condition que les intéressés s'entendent à ce sujet et notifient leur décision au Bureau international par l'intermédiaire du porte-parole du groupe.

8. Le Bureau international donne suite à tout changement de choix de langue demandé par un Pays-membre après un délai qui ne doit pas dépasser deux ans.

9. Pour les délibérations des réunions des organes de l'Union, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises, moyennant un système d'interprétation – avec ou sans équipement électronique – dont le choix est laissé à l'appréciation des organisateurs de la réunion après consultation du Directeur général du Bureau international et des Pays-membres intéressés.

10. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations et les réunions indiquées sous 9.

11. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 9, soit par le système indiqué au même paragraphe, lorsque les modifications d'ordre technique nécessaires peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.

12. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union. Toutefois, les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont supportés par l'Union.

13. Les administrations postales peuvent s'entendre au sujet de la langue à employer pour la correspondance de service dans leurs relations réciproques. A défaut d'une telle entente, la langue à employer est le français.

Chapitre II

Bureau international

Article **111**
Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international sont élus par le Congrès pour la période séparant deux Congrès successifs, la durée minimale de leur mandat étant de **quatre** ans. Leur mandat est renouvelable une seule fois. Sauf décision contraire du Congrès, la date de leur entrée en fonctions est fixée au 1er janvier de l'année qui suit le Congrès.

2. Au moins sept mois avant l'ouverture du Congrès, le Directeur général du Bureau international adresse une note aux Gouvernements des Pays-membres en les invitant à présenter les candidatures éventuelles pour les postes de Directeur général et de Vice-Directeur général et en indiquant en même temps si le Directeur général ou le Vice-Directeur général en fonctions sont intéressés au renouvellement éventuel de leur mandat initial. Les candidatures, accompagnées d'un curriculum vitae, doivent parvenir au Bureau international deux mois au moins avant l'ouverture du Congrès. Les candidats doivent être des ressortissants des Pays-membres qui les présentent. Le Bureau international élabore la documentation nécessaire pour le Congrès. L'élection du Directeur général et celle du Vice-Directeur général ont lieu au scrutin secret, la première élection portant sur le poste de Directeur général.

3. En cas de vacance du poste de Directeur général, le Vice-Directeur général assume les fonctions de Directeur général jusqu'à la fin du mandat prévu pour celui-ci; il est éligible à ce poste et est admis d'office comme candidat, sous réserve que son mandat initial en tant que Vice-Directeur général n'ait pas déjà été renouvelé une fois par le Congrès précédent et qu'il déclare son intérêt à être considéré comme candidat au poste de Directeur général.

4. En cas de vacance simultanée des postes de Directeur général et de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration élit, sur la base des candidatures reçues à la suite d'une mise au concours, un Vice-Directeur général pour la période allant jusqu'au prochain Congrès. Pour la présentation des candidatures, les dispositions prévues sous 2 s'appliquent par analogie.

5. En cas de vacance du poste de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration charge, sur proposition du Directeur général, un des **Directeurs de grade D 2** au Bureau international d'assumer, jusqu'au prochain Congrès, les fonctions de Vice-Directeur général.

Article **112**
Fonctions du Directeur général

1. Le Directeur général organise, administre et dirige le Bureau international, dont il est le représentant légal. Il est compétent pour classer les postes des grades G 1 à D 2 et pour nommer et promouvoir les fonctionnaires dans ces grades. Pour les nominations dans les grades P 1 à D 2, il doit prendre en considération les qualifications professionnelles des candidats recommandés par les administrations postales des Pays-membres dont ils ont la nationalité, ou dans lesquels ils exercent leur activité professionnelle, en tenant compte d'une équitable répartition géographique continentale et des langues. Les postes de **grade D 2** doivent, dans toute la mesure possible, être pourvus par des candidats provenant de régions différentes et d'autres régions que celles dont le Directeur général et le Vice-Directeur général sont originaires, compte tenu de la considération dominante de l'efficacité du Bureau international. Dans le cas de postes exigeant des qualifications spéciales, le Directeur général peut s'adresser à l'extérieur. Il tient également compte, lors de la nomination d'un nouveau fonctionnaire, de ce qu'en principe les personnes qui occupent les postes des grades D 2, D 1 et P 5 doivent être des ressortissants de différents Pays-membres de l'Union. Lors de la promotion d'un fonctionnaire du Bureau international aux grades D 2, D 1 et

P 5, il n'est pas tenu à l'application du même principe. En outre, les exigences d'une équitable répartition géographique et des langues passent après le mérite dans le processus de recrutement. Le Directeur général informe le Conseil d'administration une fois par an des nominations et des promotions aux grades P 4 à D 2.

2. Le Directeur général a les attributions suivantes:

2.1 assurer les fonctions de dépositaire des Actes de l'Union et d'intermédiaire dans la procédure d'adhésion et d'admission à l'Union ainsi que de sortie de celle-ci;

2.2 notifier les décisions prises par le Congrès à tous les Gouvernements des Pays-membres;

2.3 notifier à l'ensemble des administrations postales les Règlements arrêtés ou révisés par le Conseil d'exploitation postale;

2.4 préparer le projet de budget annuel de l'Union au niveau le plus bas possible compatible avec les besoins de l'Union et le soumettre en temps opportun à l'examen du Conseil d'administration; communiquer le budget aux Pays-membres de l'Union après l'approbation du Conseil d'administration et l'exécuter;

2.5 exécuter les activités spécifiques demandées par les organes de l'Union et celles que lui attribuent les Actes;

2.6 prendre les initiatives visant à réaliser les objectifs fixés par les organes de l'Union, dans le cadre de la politique établie et des fonds disponibles;

2.7 soumettre des suggestions et des propositions au Conseil d'administration ou au Conseil d'exploitation postale;

2.8 après la clôture du Congrès, présenter au Conseil d'exploitation postale les propositions concernant les changements à apporter aux Règlements en raison des décisions du Congrès, conformément au Règlement intérieur du Conseil d'exploitation postale;

2.9 préparer, à l'intention du Conseil d'exploitation postale et sur la base des directives données par ce dernier, le projet de plan stratégique à soumettre au Congrès et le projet de révision annuelle;

2.10 assurer la représentation de l'Union;

2.11 servir d'intermédiaire dans les relations entre:

- l'UPU et les Unions restreintes;
- l'UPU et l'Organisation des Nations Unies;
- l'UPU et les organisations internationales dont les activités présentent un intérêt pour l'Union;
- l'UPU et les organismes internationaux, associations ou entreprises que les organes de l'Union souhaitent consulter ou associer à leurs travaux;

2.12 assumer la fonction de Secrétaire général des organes de l'Union et veiller à ce titre, compte tenu des dispositions spéciales du présent Règlement, notamment:

- à la préparation et à l'organisation des travaux des organes de l'Union;
- à l'élaboration, à la production et à la distribution des documents, rapports et procès-verbaux;
- au fonctionnement du secrétariat durant les réunions des organes de l'Union;

2.13 assister aux séances des organes de l'Union et prendre part aux délibérations sans droit de vote, avec la possibilité de se faire représenter.

Article **113**
Fonctions du Vice-Directeur général

1. Le Vice-Directeur général assiste le Directeur général et il est responsable devant lui.

2. En cas d'absence ou empêchement du Directeur général, le Vice-Directeur général exerce les pouvoirs de celui-ci. Il en est de même dans le cas de vacance du poste de Directeur général visé à l'article **111.3.**

Article **114**
Secrétariat des organes de l'Union (Const. 14, 15, 17, 18)

Le secrétariat des organes de l'Union est assuré par le Bureau international sous la responsabilité du Directeur général. Il adresse tous les documents publiés à l'occasion de chaque session aux administrations postales des membres de l'organe, aux administrations postales des pays qui, sans être membres de l'organe, collaborent aux études entreprises, aux Unions restreintes ainsi qu'aux autres administrations postales des Pays-membres qui en font la demande.

Article **115**
Liste des Pays-membres (Const. 2)

Le Bureau international établit et tient à jour la liste des Pays-membres de l'Union en y indiquant leur classe de contribution, leur groupe géographique et leur situation par rapport aux Actes de l'Union.

Article **116**
Renseignements. Avis. Demandes d'interprétation et de modification des Actes. Enquêtes. Intervention dans la liquidation des comptes (Const. 20, Règl. gén. **124, 125, 126**)

1. Le Bureau international se tient en tout temps à la disposition du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale et des administrations postales pour leur fournir tous renseignements utiles sur les questions relatives au service.

2. Il est chargé, notamment, de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service postal international; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; de donner suite aux demandes d'interprétation et de modification des Actes de l'Union et, en général, de procéder aux études et aux travaux de rédaction ou de documentation que lesdits Actes lui attribuent ou dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union.

3. Il procède également aux enquêtes qui sont demandées par les administrations postales en vue de connaître l'opinion des autres administrations postales sur une question déterminée. Le résultat d'une enquête ne revêt pas le caractère d'un vote et ne lie pas formellement.

4. Il peut intervenir à titre d'office de compensation, dans la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service postal.

Article **117**
Coopération technique (Const. 1)

Le Bureau international est chargé, dans le cadre de la coopération technique internationale, de développer l'assistance technique postale sous toutes ses formes.

Article **118**
Formules fournies par le Bureau international (Const. 20)

Le Bureau international est chargé de faire confectionner les coupons-réponse internationaux et d'en approvisionner, au prix de revient, les administrations postales qui en font la demande.

Article **119**
Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux (Const. 8)

1. Deux exemplaires des Actes des Unions restreintes et des arrangements spéciaux conclus en application de l'article 8 de la Constitution doivent être transmis au Bureau international par les bureaux de ces Unions ou, à défaut, par une des parties contractantes.

2. Le Bureau international veille à ce que les Actes des Unions restreintes et les arrangements spéciaux ne prévoient pas des conditions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues dans les Actes de l'Union et informe les administrations postales de l'existence des Unions et des arrangements susdits. Il signale au Conseil d'administration toute irrégularité constatée en vertu de la présente disposition.

Article **120**
Revue de l'Union

Le Bureau international rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, une revue en langues allemande, anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe.

Article **121**
Rapport **biennal** sur les activités de l'Union (Const. 20, Règl. gén. 102.6.17)

Le Bureau international fait, sur les activités de l'Union, un rapport **biennal** qui est communiqué, après approbation par le Conseil d'administration, aux administrations postales, aux Unions restreintes et à l'Organisation des Nations Unies.

Chapitre III

Procédure d'introduction et d'examen des propositions

Article **122**
Procédure de présentation des propositions au Congrès (Const. 29)

1. Sous réserve des exceptions prévues sous 2 et 5, la procédure ci-après règle l'introduction des propositions de toute nature à soumettre au Congrès par les administrations postales des Pays-membres:

a) sont admises les propositions qui parviennent au Bureau international au moins six mois avant la date fixée pour le Congrès;

b) aucune proposition d'ordre rédactionnel n'est admise pendant la période de six mois qui précède la date fixée pour le Congrès;

c) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre six et quatre mois avant la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins deux administrations postales;

d) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre quatre et deux mois qui précède la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins huit administrations postales; les propositions qui parviennent ultérieurement ne sont plus admises;

e) les déclarations d'appui doivent parvenir au Bureau international dans le même délai que les propositions qu'elles concernent.

2. Les propositions concernant la Constitution ou le Règlement général doivent parvenir au Bureau international six mois au moins avant l'ouverture du Congrès; celles qui parviennent postérieurement à cette date mais avant l'ouverture du Congrès ne peuvent être prises en considération que si le Congrès en décide ainsi à la majorité des deux tiers des pays représentés au Congrès et si les conditions prévues sous 1 sont respectées.

3. Chaque proposition ne doit avoir en principe qu'un objectif et ne contenir que les modifications justifiées par cet objectif.

4. Les propositions d'ordre rédactionnel sont munies, en tête, de la mention «Proposition d'ordre rédactionnel» par les administrations postales qui les présentent et publiées par le Bureau international sous un numéro suivi de la lettre R. Les propositions non munies de cette mention mais qui, de l'avis du Bureau international, ne touchent que la rédaction sont publiées avec une annotation appropriée; le Bureau international établit une liste de ces propositions à l'intention du Congrès.

5. La procédure prescrite sous 1 et 4 ne s'applique ni aux propositions concernant le Règlement intérieur des Congrès ni aux amendements à des propositions déjà faites.

Article 123
Procédure de présentation au Conseil d'exploitation postale des propositions concernant l'élaboration des nouveaux Règlements compte tenu des décisions prises par le Congrès

1. Les Règlements de la Convention postale universelle et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès.

2. Les propositions de conséquence aux amendements qu'il est proposé d'apporter à la Convention ou à l'Arrangement concernant les services de paiement doivent être soumises au Bureau international en même temps que les propositions au Congrès auxquelles elles se rapportent. Elles peuvent être soumises par l'administration postale d'un seul Pays-membre de l'UPU, sans l'appui des administrations postales d'autres Pays-membres. Ces propositions doivent être envoyées à tous les Pays-membres, au plus tard un mois avant le Congrès.

3. Les autres propositions concernant les Règlements, censées être examinées par le Conseil d'exploitation postale en vue de l'élaboration des nouveaux Règlements dans les six mois suivant le Congrès, doivent être soumises au Bureau international au moins deux mois avant le Congrès.

4. Les propositions concernant les changements à apporter aux Règlements en raison des décisions du Congrès, qui sont soumises par les administrations postales des Pays-membres, doivent parvenir au Bureau international au plus tard deux mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale. Ces propositions doivent être envoyées à tous les Pays-membres, au plus tard un mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale.

Règlement général

Article **124**
Procédure de présentation des propositions entre deux Congrès (Const. 29, Règl. gén. **116**)

1. Pour être prise en considération, chaque proposition concernant la Convention ou les Arrangements et introduite par une administration postale entre deux Congrès doit être appuyée par au moins deux autres administrations postales. Ces propositions restent sans suite lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps, les déclarations d'appui nécessaires.

2. Ces propositions sont adressées aux autres administrations postales par l'intermédiaire du Bureau international.

3. Les propositions concernant les Règlements n'ont pas besoin d'appui, mais ne sont prises en considération par le Conseil d'exploitation postale que si celui-ci en approuve l'urgente nécessité.

Article **125**
Examen des propositions entre deux Congrès (Const. 29, Règl. gén. **116, 124**)

1. Toute proposition concernant la Convention, les Arrangements et leurs Protocoles finals est soumise à la procédure suivante: **lorsque l'administration postale d'un Pays-membre a envoyé une proposition au Bureau international, ce dernier la transmet à toutes les administrations postales des Pays-membres pour examen. Celles-ci disposent d'un délai de deux mois pour examiner la proposition et, le cas échéant, pour faire parvenir leurs observations au Bureau international.** Les amendements ne sont pas admis. **A la fin de ce délai de deux mois, le Bureau international transmet aux administrations postales des Pays-membres toutes les observations qu'il a reçues et invite l'administration postale de chaque Pays-membre ayant le droit de vote à voter pour ou contre la proposition. Les administrations postales des Pays-membres** qui n'ont pas fait parvenir leur vote dans un délai de deux mois sont considérées comme **s'étant abstenues.** Les délais précités comptent à partir de la date des circulaires du Bureau international.

2. Les propositions de modification des Règlements sont traitées par le Conseil d'exploitation postale.

3. Si la proposition concerne un Arrangement ou son Protocole final, seules les administrations postales de Pays-membres qui sont parties à cet Arrangement peuvent prendre part aux opérations indiquées sous 1.

Article **126**
Notification des décisions adoptées entre deux Congrès (Const. 29, Règl. gén. **124, 125**)

1. Les modifications apportées à la Convention, aux Arrangements et aux Protocoles finals de ces Actes sont consacrées par une notification du Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres.

2. Les modifications apportées par le Conseil d'exploitation postale aux Règlements et à leurs Protocoles finals sont notifiées aux administrations postales par le Bureau international. Il en est de même des interprétations visées à l'article **36.3.2** de la Convention et aux dispositions correspondantes des Arrangements.

Article **127**
Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

1. Les Règlements entrent en vigueur à la même date et ont la même durée que les Actes issus du Congrès.

2. Sous réserve des dispositions sous 1, les décisions de modification des Actes de l'Union qui sont adoptées entre deux Congrès ne sont exécutoires que trois mois, au moins, après leur notification.

Chapitre IV

Finances

Article **128**
Fixation et règlement des dépenses de l'Union (Const. **22**)

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 à 6, les dépenses annuelles afférentes aux activités des organes de l'Union ne doivent pas dépasser les sommes ci-après pour les années **2005** et suivantes: 37 000 000 francs suisses pour les années **2005** à **2008.** La limite de base pour **2008** s'applique également aux années postérieures en cas de report du Congrès prévu pour **2008.**

2. Les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès (déplacement du secrétariat, frais de transport, frais d'installation technique de l'interprétation simultanée, frais de reproduction des documents durant le Congrès, etc.) ne doivent pas dépasser la limite de **2 900 000** francs suisses.

3. Le Conseil d'administration est autorisé à dépasser les limites fixées sous 1 et 2 pour tenir compte des augmentations des échelles de traitement, des contributions au titre des pensions ou indemnités, y compris les indemnités de poste, admises par les Nations Unies pour être appliquées à leur personnel en fonctions à Genève.

4. Le Conseil d'administration est également autorisé à ajuster, chaque année, le montant des dépenses autres que celles relatives au personnel en fonction de l'indice suisse des prix à la consommation.

5. Par dérogation aux dispositions prévues sous 1, le Conseil d'administration, ou en cas d'extrême urgence le Directeur général, peut autoriser un dépassement des limites fixées pour faire face aux réparations importantes et imprévues du bâtiment du Bureau international, sans toutefois que le montant du dépassement puisse excéder 125 000 francs suisses par année.

6. Si les crédits prévus sous 1 et 2 se révèlent insuffisants pour assurer le bon fonctionnement de l'Union, ces limites ne peuvent être dépassées qu'avec l'approbation de la majorité des Pays-membres de l'Union. Toute consultation doit comporter un exposé complet des faits justifiant une telle demande.

7. Les pays qui adhèrent à l'Union ou qui sont admis en qualité de membres de l'Union ainsi que ceux qui sortent de l'Union doivent acquitter leur cotisation pour l'année entière au cours de laquelle leur admission ou leur sortie devient effective.

8. Les Pays-membres paient à l'avance leur part contributive aux dépenses annuelles de l'Union, sur la base du budget arrêté par le Conseil d'administration. Ces parts contributives

doivent être payées au plus tard le premier jour de l'exercice financier auquel se rapporte le budget. Passé ce terme, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union, à raison de 3% par an durant les six premiers mois et de 6% par an à partir du septième mois.

9. Lorsque les arriérés de contributions obligatoires hors intérêts dues à l'Union par un Pays-membre sont égaux ou supérieurs à la somme des contributions de ce Pays-membre pour les deux exercices financiers précédents, ce Pays-membre peut céder irrévocablement à l'Union tout ou partie de ses créances sur d'autres Pays-membres, selon les modalités fixées par le Conseil d'administration. Les conditions de cession de créances sont à définir selon un accord convenu entre le Pays-membre, ses débiteurs/créanciers et l'Union.

10. Les Pays-membres qui, pour des raisons juridiques ou autres, sont dans l'impossibilité d'effectuer une telle cession s'engagent à conclure un plan d'amortissement de leurs comptes arriérés.

11. Sauf dans des circonstances exceptionnelles, le recouvrement des arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union ne pourra pas s'étendre à plus de dix années.

12. Dans des circonstances exceptionnelles, le Conseil d'administration peut libérer un Pays-membre de tout ou partie des intérêts dus si celui-ci s'est acquitté, en capital, de l'intégralité de ses dettes arriérées.

13. Un Pays-membre peut également être libéré, dans le cadre d'un plan d'amortissement de ses comptes arriérés approuvé par le Conseil d'administration, de tout ou partie des intérêts accumulés ou à courir; la libération est toutefois subordonnée à l'exécution complète et ponctuelle du plan d'amortissement dans un délai convenu de dix ans au maximum.

14. Pour pallier les insuffisances de trésorerie de l'Union, il est constitué un Fonds de réserve dont le montant est fixé par le Conseil d'administration. Ce Fonds est alimenté en premier lieu par les excédents budgétaires. Il peut servir également à équilibrer le budget ou à réduire le montant des contributions des Pays-membres.

15. En ce qui concerne les insuffisances passagères de trésorerie, le Gouvernement de la Confédération suisse fait, à court terme, les avances nécessaires selon des conditions qui sont à fixer d'un commun accord. Ce Gouvernement surveille sans frais la tenue des comptes financiers ainsi que la comptabilité du Bureau international dans les limites des crédits fixés par le Congrès.

Article **129**
Sanctions automatiques

1. Tout Pays-membre étant dans l'impossibilité d'effectuer la cession prévue à l'article **128.9** et qui n'accepte pas de se soumettre à un plan d'amortissement proposé par le Bureau international conformément à l'article **128.10,** ou ne le respecte pas perd automatiquement son droit de vote au Congrès et dans les réunions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et n'est plus éligible à ces deux Conseils.

2. Les sanctions automatiques sont levées d'office et avec effet immédiat dès que le Pays-membre concerné s'est acquitté entièrement de ses arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union, en capital et intérêts, ou qu'il accepte de se soumettre à un plan d'amortissement de ses comptes arriérés.

Article **130**
Classes de contribution (Const. 21, Règl. gén. **115, 128**)

1. Les Pays-membres contribuent à la couverture des dépenses de l'Union selon la classe de contribution à laquelle ils appartiennent. Ces classes sont les suivantes:

classe de 50 unités;
classe de 45 unités;
classe de 40 unités;
classe de 35 unités;
classe de 30 unités;
classe de 25 unités;
classe de 20 unités;
classe de 15 unités;
classe de 10 unités;
classe de 5 unités;
classe de 3 unités;
classe de 1 unité;
classe de 0,5 unité, réservée aux pays les moins avancés énumérés par l'Organisation des Nations Unies et à d'autres pays désignés par le Conseil d'administration.

2. Outre les classes de contribution énumérées sous 1, tout Pays-membre peut choisir de payer un nombre d'unités de contribution supérieur à 50 unités.

3. Les Pays-membres sont rangés dans l'une des classes de contribution précitées au moment de leur admission ou de leur adhésion à l'Union, selon la procédure visée à l'article 21.4 de la Constitution.

4. Les Pays-membres peuvent changer ultérieurement de classe de contribution, à la condition que ce changement soit notifié au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Cette notification, qui est portée à l'attention du Congrès, prend effet à la date de mise en vigueur des dispositions financières arrêtées par le Congrès. Les Pays-membres qui n'ont pas fait connaître leur souhait de changer de classe de contribution dans les délais prescrits sont maintenus dans la classe de contribution à laquelle ils appartenaient jusqu'alors.

5. Les Pays-membres ne peuvent pas exiger d'être déclassés de plus d'une classe à la fois.

6. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles telles que des catastrophes naturelles nécessitant des programmes d'aide internationale, le Conseil d'administration peut autoriser un déclassement temporaire d'une classe, une seule fois entre deux Congrès, à la demande d'un Pays-membre si celui-ci apporte la preuve qu'il ne peut plus maintenir sa contribution selon la classe initialement choisie. Dans les mêmes circonstances, le Conseil d'administration peut également autoriser le déclassement temporaire de Pays-membres n'appartenant pas à la catégorie des pays les moins avancés et déjà rangés dans la classe de 1 unité en les faisant passer dans la classe de 0,5 unité.

7. En application des dispositions prévues sous 6, le déclassement temporaire peut être autorisé par le Conseil d'administration pour une période maximale de deux ans ou jusqu'au prochain Congrès, si celui-ci a lieu avant la fin de cette période. A l'expiration de la période fixée, le pays concerné réintègre automatiquement sa classe initiale.

8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 4 et 5, les surclassements ne sont soumis à aucune restriction.

Article **131**
Paiement des fournitures du Bureau international (Règl. gén. **118**)

Les fournitures que le Bureau international livre à titre onéreux aux administrations postales doivent être payées dans le plus bref délai possible, et au plus tard dans les six mois à partir du premier jour du mois qui suit celui de l'envoi du compte par ledit Bureau. Passé ce délai, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union, à raison de 5% par an, à compter du jour de l'expiration dudit délai.

Chapitre V

Arbitrages

Article **132**
Procédure d'arbitrage (Const. 32)

1. En cas de différend à régler par jugement arbitral, chacune des administrations postales en cause choisit une administration postale d'un Pays-membre qui n'est pas directement intéressée dans le litige. Lorsque plusieurs administrations postales font cause commune, elles ne comptent, pour l'application de cette disposition, que pour une seule.

2. Au cas où l'une des administrations postales en cause ne donne pas suite à une proposition d'arbitrage dans le délai de six mois, le Bureau international, si la demande lui en est faite, provoque à son tour la désignation d'un arbitre par l'administration postale défaillante ou en désigne un lui-même, d'office.

3. Les parties en cause peuvent s'entendre pour désigner un arbitre unique, qui peut être le Bureau international.

4. La décision des arbitres est prise à la majorité des voix.

5. En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre administration postale également désintéressée dans le litige. A défaut d'une entente sur le choix, cette administration postale est désignée par le Bureau international parmi les administrations postales non proposées par les arbitres.

6. S'il s'agit d'un différend concernant l'un des Arrangements, les arbitres ne peuvent être désignés en dehors des administrations postales qui participent à cet Arrangement.

Chapitre VI

Dispositions finales

Article **133**
Conditions d'approbation des propositions concernant le Règlement général

Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives au présent Règlement général doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès **et**

ayant le droit de vote. Les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote** doivent être présents au moment du vote.

Article **134**
Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies (Const. 9)

Les conditions d'approbation visées à l'article **133** s'appliquent également aux propositions tendant à modifier les Accords conclus entre l'Union postale universelle et l'Organisation des Nations Unies dans la mesure où ces Accords ne prévoient pas les conditions de modification des dispositions qu'ils contiennent.

Article **135**
Mise à exécution et durée du Règlement général

Le présent Règlement général sera mis à exécution le 1er janvier **2006** et demeurera en vigueur **pour une période indéterminée.**

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé le présent Règlement général en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait à **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

Règlement intérieur des Congrès

Article premier
Dispositions générales

Le présent Règlement intérieur, ci-après dénommé «Règlement», est établi en application des Actes de l'Union et leur est subordonné. En cas de divergence entre l'une de ses dispositions et une disposition des Actes, cette dernière fait autorité.

Article 2
Délégations

1. Le terme «délégation» s'entend de la personne ou de l'ensemble des personnes désignées par un Pays-membre pour participer au Congrès. La délégation se compose d'un Chef de délégation ainsi que, le cas échéant, d'un suppléant du Chef de délégation, d'un ou de plusieurs délégués et, éventuellement, d'un ou de plusieurs fonctionnaires attachés (y compris experts, secrétaires, etc.).

2. Les Chefs de délégation, leurs suppléants ainsi que les délégués sont les représentants des Pays-membres au sens de l'article 14.2, de la Constitution s'ils sont munis de pouvoirs répondant aux conditions fixées à l'article 3 du présent Règlement.

3. Les fonctionnaires attachés sont admis aux séances et ont le droit de participer aux délibérations, mais ils n'ont pas, en principe, le droit de vote. Toutefois, ils peuvent être autorisés par leur Chef de délégation à voter au nom de leur pays dans les séances des Commissions. De telles autorisations doivent être remises par écrit avant le début de la séance au Président de la Commission intéressée.

Article 3
Pouvoirs des délégués

1. Les pouvoirs des délégués doivent être signés par le Chef de l'Etat ou par le Chef du Gouvernement ou par le Ministre des affaires étrangères du pays intéressé. Ils doivent être libellés en bonne et due forme. Les pouvoirs des délégués habilités à signer les Actes (plénipotentiaires) doivent indiquer la portée de cette signature (signature sous réserve de ratification ou d'approbation, signature «ad referendum», signature définitive). En l'absence d'une telle précision, la signature est considérée comme soumise à ratification ou à approbation. Les pouvoirs autorisant à signer les Actes comprennent implicitement le droit de délibérer et de voter. Les délégués auxquels les autorités compétentes ont conféré les pleins pouvoirs sans en préciser la portée sont autorisés à délibérer, à voter et à signer les Actes, à moins que le contraire ne ressorte explicitement du libellé des pouvoirs.

2. Les pouvoirs doivent être déposés dès l'ouverture du Congrès auprès de l'autorité désignée à cette fin.

3. Les délégués non munis de pouvoirs ou qui n'auront pas déposé leurs pouvoirs peuvent, s'ils ont été annoncés par leur Gouvernement au Gouvernement du pays invitant, prendre part aux délibérations et voter dès l'instant où ils commencent à participer aux travaux du Congrès. Il en est de même pour ceux dont les pouvoirs sont reconnus comme étant entachés d'irrégularités. Ces délégués ne seront plus autorisés à voter à partir du moment où le Congrès aura approuvé le dernier rapport de la Commission de vérification des pouvoirs constatant que leurs pouvoirs font défaut ou sont irréguliers et aussi longtemps que la situation n'est pas régularisée. Le dernier rapport doit être approuvé par le Congrès avant les élections autres que celle du Président du Congrès et avant l'approbation des projets d'Actes.

4. Les pouvoirs d'un Pays-membre qui se fait représenter au Congrès par la délégation d'un autre Pays-membre (procuration) doivent revêtir la même forme que ceux qui sont mentionnés sous 1.

5. Les pouvoirs et les procurations adressés par télégramme ne sont pas admis. En revanche, sont acceptés les télégrammes répondant à une demande d'information relative à une question de pouvoirs.

6. Une délégation qui, après avoir déposé ses pouvoirs, est empêchée d'assister à une ou à plusieurs séances a la faculté de se faire représenter par la délégation d'un autre pays, à la condition d'en donner avis par écrit au Président de la réunion intéressée. Toutefois, une délégation ne peut représenter qu'un seul pays autre que le sien.

7. Les délégués des Pays-membres qui ne sont pas parties à un Arrangement peuvent prendre part, sans droit de vote, aux délibérations du Congrès concernant cet Arrangement.

Article 4
Ordre des places

1. Aux séances du Congrès et des Commissions, les délégations sont rangées d'après l'ordre alphabétique français des Pays-membres représentés.

2. Le Président du Conseil d'administration tire au sort, en temps opportun, le nom du pays qui prendra place en tête devant la tribune présidentielle, lors des séances du Congrès et des Commissions.

Article 5
Observateurs **de droit**

1. Des représentants de l'Organisation des Nations Unies **sont invités, en qualité d'observateurs, à assister et à** participer aux délibérations du Congrès.

2. Les Unions restreintes sont admises aux séances du Congrès et de ses Commissions en qualité d'observateurs.

3. La Ligue des Etats arabes et l'Union africaine (UA) sont admises aux séances du Congrès et de ses Commissions en qualité d'observateurs.

4. Les membres du Comité consultatif sont admis aux séances du Congrès et de ses Commissions en qualité d'observateurs.

5. Les observateurs dont il est question sous 1 à **4 n'ont pas le droit de vote, mais peuvent prendre la parole sur autorisation du Président de la réunion.**

6. Dans des circonstances exceptionnelles, le droit des observateurs visés sous 4 de participer à certaines réunions ou parties de réunions peut être limité si la confidentialité du sujet traité l'exige. Ils doivent alors en être informés le plus rapidement possible. La décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président. Ces décisions sont examinées par le Bureau du Congrès, qui est habilité à les confirmer ou à les infirmer par un vote à la majorité simple.

Article 6
Invités

1. Des représentants des institutions spécialisées des Nations Unies et des organisations intergouvernementales sont désignés par le Conseil d'administration pour assister à des séances spécifiques du Congrès ou de ses Commissions, lorsque des questions intéressant ces organisations sont discutées.

2. Des représentants de tout organisme international et de toute association ou entreprise, ou toute personne qualifiée, dûment désignés par le Conseil d'administration, sont admis à des séances spécifiques du Congrès ou de ses Commissions.

3. Les invités visés sous 1 et 2 n'ont pas le droit de vote, mais peuvent prendre la parole sur autorisation du Président de la réunion.

Article **7**
Doyen du Congrès

1. L'administration postale du pays siège du Congrès suggère la désignation du Doyen du Congrès d'entente avec le Bureau international. Le Conseil d'administration procède, en temps opportun, à l'adoption de cette désignation.

2. A l'ouverture de la première séance plénière de chaque Congrès, le Doyen assume la présidence du Congrès jusqu'à ce que celui-ci ait élu son Président. Au surplus, il exerce les fonctions qui lui sont attribuées par le présent Règlement.

Article **8**
Présidences et vice-présidences du Congrès et des Commissions

1. Dans sa première séance plénière, le Congrès élit, sur proposition du Doyen, le Président du Congrès, puis approuve, sur proposition du Conseil d'administration, la désignation des Pays-membres qui assumeront les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions. Ces fonctions sont attribuées en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres.

2. Les Présidents ouvrent et clôturent les séances qu'ils président, dirigent les discussions, donnent la parole aux orateurs, mettent aux voix les propositions et indiquent la majorité requise pour les votes, proclament les décisions et, sous réserve de l'approbation du Congrès, donnent éventuellement une interprétation de ces décisions.

3. Les Présidents veillent au respect du présent Règlement et au maintien de l'ordre au cours des séances.

4. Toute délégation peut en appeler, devant le Congrès ou la Commission, d'une décision prise par le Président de ceux-ci sur la base d'une disposition du Règlement ou d'une interprétation de celui-ci; la décision du Président reste toutefois valable si elle n'est pas annulée par la majorité des membres présents et votants.

5. Si le Pays-membre chargé de la présidence n'est plus en mesure d'assurer cette fonction, l'un des Vice-Présidents est désigné par le Congrès ou par la Commission pour le remplacer.

Article **9**
Bureau du Congrès

1. Le Bureau est l'organe central chargé de diriger les travaux du Congrès. Il est composé du Président et des Vice-Présidents du Congrès ainsi que des Présidents des Commissions. Il se réunit périodiquement pour examiner le déroulement des travaux du Congrès et de ses Commissions et pour formuler des recommandations tendant à favoriser ce déroulement. Il aide le Président à élaborer l'ordre du jour de chaque séance plénière et à coordonner les travaux des Commissions. Il fait des recommandations relatives à la clôture du Congrès.

2. Le Secrétaire général du Congrès et le Secrétaire général adjoint mentionnés à l'article **12.1,** assistent aux réunions du Bureau.

Article **10**
Membres des Commissions

1. Les Pays-membres représentés au Congrès sont, de droit, membres des Commissions chargées de l'examen des propositions relatives à la Constitution, au Règlement général et à la Convention.

2. Les Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à un ou plusieurs des Arrangements facultatifs sont de droit membres de la ou des Commissions chargées de la révision de ces Arrangements. Le droit de vote des membres de cette ou de ces Commissions est limité à l'Arrangement ou aux Arrangements auxquels ils sont parties.

3. Les délégations qui ne sont pas membres des Commissions traitant des Arrangements ont la faculté d'assister aux séances de celles-ci et de prendre part aux délibérations sans droit de vote.

Article **11**
Groupes de travail

Le Congrès et chaque Commission peuvent constituer des Groupes de travail pour l'étude de questions spéciales.

Article **12**
Secrétariat du Congrès et des Commissions

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international assument respectivement les fonctions de Secrétaire général et de Secrétaire général adjoint du Congrès.

2. Le Secrétaire général et le Secrétaire général adjoint assistent aux séances du Congrès et du Bureau du Congrès, où ils prennent part aux délibérations sans droit de vote. Ils peuvent aussi, dans les mêmes conditions, assister aux séances des Commissions ou s'y faire représenter par un fonctionnaire supérieur du Bureau international.

3. Les travaux du Secrétariat du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions sont assurés par le personnel du Bureau international, en collaboration avec l'administration postale du pays invitant.

4. Les fonctionnaires supérieurs du Bureau international assument les fonctions de Secrétaires du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions. Ils assistent le Président pendant les séances et sont responsables de la rédaction des rapports.

5. Les Secrétaires du Congrès et des Commissions sont assistés par des Secrétaires adjoints.

Article **13**
Langues de délibération

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises pour les délibérations, moyennant un système d'interprétation simultanée ou consécutive.

2. Les délibérations de la Commission de rédaction ont lieu en langue française.

3. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations indiquées sous 1. La langue du pays hôte jouit d'un droit de priorité à cet égard. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 1 soit par le système d'interprétation simultanée, lorsque des modifications d'ordre technique peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.

4. Les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont à la charge de l'Union.

5. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union.

Article **14**
Langues de rédaction des documents du Congrès

1. Les documents élaborés pendant le Congrès, y compris les projets de décisions soumis à l'approbation du Congrès, sont publiés en langue française par le Secrétariat du Congrès.

2. A cet effet, les documents provenant des délégations des Pays-membres doivent être présentés dans cette langue, soit directement, soit par l'intermédiaire des services de traduction adjoints au Secrétariat du Congrès.

3. Ces services, organisés à leurs frais par les groupes linguistiques constitués selon les dispositions correspondantes du Règlement général, peuvent aussi traduire des documents du Congrès dans leurs langues respectives.

Article **15**
Propositions

1. Toutes les questions portées devant le Congrès font l'objet de propositions.

2. Toutes les propositions publiées par le Bureau international avant l'ouverture du Congrès sont considérées comme soumises au Congrès.

3. Deux mois avant l'ouverture du Congrès, aucune proposition ne sera prise en considération, sauf celles qui tendent à l'amendement de propositions antérieures.

4. Est considérée comme amendement toute proposition de modification qui, sans altérer le fond de la proposition, comporte une suppression, une addition à une partie de la proposition originale ou la révision d'une partie de cette proposition. Aucune proposition de modification ne sera considérée comme un amendement si elle est incompatible avec le sens ou l'intention de la proposition originale. Dans les cas douteux, il incombe au Congrès ou à la Commission de trancher la question.

5. Les amendements présentés en Congrès au sujet de propositions déjà faites doivent être remis par écrit en langue française au Secrétariat avant midi l'avant-veille du jour de leur mise en délibération, de façon à pouvoir être distribués le même jour aux délégués. Ce délai ne s'applique pas aux amendements résultant directement des discussions en Congrès ou en Commission. Dans ce dernier cas, si cela est demandé, l'auteur de l'amendement doit présenter son texte par écrit en langue française ou, en cas de difficulté, en toute autre langue de débat. Le Président intéressé en donnera ou en fera donner lecture.

6. La procédure prévue sous 5 s'applique également à la présentation des propositions ne visant pas à modifier le texte des Actes (projets de résolution, de recommandation, de vœu, etc.).

7. Toute proposition ou amendement doit revêtir la forme définitive du texte à introduire dans les Actes de l'Union, sous réserve bien entendu de mise au point par la Commission de rédaction.

Article **16**
Examen des propositions en Congrès et en Commission

1. Les propositions d'ordre rédactionnel (dont le numéro est suivi de la lettre R) sont attribuées à la Commission de rédaction soit directement si, de la part du Bureau international, il n'y a aucun doute quant à leur nature (une liste en est établie par le Bureau international à l'intention de la Commission de rédaction), soit si, de l'avis du Bureau international, il y a doute sur leur nature, après que les autres Commissions en ont confirmé la nature purement rédactionnelle (une liste en est aussi établie à l'intention des Commissions intéressées). Toutefois, si de telles propositions sont liées à d'autres propositions de fond à traiter par le Congrès ou par d'autres Commissions, la Commission de rédaction n'en aborde l'étude qu'après que le Congrès ou les autres Commissions se sont prononcés à l'égard des propositions de fond correspondantes. Les propositions dont le numéro n'est pas suivi de la lettre R, mais qui, de l'avis du Bureau international, sont des propositions d'ordre rédactionnel, sont déférées directement aux Commissions qui s'occupent des propositions de fond correspondantes. Ces Commissions décident, dès l'ouverture de leurs travaux, lesquelles de ces propositions seront attribuées directement à la Commission de rédaction. Une liste de ces propositions est établie par le Bureau international à l'intention des Commissions en cause.

2. Si une même question fait l'objet de plusieurs propositions, le Président décide de leur ordre de discussion en commençant, en principe, par la proposition qui s'éloigne le plus du texte de base et qui comporte le changement le plus profond par rapport au statu quo.

3. Si une proposition peut être subdivisée en plusieurs parties, chacune d'elles peut, avec l'accord de l'auteur de la proposition ou de l'assemblée, être examinée et mise aux voix séparément.

4. Toute proposition retirée en Congrès ou en Commission par son auteur peut être reprise par la délégation d'un autre Pays-membre. De même, si un amendement à une proposition est accepté par l'auteur de celle-ci, une autre délégation peut reprendre la proposition originale non amendée.

5. Tout amendement à une proposition, accepté par la délégation qui présente cette proposition, est aussitôt incorporé dans le texte de la proposition. Si l'auteur de la proposition originale

n'accepte pas un amendement, le Président décide si l'on doit voter d'abord sur l'amendement ou sur la proposition, en partant du libellé qui s'écarte le plus du sens ou de l'intention du texte de base et qui entraîne le changement le plus profond par rapport au statu quo.

6. La procédure décrite sous 5 s'applique également lorsqu'il est présenté plusieurs amendements à une même proposition.

7. Le Président du Congrès et les Présidents des Commissions font remettre à la Commission de rédaction, après chaque séance, le texte écrit des propositions, amendements ou décisions adoptés.

Article **17**
Délibérations

1. Les délégués ne peuvent prendre la parole qu'après y avoir été autorisés par le Président de la réunion. Il leur est recommandé de parler sans hâte et distinctement. Le Président doit laisser aux délégués la possibilité d'exprimer librement et pleinement leur avis sur le sujet en discussion, pour autant que cela soit compatible avec le déroulement normal des délibérations.

2. Sauf décision contraire prise à la majorité des membres présents et votants, les discours ne peuvent excéder cinq minutes. Le Président est autorisé à interrompre tout orateur qui dépasse ledit temps de parole. Il peut aussi inviter le délégué à ne pas s'écarter du sujet.

3. Au cours d'un débat, le Président peut, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, déclarer close la liste des orateurs après en avoir donné lecture. Lorsque la liste est épuisée, il prononce la clôture du débat, sous réserve d'accorder à l'auteur de la proposition en discussion, même après la clôture de la liste, le droit de répondre à tout discours prononcé.

4. Le Président peut aussi, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, limiter le nombre des interventions d'une même délégation sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé, la possibilité devant cependant être accordée à l'auteur de la proposition d'introduire celle-ci et d'intervenir ultérieurement, s'il le demande, pour apporter des éléments nouveaux en réponse aux interventions des autres délégations, de telle façon qu'il puisse avoir la parole en dernier lieu s'il la demande.

5. Avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, le Président peut limiter le nombre des interventions sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé; cette limitation ne peut être inférieure à cinq pour et cinq contre la proposition en discussion.

Article **18**
Motions d'ordre et motions de procédure

1. Au cours de la discussion de toute question et même, le cas échéant, après la clôture du débat, une délégation peut soulever une motion d'ordre à l'effet de demander:

- des éclaircissements sur le déroulement des débats;
- le respect du Règlement intérieur;
- la modification de l'ordre de discussion des propositions suggéré par le Président.

La motion d'ordre a la priorité sur toutes les questions, y compris les motions de procédure mentionnées sous 3.

2. Le Président donne immédiatement les précisions désirées ou prend la décision qu'il juge opportune au sujet de la motion d'ordre. En cas d'objection, la décision du Président est aussitôt mise aux voix.

3. En outre, au cours de la discussion d'une question, une délégation peut introduire une motion de procédure ayant pour objet de proposer:

a) la suspension de la séance;

b) la levée de la séance;

c) l'ajournement du débat sur la question en discussion;

d) la clôture du débat sur la question en discussion.

Les motions de procédure ont la priorité, dans l'ordre établi ci-dessus, sur toutes les autres propositions, hormis les motions d'ordre visées sous 1.

4. Les motions tendant à la suspension ou à la levée de la séance ne sont pas discutées, mais immédiatement mises aux voix.

5. Lorsqu'une délégation propose l'ajournement ou la clôture du débat sur une question en discussion, la parole n'est accordée qu'à deux orateurs opposés à l'ajournement ou à la clôture du débat, après quoi la motion est mise aux voix.

6. La délégation qui présente une motion d'ordre ou de procédure ne peut pas, dans son intervention, traiter du fond de la question en discussion. L'auteur d'une motion de procédure peut la retirer avant qu'elle soit mise aux voix et toute motion de l'espèce, amendée ou non, qui serait retirée peut être reprise par une autre délégation.

Article **19**
Quorum

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 et 3, le quorum nécessaire pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès et ayant droit de vote.

2. Au moment des votes sur la modification de la Constitution et du Règlement général, le quorum exigé est constitué par les deux tiers des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote.**

3. En ce qui concerne les Arrangements, le quorum exigé pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à l'Arrangement dont il s'agit et qui ont droit de vote.

4. Les délégations présentes qui ne participent pas à un vote déterminé ou qui déclarent ne pas vouloir y participer ne sont pas considérées comme absentes en vue de la détermination du quorum exigé sous 1 à 3.

Article **20**
Principe et procédure de vote

1. Les questions qui ne peuvent être réglées d'un commun accord sont tranchées par votation.

2. Les votes ont lieu par le système traditionnel ou par le dispositif électronique de votation. Ils sont en principe effectués par le dispositif électronique lorsque celui-ci est à la disposition de l'assemblée. Toutefois, pour un vote secret, le recours au système traditionnel peut avoir lieu si la demande présentée dans ce sens par une délégation est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes.

3. Pour le système traditionnel, les procédures de vote sont les suivantes:

a) à main levée: si le résultat d'un tel vote donne lieu à des doutes, le Président peut, à son gré ou à la demande d'une délégation, faire procéder immédiatement à un vote par appel nominal sur la même question;

b) par appel nominal: sur demande d'une délégation ou au gré du Président; l'appel se fait en suivant l'ordre alphabétique français des pays représentés en commençant par le pays dont le nom est tiré au sort par le Président; le résultat du vote, avec la liste des pays par nature de vote, est consigné **au rapport** de la séance;

c) au scrutin secret: par bulletin de vote sur demande de deux délégations; le Président de la réunion désigne en ce cas trois scrutateurs et prend les mesures nécessaires pour assurer le secret du vote.

4. Par le dispositif électronique, les procédures de vote sont les suivantes:

a) vote non enregistré: il remplace un vote à main levée;

b) vote enregistré: il remplace un vote par appel nominal; toutefois, il n'est pas procédé à l'appel des noms des pays, sauf si une délégation le demande et si cette proposition est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes;

c) vote secret: il remplace un scrutin secret par bulletins de vote.

5. Quel que soit le système utilisé, le vote au scrutin secret a priorité sur toute autre procédure de vote.

6. Quand un vote est commencé, aucune délégation ne peut l'interrompre, sauf s'il s'agit d'une motion d'ordre relative à la manière suivant laquelle s'effectue le vote.

7. Après le vote, le Président peut autoriser les délégués à expliquer leur vote.

Article **21**
Conditions d'approbation des propositions

1. Pour être adoptées, les propositions visant à la modification des Actes doivent être approuvées:

a) pour la Constitution: par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote;**

b) pour le Règlement général: par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès **ayant le droit de vote;**

c) pour la Convention: par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote;**

d) pour les Arrangements: par la majorité des Pays-membres présents et votants qui sont parties aux Arrangements **et ayant le droit de vote.**

2. Les questions de procédure qui ne peuvent être résolues d'un commun accord sont décidées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.** Il en est de même pour des décisions ne concernant pas la modification des Actes, à moins que le Congrès n'en décide autrement à la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.**

3. Sous réserve des dispositions prévues sous 5, par Pays-membres présents et votants, il faut entendre les Pays-membres **ayant le droit de vote** votant «pour» ou «contre», les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même d'ailleurs que les bulletins blancs ou nuls en cas de vote au scrutin secret.

4. En cas d'égalité des suffrages, la proposition est considérée comme rejetée.

5. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés (pour, contre, abstentions), l'examen de la question est renvoyé à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

Article **22**
Election des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale

En vue de départager les pays ayant obtenu le même nombre de voix aux élections des membres du Conseil d'administration ou du Conseil d'exploitation postale, le Président procède au tirage au sort.

Article **23**
Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Les élections du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international ont lieu au scrutin secret successivement à une ou à plusieurs séances se tenant le même jour. Est élu le candidat qui obtient la majorité des suffrages exprimés par les Pays-membres présents et votants. Il est procédé à autant de scrutins qu'il est nécessaire pour qu'un candidat obtienne cette majorité.

2. Sont considérés comme Pays-membres présents et votants ceux qui votent pour l'un des candidats régulièrement annoncés, les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même que les bulletins blancs ou nuls.

3. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés conformément aux dispositions prévues sous 2, l'élection est renvoyée à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

4. Le candidat qui, à un tour de scrutin, a obtenu le moins de voix est éliminé.

5. En cas d'égalité des voix, il est procédé à un premier, voire à un second scrutin supplémentaire, pour tenter de départager les candidats ex aequo, le vote portant uniquement sur ces candidats. Si le résultat est négatif, le sort décide. Le tirage au sort est opéré par le Président.

Article **24**
Rapports

1. Les **rapports** des séances plénières du Congrès reproduisent la marche des séances, résument brièvement les interventions et mentionnent les propositions et le résultat des délibérations.

2. Les délibérations des séances des Commissions font l'objet de rapports à l'intention du Congrès. En règle générale, les Groupes de travail établissent un rapport à l'intention de l'organe qui les a créés.

3. Toutefois, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou *in extenso* **aux rapports** de toute déclaration faite par lui, à la condition d'en remettre le texte français **ou anglais** au Secrétariat deux heures au plus tard après la fin de la séance.

4. A partir du moment où l'épreuve **des rapports** a été distribuée, les délégués disposent d'un délai de vingt-quatre heures pour présenter leurs observations au Secrétariat, qui, le cas échéant, sert d'intermédiaire entre l'intéressé et le Président de la séance en question.

5. En règle générale et sous réserve des dispositions prévues sous 4, au début des séances du Congrès, le Président soumet à l'approbation le **rapport** d'une séance précédente. Il en est de même pour les rapports des Commissions. Les rapports des dernières séances qui n'auraient pu être approuvés en Congrès ou en Commission sont approuvés par les Présidents respectifs de ces réunions. Le Bureau international tiendra compte également des observations éventuelles que les délégués des Pays-membres lui communiqueront dans un délai de quarante jours après l'envoi desdits **rapports**.

6. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les rapports des séances du Congrès et des Commissions les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de leur approbation conformément aux dispositions prévues sous 5.

Article 25
Appel des décisions prises par les Commissions et par le Congrès

1. Chaque délégation peut faire appel des décisions à propos de propositions (Actes, résolutions, etc.) qui ont été adoptées ou rejetées en Commission. L'appel doit être notifié au Président du Congrès par écrit dans un délai de quarante-huit heures après la clôture de la séance de la Commission où la proposition a été adoptée ou rejetée. L'appel sera examiné à la séance plénière suivante.

2. Une proposition qui a été adoptée ou rejetée par le Congrès ne peut être examinée à nouveau par ce même Congrès que si l'appel est appuyé par au moins dix délégations. Cet appel doit être approuvé à la majorité des deux tiers des membres présents et votants ayant le droit de vote. Cette faculté se limite aux propositions soumises directement aux séances plénières, étant entendu qu'une seule question ne peut donner lieu à plus d'un appel.

Article **26**
Approbation par le Congrès des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)

1. En règle générale, chaque projet d'Acte présenté par la Commission de rédaction est examiné article par article. **Le Président peut, avec l'accord de la majorité, suivre une procédure plus rapide, par exemple chapitre par chapitre.** Il ne peut être considéré comme adopté qu'après un vote d'ensemble favorable. L'article **21.1** est applicable à ce vote.

2. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les Actes définitifs les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de l'examen des projets d'Actes, le numérotage des articles et des paragraphes ainsi que les références.

3. Les projets des décisions autres que celles modifiant les Actes, présentés par la Commission de rédaction, sont en règle générale examinés globalement. **Les dispositions prévues sous 2 sont** également **applicables** aux projets de ces décisions.

Article **27**
Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

Sur recommandation de son Bureau, le Congrès attribue les études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, suivant la composition et les compétences respectives de ces deux organes, telles qu'elles sont décrites aux articles 102 et 104 du Règlement général.

Article **28**
Réserves aux Actes

1. Les réserves doivent être présentées **sous la forme d'une proposition au Secrétariat par écrit en une des langues de travail du Bureau international (propositions relatives au Protocole final) dès que possible après l'adoption de la proposition relative à l'article faisant l'objet de la réserve.**

2. Afin de lui permettre de distribuer à tous les Pays-membres les propositions de réserves avant l'adoption du Protocole final par le Congrès, le Secrétariat fixe un délai pour la présentation des réserves et le communique aux Pays-membres.

3. Les réserves aux Actes de l'Union présentées après le délai fixé par le Secrétariat ne seront prises en considération ni par le Secrétariat ni par le Congrès.

Article **29**
Signature des Actes

Les Actes définitivement approuvés par le Congrès sont soumis à la signature des plénipotentiaires.

Article **30**
Modifications au Règlement

1. Chaque Congrès peut modifier le Règlement intérieur. Pour être mises en délibération, les propositions de modification au présent Règlement, à moins qu'elles ne soient présentées par un organe de l'UPU habilité à introduire des propositions, doivent être appuyées en Congrès par au moins dix délégations.

2. Pour être adoptées, les propositions de modification au présent Règlement doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres représentés au Congrès **ayant le droit de vote.**

PŘEKLAD

GENERÁLNÍ ŘÁD SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 22 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy v tomto Generálním řádu následující ustanovení, zajišťující provádění Ústavy a činnost Unie.

HLAVA I

Činnost orgánů Unie

Článek 101
Organizace a svolávání kongresů a mimořádných kongresů (Ústava čl. 14, 15)

1. Zástupci členských zemí se scházejí na kongresu nejpozději čtyři roky po skončení roku, v jehož průběhu se konal předchozí kongres.

2. Každá členská země je na kongresu zastupována jedním nebo několika zplnomocněnci, vybavenými od své vlády potřebnými plnými mocemi. Podle potřeby se může dát zastupovat delegací jiné členské země. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další členskou zemi.

3. S výhradou sankcí uvedených v článku 129 má při jednáních každá členská země jeden hlas.

4. V zásadě každý kongres určí zemi, v níž se bude konat příští kongres. Ukáže-li se toto určení jako neuskutečnitelné, je Administrativní rada oprávněna, aby určila zemi, kde bude kongres zasedat, po dohodě s dotčenou zemí.

5. Po dohodě s Mezinárodním úřadem stanoví zvoucí vláda konečné datum a přesné místo zasedání kongresu. V zásadě jeden rok před tímto

datem zasílá zvoucí vláda pozvání vládám všech členských zemí. Toto pozvání může být zasláno přímo, prostřednictvím jiné vlády nebo prostřednictvím generálního ředitele Mezinárodního úřadu.

6. Jestliže se kongres musí sejít, aniž by zde byla zvoucí vláda, učiní Mezinárodní úřad se souhlasem Administrativní rady a po dohodě s vládou Švýcarské konfederace nutná opatření ke svolání a organizaci kongresu v sídelní zemi Unie. V tomto případě vykonává Mezinárodní úřad funkci zvoucí vlády.

7. Místo zasedání mimořádného kongresu určí po dohodě s Mezinárodním úřadem členské země, které daly podnět ke svolání tohoto kongresu.

8. Pro mimořádné kongresy platí analogicky odstavce 2 až 6.

Článek 102

Složení, činnost a zasedání Administrativní rady (Ústava čl. 17)

1. Administrativní rada se skládá ze čtyřiceti jednoho člena, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.

2. Předsednictví náleží z moci práva hostitelské zemi kongresu. Zřekne-li se tato země tohoto práva, stává se právoplatným členem Rady, a proto zeměpisná skupina, k níž tato země náleží, získává další místo v Radě, na něž se nevztahují omezení uvedená v odstavci 3. V tomto případě zvolí Administrativní rada za předsedu jednoho z členů náležejících do zeměpisné skupiny, do které patří hostitelská země.

3. Ostatních čtyřicet členů Administrativní rady je voleno kongresem na základě spravedlivého zeměpisného rozdělení. Alespoň polovina členů se obnovuje na každém kongresu; žádná členská země nemůže být zvolena třemi po sobě jdoucími kongresy.

4. Každý člen Administrativní rady určí svého zástupce, který musí být kompetentní v oboru poštovnictví.

5. Funkce členů Administrativní rady jsou bezplatné. Výdaje na činnost této Rady nese Unie.

6. Administrativní rada má následující působnost:

6.1 dohlížet na veškerou činnost Unie v období mezi kongresy s přihlédnutím k rozhodnutím kongresu a studovat otázky týkající se vládní politiky v oboru poštovnictví s přihlédnutím k mezinárodní regulační politice vztahující se k obchodování ve službách a ke konkurenci;

6.2 v rámci svých kompetencí projednávat a schvalovat veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodních poštovních služeb a jejich modernizaci;

6.3 podporovat, koordinovat a dohlížet na všechny formy poštovní technické pomoci v rámci mezinárodní technické spolupráce;

6.4 projednávat a schvalovat rozpočet a roční účty Unie;

6.5 dávat souhlas, vyžadují-li to okolnosti, k překročení limitu výdajů podle článku 128 odst. 3 až 5;

6.6 stanovit finanční řád Světové poštovní unie;

6.7 stanovit pravidla pro rezervní fond;

6.8 stanovit pravidla pro speciální fond;

6.9 stanovit pravidla pro fond zvláštních činností;

6.10 stanovit pravidla pro dobrovolný fond;

6.11 zajišťovat kontrolu činnosti Mezinárodního úřadu;

6.12 povolovat, je-li o to požádána, výběr nižší příspěvkové třídy podle podmínek stanovených v článku 130 odst. 6;

6.13 povolovat změnu zeměpisné skupiny, jestliže o to země požádá, s přihlédnutím k názorům zemí, které jsou členy dotčených zeměpisných skupin;

6.14 stanovit personální statut a služební podmínky volených funkcionářů;

6.15 vytvářet nebo rušit v Mezinárodním úřadu pracovní místa s přihlédnutím k omezením, která vyplývají ze stanoveného limitu výdajů;

6.16 stanovit řád sociálního fondu;

6.17 schvalovat dvouleté zprávy o činnosti Unie a o finančním řízení sestavované Mezinárodním úřadem a popř. k nim dávat připomínky;

6.18 rozhodovat o navazování styků s poštovními správami pro zajištění výkonu svých funkcí;

6.19 po konzultaci s Radou poštovního provozu rozhodovat o navázání styků s organizacemi, které nejsou pozorovateli z moci práva, pro-

jednávat a schvalovat zprávy Mezinárodního úřadu o stycích Světové poštovní unie s ostatními mezinárodními organizacemi, přijímat rozhodnutí, jež pokládá za vhodná, o způsobu těchto styků a o opatřeních z nich vyplývajících; určit ve vhodné době po konzultaci s Radou poštovního provozu a s generálním sekretářem mezinárodní organizace, sdružení, podniky a kompetentní osoby, které mají být pozvány k účasti na konkrétních zasedáních kongresu a jeho komisí, jestliže to je v zájmu Unie nebo ku prospěchu pracím kongresu a pověřit generálního ředitele Mezinárodního úřadu, aby rozeslal potřebná pozvání;

6.20 stanovit, považuje-li to za vhodné, zásady, k nimž musí přihlížet Rada poštovního provozu při studiu otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek a podávání listovních zásilek v cizině), pozorně sledovat studie a projednávat a schvalovat návrhy Rady poštovního provozu týkající se těchto otázek v souladu s výše uvedenými zásadami;

6.21 studovat na žádost kongresu, Rady poštovního provozu nebo poštovních správ problémy správního, legislativního a právního rázu týkající se Unie nebo mezinárodní poštovní služby; Administrativní radě přísluší, aby ve výše uvedených oblastech rozhodla, zda je vhodné či nikoli provést studie požadované poštovními správami v období mezi kongresy;

6.22 vypracovat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo poštovním správám podle článku 125;

6.23 je-li to nezbytné, schvalovat v rámci svých kompetencí doporučení Rady poštovního provozu, která se týkají přijetí, předpisu nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;

6.24 projednávat roční zprávu Rady poštovního provozu a popř. návrhy, které tato Rada předkládá;

6.25 předkládat náměty studií k projednání Radě poštovního provozu podle ustanovení článku 104 odst. 9.16;

6.26 stanovit zemi, kde bude zasedat příští kongres v případě uvedeném v článku 101 odst. 4;

6.27 určit ve vhodné době a po konzultaci s Radou poštovního provozu počet komisí potřebných pro úspěšné vedení prací kongresu a stanovit jejich kompetence;

6.28 stanovit po konzultaci s Radou poštovního provozu a s výhradou schválení kongresem členské země, které by mohly:
- zastávat funkce místopředsedů kongresu, jakož i funkce předsedů a místopředsedů komisí, s přihlédnutím k pokud možno spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí;
- být členy užších komisí kongresu;

6.29 projednávat a schvalovat návrh strategického plánu předkládaného kongresu a zpracovaného Radou poštovního provozu za pomoci Mezinárodního úřadu; projednávat a schvalovat roční revize plánu schváleného kongresem na základě doporučení Rady poštovního provozu a spolupracovat s Radou poštovního provozu na zpracování a roční aktualizaci plánu;

6.30 stanovit rámec pro organizační uspořádání Poradního výboru a schvalovat jeho organizační uspořádání podle ustanovení článku 106;

6.31 stanovit kritéria pro přístup k Poradnímu výboru a schvalovat nebo odmítat žádosti o přístup podle těchto kritérií a současně zajistit, aby tyto žádosti byly mezi zasedáními Administrativní rady urychleně vyřizovány;

6.32 určit členy, kteří se stanou členy Poradního výboru;

6.33 přijímat a projednávat zprávy a doporučení Poradního výboru a posuzovat jeho doporučení pro předložení kongresu.

7. Na svém prvním zasedání, které svolává předseda kongresu, zvolí Administrativní rada mezi svými členy čtyři místopředsedy a stanoví svůj jednací řád.

8. Administrativní rada, kterou svolává její předseda, se schází zpravidla jednou ročně v sídle Unie.

9. Předseda, místopředsedové, předsedové komisí Administrativní rady, jakož i předseda skupiny strategického plánování tvoří řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Administrativní rady. Jménem Administrativní rady schvaluje roční zprávu o činnosti Unie sestavenou Mezinárodním úřadem a zajišťuje všechny ostatní úkoly, které se mu Administrativní rada rozhodla svěřit nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.

10. Zástupce každého člena Administrativní rady, který se zúčastní zasedání tohoto orgánu s výjimkou zasedání, která se konají během kongresu, má právo na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních nákladů jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě. Stejné právo je poskytováno zástupci každého člena v jejích komisích, pracovních skupinách nebo jiných jejích orgánech, jestliže se scházejí mimo kongres nebo zasedání Rady.

11. Předseda Rady poštovního provozu zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky týkající se orgánu, který řídí.

12. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jestliže program zahrnuje otázky zajímající Poradní výbor.

13. Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Rada poštovního provozu jmenovat zástupce, kteří se zúčastní zasedání Administrativní rady jako pozorovatelé.

14. Poštovní správa země, kde zasedá Administrativní rada, je pozvána k účasti jako pozorovatel, pokud tato země není členem Administrativní rady.

15. Administrativní rada může pozvat na svá zasedání bez hlasovacího práva kteroukoli mezinárodní organizaci, zástupce kterékoli asociace nebo podniku nebo kteroukoli kvalifikovanou osobu, kterou si přeje zapojit do svých prací. Za stejných podmínek může rovněž pozvat jednu nebo více poštovních správ členských zemích majících zájem na otázkách zařazených na pořad jejího jednání.

16. Jestliže o to požádají, mohou se následující pozorovatelé zúčastnit na plenárních zasedáních a na zasedáních komisí Administrativní rady bez hlasovacího práva:

16.1 členové Rady poštovního provozu;
16.2 členové Poradního výboru;
16.3 mezivládní organizace zajímající se o činnost Administrativní rady;
16.4 ostatní členské země Unie.

17. Z logistických důvodů může Administrativní rada omezit počet zúčastněných pozorovatelů. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.

18. Členové Administrativní rady se aktivně podílejí na její činnosti. Pozorovatelům může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivnost své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzvány k předsednictví pracovních skupin a projekčních týmů. Účast pozorovatelů je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.

19. Za výjimečných okolností mohou být pozorovatelé vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části. Rovněž jejich právo dostávat určité dokumenty může být omezeno, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje; rozhodnutí týkající se takovéhoto omezení může být přijato případ od případu jakýmkoli dotčeným orgánem nebo jeho předsedou; různé případy jsou oznámeny Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada, v odpovídajících případech po poradě s Radou poštovního provozu, následně omezení prověřit.

Článek 103
Informace o činnosti Administrativní rady

1. Po každém zasedání Administrativní rada informuje členské země Unie, užší unie a členy Poradního výboru o své činnosti zejména zasláním podrobné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.

2. Administrativní rada předkládá kongresu souhrnnou zprávu o své činnosti a zasílá ji poštovním správám členských zemí a členům Poradního výboru alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Článek 104

Složení, činnost a zasedání Rady poštovního provozu (Ústava čl. 18)

1. Rada poštovního provozu se skládá ze čtyřiceti členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.

2. Členové Rady poštovního provozu jsou voleni kongresem na základě specifického geografického rozdělení. Dvacet čtyři míst je vyhrazeno rozvojovým zemím a šestnáct zemím rozvinutým. Nejméně jedna třetina členů je obnovena na každém kongresu.

3. Každý člen Rady poštovního provozu určí svého zástupce, který zajišťuje povinnosti uvedené v Aktech Unie pokud jde poskytování služeb.

4. Náklady na činnost Rady poštovního provozu hradí Unie. Její členové nedostávají žádnou odměnu. Náklady na cestu a pobyt zástupců poštovních správ, jež se účastní Rady poštovního provozu, nesou tyto správy. Nicméně zástupce každé ze zemí považovaných za znevýhodněné podle seznamu Organizace spojených národů má právo, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo jízdenky po železnici 1. třídy, nebo na úhradu cestovních nákladů jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě.

5. Na svém prvním zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, si Rada poštovního provozu zvolí mezi svými členy předsedu, místopředsedu, předsedy komisí a předsedu skupiny strategického plánování.

6. Rada poštovního provozu si stanoví svůj jednací řád.

7. Rada poštovního provozu se zpravidla schází každoročně v sídle Unie. Datum a místo zasedání určí předseda po dohodě s předsedou Administrativní rady a generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

8. Předseda, místopředseda, předsedové komisí Rady poštovního provozu, jakož i předseda skupiny strategického plánování, tvoří řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Rady poštovního provozu a plní všechny úkoly, které se mu Rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.

9. Rada poštovního provozu má následující působnost:

9.1 řídit studium nejdůležitějších provozních, obchodních, technických, ekonomických problémů a technické spolupráce, které jsou předmětem zájmu poštovních správ všech členských zemí Unie, především otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek, podíly za poštovní balíky a podávání listovních zásilek v cizině), vypracovávat k nim informace a posudky a doporučovat opatření, která je nutno ve vztahu k nim přijmout;

9.2 revidovat Řády Unie ve lhůtě šesti měsíců po skončení kongresu, jestliže tento nerozhodl jinak; v případě naléhavé potřeby může Rada poštovního provozu uvedené Řády měnit také na jiných zasedáních; pokud jde o základní záměry a principy, zůstává v obou případech Rada poštovního provozu podřízena směrnicím Administrativní rady;

9.3 koordinovat praktická opatření pro rozvoj a zlepšení mezinárodních poštovních služeb;

9.4 vyvíjet s výhradou schválení Administrativní radou v rámci jejích kompetencí veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;

9.5 zpracovávat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu nebo poštovním správám podle článku 125; schválení Administrativní radou je požadováno, jestliže se tyto návrhy týkají otázek, které patří do její kompetence;

9.6 projednávat na žádost poštovní správy kterékoli členské země jakýkoli návrh, který tato poštovní správa zašle Mezinárodnímu úřadu podle článku 124, připravit k němu připomínky a pověřit Mezinárodní úřad, aby tyto připomínky připojil k danému návrhu před tím, než jej předloží ke schválení poštovním správám členských zemí;

9.7 doporučovat, je-li to nutné a po případném schválení Administrativní radou a po konzultaci všech poštovních správ, přijetí předpisu nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;

9.8 vypracovávat a předkládat poštovním správám formou doporučení normy z oblasti technické, provozní i z dalších oblastí své působnosti, kde je nezbytný jednotný postup; v případě potřeby stejně tak přistupovat ke změnám norem, které již dříve stanovila;

9.9 projednávat v konzultaci s Administrativní radou a s jejím souhlasem, návrh strategického plánu Světové poštovní unie zpracovaný Mezinárodním úřadem a předkládaný kongresu; ve spolupráci se skupinou strategického plánování a s Mezinárodním úřadem a se schválením Administrativní rady každoročně revidovat plán schválený kongresem;

9.10 schvalovat ty části roční zprávy Mezinárodního úřadu o činnosti Unie, které se vztahují k odpovědnosti a funkcím Rady poštovního provozu;

9.11 rozhodovat o navázání styků s poštovními správami nutných k výkonu svých funkcí;

9.12 studovat problematiku výuky a odborného výcviku, o něž mají zájem nové a rozvojové země;

9.13 činit potřebná opatření ke studiu a šíření zkušeností a pokroku, jichž některé země dosáhly v oblastech techniky, provozu, ekonomiky a odborného výcviku zajímající obor poštovnictví;

9.14 studovat daný stav a potřeby poštovních služeb v nových a rozvojových zemích a vypracovávat vhodná doporučení o způsobech a prostředcích zlepšení poštovních služeb v těchto zemích;

9.15 činit po dohodě s Administrativní radou vhodná opatření v oblasti technické spolupráce se všemi členskými zeměmi Unie, zejména pak s novými a rozvojovými zeměmi;

9.16 projednávat všechny ostatní otázky, jež jí předloží některý člen Rady poštovního provozu, Administrativní rada nebo poštovní správa kterékoli členské země;

9.17 přijímat a projednávat zprávy, jakož i doporučení Poradního výboru k otázkám, které se Rady poštovního provozu týkají, posuzovat a připomínkovat doporučení Poradního výboru předkládaná Kongresu;
9.18 určovat členy, kteří budou členy Poradního výboru.

10. Na základě Strategického plánu Světové poštovní unie přijatého kongresem a zejména jeho části, která se týká strategií stálých orgánů Unie, připraví Rada poštovního provozu na svém prvním zasedání po kongresu základní pracovní program zahrnující několik taktik směřujících k realizaci strategií. Tento základní program, zahrnující omezený počet prací na aktuální témata společného zájmu, je každoročně revidován v závislosti na nových skutečnostech a prioritách, jakož i na změnách zanesených do Strategického plánu.

11. Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Administrativní rada jmenovat zástupce, kteří se zúčastní zasedání Rady poštovního provozu jako pozorovatelé.

12. Jestliže o to požádají, mohou se následující pozorovatelé zúčastnit na plenárních zasedáních a na zasedáních komisí Rady poštovního provozu bez hlasovacího práva:
12.1 členové Administrativní rady;
12.2 členové Poradního výboru;
12.3 mezivládní organizace zajímající se o činnost Rady poštovního provozu;
12.4 ostatní členské země Unie.

13. Z logistických důvodů může Administrativní rada omezit počet zúčastněných pozorovatelů. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.

14. Členové Rady poštovního provozu se aktivně účastní její činnosti. Pozorovatelům může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivnost své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzvány k předsednictví pracovních skupin a projekčních týmů. Účast pozorovatelů je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.

15. Za výjimečných okolností mohou být pozorovatelé vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části. Rovněž jejich právo dostávat určité dokumenty může být omezeno, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje; rozhodnutí týkající se takovéhoto omezení může být přijato případ od případu jakýmkoli dotčeným orgánem nebo jeho předsedou; různé případy jsou oznámeny Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada, v odpovídajících případech po poradě s Radou poštovního provozu, následně omezení prověřit.

16. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Rady poštovního provozu, jestliže program zahrnuje otázky zajímající Poradní výbor.

17. Rada poštovního provozu může pozvat na svá zasedání bez hlasovacího práva:

17.1 kteroukoli mezinárodní organizaci nebo kvalifikovanou osobu, kterou si přeje zapojit do svých prací;

17.2 poštovní správy členských zemí, které nejsou členy Rady poštovního provozu;

17.3 kteroukoli asociaci nebo podnik, se kterými si přeje konzultovat otázky, které se týkají jejích činností.

Článek 105

Informace o činnosti Rady poštovního provozu

1. Po každém zasedání Rada poštovního provozu informuje členské země Unie, užší unie a členy Poradního výboru o své činnosti zejména zasláním podrobné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.

2. Rada poštovního provozu vypracovává pro Administrativní radu roční zprávu o své činnosti.

3. Rada poštovního provozu vypracovává pro kongres souhrnnou zprávu o své činnosti a zasílá ji poštovním správám členských zemí Unie a členům Poradního výboru alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Článek 106
Složení, činnost a zasedání Poradního výboru

1. Cílem Poradního výboru je zastupovat zájmy poštovního sektoru v celé jeho šíři a poskytovat rámec pro efektivní dialog mezi všemi zainteresovanými stranami. Skládá se z nevládních organizací zastupujících zákazníky, poskytovatelů doručovacích služeb, organizací pracovníků, dodavatelů zboží a služeb pro sektor poštovních služeb a podobných organizací sdružujících jednotlivce a společnosti, které jsou zainteresovány na mezinárodních poštovních službách. Jestliže jsou tyto organizace zaregistrovány, musí být zaregistrovány v členské zemi Unie. Administrativní rada a Rada poštovního provozu určí své příslušné členy za členy Poradního výboru. Kromě členů Poradního výboru určených Administrativní radou a Radou poštovního provozu je přístup k Poradnímu výboru stanoven na základě procesu podání žádosti a jejího přijetí stanoveného Administrativní radou a uskutečněného v souladu s článkem 102.6.31.

2. Každý člen Výboru určí svého vlastního zástupce.

3. Náklady na činnost Poradního výboru se dělí mezi Unii a členy Výboru způsobem stanoveným Administrativní radou.

4. Členové poradního výboru nedostávají žádnou náhradu nebo kompenzaci.

5. Poradní výbor se obnovuje po každém kongresu podle rámce stanoveného Administrativní radou. Předseda Administrativní rady předsedá organizačnímu zasedání Poradního výboru, v jehož průběhu se přistoupí k volbě předsedy tohoto výboru.

6. Poradní výbor určí svou vnitřní organizaci a stanoví svůj vlastní jednací řád se zřetelem na obecné zásady Unie a s výhradou schválení Administrativní radou po konzultaci s Radou poštovního provozu.

7. Poradní výbor se schází dvakrát za rok. V zásadě se zasedání konají v sídle Unie v době zasedání Administrativní rady a Rady poštovního provozu. Datum a místo konání každého zasedání jsou stanoveny předsedou Poradního výboru v dohodě s předsedy Administrativní rady a Rady poštovního provozu a s generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

8. Výbor stanoví svůj vlastní program v rámci následujícího seznamu pravomocí:

8.1 projednávat dokumenty a příslušné zprávy Administrativní rady a Rady poštovního provozu; ve výjimečných případech může být právo dostávat určité texty a dokumenty omezeno, jestliže to důvěrnost tématu jednání nebo dokumentu vyžaduje; rozhodnutí týkající se takovéhoto omezení může být přijato případ od případu jakýmkoli dotčeným orgánem nebo jeho předsedou; různé případy jsou oznámeny Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada, v odpovídajících případech po poradě s Radou poštovního provozu, následně omezení prověřit;

8.2 vést studie a diskutovat o otázkách důležitých pro členy Poradního výboru;

8.3 projednávat otázky týkající se sektoru poštovních služeb a předkládat zprávy k těmto otázkám;

8.4 přispívat k činnosti Administrativní rady a Rady poštovního provozu, zejména předkládáním zpráv a doporučení a na žádost obou Rad předkládáním svého názoru;

8.5 předkládat doporučení kongresu s výhradou schválení Administrativní radou a u otázek, které zajímají Radu poštovního provozu, prostřednictvím jejího posouzení a komentáře.

9. Předseda Administrativní rady a předseda Rady poštovního provozu zastupují tyto orgány na zasedáních Poradního výboru, jestliže jsou na programu jednání otázky zajímající tyto orgány.

10. Pro zajištění účinného spojení s orgány Unie může Poradní výbor určit zástupce k účasti na zasedáních kongresu, Administrativní rady a Rady poštovního provozu, jakož i jejich komisí v postavení pozorovatele bez hlasovacího práva.

11. Jestliže o to požádají, mohou se členové Poradního výboru zúčastnit na plenárních zasedáních a na zasedáních komisí Administrativní rady a Rady poštovního provozu v souladu s články 102.16 a 104.12. Mohou se rovněž zúčastnit na pracích projekčních týmů a pracovních skupin v mezích článků 102.18 a 104.14 . Členové Poradního výboru se mohou zúčastnit kongresu jako pozorovatelé bez hlasovacího práva.

12. Jestliže o to požádají, mohou se následující pozorovatelé zúčastnit na plenárních zasedáních a na zasedáních Poradního výboru bez hlasovacího práva:
12.1 členové Administrativní rady a Rady poštovního provozu;
12.2 mezivládní organizace zajímající se o činnost Poradního výboru;
12.3 užší unie;
12.4 ostatní členové Unie.

13. Z logistických důvodů může Poradní výbor omezit počet zúčastněných pozorovatelů. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.

14. Za výjimečných okolností mohou být pozorovatelé vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části. Rovněž jejich právo dostávat určité dokumenty může být omezeno, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje; rozhodnutí týkající se takovéhoto omezení může být přijato případ od případu jakýmkoli dotčeným orgánem nebo jeho předsedou; různé případy jsou oznámeny Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada, v odpovídajících případech po poradě s Radou poštovního provozu, následně omezení prověřit;

15. Mezinárodní úřad, pod vedením generálního ředitele, zajišťuje sekretariát Poradního výboru.

Článek 107
Informace o činnosti Poradního výboru

1. Po každém zasedání Poradní výbor informuje Administrativní radu a Radu poštovního provozu o své činnosti zejména zasláním podrobné zprávy ze svých zasedání, jakož i svých doporučení a názorů předsedům těchto orgánů.

2. Poradní výbor předkládá Administrativní radě roční zprávu o své činnosti a jeden její exemplář zasílá Radě poštovního provozu. Tato zpráva je zahrnuta v dokumentaci Administrativní rady poskytované členským zemím Unie a užším uniím v souladu s článkem 103 Generálního řádu.

3. Poradní výbor předkládá kongresu zprávu o své činnosti a zasílá ji poštovním správám členských zemí Unie alespoň 2 měsíce před zahájením kongresu.

Článek 108
Jednací řád kongresů (Ústava čl. 14)

1. K organizaci svých prací a pro vedení svých jednání používá kongres jednacího řádu kongresů.

2. Každý kongres může tento řád měnit za podmínek stanovených samotným jednacím řádem.

Článek 109
Pracovní jazyky Mezinárodního úřadu

Pracovními jazyky Mezinárodního úřadu jsou jazyky francouzský a anglický.

Článek 110

Jazyky používané pro dokumentaci, pro ústní jednání a pro služební korespondenci

1. Pro dokumentaci Unie se používají jazyky francouzský, anglický, arabský a španělský. Používají se rovněž jazyky německý, čínský, portugalský a ruský s podmínkou, že reprodukce v těchto jazycích je omezena na nejdůležitější základní dokumentaci. Jiné jazyky se používají rovněž s podmínkou, že členské země, které o ně žádají, nesou všechny náklady.

2. Členská země nebo členské země požadující jiný jazyk než oficiální tvoří jazykovou skupinu.

3. Dokumentace je vydávána Mezinárodním úřadem v oficiálním jazyce a v jazycích ustavených jazykových skupin buď přímo, nebo prostřednictvím oblastních kanceláří těchto skupin, způsobem sjednaným s Mezinárodním úřadem. Reprodukce v jiných jazycích je prováděna analogicky.

4. Dokumentace vydávaná přímo Mezinárodním úřadem je pokud možno distribuována současně v různých požadovaných jazycích.

5. Písemnosti mezi poštovními správami a Mezinárodním úřadem a mezi tímto úřadem a třetími osobami se mohou vyměňovat ve všech jazycích, pro něž má Mezinárodní úřad překladatelskou službu.

6. Náklady na překlad do jakéhokoli jazyka včetně nákladů, které vyplývají z aplikace ustanovení odstavce 5, nese jazyková skupina, která o daný jazyk požádala. Členské země, které používají oficiální jazyk, hradí za překlad neoficiálních dokumentů paušální příspěvek, jehož výše na příspěvkovou jednotku se rovná částce, kterou platí členské země používající druhý pracovní jazyk Mezinárodního úřadu. Všechny ostatní náklady spojené s dodáváním dokumentů nese Unie. Limit nákladů, které má uhradit Unie na vydávání dokumentů v němčině, čínštině, portugalštině a ruštině, je stanoven rezolucí kongresu.

7. Náklady, které má hradit jazyková skupina, se rozdělují mezi členy této skupiny úměrně k jejich členským příspěvkům na výdaje Unie. Tyto náklady mohou být rozděleny mezi členy jazykové skupiny podle jiného rozdělovacího klíče za podmínky, že se zúčastněné správy na tom dohodnou a oznámí své rozhodnutí Mezinárodnímu úřadu prostřednictvím mluvčího skupiny.

8. Mezinárodní úřad vyhoví ve lhůtě, která nesmí překročit dva roky, jakékoli žádosti členské země o změnu ve výběru jazyka.

9. Pro ústní jednání na zasedáních orgánů Unie se dovoluje jazyk francouzský, anglický, španělský a ruský pomocí tlumočnického systému - s elektronickým zařízením nebo bez něj -, jehož volba je ponechána na uvážení organizátorů zasedání po konzultaci s generálním ředitelem Mezinárodního úřadu a zúčastněnými členskými zeměmi.

10. Pro ústní jednání a zasedání uvedená v odstavci 9 se dovolují i jiné jazyky.

11. Delegace, které používají jiných jazyků, zajišťují simultánní tlumočení do jednoho z jazyků vyjmenovaných v odstavci 9 buď pomocí systému uvedeného v témže odstavci, pokud mohou být provedeny potřebné technické úpravy, nebo pomocí zvláštních tlumočníků.

12. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země používající téhož jazyka poměrným dílem podle jejich členských příspěvků na výdaje Unie. Náklady na instalaci a na údržbu technického zařízení však nese Unie.

13. Poštovní správy se mohou dohodnout na jazyku, který má být používán pro služební korespondenci v jejich vzájemných stycích. Není-li taková dohoda, používá se jazyka francouzského.

HLAVA II

Mezinárodní úřad

Článek 111

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu jsou voleni kongresem na období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy; minimální doba jejich mandátu činí čtyři roky. Znovu zvoleni mohou být pouze jednou. Pokud nerozhodne kongres jinak, datum jejich nástupu do funkce je stanoven na 1. leden roku následujícího po kongresu.

2. Nejméně sedm měsíců před zahájením kongresu zašle generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí nótu, v níž je vyzve, aby předložily případné kandidatury na funkce generálního ředitele a jeho náměstka, a zároveň jim sdělí, zda mají generální ředitel nebo náměstek generálního ředitele, kteří jsou ve funkci, zájem o případné obnovení svého mandátu. Kandidatury provázené životopisem musí Mezinárodní úřad obdržet alespoň dva měsíce před zahájením kongresu. Kandidáti musejí být státními příslušníky členských zemí, které jejich kandidaturu předkládají. Mezinárodní úřad zpracuje potřebnou dokumentaci pro kongres. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele se koná tajným hlasováním, jako první se provádí volba do funkce generálního ředitele.

3. Uprázdní-li se místo generálního ředitele, přebírá jeho funkce náměstek generálního ředitele až do konce mandátu generálního ředitele; může být zvolen na toto místo a je přijat z moci úřední jako kandidát s výhradou, že jeho původní mandát jako náměstka generálního ředitele nebyl již jednou prodloužen předešlým kongresem a že ohlásí svůj zájem, aby byl považován za kandidáta na místo generálního ředitele.

4. Uprázdní-li se současně místo generálního ředitele a náměstka generálního ředitele, zvolí Administrativní rada na podkladě kandidatur, které jí byly předloženy po vypsání konkursu, náměstka generálního ředitele na období do příštího kongresu. Pro předkládání kandidatur se analogicky aplikuje ustanovení odstavce 2.

5. Uprázdní-li se místo náměstka generálního ředitele, pověří Administrativní rada na návrh generálního ředitele jednoho z ředitelů hodnosti D 2 v Mezinárodním úřadě, aby až do příštího kongresu vykonával funkce náměstka generálního ředitele.

Článek 112
Funkce generálního ředitele

1. Generální ředitel organizuje, spravuje a řídí Mezinárodní úřad, jehož je zákonným představitelem. Je oprávněn přiřazovat pracovní místa k hodnostem G 1 až D 2 a jmenovat a povyšovat zaměstnance do těchto hodností. Při jmenování do hodností P 1 až D 2 musí brát v úvahu odbornou kvalifikaci kandidátů doporučených poštovními správami členských zemí, jejichž jsou příslušníky, nebo ve kterých vykonávají svou odbornou činnost, s přihlédnutím ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení podle světadílů a jazyků. Místa hodnosti D 2 musí být v mezích možností obsazována kandidáty z různých regionů a z jiných regionů, než ze kterých pocházejí generální ředitel a náměstek generálního ředitele, přičemž se v prvé řadě dbá na zajištění výkonnosti Mezinárodního úřadu. V případě, kdy místo vyžaduje speciální kvalifikaci, může se generální ředitel obracet vně Mezinárodního úřadu. Při jmenování nových zaměstnanců přihlíží rovněž k tomu, že osoby zaujímající místa hodností D 2, D 1 a P 5 musí být v zásadě příslušníky různých členských zemí Unie. Tento princip nemusí aplikovat při povyšování pracovníka Mezinárodního úřadu do hodností D 2, D 1 a P 5. Mimo to se k požadavkům na spravedlivé zeměpisné a jazykové rozdělení při jmenování přihlíží až po ocenění zásluh. Generální ředitel informuje jednou ročně Administrativní radu o jmenováních a povýšeních do hodností P 4 až D 2.

2. Generální ředitel má následující pravomoci:
2.1 zajišťovat funkce depozitáře Akt Unie a prostředníka v procesu přistoupení a přijetí do Unie, stejně jako vystoupení z ní;
2.2 oznamovat rozhodnutí přijatá kongresem vládám všech členských zemí;
2.3 oznamovat všem poštovním správám Řády vyhotovené nebo revidované Radou poštovního provozu;
2.4 připravovat návrh ročního rozpočtu Unie na nejnižší možné úrovni slučitelné s potřebami Unie a ve vhodné době ho předložit k posouzení Administrativní radě; po schválení Administrativní radou rozesílat rozpočet členským zemím Unie a plnit jej;
2.5 vykonávat specifické činnosti požadované orgány Unie a ty, které mu stanoví Akta;
2.6 přijímat opatření pro realizaci cílů určených orgány Unie v rámci stanovené politiky a disponibilních finančních prostředků;
2.7 předkládat připomínky a návrhy Administrativní radě nebo Radě poštovního provozu;
2.8 po skončení kongresu předložit Radě poštovního provozu návrhy týkající se změn řádů, vyplývající z rozhodnutí kongresu v souladu s jednacím řádem Rady poštovního provozu;
2.9 připravovat pro Radu poštovního provozu a na základě jí daných direktiv návrh strategického plánu pro předložení kongresu a návrh každoroční revize;
2.10 zajišťovat reprezentaci Unie;
2.11 sloužit jako prostředník ve vztazích mezi:
- Světovou poštovní unií a užšími uniemi;
- Světovou poštovní unií a Organizací spojených národů;
- Světovou poštovní unií a mezinárodními organizacemi, na jejichž činnosti má Unie zájem;
- Světovou poštovní unií a mezinárodními orgány, asociacemi nebo podniky, se kterými si orgány Unie přejí vést konzultace nebo se připojit k jejich pracím;

2.12 vykonávat funkci generálního sekretáře orgánů Unie a z tohoto titulu dbát se zřetelem na zvláštní ustanovení tohoto Řádu zejména na:
- přípravu a organizaci prací orgánů Unie;
- zpracování, výrobu a distribuci dokumentů, zpráv a protokolů;
- fungování sekretariátu během zasedání orgánů Unie;

2.13 být přítomen zasedání orgánů Unie a účastnit se jednání bez hlasovacího práva, s možností dát se zastupovat.

Článek 113
Funkce náměstka generálního ředitele

1. Náměstek generálního ředitele pomáhá generálnímu řediteli a je mu odpovědný.

2. Při nepřítomnosti nebo zaneprázdnění generálního ředitele vykonává náměstek generálního ředitele jeho pravomoci. Stejně je tomu v případě uprázdnění místa generálního ředitele uvedeném v článku 111 odst. 3.

Článek 114
Sekretariát orgánů Unie (Ústava čl. 14, 15, 17, 18)

Sekretariát orgánů Unie je zajišťován Mezinárodním úřadem pod odpovědností generálního ředitele. Úřad rozesílá všechny dokumenty publikované pro každé zasedání poštovním správám, které jsou členy dotyčného orgánu, poštovním správám zemí, které, aniž jsou členy orgánu, spolupracují na prováděných studiích, užším uniím a poštovním správám dalších členských zemí, které o to požádají.

Článek 115
Seznam členských zemí (Ústava čl. 2)

Mezinárodní úřad sestavuje a udržuje v aktuálním stavu seznam členských zemí Unie, v němž je u každé země uvedena její příspěvková třída, zeměpisná skupina a její situace ve vztahu k Aktům Unie.

Článek 116

Informace. Dobrozdání. Žádosti o výklad a změnu Akt. Ankety. Zprostředkování při vyrovnávání účtů.

(Ústava čl. 20, Generální řád čl. 124, 125, 126)

1. Mezinárodní úřad je trvale k dispozici Administrativní radě, Radě poštovního provozu a poštovním správám, aby jim poskytoval všechny potřebné informace ke služebním otázkám.

2. Zejména je pověřen, aby shromažďoval, koordinoval, publikoval a distribuoval informace všeho druhu, které zajímají obor mezinárodního poštovnictví; aby na žádost zúčastněných stran podával dobrozdání o sporných otázkách; aby vyhovoval žádostem o výklad a změnu Akt Unie a obecně, aby prováděl studie a redakční nebo dokumentační práce, jež mu uvedená Akta ukládají nebo které mu byly svěřeny v zájmu Unie.

3. Na žádost poštovních správ provádí ankety, jejichž cílem je zjistit názor ostatních poštovních správ na určitou otázku. Výsledek ankety nemá povahu hlasování a není formálně závazný.

4. Může působit jako zúčtovací místo při vyrovnávání účtů všeho druhu týkajících se poštovních služeb.

Článek 117

Technická spolupráce (Ústava čl. 1)

Mezinárodní úřad je pověřen, aby v rámci mezinárodní technické spolupráce rozvíjel poštovní technickou pomoc ve všech jejích formách.

Článek 118

Tiskopisy dodávané Mezinárodním úřadem (Ústava čl. 20)

Mezinárodní úřad je pověřen, aby zařídil výrobu mezinárodních odpovědek a zásoboval jimi za výrobní cenu poštovní správy, které o to požádají.

Článek 119
Akta užších unií a zvláštní ujednání (Ústava čl. 8)

1. Úřady užších unií nebo jedna ze smluvních stran jsou povinny zasílat Mezinárodnímu úřadu dvě vyhotovení Akt těchto unií a zvláštních ujednání uzavřených podle ustanovení článku 8 Ústavy.

2. Mezinárodní úřad dohlíží na to, aby Akta užších unií a zvláštní ujednání nestanovovala méně výhodné podmínky pro veřejnost, než jaké jsou obsaženy v Aktech Unie, a informuje poštovní správy o existenci užších unií a zmíněných ujednání. Oznamuje Administrativní radě každou nepravidelnost zjištěnou na podkladě tohoto ustanovení.

Článek 120
Časopis Unie

Mezinárodní úřad vydává s pomocí dokumentů dávaných mu k dispozici časopis v jazyce německém, anglickém, arabském, francouzském a ruském.

Článek 121
Dvouletá zpráva o činnosti Unie
(Ústava čl. 20, Generální řád čl. 102 odst. 6.17)

Mezinárodní úřad vypracovává jednou za dva roky zprávu o činnosti Unie, která je po schválení Administrativní radou zasílána poštovním správám, užším uniím a Organizaci spojených národů.

HLAVA III

Postup při předkládání a projednávání návrhů

Článek 122
Postup při předkládání návrhů kongresu (Ústava čl. 29)

1. Pro předkládání návrhů všeho druhu kongresu poštovními správami členských zemí platí, s výhradou výjimek uvedených v odstavcích 2 a 5, následující postup:
   a) přijaty jsou návrhy, které dojdou Mezinárodnímu úřadu alespoň šest měsíců před datem stanoveným pro kongres;
   b) žádný návrh redakční povahy se nepřijme v období šesti měsíců před stanoveným datem kongresu;
   c) návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi šesti a čtyřmi měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň dvěma poštovními správami;
   d) návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi čtyřmi a dvěma měsíci před stanoveným datem kongresu se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň osmi poštovními správami; později došlé návrhy se již nepřijmou;
   e) podpůrná prohlášení musí dojít Mezinárodnímu úřadu ve stejné lhůtě jako návrhy, jichž se týkají.

2. Návrhy týkající se Ústavy nebo Generálního řádu musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejméně šest měsíců před zahájením kongresu; návrhy, které dojdou později, avšak před zahájením kongresu, mohou být vzaty v úvahu jen tehdy, jestliže o tom kongres rozhodne dvoutřetinovou většinou zemí zastoupených na kongresu a jsou-li dodrženy podmínky stanovené v odstavci 1.

3. Každý návrh musí mít v zásadě jen jeden cíl a obsahovat jen změny odůvodnitelné tímto cílem.

4. Návrhy redakční povahy opatří poštovní správy, které je předkládají, v záhlaví poznámkou „Návrh redakční povahy“ a Mezinárodní úřad

je uveřejní pod číslem, za nímž následuje písmeno „R“. Návrhy, které nemají toto označení, ale podle názoru Mezinárodního úřadu se týkají jen redakční úpravy, se uveřejní s vhodnou poznámkou; Mezinárodní úřad sestaví seznam těchto návrhů pro potřebu kongresu.

5. Postup předepsaný v odstavcích 1 a 4 se nevztahuje na návrhy týkající se jednacího řádu kongresů ani na pozměňovací návrhy k návrhům již podaným.

Článek 123

Postup při předkládání návrhů týkajících se přípravy nových řádů Radě poštovního provozu s ohledem na rozhodnutí přijatá kongresem

1. Řády Světové poštovní úmluvy a Řád poštovních peněžních služeb jsou stanoveny Radou poštovního provozu s přihlédnutím k rozhodnutím přijatým kongresem.

2. Návrhy, které jsou výsledkem navrhovaných změn Úmluvy nebo Ujednání o poštovních peněžních službách, se Mezinárodnímu úřadu předkládají současně s návrhy pro kongres, ke kterým se vztahují. Mohou být předloženy poštovní správou jediné členské země Unie bez podpory poštovních správ dalších členských zemí. Takové návrhy musí být zaslány všem členským zemím nejpozději měsíc před kongresem.

3. Jiné návrhy týkající se řádů, které mají být posouzeny Radou poštovního provozu při přípravě nových řádů ve lhůtě šesti měsíců po kongresu, musí být zaslány Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před kongresem.

4. Návrhy týkající se změn řádů v důsledku rozhodnutí kongresu, předkládané poštovními správami členských zemí, musí být zaslány Mezinárodnímu úřadu nejpozději dva měsíce před zahájením Rady poštovního provozu. Takové návrhy musí být zaslány všem členským zemím nejpozději měsíc před zahájením Rady poštovního provozu.

Článek 124

Postup při předkládání návrhů mezi dvěma kongresy

(Ústava čl. 29, Generální řád čl. 116)

1. Každý návrh k Úmluvě nebo k ujednáním podávaný některou poštovní správou mezi dvěma kongresy musí být podporován, aby byl vzat v úvahu, alespoň dvěma dalšími poštovními správami. Tyto návrhy se nevyřizují, neobdrží-li k nim Mezinárodní úřad zároveň potřebná podpůrná prohlášení.

2. Tyto návrhy se zasílají ostatním poštovním správám prostřednictvím Mezinárodního úřadu.

3. Návrhy týkající se Řádů nepotřebují podporu, ale Rada poštovního provozu je projednává pouze tehdy, uzná-li jejich neodkladnost.

Článek 125

Projednávání návrhů mezi dvěma kongresy

(Ústava čl. 29, Generální řád čl. 116, 124)

1. Pro každý návrh týkající se Úmluvy, ujednání a jejich závěrečných protokolů platí tento postup: jestliže poštovní správa členské země zašle návrh Mezinárodnímu úřadu, zašle ji tento všem poštovním správám členských zemí k přezkoumání. Členské země mají dvouměsíční lhůtu k přezkoumání návrhu a případnému zaslání svých připomínek Mezinárodnímu úřadu. Pozměňovací návrhy nejsou přípustné. Po uplynutí této dvouměsíční lhůty Mezinárodní úřad zašle poštovním správám členských zemí všechny připomínky, které dostal a vyzve poštovní správu každé země, která má hlasovací právo, k hlasování pro, nebo proti návrhu. O těch poštovních správách členských zemí, které ve lhůtě dvou měsíců neoznámily své rozhodnutí, se má za to, že se zdržely hlasování. Uvedené lhůty se počítají od data oběžníků Mezinárodního úřadu.

2. Návrhy na změnu Řádů projednává Rada poštovního provozu.

3. Týká-li se návrh některého ujednání nebo jeho závěrečného protokolu, mohou se jednání podle odstavce 1 zúčastnit jen poštovní správy těch členských zemí, které jsou účastníky daného ujednání.

Článek 126
Oznamování rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy
(Ústava čl. 29, Generální řád čl. 124, 125)

1. Změny v Úmluvě, ujednáních a závěrečných protokolech k těmto Aktům se potvrzují oznámením generálního ředitele Mezinárodního úřadu vládám členských zemí.

2. Změny provedené Radou poštovního provozu v Řádech a jejich závěrečných protokolech jsou poštovním správám oznamovány Mezinárodním úřadem. Totéž platí pro výklady uvedené v článku 36.3.2 Úmluvy a pro příslušná ustanovení ujednání.

Článek 127
Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

1. Řády nabývají účinnosti stejným dnem a platí na stejné období jako Akta příslušného kongresu.

2. S výhradou případů uvedených v odstavci 1 nabývají rozhodnutí o změnách Akt Unie přijatá mezi dvěma kongresy účinnosti nejdříve tři měsíce po jejich oznámení.

HLAVA IV

Finance

Článek 128
Stanovení a úhrada výdajů Unie (Ústava čl. 21)

1. Roční výdaje na činnost orgánů Unie nesmějí, s výhradou ustanovení odstavců 2 až 6, překročit níže uvedené částky pro rok 2005 a následující léta: 37 000 000 švýcarských franků pro roky 2005 až 2008. Základní limit pro rok 2008 platí rovněž pro další léta, bude-li kongres plánovaný na rok 2008 odložen.

2. Náklady na zasedání příštího kongresu (přemístění sekretariátu, dopravní náklady, náklady na technické vybavení pro simultánní tlumočení, náklady na pořizování dokumentů během kongresu apod.) nesmějí překročit limit 2 900 000 švýcarských franků.

3. Administrativní rada je oprávněna překročit limity stanovené v odstavcích 1 a 2, musí-li přihlédnout ke zvýšení platových stupnic, penzijních příspěvků nebo odškodnění včetně funkčních přídavků uznaných Organizací spojených národů pro její zaměstnance v Ženevě.

4. Administrativní rada je rovněž oprávněna upravovat každoročně částku nákladů jiných než personálních v závislosti na švýcarském indexu spotřebitelských cen.

5. Odchylkou od ustanovení odstavce 1 může Administrativní rada nebo v případě krajní naléhavosti generální ředitel dát souhlas k překročení stanovených limitů za účelem provedení důležitých a nepředvídaných oprav budovy Mezinárodního úřadu, aniž by však částka překročení byla vyšší než 125 000 švýcarských franků.

6. Ukáží-li se částky uvedené v odstavcích 1 a 2 nedostatečnými pro zajištění dobrého chodu Unie, mohou být tyto limity překročeny se souhlasem většiny členských zemí Unie. Každá konzultace musí obsahovat podrobný rozbor skutečností ospravedlňujících takovou žádost.

7. Země, které přistoupí k Unii nebo jsou přijaty za členy Unie, jakož i země, které z Unie vystoupí, musí zaplatit svůj příspěvek za celý rok, v jehož průběhu vstoupilo jejich přijetí nebo vystoupení v platnost.

8. Členské země platí své příspěvky na roční náklady Unie předem na podkladě rozpočtu stanoveného Administrativní radou. Tyto příspěvky musejí být zaplaceny nejpozději prvního dne finančního období, jehož se rozpočet týká. Po tomto termínu se z dlužných částek počítají úroky ve prospěch Unie, a to 3 % ročně za prvních šest měsíců a 6 % ročně počínaje sedmým měsícem.

9. Jestliže nedoplatky povinných příspěvků bez úroků dlužené Unii členskou zemí jsou rovny nebo vyšší než částka příspěvků této země za předchozí dvě finanční období, může tato členská země nenávratně postoupit Unii své celé pohledávky vůči jiným členským zemím nebo jejich část způsoby stanovenými Administrativní radou. Podmínky postoupení pohledávek musí být stanoveny společnou dohodou mezi členskou zemí, jejími dlužníky/věřiteli a Unií.

10. Členské země, které z právních nebo jiných důvodů nemohou provést takové postoupení, se zaváží uzavřít plán splácení svých nevyrovnaných účtů.

11. S výhradou výjimečných případů nemůže vyrovnání nedoplatků povinných příspěvků trvat více než 10 let.

12. Administrativní rada může ve výjimečných případech osvobodit členskou zemi od všech nebo části dlužných úroků, jestliže tato země plně vyrovnala své nezaplacené dluhy.

13. V rámci plánu splácení svých nevyrovnaných účtů schváleného Administrativní radou může být členská země rovněž osvobozena od všech nebo části akumulovaných nebo nabíhajících úroků; takové osvobození je však podřízeno úplnému a přesnému dodržování plánu splácení v dohodnuté lhůtě maximálně deseti let.

14. S cílem čelit nedostatku finančních prostředků Unie je zřizován rezervní fond, jehož částka je stanovena Administrativní radou. Tento fond je dotován v první řadě rozpočtovými přebytky. Může rovněž sloužit k vyrovnání rozpočtu nebo ke snížení částky příspěvků členských zemí.

15. Při přechodném nedostatku finančních prostředků poskytne vláda Švýcarské konfederace krátkodobé potřebné zálohy za podmínek, které budou sjednány společnou dohodou. Tato vláda dohlíží bezplatně na vedení finančních účtů, jakož i na účetnictví Mezinárodního úřadu v rámci úvěrových limitů stanovených kongresem.

Článek 129
Automatické sankce

1. Každá členská země, která nemůže provést postoupení uvedené v článku 128 odst. 9 a která nepřijme plán splácení navržený Mezinárodním úřadem podle článku 128 odst. 10, nebo tento plán nedodržuje, automaticky ztrácí své hlasovací právo na kongresu a na zasedáních Administrativní rady a Rady poštovního provozu a není od té doby volitelná do těchto dvou rad.

2. Automatické sankce se ruší z moci úřední s okamžitou účinností, jakmile příslušná členská země plně vyrovná své nedoplatky povinných příspěvků dlužených Unii včetně úroků nebo jestliže souhlasí s tím, že se podřídí plánu splácení svých nezaplacených účtů.

Článek 130
Příspěvkové třídy (Ústava čl. 21, Generální řád čl. 115, 128)

1. Členské země přispívají na krytí výdajů Unie podle příspěvkové třídy, do které patří. Tyto třídy jsou:
třída 50 jednotek;
třída 45 jednotek;

třída 40 jednotek;
třída 35 jednotek;
třída 30 jednotek;
třída 25 jednotek;
třída 20 jednotek;
třída 15 jednotek;
třída 10 jednotek;
třída 5 jednotek;
třída 3 jednotky;
třída 1 jednotka;
třída 0,5 jednotky vyhrazená pro nejméně rozvinuté země vyjmenované Organizací spojených národů a pro jiné země určené Administrativní radou.

2. Mimo příspěvkové třídy uvedené v odstavci 1 může každá členská země podle své volby platit vyšší počet příspěvkových jednotek než 50.

3. Členské země jsou zařazeny do jedné z výše uvedených příspěvkových tříd při svém přistoupení nebo přijetí do Unie podle postupu uvedeného v článku 21 odst. 4 Ústavy.

4. Členské země mohou následně změnit příspěvkovou třídu pod podmínkou, že tato změna bude oznámena Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Toto oznámení, které se předloží kongresu, vstupuje v platnost dnem, kdy nabývají účinnosti finanční opatření přijatá kongresem. Členské země, které neoznámily své přání změnit příspěvkovou třídu v předepsaných lhůtách, jsou ponechány v příspěvkové třídě, do které dosud patří.

5. Členské země nemohou požadovat najednou snížení příspěvkové třídy o více než jeden stupeň.

6. Za mimořádných okolností, jako jsou přírodní katastrofy vyžadující si programy mezinárodní pomoci, může však na žádost členské země Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy o jeden stupeň jedenkrát mezi dvěma kongresy, jestliže tato země

prokáže, že nemůže nadále platit svůj příspěvek podle původně vybrané třídy. Za stejných okolností může rovněž Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy členských zemí, které nepatří do kategorie nejméně vyspělých zemí a jsou již zařazeny ve třídě s 1 jednotkou, na třídu s 0,5 jednotky.

7. Dočasná změna příspěvkové třídy podle odstavce 6 může být Administrativní radou povolena na období nejvýše dvou let nebo do příštího kongresu, jestliže bude zasedat před koncem tohoto období. Po uplynutí stanoveného období je příslušná země automaticky zařazena do své původní třídy.

8. Na rozdíl od odstavců 4 a 5 pro přeřazení do vyšší třídy neplatí žádné omezení.

Článek 131

Placení za dodávky od Mezinárodního úřadu (Generální řád čl. 118)

Dodávky, které zasílá poštovním správám za úplatu Mezinárodní úřad, musejí být zaplaceny v nejkratší možné lhůtě a nejpozději do šesti měsíců od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, kdy Mezinárodní úřad zaslal účet. Po uplynutí této lhůty se dlužné částky úrokují 5 % ročně ve prospěch Unie ode dne, kdy prošla uvedená lhůta.

HLAVA V

Rozhodčí řízení

Článek 132

Postup při rozhodčím řízení (Ústava čl. 32)

1. V případě sporu, který má být řešen rozhodčím řízením, zvolí si každá z poštovních správ ve sporu některou poštovní správu členské země, která nemá ve sporu přímý zájem. Tvoří-li strany ve sporu společně

několik poštovních správ, pokládají se ve smyslu tohoto ustanovení za správu jedinou.

2. Jestliže jedna z poštovních správ ve sporu nepřijme návrh na rozhodčí řízení ve lhůtě šesti měsíců, vyzve Mezinárodní úřad, je-li o to požádán, poštovní správu, která je v prodlení, aby určila rozhodčího, nebo jej z moci úřední určí sám.

3. Strany ve sporu se mohou dohodnout na určení jediného rozhodčího, kterým může být Mezinárodní úřad.

4. Rozhodnutí rozhodčích se přijímá většinou hlasů.

5. Při rovnosti hlasů zvolí rozhodčí k vyřešení sporné otázky jinou poštovní správu, která rovněž nemá žádný zájem na rozepři. Nedojde-li k dohodě o této volbě, určí Mezinárodní úřad takovou poštovní správu z poštovních správ, které nebyly navrženy rozhodčími.

6. Jde-li o spornou otázku týkající se některého z ujednání, mohou být za rozhodčí určeny jen ty poštovní správy, které jsou účastníky daného ujednání.

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 133

Podmínky schvalování návrhů týkajících se Generálního řádu

Návrhy předložené kongresu a vztahující se k tomuto Generálnímu řádu nabudou účinnosti po schválení většinou členských zemí zastoupených na kongresu a které mají hlasovací právo. Při hlasování musejí být přítomny nejméně dvě třetiny členských zemí, které mají hlasovací právo.

Článek 134

Návrhy týkající se dohod s Organizací spojených národů (Ústava čl. 9)

Podmínky schvalování uvedené v článku 133 platí rovněž pro návrhy na změny dohod sjednaných mezi Světovou poštovní unií a Organizací spojených národů, pokud tyto dohody samy neurčují podmínky pro změny svých ustanovení.

Článek 135

Nabytí účinnosti a doba platnosti Generálního řádu

Tento Generální řád nabude účinnosti dnem 1. ledna 2006 a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Generální řád v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Bukurešti dne 5. října 2004.

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Článek 1
Všeobecná ustanovení

Tento Jednací řád (dále jen „Řád“) se vydává na základě Akt Unie a je jim podřízen. Při rozporu mezi některým z jeho ustanovení a ustanovením Akt, jsou směrodatná Akta.

Článek 2
Delegace

1. Výrazem „delegace“ se rozumí osoba nebo skupina osob určených členskou zemí k účasti na Kongresu. Delegace se skládá z vedoucího delegace, jakož i popřípadě ze zástupce vedoucího delegace, z jednoho nebo několika delegátů a případně z jednoho nebo několika doprovázejících úředníků (včetně expertů, sekretářů atd.).

2. Vedoucí delegací, jejich zástupci, jakož i delegáti jsou zástupci členských zemí ve smyslu článku 15 odst. 2 Ústavy, jsou-li vybaveni plnými mocemi odpovídajícími podmínkám stanoveným v článku 3 tohoto Řádu.

3. Doprovázející úředníci se mohou zúčastnit zasedání a mají právo zúčastnit se rokování, ale v zásadě nemají hlasovací právo. Mohou však být svým vedoucím delegace zmocněni, aby hlasovali jménem své země na zasedáních komisí. Taková zmocnění musejí být předána písemně před začátkem zasedání předsedovi příslušné komise.

Článek 3
Plné moci delegátů

1. Plné moci delegátů musejí být podepsány hlavou státu nebo předsedou vlády nebo ministrem zahraničních věcí příslušné země. Musejí

být sepsány ve správné a náležité formě. Plné moci delegátů zmocněných k podpisu Akt (zplnomocněnci) musejí obsahovat dosah tohoto podpisu (podpis s výhradou ratifikace nebo schválení, podpis „ad referendum", definitivní podpis). Chybí-li toto upřesnění, je podpis považován za podléhající ratifikaci nebo schválení. Plné moci opravňující k podpisu Akt zahrnují v sobě automaticky právo zúčastnit se jednání a hlasovat. Delegáti, kterým příslušné orgány udělily plné moci bez upřesnění jejich dosahu, jsou oprávněni rokovat, hlasovat a podepsat Akta, pokud z textu plných mocí výslovně nevyplývá opak.

2. Plné moci musejí být od zahájení Kongresu uloženy u orgánu, který je k tomu určen.

3. Delegáti, kteří nejsou vybaveni plnými mocemi nebo své plné moci nepředloží, se mohou, pokud byli svou vládou ohlášeni vládě zvoucí země, zúčastnit rokování a hlasovat od okamžiku, kdy se začnou zúčastňovat prací kongresu. Stejně je tomu u těch, jejichž plné moci nebyly uznány z důvodu určitých nepravidelností. Tito delegáti pozbudou oprávnění hlasovat od okamžiku, kdy kongres schválí poslední zprávu komise pro ověřování plných mocí, v níž je uvedeno, že jejich plné moci chybějí nebo jsou v nich nepravidelnosti, až do doby, kdy dojde k nápravě. Poslední zpráva musí být kongresem schválena před volbami, s výjimkou volby předsedy kongresu, a před schválením návrhů Akt.

4. Plné moci členské země, která je zastupována na kongresu delegací jiné členské země (zmocnění), musejí mít stejnou formu jako plné moci uvedené v odstavci 1.

5. Plné moci a zmocnění zaslané telegraficky nejsou přípustné. Naproti tomu se uznávají telegramy odpovídající na žádost o informaci ve věci plných mocí.

6. Delegace, která se po předložení svých plných mocí nemůže zúčastnit jednoho nebo více zasedání, má možnost nechat se zastupovat delegací jiné země za podmínky, že to písemně ohlásí předsedovi příslušného zasedání. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další zemi.

7. Delegáti členských zemí, které nejsou účastny některého ujednání, se mohou bez hlasovacího práva zúčastnit jednání kongresu týkajícího se tohoto ujednání.

Článek 4
Zasedací pořádek

1. Na zasedáních kongresu a komisí jsou delegace seřazeny podle francouzského abecedního pořádku přítomných členských zemí.

2. Předseda Administrativní rady určí ve vhodné době losem jméno země, která zaujme při zasedáních kongresu a komisí místo v čele před předsednickým stolem.

Článek 5
Pozorovatelé podle práva

1. Zástupci Organizace spojených národů jsou zváni jako pozorovatelé k účasti na jednání kongresu.

2. Užší unie jsou na zasedání kongresu a jeho komisí připouštěni jako pozorovatelé.

3. Liga arabských států a Africká unie jsou na jednání kongresu a jeho komisí připouštěni jako pozorovatelé.

4. Členové Poradního výboru jsou na jednáni kongresu a jeho komisí připouštěni jako pozorovatelé.

5. Pozorovatelé uvedení v odstavcích 1 až 4 nemají právo hlasovat, se souhlasem předsedy zasedání však mohou vystupovat.

6. Jestliže to důvěrnost projednávané záležitosti vyžaduje, může být za výjimečných okolností právo pozorovatelů k účasti na určitých zasedáních nebo částech zasedání uvedené v odstavci 4 omezeno. Musí

o tom být informováni co možná nejdříve. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Takováto rozhodnutí jsou projednávána předsednictvem kongresu, který má právo je potvrdit nebo zrušit prostou většinou hlasování.

Článek 6
Hosté

1. Zástupci specializovaných institucí Organizace spojených národů a mezivládních organizací mohou být Administrativní radou jmenováni k účasti na zvláštních zasedáních kongresu nebo jeho komisí, jsou-li projednávány otázky, na nichž mají tyto organizace zájem.

2. Zástupci jakéhokoli mezinárodního orgánu, asociace nebo podniku, nebo jakákoli kvalifikovaná osoba, řádně jmenováni Administrativní radou, jsou připuštěni na zvláštní zasedání kongresu nebo jeho komisí.

3. Hosté uvedení v odstavcích 1 a 2 nemají právo hlasovat, se souhlasem předsedy zasedání však mohou vystupovat.

Článek 7
Doyen Kongresu

1. Poštovní správa hostitelské země kongresu navrhne v dohodě s Mezinárodním úřadem doyena kongresu. Administrativní rada přikročí ve vhodné době k přijetí tohoto návrhu.

2. Při zahájení prvního plenárního zasedání každého kongresu zastává doyen funkci předsedy kongresu až do jeho zvolení. Navíc vykonává funkce, kterými ho pověřuje tento Řád.

Článek 8
Předsedové a místopředsedové kongresu a komisí

1. Na svém prvním plenárním zasedání zvolí kongres na návrh doyena předsedu kongresu, pak schválí na návrh Administrativní rady členské země, které budou zajišťovat funkce místopředsedů kongresu, jakož i předsedů a místopředsedů komisí. Tyto funkce jsou přidělovány pokud možno s přihlédnutím ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí.

2. Předsedové zahajují a ukončují zasedání, kterým předsedají, řídí diskuse, udělují slovo řečníkům, dávají hlasovat o návrzích a oznamují většinu požadovanou pro hlasování, vyhlašují rozhodnutí a s výhradou schválení kongresem podávají případně výklad těchto rozhodnutí.

3. Předsedové dbají na dodržování toho Řádu a dodržování pořádku v průběhu zasedání.

4. Každá delegace se může odvolat ke kongresu nebo komisi proti rozhodnutí předsedy kongresu nebo komise na základě ustanovení Řádu nebo jeho výkladu; rozhodnutí předsedy však zůstává v platnosti, nebylo-li zrušeno většinou přítomných a hlasujících členů.

5. Nemůže-li členská země pověřená předsednictvím nadále zajišťovat tuto funkci, je kongresem nebo komisí určen pro její nahrazení jeden z místopředsedů.

Článek 9
Předsednictvo kongresu

1. Předsednictvo je ústředním orgánem pověřeným řídit práce kongresu. Skládá se z předsedy a místopředsedů kongresu, jakož i z předsedů komisí. Schází se pravidelně, aby projednalo postup prací kongresu a jeho komisí a aby formulovalo doporučení podporující dobrý

průběh. Pomáhá předsedovi při vypracování programu každého plenárního zasedání a při koordinaci prací komisí. Činí doporučení, která se vztahují k zakončení kongresu.

2. Generální sekretář kongresu a zástupce generálního sekretáře, kteří jsou uvedeni v článku 12 odst. 1, se zúčastní zasedání předsednictva kongresu.

Článek 10
Členové komisí

1. Členské země zastoupené na kongresu jsou z moci práva členy komisí pověřených projednáním návrhů týkajících se Ústavy, Generálního řádu a Úmluvy.

2. Členské země zastoupené na kongresu, které jsou účastny jednoho nebo více fakultativních ujednání, jsou z moci práva členy komise nebo komisí pověřených revizí těchto ujednání. Hlasovací právo členů této komise nebo těchto komisí je omezeno na ujednání, jejichž jsou účastníky.

3. Delegace, které nejsou členy komisí projednávajících ujednání, mají možnost být přítomny na zasedáních těchto komisí a účastnit se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 11
Pracovní skupiny

Kongres a každá komise mohou vytvářet pracovní skupiny ke studiu určitých otázek.

Článek 12
Sekretariát kongresu a komisí

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu vykonávají funkci generálního sekretáře a zástupce generálního sekretáře kongresu.

2. Generální sekretář a zástupce generálního sekretáře jsou přítomni na zasedáních kongresu a předsednictva kongresu, kde se zúčastní jednání bez hlasovacího práva. Za stejných podmínek se mohou účastnit zasedání komisí nebo se tam dát zastoupit některým vyšším úředníkem Mezinárodního úřadu.

3. Práce sekretariátu kongresu, předsednictva kongresu a komisí zajišťují pracovníci Mezinárodního úřadu ve spolupráci s poštovní správou hostitelské země.

4. Vyšší úředníci Mezinárodního úřadu vykonávají funkce sekretářů kongresu, předsednictva kongresu a komisí. Pomáhají předsedovi během zasedání a odpovídají za sepsání zpráv.

5. Sekretářům kongresu a komisí pomáhají zástupci sekretářů.

Článek 13
Jednací jazyky

1. S výhradou odstavce 2 jsou pro jednání prostřednictvím systému simultánního nebo následného tlumočení připuštěny jazyky francouzský, anglický, španělský a ruský.

2. Jednání redakční komise probíhají ve francouzském jazyce.

3. Pro jednání uvedená v odstavci 1 se povolují i jiné jazyky. V tomto ohledu má přednost jazyk hostitelské země. Delegace, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do některého z jazyků

uvedených v odstavci 1 buď pomocí systému simultánního tlumočení, pokud je možno provést technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.

4. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení nese Unie.

5. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země užívající téhož jazyka v poměru k jejich příspěvku na výdaje Unie.

Článek 14
Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu

1. Dokumenty vypracované během kongresu, včetně návrhů rozhodnutí předkládaných ke schválení kongresu, publikuje sekretariát kongresu ve francouzském jazyce.

2. K tomuto účelu musejí být dokumenty pocházející od delegací členských zemí předkládány v tomto jazyce buď přímo, nebo prostřednictvím překladatelských služeb při sekretariátu kongresu.

3. Tyto služby, provozované na jejich vlastní náklady jazykovými skupinami, jež jsou zřízeny podle příslušných ustanovení Generálního řádu, mohou též překládat dokumenty kongresu do jejich příslušných jazyků.

Článek 15
Návrhy

1. Všechny otázky předkládané kongresu jsou předmětem návrhů.

2. Všechny návrhy publikované Mezinárodním úřadem před zahájením kongresu se považují za předložené kongresu.

3. V období dvou měsíců před zahájením kongresu nebude brán v úvahu žádný návrh kromě těch, které směřují ke změně původních návrhů.

4. Za pozměňovací návrh se pokládá každý návrh na změnu, který, aniž změní podstatu návrhu, obsahuje zrušení, doplnění části původního návrhu nebo revizi části tohoto návrhu. Žádný návrh na změnu nebude považován za pozměňovací návrh, je-li neslučitelný se smyslem nebo záměrem původního návrhu. V případech pochybností přísluší rozhodnutí v této otázce kongresu nebo komisi.

5. Pozměňovací návrhy předložené kongresu ve věci již podaných návrhů musí být předloženy sekretariátu písemně ve francouzském jazyce do 12 hodin dva dny přede dnem, kdy budou projednávány tak, aby mohly být téhož dne distribuovány delegátům. Tato lhůta neplatí pro pozměňovací návrhy vyplývající přímo z diskuse na kongresu nebo v komisi. V takovém případě musí autor, je-li to požadováno, předložit svůj text písemně ve francouzském jazyce, nebo v případě obtíží, v jakémkoli jiném jednacím jazyce. Příslušný předseda návrh přečte nebo jej dá přečíst.

6. Postup uvedený v odstavci 5 platí rovněž pro předkládání návrhů, které nemají za cíl změnu textu Akt (návrhy rezolucí, doporučení, přání atd.).

7. Každý návrh nebo pozměňovací návrh musí obsahovat konečné znění textu, který má být zařazen do Akt Unie, samozřejmě s výhradou upřesnění redakční komisí.

Článek 16

Projednávání návrhů na kongresu a v komisích

1. Návrhy redakční povahy (za jejichž číslem následuje písmeno „R“) se přidělují redakční komisi buď přímo, nemá-li Mezinárodní úřad žádné pochybnosti o jejich povaze (jejich seznam pro redakční komisi sestavuje Mezinárodní úřad), nebo, má-li Mezinárodní úřad pochybnosti o jejich povaze, teprve poté, co ostatní komise potvrdily jejich povahu jako čistě redakční (seznam takových návrhů je také sestavován pro příslušné komise). Jsou-li však takové návrhy vázány na jiné návrhy věcných změn, které mají být projednávány kongresem nebo jinými

komisemi, zahájí redakční komise jejich projednávání až poté, co se kongres nebo ostatní komise vysloví k příslušným návrhům věcných změn. Návrhy, jejichž číslo není doplněno písmenem „R", jež však jsou podle názoru Mezinárodního úřadu návrhy redakční povahy, se předávají přímo komisím, které projednávají příslušné návrhy na věcné změny. Tyto komise při zahájení svých prací rozhodnou, které z těchto návrhů budou přiděleny přímo redakční komisi. Mezinárodní úřad sestavuje seznam těchto návrhů pro komise, kterých se to týká.

2. Je-li k jedné otázce podáno několik návrhů, rozhodne předseda o pořadí jejich projednávání; v zásadě se začíná návrhem, který se nejvíce odchyluje od základního textu a který obsahuje největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

3. Lze-li návrh rozdělit na několik částí, může být každá z nich se souhlasem autora nebo shromáždění projednávána a dána k hlasování odděleně.

4. Každý návrh, který jeho autor na kongresu nebo v komisi vzal zpět, může být znovu předložen delegací jiné členské země. Stejně tak, byl-li autorem původního návrhu přijat pozměňovací návrh, může jiná delegace znovu předložit původní nezměněný návrh.

5. Každý pozměňovací návrh, který byl přijat delegací, jež předložila původní návrh, se ihned začlení do textu původního návrhu. Nepřijme-li autor původního návrhu pozměňovací návrh, rozhodne předseda, zda se má hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu nebo o návrhu původním; začíná při tom zněním, jež se nejvíce odchyluje od smyslu nebo cíle základního textu a které přináší největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.

6. Způsobem uvedeným v odstavci 5 se postupuje i tehdy, je-li k jednomu návrhu podáno více pozměňovacích návrhů.

7. Předseda kongresu a předsedové komisí zařizují po každém zasedání odevzdání písemných textů návrhů, pozměňovacích návrhů nebo přijatých rozhodnutí redakční komisi.

Článek 17
Diskuse

1. Delegáti se mohou ujmout slova teprve tehdy, když obdrželi souhlas předsedy zasedání. Je jim doporučeno, aby mluvili beze spěchu a zřetelně. Předseda musí dát delegátům možnost vyjádřit svobodně a plně svůj názor na projednávanou věc, pokud je to slučitelné s normálním chodem jednání.

2. Nerozhodne-li většina přítomných a hlasujících členů jinak, nesmějí vystoupení trvat déle než pět minut. Předseda má právo přerušit každého řečníka, který překročil uvedenou dobu. Může také vyzvat delegáta, aby se neodchyloval od tématu.

3. V průběhu diskuse může předseda se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů prohlásit seznam přihlášených řečníků za uzavřený, když jej předtím přečetl. Když je seznam vyčerpán, prohlásí diskusi za skončenou s výhradou, že autorovi projednávaného návrhu náleží i po uzavření diskuse právo odpovědět na jakákoli vystoupení.

4. Předseda také může se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů omezit počet vystoupení jedné a téže delegace k určitému návrhu nebo skupině návrhů; autor návrhu musí však mít možnost svůj návrh uvést a vystoupit později, požádá-li o to, aby uvedl nové skutečnosti jako odpověď na vystoupení jiných delegací, a to tak, aby mohl mít poslední slovo, požádá-li o to.

5. Se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů může předseda omezit počet vystoupení k určitému návrhu nebo skupině návrhů; toto omezení nesmí být nižší než pět pro a pět proti projednávanému návrhu.

Článek 18
Pořádkové návrhy a procedurální návrhy

1. Během diskuse o kterékoli otázce, dokonce popř. i po skončení diskuse, může kterákoli delegace podat pořádkový návrh, v němž požaduje:

– vysvětlení k průběhu diskuse;
– dodržování Jednacího řádu;
– změnu pořadí diskuse o návrzích stanovených předsedou.

Pořádkový návrh má přednost před všemi otázkami včetně procedurálních návrhů uvedených v odstavci 3.

2. Předseda okamžitě podá požadovaná upřesnění nebo učiní rozhodnutí, které pokládá za vhodné ve věci pořádkového návrhu. V případě námitky se ihned přikročí k hlasování o rozhodnutí předsedy.

3. Kromě toho může delegace během diskuse o jakékoli otázce uvést procedurální návrh s cílem navrhnout:
a) přerušení zasedání;
b) ukončení zasedání;
c) odložení diskuse o projednávané otázce;
d) ukončení diskuse o projednávané otázce.

Procedurální návrhy mají přednost ve shora uvedeném pořadí před všemi ostatními návrhy, kromě pořádkových návrhů uvedených v odstavci 1.

4. O podaných návrzích na přerušení nebo ukončení zasedání se nevede diskuse, ale ihned se o nich hlasuje.

5. Navrhne-li některá delegace odložení nebo ukončení diskuse o projednávané otázce, je dáno slovo pouze dvěma řečníkům, kteří jsou proti odložení nebo ukončení diskuse, a pak se o návrhu hlasuje.

6. Delegace, která podá pořádkový nebo procedurální návrh, nemůže ve svém vystoupení hovořit o podstatě projednávané otázky. Autor procedurálního návrhu jej může vzít zpět ještě před tím, než o něm bylo hlasováno, a každý takový návrh, který byl vzat zpět, může převzít, pozměněný či beze změn, jiná delegace.

Článek 19
Kvórum

1. S výhradou odstavců 2 a 3 je kvórum nezbytné pro zahájení zasedání a pro hlasování tvořeno polovinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.

2. Při hlasování o změně Ústavy a Generálního řádu tvoří požadované kvórum dvě třetiny členských zemí Unie, které mají hlasovací právo.

3. Pokud jde o ujednání, tvoří požadované kvórum pro zahájení zasedání a pro hlasování polovina členských zemí zastoupených na kongresu, které jsou účastníky příslušného ujednání a které mají hlasovací právo.

4. Přítomné delegace, které se určitého hlasování nezúčastní nebo které prohlásí, že se hlasování nechtějí zúčastnit, se nepovažují při určování kvóra požadovaného podle odstavců 1, 2 a 3 za nepřítomné.

Článek 20
Zásada a postup při hlasování

1. Otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují hlasováním.

2. Hlasování se provádí buď tradičním způsobem nebo elektronickým hlasovacím zařízením. Zpravidla se provádí elektronickým hlasovacím zařízením, má-li je shromáždění k dispozici. Při tajném hlasování je však možné postupovat podle tradičního systému, požádá-li o to některá delegace a je-li její žádost podporována většinou přítomných a hlasujících delegací.

3. Při tradičním způsobu se hlasuje takto:
   a) zdvižením ruky: zavdá-li výsledek tohoto hlasování příčinu k pochybnostem, může předseda z vlastní vůle nebo na žádost některé delegace přikročit ihned k jmenovitému hlasování o téže otázce;

b) jmenovitě: na žádost některé delegace nebo podle vůle předsedy; vyvolávání zastoupených zemí se provádí podle francouzské abecedy počínaje zemí, jejíž jméno předseda určil losem; výsledek hlasování, seznam zemí a údaj, jak hlasovaly, se uvádí ve zprávě ze zasedání;
c) tajným hlasováním: hlasovacím lístkem na žádost dvou delegací; v tomto případě předseda určí tři skrutátory a učiní potřebná opatření, aby zajistil tajnost hlasování.

4. Při použití elektronického zařízení se hlasuje takto:
a) nezaznamenané hlasování: nahrazuje hlasování zdvižením ruky;
b) zaznamenané hlasování: nahrazuje jmenovité hlasování; k jmenovitému hlasování se však přikročí pouze tehdy, požádá-li o to některá delegace a je-li tento návrh podporován většinou přítomných a hlasujících delegací;
c) tajné hlasování: nahrazuje tajné hlasování hlasovacími lístky.

5. Při jakémkoli používaném způsobu má tajné hlasování přednost před všemi ostatními způsoby hlasování.

6. Jakmile je hlasování zahájeno, nemůže je žádná delegace přerušit s výjimkou, že se jedná o pořádkový návrh týkající se způsobu, jímž se hlasování provádí.

7. Po hlasování může předseda umožnit delegátům, aby své hlasování vysvětlili.

Článek 21
Podmínky pro schvalování návrhů

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu Akt schváleny:
a) jde-li o Ústavu: nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají hlasovací právo;
b) jde-li o Generální řád: většinou členských zemí zastoupených na kongresu, které mají hlasovací právo;

c) jde-li o Úmluvu: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají hlasovací právo;
d) jde-li o ujednání: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které jsou účastníky příslušných ujednání a které mají hlasovací právo.

2. Procedurální otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají hlasovací právo. Stejný postup platí pro rozhodnutí, jež se netýkají změny Akt, ledaže by kongres rozhodl většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají hlasovací právo, jinak.

3. S výhradou odstavce 5 se výrazem „přítomné a hlasující členské země" rozumějí členské země, které mají hlasovací právo, hlasující „pro" nebo „proti", přičemž ty, jež se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání potřebných hlasů pro většinu, stejně jako se při tajném hlasování neberou v úvahu bílé nebo neplatné lístky.

4. Při rovnosti hlasů se návrh považuje za zamítnutý.

5. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících (pro, proti, zdržení se), odloží se projednávání otázky na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

Článek 22

Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu

Dostane-li několik zemí při volbách členů Administrativní rady nebo Rady poštovního provozu stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi předseda losem.

Článek 23
Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Volby generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu se provádějí tajným hlasováním postupně na jednom nebo více zasedáních v témže dni. Je zvolen kandidát, který dostal většinu hlasů přítomných a hlasujících členských zemí. Hlasování se opakuje podle potřeby, dokud určitý kandidát nedosáhne této většiny.

2. Za přítomné a hlasující členské země se považují ty, které hlasují pro některého z řádně ohlášených kandidátů; ty, které se hlasování zdržely, se neberou v úvahu při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny, stejně jako se neberou v úvahu bílé nebo neplatné hlasovací lístky.

3. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a bílých nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících podle odstavce 2, odloží se volba na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování, stejně jako bílé nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

4. Kandidát, který v jednom hlasovacím kole získal nejméně hlasů, je vyřazen.

5. Při rovnosti hlasů se přikročí k prvnímu, popř. k druhému dodatečnému hlasování, aby bylo mezi kandidáty spravedlivě rozhodnuto, přičemž se hlasuje pouze o těchto kandidátech. Je-li výsledek negativní, rozhoduje los. Losování provádí předseda.

Článek 24
Zprávy

1. Zprávy z plenárních zasedání kongresu zaznamenávají průběh zasedání, shrnují stručně vystoupení, uvádějí návrhy a výsledek jednání.

2. Jednání zasedání komisí jsou předmětem zpráv pro kongres. Pracovní skupiny sestavují obvykle zprávu pro orgán, který je vytvořil.

3. Každý delegát má však právo požádat, aby do zpráv bylo pojato ve zkrácené podobě nebo v plném znění jakékoli prohlášení, jež učinil, s podmínkou, že odevzdá jeho francouzský nebo anglický text sekretariátu nejpozději do dvou hodin po ukončení zasedání.

4. Od okamžiku, kdy byl rozdán prvý text zpráv, mají delegáti lhůtu dvaceti čtyř hodin, aby předložili své připomínky sekretariátu, který slouží jako prostředník mezi účastníkem a předsedou daného zasedání.

5. S výhradou odstavce 4 předloží předseda zpravidla na začátku každého zasedání kongresu zprávu z předcházejícího zasedání ke schválení. Stejně je tomu u zpráv komisí. Zprávy z posledních zasedání, které nemohly být schváleny na kongresu nebo v komisi, schvalují příslušní předsedové těchto zasedání. Mezinárodní úřad přihlíží rovněž k případným připomínkám, které mu delegáti členských zemí sdělí ve lhůtě čtyřiceti dnů od odeslání zmíněných zpráv.

6. Mezinárodní úřad je oprávněn opravit ve zprávách o zasedáních kongresu a komisí věcné chyby, které nebyly zjištěny při jejich schvalování podle odstavce 5.

Článek 25

Odvolání proti rozhodnutím přijatým komisemi a kongresem

1. Jakákoli delegace se může odvolat proti návrhům (Akt, rezolucí atd.), které byly přijaty nebo zamítnuty v komisi. Odvolání musí být oznámeno předsedovi kongresu písemně ve lhůtě čtyřiceti osmi hodin po uzavření zasedání komise, na které byl návrh přijat nebo odmítnut. Odvolání bude projednáno na následujícím plenárním zasedání.

2. Návrh, který byl přijat nebo odmítnut kongresem, může být týmž kongresem projednán znovu jen tehdy, je-li odvolání podporováno nejméně deseti delegacemi. Takové odvolání musí být schváleno dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících členů, kteří mají hlasovací právo. Tato možnost se týká pouze návrhů předkládaných přímo plenárním zasedáním, přičemž platí, že jedna a táž otázka může být předmětem pouze jednoho odvolání.

Článek 26

Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)

1. Každý návrh Akt předložený redakční komisí je zpravidla posuzován po jednotlivých článcích. Se souhlasem většiny může předseda užít rychlejší postup, např. po jednotlivých kapitolách. Může být pokládán za přijatý až po kladném hlasování o celém návrhu. Pro toto hlasování platí ustanovení článku 21 odst. 1.

2. Mezinárodní úřad je oprávněn opravovat v definitivních Aktech věcné chyby, které nebyly zjištěny při projednávání návrhů Akt, číslování článků a paragrafů, jakož i odvolávek.

3. Návrhy jiných rozhodnutí než těch, která upravují Akta, předložené redakční komisí, se obvykle projednávají jako celek. Ustanovení odstavce 2 platí rovněž pro návrhy těchto rozhodnutí.

Článek 27

Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu

Na doporučení svého předsednictva přiděluje kongres studie Administrativní radě a Radě poštovního provozu s přihlédnutím k složení a pravomoci těchto dvou orgánů tak, jak jsou popsány v článcích 102 a 104 Generálního řádu.

Článek 28

Výhrady k Aktům

1. Výhrady se musí předkládat ve formě návrhu sekretariátu písemně v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu (návrhy týkající se Závěrečného protokolu) co možná nejdříve po přijetí návrhu, který se vztahuje ke článku, který je předmětem výhrady.

2. Aby bylo možné zajistit distribuci návrhů, které se týkají výhrad, všem členským zemím před přijetím Závěrečného protokolu kongresem, sekretariát stanoví lhůtu pro předložení výhrad a oznámí ji členským zemím.

3. K výhradám k Aktům Unie předloženým po lhůtě stanovené sekretariátem nepřihlíží ani sekretariát ani kongres.

Článek 29
Podpis Akt

Akta definitivně schválená kongresem se předkládají k podpisu zplnomocněncům.

Článek 30
Změny Řádu

1. Každý kongres může měnit Jednací řád. Návrhy na změnu tohoto Řádu, pokud nejsou předkládány orgánem Světové poštovní unie, který je k jejich podávání oprávněn, musejí být na kongresu podporovány nejméně deseti delegacemi, aby je bylo možno projednat.

2. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu tohoto Řádu schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí zastoupených na kongresu, které mají hlasovací právo.

Convention postale universelle

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.3 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans la présente Convention, les règles applicables au service postal international.

Première partie

Règles communes applicables au service postal international

Chapitre unique

Dispositions générales

Article premier
Définitions

1. Aux fins de la Convention postale universelle, les termes ci-après sont définis comme suit:

1.1 service postal universel: prestation permanente aux clients de services postaux de base de qualité, en tout point du territoire d'un pays, à des prix abordables;

1.2 dépêche close: sac ou ensemble de sacs ou d'autres récipients étiquetés, plombés ou cachetés, contenant des envois postaux;

1.3 transit à découvert: transit, par un pays intermédiaire, d'envois dont le nombre ou le poids ne justifie pas la confection d'une dépêche close pour le pays de destination;

1.4 envoi postal: terme générique désignant chacune des expéditions effectuées par la poste (envoi de la poste aux lettres, colis postal, mandat de poste, etc.);

1.5 frais terminaux: rémunération due à l'administration postale de destination par l'administration postale expéditrice à titre de compensation des frais liés au traitement des envois de la poste aux lettres reçus dans le pays de destination;

1.6 frais de transit: rémunération pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (administration postale, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial, maritime et/ou aérien des dépêches;

1.7 quote-part territoriale d'arrivée: rémunération due à l'administration postale de destination par l'administration postale expéditrice à titre de compensation des frais de traitement d'un colis postal dans le pays de destination;

1.8 quote-part territoriale de transit: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (administration postale, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial et/ou aérien, pour l'acheminement d'un colis postal à travers son territoire;

1.9 quote-part maritime: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur (administration postale, autre service ou combinaison des deux) participant au transport maritime d'un colis postal.

Article 2
Désignation de la ou des entités chargées de remplir les obligations découlant de l'adhésion à la Convention

1. Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, le nom et l'adresse de l'organe gouvernemental chargé de superviser les affaires postales. En outre, les Pays-membres communiquent au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, le nom et l'adresse du ou des opérateurs désignés officiellement pour assurer l'exploitation des services postaux et remplir les obligations découlant des Actes de l'Union sur son ou leurs territoires. Entre deux Congrès, tout changement concernant les organes gouvernementaux et les opérateurs désignés officiellement doit être notifié au Bureau international dans les meilleurs délais.

Article **3**
Service postal universel

1. Pour renforcer le concept d'unicité du territoire postal de l'Union, les Pays-membres veillent à ce que tous les utilisateurs/clients jouissent du droit à un service postal universel qui correspond à une offre de services postaux de base de qualité, fournis de manière permanente en tout point de leur territoire, à des prix abordables.

2. A cette fin, les Pays-membres établissent, dans le cadre de leur législation postale nationale ou par d'autres moyens habituels, la portée des services postaux concernés ainsi que les conditions de qualité et de prix abordables en tenant compte à la fois des besoins de la population et de leurs conditions nationales.

3. Les Pays-membres veillent à ce que les offres de services postaux et les normes de qualité soient respectées par les opérateurs chargés d'assurer le service postal universel.

4. Les Pays-membres veillent à ce que la prestation du service postal universel soit assurée de manière viable, garantissant ainsi sa pérennité.

Article **4**
Liberté de transit

1. Le principe de la liberté de transit est énoncé à l'article premier de la Constitution. Il entraîne l'obligation, pour chaque administration postale, d'acheminer toujours par les voies les plus rapides et les moyens les plus sûrs qu'elle emploie pour ses propres envois les dépêches closes et les envois de la poste aux lettres à découvert qui lui sont livrés par une autre administration postale. **Ce principe s'applique également aux envois ou aux dépêches mal dirigés.**

2. Les Pays-membres qui ne participent pas à l'échange des lettres contenant des matières biologiques périssables ou des matières radioactives ont la faculté de ne pas admettre ces envois au transit à découvert à travers leur territoire. Il en est de même pour les envois de la poste aux lettres, autres que les lettres, les cartes postales et les **cécogrammes. Cela s'applique également aux imprimés, aux périodiques, aux revues, aux petits paquets et aux sacs M dont le contenu ne satisfait pas** aux dispositions légales qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans le pays traversé.

3. La liberté de transit des colis postaux à acheminer par les voies terrestre et maritime est limitée au territoire des pays participant à ce service.

4. La liberté de transit des colis-avion est garantie dans le territoire entier de l'Union. Toutefois, les Pays-membres qui ne participent pas au service des colis postaux ne peuvent être obligés d'assurer l'acheminement, par voie de surface, des colis-avion.

5. Si un Pays-membre n'observe pas les dispositions concernant la liberté de transit, les autres Pays-membres ont le droit de supprimer le service postal avec ce pays.

Article **5**
Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse. Réexpédition. Renvoi à l'expéditeur des envois non distribuables

1. Tout envoi postal appartient à l'expéditeur aussi longtemps qu'il n'a pas été délivré à l'ayant droit, sauf si ledit envoi a été saisi en application de la législation du pays **d'origine ou de destination et, en cas d'application de l'article 15.2.1.1 ou 15.3, selon la législation du pays de transit.**

2. L'expéditeur d'un envoi postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier ou corriger l'adresse. Les taxes et les autres conditions sont prescrites aux Règlements.

3. Les Pays-membres assurent la réexpédition des envois postaux, en cas de changement d'adresse du destinataire, et le renvoi à l'expéditeur des envois non distribuables. Les taxes et les autres conditions sont énoncées dans les Règlements.

Article **6**
Taxes

1. Les taxes relatives aux différents services postaux internationaux et spéciaux sont fixées par les administrations postales, en conformité avec les principes énoncés dans la Convention et les Règlements. Elles doivent en principe être liées aux coûts afférents à la fourniture de ces services.

2. L'administration d'origine fixe les taxes d'affranchissement pour le transport des envois de la poste aux lettres **et des colis postaux**. Les taxes d'affranchissement comprennent la remise des envois au domicile des destinataires, pour autant que le service de distribution soit organisé dans les pays de destination pour les envois dont il s'agit.

3. Les taxes appliquées, y compris celles mentionnées à titre indicatif dans les Actes, doivent être au moins égales à celles appliquées aux envois du régime intérieur présentant les mêmes caractéristiques (catégorie, quantité, délai de traitement, etc.).

4. Les administrations postales sont autorisées à dépasser toutes les taxes **indicatives** figurant dans les **Actes.**

5. Au-dessus de la limite minimale des taxes fixée sous 3, les administrations postales ont la faculté de concéder des taxes réduites basées sur leur législation intérieure pour les envois de la poste aux lettres **et pour les colis postaux** déposés dans leur pays. Elles ont notamment la possibilité d'accorder des tarifs préférentiels à leurs clients ayant un important trafic postal.

6. Il est interdit de percevoir sur les clients des taxes postales de n'importe quelle nature autres que celles qui sont prévues dans les Actes.

7. Sauf les cas prévus dans les Actes, chaque administration postale garde les taxes qu'elle a perçues.

Article **7**
Exonération des taxes postales

1. Principe

1.1 Les cas de franchise **postale, en tant qu'exonération du paiement de l'affranchissement,** sont expressément prévus par la Convention. Toutefois, les Règlements peuvent fixer des dispositions prévoyant **tant l'exonération du paiement de l'affranchissement que l'exonération du paiement des frais de transit, des frais terminaux et des quotes-parts d'arrivée pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux** relatifs au service postal envoyés par les administrations postales et les Unions restreintes. En outre, les envois de la poste aux lettres et les colis postaux expédiés par le Bureau international de l'UPU à destination des Unions restreintes et les administrations postales sont considérés comme des envois relatifs au service postal et sont exonérés de toutes taxes postales. Cependant, l'administration d'origine a la faculté de percevoir des surtaxes aériennes pour ces derniers envois.

2. Prisonniers de guerre et internés civils

2.1 Sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes, les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux adressés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés **dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste.** Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits en ce qui concerne l'application des dispositions qui précèdent.

2.2 Les dispositions prévues sous 2.1 s'appliquent également aux envois de la poste aux lettres, aux colis postaux et aux envois des services financiers postaux, en provenance d'autres pays, adressés aux personnes civiles internées visées par la Convention de Genève du 12 août 1949 relative à la protection des personnes civiles en temps de guerre, ou expédiés par elles soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés **dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste.**

2.3 Les bureaux mentionnés **dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste** bénéficient également de la franchise postale pour les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux concernant les personnes visées sous 2.1 et 2.2 qu'ils expédient ou qu'ils reçoivent, soit directement, soit à titre d'intermédiaire.

2.4 Les colis sont admis en franchise postale jusqu'au poids de 5 kilogrammes. La limite de poids est portée à 10 kilogrammes pour les envois dont le contenu est indivisible et pour ceux qui sont adressés à un camp ou à ses hommes de confiance pour être distribués aux prisonniers.

2.5 Dans le cadre du règlement des comptes entre les administrations postales, les colis de service et les colis de prisonniers de guerre et d'internés civils ne donnent lieu à l'attribution d'aucune quote-part, exception faite des frais de transport aérien applicables aux colis-avion.

3. Cécogrammes

3.1 Les cécogrammes sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes.

Article **8**
Timbres-poste

1. L'appellation «timbre-poste» est protégée en vertu de la présente Convention et est réservée exclusivement aux timbres qui remplissent les conditions de cet article et des Règlements.

2. Le timbre-poste:

2.1 est émis exclusivement par une autorité émettrice compétente, conformément aux Actes de l'UPU; l'émission de timbres-poste englobe leur mise en circulation;

2.2 est un attribut de souveraineté et constitue:

2.2.1 une preuve du paiement de l'affranchissement correspondant à sa valeur intrinsèque, lorsqu'il est apposé sur un envoi postal conformément aux Actes de l'Union;

2.2.2 une source de recettes supplémentaires pour les administrations postales, en tant qu'objet philatélique;

2.3 doit être en circulation sur le territoire d'origine de l'administration postale émettrice pour une utilisation aux fins d'affranchissement ou de philatélie.

3. En tant qu'attribut de souveraineté, le timbre-poste contient:

3.1 le nom du Pays-membre ou du territoire dont relève l'administration postale émettrice, en caractères latins;

3.1.1 facultativement, l'emblème officiel du Pays-membre dont relève l'administration postale émettrice;

3.1.2 en principe, sa valeur faciale en caractères latins ou en chiffres arabes;

3.1.3 facultativement, l'indication «Postes» en caractères latins ou autres.

4. Les emblèmes d'Etat, les signes officiels de contrôle et les emblèmes d'organisations intergouvernementales figurant sur les timbres-poste sont protégés, au sens de la Convention de Paris pour la protection de la propriété intellectuelle.

5. Les sujets et motifs des timbres-poste doivent:

5.1 être conformes à l'esprit du préambule de la Constitution de l'UPU et aux décisions prises par les organes de l'Union;

5.2 être en rapport étroit avec l'identité culturelle du pays de l'administration postale émettrice ou contribuer à la promotion de la culture ou au maintien de la paix;

5.3 avoir, en cas de commémoration de personnalités ou d'événements étrangers au pays ou au territoire de l'administration postale émettrice, un lien étroit avec ledit pays ou territoire;

5.4 être dépourvu de caractère politique ou offensant pour une personnalité ou un pays;

5.5 revêtir une signification importante pour le pays dont relève l'administration postale émettrice ou pour cette dernière.

6. En tant qu'objet de droits de propriété intellectuelle, le timbre-poste peut contenir:

6.1 l'indication du droit de l'administration postale émettrice d'utiliser les droits de propriété concernés, à savoir:

6.1.1 les droits d'auteur, par l'apposition du sigle du copyright (©), l'indication du propriétaire des droits d'auteur et la mention de l'année d'émission;

6.1.2 la marque enregistrée sur le territoire du Pays-membre dont relève l'administration postale émettrice, par l'apposition du sigle de l'enregistrement de la marque (®) après le nom de la marque;

6.2 le nom de l'artiste;

6.3 le nom de l'imprimeur.

7. Les marques d'affranchissement postal, les empreintes de machines à affranchir et les empreintes de presses d'imprimerie ou d'autres procédés d'impression ou de timbrage conformes aux Actes de l'UPU ne peuvent être utilisés que sur autorisation de l'administration postale.

Article **9**
Sécurité postale

1. Les Pays-membres adoptent et mettent en œuvre une stratégie d'action en matière de sécurité, à tous les niveaux de l'exploitation postale, afin de conserver et d'accroître la confiance **du public dans les services postaux, et ce dans l'intérêt de tous les agents concernés. Une telle stratégie devra impliquer l'échange des informations relatives au maintien de la sûreté et de la sécurité de transport et de transit des dépêches entre les Pays-membres.**

Article 10
Environnement

1. Les Pays-membres doivent adopter et mettre en œuvre une stratégie environnementale dynamique à tous les niveaux de l'exploitation postale et promouvoir la sensibilisation aux questions environnementales dans le cadre des services postaux.

Article 11
Infractions

1. Envois postaux

1.1 Les Pays-membres s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir les actes ci-après et pour poursuivre et punir leurs auteurs:

1.1.1 insertion dans les envois postaux de stupéfiants, de substances psychotropes ou de matières explosibles, inflammables ou autrement dangereuses, non expressément autorisée par la Convention;

1.1.2 insertion dans les envois postaux d'objets à caractère pédophile ou pornographique représentant des enfants.

2. Affranchissement en général et moyens d'affranchissement en particulier

2.1 Les Pays-membres s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir, réprimer et punir les infractions relatives aux moyens d'affranchissement prévus par la présente Convention, à savoir:

2.1.1 les timbres-poste, en circulation ou retirés de la circulation;

2.1.2 les marques d'affranchissement;

2.1.3 les empreintes de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie;

2.1.4 les coupons-réponse internationaux.

2.2 Aux fins de la présente Convention, une infraction relative aux moyens d'affranchissement s'entend de l'un des actes ci-après, commis dans l'intention de procurer un enrichissement illégitime à son auteur ou à un tiers. Doivent être punis:

2.2.1 la falsification, l'imitation ou la contrefaçon de moyens d'affranchissement, ou tout acte illicite ou délictueux lié à leur fabrication non autorisée;

2.2.2 l'utilisation, la mise en circulation, la commercialisation, la distribution, la diffusion, le transport, la présentation ou l'exposition, y compris à des fins publicitaires, de moyens d'affranchissement falsifiés, imités ou contrefaits;

2.2.3 l'utilisation ou la mise en circulation à des fins postales de moyens d'affranchissement ayant déjà servi;

2.2.4 les tentatives visant à commettre l'une des infractions susmentionnées.

3. Réciprocité

3.1 En ce qui concerne les sanctions, aucune distinction ne doit être établie entre les actes prévus sous 2, qu'il s'agisse de moyens d'affranchissement nationaux ou étrangers; cette disposition ne peut être soumise à aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

Deuxième partie

Règles applicables à la poste aux lettres et aux colis postaux

Chapitre 1

Offre de prestations

Article **12**
Services de base

1. Les Pays-membres assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des envois de la poste aux lettres.

2. Les envois de la poste aux lettres comprennent:

2.1 les envois prioritaires et non prioritaires jusqu'à 2 kilogrammes;

2.2 les lettres, cartes postales, imprimés et petits paquets jusqu'à 2 kilogrammes;

2.3 les cécogrammes jusqu'à 7 kilogrammes;

2.4 les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, à l'adresse du même destinataire et de la même destination, dénommés «sacs M», jusqu'à 30 kilogrammes.

3. Les envois de la poste aux lettres sont classifiés selon la rapidité de leur traitement ou selon leur contenu, conformément au Règlement de la poste aux lettres.

4. Des limites de poids supérieures à celles indiquées sous 2 s'appliquent facultativement à certaines catégories **d'envois** de la poste aux lettres, selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

5. Les Pays-membres assurent également l'admission, le traitement, le transport et la distribution des colis postaux jusqu'à 20 kilogrammes, soit en suivant les dispositions de la Convention, soit, dans le cas des colis partants et après accord bilatéral, en employant tout autre moyen plus avantageux pour leur client.

6. Des limites de poids supérieures à 20 kilogrammes s'appliquent facultativement à certaines catégories de colis postaux, selon les conditions précisées dans le Règlement concernant les colis postaux.

7. Tout pays dont l'administration postale ne se charge pas du transport des colis a la faculté de faire exécuter les clauses de la Convention par les entreprises de transport. Il peut, en même temps, limiter ce service aux colis en provenance ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 5, les pays qui, avant le 1er janvier 2001, n'étaient pas parties à l'Arrangement concernant les colis postaux ne sont pas tenus d'assurer le service des colis postaux.

Article **13**
Services supplémentaires

1. Les Pays-membres assurent les services supplémentaires obligatoires ci-après:

1.1 service de recommandation pour les **envois-avion et les envois prioritaires partants** de la poste aux lettres;

1.2 **service de recommandation pour les envois de la poste aux lettres partants non prioritaires et de surface pour des destinations pour lesquelles aucun service prioritaire ou de courrier-avion n'est prévu;**

1.3 service de recommandation pour tous les envois arrivants de la poste aux lettres.

2. La prestation d'un service de recommandation pour les envois non prioritaires et de surface partants de la poste aux lettres pour des destinations pour lesquelles un service prioritaire ou de courrier-avion est assuré est facultative.

3. Les Pays-membres peuvent assurer les services supplémentaires facultatifs ci-après dans le cadre des relations entre les administrations ayant convenu de fournir ces services:

3.1 service des envois avec valeur déclarée pour les envois de la poste aux lettres et les colis;

3.2 service des envois à livraison attestée pour les envois de la poste aux lettres;

3.3 service des envois contre remboursement pour les envois de la poste aux lettres et les colis;

3.4 service des envois exprès pour les envois de la poste aux lettres et les colis;

3.5 service de remise en main propre pour les envois **de la poste aux lettres** recommandés, à livraison attestée **ou** avec valeur déclarée;

3.6 service des envois francs de taxes et de droits pour les envois de la poste aux lettres et les colis;

3.7 service des colis fragiles et des colis encombrants;

3.8 service de groupage «Consignment» pour les envois groupés d'un seul expéditeur destinés à l'étranger.

4. Les **trois** services supplémentaires ci-après comportent à la fois des aspects obligatoires et des aspects facultatifs:

4.1 service de correspondance commerciale-réponse internationale (CCRI), qui est essentiellement facultatif; mais toutes les administrations sont obligées d'assurer le service de retour des envois CCRI;

4.2 service des coupons-réponse internationaux; ces coupons peuvent être échangés dans tout Pays-membre, mais leur vente est facultative;

4.3 **avis de réception pour les envois de la poste aux lettres recommandés ou à livraison attestée, les colis et les envois avec valeur déclarée; toutes les administrations postales acceptent les avis de réception pour les envois arrivants; cependant, la prestation d'un service d'avis de réception pour les envois partants est facultative.**

5. Ces services et les taxes y relatives sont décrits dans les Règlements.

6. Si les éléments de service indiqués ci-après font l'objet de taxes spéciales en régime intérieur, les administrations postales sont autorisées à percevoir les mêmes taxes pour les envois internationaux, selon les conditions énoncées dans les Règlements:

6.1 distribution des petits paquets de plus de 500 grammes;

6.2 dépôt des envois de la poste aux lettres en dernière limite d'heure;

6.3 dépôt des envois en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;

6.4 ramassage au domicile de l'expéditeur;

6.5 retrait d'un envoi de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;

6.6 poste restante;

6.7 magasinage des envois de la poste aux lettres dépassant 500 grammes, et des colis postaux;

6.8 livraison des colis en réponse à l'avis d'arrivée;

6.9 couverture contre le risque de force majeure.

Article **14**
Courrier électronique, EMS, **logistique intégrée** et nouveaux services

1. Les administrations postales peuvent convenir entre elles de participer aux services ci-après qui sont décrits dans les Règlements:

1.1 le courrier électronique, qui est un service faisant appel à la transmission électronique des messages;

1.2 l'EMS, **qui est un service postal express destiné aux documents et aux marchandises et qui constitue, autant que possible,** le plus rapide des services postaux par moyen physique; **les administrations postales ont la faculté de fournir ce service sur la base de l'Accord standard EMS multilatéral ou d'accords bilatéraux;**

1.3 le service de logistique intégrée, qui répond pleinement aux besoins de la clientèle en matière de logistique et comprend les étapes précédant et suivant la transmission physique des marchandises et des documents;

1.4 le cachet postal électronique, qui atteste de manière probante la réalité d'un fait électronique, sous une forme donnée, à un moment donné, et auquel ont pris part une ou plusieurs parties.

2. Les administrations postales peuvent, d'un commun accord, créer un nouveau service non expressément prévu par les Actes de l'Union. Les taxes relatives au nouveau service sont fixées par chaque administration intéressée, compte tenu des frais d'exploitation du service.

Article **15**
Envois non admis. Interdictions

1. Dispositions générales

1.1 Les envois qui ne remplissent pas les conditions requises par la Convention et les Règlements ne sont pas admis. **Les envois expédiés en vue d'un acte frauduleux ou du non-paiement délibéré de l'intégralité des sommes dues ne sont pas admis non plus.**

1.2 Les exceptions aux interdictions énoncées dans le présent article sont prescrites dans les Règlements.

1.3 Toutes les administrations postales ont la possibilité d'étendre les interdictions énoncées dans le présent article, qui peuvent être appliquées immédiatement après leur inclusion dans le recueil approprié.

2. Interdictions visant toutes les catégories d'envois

2.1 L'insertion des objets visés ci-après est interdite dans toutes les catégories d'envois:

2.1.1 les stupéfiants et les substances psychotropes;

2.1.2 les objets obscènes ou immoraux;

2.1.3 les objets dont l'importation ou la circulation est interdite dans le pays de destination;

2.1.4 les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents ou le grand public, salir ou détériorer les autres envois, l'équipement postal ou les biens appartenant à des tiers;

2.1.5 les documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle échangés entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.

3. Matières explosibles, inflammables ou radioactives et autres matières dangereuses

3.1 L'insertion de matières explosibles, inflammables ou autres matières dangereuses ainsi que les matières radioactives est interdite dans toutes les catégories d'envois.

3.2 Exceptionnellement, les substances et matières ci-après sont admises:

3.2.1 les matières radioactives expédiées dans les envois de la poste aux lettres et les colis postaux visées à l'article 16.1;

3.2.2 les substances biologiques expédiées dans les envois de la poste aux lettres visées à l'article 16.2.

4. Animaux vivants

4.1 L'insertion d'animaux vivants est interdite dans toutes les catégories d'envois.

4.2 Exceptionnellement, les animaux ci-après sont admis dans les envois de la poste aux lettres autres que les envois avec valeur déclarée:

4.2.1 les abeilles, les sangsues et les vers à soie;

4.2.2 les parasites et les destructeurs d'insectes nocifs destinés au contrôle de ces insectes et échangés entre les institutions officiellement reconnues;

4.2.3 les mouches de la famille des drosophilidés utilisées pour la recherche biomédicale entre des institutions officiellement reconnues.

4.3 Exceptionnellement, les animaux ci-après sont admis dans les colis:

4.3.1 les animaux vivants dont le transport par la poste est autorisé par la réglementation postale des pays intéressés.

5. Insertion de correspondances dans les colis

5.1 L'insertion des objets visés ci-après est interdite dans les colis postaux:

5.1.1 les documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle;

5.1.2 les correspondances de toute nature échangées entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.

6. Pièces de monnaie, billets de banque et autres objets de valeur

6.1 Il est interdit d'insérer des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux:

6.1.1 dans les envois de la poste aux lettres sans valeur déclarée;

6.1.1.1 cependant, si la législation intérieure des pays d'origine et de destination le permet, ces objets peuvent être expédiés sous enveloppe close comme envois recommandés;

6.1.2 dans les colis sans valeur déclarée, sauf si la législation intérieure des pays d'origine et de destination le permet;

6.1.3 dans les colis sans valeur déclarée échangés entre deux pays qui admettent la déclaration de valeur;

6.1.3.1 de plus, chaque administration a la faculté d'interdire l'insertion de l'or en lingots dans les colis avec ou sans valeur déclarée en provenance ou à destination de son territoire ou transmis en transit à découvert par son territoire; elle peut limiter la valeur réelle de ces envois.

7. Imprimés et cécogrammes

7.1 Les imprimés et les cécogrammes:

7.1.1 ne peuvent porter aucune annotation ni contenir aucun élément de correspondance;

7.1.2 ne peuvent contenir aucun timbre-poste, aucune formule d'affranchissement, oblitérés ou non, ni aucun papier représentatif d'une valeur, sauf dans les cas où l'envoi inclut une carte, une enveloppe ou une bande préaffranchie en vue de son retour et sur laquelle est imprimée l'adresse de l'expéditeur de l'envoi ou de son agent dans le pays de dépôt ou de destination de l'envoi original.

Convention

8. Traitement des envois admis à tort

8.1 Le traitement des envois admis à tort ressortit aux Règlements. Toutefois, les envois qui contiennent des objets visés sous 2.1.1, 2.1.2 et 3.1 ne sont en aucun cas acheminés à destination, ni livrés aux destinataires, ni renvoyés à l'origine. Si des objets visés sous 2.1.1 et 3.1 sont découverts dans des envois en transit, ces derniers seront traités conformément à la législation nationale du pays de transit.

Article **16**
Matières radioactives et matières biologiques admissibles

1. Les matières radioactives sont admises dans les envois de la poste aux lettres et dans les colis postaux, dans le cadre des relations entre les administrations postales qui se sont déclarées d'accord pour admettre ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens, aux conditions suivantes:

1.1 les matières radioactives sont conditionnées et emballées conformément aux dispositions respectives des Règlements;

1.2 lorsqu'elles sont expédiées dans les envois de la poste aux lettres, elles sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres et à la recommandation;

1.3 les matières radioactives contenues dans les envois de la poste aux lettres ou les colis postaux doivent être acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes;

1.4 les matières radioactives ne peuvent être déposées que par des expéditeurs dûment autorisés.

2. Les matières biologiques sont admises dans les envois de la poste aux lettres, aux conditions suivantes:

2.1 Les matières biologiques périssables, les substances infectieuses et le gaz carbonique solide (neige carbonique), lorsqu'il est employé pour réfrigérer des substances infectieuses, ne peuvent être acheminés par le courrier que dans le cadre d'échanges entre des laboratoires qualifiés officiellement reconnus. Ces marchandises dangereuses peuvent être acceptées dans le courrier en vue de leur acheminement par avion, à condition que la législation nationale, les instructions techniques en vigueur de l'Organisation de l'aviation civile internationale (OACI) et les règlements de l'IATA concernant les marchandises dangereuses le permettent.

2.2 Les matières biologiques périssables et les substances infectieuses conditionnées et emballées selon les dispositions respectives du Règlement sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres et à la recommandation. Il est permis de soumettre le traitement postal de ces envois à l'acquittement d'une surtaxe.

2.3 L'admission de matières biologiques périssables et de substances infectieuses est limitée aux Pays-membres dont les administrations postales se sont déclarées d'accord pour accepter ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.

2.4 Ces substances ou matières sont acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes, et bénéficient de la priorité à la livraison.

Article **17**
Réclamations

1. Chaque administration postale est tenue d'accepter les réclamations concernant **un** envoi déposé dans son service ou dans celui d'une autre administration **postale,** pourvu que **ces** réclamations soient présentées dans un délai de six mois à compter du lendemain du jour du dépôt **de**

l'envoi. La période de six mois concerne les relations entre réclamants et administrations postales et ne couvre pas la transmission des réclamations entre administrations postales.

1.1 **Toutefois, l'acceptation des réclamations concernant la non-réception d'un envoi de la poste aux lettres ordinaire n'est pas obligatoire. Ainsi, les administrations postales qui acceptent les réclamations relatives à la non-réception d'envois de la poste aux lettres ordinaires ont la faculté de limiter leurs enquêtes aux recherches dans le service des rebuts.**

2. Les réclamations sont admises dans les conditions prévues par les Règlements.

3. Le traitement des réclamations est gratuit. Toutefois, les frais supplémentaires occasionnés par une demande de transmission par le service EMS sont en principe à la charge du demandeur.

Article **18**
Contrôle douanier. Droits de douane et autres droits

1. L'administration postale du pays d'origine et celle du pays de destination sont autorisées à soumettre les envois au contrôle douanier, selon la législation de ces pays.

2. Les envois soumis au contrôle douanier peuvent être frappés, au titre postal, d'une taxe de présentation à la douane dont le montant **indicatif** est fixé par les Règlements. Cette taxe n'est perçue qu'au titre de la présentation à la douane et du dédouanement des envois qui ont été frappés de droits de douane ou de tout autre droit de même nature.

3. Les administrations postales qui ont obtenu l'autorisation d'opérer le dédouanement au nom des clients sont autorisées à percevoir sur les clients une taxe basée sur les coûts réels de l'opération.

4. Les administrations postales sont autorisées à percevoir sur les expéditeurs ou sur les destinataires des envois, selon le cas, les droits de douane et tous autres droits éventuels.

Article **19**
Echange de dépêches closes avec des unités militaires

1. Des dépêches closes de la poste aux lettres peuvent être échangées par l'intermédiaire des services territoriaux, maritimes ou aériens d'autres pays:

1.1 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants des unités militaires mises à la disposition de l'Organisation des Nations Unies;

1.2 entre les commandants de ces unités militaires;

1.3 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants de divisions navales, aériennes **ou terrestres,** de navires de guerre ou d'avions militaires de ce même pays en station à l'étranger;

1.4 entre les commandants de divisions navales, aériennes **ou terrestres,** de navires de guerre ou d'avions militaires du même pays.

2. Les envois de la poste aux lettres compris dans les dépêches visées sous 1 doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des membres des unités militaires ou des états-majors et des équipages des navires ou avions de destination ou expéditeurs des dépêches. Les tarifs et les conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après sa réglementation, par l'administration postale du pays qui a mis à disposition l'unité militaire ou auquel appartiennent les navires ou les avions.

Convention

3. Sauf entente spéciale, l'administration postale du pays qui a mis à disposition l'unité militaire ou dont relèvent les navires de guerre ou avions militaires est redevable, envers les administrations concernées, des frais de transit des dépêches, des frais terminaux et des frais de transport aérien.

Article **20**
Normes et objectifs en matière de qualité de service

1. Les administrations doivent fixer **et publier leurs normes et objectifs en matière de distribution** des envois de la poste aux lettres **et des colis arrivants**.

2. **Ces normes et objectifs, augmentés du temps normalement requis pour le dédouanement, ne doivent** pas être moins **favorables** que **ceux appliqués** aux envois comparables de leur service **intérieur.**

3. Les administrations d'origine doivent **également fixer et** publier **des normes de bout en bout** pour les envois prioritaires et **les** envois-avion **de la poste aux lettres ainsi que pour les colis et les colis économiques/de surface.**

4. Les administrations postales évaluent **l'application des normes de qualité de service.**

Chapitre 2

Responsabilité

Article **21**
Responsabilité des administrations postales. Indemnités

1. Généralités

1.1 Sauf dans les cas prévus à l'article **22,** les administrations postales répondent:

1.1.1 de la perte, de la spoliation ou de l'avarie des envois recommandés, des colis ordinaires et des envois avec valeur déclarée;

1.1.2 de la perte des envois à livraison attestée;

1.1.3 du renvoi d'un colis dont le motif de non-distribution n'est pas donné.

1.2 Les administrations postales n'engagent pas leur responsabilité s'il s'agit d'envois autres que ceux indiqués sous 1.1.1 et 1.1.2.

1.3 Dans tout autre cas non prévu par la présente Convention, les administrations postales n'engagent pas leur responsabilité.

1.4 Lorsque la perte ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée résulte d'un cas de force majeure ne donnant pas lieu à indemnisation, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes acquittées, à l'exception de la taxe d'assurance.

1.5 Les montants de l'indemnité à payer ne peuvent pas être supérieurs aux montants indiqués dans le Règlement de la poste aux lettres et dans le Règlement concernant les colis postaux.

1.6 En cas de responsabilité, les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération dans le montant de l'indemnité à verser.

1.7 **Toutes les dispositions relatives à la responsabilité des administrations postales sont strictes, obligatoires et exhaustives. Les administrations postales n'engagent en aucun cas leur responsabilité – même en cas de faute grave (d'erreur grave) – en dehors des limites établies dans la Convention et les Règlements.**

2. Envois recommandés

2.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement de la poste aux lettres. Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Règlement de la poste aux lettres, les administrations ont la faculté de payer ce montant moindre et d'être remboursées sur cette base par les autres administrations éventuellement concernées.

2.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de **l'avarie.**

3. Envois à livraison attestée

3.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi à livraison attestée, l'expéditeur a droit **seulement** à la restitution des taxes acquittées.

4. Colis ordinaires

4.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement concernant les colis postaux. **Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Règlement concernant les colis postaux, les administrations postales ont la faculté de payer ce montant moindre et d'être remboursées sur cette base par les autres administrations postales éventuellement concernées.**

4.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de **l'avarie.**

4.3 Les administrations postales peuvent convenir d'appliquer dans leurs relations réciproques le montant par colis fixé par le Règlement concernant les colis postaux, sans égard au poids du colis.

5. Envois avec valeur déclarée

5.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant, en DTS, de la valeur déclarée.

5.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant, en DTS, de la valeur **déclarée.**

6. Dans les cas visés sous 4 et 5, l'indemnité est calculée d'après le prix courant, converti en DTS, des objets ou marchandises de même nature, au lieu et à l'époque où l'envoi a été accepté au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire des objets ou marchandises évalués sur les mêmes bases.

7. Lorsqu'une indemnité est due pour la perte, la spoliation totale ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur ou, selon le cas, le destinataire a droit, en outre, à la restitution des taxes et droits acquittés, à l'exception de la taxe de recommandation ou d'assurance. Il en est de même des envois recommandés, des colis ordinaires ou des envois avec valeur déclarée refusés par les destinataires à cause de leur mauvais état, si celui-ci est imputable au service postal et engage sa responsabilité.

Convention

8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 2, 4 et 5, le destinataire a droit à l'indemnité après avoir pris livraison d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée spolié ou avarié.

9. L'administration **postale** d'origine a la faculté de verser aux expéditeurs dans son pays les indemnités prévues par sa législation intérieure pour les envois recommandés et les colis sans valeur déclarée, à condition qu'elles ne soient pas inférieures à celles qui sont fixées sous 2.1 et 4.1. Il en est de même pour l'administration **postale** de destination lorsque l'indemnité est payée au destinataire. Les montants fixés sous 2.1 et 4.1 restent cependant applicables:

9.1 en cas de recours contre l'administration responsable;

9.2 si l'expéditeur se désiste de ses droits en faveur du destinataire ou inversement.

10. Aucune réserve concernant le paiement de l'indemnité aux administrations postales, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable à cet article.

Article **22**
Non-responsabilité des administrations postales

1. Les administrations postales cessent d'être responsables des envois recommandés, des envois à livraison attestée, des colis et des envois avec valeur déclarée dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur réglementation pour les envois de même nature. La responsabilité est toutefois maintenue:

1.1 lorsqu'une spoliation ou une avarie est constatée soit avant la livraison, soit lors de la livraison de l'envoi;

1.2 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, le destinataire, le cas échéant l'expéditeur s'il y a renvoi à l'origine, formule des réserves en prenant livraison d'un envoi spolié ou avarié;

1.3 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, l'envoi recommandé a été distribué dans une boîte aux lettres et que le destinataire déclare ne pas l'avoir reçu;

1.4 lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi à l'origine, l'expéditeur d'un colis ou d'un envoi avec valeur déclarée, nonobstant décharge donnée régulièrement, déclare sans délai à l'administration qui lui a livré l'envoi avoir constaté un dommage; il doit administrer la preuve que la spoliation ou l'avarie ne s'est pas produite après la livraison; **le terme «sans délai» doit être interprété conformément à la législation nationale.**

2. Les administrations postales ne sont pas responsables:

2.1 en cas de force majeure, **sous réserve de** l'article **13.6.9;**

2.2 lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;

2.3 lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature du contenu;

2.4 lorsqu'il s'agit d'envois **qui tombent** sous le coup des interdictions prévues à l'article **15;**

2.5 en cas de saisie, en vertu de la législation du pays de destination, selon notification de l'administration de ce pays;

2.6 lorsqu'il s'agit d'envois avec valeur déclarée ayant fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu;

2.7 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour de dépôt de l'envoi;

2.8 lorsqu'il s'agit de colis de prisonniers de guerre et d'internés civils;

2.9 lorsqu'on soupçonne l'expéditeur d'avoir agi avec des intentions frauduleuses dans le but de recevoir un dédommagement.

3. Les administrations postales n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane, sous quelque forme que celles-ci soient faites, et des décisions prises par les services de la douane lors de la vérification des envois soumis au contrôle douanier.

Article **23**
Responsabilité de l'expéditeur

1. L'expéditeur d'un envoi est responsable **des préjudices corporels subis par les agents des postes et** de tous les dommages causés aux autres envois postaux **ainsi qu'à l'équipement postal** par suite de l'expédition d'objets non admis au transport ou de la non-observation des conditions d'admission.

2. **En cas de dommages causés à d'autres envois postaux, l'expéditeur** est responsable dans les mêmes limites que les administrations postales **pour chaque envoi avarié**.

3. L'expéditeur demeure responsable même si le bureau de dépôt accepte un tel envoi.

4. En revanche, **lorsque les conditions d'admission ont été respectées par l'expéditeur, celui-ci** n'est pas responsable **dans la mesure où** il y a eu faute ou négligence des administrations postales ou des transporteurs **dans le traitement des envois après leur acceptation.**

Article **24**
Paiement de l'indemnité

1. Sous réserve du droit de recours contre l'administration responsable, l'obligation de payer l'indemnité et de restituer les taxes et droits incombe, selon le cas, à l'administration d'origine ou à l'administration de destination.

2. L'expéditeur a la faculté de se désister de ses droits à l'indemnité en faveur du destinataire. Inversement, le destinataire a la faculté de se désister de ses droits en faveur de l'expéditeur. L'expéditeur ou le destinataire peut autoriser une tierce personne à recevoir l'indemnité si la législation intérieure le permet.

Article **25**
Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire

1. Si, après paiement de l'indemnité, un envoi recommandé, un colis ou un envoi avec valeur déclarée ou une partie du contenu antérieurement considéré comme perdu est retrouvé, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, est avisé que l'envoi est tenu à sa disposition pendant une période de trois mois, contre remboursement du montant de l'indemnité payée. Il lui est demandé, en même temps, à qui l'envoi doit être remis. En cas de refus ou de non-réponse dans le délai imparti, la même démarche est effectuée auprès du destinataire ou de l'expéditeur, selon le cas, **en lui accordant le même délai de réponse**.

2. Si l'expéditeur et le destinataire renoncent à prendre livraison de l'envoi **ou ne répondent pas dans les limites du délai fixé sous 1,** celui-ci devient la propriété de l'administration ou, s'il y a lieu, des administrations qui ont supporté le dommage.

3. En cas de découverte ultérieure d'un envoi avec valeur déclarée dont le contenu est reconnu comme étant de valeur inférieure au montant de l'indemnité payée, l'expéditeur ou le

destinataire, selon le cas, doit rembourser le montant de cette indemnité contre remise de l'envoi, sans préjudice des conséquences découlant de la déclaration frauduleuse de valeur.

Article 26
Réciprocité applicable aux réserves concernant la responsabilité

1. Par dérogation aux dispositions des articles 22 à 25, tout Pays-membre qui se réserve le droit de ne pas payer d'indemnité au titre de la responsabilité n'a pas droit à une indemnité de cette nature de la part d'un autre Pays-membre qui accepte d'assumer la responsabilité conformément aux dispositions des articles susmentionnés.

Chapitre 3

Dispositions particulières à la poste aux lettres

Article **27**
Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs résidant sur son territoire déposent ou font déposer dans un pays étranger, en vue de bénéficier des conditions tarifaires plus favorables qui y sont appliquées.

2. Les dispositions prévues sous 1 s'appliquent sans distinction soit aux envois de la poste aux lettres préparés dans le pays de résidence de l'expéditeur et transportés ensuite à travers la frontière, soit aux envois de la poste aux lettres confectionnés dans un pays étranger.

3. L'administration de destination a le droit d'exiger de l'expéditeur et, à défaut, de l'administration de dépôt le paiement des tarifs intérieurs. Si ni l'expéditeur ni l'administration de dépôt n'accepte de payer ces tarifs dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit renvoyer les envois à l'administration de dépôt en ayant le droit d'être remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa propre législation.

4. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs ont déposés ou fait déposer en grande quantité dans un pays autre que celui où ils résident si le montant des frais terminaux à percevoir s'avère moins élevé que le montant qui aurait été perçu si les envois avaient été déposés dans le pays de résidence des expéditeurs. Les administrations de destination ont le droit d'exiger de l'administration de dépôt une rémunération en rapport avec les coûts supportés, qui ne pourra être supérieure au montant le plus élevé des deux formules suivantes: soit 80% du tarif intérieur applicable à des envois équivalents, soit 0,14 DTS par envoi plus 1 DTS par kilogramme. Si l'administration de dépôt n'accepte pas de payer le montant réclamé dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit retourner les envois à l'administration de dépôt en ayant le droit d'être remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa propre législation.

Troisième partie

Rémunération

Chapitre 1

Dispositions particulières à la poste aux lettres

Article **28**
Frais terminaux. Dispositions générales

1. Sous réserve des exemptions prescrites dans les Règlements, chaque administration qui reçoit d'une autre administration des envois de la poste aux lettres a le droit de percevoir de l'administration expéditrice une rémunération pour les frais occasionnés par le courrier international reçu.

2. Pour l'application des dispositions concernant la rémunération des frais terminaux, les administrations postales sont classées comme **pays et territoires du système cible** ou **pays et territoires ayant droit de faire partie du système transitoire**, conformément à la liste établie à cet effet par le Congrès **dans sa résolution C 12/2004. Dans les dispositions sur les frais terminaux, les pays et territoires sont nommés «pays».**

3. Les dispositions de la présente Convention concernant le paiement des frais terminaux constituent des mesures transitoires conduisant à l'adoption d'un système de paiement tenant compte d'éléments propres à chaque pays.

4. Accès au régime intérieur

4.1 Chaque administration met à la disposition des autres administrations l'ensemble des tarifs, termes et conditions qu'elle offre dans son régime intérieur, dans des conditions identiques, à ses clients nationaux.

4.2 Une administration expéditrice peut, à des conditions comparables, demander à l'administration **de destination du système cible** de bénéficier des mêmes conditions que cette dernière a prévues avec ses clients nationaux pour des envois équivalents.

4.3 Les administrations **du système transitoire** doivent indiquer si elles autorisent l'accès aux conditions mentionnées sous 4.1.

4.3.1 Lorsqu'une administration **du système transitoire** déclare autoriser l'accès aux conditions offertes dans son régime intérieur, cette autorisation s'applique à l'ensemble des administrations de l'Union de manière non discriminatoire.

4.4 Il appartient à l'administration de destination de décider si les conditions d'accès à son régime intérieur sont remplies par l'administration d'origine.

5. Les taux des frais terminaux du courrier en nombre ne doivent pas être supérieurs aux taux les plus favorables appliqués par l'administration de destination en vertu d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux concernant les frais terminaux. Il appartient à l'administration de destination de juger si l'administration d'origine a rempli ou non les conditions d'accès.

6. La rémunération des frais terminaux sera basée sur la performance de la qualité de service dans le pays de destination. Le Conseil d'exploitation postale sera par conséquent autorisé à accorder des primes à la rémunération indiquée aux articles 29 et 30 afin d'encourager la participation au système de contrôle et pour récompenser les administrations qui atteignent leur objectif de qualité. Le Conseil d'exploitation postale peut aussi fixer des

Convention

pénalités dans le cas d'une qualité insuffisante, mais la rémunération ne peut pas aller au-dessous de la rémunération minimale indiquée aux articles 29 et 30.

7. Toute administration peut renoncer totalement ou partiellement à la rémunération prévue sous 1.

8. Les administrations intéressées peuvent, par accord bilatéral ou multilatéral, appliquer d'autres systèmes de rémunération pour le règlement des comptes au titre des frais terminaux.

Article **29**
Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays **du système cible**

1. La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, à l'exclusion des sacs M, est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme reflétant les coûts de traitement dans le pays de destination; ces coûts doivent être en relation avec les tarifs intérieurs. Le calcul des taux s'effectue selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres.

2. **Les** taux par envoi et par kilogramme **sont** calculés à partir **d'un pourcentage** de la taxe d'une lettre **prioritaire** de 20 grammes du régime intérieur, **comme suit:**

2.1 pour **2006: 62%;**

2.2 pour **2007: 64%;**

2.3 pour **2008: 66%;**

2.4 pour 2009: 68%.

3. Les taux ne pourront pas dépasser:

3.1 pour 2006: 0,226 DTS par envoi et 1,768 DTS par kilogramme;

3.2 pour 2007: 0,231 DTS par envoi et 1,812 DTS par kilogramme;

3.3 pour 2008: 0,237 DTS par envoi et 1,858 DTS par kilogramme;

3.4 pour 2009: 0,243 DTS par envoi et 1,904 DTS par kilogramme.

4. Pour la période de **2006** à **2009**, les taux à appliquer ne pourront pas être inférieurs à 0,147 DTS par envoi et 1,491 DTS par kilogramme. **Pour autant que l'augmentation des taux ne dépasse pas 100% de la taxe d'une lettre prioritaire de 20 grammes du régime intérieur du pays concerné, les taux minimaux prendront les valeurs suivantes:**

4.1 pour 2006: 0,151 DTS par envoi et 1,536 DTS par kilogramme;

4.2 pour 2007: 0,154 DTS par envoi et 1,566 DTS par kilogramme;

4.3 pour 2008: 0,158 DTS par envoi et 1,598 DTS par kilogramme;

4.4 pour 2009: 0,161 DTS par envoi et 1,630 DTS par kilogramme.

5. Pour les sacs M, le taux à appliquer est de **0,793** DTS par kilogramme.

5.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

6. **Une** rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi **est prévue pour les** envois recommandés et **une rémunération supplémentaire** de 1 DTS par envoi **est prévue pour les** envois avec valeur déclarée.

7. Les dispositions prévues entre pays **du système cible** s'appliquent à tout pays **du système transitoire** déclarant vouloir **joindre le système cible. Le Conseil d'exploitation postale peut fixer les mesures transitoires dans le** Règlement de la poste aux lettres.

8. Aucune réserve, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable à cet article.

Article **30**

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier **vers, depuis et entre les pays du système transitoire**

1. Rémunération

1.1 La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, à l'exclusion des sacs M, est de **0,147 DTS par envoi et de 1,491** DTS par kilogramme.

1.1.1 Pour les flux inférieurs à 100 tonnes par an, les deux composantes sont converties à un taux total de 3,727 DTS par kilogramme sur la base d'un nombre moyen mondial de 15,21 envois par kilogramme.

1.1.2 Pour les flux supérieurs à 100 tonnes par an, le taux total de 3,727 DTS par kilogramme est appliqué si ni l'administration de destination ni l'administration d'origine ne demandent une révision du taux sur la base du nombre réel d'envois par kilogramme du flux en question. En outre, ce taux est appliqué lorsque le nombre réel d'envois par kilogramme se situe entre 13 et 17.

1.1.3 Lorsqu'une des administrations demande l'application du nombre réel d'envois par kilogramme, le calcul de la rémunération du flux en question est effectué selon le mécanisme de révision prévu dans le Règlement de la poste aux lettres.

1.1.4 La révision à la baisse du taux total indiqué sous 1.1.2 ne peut pas être invoquée par un pays du système cible à l'encontre d'un pays du système transitoire, à moins que ce dernier pays ne demande une révision dans le sens inverse.

1.2 Pour les sacs M, le taux à appliquer est de **0,793** DTS par kilogramme.

1.2.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

1.3 **Une** rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi **est prévue pour les** envois recommandés et **une rémunération supplémentaire** de 1 DTS par envoi **est prévue pour les** envois avec valeur déclarée.

2. Mécanisme d'harmonisation des systèmes

2.1 Lorsqu'une administration **du système cible** destinataire d'un flux de courrier de plus de 50 tonnes par an constate que le poids annuel de ce flux dépasse le seuil calculé selon les conditions précisées au Règlement de la poste aux lettres, elle peut appliquer au courrier excédant ce seuil le système de rémunération prévu à l'article **29,** à condition qu'elle n'ait pas appliqué le mécanisme de révision.

2.2 Lorsqu'une administration du système transitoire qui reçoit en une année un flux de courrier supérieur à 50 tonnes d'un autre pays du système transitoire établit que le poids annuel de ce flux excède le seuil calculé selon les conditions précisées dans le Règlement de la poste aux lettres, elle peut appliquer au courrier excédant ce seuil le supplément de rémunération prévu à l'article 31, à condition qu'elle n'ait pas appliqué le mécanisme de révision.

Convention

3. Courrier en nombre

3.1 La rémunération pour le courrier en nombre **à l'intention des pays du système cible** est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus à l'article **29.**

3.2 **Les administrations du système transitoire peuvent demander, pour le courrier en nombre reçu, une rémunération de 0,147 DTS par envoi et de 1,491 DTS par kilogramme.**

4. **Aucune réserve, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable à cet article.**

Article 31
Fonds pour l'amélioration de la qualité de service

1. **Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par tous les pays et territoires aux pays classés par le Conseil économique et social dans la catégorie des pays les moins avancés font l'objet d'une majoration correspondant à 16,5% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué à l'article 30, aux fins de l'alimentation du Fonds pour améliorer la qualité de service dans les pays les moins avancés. Aucun paiement de cette nature n'a lieu entre les pays les moins avancés.**

2. **Les Pays-membres de l'UPU et les territoires compris dans l'Union ont la faculté de déposer, auprès du Conseil d'administration, une demande dûment justifiée pour que leur pays ou territoire soit considéré comme ayant besoin de ressources supplémentaires. Les pays classés MCARB 1 (anciens pays en développement) ont la faculté de présenter une requête au Conseil d'administration pour bénéficier du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service aux mêmes conditions que les pays les moins avancés. En outre, les pays classés par le Programme des Nations Unies pour le développement dans la catégorie des pays contributeurs nets ont la faculté de présenter une requête au Conseil d'administration pour bénéficier du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service aux mêmes conditions que les pays éligibles au MCARB 1. Les requêtes considérées favorablement en vertu du présent article prennent effet le premier jour de l'année civile suivant celle de la décision du Conseil d'administration. Le Conseil d'administration évalue la demande et décide, sur la base de critères d'appréciation sévères, si un pays peut ou non être considéré comme un pays moins avancé ou un pays éligible au MCARB 1, selon le cas, au regard du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service. Le Conseil d'administration revoit et actualise chaque année la liste des Pays-membres de l'UPU et des territoires compris dans l'Union.**

3. **Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés par le Congrès dans la catégorie des pays industrialisés aux fins de rémunération des frais terminaux aux pays et territoires classés par le Programme des Nations Unies pour le développement dans la catégorie des pays autres que les pays les moins avancés pouvant bénéficier des ressources MCARB 1 font l'objet d'une majoration correspondant à 8% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué à l'article 30, au titre de l'alimentation dudit Fonds pour améliorer la qualité de service dans les pays de cette dernière catégorie.**

4. **Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés par le Congrès dans la catégorie des pays industrialisés aux fins de rémunération des frais terminaux aux pays et territoires classés par le même Congrès dans la catégorie des pays en développement autres que ceux indiqués sous 1 et 3 font l'objet d'une majoration correspondant à 1% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué à l'article 30, au titre de l'alimentation dudit Fonds pour améliorer la qualité de service.**

5. **Les pays et territoires habilités à bénéficier des ressources MCARB 1 peuvent chercher à améliorer la qualité de leur service grâce à des projets régionaux ou multinationaux**

en faveur des pays les moins avancés ou des pays à faible revenu. Ces projets profiteraient directement à toutes les parties qui contribueraient à leur financement par l'intermédiaire du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service.

6. Les projets régionaux devraient notamment favoriser la concrétisation des programmes de l'UPU en faveur de l'amélioration de la qualité de service et la mise en place de systèmes de comptabilité analytique dans les pays en développement. Le Conseil d'exploitation postale adoptera en 2006 au plus tard des procédures adaptées en vue du financement de ces projets.

Article **32**
Frais de transit

1. **Les** dépêches closes **et les envois en transit à découvert échangés** entre deux administrations ou entre deux bureaux du même pays au moyen des services d'une ou de plusieurs autres administrations (services tiers) sont **soumis** au paiement des frais de transit. Ceux-ci constituent une rétribution pour les prestations concernant le transit territorial, le transit maritime et le transit **aérien.**

Chapitre 2

Autres dispositions

Article **33**
Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

1. Le taux de base à appliquer au règlement des comptes entre administrations au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale. Il est calculé par le Bureau international d'après la formule spécifiée dans le Règlement de la poste aux lettres.

2. Le calcul des frais de transport aérien des dépêches closes, **des envois prioritaires, des envois-avion** et des colis-avion en transit à découvert, **de même que les modes de décompte y relatifs, est décrit** dans le Règlement **de la poste aux lettres et le Règlement** concernant les colis postaux.

3. Les frais de transport pour tout le parcours aérien sont:

3.1 lorsqu'il s'agit de dépêches closes, à la charge de l'administration du pays d'origine, **y compris lorsque ces dépêches transitent par une ou plusieurs administrations postales intermédiaires;**

3.2 lorsqu'il s'agit d'envois prioritaires et d'envois-avion en transit à découvert, y compris ceux qui sont mal acheminés, à la charge de l'administration qui remet les envois à une autre administration.

4. Ces mêmes règles sont applicables aux envois exempts de frais de transit territorial et maritime s'ils sont acheminés par avion.

5. Chaque administration de destination qui assure le transport aérien du courrier international à l'intérieur de son pays a droit au remboursement des coûts supplémentaires occasionnés par ce transport, pourvu que la distance moyenne pondérée des parcours effectués dépasse 300 kilomètres. **Le Conseil d'exploitation postale peut remplacer la distance moyenne pondérée par un autre critère pertinent.** Sauf accord prévoyant la gratuité, les frais doivent être

uniformes pour toutes les dépêches prioritaires et les dépêches-avion provenant de l'étranger, que ce courrier soit réacheminé ou non par voie aérienne.

6. Cependant, lorsque la compensation des frais terminaux perçue par l'administration de destination est fondée spécifiquement sur les coûts ou sur les tarifs intérieurs, aucun remboursement supplémentaire au titre des frais de transport aérien intérieur n'est effectué.

7. L'administration de destination exclut, en vue du calcul de la distance moyenne pondérée, le poids de toutes les dépêches pour lesquelles le calcul de la compensation des frais terminaux est spécifiquement fondé sur les coûts ou sur les tarifs intérieurs de l'administration de destination.

Article **34**
Quotes-parts territoriales et maritimes des colis postaux

1. Les colis échangés entre deux administrations postales sont soumis aux quotes-parts territoriales d'arrivée calculées en combinant le taux **de base** par colis et le taux **de base** par kilogramme fixés par le Règlement.

1.1 Tenant compte des taux **de base** ci-dessus, les administrations **postales peuvent en outre être autorisées à bénéficier de taux supplémentaires par colis et par kilogramme, conformément aux dispositions prévues par le Règlement.**

1.2 Les quotes-parts visées sous 1 et 1.1 sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que le Règlement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations à ce principe.

1.3 Les quotes-parts territoriales d'arrivée doivent être uniformes pour l'ensemble du territoire de chaque pays.

2. Les colis échangés entre deux administrations ou entre deux bureaux du même pays au moyen des services terrestres d'une ou de plusieurs autres administrations sont soumis, au profit des pays dont les services participent à l'acheminement territorial, aux quotes-parts territoriales de transit fixées par le Règlement selon l'échelon de distance.

2.1 Pour les colis en transit à découvert, les administrations intermédiaires sont autorisées à réclamer la quote-part forfaitaire par envoi fixée par le Règlement.

2.2 Les quotes-parts territoriales de transit sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que le Règlement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations à ce principe.

3. Chacun des pays dont les services participent au transport maritime de colis est autorisé à réclamer les quotes-parts maritimes. Ces quotes-parts sont à la charge de l'administration du pays d'origine, à moins que le Règlement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations à ce principe.

3.1 Pour chaque service maritime emprunté, la quote-part maritime est fixée par le Règlement concernant les colis postaux selon l'échelon de distance.

3.2 Les administrations postales ont la faculté de majorer de 50% au maximum la quote-part maritime calculée conformément à 3.1. Par contre, elles peuvent la réduire à leur gré.

Article **35**
Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

1. Le Conseil d'exploitation postale a le pouvoir de fixer les frais et les quotes-parts ci-après, qui doivent être payés par les administrations postales selon les conditions énoncées dans les Règlements:

1.1 frais de transit pour le traitement **et le transport** des dépêches de la poste aux lettres par au moins un pays tiers;

1.2 taux de base et frais de transport aérien applicables au courrier-avion;

1.3 quotes-parts territoriales d'arrivée pour le traitement des colis arrivants;

1.4 quotes-parts territoriales de transit pour le traitement **et le transport** des colis par un pays tiers;

1.5 quotes-parts maritimes pour le transport maritime des colis.

2. La révision qui pourra être faite, grâce à une méthodologie qui assure une rémunération équitable aux administrations assurant les services, devra s'appuyer sur des données économiques et financières fiables et représentatives. La modification éventuelle qui pourra être décidée entrera en vigueur à une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

Quatrième partie

Dispositions finales

Article **36**
Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et les Règlements

1. Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Convention doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.** La moitié au moins des Pays-membres représentés au Congrès **ayant le droit de vote** doivent être présents au moment du vote.

2. Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Règlement de la poste aux lettres et au Règlement concernant les colis postaux doivent être approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale **ayant le droit de vote**.

3. Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrès et relatives à la présente Convention et à son Protocole final doivent réunir:

3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote et** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de modifications;

3.2 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions.

4. Nonobstant les dispositions prévues sous 3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec la modification proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette modification, dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la date de notification de celle-ci.

Article 37
Réserves présentées lors du Congrès

1. Toute réserve incompatible avec l'objet et le but de l'Union n'est pas autorisée.

2. En règle générale, les Pays-membres qui ne peuvent pas faire partager leur point de vue par les autres Pays-membres doivent s'efforcer, dans la mesure du possible, de se rallier

à l'opinion de la majorité. La réserve doit se faire en cas de nécessité absolue et être motivée d'une manière appropriée.

3. La réserve à des articles de la présente Convention doit être soumise au Congrès sous la forme d'une proposition écrite en une des langues de travail du Bureau international conformément aux dispositions y relatives du Règlement intérieur du Congrès.

4. Pour être effective, la réserve soumise au Congrès doit être approuvée par la majorité requise dans chaque cas pour la modification de l'article auquel se rapporte la réserve.

5. En principe, la réserve est appliquée sur une base de réciprocité entre le Pays-membre l'ayant émise et les autres Pays-membres.

6. La réserve à la présente Convention sera insérée dans son Protocole final sur la base de la proposition approuvée par le Congrès.

Article **38**
Mise à exécution et durée de la Convention

1. La présente Convention sera mise à exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé la présente Convention en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait à **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

Protocole final de la Convention postale universelle

Au moment de procéder à la signature de la Convention postale universelle conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article I
Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse

1. Les dispositions de l'article **5.1** et **2,** ne s'appliquent pas à Antigua-et-Barbuda, à Bahrain **(Royaume),** à la Barbade, au Belize, au Botswana, au Brunei Darussalam, au Canada, à Hongkong, Chine, à la Dominique, à l'Egypte, aux Fidji, à la Gambie, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, aux Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, à Grenade, à la Guyane, à l'Irlande, à la Jamaïque, au Kenya, à Kiribati, à Kuwait, au Lesotho, à la Malaisie, au Malawi, à Maurice, à Nauru, au Nigéria, à la Nouvelle-Zélande, à l'Ouganda, à la Papouasie - Nouvelle-Guinée, à Saint-Christophe-et-Nevis, à Sainte-Lucie, à Saint-Vincent-et-Grenadines, à Salomon (îles), au Samoa, aux Seychelles, à la Sierra Leone, à Singapour, au Swaziland, à la Tanzanie (Rép. unie), à la Trinité-et-Tobago, à Tuvalu, à Vanuatu et à la Zambie.

2. Les dispositions de l'article **5.1** et **2** ne s'appliquent pas non plus **à l'Autriche,** au Danemark **et à l'Iran (Rép. islamique),** dont **les législations** ne **permettent** pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur à partir du moment où le destinataire a été informé de l'arrivée d'un envoi à son adresse.

3. L'article **5.1** ne s'applique pas à l'Australie, au Ghana et au Zimbabwe.

4. L'article **5.2** ne s'applique pas aux Bahamas, à l'Iraq, à Myanmar et à la Rép. pop. dém. de Corée, dont les législations ne permettent pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur.

5. L'article 5.2 ne s'applique pas à l'Amérique (Etats-Unis).

6. L'article **5.2** s'applique à l'Australie dans la mesure où il est compatible avec la législation intérieure de ce pays.

7. Par dérogation à l'article **5.2,** El Salvador, le Panama (Rép.), les Philippines, **la Rép. dém. du Congo** et le Vénézuéla sont autorisés à ne pas renvoyer les colis après que le destinataire en a demandé le dédouanement, étant donné que leur législation douanière s'y oppose.

Article II
Taxes

1. Par dérogation à l'article **6, les administrations postales de l'Australie,** du Canada **et de la Nouvelle-Zélande sont autorisées** à percevoir des taxes postales autres que celles prévues dans les Règlements, lorsque les taxes en question sont admissibles selon la législation de **leur** pays.

Article III
Exception à **l'exonération des taxes postales** en faveur des cécogrammes

1. Par dérogation à l'article **7,** les administrations postales **de l'Indonésie,** de Saint-Vincent-et-Grenadines et de la Turquie, qui n'accordent pas la franchise postale aux cécogrammes dans leur service intérieur, ont la faculté de percevoir les taxes d'affranchissement et les taxes pour services spéciaux, qui ne peuvent toutefois être supérieures à celles de leur service intérieur.

2. Par dérogation à l'article **7,** les administrations postales de l'Allemagne, de l'Amérique (Etats-Unis), **de l'Australie**, de l'Autriche, du Canada, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, du Japon et de la Suisse ont la faculté de percevoir les taxes pour services spéciaux qui sont appliquées aux cécogrammes dans leur service intérieur.

Article IV
Services de base

1. Nonobstant les dispositions de l'article **12,** l'Australie n'approuve pas l'extension des services de base aux colis postaux.

2. Les dispositions de l'article 12.2.4 ne s'appliquent pas à la Grande-Bretagne, dont la législation nationale impose une limite de poids inférieure. La législation relative à la santé et à la sécurité limite à 20 kilogrammes le poids des sacs à courrier.

Article V
Petits paquets

1. Par dérogation à l'article 12, l'administration postale de l'Afghanistan est autorisée à limiter à 1 kilogramme le poids maximal des petits paquets arrivants et sortants.

Article VI
Avis de réception

1. L'administration postale du Canada est autorisée à ne pas appliquer l'article **13.1.1** en ce qui concerne les colis, étant donné qu'elle n'offre pas le service d'avis de réception pour les colis dans son régime intérieur.

Article VII
Service de correspondance commerciale-réponse internationale **(CCRI)**

1. Par dérogation à l'article 13.4.1, l'administration postale de la Bulgarie (Rép.) assurera le service CCRI après une négociation avec l'administration postale intéressée.

Article VIII
Interdictions (poste aux lettres)

1. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et de la Rép. pop. dém. de Corée n'acceptent pas les envois recommandés qui contiennent des pièces de monnaie ou des billets de monnaie ou toute valeur au porteur ou des chèques de voyage ou du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux. Elles ne sont pas tenues par les dispositions du Règlement de la poste aux lettres d'une façon rigoureuse en ce qui concerne leur responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés, de même qu'en ce qui concerne les envois contenant des objets en verre ou fragiles.

2. A titre exceptionnel, les administrations postales de l'Arabie saoudite, de la Bolivie, de la Chine (Rép. pop.), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, de l'Iraq, du Népal, du Pakistan, du Soudan et du Viet Nam n'acceptent pas les envois recommandés contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.

3. L'administration postale de Myanmar se réserve le droit de ne pas accepter les envois avec valeur déclarée contenant les objets précieux mentionnés à l'article **15.5,** car sa législation interne s'oppose à l'admission de ce genre d'envois.

4. L'administration postale du Népal n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des coupures ou des pièces de monnaie, sauf accord spécial conclu à cet effet.

5. L'administration postale de l'Ouzbékistan n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques, des timbres-poste ou des monnaies étrangères et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.

6. L'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) n'accepte pas les envois contenant des objets contraires à la religion islamique.

7. L'administration postale des Philippines se réserve le droit de ne pas accepter d'envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée) contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux.

8. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque. En outre, elle n'accepte pas les envois recommandés à destination de l'Australie ni les envois en transit à découvert qui contiennent des objets de valeur, tels que bijoux, métaux précieux, pierres précieuses ou semi-précieuses, titres, pièces de monnaie ou autres effets négociables. Elle décline toute responsabilité en ce qui concerne les envois postés en violation de la présente réserve.

9. L'administration postale de la Chine (Rép. pop.), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, n'accepte pas les envois avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage, conformément à ses règlements internes.

10. Les administrations postales de la Lettonie et de la Mongolie se réservent le droit de ne pas accepter des envois ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des effets au porteur et des chèques de voyage, étant donné que leur législation nationale s'y oppose.

11. L'administration postale du Brésil se réserve le droit de ne pas accepter le courrier ordinaire, recommandé ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque en circulation et des valeurs quelconques au porteur.

12. L'administration postale du Viet Nam se réserve le droit de ne pas accepter les lettres contenant des objets et des marchandises.

Article IX
Interdictions (colis postaux)

1. Les administrations **postales de** Myanmar et de la Zambie sont autorisées à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant les objets précieux visés à l'article **15.6.1.3.1,** étant donné que leur réglementation intérieure s'y oppose.

2. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et du Soudan n'acceptent pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses et d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles. Elles ne sont pas tenues par les dispositions y relatives du Règlement concernant les colis postaux.

3. L'administration postale du Brésil est autorisée à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, ainsi que toute valeur au porteur, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.

4. L'administration postale du Ghana est autorisée à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.

5. Outre les objets cités à l'article **15,** l'administration postale de l'Arabie saoudite n'accepte pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries et autres objets précieux. Elle n'accepte pas non plus les colis contenant des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente, des produits destinés à l'extinction du feu, des liquides chimiques ou des objets contraires aux principes de la religion islamique.

6. Outre les objets cités à l'article **15,** l'administration postale d'Oman n'accepte pas les colis contenant:

6.1 des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils ne soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente;

6.2 des produits destinés à l'extinction du feu et des liquides chimiques;

6.3 des objets contraires aux principes de la religion islamique.

7. Outre les objets cités à l'article **15,** l'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) est autorisée à ne pas accepter les colis contenant des articles contraires aux principes de la religion islamique.

8. L'administration postale des Philippines est autorisée à ne pas accepter de colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles.

9. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque.

10. L'administration postale de la Chine (Rép. pop.) n'accepte pas les colis ordinaires contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux. En outre, sauf en ce qui concerne la Région administrative spéciale de Hongkong, les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage ne sont pas acceptés non plus.

11. L'administration postale de la Mongolie se réserve le droit de ne pas accepter, selon sa législation nationale, les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des titres à vue et des chèques de voyage.

12. L'administration postale de la Lettonie n'accepte pas les colis ordinaires ni les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des valeurs quelconques (chèques) au porteur ou des devises étrangères, et elle décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie concernant de tels envois.

Article X
Objets passibles de droits de douane

1. Par référence à l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les envois avec valeur déclarée contenant des objets passibles de droits de douane: Bangladesh et El Salvador.

2. Par référence à l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires et recommandées contenant des objets passibles de droits de douane: Afghanistan, Albanie, Azerbaïdjan, Bélarus, Cambodge, Chili, Colombie, Cuba, El Salvador, Estonie, Italie, Lettonie, Népal, Ouzbékistan, Pérou, Rép. pop. dém. de Corée, Saint-Marin, Turkménistan, Ukraine et Vénézuéla.

3. Par référence à l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires contenant des objets passibles de droits de douane: Bénin, Burkina Faso, Côte d'Ivoire (Rép.), Djibouti, Mali **et Mauritanie.**

4. Nonobstant les dispositions prévues sous 1 à 3, les envois de sérums, de vaccins ainsi que les envois de médicaments d'urgente nécessité qu'il est difficile de se procurer sont admis dans tous les cas.

Article XI
Réclamations

1. Par dérogation à l'article **17.3,** les administrations postales de l'Arabie saoudite, **de la Bulgarie (Rép.)**, du Cap-Vert, de l'Egypte, du Gabon, des Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, de la Grèce, de l'Iran (Rép. islamique), **du Kirghizistan,** de la Mongolie, de Myanmar, **de l'Ouzbékistan,** des Philippines, de la Rép. pop. dém. de Corée, du Soudan, de la Syrienne (Rép. arabe), du Tchad, **du Turkménistan,** de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les envois de la poste aux lettres.

2. Par dérogation à l'article **17.3,** les administrations postales de l'Argentine, de l'Autriche, **de l'Azerbaïdjan,** de la Slovaquie et de la Tchèque (Rép.) se réservent le droit de percevoir une taxe spéciale lorsque, à l'issue des démarches entreprises suite à la réclamation, il se révèle que celle-ci est injustifiée.

3. Les administrations postales de l'Afghanistan, de l'Arabie saoudite, **de la Bulgarie (Rép.),** du Cap-Vert, du Congo (Rép.), de l'Egypte, du Gabon, de l'Iran (Rép. islamique), **du Kirghizistan,** de la Mongolie, de Myanmar, **de l'Ouzbékistan,** du Soudan, du Suriname, de la Syrienne (Rép. arabe), **du Turkménistan,** de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les colis.

4. Par dérogation à l'article 17.3, les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), du Brésil et du Panama (Rép.) se réservent le droit de percevoir sur les clients une taxe de réclamation pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux déposés dans les pays qui appliquent ce genre de taxe en vertu des dispositions sous 1 à 3.

Article XII
Taxe de présentation à la douane

1. L'administration postale du Gabon se réserve le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur ses clients.

2. Les administrations postales du Congo (Rép.) et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur leurs clients pour les colis.

Article **XIII**
Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), **de l'Australie, de l'Autriche,** du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de la Grèce et **de la Nouvelle-Zélande** se réservent le droit de percevoir une taxe, en rapport avec le coût des travaux occasionnés, sur toute administration postale qui, en vertu de l'article **27.4,** lui renvoie des objets qui n'ont pas, à l'origine, été expédiés comme envois postaux par leurs services.

2. Par dérogation à l'article **27.4,** l'administration postale du Canada se réserve le droit de percevoir de l'administration d'origine une rémunération lui permettant de récupérer au minimum les coûts lui ayant été occasionnés par le traitement de tels envois.

3. L'article **27.4** autorise l'administration postale de destination à réclamer à l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. **L'Australie et** le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se **réservent** le droit de limiter ce paiement au montant correspondant au tarif intérieur du pays de destination applicable à des envois équivalents.

4. L'article **27.4** autorise l'administration postale de destination à réclamer à l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. Les pays suivants se réservent le droit de limiter ce paiement aux limites autorisées dans le Règlement pour le courrier en nombre: Amérique (Etats-Unis), Bahamas, Barbade, Brunei Darussalam, Chine (Rép. pop.), Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, Grenade, Guyane, Inde, Malaisie, Népal, Nouvelle-Zélande, Pays-Bas, Antilles néerlandaises et Aruba, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Singapour, Sri Lanka, Suriname et Thaïlande.

5. Nonobstant les réserves sous 4, les pays suivants se réservent le droit d'appliquer dans leur intégralité les dispositions de l'article **27** de la Convention au courrier reçu des Pays-membres de l'Union: Allemagne, Arabie saoudite, Argentine, **Autriche,** Bénin, Brésil, Burkina Faso, Cameroun, Chypre, Côte d'Ivoire (Rép.), **Danemark,** Egypte, France, Grèce, Guinée, Israël, Italie, Japon, Jordanie, Liban, **Luxembourg,** Mali, Maroc, Mauritanie, Monaco, **Norvège,** Portugal, Sénégal, Syrienne (Rép. arabe) et Togo.

6. Aux fins de l'application de l'article **27.4,** l'administration postale de l'Allemagne se réserve le droit de demander à l'administration postale du pays de dépôt des envois une rémunération d'un montant équivalant à celui qu'elle aurait reçu de l'administration postale du pays où l'expéditeur réside.

7. Nonobstant les réserves faites à l'article XIII, la Chine (Rép. pop.) se réserve le droit de limiter tout paiement au titre de la distribution des envois de la poste aux lettres déposés à l'étranger en grande quantité aux limites autorisées dans la Convention de l'UPU et le Règlement de la poste aux lettres pour le courrier en nombre.

Article **XIV**
Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles

1. Par dérogation à l'article **34,** l'administration postale de l'Afghanistan se réserve le droit de percevoir 7,50 DTS de quote-part territoriale d'arrivée exceptionnelle supplémentaire par colis.

Article **XV**
Tarifs spéciaux

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), de la Belgique et de la Norvège ont la faculté de percevoir pour les colis-avion des quotes-parts territoriales plus élevées que pour les colis de surface.

2. L'administration postale du Liban est autorisée à percevoir pour les colis jusqu'à 1 kilogramme la taxe applicable aux colis au-dessus de 1 jusqu'à 3 kilogrammes.

3. L'administration postale du Panama (Rép.) est autorisée à percevoir 0,20 DTS par kilogramme pour les colis de surface transportés par voie aérienne (S.A.L.) en transit.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait à **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

PŘEKLAD

SVĚTOVÁ POŠTOVNÍ ÚMLUVA

Přihlížejíce k článku 22 odst. 3 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy v této Úmluvě pravidla pro mezinárodní poštovní službu.

PRVNÍ ČÁST

Společná pravidla pro mezinárodní poštovní službu

JEDINÁ HLAVA

Všeobecná ustanovení

Článek 1
Definice

1. Pro účely Světové poštovní úmluvy jsou níže uvedené výrazy definovány takto:

1.1 univerzální poštovní služba: trvalé poskytování kvalitních základních poštovních služeb v každém místě území členské země všem zákazníkům a za dostupné ceny;

1.2 přímý závěr: pytel nebo soubor pytlů či jiných schrán opatřených vlaječkou, zapečetěných nebo zaplombovaných, s obsahem poštovních zásilek;

1.3 otevřený průvoz: průvoz zásilek prostřednictvím jiné země, jestliže jejich počet nebo hmotnost nejsou důvodem k vytvoření přímého závěru pro zemi určení;

1.4 poštovní zásilka: obecný termín označující cokoli zasílaného prostřednictvím poštovních služeb (listovní zásilka, poštovní balík, poštovní poukázka atd.);

1.5 terminální výdaje: odměna dlužná odesílající poštovní správou poštovní správě určení jako úhrada nákladů spojených se zpracováním došlých listovních zásilek v zemi určení;

1.6 průvozní výdaje: odměna za služby poskytnuté dopravcem v průvozní zemi (poštovní správa, jiná služba či kombinace obojího) v souvislosti s pozemním, námořním a/nebo leteckým průvozem závěrů;

1.7 příchodní pozemní podíl: odměna dlužná odesílající poštovní správou poštovní správě určení jako úhrada nákladů spojených se zpracováním došlých balíků v zemi určení;

1.8 průvozní pozemní podíl: odměna dlužná za služby poskytnuté dopravcem v průvozní zemi (poštovní správa, jiná služba či kombinace obojího) v souvislosti s pozemním a/nebo leteckým průvozem balíků přes její území;

1.9 námořní podíl: odměna dlužná za služby poskytnuté dopravcem (poštovní správa, jiná služba či kombinace obojího) podílejícím se na námořní dopravě balíků.

Článek 2

Označení subjektu nebo subjektů pověřených plněním povinností vyplývajících z přístupu k Úmluvě

1. Členské země oznámí Mezinárodnímu úřadu do šesti měsíců po ukončení Kongresu název a adresu vládního orgánu zodpovědného za dohled nad poštovními záležitostmi. Dále členské země do šesti měsíců po ukončení Kongresu sdělí Mezinárodnímu úřadu název a adresu operátora nebo operátorů oficiálně ustanovených k provozování poštovních služeb a plnění povinností vyplývajících z Akt Unie na svém území. V období mezi kongresy se veškeré změny vládních orgánů a oficiálně ustanovených operátorů oznámí Mezinárodnímu úřadu co nejdříve.

Článek 3

Univerzální poštovní služba

1. S cílem posílit pojetí jednotného poštovního území Unie dbají členské země na to, aby všichni uživatelé/zákazníci měli právo na univerzální

poštovní službu, znamenající trvalé poskytování kvalitních základních poštovních služeb v každém místě jejich území a za dostupné ceny.

2. K dosažení tohoto cíle stanoví členské země v rámci své poštovní legislativy nebo jinými obvyklými prostředky rozsah nabízených poštovních služeb, jakož i požadavky na kvalitu a dostupné ceny, s přihlédnutím jak k potřebám obyvatelstva, tak ke svým vnitrostátním podmínkám.

3. Členské země dbají na to, aby operátoři odpovědní za poskytování univerzální poštovní služby dodržovali nabídku služeb a normy kvality.

4. Členské země zajistí, aby univerzální poštovní služba byla poskytována uskutečnitelným způsobem zaručujícím její trvalou udržitelnost.

Článek 4
Svoboda průvozu

1. Zásada svobody průvozu je vyjádřena v článku 1 Ústavy. Znamená pro každou poštovní správu povinnost směrovat přímé závěry a listovní zásilky v otevřeném průvozu, které jí předá jiná poštovní správa, vždy nejrychlejšími cestami a nejspolehlivějšími prostředky, jež používá pro své vlastní zásilky. Tato zásada platí rovněž pro chybně směrované zásilky nebo závěry.

2. Členské země, které se neúčastní výměny psaní obsahujících biologické látky podléhající zkáze nebo radioaktivní látky, mají možnost nedovolit přepravu těchto zásilek v otevřeném průvozu přes své území. Totéž platí pro jiné listovní zásilky než psaní, dopisnice a slepecké zásilky. To se vztahuje i na tiskoviny, periodika, časopisy, balíčky a tiskovinové pytle, jejichž obsah nevyhovuje právním ustanovením, jimiž se řídí podmínky jejich vydávání nebo oběhu v průvozní zemi.

3. Svoboda průvozu poštovních balíků, které mají být směrovány pozemní a námořní cestou, je omezena na území zemí účastnících se této služby.

4. Svoboda průvozu leteckých balíků je zaručena na celém území Unie. Členské země, které neposkytují službu poštovních balíků, však nemusejí zajišťovat přepravu leteckých balíků pozemní cestou.

5. Nedodržuje-li některá členská země ustanovení týkající se svobody průvozu, mají ostatní členské země právo zrušit poštovní styk s touto zemí.

Článek 5

Vlastnictví poštovních zásilek. Vrácení. Změna nebo oprava adresy na žádost odesílatele. Dosílka. Vracení zásilek, které nelze dodat, odesílateli

1. Každá poštovní zásilka náleží odesílateli, dokud není dodána oprávněné osobě, s výjimkou případu, kdy byla zásilka zabavena podle předpisů země původu nebo určení a v případě aplikace článku 15.2.1.1 nebo 15.3 podle předpisů průvozní země.

2. Odesílatel poštovní zásilky může požádat o její vrácení nebo o změnu či opravu adresy. Sazby a další podmínky jsou stanoveny v Řádech.

3. Členské země zajistí dosílku poštovních zásilek, jestliže adresát změnil adresu, a vrácení zásilek, které nelze dodat, odesílateli. Sazby a další podmínky jsou stanoveny v Řádech.

Článek 6

Sazby

1. Sazby za různé mezinárodní a zvláštní služby jsou stanoveny poštovními správami v souladu se zásadami vyjádřenými v Úmluvě a v Řádech. Obecně musejí být odvozeny od nákladů na poskytování těchto služeb.

2. Poštovní správa původu určí sazby výplatného za dopravu listovních zásilek a balíků. Sazby výplatného pokrývají dodání zásilek do místa bydliště adresáta za předpokladu, že v zemi určení předmětných zásilek je tato dodávací služba provozována.

3. Vybírané sazby včetně těch, které jsou uvedeny v Aktech jako orientační, musejí být přinejmenším stejné jako sazby používané ve vnitrostátním styku pro zásilky stejného charakteru (druh, množství, doba zpracování atd.).

4. Poštovní správy jsou oprávněny překročit jakékoli orientační sazby uvedené v Aktech.

5. Minimální hranice sazeb uvedená v odstavci 3 může být poštovními správami překročena tím, že připustí snížené sazby založené na jejich vnitrostátních předpisech pro listovní zásilky a balíky podané v jejich zemích. Mají zejména možnost poskytnout zvýhodněné sazby svým zákazníkům podávajícím velké objemy poštovních zásilek.

6. Od zákazníků se nesmějí vybírat žádné jiné poštovní sazby nežli ty, které jsou uvedeny v Aktech.

7. Není-li v Aktech uvedeno jinak, ponechává si každá správa sazby, které vybrala.

Článek 7
Osvobození od poštovních sazeb

1. Zásada

1.1 Případy osvobození od poštovních sazeb jakožto osvobození od úhrady výplatného jsou výslovně uvedeny Úmluvou. Nicméně Řády mohou stanovit osvobození od úhrady jak výplatného, tak průvozních výdajů, terminálních výdajů a příchodních podílů u listovních zásilek a balíků vztahujících se k poštovní službě, odesílaných poštovními správami a užšími uniemi. Kromě toho jsou listovní zásilky a balíky odesílané Mezinárodním úřadem SPU užším uniím a poštovním

správám považovány za zásilky vztahující se k poštovní službě a jsou osvobozeny od všech poštovních sazeb. Poštovní správa původu však může u posledně zmíněných zásilek vybírat letecké příplatky.

2. Váleční zajatci a civilní internované osoby

2.1 Ode všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků jsou osvobozeny listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb adresované válečným zajatcům nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách. Válčící osoby zadržené a internované v některé neutrální zemi jsou postaveny na roveň válečným zajatcům jako takovým, pokud jde o aplikaci předchozích ustanovení.

2.2 Ustanovení uvedená v odstavci 2.1 platí také pro listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb pocházející z jiných zemí, adresované civilním internovaným osobám definovaným Ženevskou konvencí ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob v době války, nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách.

2.3 Úřady uvedené v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách jsou rovněž osvobozeny od poštovních sazeb za listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky peněžních služeb týkající se osob uvedených v odstavcích 2.1 a 2.2, které odesílají nebo dostávají buď přímo nebo jako prostředníci.

2.4 Balíky se přijímají jako osvobozené od sazeb do hmotnosti 5 kg. Hranice hmotnosti se zvyšuje na 10 kg u balíků, jejichž obsah je nedělitelný, a u balíků, které jsou adresovány táboru nebo tamním zástupcům zajatců („hommes de confiance“) k dodání zajatcům.

2.5 Při vyrovnávání účtů mezi poštovními správami se nepřiznávají podíly za služební balíky a za balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob s výjimkou výdajů na leteckou přepravu u leteckých balíků.

3. Slepecké zásilky

3.1 Slepecké zásilky jsou osvobozeny od všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků.

Článek 8
Poštovní známky

1. Název „poštovní známka“ je chráněn na základě této Úmluvy a je vyhrazen výlučně pro známky, které splňují podmínky tohoto článku a Řádů.

2. Poštovní známky:
2.1 jsou vydávány výhradně oprávněným emisním orgánem v souladu s Akty SPU; vydávání známek rovněž zahrnuje jejich uvedení do oběhu;
2.2 jsou projevem suverenity a zakládají:
2.2.1 důkaz uhrazení výplatného odpovídajícího jejich skutečné hodnotě, jsou-li nalepeny na poštovních zásilkách v souladu s Akty Unie;
2.2.2 zdroj doplňkových příjmů poštovních správ jakožto filatelistické předměty;
2.3 pro použití jako výplatné nebo pro filatelistické účely musejí být v oběhu na původním území správy, která je vydala.

3. Jakožto projev suverenity poštovní známky obsahují:
3.1 latinkou název státu nebo území, pod které vydávající poštovní správa spadá;
3.1.1 fakultativně oficiální symbol státu, pod který vydávající poštovní správa spadá;
3.1.2 obecně svou nominální hodnotu latinkou a arabskými číslicemi;
3.1.3 fakultativně slovo „Pošty“ latinkou nebo jiným písmem.

4. Symboly státu, úřední kontrolní znaky a loga mezivládních organizací objevující se na poštovních známkách jsou chráněny ve smyslu Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

5. Náměty a motivy poštovních známek:
5.1 musejí být v souladu s duchem preambule Ústavy a s rozhodnutími přijatými orgány Unie;
5.2 musejí být úzce spojeny s kulturní identitou země nebo území, pod které vydávající poštovní správa spadá, nebo musejí přispívat k šíření kultury nebo zachování míru;

5.3 v případě známek vydávaných u příležitosti výročí osobností nebo událostí, jež jsou v zemi nebo území, pod které vydávající poštovní správa spadá, cizí, musejí mít k příslušné zemi nebo území blízký vztah;
5.4 měly by se v každém případě snažit vyhnout tématům a námětům urážlivého charakteru, pokud se týče některé osoby nebo země;
5.5 musejí mít velký význam pro zemi či území, pod které vydávající poštovní správa spadá, nebo pro tuto poštovní správu.

6. Jakožto předmět práv duševního vlastnictví mohou poštovní známky obsahovat:
6.1 označení oprávnění vydávající poštovní správy k užívání příslušných práv duševního vlastnictví, např.:
6.1.1 autorská práva – připojením symbolu pro copyright ©, kterým se označuje vlastnictví autorských práv a udává rok vydání;
6.1.2 značku zaregistrovanou na území členské země, pod kterou vydávající poštovní správa spadá – připojením symbolu pro ochrannou známku ® za názvem značky;
6.2 jméno umělce;
6.3 název tiskárny.

7. Poštovní výplatní znaky, otisky výplatních strojů a otisky tiskařského lisu či jiné způsoby tisku nebo razítkování odpovídající ustanovením Aktům SPU mohou být používány jen se souhlasem poštovní správy.

Článek 9
Poštovní bezpečnost

1. Členské země přijmou a realizují na všech úrovních poštovního provozu aktivní bezpečnostní strategii, aby udržely a posílily důvěru veřejnosti v poštovní služby, v zájmu všech zúčastněných pracovníků. Tato strategie zahrnuje výměnu informací týkajících se zajištění bezpečné a spolehlivé dopravy a průvozu závěrů mezi členskými zeměmi.

Článek 10
Životní prostředí

1. Členské země přijmou a realizují na všech úrovních poštovního provozu aktivní strategii ve vztahu k životnímu prostředí a podporují povědomí o problematice životního prostředí v poštovních službách.

Článek 11
Přestupky

1. Poštovní zásilky
1.1 Členské země se zavazují, že přijmou nezbytná opatření k zabránění dále uvedeným činům a k soudnímu stíhání a potrestání jejich pachatelů:
1.1.1 vkládání omamných a psychotropních látek, jakož i látek výbušných, zápalných nebo jiných nebezpečných látek do poštovních zásilek, pokud jejich vkládání není Úmluvou výslovně povoleno;
1.1.2 vkládání předmětů pedofilního charakteru nebo dětské pornografie do poštovních zásilek.

2. Výplatné obecně a prostředky výplatného
2.1 Členské země se zavazují, že přijmou nezbytná opatření k zabránění, k soudnímu stíhání a potrestání jakýchkoli přestupků týkajících se prostředků výplatného stanovených touto Úmluvou, např.:
2.1.1 poštovních známek, ať v oběhu nebo stažených z oběhu;
2.1.2 výplatních znaků;
2.1.3 otisků výplatních strojů nebo tiskařských lisů;
2.1.4 mezinárodních odpovědek.
2.2 Pro účely této Úmluvy se přestupkem týkajícím se prostředků výplatného rozumí kterýkoli z dále uvedených činů spáchaný s úmyslem nezákonného obohacení sebe sama nebo třetí strany. Trestné jsou následující činy:
2.2.1 falšování, napodobování nebo padělání jakýchkoli výplatních prostředků nebo jakékoli nezákonné či trestné jednání spojené s jejich neoprávněnou výrobou;

2.2.2 používání, uvedení do oběhu, uvedení na trh, rozesílání, šíření, doprava, prezentace nebo vystavování včetně propagace jakýchkoli falšovaných, napodobených nebo padělaných výplatních prostředků;

2.2.3 používání nebo uvedení do oběhu pro poštovní účely jakýchkoli výplatních prostředků, které již byly použity;

2.2.4 jakékoli pokusy o spáchání těchto přestupků.

3. Reciprocita

3.1 Co se týče postihů, nečiní se žádný rozdíl mezi skutky uvedenými v odstavci 2 ve vztahu k tomu, zda jde o výplatní prostředky vnitrostátní či zahraniční; toto ustanovení nepodléhá žádné zákonné či dohodnuté podmínce reciprocity.

DRUHÁ ČÁST

Pravidla pro listovní zásilky a poštovní balíky

HLAVA 1

Poskytování služeb

Článek 12
Základní služby

1. Členské země zajišťují přijímání, zpracování, přepravu a dodávání listovních zásilek.

2. Listovní zásilky jsou:
2.1 prioritní a neprioritní zásilky do 2 kg;
2.2 psaní, dopisnice, tiskoviny a balíčky do 2 kg;
2.3 slepecké zásilky do 7 kg;
2.4 zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta na stejném místě určení nazývané „tiskovinové pytle“ (pytle M) do 30 kg.

3. Listovní zásilky se dělí buďto podle rychlosti zpracování zásilek nebo podle jejich obsahu v souladu s Řádem listovních zásilek.

4. Vyšší limity hmotnosti než jsou uvedeny v odstavci 2 se nepovinně vztahují na určité druhy listovních zásilek podle podmínek specifikovaných v Řádu listovních zásilek.

5. Členské země rovněž zajišťují přijímání, zpracování, přepravu a dodávání poštovních balíků do 20 kg buďto podle ustanovení Úmluvy nebo, v případě balíků vypravovaných do zahraničí a po dvoustranné dohodě, jakýmkoli jiným způsobem, který je pro jejich zákazníky výhodnější.

6. Vyšší limity hmotnosti než 20 kg se nepovinně vztahují na určité druhy balíků za podmínek specifikovaných v Řádu poštovních balíků.

7. Každá země, jejíž poštovní správa nezajišťuje přepravu balíků, může dát provádět ustanovení Úmluvy dopravními podniky. Zároveň může tuto službu omezit na balíky pocházející z míst nebo určené do míst obsluhovaných těmito podniky.

8. Odchylkou od ustanovení odstavce 5 nejsou země, které nebyly před 1. lednem 2001 účastníky Ujednání o poštovních balících, povinny poskytovat službu poštovních balíků.

Článek 13
Doplňkové služby

1. Členské země poskytují následující povinné doplňkové služby:
1.1 službu doporučených zásilek u prioritních a leteckých listovních zásilek do zahraničí;
1.2 službu doporučených zásilek u neprioritních a pozemních listovních zásilek na místa určení, kde neexistuje služba prioritních nebo leteckých listovních zásilek;
1.3 službu doporučených zásilek u všech listovních zásilek ze zahraničí.

2. Poskytování služby doporučených zásilek u neprioritních a pozemních listovních zásilek na místa určení, kde existuje prioritní nebo letecká listovní služba, je nepovinné.

3. Členské země mohou poskytovat následující nepovinné doplňkové služby ve styku mezi správami, které se na poskytování těchto služeb dohodly:
3.1 službu zásilek s udanou cenou u listovních zásilek a balíků;
3.2 službu ověřených zásilek u listovních zásilek;
3.3 službu zásilek na dobírku u listovních zásilek a balíků;
3.4 službu spěšných zásilek u listovních zásilek a balíků;

3.5 službu dodání do vlastních rukou u doporučených, ověřených nebo cenných listovních zásilek;
3.6 službu zásilek dodávaných bez sazeb a poplatků u listovních zásilek a balíků;
3.7. službu křehkých a neskladných balíků;
3.8 službu konsignace u sdružených zásilek od jednoho odesílatele určených do zahraničí.

4. Tři dále uvedené doplňkové služby mají jak povinné, tak nepovinné složky:
4.1 služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku (CCRI – IBRS), která je v podstatě nepovinná. Všechny správy jsou však povinny zajišťovat „zpáteční" službu těchto zásilek;
4.2 služba mezinárodních odpovědek, které lze vyměnit ve kterékoli členské zemi. Prodej mezinárodních odpovědek je však nepovinný;
4.3 dodejka u doporučených a ověřených listovních zásilek, balíků a zásilek s udanou cenou. Všechny poštovní správy přijímají dodejky u zásilek ze zahraničí. Poskytování služby zásilek s dodejkou u zásilek do zahraničí je však nepovinné.

5. Popis těchto služeb a jejich sazby jsou uvedeny v Řádech.

6. Pokud se za níže uvedené prvky služeb vybírají zvláštní sazby ve vnitrostátním styku, jsou poštovní správy oprávněny vybírat stejné sazby u mezinárodních zásilek za podmínek uvedených v Řádech:
6.1 dodání balíčků o hmotnosti nad 500 gramů;
6.2 podání listovních zásilek na poslední chvíli;
6.3 podání zásilek mimo běžnou otvírací dobu přepážek;
6.4 převzetí v místě bydliště odesílatele;
6.5 vyzvednutí listovní zásilky mimo běžnou otvírací dobu přepážek;
6.6 poste restarte;
6.7 úložné za listovní zásilky o hmotnosti nad 500 g a za balíky;
6.8 dodání balíků na žádost adresáta jako reakce na oznámení o jejich příchodu;
6.9 odpovědnost pro případ vyšší moci.

Článek 14
Elektronická pošta, služba zásilek EMS, integrovaná logistika a nové služby

1. Poštovní správy se mohou vzájemně dohodnout, že se budou podílet na následujících službách popsaných v Řádech:
1.1 elektronická pošta, což je poštovní služba zahrnující elektronický přenos zpráv;
1.2 služba zásilek EMS, což je expresní poštovní služba určená pro dokumenty a zboží představující co možná nejrychlejší poštovní službu zajišťovanou fyzickými prostředky; poštovní správy mohou tuto službu poskytovat na základě Mnohostranné standardní dohody o EMS nebo na základě dvoustranných dohod;
1.3 integrovaná logistika, což je služba, která plně odpovídá požadavkům zákazníků v oblasti logistiky a obsahuje etapu předcházející fyzické přepravě zboží a dokumentů a etapu po ní následující;
1.4 elektronické poštovní razítko, které poskytuje stanoveným způsobem a ve stanoveném čase přesvědčivý důkaz o uskutečnění elektronické události, jejímiž účastníky je jedna nebo více stran.

2. Poštovní správy mohou na základě společné dohody vytvořit novou službu, jež není výslovně uvedena v Aktech Unie. Sazby za tuto novou službu stanoví každá zúčastněná správa s přihlédnutím k nákladům na její provozování.

Článek 15
Nepřípustné zásilky. Zákazy

1. Všeobecná ustanovení
1.1 Zásilky, které nesplňují podmínky vyžadované Úmluvou a Řády, jsou nepřípustné. Zásilky odeslané s podvodným úmyslem nebo s úmyslem vyhnout se zaplacení náležitých sazeb jsou rovněž nepřípustné.
1.2 Výjimky ze zákazů uvedených v tomto článku jsou stanoveny v Řádech.
1.3 Všechny poštovní správy mají možnost rozšířit zákazy uvedené v tomto článku a tyto zákazy mohou být uplatněny neprodleně po jejich zahrnutí do příslušného seznamu.

2. Zákazy platné pro všechny druhy zásilek
2.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek dále uvedené předměty:
2.1.1 omamné a psychotropní látky;
2.1.2 oplzlé nebo nemravné předměty;
2.1.3 předměty, jejichž dovoz nebo oběh je v zemi určení zakázán;
2.1.4 předměty, které mohou svou povahou nebo svým obalem ohrozit pracovníky či veřejnost nebo pošpinit či poškodit ostatní zásilky, poštovní zařízení nebo majetek třetí osoby;
2.1.5 písemnosti mající charakter aktuální a osobní korespondence vyměňované mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí.

3. Výbušné, hořlavé nebo radioaktivní materiály a jiné nebezpečné látky
3.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek výbušné, hořlavé nebo jiné nebezpečné látky, jakož i radioaktivní materiály.
3.2 Výjimečně jsou dovoleny následující látky a materiály:
3.2.1 radioaktivní materiály zasílané v listovních zásilkách a poštovních balících uvedené v článku 16.1;
3.2.2 biologické látky zasílané v listovních zásilkách uvedené v článku 16.2.

4. Živá zvířata
4.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek živá zvířata.
4.2 Výjimečně je dovoleno zasílat v jiných listovních zásilkách než cenných:
4.2.1 včely, pijavice a housenky bource morušového;
4.2.2 cizopasníky a hubitele škodlivého hmyzu určené k regulaci tohoto hmyzu a vyměňované mezi úředně uznanými ústavy;
4.2.3 mouchy čeledi Drosophilidae (octomilky) pro biomedicínský výzkum vyměňované mezi úředně uznanými ústavy.
4.3 Výjimečně je dovoleno zasílat v balících:
4.3.1 živá zvířata, jejichž přeprava v poštovních zásilkách je povolena poštovními předpisy zúčastněných zemí.

5. Vkládání korespondence do balíků
5.1 Do poštovních balíků je zakázáno vkládat dále uvedené předměty:
5.1.1 dokumenty mající charakter aktuální a osobní korespondence;

5.1.2 korespondenci všeho druhu vyměňovanou mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí.

6. Mince, bankovky a jiné cenné předměty

6.1 Je zakázáno vkládat mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty:

6.1.1 do listovních zásilek bez udané ceny;

6.1.1.1 pokud to však vnitrostátní předpisy zemí původu a určení dovolují, mohou být tyto předměty zasílány v uzavřené obálce jako doporučené zásilky;

6.1.2 do balíků bez udané ceny, ledaže to vnitrostátní předpisy zemí původu a určení dovolují;

6.1.3 do balíků bez udané ceny vyměňovaných mezi dvěma zeměmi, které dovolují cenné balíky;

6.1.3.1 každá správa může navíc zakázat vkládání zlatých prutů do balíků s udanou cenou nebo bez udané ceny pocházejících z jejího území či na její území určených nebo přepravovaných přes její území v otevřeném průvozu; skutečnou hodnotu takovýchto zásilek může omezit.

7. Tiskoviny a slepecké zásilky

7.1. Tiskoviny a slepecké zásilky:

7.1.1 nesmějí být opatřeny žádnou poznámkou ani obsahovat žádnou korespondenci;

7.1.2 nesmějí obsahovat poštovní známky ani formy výplatného, oražené nebo neoražené, ani žádný dokument představující nějakou hodnotu, s výjimkou případů, kdy je do zásilky vložena dopisnice, obálka nebo páska s vytištěnou adresou odesílatele zásilky nebo jeho zástupce v zemi podání nebo určení původní zásilky, předplacená pro cestu zpět.

8. Zacházení s neprávem přijatými zásilkami

8.1 Zacházení s neprávem přijatými zásilkami je upraveno v Řádech. Zásilky obsahující předměty uvedené v odstavcích 2.1.1, 2.1.2 a 3.1 však nejsou v žádném případě směrovány na místo určení, dodávány

adresátům ani vraceny na místo původu. V případě, že jsou při průvozu zásilek objeveny předměty zmíněné v odstavcích 2.1.1 a 3.1, zachází se s takovými zásilkami v souladu s vnitrostátními předpisy průvozní země.

Článek 16

Přípustné radioaktivní a biologické materiály

1. Radioaktivní materiály jsou dovoleny v listovních zásilkách a balících ve styku mezi poštovními správami, které vyslovily svůj souhlas s jejich přijímáním buďto vzájemně nebo jen v jednom směru, za následujících podmínek:

1.1 radioaktivní materiály jsou upraveny a zabaleny v souladu s příslušnými ustanoveními Řádů;

1.2 jsou-li zasílány v listovních zásilkách, vybírá se za ně sazba jako za prioritní zásilky nebo jako za psaní a doporučné;

1.3 radioaktivní materiály obsažené v listovních zásilkách nebo poštovních balících musejí být směrovány nejrychlejší cestou, obvykle leteckou, s výhradou zaplacení příslušných leteckých příplatků;

1.4 radioaktivní materiály smějí podávat pouze k tomu oprávnění odesílatelé.

2. Biologické materiály jsou dovoleny v listovních zásilkách za následujících podmínek:

2.1 Zkáze podléhající biologické látky, infekční látky a tuhý oxid uhličitý (suchý led), pokud je používán k chlazení infekčních látek, se mohou zasílat pouze ve styku mezi oprávněnými úředně uznávanými laboratořemi. Toto nebezpečné zboží může být podáno jako letecká poštovní zásilka za předpokladu, že to dovolují vnitrostátní předpisy, platné technické pokyny Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a předpisy IATA týkající se nebezpečného zboží.

2.2. Za zkáze podléhající biologické látky a infekční látky upravené a zabalené v souladu s příslušnými ustanoveními Řádu se vybírá sazba jako za prioritní zásilky nebo za psaní a doporučné. Je dovoleno vybírat příplatek za zpracování těchto zásilek.

2.3 Přijímání zkáze podléhajících biologických látek a infekčních látek se týká pouze členských zemí, jejichž poštovní správy s tím vyjádřily souhlas, a to ve vzájemném styku nebo pouze v jednom směru.

2.4 Zásilky s tímto obsahem se směrují nejrychlejší cestou, obvykle letecky, pod podmínkou zaplacení příslušných leteckých příplatků, a mají přednost při dodávání.

Článek 17
Reklamace

1. Každá poštovní správa je povinna přijímat reklamace týkající se jakékoli zásilky podané v její službě nebo ve službě jiné poštovní správy za předpokladu, že tyto reklamace jsou uplatněny ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky. Lhůta šesti měsíců se týká vztahů mezi reklamujícími a poštovními správami a nezahrnuje předání reklamací mezi poštovními správami.

1.1 Přijímání reklamací týkajících se nedodání obyčejných listovních zásilek však není povinné. Poštovní správy, které přijímají reklamace týkající se nedodání obyčejných listovních zásilek, tedy mají možnost omezit své šetření na pátrání na poštovní úložně.

2. Reklamace se přijímají za podmínek stanovených v Řádech.

3. Vyřizování reklamací je bezplatné. Avšak dodatečné náklady způsobené požadavkem na odeslání službou EMS jdou obecně k tíži žadatele.

Článek 18
Celní kontrola. Clo a jiné poplatky

1. Poštovní správy země původu a země určení jsou oprávněny předkládat zásilky k celní kontrole podle předpisů těchto zemí.

2. Zásilky předkládané celní kontrole mohou být zatíženy poštovní sazbou za předložení celnímu úřadu, jejíž orientační výše je stanovena v Řádech. Tato sazba se vybírá pouze za předložení celnímu úřadu

a celní projednání těch zásilek, které byly zatíženy clem nebo jakýmkoli jiným poplatkem téhož charakteru.

3. Poštovní správy, které jsou oprávněny zajišťovat celní projednávání zásilek jménem svých zákazníků, mohou od zákazníků vybírat sazbu odvozenou od skutečných nákladů na tuto činnost.

4. Poštovní správy jsou oprávněny vybírat podle okolností od odesílatelů nebo příjemců zásilek clo a veškeré jiné dlužné poplatky.

Článek 19
Výměna přímých závěrů s vojenskými jednotkami

1. Přímé listovní závěry mohou být vyměňovány prostřednictvím pozemních, námořních nebo leteckých služeb jiných zemí:
1.1 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky vojenských jednotek daných k dispozici Organizaci spojených národů;
1.2 mezi velícími důstojníky těchto vojenských jednotek;
1.3 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky námořních, leteckých či pozemních oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země rozmístěných v zahraničí;
1.4 mezi velícími důstojníky námořních, leteckých či pozemních oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země.

2. Listovní zásilky obsažené v závěrech uvedených v odstavci 1 musejí být adresovány výlučně příslušníkům vojenských jednotek nebo štábů a posádkám plavidel nebo letadel, pro něž jsou závěry určeny nebo z nichž jsou odesílány, nebo musejí být těmito osobami odeslány. Tarify a zasílací podmínky pro tyto zásilky stanoví podle svých předpisů poštovní správa té země, která dala vojenskou jednotku k dispozici nebo které plavidla nebo letadla patří.

3. Není-li zvláštní dohody, je poštovní správa té země, která dala vojenskou jednotku k dispozici nebo které patří válečná plavidla nebo vojenská letadla, odpovědná vůči zúčastněným správám za zaplacení

průvozních výdajů za závěry, terminálních výdajů a výdajů na leteckou přepravu.

Článek 20
Normy a cíle týkající se kvality služby

1. Správy stanoví a zveřejňují normy a cíle týkající se dodávání listovních zásilek a balíků došlých ze zahraničí.

2. Tyto normy a cíle, ke kterým se připočte doba obvykle nutná pro celní projednání, nesmějí být méně výhodné než normy a cíle stanovené pro srovnatelné zásilky vnitrostátního styku.

3. Správy původu rovněž stanoví a zveřejňují „end-to-end" (od podání až po dodání) normy pro prioritní a letecké listovní zásilky a balíky a pro ekonomické/pozemní balíky.

4. Poštovní správy vyhodnocují aplikaci norem pro kvalitu služby.

HLAVA 2

Odpovědnost

Článek 21
Odpovědnost poštovních správ. Náhrady

1. Všeobecná ustanovení
1.1 S výjimkou případů uvedených v článku 22 poštovní správy odpovídají za:
1.1.1 ztrátu, poškození nebo úbytek obsahu doporučených zásilek, obyčejných balíků a zásilek s udanou cenou;
1.1.2 ztrátu ověřených zásilek;
1.1.3 vrácení balíku, na němž není uveden důvod vrácení.

1.2 Za jiné zásilky než uvedené v odstavcích 1.1.1 a 1.1.2 poštovní správy neodpovídají.

1.3 Ve všech dalších případech, které nejsou stanoveny touto Úmluvou, poštovní správy neodpovídají.

1.4. Jestliže je ztráta nebo úplné zničení obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou následkem vyšší moci a neposkytuje se za ně náhrada, má odesílatel nárok na vrácení zaplacených sazeb s výjimkou sazby za udanou cenu.

1.5 Výše náhrady, která se vyplatí, nesmí překročit částky stanovené v Řádu listovních zásilek a v Řádu poštovních balíků.

1.6 V případě odpovědnosti se při výplatě náhrady nepřihlíží k nepřímým škodám nebo ušlým ziskům.

1.7 Veškerá ustanovení vztahující se k odpovědnosti poštovních správ jsou nekompromisní, závazná a vyčerpávající. Poštovní správy nejsou v žádném případě – dokonce ani v případě závažné chyby – odpovědné nad rámec limitů stanovených v Úmluvě a v Řádech.

2. Doporučené zásilky

2.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem listovních zásilek. Požaduje-li odesílatel nižší náhradu, než je částka stanovená v Řádu listovních zásilek, mohou správy vyplatit tuto nižší částku a dostat pak odpovídající vyrovnání od ostatních zúčastněných správ.

2.2. V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající skutečné výši škody způsobené poškozením nebo úbytkem obsahu.

3. Ověřené zásilky

3.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu ověřené zásilky má odesílatel nárok pouze na vrácení zaplacených sazeb.

4. Obyčejné balíky

4.1 V případě ztráty, úplného úbytku obsahu nebo úplného zničení obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem poštovních balíků. Požaduje-li odesílatel nižší náhradu, než je částka

stanovená v Řádu poštovních balíků, mohou správy vyplatit tuto nižší částku a dostat pak odpovídající vyrovnání od ostatních zúčastněných poštovních správ.

4.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu.

4.3 Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou ve vzájemném styku používat částku za balík stanovenou Řádem poštovních balíků, bez ohledu na hmotnost balíku.

5. Zásilky s udanou cenou

5.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající částce udané ceny v DTS.

5.2. V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu. Náhrada však nesmí v žádném případě převyšovat částku udané ceny v DTS.

6. V případech uvedených v odstavcích 4 a 5 se náhrada vypočte podle běžné tržní ceny předmětů nebo zboží téhož druhu v místě a době podání v přepočtu na DTS. Není-li běžná cena známa, vypočte se náhrada podle obvyklé ceny předmětů nebo zboží ohodnocených na stejném základě.

7. Poskytuje-li se náhrada za ztrátu, úplné zničení nebo úplný úbytek obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou, má odesílatel nebo případně adresát navíc nárok na vrácení zaplacených sazeb, s výjimkou doporučného nebo sazby za udanou cenu. Totéž platí o doporučených zásilkách, obyčejných balících nebo zásilkách s udanou cenou odmítnutých příjemci kvůli špatnému stavu, pokud lze tento špatný stav přičíst poštovní službě a pokud zakládá její odpovědnost.

8. Odchylkou od ustanovení odstavců 2, 4 a 5 má adresát nárok na náhradu po převzetí doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou s poškozením nebo úbytkem obsahu.

9. Poštovní správa původu má možnost vyplácet odesílatelům ve své zemi náhrady stanovené jejími vnitrostátními předpisy pro doporučené zásilky a balíky bez udané ceny pod podmínkou, že nebudou nižší než náhrady uvedené v odstavcích 2.1 a 4.1. Totéž platí pro poštovní správu určení, pokud se náhrada vyplácí adresátovi. Částky uvedené v odstavcích 2.1 a 4.1 však zůstávají v platnosti:

9.1 v případě postihu proti odpovědné správě;

9.2 zřekne-li se odesílatel svých práv ve prospěch adresáta nebo naopak.

10. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu týkající se výplaty náhrady poštovním správám, s výjimkou případu dvoustranné dohody.

Článek 22

Zproštění poštovních správ odpovědnosti

1. Poštovní správy přestávají být odpovědné za doporučené zásilky, ověřené zásilky, balíky a zásilky s udanou cenou, které dodaly za podmínek stanovených jejich vnitrostátními předpisy pro zásilky téhož druhu. Odpovědnost však trvá:

1.1 jsou-li poškození nebo úbytek obsahu zjištěny buď před dodáním, nebo při dodání zásilky;

1.2 pokud prohlásí adresát nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel při převzetí zásilky s poškozením nebo úbytkem obsahu, že ji přijímá s výhradou, dovolují-li to vnitrostátní předpisy;

1.3 pokud, dovolují-li to vnitrostátní předpisy, byla doporučená zásilka dodána do domovní schránky a při reklamačním řízení adresát prohlásí, že zásilku neobdržel;

1.4 pokud – nehledě k obvyklému zproštění odpovědnosti – příjemce nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel balíku nebo zásilky s udanou cenou oznámí neprodleně správě, která mu zásilku dodala, že zjistil škodu; musí přitom prokázat, že k poškození nebo úbytku

obsahu nedošlo po dodání. Výraz „neprodleně“ je třeba vykládat v souladu s vnitrostátní legislativou.

2. Poštovní správy jsou zproštěny odpovědnosti:
2.1 v případě vyšší moci, s výhradou článku 13.6.9;
2.2 nemohou-li z důvodu zničení služebních dokladů z vyšší moci podat vysvětlení, co se se zásilkami stalo, a nebyla-li jejich odpovědnost prokázána jiným způsobem;
2.3 byla-li škoda způsobena chybou nebo nedbalostí odesílatele nebo vznikla z povahy zasílaného obsahu;
2.4 jde-li o zásilky, které spadají pod zákazy uvedené v článku 15;
2.5 v případě zabavení podle předpisů země určení na základě oznámení správy této země;
2.6 jde-li o zásilky s udanou cenou, jejichž cena byla podvodně udána vyšší částkou než je skutečná hodnota obsahu;
2.7 jestliže odesílatel neuplatnil reklamaci ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky;
2.8 jde-li o balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob;
2.9 existuje-li podezření, že odesílatel jednal s podvodným úmyslem, aby získal odškodnění.

3. Poštovní správy nepřijímají žádnou odpovědnost za celní prohlášky vyhotovené v jakékoli formě ani za rozhodnutí, která učinily celní orgány při prohlídce zásilek podléhajících celní kontrole.

Článek 23
Odpovědnost odesílatele

1. Odesílatel zásilky je odpovědný za újmu na zdraví způsobenou poštovním zaměstnancům a za jakoukoli škodu způsobenou na jiných poštovních zásilkách a poštovním zařízení v důsledku odeslání předmětů nepřípustných k přepravě nebo nedodržení zasílacích podmínek.

2. V případě škody způsobené na jiných poštovních zásilkách je odesílatel odpovědný za každou poškozenou zásilku ve stejném rozsahu jako poštovní správy.

3. Přijetí zásilky podací poštou nezprošťuje odesílatele odpovědnosti.

4. Naproti tomu pokud odesílatel dodržel zasílací podmínky, není odpovědný, jestliže došlo k chybě nebo nedbalosti ze strany poštovních správ anebo dopravců při zacházení se zásilkami po jejich převzetí.

Článek 24
Výplata náhrady

1. S výhradou práva postihu vůči odpovědné správě má povinnost vyplatit náhradu a vrátit zaplacené sazby a poplatky podle okolností buďto správa původu nebo správa určení.

2. Odesílatel se může vzdát svých práv na náhradu ve prospěch adresáta. Naopak adresát se může zříci svých práv ve prospěch odesílatele. Odesílatel nebo adresát mohou zmocnit k převzetí náhrady třetí osobu, dovolují-li to vnitrostátní předpisy.

Článek 25
Případné vrácení náhrady odesílatelem nebo adresátem

1. Jestliže se po vyplacení náhrady najde doporučená zásilka, balík nebo zásilka s udanou cenou nebo část obsahu, jež byly předtím považovány za ztracené, vyrozumí se podle okolností odesílatel nebo adresát, že si může zásilku převzít ve lhůtě tří měsíců proti vrácení částky vyplacené náhrady. Zároveň se dotáže, komu má být zásilka dodána. V případě, že odmítne nebo neodpoví během předepsané lhůty, postupuje se stejným způsobem u adresáta, případně odesílatele, přičemž se mu na odpověď poskytne stejná lhůta.

2. Pokud odesílatel i adresát odmítnou zásilku převzít nebo neodpovědí ve lhůtě stanovené v odstavci 1, stává se zásilka vlastnictvím správy, případně správ, které nesly škodu.

3. Zjistí-li se v případě dodatečného nalezení zásilky s udanou cenou, že hodnota jejího obsahu je nižší, než je částka vyplacené náhrady, musí podle okolností odesílatel nebo adresát vrátit částku této náhrady proti předání zásilky, aniž je to na újmu důsledkům vyplývajícím z podvodného udání ceny.

Článek 26

Reciprocita vztahující se na výhrady týkající se odpovědnosti

1. Odchylkou od ustanovení článků 22 až 25 všechny členské země, které si vyhrazují právo nevyplácet náhradu z titulu odpovědnosti, nemají nárok na náhradu ze strany jiných členských zemí, které přijímají odpovědnost v souladu s ustanoveními výše uvedených článků.

HLAVA 3

Zvláštní ustanovení pro listovní zásilky

Článek 27

Podávání listovních zásilek v zahraničí

1. Žádná členská země není povinna přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé sídlící na jejím území podávají nebo dávají podat v cizí zemi s cílem využít tamějších výhodnějších tarifních podmínek.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahují bez rozdílu jak na listovní zásilky připravené v sídelní zemi odesílatele a poté přepravené přes hranice, tak na listovní zásilky vyhotovené v cizí zemi.

3. Správa určení má právo vyžadovat od odesílatele a, není-li uveden, od správy podání zaplacení vnitrostátních sazeb. Pokud ve lhůtě stanovené správou určení ani odesílatel ani správa podání nesvolí k zaplacení

těchto sazeb, může správa určení zásilky buďto vrátit správě podání s právem na úhradu nákladů za zpáteční přepravu nebo s nimi zacházet podle vlastních předpisů.

4. Žádná členská země není povinna přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé podali nebo dali podat ve velkém množství v jiné zemi, než ve které sídlí, jestliže je částka terminálních výdajů, kterou má dostat, nižší než částka, kterou by dostala, kdyby byly zásilky podány v sídelní zemi odesílatelů. Správy určení mají právo vyžadovat od správy podání odměnu úměrnou vzniklým nákladům, která nesmí překročit vyšší ze dvou následujících částek: buď 80 procent vnitrostátní sazby platné pro rovnocenné zásilky, nebo 0,14 DTS za zásilku plus 1 DTS za kilogram. Pokud ve lhůtě stanovené správou určení správa podání nesvolí k zaplacení požadované částky, může správa určení zásilky buďto vrátit správě podání s právem na úhradu nákladů za zpáteční přepravu, nebo s nimi může zacházet podle vlastních předpisů.

TŘETÍ ČÁST

Odměna

HLAVA 1

Zvláštní ustanovení pro listovní zásilky

Článek 28
Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení

1. S výhradou výjimek stanovených v Řádech má každá správa, která dostává od jiné správy listovní zásilky, právo vybírat od odesílající správy platbu na úhradu výdajů vzniklých v souvislosti s převzatými mezinárodními listovními zásilkami.

2. Pro aplikaci ustanovení týkajících se úhrady terminálních výdajů se poštovní správy dělí na země a území v cílovém systému nebo země a území oprávněné být v přechodném systému podle seznamu sestaveného za tímto účelem Kongresem v jeho rezoluci 12/2004. V ustanoveních o terminálních výdajích se země i území nazývají „zeměmi".

3. Ustanovení této Úmluvy týkající se placení terminálních výdajů představují přechodná opatření, jež povedou k přijetí systému placení přihlížejícímu ke specifickým faktorům každé země.

4. Přístup k vnitrostátní službě

4.1 Každá správa dá ostatním správám k dispozici veškeré tarify, lhůty a podmínky, které nabízí za stejných podmínek tuzemským zákazníkům ve vnitrostátním styku.

4.2 Odesílající správa může podobně požádat správu země určení v cílovém systému, aby jí poskytla stejné podmínky, jaké nabízí u rovnocenných zásilek tuzemským zákazníkům.

4.3 Správy zemí v přechodném systému musejí oznámit, zda dovolují přístup za podmínek uvedených v odstavci 4.1.

4.3.1 Jestliže správa země v přechodném systému prohlásí, že dovoluje přístup za podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, platí toto dovolení pro všechny správy Unie bez rozdílu.

4.4 Je na správě určení, aby rozhodla, zda správa původu dodržuje podmínky přístupu k její vnitrostátní službě.

5. Sazby terminálních výdajů za hromadně podávané zásilky nesmějí být vyšší nežli jsou nejvýhodnější sazby používané správou určení na základě dvoustranných či mnohostranných ujednání o terminálních výdajích. Je na správě určení, aby posoudila, zda správa původu dodržuje podmínky přístupu či nikoli.

6. Odměna terminálních výdajů je založena na plnění kvality služby v zemi určení. Rada poštovního provozu je proto oprávněna v období mezi dvěma kongresy přiznat příplatky k odměně uvedené v odstavcích 29 a 30 s cílem povzbudit k účasti v systému kontroly a odměnit správy, které plní své cíle kvality. Rada poštovního provozu může rovněž stanovit penále v případě nedostatečné kvality, avšak odměna nemůže být nižší než odměna uvedená v článcích 29 a 30.

7. Každá správa se může zcela nebo částečně zříci odměny uvedené v odstavci 1.

8. Zúčastněné správy mohou na základě dvoustranné nebo mnohostranné dohody při vyrovnávání účtů týkajících se terminálních výdajů používat jiné systémy odměňování.

Článek 29

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na výměny mezi zeměmi v cílovém systému

1. Odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek s výjimkou tiskovinových pytlů se stanoví na základě použití sazeb za zásilku a za kilogram, odrážejících náklady na zpracování v zemi

určení; tyto náklady musejí být ve vztahu k vnitrostátním sazbám. Výpočet sazeb se provádí v souladu s podmínkami blíže vymezenými v Řádu listovních zásilek.

2. Sazby za zásilku a za kilogram se vypočítají na základě dále uvedené procentuální sazby za 20gramové prioritní psaní vnitrostátního styku:
2.1 pro r. 2006: 62 %;
2.2 pro r. 2007: 64 %;
2.3 pro r. 2008: 66 %;
2.4 pro r. 2009: 68 %.

3. Tyto sazby nesmějí překročit:
3.1 pro r. 2006: 0,226 DTS za zásilku a 1,768 DTS za kilogram;
3.2 pro r. 2007: 0,231 DTS za zásilku a 1,812 DTS za kilogram;
3.3 pro r. 2008: 0,237 DTS za zásilku a 1,858 DTS za kilogram;
3.4 pro r. 2009: 0,243 DTS za zásilku a 1,904 DTS za kilogram.

4. Pro období let 2006 až 2009 nesmějí být používané sazby nižší než 0,147 DTS za zásilku a 1,491 DTS za kilogram. Pokud zvýšené sazby nepřekročí 100 % sazby za 20gramové prioritní psaní vnitrostátního styku příslušné země, minimální sazby se zvyšují na:
4.1 pro r. 2006: 0,151 DTS za zásilku a 1,536 DTS za kilogram;
3.2 pro r. 2007: 0,154 DTS za zásilku a 1,566 DTS za kilogram;
3.3 pro r. 2008: 0,158 DTS za zásilku a 1,598 DTS za kilogram;
3.4 pro r. 2009: 0,161 DTS za zásilku a 1,630 DTS za kilogram.

5. U tiskovinových pytlů se používá sazba 0,793 DTS za kilogram.
5.1 Tiskovinové pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kg.

6. U doporučených zásilek je stanoven příplatek 0,5 DTS za zásilku a u cenných zásilek 1 DTS za zásilku.

7. Ustanovení používaná mezi zeměmi v cílovém systému se vztahují na každou zemi oprávněnou být v přechodném systému, která vyjádří své přání připojit se k cílovému systému. Rada poštovního provozu může stanovit přechodná opatření v Řádu listovních zásilek.

8. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu s výjimkou případu dvoustranné dohody.

Článek 30

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem

1. Odměna
1.1 Odměna za listovní zásilky s výjimkou tiskovinových pytlů je 0,147 DTS za zásilku a 1,491 DTS za kilogram.
1.1.1 U objemů nižších než 100 tun ročně se obě složky převedou na celkovou sazbu 3,727 DTS za kilogram na základě celosvětového průměrného počtu 15,21 zásilek na kilogram.
1.1.2 U objemů vyšších než 100 tun ročně se použije celková sazba 3,727 DTS za kilogram, jestliže ani správa určení ani správa původu nepožaduje změnu sazby na základě skutečného počtu zásilek na kilogram v dané relaci. Kromě toho se tato sazba použije v případě, že skutečný počet zásilek připadající na jeden kilogram je mezi 13 a 17.
1.1.3 Pokud jedna ze zúčastněných správ požádá o aplikaci skutečného počtu zásilek připadajícího na jeden kilogram, vypočte se odměna za příslušný objem podle opravného mechanismu specifikovaného v Řádu listovních zásilek.
1.1.4 Země v cílovém systému se nemůže dovolávat změny celkové sazby uvedené v odstavci 1.1.2 směrem dolů ve vztahu k zemi v přechodném systému, pokud ta nepožaduje změnu v opačném směru.
1.2 U tiskovinových pytlů se používá sazba 0,793 DTS za kilogram.
1.2.1 Tiskovinové pytle o hmotnosti nižší než 5 kg se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kg.
1.3 U doporučených zásilek je stanoven příplatek 0,5 DTS za zásilku a u cenných zásilek 1 DTS za zásilku.

2. Mechanismus harmonizace systémů
2.1 Jestliže správa určení v cílovém systému s objemem zásilek vyšším než 50 tun ročně zjistí, že roční hmotnost v tomto toku přesahuje práh vypočítaný podle podmínek stanovených v Řádu listovních zásilek,

může na zásilky přesahující tento práh aplikovat systém odměňování uvedený v článku 29 za předpokladu, že neuplatnila opravný mechanismus.

2.2 Jestliže správa v přechodném systému, která dostává ročně od jiné země v přechodném systému více než 50 tun ročně, zjistí, že roční hmotnost v tomto toku přesahuje práh vypočítaný podle podmínek stanovených v Řádu listovních zásilek, může na zásilky přesahující tento práh aplikovat dodatečnou odměnu uvedenou v článku 31 za předpokladu, že neuplatnila opravný mechanismus.

3. Hromadně podávané zásilky

3.1 Odměna za hromadně podávané zásilky zemím v cílovém systému se stanoví aplikací sazeb za zásilku a za kilogram uvedených v článku 29.

3.2 Správy v přechodném systému mohou požadovat za došlé hromadně podávané zásilky odměnu ve výši 0,147 DTS za zásilku a 1,491 za kilogram.

4. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu s výjimkou případu dvoustranné dohody.

Článek 31
Fond kvality služby

1. S výjimkou tiskovinových pytlů a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné všemi zeměmi a územími klasifikovanými Hospodářskou a sociální radou (ECOSOC) jako nejméně rozvinuté země (Least Developed Countries – LDC) zvyšují o 16,5 % ze sazby 3,727 DTS za kilogram uvedené v článku 30 pro účely financování Fondu kvality služby ke zvyšování kvality služby v nejméně rozvinutých zemích. Mezi těmito zeměmi navzájem se žádné navýšení neaplikuje.

2. Členské země SPU a území zahrnutá do Unie mohou předkládat Administrativní radě opodstatněné žádosti, aby byly považovány za potřebné, pokud jde o další dodatečné zdroje. Země klasifikované jako TRAC 1 – Target for Resources Assignment from the Core (bývalé

rozvojové země) mohou zažádat Administrativní radu o poskytnutí zdrojů z Fondu kvality služby za stejných podmínek jako nejméně rozvinuté země. Kromě toho země, klasifikované Programem Spojených národů pro rozvoj (UNDP) jako Net Contributor Countries (NCC – čistí přispěvatelé) mohou požádat Administrativní radu o čerpání prostředků Fondu kvality služby za stejných podmínek jako země TRAC 1. Přijaté žádosti udělené podle tohoto článku nabudou účinnosti prvního dne kalendářního roku následujícího po roce, kdy Administrativní rada přijala rozhodnutí. Administrativní rada posoudí žádost a rozhodne podle přísných kritérií, zda příslušná země může být ve vztahu k Fondu kvality služby považována za nejméně rozvinutou zemi nebo případně zemi TRAC 1. Administrativní rada každý rok zkontroluje a aktualizuje seznam členských zemí SPU a území zahrnutých do Unie.

3. S výjimkou tiskovinových pytlů a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné zeměmi a územími klasifikovanými pro účely terminálních výdajů Kongresem jako rozvinuté země zemím a územím klasifikovaným UNDP jako země TRAC 1 kromě nejméně rozvinutých zemí zvyšují o 8 % ze sazby 3,727 DTS za kilogram uvedené v článku 30 pro účely financování Fondu kvality služby ke zvyšování kvality služby v zemích TRAC 1 kromě LDC.

4. S výjimkou tiskovinových pytlů a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné zeměmi a územími klasifikovanými pro účely terminálních výdajů Kongresem jako rozvinuté země zemím a územím klasifikovaným stejným Kongresem jako rozvojové země, kromě zemí uvedených v odstavcích 1 a 3, zvyšují o 1 % ze sazby 3,727 DTS za kilogram uvedené v článku 30 pro účely financování Fondu kvality služby ke zvyšování kvality služby.

5. Země a území oprávněné čerpat ze zdrojů TRAC 1 se mohou snažit zvyšovat kvalitu své služby pomocí regionálních nebo mnohonárodních projektů ve prospěch nejméně rozvinutých zemí nebo zemí s nízkým příjmem. Tyto projekty by přinášely užitek přímo všem stranám přispívajícím k jejich financování prostřednictvím Fondu kvality služby.

6. Regionální projekty by měly podporovat zejména realizaci programů SPU na zvýšení kvality služby a zavedení provozních účetních systémů v rozvojových zemích. Rada poštovního provozu schválí nejpozději v r. 2006 postupy při financování těchto projektů.

Článek 32
Průvozní výdaje

1. Za přímé závěry a zásilky v otevřeném průvozu vyměňované mezi dvěma správami nebo mezi dvěma poštami téže země prostřednictvím služby jedné nebo více dalších správ (služby třetí strany) platí průvozní výdaje. Tyto výdaje představují odměnu za služby poskytnuté v souvislosti s pozemní, námořní nebo leteckou přepravou.

HLAVA 2

Jiná ustanovení

Článek 33
Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

1. Základní sazba používaná pro vyrovnávání účtů za leteckou přepravu mezi správami je schvalována Radou poštovního provozu. Vypočte ji Mezinárodní úřad podle vzorce uvedeného v Řádu listovních zásilek.

2. Výpočet leteckých přepravních výdajů za přímé závěry, prioritní zásilky, letecké zásilky a letecké balíky v otevřeném průvozu, jakož i příslušné způsoby odpočtu, vyplývají z Řádu listovních zásilek a z Řádu poštovních balíků.

3. Výdaje na leteckou přepravu za celý úsek jdou k tíži:
3.1 správy země původu, jde-li o přímé závěry, včetně případu, kdy jsou tyto závěry převáženy přes jednu nebo více průvozních zemí;
3.2 správy, která předává zásilky jiné správě, jde-li o prioritní zásilky a letecké zásilky v otevřeném průvozu včetně chybně směrovaných zásilek.

4. Stejná pravidla platí pro zásilky osvobozené od pozemních a námořních průvozních výdajů, jsou-li přepravovány letecky.

5. Každá správa určení, která zajišťuje leteckou přepravu zásilek mezinárodního styku uvnitř své země, má právo na úhradu dodatečných nákladů způsobených touto přepravou za předpokladu, že vážený průměr vzdálenosti leteckých úseků přesahuje 300 kilometrů. Rada poštovního provozu může nahradit vážený průměr vzdálenosti jinými vhodnými kritérii. Neexistuje-li dohoda o bezplatnosti, musejí být výdaje jednotné pro všechny prioritní a letecké závěry přicházející ze zahraničí, ať jsou dále směrovány leteckou cestou či nikoli.

6. Jsou-li však terminální výdaje vybírané správou určení založeny výslovně na nákladech nebo na vnitrostátních sazbách, žádná dodatečná úhrada výdajů za vnitrostátní leteckou přepravu se nevybírá.

7. Při výpočtu váženého průměru vzdálenosti správa určení vyjme hmotnost všech závěrů, u kterých je výpočet náhrady terminálních výdajů založen výslovně na nákladech nebo na vnitrostátních sazbách správy určení.

Článek 34
Pozemní a námořní balíkové podíly

1. Za balíky vyměňované mezi dvěma poštovními správami se vybírají příchodní pozemní podíly vypočítané kombinací základní sazby za balík a základní sazby za kilogram, stanovené v Řádu.

1.1 S přihlédnutím k výše uvedeným základním sazbám mohou být správy navíc oprávněny požadovat další sazby za balík a za kilogram v souladu s ustanoveními uvedenými v Řádu.

1.2 Podíly uvedené v odstavcích 1 a 2 jdou k tíži správy země původu, pokud Řád poštovních balíků nestanoví odchylky od této zásady.

1.3 Příchodní pozemní podíly musejí být jednotné pro celé území každé země.

2. Za balíky vyměňované mezi dvěma správami nebo mezi dvěma poštami téže země prostřednictvím pozemních služeb jedné nebo více dalších správ se vybírají ve prospěch zemí, jejichž služby se účastní pozemní přepravy, průvozní pozemní podíly stanovené Řádem podle příslušného stupně vzdálenosti.

2.1 Za balíky v otevřeném průvozu jsou zprostředkující správy oprávněny požadovat paušální podíl za zásilku stanovený Řádem.

2.2 Průvozní pozemní podíly jdou k tíži správy země původu, pokud Řád poštovních balíků nestanoví odchylky od této zásady.

3. Každá ze zemí, jejíž služby se podílejí na námořní přepravě balíků, je oprávněna požadovat námořní podíly. Tyto podíly jdou k tíži správy země původu, pokud Řád poštovních balíků nestanoví odchylky od této zásady.

3.1 Za každé použití námořní přepravy stanoví Řád poštovních balíků námořní podíl podle příslušného stupně vzdálenosti.

3.2 Poštovní správy mohou zvýšit námořní podíl vypočítaný podle odstavce 3.1 maximálně o 50 %. Naproti tomu jej mohou libovolně snížit.

Článek 35

Pravomoc Rady poštovního provozu stanovit výdaje a podíly

1. Rada poštovního provozu je oprávněna stanovit následující výdaje a podíly splatné poštovními správami v souladu s podmínkami vyjádřenými v Řádech:

1.1 průvozní výdaje za zpracování a přepravu listovních závěrů jednou nebo více zprostředkujícími zeměmi;

1.2 základní sazbu a výdaje na leteckou přepravu vztahující se k leteckým zásilkám;

1.3 příchodní pozemní podíly za zpracování příchozích balíků;

1.4 průvozní pozemní podíly za zpracování a přepravu balíků zprostředkující zemí;

1.5 námořní podíly za námořní přepravu balíků.

2. Každá revize provedená na základě metodiky zajišťující spravedlivou odměnu správám vykonávajícím služby se musí opírat o spolehlivé a reprezentativní ekonomické a finanční údaje. Případná změna, o níž se rozhodne, nabude účinnosti dnem určeným Radou poštovního provozu.

ČTVRTÁ ČÁST

Závěrečná ustanovení

Článek 36

Podmínky schvalování návrhů týkajících se Úmluvy a Řádů

1. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Úmluvě schváleny většinou přítomných členských zemí, které mají hlasovací právo. Při hlasování musí být přítomna nejméně polovina členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.

2. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k Řádu listovních zásilek a Řádu poštovních balíků schváleny většinou členů Rady poštovního provozu majících hlasovací právo.

3. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí návrhy předložené mezi dvěma kongresy a vztahující se k této Úmluvě a jejímu Závěrečnému protokolu získat:

3.1 dvě třetiny hlasů za předpokladu, že se hlasování zúčastnila nejméně polovina členských zemí Unie majících hlasovací právo, jde-li o změny;

3.2 většinu hlasů, jde-li o výklad ustanovení.

4. Nehledě k ustanovení uvedenému v odstavci 3.1 má každá členská země, jejíž vnitrostátní předpisy jsou dosud neslučitelné s navrhovanou změnou, možnost učinit písemné prohlášení generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu uvádějící, že nemůže tuto změnu přijmout, a to ve lhůtě devadesáti dní ode dne oznámení této změny.

Článek 37

Výhrady předložené během kongresu

1. Jakákoli výhrada neslučitelná s cílem a posláním Unie není dovolena.

2. Obecně platí, že jakákoli členská země, jejíž stanoviska ostatní členské země nesdílejí, se pokud možno vynasnaží přizpůsobit názoru většiny. Výhrady by se měly uplatňovat pouze tehdy, je-li to naprosto nezbytné a podložené pádnými důvody.

3. Výhrady k článkům této Úmluvy se předkládají Kongresu v podobě písemného návrhu v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu v souladu s příslušnými ustanoveními Jednacího řádu kongresů.

4. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k výhradám schváleny předepsanou většinou vyžadovanou ke změně článku, jehož se výhrada týká.

5. Výhrady se obecně uplatňují na základě reciprocity mezi členskou zemí, která je předložila, a ostatními členskými zeměmi.

6. Výhrady k této Úmluvě budou zařazeny do jejího Závěrečného protokolu na základě návrhů schválených kongresem.

Článek 38
Nabytí účinnosti a doba platnosti Úmluvy

1. Tato Úmluva nabude účinnosti dnem 1. ledna 2006 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tuto Úmluvu v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Bukurešti dne 5. října 2004.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVY

Přistupujíce k podpisu Světové poštovní úmluvy sjednané s datem dnešního dne se níže podepsaní zplnomocněnci dohodli na následujícím:

Článek I

Vlastnictví poštovních zásilek. Vracení. Změna nebo oprava adresy

1. Ustanovení článku 5.1 a 2 se nevztahují na Antiguu a Barbudu, Bahrajn (království), Barbados, Belize, Botswanu, Brunej Darussalam, Dominiku, Egypt, Fidži, Gambii, Grenadu, Guyanu, Hongkong, Irsko, Jamajku, Kanadu, Keňu, Kiribati, Kuvajt, Lesotho, Malajsii, Malawi, Mauricius, Nauru, Nigérii, Nový Zéland, Papuu-Novou Guineu, S. Kitts a Nevis, S. Lucii, S. Vincence a Grenadiny, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Seychely, Sierru Leone, Singapur, Svazijsko, Šalomounovy ostrovy, Tanzanii (Sjed. rep.), Trinidad a Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanuatu, Zambii a na Západní Samou.

2. Článek 5.1 a 2 se nevztahuje rovněž na Dánsko, Írán (Islámskou rep.) a Rakousko, jejichž předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele od okamžiku, kdy byl adresát informován o příchodu zásilky na jeho adresu.

3. Článek 5.1 se nevztahuje na Austrálii, Ghanu a Zimbabwe.

4. Článek 5.2 se nevztahuje na Bahamy, Korejskou lidově demokratickou republiku, Irák a Myanmar, jejichž předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele.

5. Článek 5.2 se nevztahuje na Spojené státy americké.

6. Článek 5.2 se vztahuje na Austrálii pouze do té míry, pokud je slučitelný s vnitrostátními předpisy této země.

7. Odchylkou od článku 5.2 jsou Filipíny, Konžská demokratická republika, Panama (Rep.), Salvador a Venezuela oprávněny nevracet balíky poté, co adresát požádal o jejich celní projednání, neboť je to v rozporu s celními předpisy těchto zemí.

Článek II
Sazby

1. Odchylkou od článku 6 jsou poštovní správy Austrálie, Kanady a Nového Zélandu oprávněny vybírat jiné poštovní sazby než ty, které jsou stanoveny v Řádech, pokud jsou tyto sazby přípustné podle předpisů jejich zemí.

Článek III
Výjimka z osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky

1. Odchylkou od článku 7 mohou poštovní správy Indonésie, Sv. Vincence a Grenadin a Turecka, které ve svém vnitrostátním styku nepovolují osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky, vybírat výplatné včetně sazeb za zvláštní služby, jež však nesmějí být vyšší než sazby ve vnitrostátním styku.

2. Odchylkou od článku 7 mohou poštovní správy Austrálie, Japonska, Kanady, Německa, Rakouska, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Spojených států amerických a Švýcarska vybírat sazby za zvláštní služby, které vybírají za slepecké zásilky ve svém vnitrostátním styku.

Článek IV
Základní služby

1. Nehledě k ustanovením článku 12 Austrálie nesouhlasí s rozšířením základních služeb na poštovní balíky.

2. Ustanovení článku 12.2.4 se nevztahují na Velkou Británii, jejíž vnitrostátní předpisy ukládají nižší hranice hmotnosti. Legislativa Velké Británie týkající se zdraví a bezpečnosti omezuje hmotnost poštovních pytlů na 20 kg.

Článek V
Balíčky

1. Odchylkou od článku 12 Úmluvy je poštovní správa Afghánistánu oprávněna omezit maximální hmotnost balíčků v příchodu i odchodu na 1 kg.

Článek VI
Oznámení o dodání (dodejka)

1. Poštovní správa Kanady je oprávněna nedodržovat článek 13.4.3, pokud jde o poštovní balíky, vzhledem k tomu, že neposkytuje tuto službu pro balíky ve svém vnitrostátním styku.

Článek VII
Služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku (CCRI – IBRS)

1. Odchylkou od článku 13.4.1 poštovní správa Bulharska poskytuje službu CCRI po projednání s příslušnou poštovní správou.

Článek VIII
Zákazy (listovní zásilky)

1. Poštovní správy Korejské lid. dem. republiky a Libanonu nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty. Nejsou povinny důsledně dodržovat ustanovení

Řádu listovních zásilek, pokud jde o jejich odpovědnost v případě poškození nebo úbytku obsahu doporučených zásilek, nebo pokud jde o zásilky obsahující skleněné nebo křehké předměty.

2. Poštovní správy Bolívie, Číny (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, Iráku, Nepálu, Pákistánu, Saúdské Arábie, Súdánu a Vietnamu nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty.

3. Poštovní správa Myanmaru si vyhrazuje právo nepřijímat cenné zásilky obsahující cenné předměty uvedené v článku 15.6, neboť je to v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

4. S výhradou zvláštní dohody uzavřené pro tento účel nepřijímá poštovní správa Nepálu doporučené zásilky nebo cenné zásilky obsahující papírové peníze nebo mince.

5. Poštovní správa Uzbekistánu nepřijímá doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, šeky, poštovní známky nebo cizí měnu a odmítá jakoukoli odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

6. Poštovní správa Íránu (Islámské rep.) nepřijímá zásilky obsahující předměty odporující zásadám islámského náboženství.

7. Poštovní správa Filipín si vyhrazuje právo nepřijímat žádné listovní zásilky (obyčejné, doporučené nebo cenné) obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty.

8. Poštovní správa Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky. Dále nepřijímá doporučené zásilky adresované do Austrálie ani zásilky v otevřeném průvozu obsahující cennosti jako šperky, drahé kovy, drahokamy nebo polodra-

hokamy, cenné papíry, mince nebo jakékoli převoditelné cenné papíry. Odmítá veškerou odpovědnost, pokud jde o zásilky porušující tuto výhradu.

9. Poštovní správa Číny (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong nepřijímá v souladu se svými vnitrostátními předpisy cenné zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šeky.

10. Poštovní správy Lotyšska a Mongolska si vyhrazují právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šeky vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními předpisy.

11. Poštovní správa Brazílie si vyhrazuje právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky v oběhu a jakékoli cenné papíry na doručitele.

12. Poštovní správa Vietnamu si vyhrazuje právo nepřijímat psaní obsahující nějaké předměty nebo zboží.

Článek IX
Zákazy (poštovní balíky)

1. Poštovní správy Kanady, Myanmaru a Zambie jsou oprávněny nepřijímat cenné balíky obsahující cenné předměty uvedené v článku 15.6.1.3.1 vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními předpisy.

2. Poštovní správy Libanonu a Súdánu nepřijímají z titulu výjimky balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapalňující látky nebo předměty ze skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty. Nejsou povinny dodržovat příslušná ustanovení Řádu poštovních balíků.

3. Poštovní správa Brazílie je oprávněna nepřijímat cenné balíky obsahující mince a papírové peníze v oběhu, jakož i veškeré cenné papíry na doručitele, vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

4. Poštovní správa Ghany je oprávněna nepřijímat cenné balíky obsahující mince a papírové peníze v oběhu vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.

5. Kromě předmětů uvedených v článku 15 poštovní správa Saúdské Arábie dále nepřijímá balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty. Rovněž nepřijímá balíky obsahující léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem, výrobky určené k hašení ohně, chemické tekutiny nebo předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

6. Kromě předmětů uvedených v článku 15 poštovní správa Ománu dále nepřijímá balíky obsahující:
6.1 léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem;
6.2 výrobky určené k hašení ohně a chemické tekutiny;
6.3 předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

7. Kromě předmětů uvedených v článku 15 je poštovní správa Íránu (Islámské rep.) dále oprávněna nepřijímat balíky obsahující předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

8. Poštovní správa Filipín je oprávněna nepřijímat balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapalňující látky nebo předměty ze skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty.

9. Poštovní správa Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky.

10. Poštovní správa Číny (Lid. rep.) nepřijímá obyčejné balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty. Dále rovněž nepřijímá, s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, cenné balíky obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šeky.

11. Poštovní správa Mongolska si vyhrazuje právo nepřijímat, v souladu se svými vnitrostátními předpisy, balíky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šeky.

12. Poštovní správa Lotyšska nepřijímá obyčejné ani cenné balíky obsahující mince, bankovky, jakékoli cenné papíry (šeky) na doručitele nebo cizí měnu a zříká se veškeré odpovědnosti v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

Článek X

Věci podléhající clu

1. S odvoláním na článek 15 nepřijímají poštovní správy následujících zemí zásilky s udanou cenou obsahující věci podléhající clu: Bangladéš a Salvador.

2. S odvoláním na článek 15 nepřijímají poštovní správy následujících zemí obyčejná a doporučená psaní obsahující věci podléhající clu: Afghánistán, Albánie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Estonsko, Chile, Itálie, Kambodža, Kolumbie, Korejská lid. dem. republika, Kuba, Lotyšsko, Nepál, Peru, S. Marino, Salvador, Turkmenistán, Ukrajina, Uzbekistán a Venezuela.

3. S odvoláním na článek 15 nepřijímají poštovní správy následujících zemí obyčejná psaní obsahující věci podléhající clu: Benin, Burkina Faso, Džibutsko, Mali, Mauritánie a Pobřeží slonoviny (Rep.).

4. Nehledě na ustanovení odstavců 1 až 3 se ve všech případech dovoluje zasílání sér, očkovacích látek a naléhavě potřebných léků, jež si je obtížné opatřit.

Článek XI
Reklamace

1. Odchylkou od článku 17.3 si poštovní správy Bulharska, Čadu, Egypta, Filipín, Gabonu, Íránu (Islámské rep.), Kapverd, Korejské lid. dem. republiky, Kyrgyzstánu, Mongolska, Myanmaru, Řecka, Saúdské Arábie, Súdánu, Sýrie (Arabské rep.), Turkmenistánu, Ukrajiny, Uzbekistánu, zámořských území Velké Británie a Zambie vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se listovních zásilek.

2. Odchylkou od článku 17.3 si poštovní správy Argentiny, Ázerbájdžánu, České republiky, Rakouska a Slovenska vyhrazují právo vybírat zvláštní sazbu v případě, zjistí-li se při uzavření pátrání provedeného na základě reklamace, že tato reklamace byla neoprávněná.

3. Poštovní správy Afghánistánu, Bulharska, Egypta, Gabonu, Íránu (Islámské rep.), Kapverd, Konga (Rep.), Kyrgyzstánu, Mongolska, Myanmaru, Saúdské Arábie, Súdánu, Surinamu, Sýrie (Arabské rep.), Turkmenistánu, Ukrajiny, Uzbekistánu a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se balíků.

4. Odchylkou od článku 17.3 si poštovní správy Brazílie, Panamy (Rep.) a Spojených států amerických vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se listovních zásilek a balíků podaných v zemích, které na základě odstavců 1 až 3 sazbu tohoto druhu aplikují.

Článek XII
Sazba za předložení celnímu úřadu

1. Poštovní správa Gabonu si vyhrazuje právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení celnímu úřadu.

2. Poštovní správy Konga (Rep.) a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení balíků celnímu úřadu.

Článek XIII
Podávání listovních zásilek v zahraničí

1. Poštovní správy Austrálie, Nového Zélandu, Rakouska, Řecka, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spojených států amerických si vyhrazují právo vybírat sazbu odpovídající nákladům na zpracování od každé poštovní správy, jež jí v souladu s ustanoveními článku 27.4 vrátí předměty, které původně nebyly jejich službami vypraveny jako poštovní zásilky.

2. Odchylkou od článku 27.4 si poštovní správa Kanady vyhrazuje právo vybírat od správy původu odměnu, která jí umožní pokrýt minimálně náklady na zpracování takovýchto zásilek.

3. Článek 27.4 opravňuje poštovní správu určení požadovat od správy podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství. Austrálie a Spojené království Velké Británie a Severního Irska si vyhrazují právo omezit tuto platbu na částku odpovídající sazbě vnitrostátního styku používané v zemi určení pro zásilky stejného druhu.

4. Článek 27.4 opravňuje poštovní správu určení požadovat od správy podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství. Následující země si vyhrazují právo omezit tuto platbu na limity schválené v Řádu pro hromadně podávané zásilky: Bahamy, Barbados, Brunej Darussalam, Čína (Lid. rep.), Grenada, Guyana, Indie, Malajsie, Nepál, Nizozemské Antily

a Aruba, Nizozemsko, Nový Zéland, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Singapur, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Velké Británie, Spojené státy americké, Srí Lanka, Surinam a Thajsko.

5. Nehledě na výhrady uvedené v odstavci 4, vyhrazují si následující země právo plně aplikovat ustanovení článku 27 Úmluvy na zásilky došlé z členských zemí Unie: Argentina, Benin, Brazílie, Burkina Faso, Dánsko, Egypt, Francie, Guinea, Itálie, Izrael, Japonsko, Jordánsko, Kamerun, Kypr, Libanon, Lucembursko, Mali, Mauritánie, Maroko, Monako, Německo, Norsko, Pobřeží slonoviny (Rep.), Portugalsko, Rakousko, Řecko, Senegal, Saúdská Arábie, Sýrie (Arabská rep.) a Togo.

6. Za účelem aplikace článku 27.4 si poštovní správa Německa vyhrazuje právo vyžadovat od poštovní správy země podání zásilek odměnu ve stejné výši, jakou by dostala od poštovní správy sídelní země odesílatele.

7. Nehledě na výhrady učiněné v článku XIII si Čína (Lid. rep.) vyhrazuje právo omezit veškeré platby za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství na limity stanovené v Úmluvě SPU a v Řádu listovních zásilek pro hromadně podávané zásilky.

Článek XIV

Výjimečné příchodní pozemní podíly

1. Odchylkou od článku 34 si poštovní správa Afghánistánu vyhrazuje právo vybírat dodatečný výjimečný příchodní pozemní podíl ve výši 7,50 DTS za balík.

Článek XV

Zvláštní sazby

1. Poštovní správy Belgie, Norska a Spojených států amerických mohou vybírat za letecké balíky vyšší pozemní podíly než za balíky pozemní.

2. Poštovní správa Libanonu je oprávněna vybírat za balíky do 1 kg sazbu používanou pro balíky od 1 do 3 kg.

3. Poštovní správa Panamy (Rep.) je oprávněna vybírat za pozemní balíky přepravované v průvozu leteckou cestou (S.A.L.) 0,20 DTS za kilogram.

Na důkaz toho sepsali níže uvedení zplnomocněnci tento Protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Bukurešti dne 5. října 2004.

Arrangement concernant les services de paiement de la poste

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.4, de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4, de ladite Constitution, arrêté l'Arrangement suivant.

Chapitre I

Dispositions préliminaires

Article premier
Objet de l'Arrangement et produits visés

1. Le présent Arrangement régit l'ensemble des prestations postales visant au transfert de fonds. Les pays contractants conviennent d'un commun accord des produits du présent Arrangement qu'ils entendent instaurer dans leurs relations réciproques.

2. Des organismes non postaux peuvent participer, par l'intermédiaire de l'administration postale, du service des chèques postaux ou d'un organisme qui gère un réseau de transfert de fonds postaux, aux échanges régis par les dispositions du présent Arrangement. Il appartient à ces organismes de s'entendre avec l'administration postale de leur pays pour assurer la complète exécution de toutes les clauses de l'Arrangement et, dans le cadre de cette entente, pour exercer leurs droits et remplir leurs obligations en tant qu'administration postale définies par le présent Arrangement. L'administration postale leur sert d'intermédiaire dans leurs relations avec les administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international. Au cas où une administration postale ne fournirait pas les services financiers décrits dans le présent Arrangement ou si la qualité de service ne correspond pas aux exigences de la clientèle, les administrations postales peuvent coopérer avec des organismes non postaux dans le pays considéré.

3. Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, le nom et l'adresse de l'organe gouvernemental chargé de superviser les services financiers postaux ainsi que le nom et l'adresse du ou des opérateurs désignés officiellement pour assurer les services financiers postaux et remplir les obligations découlant des Actes de l'Union sur leur territoire.

3.1 Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, les coordonnées des personnes responsables de l'exploitation des services financiers postaux et du service des réclamations.

3.2 **Entre deux Congrès, tout changement concernant les organes gouvernementaux, les opérateurs et les personnes responsables désignés officiellement doit être notifié au Bureau international dans les meilleurs délais.**

4. Le présent Arrangement régit les produits de paiement postaux suivants:

4.1 les mandats de poste, y compris les mandats de remboursement;

4.2 les virements de compte à compte.

5. Les administrations postales intéressées peuvent fournir d'autres prestations régies par des accords bilatéraux ou multilatéraux.

Chapitre II

Mandat de poste

Article 2
Définition du produit

1. Mandat ordinaire

1.1 Le client donneur d'ordre remet des fonds au guichet d'un bureau de poste ou ordonne le débit de son compte et demande le paiement du montant intégral sans retenue aucune en numéraire au bénéficiaire.

2. Mandat de versement

2.1 Le client donneur d'ordre remet des fonds au guichet d'un bureau de poste et demande qu'ils soient versés intégralement et sans retenue sur le compte du bénéficiaire géré par une administration postale ou sur un compte géré par d'autres organismes financiers.

3. Mandat de remboursement

3.1 Le destinataire d'un «envoi contre remboursement» remet des fonds ou ordonne le débit de son compte et demande le paiement du montant intégral sans retenue aucune à l'expéditeur de l'«envoi contre remboursement».

Article 3
Dépôt des ordres

1. Sauf entente spéciale, le montant du mandat de poste est exprimé en monnaie du pays de destination.

2. L'administration postale d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle du pays de destination.

3. Le montant maximal des mandats de poste est fixé bilatéralement.

4. L'administration postale d'émission a toute liberté pour définir les documents et les modalités de dépôt des mandats de poste. Si le mandat doit être transféré par courrier, seules doivent être utilisées les formules prévues au Règlement.

Article 4
Taxes

1. L'administration postale d'émission détermine librement les taxes à percevoir au moment de l'émission.

2. Les mandats de poste échangés, par l'intermédiaire d'un pays partie au présent Arrangement, entre un pays contractant et un pays non contractant peuvent être soumis, par une administration intermédiaire, à une taxe supplémentaire, déterminée par cette dernière en fonction des coûts générés par les opérations qu'elle effectue, dont le montant est convenu entre les administrations postales concernées et prélevé sur le montant du mandat de poste; cette taxe peut toutefois être perçue sur l'expéditeur et attribuée à l'administration postale du pays intermédiaire si les administrations postales se sont mises d'accord à cet effet.

3. Sont exonérés de toutes taxes les documents, les titres et les ordres de paiement relatifs aux transferts de fonds postaux échangés entre les administrations postales par la voie postale, dans les conditions prévues aux articles RL 110 et 111.

Article 5
Obligations de l'administration postale d'émission

1. L'administration postale d'émission doit répondre aux normes de service stipulées dans le Règlement afin de fournir des services satisfaisants à la clientèle.

Article 6
Transmission des ordres

1. Les mandats de poste échangés le sont au moyen des réseaux électroniques établis par le Bureau international de l'UPU ou d'autres organismes.

2. Les échanges électroniques s'opèrent par envoi adressé directement au bureau de paiement ou à un bureau d'échange. La sécurité et la qualité des échanges doivent être garanties par les spécifications techniques relatives aux réseaux utilisés ou par un accord bilatéral entre les administrations postales.

3. Les administrations postales peuvent convenir d'échanger des mandats au moyen de formules sur papier, prévues par le Règlement, et expédiées en régime prioritaire.

4. Les administrations postales peuvent convenir d'utiliser d'autres moyens d'échange.

Article 7
Traitement dans le pays de destination

1. Le paiement des mandats de poste est effectué selon la réglementation du pays de destination.

2. En règle générale, la somme entière du mandat de poste doit être payée au bénéficiaire; des taxes facultatives peuvent être perçues si celui-ci demande des services spéciaux supplémentaires.

3. La validité des mandats de poste électroniques doit être fixée par des accords bilatéraux.

4. La validité des mandats de poste sur support papier s'étend, en règle générale, jusqu'à l'expiration du premier mois qui suit celui de la date d'émission.

5. Après le délai indiqué ci-dessus, un mandat de poste impayé doit être renvoyé immédiatement à l'administration postale d'émission.

Article 8
Rémunération de l'administration postale payeuse

1. Pour chaque mandat de poste payé, l'administration postale d'émission attribue à l'administration postale payeuse une rémunération dont le taux est fixé dans le Règlement.

2. Au lieu du taux forfaitaire prévu dans le Règlement, les administrations postales peuvent convenir de taux de rémunération différents.

3. Les transferts de fonds effectués en franchise de taxes ne donnent droit à aucune rémunération.

4. Lorsqu'il y a entente entre les administrations postales intéressées, les transferts de fonds de secours exemptés de taxes par l'administration postale d'émission peuvent être exonérés de rémunération.

Article 9
Obligations de l'administration postale payeuse

1. L'administration postale payeuse doit répondre aux normes de service stipulées dans le Règlement afin de fournir des services satisfaisants à la clientèle.

Chapitre III

Virement postal

Article 10
Définition du produit

1. Le titulaire d'un compte postal demande, par débit de son compte, l'inscription d'un montant au crédit du compte du bénéficiaire tenu par l'administration postale, ou d'un autre compte, par l'intermédiaire de l'administration postale du pays de destination.

Article 11
Dépôt des ordres

1. Le montant du virement doit être exprimé dans la monnaie du pays de destination ou dans une autre monnaie, selon l'arrangement convenu entre les administrations postales d'émission et de réception.

2. L'administration postale d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle dans laquelle est exprimé le montant du virement.

3. Le montant des virements est illimité, sauf décision prise par les administrations postales concernées.

4. L'administration postale d'émission a toute liberté pour définir les documents et les modalités d'émission des virements.

Article 12
Taxes

1. L'administration postale d'émission détermine librement la taxe à percevoir au moment de l'émission. A cette taxe principale, elle ajoute éventuellement les taxes afférentes à des services spéciaux rendus à l'expéditeur.

2. Les virements, effectués par l'intermédiaire d'un pays partie au présent Arrangement, entre un pays contractant et un pays non contractant peuvent être soumis, par l'administration intermédiaire, à une taxe supplémentaire. Le montant de cette taxe est convenu entre les administrations concernées et prélevé sur le montant du virement. Cette taxe peut toutefois être perçue sur l'expéditeur et attribuée à l'administration du pays intermédiaire si les administrations postales intéressés se sont mises d'accord à cet effet.

3. Sont exonérés de toutes taxes les documents, les titres et les ordres de paiement relatifs aux virements postaux effectués par la voie postale entre les administrations postales, dans les conditions prévues aux articles RL 110 et 111.

Article 13
Obligations de l'administration postale d'émission

1. L'administration postale d'émission doit répondre aux normes de service stipulées dans le Règlement afin de fournir des services satisfaisants à la clientèle.

Article 14
Transmission des ordres

1. Les virements doivent être effectués au moyen des réseaux électroniques établis par le Bureau international de l'UPU ou d'autres organismes, selon les spécifications techniques adoptées par les administrations intéressées.

2. La sécurité et la qualité des échanges doivent être garanties par les spécifications techniques relatives aux réseaux utilisés ou par un accord bilatéral entre les administrations postales émettrices et payeuses.

3. Les administrations postales peuvent convenir d'effectuer des virements au moyen de formules sur papier, prévues par le Règlement, et expédiées en régime prioritaire.

4. Les administrations postales peuvent convenir d'utiliser d'autres moyens d'échange.

Article 15
Traitement dans le pays de destination

1. Les virements arrivants doivent être traités selon la réglementation en vigueur dans le pays de destination.

2. En règle générale, les droits exigibles dans le pays de destination doivent être payés par le bénéficiaire; toutefois, cette taxe peut être perçue auprès de l'expéditeur et attribuée à l'administration postale du pays de destination, conformément à un accord bilatéral.

Article 16
Rémunération de l'administration postale payeuse

1. Pour chaque virement, l'administration postale payeuse peut demander le versement d'une taxe d'arrivée. Cette taxe peut être soit débitée du compte du bénéficiaire, soit prise en charge par l'administration postale émettrice par débit de son compte courant postal de liaison.

2. Les virements effectués en franchise de taxe ne donnent lieu à aucune rémunération.

3. Lorsqu'il y a entente entre les administrations postales intéressés, les virements de fonds de secours exemptés de taxes par l'administration postale émettrice peuvent être exonérés de rémunération.

Article 17
Obligations de l'administration postale payeuse

1. L'administration postale payeuse doit répondre aux normes de service stipulées dans le Règlement afin de fournir des services satisfaisants à la clientèle.

Chapitre IV

Comptes de liaison, comptes mensuels, réclamations, responsabilité

Article 18
Relations financières entre les administrations postales participantes

1. Les administrations postales conviennent entre elles des moyens techniques à utiliser pour régler leurs créances.

2. Comptes de liaison

2.1 **En règle générale, lorsque** les administrations postales disposent d'une institution de chèques postaux, chacune d'elles se fait ouvrir, à son nom auprès de l'administration correspondante, un compte de liaison au moyen duquel sont liquidées les dettes et les créances réciproques résultant des échanges effectués au titre du service des virements et des mandats de poste et de toutes les autres opérations que les administrations postales conviendraient de régler par ce moyen.

2.2 Lorsque l'administration postale **du pays** de destination ne dispose pas d'un système de chèques postaux, le compte de liaison peut être ouvert auprès d'une autre administration.

2.3 Les administrations postales peuvent convenir de régler leurs échanges financiers par l'intermédiaire d'administrations désignées par un accord multilatéral.

2.4 En cas de découvert sur un compte de liaison, les sommes dues sont productrices d'intérêts, dont le taux est fixé dans le Règlement.

2.5 Un compte de liaison présentant un solde créditeur doit pouvoir être producteur d'intérêts.

3. Comptes mensuels

3.1 En l'absence de compte de liaison, chaque administration postale payeuse établit, pour chaque administration postale d'émission, un compte mensuel des sommes payées pour

les mandats de poste. Les comptes mensuels sont incorporés, périodiquement, dans un compte général qui donne lieu à la détermination d'un solde.

3.2 Le règlement des comptes peut aussi avoir lieu sur la base des comptes mensuels, sans compensation.

4. Il ne peut être porté atteinte par aucune mesure unilatérale telle que moratoire, interdiction de transfert, etc., aux dispositions du présent article ni à celles du Règlement qui en découlent.

Article 19
Réclamations

1. Les réclamations sont admises dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour du dépôt d'un mandat de poste ou de l'exécution d'un virement.

2. Les administrations postales ont le droit de percevoir sur leurs clients une taxe de réclamation pour les mandats de poste ou les virements.

Article 20
Responsabilité

1. Principe et étendue de la responsabilité

1.1 L'administration postale est responsable des sommes versées au guichet ou portées au débit du compte du tireur jusqu'au moment où le mandat a été régulièrement payé ou le compte du bénéficiaire a été crédité.

1.2 L'administration postale est responsable des indications erronées qu'elle a fournies et qui ont entraîné soit un non-paiement, soit des erreurs dans l'exécution du transfert de fonds. La responsabilité s'étend aux erreurs de conversion et aux erreurs de transmission.

1.3 L'administration postale est dégagée de toute responsabilité:

1.3.1 en cas de retard qui peut se produire dans la transmission, l'expédition ou le paiement des titres et des ordres;

1.3.2 lorsque, par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure, elle ne peut rendre compte de l'exécution d'un transfert de fonds, à moins que la preuve de sa responsabilité n'ait été autrement administrée;

1.3.3 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai prévu à l'article 19;

1.3.4 lorsque le délai de prescription des mandats dans le pays d'émission s'est écoulé.

1.4 En cas de remboursement, quelle qu'en soit la cause, la somme remboursée à l'expéditeur ne peut dépasser celle qu'il a versée ou qui a été débitée de son compte.

1.5 Les administrations postales peuvent convenir entre elles d'appliquer des conditions plus étendues de responsabilité adaptées aux besoins de leurs services intérieurs.

1.6 Les conditions de l'application du principe de la responsabilité, et notamment les questions de la détermination de la responsabilité, le paiement des sommes dues, les recours, le délai de paiement et les dispositions relatives au remboursement à l'administration intervenante, sont celles prescrites dans le Règlement.

Chapitre V

Réseaux électroniques

Article 21
Règles générales

1. Pour la transmission des ordres de paiement par voie électronique, les administrations postales utilisent le réseau de l'UPU ou tout autre réseau permettant d'effectuer des virements de manière rapide, fiable et sûre.

2. Les services financiers électroniques de l'UPU sont réglementés entre les administrations postales sur la base d'accords bilatéraux. Les règles générales de fonctionnement des services financiers électroniques de l'UPU sont soumises aux dispositions appropriées des Actes de l'Union.

Chapitre VI

Dispositions diverses

Article 22
Demande d'ouverture d'un compte courant postal à l'étranger

1. Lors de l'ouverture à l'étranger d'un compte courant postal ou d'un autre type de compte, ou lorsqu'une demande est faite pour obtenir un produit financier à l'étranger, les organismes postaux des pays parties au présent Arrangement conviennent de fournir une assistance sur l'utilisation des produits considérés.

2. Les parties peuvent s'entendre bilatéralement sur l'assistance qu'elles peuvent se prêter mutuellement sur la procédure détaillée à suivre et conviennent des frais relatifs à la fourniture d'une telle assistance.

Chapitre VII

Dispositions finales

Article **23**
Dispositions finales

1. La Convention est applicable, le cas échéant, par analogie, en tout ce qui n'est pas expressément réglé par le présent Arrangement.

2. L'article 4 de la Constitution n'est pas applicable au présent Arrangement.

3. Conditions d'approbation des propositions concernant le présent Arrangement **et son Règlement.**

3.1 Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives au présent Arrangement doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote et** qui sont parties à l'Arrangement. La moitié au moins de ces Pays-membres représentés au Congrès **et ayant le droit de vote** doivent être présents au moment du vote.

3.2 Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Règlement de cet Arrangement doivent être approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale qui sont parties à l'Arrangement **et ayant le droit de vote.**

3.3 Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrès et relatives au présent Arrangement doivent réunir:

3.3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties à l'Arrangement **et ayant le droit de vote** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions;

3.3.2 la majorité des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties à l'Arrangement **et ayant le droit de vote** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de modifications aux dispositions du présent Arrangement;

3.3.3 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.

3.4 Nonobstant les dispositions prévues sous 3.3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec l'addition proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette addition, dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la date de notification de celle-ci.

4. Le présent Arrangement sera mis à exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait à **Bucarest,** le **5 octobre 2004**

PŘEKLAD

UJEDNÁNÍ O POŠTOVNÍCH PENĚŽNÍCH SLUŽBÁCH

Přihlížejíce k článku 22 odst. 4 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy následující Ujednání.

HLAVA I

Úvodní ustanovení

Článek 1
Předmět Ujednání a produkty, kterých se Ujednání týká

1. Toto Ujednání upravuje veškeré poštovní služby pro převody peněžních částek. Smluvní země se společně dohodnou na tom, které z produktů tohoto Ujednání hodlají zavést ve svých vzájemných stycích.

2. Výměny upravené ustanoveními tohoto Ujednání se mohou účastnit i nepoštovní organizace, a to prostřednictvím poštovní správy, žirové služby nebo instituce provozující síť pro převody peněžních částek. Je na těchto organizacích, aby se dohodly s poštovní správou své země tak, aby bylo zajištěno plné provádění všech článků Ujednání a aby v rámci této dohody uplatňovaly svá práva a plnily své povinnosti jako poštovní správy vymezené tímto Ujednáním. Poštovní správa jim slouží jako prostředník ve styku s poštovními správami ostatních smluvních zemí a s Mezinárodním úřadem. Pokud by některá poštovní správa neposkytovala finanční služby popsané v tomto Ujednání nebo pokud by kvalita služby nevyhovovala požadavkům zákazníků, mohou poštovní správy spolupracovat s nepoštovními organizacemi dané země.

3. Členské země oznámí Mezinárodnímu úřadu do šesti měsíců po ukončení Kongresu název a adresu vládního orgánu zodpovědného za dohled nad poštovními finančními službami, jakož i název a adresu operátora nebo operátorů oficiálně ustanovených k provozování poštovních finančních služeb a plnění povinností vyplývajících z Akt Unie na svém území.

3.1 Členské země oznámí Mezinárodnímu úřadu do šesti měsíců po ukončení Kongresu kontaktní údaje osob zodpovědných za provoz poštovních finančních služeb a za službu reklamací.

3.2 V období mezi kongresy se změny vládních orgánů, oficiálně ustanovených operátorů a zodpovědných osob oznámí Mezinárodnímu úřadu co nejdříve.

4. Toto Ujednání upravuje následující poštovní peněžní produkty:

4.1 poštovní poukázky včetně dobírkových poukázek;

4.2 převody z účtu na účet.

5. Na základě dvoustranných nebo mnohostranných smluv mezi zúčastněnými poštovními správami je možné poskytovat další služby.

HLAVA II

Poštovní poukázky

Článek 2
Definice produktu

1. Obyčejná poukázka

1.1 Zákazník – plátce složí peněžní částku u poštovní přepážky nebo dá příkaz k jejímu odepsání ze svého účtu a požádá o vyplacení celé částky bez jakékoli srážky v hotovosti příjemci.

2. Převodová poukázka

2.1 Zákazník – plátce složí peněžní částku u poštovní přepážky a požádá o její připsání bez jakékoli srážky na účet příjemce vedený poštovní správou nebo na účet vedený jinými finančními organizacemi.

3. Dobírková poukázka

3.1 Adresát „zásilky na dobírku" složí peněžní částku nebo dá příkaz k jejímu odepsání ze svého účtu a požádá o vyplacení celé částky bez jakékoli srážky v hotovosti odesílateli „zásilky na dobírku".

Článek 3
Podávání příkazů

1. Není-li zvláštní dohody, částka poukázky se uvede v měně země určení.

2. Poštovní správa podání stanoví přepočítací kurz své měny k měně země určení.

3. Maximální částka poštovních poukázek se stanoví bilaterálně.

4. Poštovní správa podání má naprostou volnost při stanovení dokladů a způsobů podávání poštovních poukázek. Mají-li být poukázky zaslány prostřednictvím poštovního závěru, musejí být použity pouze tiskopisy předepsané v Řádu.

Článek 4
Sazby

1. Poštovní správa podání svobodně stanoví sazbu, která se má vybrat při podání.

2. Za poštovní poukázky vyměňované mezi smluvní a nesmluvní zemí prostřednictvím země, která podepsala toto Ujednání, může zprostředkující poštovní správa vybírat dodatečnou sazbu, kterou stanoví na základě nákladů vzniklých činnostmi, jež vykonává; na výši této sazby se zúčastněné poštovní správy dohodnou a odečte se od částky

poštovní poukázky. Tato sazba však může být vybrána od odesílatele ve prospěch poštovní správy zprostředkující země, jestliže se zúčastněné poštovní správy takto dohodly.

3. Doklady, platební nástroje a platební příkazy vztahující se k poštovním peněžním převodům vyměňovaným mezi poštovními správami v poštovních závěrech za podmínek uvedených v článcích RL 110 a 111 jsou osvobozeny od veškerých sazeb.

Článek 5
Povinnosti poštovní správy podání

1. Pro poskytování vyhovujících služeb zákazníkům se poštovní správa podání řídí normami služby specifikovanými v Řádu.

Článek 6
Přeprava příkazů

1. Výměny poštovních poukázek se provádějí prostřednictvím elektronických sítí poskytnutých Mezinárodním úřadem SPU nebo jinými subjekty.

2. Elektronické výměny se provádějí odesláním přímo vyplácející nebo vyměňovací poště. Bezpečnost a kvalita výměn musí být zajištěny buďto technickými specifikacemi vztahujícími se k použitým sítím, nebo dvoustrannou dohodou mezi poštovními správami.

3. Poštovní správy se mohou dohodnout, že si budou vyměňovat poukázky pomocí papírových tiskopisů uvedených v Řádu a odeslaných jako prioritní zásilky.

4. Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou používat jiné způsoby výměny.

Článek 7
Zacházení v zemi určení

1. Výplata poštovních poukázek se provádí podle předpisů země určení.

2. Příjemci se zpravidla vyplatí celá částka poštovní poukázky; pokud příjemce žádá dodatečné zvláštní služby, lze od něho vybrat fakultativní sazby.

3. Platnost elektronických poukázek se stanoví na základě dvoustranných dohod.

4. Platnost papírových poukázek trvá zpravidla nejpozději do konce prvního měsíce následujícího po měsíci podání.

5. Po uplynutí výše uvedené lhůty se nevyplacená poukázka neprodleně vrátí zpět poštovní správě podání.

Článek 8
Odměna vyplácející poštovní správě

1. Poštovní správa podání přiznává vyplácející správě za každou vyplacenou poukázku odměnu, jejíž výše je stanovena v Řádu.

2. Namísto paušální částky uvedené v Řádu se poštovní správy mohou dohodnout na jiné výši odměny.

3. Za peněžní převody osvobozené od sazeb nevzniká nárok na odměnu.

4. Souhlasí-li s tím zúčastněné poštovní správy, převody peněžitých podpor osvobozené poštovní správou podání od sazeb mohou být vyňaty z odměny.

Článek 9
Povinnosti vyplácející poštovní správy

1. Pro poskytování vyhovujících služeb zákazníkům se vyplácející poštovní správa řídí normami služby specifikovanými v Řádu.

HLAVA III

Poštovní převody

Článek 10
Definice produktu

1. Majitel poštovního účtu požádá, aby byla peněžní částka odepsána z jeho účtu a připsána ve prospěch účtu příjemce vedeného poštovní správou nebo jiného účtu prostřednictvím poštovní správy země určení.

Článek 11
Podávání příkazů

1. Částka převodu se uvede v měně země určení nebo v jakékoli jiné měně podle dohody mezi podací a přijímající poštovní správou.

2. Poštovní správa podání stanoví přepočítací kurz své měny k měně, ve které je vyjádřena částka převodu.

3. Částka převodů je neomezená, nerozhodnou-li se zúčastněné poštovní správy jinak.

4. Poštovní správa podání má naprostou volnost při stanovení dokladů a způsobů podávání převodů.

5. Poukázky a platební příkazy, které mají být zaslány telekomunikační cestou, podléhají ustanovením Mezinárodního telekomunikačního řádu.

Článek 12
Sazby

1. Poštovní správa podání svobodně stanoví sazbu, která se má vybrat při podání. K této základní sazbě se případně připočítají sazby týkající se zvláštních služeb poskytnutých odesílateli.

2. Za peněžní převody vyměňované mezi smluvní a nesmluvní zemí prostřednictvím země, která podepsala toto Ujednání, může zprostředkující správa vybírat dodatečnou sazbu. Na výši této sazby se zúčastněné správy dohodnou a odečte se od vplacené částky. Tato sazba však může být vybrána od odesílatele ve prospěch správy zprostředkující země, jestliže se zúčastněné poštovní správy takto dohodly.

3. Doklady, platební nástroje a platební příkazy vztahující se k peněžním převodům realizovaným mezi poštovními správami v poštovních závěrech za podmínek uvedených v článcích RL 110 a 111 jsou osvobozeny od veškerých sazeb.

Článek 13
Povinnosti poštovní správy podání

1. Pro poskytování vyhovujících služeb zákazníkům se poštovní správa podání řídí normami služby specifikovanými v Řádu.

Článek 14
Přeprava příkazů

1. Převody se provádějí prostřednictvím elektronických sítí poskytnutých Mezinárodním úřadem SPU nebo jinými subjekty na základě technických specifikací schválených zúčastněnými správami.

2. Bezpečnost a kvalita výměn musí být zajištěny buďto technickými specifikacemi vztahujícími se k použitým sítím, nebo dvoustrannou dohodou mezi poštovní správou podání a vyplácející poštovní správou.

3. Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou uskutečňovat převody pomocí papírových tiskopisů uvedených v Řádu a odeslaných jako prioritní zásilky.

4. Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou používat jiné způsoby výměny.

Článek 15
Zacházení v zemi určení

1. S došlými převody se zachází podle předpisů země určení.

2. Poplatky vymahatelné v zemi určení zpravidla hradí příjemce; tato sazba však může být v souladu s dvoustrannou dohodou vybrána od odesílatele a přiznána poštovní správě země určení.

Článek 16
Odměna vyplácející poštovní správě

1. Za každý převod může vyplácející poštovní správa požadovat zaplacení příchodní sazby. Tato sazba může buďto být odepsána z účtu příjemce nebo jde na vrub poštovní správy podání odepsáním z jejího spojovacího účtu.

2. Za peněžní převody osvobozené od sazeb nevzniká nárok na odměnu.

3. Souhlasí-li s tím zúčastněné poštovní správy, převody peněžitých podpor osvobozené poštovní správou podání od sazeb mohou být vyňaty z odměny.

Článek 17
Povinnosti vyplácející poštovní správy

1. Pro poskytování vyhovujících služeb zákazníkům se vyplácející poštovní správa řídí normami služby specifikovanými v Řádu.

HLAVA IV

Spojovací účty, měsíční účty, reklamace, odpovědnost

Článek 18
Finanční vztahy mezi zúčastněnými poštovními správami

1. Poštovní správy si mezi sebou dohodnou technologii, kterou budou používat při vyrovnávání svých pohledávek.

2. Spojovací účty
2.1 Obecně platí, že mohou-li poštovní správy vést vlastní účty, zařídí si každá z nich u partnerské správy otevření spojovacího účtu, jehož prostřednictvím se vyrovnávají vzájemné dluhy a pohledávky vyplývající z výměn uskutečňovaných prostřednictvím služby převodů a poštovních poukázek a jakýchkoli jiných operací, jejichž vyrovnávání si poštovní správy tímto způsobem mohou dohodnout.
2.2 Pokud poštovní správa země určení nemůže vést účty, může být spojovací účet otevřen u jiné poštovní správy.
2.3 Poštovní správy se mohou dohodnout, že budou provádět svá finanční vyrovnání prostřednictvím správ určených mnohostrannou dohodou.
2.4 Je-li spojovací účet přečerpán, úročí se dlužné částky sazbou, která je stanovena v Řádu.
2.5 Aktivní saldo spojovacího účtu může být úročeno.

3. Měsíční účty
3.1 Neexistuje-li spojovací účet, vyhotovuje každá vyplácející správa pro každou vydávající správu měsíční účet částek vyplacených za poštov-

ní poukázky. Měsíční účty se pravidelně zahrnují do hlavního účtu, na jehož základě se stanoví saldo.

3.2 Vyrovnávání účtů se může rovněž provádět na základě měsíčních účtů bez kompenzace.

4. Žádné jednostranné opatření, jako je moratorium, zákaz převodu atd. nesmí být na újmu ustanovením tohoto článku a z nich vyplývajícím ustanovením Řádu.

Článek 19
Reklamace

1. Reklamace se přijímají ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání poštovní poukázky nebo po provedení převodu.

2. Poštovní správy jsou oprávněny vybírat od zákazníků sazbu za reklamaci poštovních poukázek nebo převodů.

Článek 20
Odpovědnost

1. Zásada a rozsah odpovědnosti

1.1 Poštovní správa je odpovědná za částky vplacené u přepážky nebo odepsané z účtu plátce až do okamžiku, kdy byla částka řádně vyplacena nebo připsána na účet příjemce.

1.2 Poštovní správa je odpovědná za chybné informace, které poskytla a které způsobily buďto nevyplacení nebo chyby při provedení peněžního převodu. Odpovědnost se vztahuje na chyby v přepočtu a chyby při přepravě.

1.3 Poštovní správa je zproštěna veškeré odpovědnosti:

1.3.1 v případě zpoždění, k němuž může dojít při přepravě, odeslání a výplatě poukázek a příkazů;

1.3.2 nemohou-li kvůli zničení služebních dokladů způsobenému vyšší mocí doložit provedení peněžního převodu, pokud nebyla jejich odpovědnost prokázána jinak;

1.3.3 jestliže odesílatel neuplatnil reklamaci ve lhůtě předepsané v článku 19;

1.3.4 po uplynutí promlčecí lhůty poukázek v zemi podání.

1.4 V případě vrácení bez ohledu na jeho důvod nesmí částka vracená odesílateli překročit částku, kterou vplatil nebo která byla odepsána z jeho účtu.

1.5 Poštovní správy si mohou mezi sebou dohodnout používání rozšířených podmínek odpovědnosti přizpůsobených požadavkům jejich vnitrostátního styku.

1.6 Podmínky pro uplatnění zásady odpovědnosti a zvláště otázky vymezení odpovědnosti, placení dlužných částek, postih, lhůta pro výplatu a ustanovení týkající se úhrady správě, která vyplatila náhradu, jsou stanoveny v Řádu.

HLAVA V

Elektronické sítě

Článek 21
Všeobecná pravidla

1. Při přepravě platebních příkazů elektronickou cestou používají poštovní správy síť SPU nebo jakoukoli jinou síť umožňující rychlé, spolehlivé a bezpečné provádění převodů.

2. Elektronické finanční služby SPU se mezi poštovními správami řídí dvoustrannými dohodami. Všeobecná pravidla provozování elektronických finančních služeb SPU podléhají příslušným ustanovením Akt Unie.

HLAVA VI

Různá ustanovení

Článek 22
Žádost o otevření žirového účtu v zahraničí

1. V případě otevření žirového účtu nebo jiného typu účtu v zahraničí nebo je-li v zahraničí požadován některý finanční produkt, poštovní organizace zemí, které podepsaly toto Ujednání, se dohodnou o pomoci, kterou si mohou poskytovat při používání těchto produktů.

2. Účastníci se mohou dvoustranně dohodnout, že si budou vzájemně nápomocni při podrobných postupech, a domluvit se o nákladech na poskytování takovéto pomoci.

HLAVA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 23
Závěrečná ustanovení

1. Ve všem, co není výslovně upraveno tímto Ujednáním, platí v případě potřeby analogicky Úmluva.

2. Na toto Ujednání se nevztahuje článek 4 Ústavy.

3. Podmínky schvalování návrhů týkajících se tohoto Ujednání a jeho Řádu.

3.1 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k tomuto Ujednání schváleny většinou přítomných a hlasujících členských zemí – signatářů tohoto Ujednání, které mají

hlasovací právo. Při hlasování musí být přítomna nejméně polovina těchto členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.

3.2 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k Řádu schváleny většinou členů Rady poštovního provozu – signatářů tohoto Ujednání, kteří mají hlasovací právo.

3.3 Aby mohly nabýt účinnosti, musejí návrhy předložené mezi dvěma kongresy a vztahující se k tomuto Ujednání získat:

3.3.1 dvě třetiny hlasů za předpokladu, že se hlasování zúčastnila nejméně polovina členských zemí zúčastněných na tomto Ujednání a majících hlasovací právo, jde-li o připojení nových ustanovení;

3.3.2 většinu hlasů za předpokladu, že se hlasování zúčastnila nejméně polovina členských zemí zúčastněných na tomto Ujednání a majících hlasovací právo, jde-li o změny ustanovení tohoto Ujednání;

3.3.3 většinu hlasů, jde-li o výklad ustanovení tohoto Ujednání.

3.4 Nehledě k ustanovení uvedenému v článku 3.3.1 má každá členská země, jejíž vnitřní předpisy jsou dosud neslučitelné s navrhovaným připojením, možnost učinit písemné prohlášení generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu uvádějící, že nemůže toto připojení přijmout, a to ve lhůtě devadesáti dní ode dne oznámení tohoto připojení.

4. Toto Ujednání nabude účinnosti dnem 1. ledna 2006 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád smluvních zemí toto Ujednání v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Bukurešti dne 5. října 2004.

8 591449 015028 11
ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2011 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnické a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 4**: SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.